

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

FRAGMENTA
HISTORICORUM GRÆCORUM.

PAREMIS. — EXCUDERANT FIRMIN DIDOT ET SOCH, VIA JACOB, 56.

FRAGMENTA HISTORICORUM GRÆCORUM,

HECATÆI
CHARONIS
XANTHI
HELLANICI
PHERECYDIS
ACUSILAI

ANTIOCHI
PHILISTI
TIMÆI
EPHORI
THEOPOMPI
PHYLARCHI

CLITODEMI
PHANODEMI
ANDROTIONIS
DEMONIS
PHILOCHORI
ISTRI

APOLLODORI BIBLIOTHECA

CUM FRAGMENTIS

AUXERUNT, NOTIS ET PROLEGOMENIS ILLUSTRARUNT,

INDICE PLENISSIMO INSTRUXERUNT

CAR. ET THEOD. MULLERI.

ACCEDUNT MARMORA PARIUM ET ROSETTANUM,

HOEC CUM LETRONNII, ILLUD CUM C. MULLERI COMMENTARIIS.

PARISIIS,

EDITORE AMBROSIO FIRMIN DIDOT,

INSTITUTI FRANCIE TYPOGRAPHO,

VIA JACOB, 56.

M DCCC LXXXV.

In compliance with current copyright law, the University of Minnesota Bindery produced this facsimile on permanent-durable paper to replace the irreparably deteriorated original volume owned by the University Library.

PRÆFATIO.

Sortis nescio qua iniquitate accidit, ut, si exceperis quæ Herodotus, Thucydides, Xenophon commentariis suis tradiderunt, uberior antiquioris Græcorum historiæ expositio omnis fere nobis haurienda sit ex serioris demum ætatis scriptoribus. Qui quoniam ex aliorum libris sua hauserunt tantum non omnia, auctoritas eorum in plerisque pendet ex diligentia, quam ad fontes conquirendos attulerunt, et ex eorum quos duces sequerentur delectu. Jam vero quamvis diligentia plurimorum animique sincera voluntas laudandæ sint, atque nefas habeam temerarie velle insolenterque meritis eorum detrahare; fatendum tamen est ipsius ætatis horum scriptorum indolem, cujus vim subterfugere non poterant, tantum abesse, ut altiores verioresque de arte scribendæ historiæ notiones iis suggererit, ut in perniciose sæpenumero eos abduxerit consilia. Quod quia in auctorum, quibus suam illi fidem adjungerent, delectum et usum magnam vim exercere debuit, mox intellexerunt viri docti non posse nos in Diodori et Plutarchi, ut hos nominem, auctoritate acquiescere, neque quidquam magis faciendum esse existimarunt, quam fontium illorum accuratam habere notitiam, fragmenta eorum colligere, inter se contendere, accuratissime examinare. Itaque novum quoddam studiorum genus emersit, quod etsi multis impeditum difficultatibus tædii plenum, tamen tanto ardentius nostri ævi

PRÆFATIO HISTORICORUM.

u

APR 10 1907 352 Stechert. 5V. 17. 50

homines eruditi amplexi sunt, quae to majorem ex eo in penitionem historiae cognitionem redundare viderunt utilitatem. Quo denique successu in his elaboraverint, quantam doctrinae eruditionisque copiam, quantum ingenii acumen et sagacitatem adhibuerint, non est profecto, cur hic memoremus. Alio nos convertamus. Etenim postquam viri docti disjecta membra nobiliorum scriptorum collegerant, et, quum vitam iis restituere non possent, umbram certe uniuscujusque æ imaginem quandam delineaverant, *Firminus Didot*, quæ est ejus viri celeberrimi eximia in his rebus prudentia, nihil jam antiquius habendum esse censuit, quam omnes illas fragmentorum collectiones in unum corpus unius voluminis spatio circumscriptum congerere et ex ordine disponere. Quod institutum tum aliis se nominibus commendare vidit, tum propterea historiae studiosis gratissimum fore, quod multorum scriptorum testimonia hac ratione sub unum oculorum conspectum venire interque se comparari possent, atque ipsius artis historicae apud Græcos viva quasi præberetur imago, ita ut a nativa logographorum simplicitate ascenderes ad historiam omnibus dictionis luminibus collustratam, deinde ab rhetorica hac et pragmatica Ephori et Theopompi rerum expositione paullatim descenderes ad jejuniorem illum Atticarum rerum scriptorum sermonem doctamque qua excellunt perscrutationem monumentorum.

Jam quum fragmenta ordinandi, recognoscendi, vertendi negotium *Firminus Didot* mihi demandaverit, meum est dicere, quomodo in eo sim versatus.

Auctores, quorum reliquiae hoc volumine comprehenduntur, hi sunt : *Hecataeus*, *Charon*, *Xanthus*, *Hellanicus*, *Pherecydes*, *Acusilaus*. His, qui primam collectionis partem efficiunt, tanquam supplementum subjunximus *Bibliothecam Apollodori*. Reliquorum hujus auctoris operum fragmenta a consilio nostro aliena quidem fuerunt, sed ne imperfectam rem reliquisse videremur, ea in calce libri apponenda curavimus. *Logographos* excipiunt scriptores rerum Sicularum, *Antiochus*, *Philistus*, *Timæus*. Deinde sequuntur *Ephorus* et *Theopompus* et *Phylarchus*. Agmen denique claudunt *Atthidum* auctores : *Clitodemus*, *Phanodemus*, *Androtio*, *Demo*, *Philochorus*, *Ister*. Eorum quos postremo loco nominavi, necnon *Phylarchi* fragmenta quum quominus ipse retractarem temporum angustiis excluderer, frater meus *Theodorus* disponendi ea et recognoscendi negotium benigne voluit in se recipere.

Ordine auctorum ita constituto, singulorum fragmenta, quibus nova non pauca a nobis addita sunt, ubique ita ordinare studuimus, ut, quantum ejus fieri poterat, integri operis dispositio adumbraretur; quod quum primarium fragmentorum editoris officium sit, ac revera plerique magnam huic rei operam navaverint, a nonnullis tamen ea aut plane neglecta est, aut minus feliciter iis successit. Ut deinde contextus verborum ad veram uniuscujusque auctoris scripturam quam proxime accederet, consulimus et optimas veterum scriptorum editiones, et, ubi licuit, libros manuscriptos. Quæ denique a viris doctis aliud agentibus oblata occasione in nostris fragmentis emendata innotuerunt, diligenter enotavimus. Qua ex parte si nonnulla, vel etiam multa, nos fugerunt, id lector benevolus non tam negligentiae nostræ imputaverit quam enuriæ suppellectilis literariæ.

Uberior annotatio omnem lectionis varietatem enumerans atque verba et res usquequaque illustrans ab editionis hujus consilio prorsus abhorret. Nam præterquam quod cavendum erat, ne moles libri in immensum accresceret, quæ ad verborum intelligentiam a lectoribus, quibus græcus sermo minus est familiaris, desiderari possint, versio suppeditat latina, quam propterea sæpenumero liberiores dedimus, non tam id agentes ut verbum redderemus verbo, quam ut sententiam auctoris aperiremus. Itaque nonnisi ubi majoribus difficultatibus res impediuntur, notæ, eæque quam brevissimæ, subjiciendæ erant. Id quod fecimus modo nostris verbis, modo appositis cum nominis signo priorum interpretum animadversionibus. Quam rationem in solis Hecatæi fragmentis reliquimus, ubi quæ in notis leguntur omnia sunt Clausenii. Quare non erat cur auctoris nomen adpingeremus. De iis enim fragmentis, quæ Clausenius Porphyrii testimonio fisis vel conjecturis et speciosis argumentationibus Hecatæo suo vindicavit, quum a viri docti judicio nobis recedendum esset, neque vero tribus verbis res profligari posset, editoris argumenta ipsissimis ejus verbis adscripsimus nostram sententiam separatim exposituri.

In paucis illis Charonis et Xanthi reliquiis plerumque secutus sumus Creuzerum. In Hellanico, Pherecyde, Acusilao, relicto quem Sturzius adoptavit ordine, novam dare fragminum dispositionem tentavimus. Qua in re, quod ad Pherecydem, non minimum adjutus sumus dissertatione Augusti Matthiæ *Analectis Literariis Friderici Augusti Wolfii* (tom. I, § II, p. 321-331) inserta atque ex parte a

Sturzio in præfatione ad alteram Pherecydis editionem repetita.

Ad constituendum textum Apollodori primi adhibuimus codicem Parisinum 2722, qui formæ quadratæ, seculique, ut videtur, decimi quarti, præter carmina nonnulla Theocriti atque epigrammata nullius pretii, Apollodori continet fragmentum quindecim foliorum, quæ vero temporum injuria multis locis mutilata, quorumque ordo susque deque perturbatus est. Ad priscam normam revocata ita se excipiunt :

Prima folia duo integri codicis perierunt.

Cod. fol. 3 et 4 : I, 2, 7. — I, 6, 3, 11. (Ζεὺς δὲ γαμῆ — ἑβάλλον ὄρη.)

Exciderunt duo folia.

Cod. fol. 5 et 6 : I, 9, 1, 2. — I, 9, 17, 2. (πέμπων δ' Ἀθῆνας — συνεινάζεται.)

Excidit unum folium.

Cod. fol. 7 et 8 : I, 9, 23, 7. — II, 1, 5, 10. (κατέλυσεν — Ἡρασιτίνης.)

Excidit unum folium.

Cod. fol. 10 et 14 : II, 4, 2, 6. — II, 5, 1, 7. (εἶχεν πίδαλα — Ἴφιτον κτείνας.)

Excidit unum folium.

Cod. fol. 9 et 11 : II, 5, 8, 1. — II, 6, 3, 3. (τοῦ Θρακῆος — τοὺς παριόντας.)

Excidit unum folium.

Cod. fol. 1 : II, 7, 6, 7. — II, 8, 2, 9. (Ἡρακλῆα εἶχεν — Ἀριστόδημος.)

Exciderunt quattuor folia.

Cod. fol. 2 : III, 6, 5, 1. — III, 7, 6, 1. (Τυδεία — τὴν Ἀλκμαίωνος.)

Excidit unum folium.

Cod. fol. 15, 13, 12 : III, 10, 2, 3. — III, 14, 4, 2. (τὰς μὲν λοιπὰς — Ἀλφεισβοίας λέγει.) Reliqua interciderunt.

Memoratur quidem hic liber ab Heynio (Præfat. ad Apollod., p. XLIX), qui autem lectionis varietatem ex eo non habuit. Verum quamvis sit inter eos, qui hucusque collati sunt, optimæ sane notæ, in majoribus tamen corruptelis, lacunis et interpolationibus in reliquorum depravationem conspirat. Quod hæc attinet, omnis salutis spes posita est in codicibus Italicis, si quidem verum est quod Hermannus (Præfat. ad Hymn. Hom., p. XLV) accepit : « Apollodori libros in iis ita scriptos inveniri, ut si cum editionibus isti codices comparentur, scriptorem hunc vix sui similem habituri simus. » Ceterum multa fragmentum nostrum continet, quibus loci librariorum mendis inquinati purgari possint, aliaque, quibus confirmentur virorum doctorum emendationes. Sed ut ipse lector judicet, potiore lectionis varietatem, omissis levioribus, apponamus :

LIBER I.

(lectiones asterisco signatas in textum recepit.)

EDITIO HEYNIANA.	COD. PAR. 2722.
3, 6, 1. λέγουσι καὶ Ἡφαίστου	*λέγουσιν Ἡφαίστου
4, 1, 1. πρῶτον	*πρότερον
4, 3, 4. Ποσειδῶνι	*Ποσειδῶν
5, 1, 4. ἔθρεφεν αὐτὸν ἀθάνατον ἐπετήρησε Μ. αὐτὴν	*ἔτρεφεν αὐτὸ ἀθάνατον *ἐπετήρησεν ἡ Μ. αὐτὴν
5, 2, 1. Μεταναίρας υἱὸν Ὀκείανου	Πραξιθέας *Ὀκείανου
5, 3, 1. συμβησόμενον Heyn. conj.	*συμβησόμενον
6, 2, 4. Νίσυρον	νήσουρον
6, 2, 5. Μοίραι μαχομένου Heyn.	Μοῖραι
6, 3, 4. ἐξημεύοντο	ἐξήμενον (quod recipiendum)
6, 3, 7. κατέπησεν Κανισίου	κατέπησεν Κανκασίου
6, 3, 8. παρελόμενος, τὰ δὲ τῶν χειρῶν εἰς.	περιελόμενος, ἐκόμισεν αὐτὸν εἰς τὴν Σικελίαν, τὰ δὲ τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν διέτμε νεῦρα, ἀράμενος δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ παρελθὼν εἰς.
9, 1, 6. ὦν Αἰήτης	sic cod.
9, 2, 2. μήρους	μοίρας
9, 11, 1. τὴν αὐτοῦ ἀδελφιδῆν	absunt.
9, 12, 1. τὰς Ἰφίκλου	*τὰς Φυλάκου
9, 12, 2. κατὰ τὸ κρυφαῖον	sic cod.
9, 12, 6. ἐπὶ τῶν ἑγρῶν	*ἐπὶ τῶν αἰδοίων
9, 12, 7. ζῶν	sic cod.
9, 16, 4. προσέταττον ἂν φέρειν	προσέταττον ἀναφέρειν
9, 16, 8. ὃς ἐκυβέρνα τὴν ναῦν	τὴν ναῦν ὃς ἐκυβέρνα
9, 16, 9. Ἰεῖτος Ναυδόλου	sic cod.
9, 17, 1. ἀναχθέντες ἀνδρῶν τότε	ἀνενεχθέντες sic cod.
9, 23, 3. μέλλοντα τοὺς ταύρους	sic cod.
9, 24, 4. τοῖς Ἀργοναύταις μηνίσας δὲ Ζεὺς Ἀψυρτίδας	*τοῖς δὲ Ἀργοναύταις *μηνίσας Ζεὺς Συρτίδας
9, 24, 5. Αἰγύων	Λιδύων
9, 25, 2. Πέτραι Πλαγκταὶ Θέτις	πέτραι κυάνειαι πλαγκταὶ abest a cod.
9, 25, 4. Κεραυνίους Ἰλλυρίδα	Κερκυραίους ἄλμυρίδα
9, 26, 2. ἐπὶ τὰς Μελαντίους δειράς	ἐπὶ τὰς Μενοντίου δειράς
κατέστραφεν	κατέστραφεν
9, 27, 2. Πρόμαχον	πρὸς πόλεμον προμαχον
9, 28, 3. μεμαγευμένον	sic cod.

LIBER II.

1, 1, 1. λέγωμεν τὸ Ἰνάχου ἐκ τῆς Λαοδίκης	λέγωμεν τὸ Ἰνάχιον ἐκ Τηλοδίκης
1, 2, 1. Ἰάσον	Ἰκασσον
1, 2, 2. ἐκ Ἰάσου	*Ἐκβάσου
1, 2, 3. Ἀρκαδίαν	sic cod.
1, 2, 5. ὅτι	sic cod.

EDITIO HEYNIANA.

COD. PAR. 2722.

1, 3, 1. Ἰάσος ἀγνοήματα	sic cod. abest.
1, 3, 3. Ἀρίστωρ λέγει υἱόν	*Ἀρίστωρ λέγει
1, 3, 8. Συρίαν	*τὴν Συρίαν
1, 4, 5. κατῴκισεν Μαλαμπόδων ἀρ' ἑαυτοῦ	sic cod. abest.
1, 4, 7. στασιασάντων δὲ αὐτῶν πενηκόντορον	*στασιασάντων δὲ αὐτῶν περὶ τῆς ἀρχῆς deest.
1, 4, 8. Λινδίας Ἀθηνᾶς ἑτάλμα Γιλάνωρ	Λινδίας ἑτάλμα Ἀθηνᾶς (Ἀθηνᾶς ejiciendum) sic cod.
1, 5, 2. ἔτελλε Γοργόφονην	*ἔτελλον Γοργόφονην
1, 5, 4. Λυγκεύς δὲ καὶ	*Λυγκεύς δὲ
1, 5, 5. οἱ δὲ ἐπτά ἐξ Αἰθιοπίδος	οἱ ἐπτά Αἰθιοπίδος
1, 5, 6. Καλιάνθης Νύμφης	καλιάνθης καὶ νηίδος νύμφης
1, 5, 7. οἱ δὲ ἐκ Γοργόνων	οἱ δὲ Γοργόνων
1, 5, 8. Μετάλλης	*Μενάλλης
4, 2, 6. ἦν φασιν εἶναι πύραν	ἦν φασὶν τινες καὶ πύραν
4, 4, 9. λέγεται δὲ καὶ	*λέγεται δὲ
4, 5, 1. Πύρρος	sic cod.
4, 5, 3. πάλιν ἐξ Ἀλκαίου καὶ Ἰππονόμης	*Ἐκ μὲν οὖν Ἀλκαίου καὶ Ἀστυδαμείας τῆς Πέλοπος, ὡς δὲ ἔτι καὶ λέγουσι, Ἀσωνόμης τῆς Γουνέως, ὡς δὲ ἄλλοι πάλιν, Ἰππονόμης.
4, 5, 6. θγάτηρ Κομαιθῶ καὶ ἄρρενας	absunt a cod.
4, 5, 7. Στρατοδάτην	abest a cod.
4, 5, 7. Χειρίμαχον	*Χειρίμαχον
4, 6, 1. Ἠλεκτρίωνος δὲ βασιλῆως	sic cod.
4, 6, 1. Μετὰ Ταρίου	*μετὰ Ταρίου
τῷ μητροπάτορι	*τοῦ μητροπάτορος
4, 6, 5. Μίδεαν	Μιδείαν
4, 6, 7. στρατεύειν	*στρατεύει
4, 9, 1. ἐδιδάχθη μὲν	*ἐδιδάχθη δὲ
4, 9, 2. καὶ οὕτως ἀπελύθη	sic cod.
4, 9, 3. φοβερός	*φανερός
4, 9, 4. ὅτι παῖς Διὸς ἦν	*ὅτι Διὸς παῖς ἦν
4, 10, 1. Ἀρναίου	*Ἀρνέου
4, 10, 2. δορὰν	δορὶ
4, 11, 1. οἱ Θηβαῖοι	*Θηβαῖοι
4, 11, 2. ἡμιθνης	sic cod.
4, 11, 4. ἀποταμών	ἀποτεμών
τοὺς κήρυκας εἰς Θήβας	εἰς Θήβας τοὺς κήρυκας
4, 11, 8. Ὀκαλαίης	*Ὀκαλαίης
5, 1, 2. εἰς Κλεωνᾶς ἦλθε Μόλορχον Ἰεραῖον	*Ἦλθεν εἰς Κλεωνᾶς Μόλορχον sic cod.
τότε ὡς ἦρωι	τῷ τότε ἦρωι
5, 1, 4. ἀπωκόμησεν	ἀνωκόδησεν
5, 9, 3. ἦν κατῴκουν (καὶ) Χρύσης	*καὶ κατῴκουν (1) *Χρύσης

(1) Καὶ quod codd. præbent, in textum reponendū. Vitium, quo totus locus turbatur, latet, nisi fallor, in κατῴκουν. Equidem scripserim ἀπεκόμην, i. e. προσέσχυν ἐκώλυον. Jam non est cur in sequentibus lacunam statuamus, cum ulla egent verba mutatione.

EDITIO HEYNIANA.

CODEX PARIS. 2722.

		ἀπὸ πάντων τῶν ἐν νῇ δύο	*ἀπὸ πάντων δὲ δύο τῶν ἐν νῇ
5, 9, 6.	Μύγζονα	Μυγζάνα	
5, 9, 7.	ἀρπαζουσιν	*ἀρραπαζουσιν	
	καὶ δώσιν τὸν ζω-	non desunt in nostro cod.	
	στήρα ὑπασχου-		
	μένης		
	ἐκ δόλου	sic cod.	
	ἐπ' ἡϊόνος	*ἐπὶ τῆς ἡϊόνος	
5, 9, 12.	ὁ Ζεὺς	*Ζεὺς	
5, 9, 13.	Αἰνίας	Αἰνείας	
5, 10, 1.	ἐπέγῃ	*ἐπετάγῃ	
5, 10, 4.	δρῶν	*δρῶν	
5, 10, 7.	Μανοίτιος	*Μανοίτης	
	καὶ τοξευθεῖς	*τοξευθεῖς	
5, 10, 9.	Διόγῃ	Διόγῃ	
5, 10, 11.	ἀπαιτεῖ καὶ	absunt.	
5, 10, 12.	τὰς Θράκης	*τὰς τῆς Θράκης	
	ἤγεν	*ἤγαγεν	
5, 11, 1.	ἐν μ.	ἐν μ.	
	Ἀρέθουσα	*Ἐρέθουσα	
5, 11, 3.	σπεύσων	*φεύγων	
5, 11, 6.	ἰσχυρότατον	*ἰσχυρόταρον	
	συνέβη	*συνέβαινε	
5, 11, 8.	παύσασθαι	*παύσασθαι	
5, 11, 10.	Ἀσίαν	*Ἀσίαν	
	Ῥοδίαν	*Ἀιθίαν	
5, 11, 12.	Κανκασίου	Κανκασίου	
5, 12, 2.	εἰς Ἐλευσίνα	πρὸς Ἐλευσίνα	
	θετός	θείσιος	
5, 12, 3.	κατῆμι	ἀπέμι	
5, 12, 4.	κενὸν	sic cod.	
5, 12, 7.	Μανοίτιος	*Μανοίτης	
	Κευδωνόμου	στυδωνήμου.	
5, 12, 9.	ὄντον	όντον	
6, 1, 2.	τοξικῇ	τοξικῇ	
7, 7, 2.	ἦκεν	ἦλθεν	
7, 7, 3.	μετὰ τῶν ἄλλων	*μετὰ καὶ ἄλλων	
7, 7, 4.	Ἰωννα	*Ἰωννον	
7, 7, 5.	Ὀρμένιον	*Ὀρχόμενον	
7, 7, 6.	οὐκ εἶα	*μεθ' ἑπλῶν οὐκ εἶα	
7, 7, 7.	συνήθροισεν	*συνήθροισεν	
7, 7, 10.	(Δίχαν)	τὸν Κήρυκα	
7, 7, 11.	τοῖν ποδῶν	*τῶν ποδῶν	

EDITIO HEYNIANA.

CODEX PARIS. 2722.

		κατηκόντισεν	κατηκόντισεν ἀπὸ τῆς Βουστίας
7, 7, 13.	τὴν Τόλην	*Τόλην	
	ἐκλευσεν	*ἐκλευσεν	
7, 8, 1.	Εὐμείδης	*Εὐμήδης	
7, 8, 2.	Ἐπιλαΐδος	*Ἐπίλαος	
	Κλυθίππης	Κλύτοππος	
7, 8, 4.	Ὀλυμπος Νίκης	*Ὀλυμπούσης	
	Ἐξόλης	*Ἐξολος	
	Ἀντιώπης	*Ἀντιώτης	
7, 8, 5.	Ἀρχιδίκος	*Ἀρχοδίκου	
7, 8, 6.	Ἡστοχείης	*Ἡστοχείης	
	Εὐρύσιος	Εὐρύσιος	
7, 8, 9.	Δηίων	deest.	
8, 2, 2.	ἐπ' ἐκαστοῦ	ἐκαστοῦ	
	ἦλθον	ἀνεχώρησαν	
8, 2, 4.	κατὰ τὴν τοῦ	sic cod.	
8, 2, 7.	στενυγρὰν τὴν	στενύστραν τὸν τὴν (2)	
	ἔχοντι	*ἔχοντα	

LIBER III.

6, 5, 2.	ἀκόντια	sic cod.
6, 6, 1.	Ὀρχαΐδας	*Ὀρχηΐδας
6, 6, 2.	Ἰσους Ἰσους	sic cod.
6, 7, 1.	Χαριλῶς	Χαριλῶς
7, 1, 1.	αὐτὴν τῇ τάφῃ ζω-	*αὐτοῦ (aisi potius αὐτῇ
	σαν	scripturæ compen-
	ἐκρύφθη	dium obscurius) τῇ
		τάφῃ ζωῶν ἐκρύφθη.
10, 3, 8.	τῇ Ἐλάτου υἱῇ	*τοῦ Κλεινέως ἀδελφῇ
10, 7, 1.	ἐκ Διὸς	Διὸς
10, 7, 4.	εἰς Ἀθήνας	*εἰς Ἀφίδνας (quod vero
		a secunda manu in
		Ἀθήνας mutatum est.)
12, 3, 9.	Ἄτης	*αὐτῆς
12, 6, 8.	Κυκλώας	sic cod.
13, 5, 1.	Θέμιδος	sic cod.
13, 5, 4.	κατέχειν	καὶ κατασχέειν.

(2) C. O. Mæller. Dor. I, p. 57, trimetros, quos facile agnoscere licet, hanc in modum restaurari vult:

γενεὰς γάρ, οὐ γῆς καρπὸν ἐξέειπον τρίτον
καὶ τὴν στενυγρὰν αὐτὸν εὐρυγαστέρα
— ἔχοντα κατὰ τὸν Ἰσθμὸν δεξιάν.

Præterea Galei, Heynii, Sommeri editiones qua par est diligentia consulimus. Conjecturas perraro codicum lectioni substituere conati sumus, satis habentes eas uncinis () inclusas in locis aperte corruptis interposuisse. Similiter quæ ex margine vel aliunde in ordinem verborum irrepsisse videntur, uncis quadratis [] distincta sunt. In fragmentis reliquorum operum Apollodori, quam Heynius liberius in his versatus adornationem dedit debuimus relinquere. Chronica ad temporum ordinem, Navium Catalogum ad librorum seriem et carmen Homericum revocavimus. Nonnulla addita sunt nova, plura plenius exhibita.

Antiochi fragmenta, quæ Gøellerus nonnisi indicaverat, primum hic ex auctoribus exscripta leguntur. In Philisto Gøelleriana reliquiarum dispositio

conservata est; id quod fieri non potuit in Timæo, cujus fragmenta, ex Vaticanis Polybii excerptis magnopere aucta, ita ordinandi periculum fecimus, ut quæ fuerit totius operis œconomia intelligatur. In Ephoro et Theopompo ordinem a primis eorum editoribus datum non mutavimus, de quibus aliter statuendum nobis videbatur suo loco in notis monentes. Uti Ephorus locupletatus est fragmentis, quæ Marxius in Addendis (v. Seebodii Miscell. crit., vol. II, part. IV, p. 754) publici juris fecit, sic ad Theopompea quoque plura nova accesserunt a Wichersio, quæ est viri docti humanitas, Firmino Didot per literas communicata. Phylarchus quum eodem fere tempore et Luchtium et Brücknerum editores nactus esset, quæ uterque in hoc auctore seorsim præstitit in unum conjunximus. Quod ad Atthidum scriptores, tum in ceteris plura aliter ac fecerunt Lenzius et Siebelis disposita sunt, tum præcipue in Philochori fragmentis, quæ, præeunte Bœckhio (in Annal. Univers. Berolin. 1832), ad integri operis constitutionem studuimus distribuere.

Hæc sunt quæ de ratione, quam in fragmentorum tractatione secuti sumus, in universum monenda habemus. De singulis accuratius egimus in commentatione quæ de vitis et scriptis auctorum nostrorum præfationi huic est subjuncta.

Historicorum reliquiis in calce voluminis adjunximus Chronicon Parium et Inscriptionem græcam lapidis illius, qui ex Rosetta urbe Ægyptia in Britanniam est translatus. Quæ monumenta quum inter cetera sui generis facile principia sint, magnumque in historiæ cognitionem adjumentum afferant; rem neque inutilem neque injucundam Firminus Didot suscepisse sibi visus est, si ea denuo typis excusa una cum historicorum fragmentis in publicum edenda curaret. In adornatione et explicatione Chronici Parii in plerisque ducem secuti sumus Bœckhium, Marmoris interpretem longe doctissimum. Inscriptionem vero Rosettanam LETRONNIUS, vir Clarissimus, tum in sermonem vernaculum vertit, tum commentario exquisitæ doctrinæ divitiis pleno ita illustravit, ut plurima, quæ in hoc decreto sacerdotum spissa hucusque caligine obducta latuerant, clara jam luce circumfusa exsplendescant.

Parisiis, mense Februario, MDCCCXLI.

CAROLUS MUELLER.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ
ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

BIBLION A.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

(1) Οὐρανὸς πρῶτος τοῦ παντὸς ἐδυνάστευσε κόσμον· γῆμας δὲ Γῆν, ἐτέκνωσε πρώτους τοὺς Ἑκατόγχειρας προσαγορευθέντας, Βριάρεων, Γύην, Κόττον, οἱ μεγέθει τε ἀνυπερέβλητοι καὶ δυνάμει καθειστήκεισαν, χεῖρας μὲν ἀνὰ ἑκατὸν, κεφαλὰς δὲ ἀνὰ πεντήκοντα ἔχοντες. (2) Μετὰ τοὺτους δὲ αὐτῷ τεκνοὶ Γῆ Κύκλωπας, Ἀργην, Στερόπην, Βρόντην, ὧν ἕκαστος εἶχεν ἓνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου. Ἀλλὰ τοὺτους μὲν Οὐρανὸς δῆσας, εἰς Τάρταρον ἔβριψε· τόπος δὲ οὗτος ἐρεβώδης ἐστὶν ἐν Ἄδου, τοσοῦτον ἀπὸ γῆς ἔχων διάστημα, ὅσον ἀπ' οὐρανοῦ γῆ.

(3) Τεκνοὶ δὲ αὖθις ἐκ Γῆς παῖδας μὲν τοὺς Τιτᾶνας προσαγορευθέντας, Ὠκεανὸν, Κοῖον, Ὑπερίωνα, Κρίον, Ἰαπετὸν, καὶ νεώτατον ἀπάντων Κρόνον· θυγατέρας δὲ τὰς κληθείσας Τιτανίδας, Τηθύν, Ῥέαν, Θέμιν, Μνημοσύνην, Φοῖβην, Διώνην, Θείαν.

(4) Ἀγανακτοῦσα δὲ Γῆ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν εἰς Τάρταρον ἐμπεσόντων παίδων, πείθει τοὺς Τιτᾶνας ἐπιθέσθαι τῷ πατρὶ, καὶ δίδωσιν ἀδαμαντίνην ἄρχην Κρόνῳ. Οἱ δὲ, Ὠκεανοῦ χωρὶς, ἐπιτίθενται· καὶ Κρόνος ἀποτέμνων τὰ αἰδοῖα τοῦ πατρὸς εἰς τὴν θάλασσαν ἀρίσκειν. Ἐκ δὲ τῶν σταλαγμῶν τοῦ ρέοντος αἵματος Ἑρινύες ἐγένοντο, Ἀλκτιὸν, Τισιφόνην, Μέγαιρα. Τῆς δὲ ἄρχῃς ἐκβαλόντες, τοὺς τε καταρταρωθέντας ἀνῆγαγον ἀδελφοὺς, καὶ τὴν ἄρχην Κρόνῳ παρέδωκαν.

(5) Ὁ δὲ τοὺτους μὲν Τάρταρῳ πάλιν δῆσας καθεῖρε. Τὴν δὲ ἀδελφὴν Ῥέαν γῆμας, ἐπειδὴ Γῆ τε καὶ Οὐρανὸς ἔθεσπυῶδουν αὐτῇ, λέγοντες, ὑπὸ παιδὸς ἰδίου τὴν ἄρχην ἀφαιρηθήσεσθαι, κατέπινε τὰ γεννώμενα, καὶ πρώτην μὲν γεννηθεῖσαν Ἑστίαν κατέπιεν· εἴτα Δήμητραν καὶ Ἥραν μεθ' ἧς Πλούτωνα καὶ Ποσειδῶνα. (6) Ὅργισθεῖσα δὲ ἐπὶ τοῦτοις Ῥέα, παραγίνεται μὲν εἰς Κρήτην, ὀπηνίκα τὸν Δία ἐγκυμονοῦσα ἐτύγχανε· γεννᾷ δὲ ἐν ἄντρῳ τῆς Δίκτης Δία, καὶ τοῦτον μὲν δίδωσι τρέφεσθαι Κούρησί τε καὶ ταῖς Μελισσέαις παισὶ Νύμφαις, Ἀδραστείᾳ τε καὶ Ἰδῇ. (7) Αἰτᾷ μὲν οὖν τὸν παῖδα ἔτρεφον τῇ τῆς Ἀμαλθείας γάλακτι· οἱ δὲ Κούρητες ἐνοπλοὶ ἐν τῷ ἄντρῳ τὸ βρέφος φυλάσσοντες, τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας συνέχουσιν, ἵνα μὴ τῆς τοῦ παιδὸς φωνῆς ὁ Κρόνος ἀκούσῃ. Ῥέα δὲ λίθον σπαργανώσασα δέδωκε Κρόνῳ καταπιεῖν, ὡς τὸν γεγεννημένον παῖδα.

APOLLODORI
ATHENIENSIS
BIBLIOTHECÆ

LIBER PRIMUS.

CAPUT I.

(1) Coelus primus universo imperavit mundo, ductaque uxore Tellure primos procreavit Centimanos quos vocant, Briareum, Gyn, Cottum, qui centum quisque manibus et capitibus quinquaginta instructi corporis magnitudine roboreque erant insuperabiles. (2) Post hos vero peperit ei Tellus Cyclopes, Argen, Steropen, Bronten, quorum singuli unum oculum in media fronte habebant. Sed hos (Centimanos et Cyclopes) Coelus victos dejecit in Tartarum, tenebrosum apud inferos locum, qui tantum a terra distat, quantum a caelo abest terra.

(3) Deinde ex eadem conjuge filios suscepit Titanes quos appellant, Oceanum, Coeum, Hyperionem, Crium, Iapetum, Saturnum, omnium natu minimum; filias vero quas Titanides nominant, Tethyn, Rheam, Themim, Mnemosynen, Phoeben, Dionen, Thiam.

(4) Mox vero Terra, indigne ferens filiorum in Tartarum dejectorum interitum, Titanas, ut patrem aggredirentur, inducit, atque Saturno adamantinam falcem suggerit. Hi igitur, praeter unum Oceanum, patrem aggrediuntur, et Saturnus praesepta ejus genitalia in mare projecit; verum ex guttis sanguinis profluentis enatae sunt Furiae, Alecto, Tisiphone, Megera. Itaque Caelo ex regno depulso, fratres in Tartarum detrusos revocarunt et imperium tradiderunt Saturno.

(5) At hic Titanas fratres compeditos iterum demisit in Tartarum. Deinde, postquam Rheam sororem matrimonio sibi junxerat, quum Coelus ac Terra ei vaticinarentur, fore ut ab suo ipsius filio regno deturbaretur, singulos, ut quisque in lucem prodibat, devorabat. Et primam quidem Vestam, tum Cererem et Junonem, post has Plutonem et Neptunum deglutivit. (6) Quamobrem irata conjux Rhea, quo tempore Jovem in utero ferebat, in Cretam proficiscitur, ubi in antro Dictae illum parit, et Curetibus Melissaeque filiabus, Adrastem ac Idem nymphis, alendum tradit. (7) Haec vero Amalthae lacte puerum nutriendum; ac Curetes, armati in antro infantem custodientes, hastilibus acuta quatuebant, ne vagientis pueri vocem Saturnus audiret. Sed Rhea involutum fascis lapidem pro nato filio Saturno devorandum dedit.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β.

(1) Ἐπειδὴ δὲ Ζεὺς ἐγενήθη τέλειος, λαμβάνει Μῆτιν, τὴν Ὀκεανοῦ, συνεργόν· ἥ δίδωσι Κρόνῳ καταπιῖν φάρμακον, ὅφ' οὗ δαίμων ἀναγκασθεὶς, πρῶτον μὲν ἐξέμεϊ τὸν λίθον, ἔπειτα τοὺς παῖδας, οὓς κατέπιε· μεθ' ὧν Ζεὺς τὸν πρὸς Κρόνον καὶ Τιτᾶνας ἐξήνεγκε πολέμον. ² Μαχομένων δὲ αὐτῶν ἐνιαυτοὺς δέκα, ἥ 17 τῶ Διὶ ἔχρησε τὴν νίκην, τοὺς καταταρταρωθέντας ἂν ἔχη συμμάχους· ὁ δὲ, τὴν φρουροῦσαν αὐτῶν τὰ δεσμά Κάμπην ἀποκτείνας, ἔλυσεν. ³ Καὶ Κύκλωπες τότε Διὶ μὲν δίδασσι βροντὴν καὶ ἀστραπὴν καὶ κεραυνόν, Πλούτωνι δὲ κυνέην, Ποσειδῶνι δὲ τρῖαιναν. ⁴ Οἱ δὲ τούτοις ὀπλισθέντες κρατοῦσι Τιτάνων, καὶ καθιέρξαντες αὐτοὺς ἐν τῷ Ταρτάρῳ, τοὺς Ἐκατόγχειρας καθίστασαν φύλακας· αὐτοὶ δὲ διακληροῦνται περὶ τῆς ἀρχῆς, καὶ λαγχάνει Ζεὺς μὲν τὴν ἐν οὐρανῷ δυναστείαν, Ποσειδῶν δὲ τὴν ἐν θαλάσσῃ, Πλούτων δὲ τὴν ἐν ᾗδῃ.

(2) Ἐγένοντο δὲ Τιτάνων ἔκγονοι Ὀκεανοῦ μὲν καὶ Τηθύος [τρισχίλια] Ὀκεανίδες, Ἀσία, Στύξ, Ἥλεκτρα, Δωρίς, Εὐρυνόμη, [Ἀμφιτρίτη,] Μῆτις· Κόλου δὲ καὶ Φοιβῆς Ἀστερία καὶ Λητώ· Ὑπερίονος δὲ καὶ Θείας Ἥως, Ἥλιος, Σελήνη· Κρίου δὲ καὶ Εὐρυβίας τῆς Πόντου Ἀστραῖος, Πάλλας, Πέρσης. (3) Ἰαπετοῦ δὲ καὶ Ἀσίας τῆς Ὀκεανοῦ Ἀτλας, ὃς ἔχει τοὺς ὤμους τὸν οὐρανόν, καὶ Προμηθεὺς, καὶ Ἐπιμηθεὺς, καὶ Μενότιος, ὃν κεραυνώσας ἐν τῇ Τιτανομαχίᾳ Ζεὺς κατεταρτάρωσεν. (4) Ἐγένετο δὲ καὶ Κρόνου καὶ Φιλύρας Χείρων διφυῆς Κένταυρος· Ἡοῦς δὲ καὶ Ἀστραίου Ἀνέμοι καὶ Ἀστρα· Πέρσου δὲ καὶ Ἀστερίας Ἑκάτη· Πάλλαντος δὲ καὶ Στυγὸς τῆς Ὀκεανοῦ Νίκη, Κράτος, Ζῆλος, Βία. (5) Τὸ δὲ τῆς Στυγὸς ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐν Ἄδου ῥέον Ζεὺς ἐποίησεν ὄρχον, ταύτην αὐτῇ τιμῇ δίδου, ἀνθ' ὧν αὐτῷ κατὰ Τιτάνων μετὰ τῶν παίδων συνεμάχησε.

(6) Πόντου δὲ καὶ Γῆς Φόρκος, Θαύμας, Νηρεὺς, Εὐρυβία, Κητώ. Θαύμαντος μὲν οὖν καὶ Ἥλεκτρος τῆς Ὀκεανοῦ Ἴρις καὶ Ἀρπυιαί, Ἀελλῶ, Ὀκυπέτη· Φόρκου δὲ καὶ Κητοῦς Φορκίδες (καὶ) Γοργόνες, περὶ ὧν ἐροῦμεν, ὅταν τὰ κατὰ Περσέα λέγωμεν. (7) Νηρέως δὲ καὶ Δωρίδος τῆς Ὀκεανοῦ Νηρηίδες, ὧν τὰ ὀνόματα· Κυμοθόη, Σπειώ, Γλαυκοδόη, Ναυσιθόη, Ἀλίη, Ἐρατώ, Σαώ, Ἀμφιτρίτη, Εὐνίκη, Θέτις, Εὐλιμένη, Ἀγαυή, Εὐδώρη, Δωτώ, Φέρουσα, Γαλάτεια, Ἀκταίη, Ποντομέδουσα, Ἴπποδόη, Λυσιάνασσα, Κυμώ, Πιόνη (Ἡιόνη?), Ἀλιμήδη, Πληξάυρη, Εὐκράτη, Πρωτώ, Καλυψώ, Πανόπη, Κρανώ, Νεόμηρις, Ἴππονόη, Δηϊάνειρα, Πολυνόη, Αὐτονόη, Μελίτη, Διώνη, Νησαίη, Δηρώ, Εὐαγόρη, Ψαμάθη, Εὐμόλπη, Ἰόνη, Δυναμένη, Κητώ, Λιμνώρεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

(1) Ζεὺς δὲ γαμέϊ μὲν Ἥραν, καὶ τεκνοῖ Ἥδην,

CAPUT II.

(1) Ubi Jupiter ad virilem aetatem pervenerat, Metin Oceani filiam consilii sociam sumpsit et adjutricem; quae Saturno pharmacum bibendum dat, cujus ille vi coactus primum lapidem istum, deinde quos antea filios devorarat, evomit. Ab his adjutus Jupiter adversus Saturnum et Titanas bellum gessit. ² Verum decimo post hujus inter eos belli anno, Terra victoriam Jovi, si in Tartarum dejectos sibi in societatem adscisceret, vaticinata est. Tum is, Campe custode interfecta, e vinculis eos liberavit; ³ atque Cyclopes Jovem tonitru et fulgetra et fulmine, Plutonem galea, Neptunum tridente donarunt. ⁴ His illi telis armati Titanes subigunt et Tartaro inclusos Centimanis custodiendos tradidere. Quo facto, ipsi mundi imperium sorte inter se partiuntur: ac Jovi quidem caeli, Neptuno maris, Plutoni autem inferorum regnum obtingit.

(2) Titanum progenies erat haec: Oceani ex Tethye Oceanidum [tria millia], Asia, Styx, Electra, Doris, Eurynome, [Amphitrite,] Metis; Coei ex Phoebe Asteria et Latona; Hyperionis ex Thia Aurora, Sol, Luna; Crii ex Eurybia, Ponti filia, Astraeus, Pallas, Perses. (3) Iapeti ex Asia, Oceani filia, sunt Atlas, qui coelum humeris sustinet, Prometheus, Epimetheus, Menestius, quem in Titanomachia fulminatum Jupiter in Tartarum detrusit. (4) Saturni ex Philyra est Chiron geminus Centaurus; Aurorae et Astraei sunt Ventus et Astra; Persae et Asteriae Hecate; Pallantis et Stygis, Oceani filiae, Nice, Cratos, Zeus, Bia. (5) Stygis vero aquam, de scopulo per inferorum loca fluentem, Jupiter jurisjurandi religione decoravit, quod ipsi contra Titanas una cum filiis opem tulisset.

(6) Ponti ex Terra filii sunt: Phorcus, Thaumās, Nereus, Eurybia, Ceto; Thaumantis ex Electra, Oceani filia, Iris, Harpyiae, Aello et Ocypete; Phorci ex Ceto Phorcides et Gorgones, de quibus dicendum erit, ubi de Persei rebus agemus. (7) Nerei ex Doride, Oceani filia, sunt Nereides, quarum nomina: Cymothoe, Spio, Glaucothoe (nisi potius: Glaucanome), Nausithoe, Halia, Erato, Sao, Amphitrite, Eunice, Thetis, Eulimene, Agave, Eudora, Doto, Pherusa, Galatea, Actaea, Pontomedusa, Hippothoe, Lysianassa, Cymo, Eione, Halimede, Plexaure, Eucrate, Proto, Calypso, Panope, Cranto, Neomeris (Nemertes?), Hipponoe, Deianira (Iantira?), Polynoe, Autonoe, Melite, Dione, Nesaea, Dero, Evagore, Psamathe, Eumolpe, Ione, Dynamene, Ceto, Limnorea.

CAPUT III.

(1) Jupiter uxorem ducit Junonem, ex eaque procrea-

Εὐαίθειαν, Ἄρην. ² Μίγνυται δὲ πολλαῖς ὀνηταῖς τε καὶ ἀθανάτοις γυναῖκιν· ἐκ μὲν οὖν Θέμιδος τῆς Οὐρανοῦ γεννᾷ θυγατέρας, Ὠρας, Εἰρήνην, Εὐνομίαν, Δίκην· Μοίρας, Κλωθῶ, Λάχεσιν, Ἄτροπον· ³ ἐκ Διώνης δὲ Ἀφροδίτην· ⁴ ἐξ Εὐρυνόμης δὲ τῆς Ὠκεανοῦ Χάριτας, Ἀγλαίην, Εὐφροσύνην, Θάλειαν· ἐκ δὲ Στυγὸς Περσεφόνην· ⁵ ἐκ δὲ Μνημοσύνης Μούσας, πρώτην μὲν Καλλιόπην, εἴτα Κλειώ, Μελπομένην, Εὐτέρπην, Ἐρατώ, Τερψιχόρην, Οὐρανίαν, Θάλειαν, Πολυμνίαν.

(2) Καλλιόπης μὲν οὖν καὶ Οἰάγρου, κατ' ἐπικλήσιν δὲ Ἀπόλλωνος, Λίνος, ἐν Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε· καὶ Ὀρφεὺς δ' ἀσκήσας κιθαριδίαν, ὃς ἄδων ἐκίνει λίθους τε καὶ δένδρα. ² Ἀποθανούσης δὲ Εὐρυδίκης, τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, δηχθείσης ὑπὸ δράκωνος, κατήλθεν εἰς Ἅδου, θέλων ἀγαγεῖν αὐτήν, καὶ Πλούτωνα ἐπεισεν ἀναπέμψαι. Ὁ δὲ ὑπέσχετο τοῦτο ποιήσιν, ἂν μὴ πορευόμενος Ὀρφεὺς ἐπιστραφῇ, πρὶν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ παραγενέσθαι· ὃ δὲ ἀπιστῶν, ἐπιστραφεὶς ἐθεάσατο τὴν γυναῖκα· ἥ δὲ πάλιν ὑπέστρεψεν. ³ Εὐρε δὲ Ὀρφεὺς καὶ τὰ Διονύσου μυστήρια. Καὶ τέθνηται περὶ τὴν Πιερίαν, διασπασθεὶς ὑπὸ τῶν Μαινάδων. (3) Κλειώ δὲ Πιέρου τοῦ Μάγνητος ἡρώσῃ, κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτης· ὠνεῖδισε γὰρ αὐτῇ τὸν τοῦ Ἀδωνιδος ἔρωτα· συνελθοῦσα δὲ ἐγέννησεν ἐξ αὐτοῦ παῖδα Ὑάκινθον· οὗ Θάμυρις, ὁ Φιλάμμωνος καὶ Ἀργιόπης Νύμφης, ἔσχεν ἔρωτα, πρῶτος ἀρξάμενος ἐρᾶν ἀρρένων. ² Ἄλλ' Ὑάκινθον μὲν ὑστερον Ἀπόλλων ἐρώμενον ὄντα δίσκῳ βαλὼν ἄκων ἀπέκτεινε. ³ Θάμυρις δὲ καλλιειδενγκῶν καὶ κιθαριδίᾳ, περὶ μουσικῆς ἤρισε Μούσαις, συνθέμενος, ἂν μὲν κρείττων εὐρεθῇ, πλησιάζειν πάσαις· ἂν δὲ ἡττηθῇ, στερηθήσεσθαι οὗ ἂν ἐκείναι θλώσι. Καθυπέρτεραι δὲ αἱ Μοῦσαι γινόμεναι, καὶ τὸν ὁμιλῶντων αὐτὸν καὶ τῆς κιθαριδίᾳ ἰστέρησαν. (4) Εὐτέρπης δὲ καὶ ποταμοῦ Στρυμόνος Πῆσος, ὃν ἐν Τροίᾳ Διομήδης ἀπέκτεινε· ὥς δὲ ἐνιοὶ λέγουσιν, ὅτι Καλλιόπης ὑπῆρχεν. Θαλείας δὲ καὶ Ἀπόλλωνος ἐγένοντο Κορύδαντες· Μελπομένης δὲ καὶ Ἀχελφίου, Σειρήνες, περὶ ὧν ἐν τοῖς περὶ Ὀδυσσεύος ἱεροῦται.

(5) Ἡρα δὲ χωρὶς εὐνῆς ἐγέννησεν Ἥφαιστον. Ὡς δὲ Ὀμηρὸς λέγει, καὶ τοῦτον ἐκ Διὸς ἐγέννησε. Ρίπτει δὲ αὐτὸν ἐξ οὐρανοῦ Ζεὺς, Ἡρᾷ δεθείσῃ βοηθοῦντα· ταύτην γὰρ ἐξαρέμασε Ζεὺς ἐξ Ὀλύμπου, χαιμῶνα ἐπιπέμψαςαν Ἡρακλεῖ, ὅτε Τροίαν ὠλὸν ἔπλει. Πισόντα δὲ Ἥφαιστον ἐν Λήμνῳ, καὶ τηρωθέντα τὰς βάσεις, δίδωσθε Θέτι.

(6) Μίγνυται δὲ Ζεὺς Μήτηρι, μεταβαλλούσῃ εἰς πολλὰς ἰδέας, ὑπὲρ τοῦ μὴ συναλθεῖν, καὶ αὐτὴν γινόμενην ἔγκυον καταπίνει φθάσας ἐπείπερ Ὀλεγε γενήσιν παιδα, μετὰ τὴν μέλλουσαν ἐξ αὐτῆς γενέσθαι κόρην, ὃς οὐρανοῦ δυνάστης γενήσεται· τοῦτο φοβηθεὶς, κατέπιεν αὐτήν. Ὡς δὲ ὁ τῆς γενέσεως ἐνέστη χρόνος, πλήξαντος αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν πελάει

vit Heben, Ilithyiam, Martem. ² Idem cum aliis multis tum mortalibus tum immortalibus feminis concumbit. Ex Thenside igitur, Coeli filia, Horas gignit, Irenen, Eunomiam, Dicen; Parcas, Clotho, Lachesin, Atropum: ³ ex Dione Venerem: ⁴ ex Eurynomie, Oceani filia, Gratias Aglaim, Euphrosynen, Thaliam: e Styge Proserpinam ⁵ e Mnemosyne Musas, et primam quidem Calliopen, deinde Clio, Melpomenen, Euterpen, Erato, Terpsichoren, Uraniam, Thaliam, Polymniam.

(2) Atqui Calliopes et Cæagri est Linus ab Hercule ille interfectus, quem vulgo Apollinis filium nominant, et Orpheus, qui artem citharædicam exercens cantu suo lapides arboresque movebat. ² Hic post Eurydicen conjugem serpentis morsu e medio sublatam, ad inferos revocaturus ipsam descendit; ab eoque persuasus Pluto reducendæ uxoris potestatem fecit ea lege, ut in reditu Orpheus antea nunquam respiceret, quam domum suam pervenisset. Ille autem dicto non audiens, conversus uxorem insequentem spectavit; quæ tum ad inferos rebeavit. ² Idem invenit Dionysi mysteria et sepultus est in Pieria a Mænadibus discerptus. (3) Clio Pierum, Magnetis filium, Veneris ira, quod ei Adonidis amorem exprobrasset, deperivit, ab eoque compressa filium peperit Hyacinthum. Hujus amore Thamyris, Philammonis et Argiopes nymphæ filius, exarsit primus usus venere mascula. ² Sed postea Hyacinthum amasium disco percussus Apollo invitus occidit. ³ Thamyris vero tum forma corporis præstans tum fidibus clarus in musicæ certamen Musas provocavit, si victor decesserit, omnium pactus concubitus; sin minus, se eo, quo vellent, privari. Musæ itaque, quum superiores evasisent, oculorum luce et arte citharædica eum privarunt. (4) Euterpes ac Strymonis fluvii filius Rhesus, quem in bello Trojano Diomedes interfecit; ut vero nonnulli dicunt, natus est e Calliope. Thaliam et Apollinis erant Corybantes; Melpomenes et Acheloi Sirenes, de quibus, ubi de Ulysse agetur, dicemus.

(5) Juno citra cujusquam concubitum peperit Vulcanum. Sed Homeri testimonio hunc quoque Jove natum esse confirmatur; quem Jupiter Junoni in vincula connectæ opem ferentem de cælo præcipitem dedit. Hanc enim, quod Herculi a Troja capta redeunti tempestatem immisisset, ex Olympo suspenderat. Vulcanum vero in Lemnum insulam delapsam, eoque casu pedibus claudum, servavit Thetis.

(6) Concumbit Jupiter etiam cum Metide varias alternante formæ, quo illius vitaret amplexus. Quæ quum gravida post natam ex se puellam filium se parituram prædicaret, qui cæli dominatione potiturus esset, Jupiter metu adductus statim ante primum puellæ partum cum ipso fœtu eam devoravit. Ubi vero pariendi tempus adve-

Προμηθέως, ἥ, καθάπερ Ἄλλοι λέγουσιν, Ἡραίοτου, ἐκ κορυφῆς [ἐπὶ ποταμοῦ Τρίτωνος] Ἀθηνᾶ σὺν ἑκλοῖς ἀνέθορε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ.

(1) Τῶν δὲ Κοίου θυγατέρων Ἀστερία μὲν, ὁμοιωθεῖσα ὄρνυγι, ἑαυτὴν εἰς θάλασσαν ἔρριψε, φεύγουσα τὴν πρὸς Δία συνουσίαν. Καὶ πόλις ἀπ' ἐκείνης Ἀστερία πρῶτον κληθεῖσα, ὕστερον δὲ Δῆλος. ² Ἀητὴ δὲ συναλθοῦσα Διὶ, κατὰ τὴν γῆν ἔπασαν ὑφ' Ἡρας ἡλαυνετο· μέχρις, εἰς Δῆλον ὠθοῦσα, γεννᾷ πρῶτην Ἀρτεμιν ὑφ' ἧς μαυθεῖσα, ὕστερον Ἀπόλλωνα ἐγέννησεν.

³ Ἀρτεμις μὲν οὖν τὰ περὶ θήραν ἀσκήσασα, παρθένος ἔμεινεν· Ἀπόλλων δὲ τὴν μαντικὴν μαθὼν παρὰ τοῦ Πανδῆ τοῦ Διὸς καὶ Θύμβριως, ἦκεν εἰς Δελφούς, χρησμοδόουσης τότε Θέμιδος· ὥς δὲ ὁ φρουρῶν τὸ μαντεῖον Πύθων ὅρις ἐκάλυεν αὐτὸν παραλθεῖν ἐπὶ τὸ χάσμα, τοῦτον ἀνάλων, τὸ μαντεῖον παραλαμβάνει. ⁴ Ἐταίνει δὲ μετ' οὐ πολὺ καὶ Τιτυὸν, ὃς ἦν Διὸς υἱὸς καὶ τῆς Ὀρχομενοῦ θυγατρὸς Ἑλάρης, ἣν Ζεὺς, ἐπειδὴ συνῆλθε, δέσας Ἡραν, ὑπὲρ γῆν ἔκρυψε, καὶ τὸν κυοφορηθέντα παῖδα Τιτυὸν ὑπερμεγέθη εἰς φῶς ἀνήγαγεν. ⁵ Οὗτος ἐρχόμενος εἰς Πυθῶ, Ἀητῶ θεωρήσας, πόθῳ κατασχεθεὶς ἐπισπᾶται. Ἡ δὲ τοὺς παῖδας ἐπικαλεῖται καὶ κατατοξεύουσιν αὐτόν. Κολάζεται δὲ καὶ μετὰ θάνατον· γῦπες γὰρ αὐτοῦ τὴν καρδίαν ἐν Ἄδου ἐσθίουσιν.

(2) Ἀπέκτεναι δὲ Ἀπόλλων καὶ τὸν Ὀλύμπου παῖδα Μαρσύαν. Οὗτος γὰρ εὐρὼν αὐλοῦς, οὗς ἔρριψεν Ἀθηνᾶ διὰ τὸ τὴν ἑμὴν αὐτῆς ποιεῖν ἄμορφον, ἦλθεν εἰς ἔριν περὶ μουσικῆς Ἀπόλλωνι. ² Συνθεμένων δὲ αὐτῶν, ἵνα ὁ νικῆσας, ὁ βούλεται, διαβῇ τὸν ἡττημένον, τῆς κρίσεως γενομένης, τὴν κιθάραν στρέψας ἡγωνίζετο ὁ Ἀπόλλων, καὶ ταῦτο ποιεῖν ἐκέλευσε τὸν Μαρσύαν· τοῦ δὲ ἀδυνατοῦντος, εὐρεθεὶς κρείσσων ὁ Ἀπόλλων, κρεμάσας τὸν Μαρσύαν ἐκ τινος ὑπερτενοῦς πίτυος, ἐκταμὼν τὸ δέρμα, οὕτω διέφθειρεν.

(3) Ἀρίωνα δὲ Ἀρτεμις ἀπέκτενεν ἐν Δῆλῳ. Τοῦτον γηγενῆ λέγουσιν ὑπερμεγέθη τὸ σῶμα· Φερεκύδης δὲ αὐτὸν Ποσειδῶνος καὶ Εὐρυαλῆς λέγει. Ἐδωρήσατο δὲ αὐτῷ Ποσειδῶν διαβαίνειν τὴν θάλασσαν. ² Οὗτος μὲν ἔγχευε Σίδην, ἣν ἔρριψεν εἰς Ἄδου περὶ μορφῆς ἐρίσασαν Ἡρα. ³ Αὐθις δὲ ἔλθων εἰς Χίον, Μερόπην τὴν Οἰνοπίωνος ἐμνηστεύσατο· μεθύσας δὲ Οἰνοπίων αὐτόν, κοιμώμενον ἐτύφλωσε, καὶ παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς ἔρριψεν. ⁴ Ὁ δὲ ἐπὶ τὸ χαλκίον ἔλθων, καὶ ἀρπάσας παῖδα ἕνα, ἐπὶ τῶν ὤμων ἐπιθέμενος, ἐκέλευσε ποδηγεῖν πρὸς τὰς ἀνατολάς. Ἐκεῖ δὲ παραγενόμενος, ἀνέβλεψεν, ἐκκαλὲς ὑπὸ τῆς ἡλιακῆς ἀκτίνος, καὶ διὰ τῶν ὤμων ἐπὶ τὸν Οἰνοπίωνα ἐσπευδεν. Ἀλλὰ τῷ μὲν

nit, Prometheus, sive, ut alii tradunt, Vulcanus caput eius securi percussit, deoque illius vertice [ad Tritonem fluvium] armata Pallas exsilivit.

CAPUT IV.

(1) Ex Cœi filiabus Asteria in coturnicem mutata, quo Jovis complexum fugeret, se ipsam in mare dejecit. Atque insula, primum ab illa Asteria nomen accepit, postea appellata est Delus. ² Latona vero a Jove compressa per universum orbem terrarum a Junone acta est, donec Delum pervenit, ubi primum peperit Dianam, qua obstetrice adjuncta deinceps edidit Apollinem.

³ Et Diana quidem, venationis studio delectata, virgo permansit; Apollo autem vaticinandi artem a Pane, Jovis et Thymbridis filio, edoctus, Delphos, quo tempore Themis illic oracula dabat, sese contulit. At quum oraculi custos Pytho serpens ab hiatus aditu eum prohiberet, hoc e medio sublato oraculi locum occupavit. ⁴ Neque longo post tempore Tityum quoque interfecit, Jovis natum ex Elara, Orchomeni filia, quam Jupiter, postquam cum ea concubuerat, Junonis metu sub terram occulit, et quem utero gestaverat inusitata magnitudinis filium Tityum in lucem produxit. ⁵ Hic Pythonem contendens, Latonam conspicatus ejusque desiderio detentus veste prehenam vim inferre paravit. Venum hæc filios auxilio advocat, qui Tityum sagittis conficiunt. Sed etiam mortuus cruciatur; vultures enim apud inferos cor ejus depascunt.

(2) Apollo etiam Marsyam Olympi filium occidit. Hic enim, quum tibus invenisset, quas Minerva, quod informem vultum efficerent, abjecerat, Apollinem ad certamen musicum provocavit. ² Convenit autem inter eos, ut victor arbitratu suo devictum afficeret. Initio igitur certamine, inversa cithara certavit Apollo, idemque ut Marsyas faceret jussit; quod quum ille non posset, Apollo, præstantior inventus, Marsyæ ex alta pinu suspensio pellem detraxit, ideoque eum necavit.

(3) Verum Diana in Delo interfecit Orionem, quem terra natum corporis magnitudine excelluisse narrant. Pherocydes eum Neptuni dicit ex Euryale. Huic a Neptuno datum erat, ut per mare posset incedere. ² Uxorem habuit Siden, quam Juno secum de forma certare ansam in Orcum detraxit. ³ Postea Chium profectus Orion Meropen Cœnopionis filiam in connubium postulavit. Cœnopion vero per ebrietatem somno gravatum excæcavit et ad litus projecit. ⁴ At Orion Lemnum veniens in officinam Vulcani, ex ea raptum puerum (Cedalionem) humeris suis imposuit, qui avum versus ortum iter regeret. Quo quum venisset, solis radiis sanatus pristinam oculorum lucem recuperavit, et deinde confestum adversus Cœnopionem contendit. Huic autem Neptunus (Chit?) subterraneum

Ποσειδῶν Ἡφαιστότευκτον ὑπὸ γῆν κατεσκεύασεν οἶκον. (4) Ὀρίωνος δὲ Ἥως ἐρασθεῖσα, ἥρπασε, καὶ ἐκόμισεν εἰς Δῆλον· ἐποίει γὰρ αὐτὴν Ἀφροδίτη συν-εχῶς ἐρᾶν, ὅτι Ἀρεῖ συνευνάσθη. (5) Ὁ δὲ Ὀρίων, ὥς μὲν ἔνιοι λέγουσιν, ἀνῆρήθη, δισκεύειν Ἀρτεμιν προκαλούμενος· ὥς δὲ τινες, βιαζόμενος Ὀπιν, μίαν τῶν ἐξ Ὑπερβορέων παραγενομένων παρθένων, ὑπ' Ἀρτέμιδος ἐτοξεύθη.

(6) Ποσειδῶν δὲ Ἀμφιτρίτην τὴν Ὀκεανοῦ γαμεῖ· καὶ αὐτῷ γίνεται Τρίτων καὶ Ῥόδη, ἣν Ἥλιος ἐγγίμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε.

(1) Πλούτων δὲ Περσεφόνης ἐρασθεὶς, Διὸς συνεργούτος, ἥρπασεν αὐτὴν κρύφα, Δήμητρα δὲ μετὰ λαμπάδων νυκτός τε καὶ ἡμέρας κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν ζητοῦσα περιήει· μαθούσα δὲ παρ' Ἑρμιονέων, ὅτι Πλούτων αὐτὴν ἥρπασεν, ὀργιζομένη θεοὺς ἀπέλιπεν οὐρανόν. ² Εἰκασθεῖσα δὲ γυναικί, ἦκεν εἰς Ἐλευσίνα, καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ τὴν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν Ἀγέλαστον ἐκάθισε πέτραν παρὰ τὸ Καλλίχορον φρέαρ καλούμενον. ³ Ἐπειτα πρὸς Κελεὸν ἐλθοῦσα τὸν βασιλεύοντα τότε Ἐλευσινίων, ἐνδὸν οὐσῶν γυναικῶν, καὶ λεγουσῶν τούτων παρ' αὐτὰς καθέζεσθαι, γραιὴ τις, Ἰάμβη, σκώψασα, τὴν θεὸν ἐποίησε μειδιάσαι. Διὰ τοῦτο ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις τὰς γυναῖκας σκώπτειν λέγουσιν.

⁴ Ὄντος δὲ τῇ τοῦ Κελεοῦ γυναικὶ Μετανείρα παιδίου, τοῦτο ἔτρεφεν ἡ Δημήτηρ παραλαβοῦσα· βουλομένη δὲ αὐτὸ ἀθάνατον ποιῆσαι, τὰς νύκτας εἰς πῦρ κατετίθει τὸ βρέφος, καὶ περιήρει τὰς θνητὰς σάρκας αὐτοῦ, καθ' ἡμέραν δὲ παραδόξως αὐξανόμενου τοῦ Δημοφῶντος, τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ παιδί, ἐπετήρησε Μετανείρα, τί πράσσει ἡ θεὰ. Καὶ καταλαβοῦσα εἰς πῦρ ἐγκεκρυμμένον, ἀνεβόησε· διόπερ τὸ μὲν βρέφος ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀνῆλθῃ, ἡ θεὰ δὲ αὐτὴν ἐξέτηνε. (2) Τριπτολέμῳ δὲ, τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν Μετανείρας παίδων, ὄφρον κατασκευάσασα πτηνῶν δρακόντων, καὶ πυρὸν ἔδωκεν, ᾧ τὴν δλην οἰκουμένην δι' οὐρανοῦ αἰρόμενος κατέσπειρε· Πανύας δὲ Τριπτολέμον Ἐλευστίνος λέγει· φησὶ γὰρ, Δήμητραν πρὸς αὐτὸν ἔλθειν. Φερεκύδης δὲ φησιν αὐτὸν Ὀκεανοῦ καὶ Γῆς.

(3) Διὸς δὲ Πλούτωνι τὴν Κόρην ἀναπέμψαι κελεύσαντος, ὁ Πλούτων, ἵνα μὴ πολὺν χρόνον παρὰ τῇ μητρὶ καταμείνῃ, ροῖα εἰδωκεν αὐτῇ φαγεῖν κόκκον. Ἢ δὲ, οὐ προειδομένη τὸ συμβησόμενον, κατηνάλωσεν αὐτόν. Καταμαρτυρήσαντος δὲ αὐτῆς Ἀσκαλάφου, τοῦ Ἀχέροντος καὶ Γοργύρας, τούτῳ μὲν Δημήτηρ ἐν Ἄδου βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν· Περσεφὼν δὲ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, τὸ μὲν τρίτον, μετὰ Πλούτωνος ἡναγκάσθη μένειν, τὸ δὲ λοιπὸν, παρὰ τοῖς θεοῖς. Περὶ μὲν οὖν Δήμητρος ταῦτα λέγεται.

Vulcani artificio exstruxerant domicilium. (4) Aurora vero Orionis amore capta rapuit eum et in Delos insular transtulit. Nam Venus perpetuo illam, quippe quæ cum Marte amores exercuisset, ardore cruciabat. (5) Verum interfectus est Orion, ut nonnulli narrant, quia Dianam ad disci certamen provocaverat; secundum alios autem, quod Opi, uni e virginibus, quæ ab Hyperboreis venerant, vim inferre voluit, a Diana sagittis confixus est.

(6) Neptunus in matrimonium duxit Amphitriten, Oceani filiam, ex eaque ei nati sunt Triton et Rhode, quæ Soli nupsit.

CAPUT V.

(1) Pluto Proserpinæ amore inflammatus eam Jovis auxilio furtim rapuit. At Ceres accensis facibus noctu diuque universum terrarum orbem vestigando lustravit. Quum vero ex Hermionensibus audisset Plutonem eam rapuisse, diis irata cælum reliquit, mortalique assimilata mulieri Eleusinem venit, ac primo quidem in lapide, qui a deæ mærore Ἀγέλαστος nominatus est, ad Callichorum puteum consedit. Deinde ad Celeum Eleusiniarum tum temporis regem profecta est, ubi quum a mulieribus, quæ erant in ejus domo, ut assideret rogaretur, anus quædam, cui lambe nomen, jocos et dicteria jaciendo deam ex hilaravit. Quo factum esse dicunt, ut in Thesmophoriis mulieres dicteria jactitare soleant.

⁴ Celeo ex Metanira conjuge parvulus adhuc filius erat: hunc assumptum Ceres nutriebat, et, quum immortalem reddere vellet, noctu in igne deposuit infantem, atque quidquid in illius corpore mortale inerat, ademitt. Itaque quum in dies puer, cui Demophonti nomen, præter quam fieri solet cresceret, mater quidnam dea faceret observavit. Quæ quum igne coopertum deprehendisset filiolum et cinerem ederet, puer igne consumtus est, sequæ ipsa dea dedit agnoscendam. (2) Triptolemo vero, Metaniræ natum maximo, currum alatis junctum draconibus comparavit, atque triticum dedit, quo per aerem vectus universum terrarum orbem obsereret. At Panyasis Triptoleum Eleusinis filium dicit; ad eum enim Cererem venisse refert; Pherecydes autem ipsum Oceano et Terra natum esse ait.

(3) Jove Plutoni ut Proserpinam remitteret imperante, hic, ne apud matrem diu remaneret, Punici mali granum dedit ei comedendum. Quod illa, quæ inde eventura essent haud prævidens, consumsit. Ascalapho autem, Acherontis et Gorgyræ filio, Ceres, quod contra eam testimonium dixerat, in Orco grave superimposuit saxum. Verum Proserpina tertiam singulorum annorum partem cum Plutone, reliquam apud superos ut degeret coacta est. Hæc itaque sunt, quæ de Cerere traduntur.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

(1) Ἡ γὰρ περὶ Τιτάνων ἀγανακτοῦσα, γεννᾷ Γίγαντας ἐξ Οὐρανοῦ, μεγέθει μὲν σωματίων ἀνυπερβλήτους, δυνάμει δὲ ἀκαταγωνίστους, ² οἱ φοβεροὶ μὲν ταῖς ὄψεσι καταφαίνοντο, καθεμμένοι βαθεῖαν κόμην ἐκ κεφαλῆς καὶ γενείων· εἶχον δὲ τὰς βάσεις φολίδας δρακόντων. ³ Ἐγένοντο δὲ, ὡς μὲν τινες λέγουσιν, ἐν Φλέγραϊς· ὡς δὲ ἄλλοι, ἐν Παλλήνῃ. Ἡκόντιζον δὲ εἰς οὐρανὸν πέτρας καὶ δρυὲς ἡμίμεναι. ⁴ Διέφερε δὲ πάντων Πορφυρίων τε καὶ Ἀλκυονίδος, ὃς δὴ καὶ ἀθάνατος ἦν, ἐν ἥπερ ἐγεννήθη γῇ μαχομένος. Οὗτος δὲ καὶ τὰς Ἡλίου βόας ἐξ Ἐρυθείας ἤλασε. ⁵ Τοῖς δὲ θεοῖς λόγιον ἦν, ὑπὸ θεῶν μὲν μηδὲνα τῶν Ἰγάντων ἀπολέσθαι δύνασθαι, συμμαχοῦντος δὲ θνητοῦ τινος, τελευτήσιν. ⁶ Αἰσθομένη δὲ Ἡ γὰρ τοῦτο, ἐξήτει φάρμακον, ἵνα μὴδ' ὑπὸ θνητοῦ δυνήσῃ ἀπολέσθαι. Ζεὺς δὲ ἀπειπὼν φαίνειν· Ἅοι τε καὶ Σελήνῃ καὶ Ἥλιῳ, τὸ μὲν φάρμακον αὐτὸς ἔταμε φθάσαι, Ἡρακλῆα δὲ σύμμαχον δι' Ἀθηνᾶς ἐπεκαλέσατο. ⁷ Κάκεινος πρῶτον μὲν ἐτόξευσεν Ἀλκυονίδα· αὐτὸς δὲ ἐπὶ τῆς γῆς μῆλλον ἀνεθάλπετο. Ἀθηνᾶς δὲ ὑποθεμένης, ἐξω τῆς Παλλήνης ἐλκυσεν αὐτὸν, κάκεινος μὲν οὕτως ἐτελεύτα.

(2) Πορφυρίων δὲ Ἡρακλεῖ κατὰ μάχην ἐφόρμησε καὶ Ἡρα. Ζεὺς δὲ αὐτῷ πόθον Ἡρας ἐνέβαλεν, ἥτις καὶ, καταβρῆγνύντος αὐτοῦ τοὺς πέπλους, καὶ βιάζεσθαι θέλοντος, βοηθοὺς ἐπεκαλεῖτο· καὶ, Διὸς κεραυνώσαντος αὐτὸν, Ἡρακλῆς τοξεύσας ἀπέκτεινε. ² Τῶν δὲ λοιπῶν Ἀπολλῶν μὲν Ἐριάλτου τὸν ἀριστερὸν ἐτόξευσεν ὀφθαλμὸν, Ἡρακλῆς δὲ τὸν δεξιόν· Εὐρυτον δὲ θυρσῷ Διόνυσος ἐκτείνει· Κλυτίον δὲ, φασί, Ἐκάτῃ, μῆλλον δὲ Ἡφαίστῳ βαλὼν μύδροις. ³ Ἀθηνᾶ δὲ Ἐγκελάδῳ φεύγοντι Σικελίαν ἐπέβριψε τὴν νῆσον· Πάλλαντος δὲ τὴν δορὰν ἐκτεμοῦσα, ταύτῃ κατὰ τὴν μάχην τὸ ἴδιον ἐπέσχεπε σῶμα. ⁴ Πολυδάμαντος δὲ διὰ τῆς θαλάσσης διωχθεὶς ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος, ἦκεν εἰς Κῷ· Ποσειδῶν δὲ τῆς νήσου μέρος ἀπορρήξας ἐπέβριψεν αὐτῷ, τὸ λεγόμενον Νίσυρον. ⁵ Ἐρμῆς δὲ τὴν Ἄϊδος κυνέην ἔχων κατὰ τὴν μάχην Ἰππολύτον ἀπέκτεινεν· Ἀρτεμὶς δὲ Γρατίωνα· Μοῖραι δὲ Ἀγρίον καὶ Θόωνα χαλκείῳς ῥοπαλοῖς μαχομένους. Τοὺς δὲ ἄλλους κεραυνοῖς Ζεὺς βαλὼν διέθαιρε. Πάντας δὲ Ἡρακλῆς ἀπολλυμένους ἐτόξευσεν.

(3) Ὡς δὲ ἐκράτησαν οἱ θεοὶ τῶν Γιγάντων, Ἡ γὰρ, μῆλλον χολωθείσα, μίγνυται Ταρτάρῳ, καὶ γεννᾷ Τυφῶνα ἐν Κιλικίᾳ μεμιγμένον ἔχοντα φύσιν ἀνδρὸς καὶ θηρίου. ² Οὗτος μὲν καὶ μεγέθει καὶ δυνάμει πάντων διήνεγκεν, ὅσους ἐγέννησε Ἡ γὰρ. Ἦν δὲ αὐτῷ τὰ μὲν ἄχρι μῆρῶν ἀπλετοῦ μέγεθος ἀνδρόμορφον, ὥστε ὑπερέχειν μὲν πάντων τῶν ὀρέων· ³ ἡ δὲ κεφαλὴ πολυδάκτυλος τῶν ἀστέρων ἔθηκε· χεῖρας δὲ εἶχε, τὴν μὲν ἐπὶ τὴν ἐσπέραν ἐκτεινέμενην, τὴν δὲ ἐπὶ τὰς ἀνατολάς· ἐκ τούτων δὲ ἐξεῖχον ἑκατὸν κεφαλὰς δρακόντων. ⁴ Τὰ δὲ ἀπὸ μῆρῶν, στείρας εἶχεν ὑπερμεγέθεις ἐχι-

CAPUT VI.

(1) Terra, ob Titanum infortunium diis irata, e Caelo procreavit Gigantes corporis viri tumque magnitudine precellentes, qui terribili plane vultu, promissa caesarie, proluxa e mento barba, pro pedibus habebant squamas serpentum. ² Habitabant, ut nonnulli dicunt, in Phlegraeis campis, secundum alios in Pallene. In caelum saxa atque accensas arbores jaculabantur. ³ Quorum omnium facile principes erant Porphyryon et Halcyoneus, qui dum in terra, quae ipsum ediderat, dimicabat, erat immortalis. Idem etiam Solis boves ex Erythea abegit. ⁴ Diis autem datum erat oraculum, fore ut neminem Gigantum interficere possent, nisi mortalem quendam virum in belli societatem arcesserent; tum vero illos interituros esse. ⁵ Quod quum Terra cognovisset, quaesivit herbam, ut ne a mortali quidem manu possent interfici. Verum Jupiter Aurorae, Lunae, Soli, ne lucem ferentes prodirent imperavit, atque ipse herbam, antequam Terra reperisset, rescavit. Minervaeque consilio ad pugnae societatem arcessivit Herculem, qui primum Halcyoneum sagitta confossum interemit; hic autem super terram prostratus vires refovit, donec Hercules, submonente Minerva, ex Pallene eum abstraheret. Tum demum ille vitam finivit.

(2) Porphyryon autem quum in Herculem atque Junonem pugnans impetum faceret, Jupiter Junonis ei desiderium injectit, quae, ubi peplum ille distinderet ac vim ei vellet inferre, advocat auxilium. Tum ab Jove fulminatum Hercules sagittis interfecit. ² Ex reliquis Apollo laevum Ephialtae oculum, dextrum Hercules sagittis effoderunt. Enrytum vero thyrsu Dionysus occidit. Clytium ab Hecate, potius vero a Vulcano candentis ferri globos jaculante interfectum esse dicunt. ² Encelado fugienti Siciliam insulam injectit Minerva, quae eadem pelle Pallanti detracta in pugna suum sibi corpus contegebat. ⁴ Verum Polybotes, quem per mare Neptunus persequabatur, in Con insulam pervenit, ubi deus revulsum ab ea promontorium, quod Nisyrum appellant, in eum coniecit. ⁵ Mercurius Orci galea tectus in pugna interfecit Hippolytum, Grattonem (?) Diana, Parcae Agrium et Thoonem clavis aeneis pugnantes. Reliquos Jupiter fulmine prostravit, quos deinde omnes Hercules moribundos sagittis confixit.

(3) Sed post debellatos a superis Gigantes Terra multo magis indignata cum Tartaro concumbit, ex quo in Cilicia parit Typhonem, qui ferinam humanae mixtam habebat naturam, atque corporis vastitate roboreque quos Terra ediderat omnes antecellebat. Etenim crurum tenuis humana erat immensae magnitudinis forma, ut quovis monte caset altior; ² caput vero saepenumero astra pertingeret: manuum denique altera ad occidentem usque, altera ad orientem pertinebat; [ex his centum prominebant capita draconum]. ⁴ Sed inde a cruribus ingentes habebat spiras viperarum, quarum volumina ad ipsum usque

δυνῶν, ὧν ὅλοι πρὸς αὐτὴν ἔκτεινόμενοι κορυφὴν συριγμὸν πολὺν ἐξέσαν. Πᾶν δὲ αὐτοῦ τὸ σῶμα κατεπτέρωτο· αὐχημαὶ δὲ ἐκ κεφαλῆς καὶ γενεῶν τρίγες ἐξηνεμοῦντο· πῦρ δὲ ἐδέρκετο τοῖς ὀμμασι. ⁵ Τοιοῦτος ὢν ὁ Τυφὼν καὶ τηλικούτος, ἡμέτερας βάλλον πέτρας ἐπ' αὐτὸν τὸν οὐρανὸν, μετὰ συριγμῶν ὁμοῦ καὶ βοῆς ἐφέρετο· πολλὴ δὲ ἐκ τοῦ στόματος πυρὸς ἐξέβρασσε ζάλη. ⁶ Θεοὶ δὲ ὡς εἶδον αὐτὸν ἐπ' οὐρανὸν ὁρμῶμενον, εἰς Αἴγυπτον φυγάδες ἐφέροντο, καὶ διωκόμενοι τὰς ἰδέας μετέβαλον εἰς ζῶα. ⁷ Ζεὺς δὲ πύρρῳ μὲν ὄντα Τυφῶνα ἔβαλλε κεραυνοῖς, πλησίον δὲ γενόμενον ἀδαμαντίνῃ κατέπτισσεν ἄρπῃ καὶ φεύγοντα ἄχρι τοῦ Κασίου ὄρους συνεδίωξε· τοῦτο δὲ ὑπέρχεται Συρίας. Κεῖθι δὲ αὐτὸν κατατετρωμένον ἰδὼν, εἰς χεῖρας συνέβαλε. ⁸ Τυφὼν δὲ ταῖς σπείραις περιπλεχθεὶς, κατίσχεν αὐτὸν, καὶ τὴν ἄρπην περιελόμενος, τὰ τε τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν διέτιμε νεῦρα. Ἀράμενος δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων, διεκόμεisen αὐτὸν διὰ τῆς θαλάσσης εἰς Κιλικίαν· καὶ παρελθὼν εἰς τὸ Κωρύκιον ἀντρον κατέθετο. ⁹ ὁμοίως δὲ καὶ τὰ νεῦρα κρύψας ἀρκτοῦ δορᾷ κεῖθι ἀπέθετο, καὶ κατέστησε Δελφύνην δράκαιναν· ἡμίθῃρ δὲ ἦν αὕτη ἡ κόρη. ¹⁰ Ἐρμῆς δὲ καὶ Αἰγίπῃαν ἐκκλείψαντες τὰ νεῦρα, ἤρμωσαν τῷ Διὶ λαθόντες. Ζεὺς δὲ τὴν ἰδίαν ἀνακομισάμενος ἰσχυρὸν, ἐξαίφνης ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ πτηνῶν ὄχρουμενος ἵππων ἄρματι, βάλλον κεραυνοῖς, ἐπ' ὄρος ἐδίωξε Τυφῶνα, τὸ λεγόμενον Νύσαν· ὅπου Μοῖραι αὐτὸν διαγθέντα ἠπάτησαν. Πεισθεὶς γάρ, ὅτι βωσθήσεται μᾶλλον, ἐγεύσατο τῶν ἐφημέρων καρπῶν. ¹¹ Διόπερ ἐπιδιωκόμενος αὐθις, ἦκεν εἰς Θράκην, καὶ μαχόμενος περὶ τὸν Αἴμον, ὅλα ἔβαλεν ὄρη. Τούτων δὲ ἐπ' αὐτὸν ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ πάλιν ὠθουμένων, πολὺ ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐξέκλυσεν αἷμα· καὶ φασὶν ἐκ τούτου τὸ ὄρος κληθῆναι Αἴμον. ¹² Φεύγειν δὲ ὁρμηθέντος αὐτοῦ διὰ τῆς Σικελικῆς θαλάσσης, Ζεὺς ἐπέβριψεν Αἴτην ὄρος ἐν Σικελίᾳ· τοῦτο δὲ ὑπερμέγθεός ἐστιν. Ἐξ οὗ μέχρι δεῦρο φασὶν ἀπὸ τῶν βληθέντων κεραυνῶν γίνεσθαι πυρὸς ἀναφυσήματα. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων μέχρι τοῦ δεῦρο ἡμῖν λελέχθω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ.

(1) Προμηθεὺς δὲ ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους πλάσας, ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ, λάθρα Διός, ἐν νάρθηκι κρύψας. ² Ὡς δὲ ᾔσθετο Ζεὺς, ἐπάταξεν Ἥφαίστῃ, τῷ Καυκάσῳ ὄρει τὸ σῶμα αὐτοῦ προσηλῶσαι· τοῦτο δὲ Σκυθικὸν ὄρος ἐστίν. ³ Ἐν δὲ τούτῳ προσηλωθεὶς Προμηθεὺς πολλῶν ἐτῶν ἀριθμὸν ἐδέδετο· καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν δειτὸς ἐφιπτάμενος, αὐτοῦ τοὺς λοβοὺς ἐνέμετο τῶν ἠπάτων αὐξανομένων διὰ νυκτός. ⁴ Καὶ Προμηθεὺς μὲν πυρὸς κλαπέντος δίκην ἔτινε ταύτην, μέχρις Ἡρακλῆς αὐτὸν ὑστερον ἔλυσεν, ὡς ἐν τοῖς καθ' Ἡρακλέα δηλώσομεν.

(2) Προμηθεὺς δὲ παῖς Δευκαλίων ἐγένετο. Οὗτος

verticem extenta, magna dabant sibila. (*Hic ponenda videntur ea quae paullo ante uncinis inclusimus.*) Totum ejus corpus ali: (vel) pennis erat obductum. Hispida caesaries mentique barba venti flatu agitabantur. Ignis emicabat oculis. ⁵ Talis tantusque Typhon ardentibus ipsum caelum montibus petens cum sibilo simul atque clamore ferebatur. Magna ex ore ignis procella deferrebat. ⁶ Hunc ubi dii in caelum prospexere irrumpentem, fuga salutem quaerentes in Aegyptum properare coeperunt, ibique, ut persequentem fallerent, in varias animantium formas sese quisque transmutarunt. ⁷ Jupiter autem procul a se Typhonem conspicatus fulmine percussit; ubi vero cominus fuit, adamantina illum falce deterruit, ac fugientem ad Casium usque extremæ Syriæ montem persecutus est; ibique, quum saucium eum cognovisset, manus conseruit. ⁸ At Typhon spirarum volumine circumplexus Jovem detinuit, eique harpe, quam manibus ejus extorserat, pedum manuumque tendines dissecuit, impositumque humeris per mare transportavit in Ciliciam; quo quum pervenisset, intra Corycium antrum Jovem, ⁹ necnon tendines in ursi pelle occultatos deposuit; custodem vero collocavit Delphynen, draconem, puellam semiferam. ¹⁰ Sed Mercurius et Aegipan nervos suffurati clanculum Jovi aptaverunt. Jupiter itaque receptis pristinis viribus, curru, cui alatos equos junxerat, e caelo repente descendens Typhonem ad Nysam usque montem fulminibus impetendo persecutus est, ubi a Jove exagitatam Parcae deceperunt. Nam poma illa quæ unius diei sunt, gustavit, quum inde se valentior fore persuasus esset. ¹¹ Dein quum Jovem rursus insequentem videret, in Thraciam contendit, pugnaque ad Haemum commissa, totos montes jaculatus est. Quibus contra ipsum fulminum vi rejectis, multum in hoc monte sanguinis exundavit, a quo Haemi nomen montem accepisse dicunt. ¹² Fugienti deinceps per Siculum mare Jupiter Aetnam, maximum Sicillæ montem, superinjecit, ex quo in hanc usque tempestatem ob frequentem fulminum jactum ignium fieri spiramenta ferunt. De his autem hæc hactenus a nobis dicta sunt.

CAPUT VII.

(1) Prometheus formatis ex aqua et terra hominibus clam Jove ignem in ferula furatus dedit. ² Quod ubi sensit Jupiter, Vulcano imperavit ut ad Caucasum montem corpus ejus affigeret. Is vero mons est Scythiam, ³ in quo Prometheus clavis confixus multorum annorum numerum relictus permanet. Aquila autem quotidie devolans hepatis fibras per noctem succrescentes depascebat. ⁴ Hanc igitur Prometheus ob ignis furtum poenam dedit, donec Hercules eum vinculis liberavit, quemadmodum in rebus ab Hercule gestis demonstrabimus.

(2) Promethei filius erat Deucalion. Hic imperio tenens

βασιλείων τῶν περὶ τὴν Φθίαν τόπων, γαμῆ Πύρραν τὴν Ἐπιμηθέως καὶ Πανδώρας, ἣν ἔπλασαν θεοὶ πρώτην γυναῖκα. ² Ἐπεὶ δὲ ἀφανίσαι Ζεὺς τὸ χαλκοῦν γένος ἠθέλησεν, ὑποδεμένου Προμηθέως, Δευκαλίων τεκτονέμενος λάρνακα, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνθήμενος, εἰς ταύτην μετὰ Πύρρας εἰσέβη. ³ Ζεὺς δὲ πολὺν ὕετον ἀπ' οὐρανοῦ χέας, τὰ πλείστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσεν, ὥστε διαφθαρῆναι πάντας ἀνθρώπους, ὄλγιον χοῖρε, οἱ συνέφυγον εἰς τὰ πλεῖστον ὑψηλὰ ὄρη. ⁴ Τότε δὲ καὶ τὰ κατὰ Θεσσαλίαν ὄρη διέστη, καὶ τὰ ἐκτὸς Ἰσθμοῦ καὶ Πελοποννήσου συναγύθη πάντα. ⁵ Δευκαλίων δὲ, ἐν τῇ λάρνακι διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενος ἀφ' ἡμέρας ἑννέα καὶ νύκτας ἰσας, τῷ Παρνασσῷ προσέειπε, καὶ αἱ τῶν θυμῶν παύσαν λαθόντων, ἐκβάς θύει Διὶ Φυλίῳ. ⁶ Ζεὺς δὲ πέμψας Ἑρμῆν πρὸς αὐτὸν, ἐπέτρεψεν αἰτεῖσθαι ὅ τι βούλεται· ὁ δὲ αἰτεῖται ἀνθρώπους αὐτῷ γίνεσθαι. Καί, Διὸς εἰπόντος, ὑπὲρ κεφαλῆς αἵρων ἔβαλλε τοὺς λίθους· καὶ, οὓς μὲν ἔβαλλε Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο, οὓς δὲ Πύρρα, γυναῖκες. Ὅθεν καὶ λαοὶ μεταφορικῶς ὠνομάσθησαν ἀπὸ τοῦ λίθου, ὁ λίθος.

⁷ Γίνονται δὲ ἐκ Πύρρας Δευκαλίωνι παῖδες· Ἕλλην μὲν πρῶτος, ὃν ἐκ Διὸς [ἔνιοι] γεγενῆσθαι λέγουσι. [δεύτερος δὲ] Ἀμφικτύων, ὁ μετὰ Κραναιὸν βασιλεύσας τῆς Ἀττικῆς. Θυγάτηρ δὲ Πρωτογένεια, ἐξ ἧς καὶ Διὸς, Ἀέθλιος. (3) Ἕλληνας δὲ καὶ Νύμφης Ὀρηίδος, Δῶρος, Ξούθος, Αἰόλος. Αὐτὸς μὲν οὖν ἀφ' αὐτοῦ τοῦ καλουμένου Γραικοῦ προσηγόρευσεν Ἕλληνας· τοῖς δὲ πασι ἐμέρισε τὴν χώραν. ² καὶ Ξούθος μὲν λαβὼν τὴν Πελοπόννησον, ἐκ Κρεούσης τῆς Ἐρεχθίδος Ἀχαιοὶ ἐγέννησε καὶ Ἴωνα, ἀφ' ὧν Ἀχαιοὶ καὶ Ἴωνες καλοῦνται. ³ Δῶρος δὲ τὴν πέραν χώραν Πελοποννήσου λαβὼν, τοὺς κατοικοῦς ἀφ' αὐτοῦ Δωριεῖς ἑκάλεσεν. ⁴ Αἰόλος δὲ βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Θεσσαλίαν τόπων, τοὺς ἐνοικοῦντας Αἰολεῖς προσηγόρευσε· καὶ γῆμας Ἐναρέτην τὴν Δηϊμάχου, παῖδας μὲν ἐγέννησεν ἐπὶ Κρηθέα, Σίσυρον, Ἀθάμαντα, Σαλμωνέα, Διόνα, Μάγνητα, Περιήρην· θυγατέρας δὲ πέντε, Κανάκην, Ἀλκυόνην, Πεισιδίχην, Καλύκην, Περιμήδην.

⁵ Περιμήδης μὲν οὖν καὶ Ἀγελώου, Ἴπποδάμης καὶ Ὀρέστης· Πεισιδίκης δὲ καὶ Μυρμιδόνος, Ἀντιφός καὶ Ἀκτωρ.

(4) Ἀλκυόνην δὲ Κῆϋξ ἔγημεν Ἐωσφόρου παῖς· οὗτοι δὲ δι' ὑπερηφάνειαν ἀπώλοντο. Ὁ μὲν γὰρ τὴν γυναῖκα ὠλεον Ἦραν, ἣ δὲ τὸν ἄνδρα Δία. Ζεὺς δὲ αὐτοὺς ἀπωρνήσας, καὶ τὴν μὲν ἀλκυόνα ἐποίησε, τὸν δὲ χήνα.

² Κανάκη δὲ ἐγέννησεν ἐκ Ποσειδῶνος Ὀπλέα καὶ Νηρέα, καὶ Ἐποπεία, καὶ Ἀλωέα, καὶ Τρίοπα. ³ Ἀλωεὺς μὲν οὖν ἔγημεν Ἰφιμέδειαν τὴν Τρίοπος, ἧς Ποσειδῶνος ἡράσθη, καὶ συνεχῶς φοιτῶσα ἐπὶ

ea loca, quæ circa Phthiam sunt, uxorem duxit Pyrrham, Epimethel et Pandoræ filiam, quam primam dii fixerunt mulierem. ² Quum vero prolem æneam tollendam Jupiter censeret, Promethel consilio Deucalion arcam fabricavit, in eamque, impositis rebus ad vitam necessariis, cum Pyrrha ingressus est. ³ Mox Jupiter large effusus de coele imbris maximam Græciæ partem cooperuit, ita ut omnes homines, paucis exceptis, qui in altissimos circum montes confugerant, interirent. ⁴ Tum etiam Thessaliæ montes diremti, et quæ sunt extra Isthmum et Peloponnesum loca underum vi omnia contexta fuerunt. ⁵ Deucalion novem dies totidemque noctes aquarum eluvie in navigio suo circumlatus Parnassum demum appellit, ibique, quum imbres desiliassent, egressus Jovi Phyxio (*qui fugientibus opem ferre consuevit*) sacris operatur. ⁶ Jupiter interea demisso ad Deucalionem Mercurio, permisit ei ut quodcumque vellet expeteret. Deucalion igitur humani generis reparationem deposcit. Deinde Jovis monitu sumtos de terra lapides trans caput jecit; atque li quidem, quos misit Deucalion, virorum faciem traxerunt; quos vero Pyrrha jecit, in feminas abiit. Hinc itaque λαοὶ (i. e. populi) translatione quadam dicti sunt, quasi lapidei; λίθας enim lapidem significat.

⁷ Filiorum qui ex Pyrrha Deucalioni sunt, primus est Hellen, quem a Jove ortum esse nonnulli tradunt; alter Amphictyon, qui post Cranaum Atticæ imperavit. Filia vero Protopenia, cujus ex Jove filius Aethlius. (3) Ex Hellene autem et Orseide nympha Dorus, Xuthus, Æolus. Is quidem qui antea Græci vocabantur, de se nominavit Hellenes, atque terram inter filios partitus est. ² Xuthus adeptus Peloponnesum, ex Creusa, Erechthei filia, Achæum genuit et Ionem, a quibus Achivi et Jones nuncupantur. ³ Dorus terram extra Peloponnesum nactus, incolas suo de nomine Dorienses appellavit. ⁴ Æolus Thessaliæ imperans, populis Æolensibus nomen imposuit, et ducta Enarete, Deimachi filia, septem ex ea filios procreavit, Cretheum, Sisypum, Athamantem, Salmoneum, Deionem, Magne-tem, Perierem; filias vero quinque, Canacen, Alcyonen, Pisidicen, Calycen, Perimeden.

Ex Perimede et Acheloo nati sunt Hippodamas et Orestes; ex Pisidice et Myrmidone Antiphus et Actor.

(4) Halcyonen Ceyx, Luciferi filius, in matrimonium duxit. Hi ob superbiam perierunt. Ille enim conjugem Junonem, hæc vero virum suum Jovem appellavit. Utrumque Jupiter in aves, illam in halcyonem, hunc in mergum mutavit.

² Canace et Neptunus genuerunt Opleum, Nereum, Epopæum, Aloëum, Triopem. ³ Aloëus uxorem duxit Iphimediam, Triopis filiam, quæ Neptuni amore capta, continenter ad mare meabat, et haustos manibus fluctus sinu

τὴν θάλασσαν, χερσὶν ἀρυομένη τὰ κύματα τοῖς κόλποις ἐνεφύρει. ⁴ Συνελθὼν δὲ αὐτῇ Ποσειδῶν, δύο ἐγέννησε παῖδας, Ὄτον καὶ Ἐφιάλτην, τοὺς Ἀλωειδᾶς λεγομένους. ⁵ Οὗτοι κατ' ἐνιαυτὸν ἤξανον πλάτος μὲν πηχυσίον, μῆκος δὲ ὀργυιαίον· ἐννέα δὲ ἔτων γενομένοι, καὶ τὸ μὲν πλάτος πηχῶν ἔχοντες ἐννέα, τὸ δὲ μέγεθος ὀργυιῶν ἐννέα, πρὸς θεὸν μάχεσθαι διανοοῦντο, καὶ τὴν μὲν Ὅσσαν ἐπὶ τὸν Ὀλύμπον ἔθεσαν, ἐπὶ δὲ τὴν Ὅσσαν θέντες τὸ Πήλιον, διὰ τῶν ὀρύων τούτων ἡπελθον εἰς οὐρανὸν ἀναβήσεσθαι· καὶ τὴν μὲν θάλασσαν, χώσαντες τοῖς ὄρεσι, ποιήσιν ἔλεγον ἡπειρον, τὴν δὲ γῆν, θάλασσαν. ⁶ Ἐμῶντο δὲ, Ἐφιάλτης μὲν Ἦραν, Ὄτος δὲ Ἄρτεμιν. Ἐδῆσαν δὲ καὶ Ἄρην. Τούτου μὲν οὖν Ἑρμῆς ἐξέκλεψεν. Ἀνείλε δὲ τοὺς Ἀλωειδᾶς ἐν Νάξῳ Ἄρτεμις δι' ἀπάτης· ἀλλάξασα γὰρ τὴν ἰδέαν εἰς ἔλαφον, διὰ μέσου αὐτῶν ἐπήδησαν· οἱ δὲ βουλόμενοι εὐστοχῆσαι τὸ θηρίον, ἐφ' ἑαυτοὺς ἠκόντισαν.

(5) Καλύκης δὲ καὶ Ἀεθλίου παῖς Ἐνδυμίων γίνεται, ὅστις, ἐκ Θεσσαλίας Αἰολίδας ἀγαγὼν, Ἦλιν ὤκισε. Λέγουσι δὲ αὐτὸν τινες ἐκ Διὸς γενέσθαι. Τούτου καλλιᾷ διενεγκόντος ἠράσθη Σελήνη. Ζεὺς δὲ αὐτῷ δίδωσιν ὃ βούλεται ἐλέσθαι· ὃ δὲ αἰρεῖται κοιμᾶσθαι διὰ παντὸς ἀθάνατος καὶ ἀγήρωος μένων.

(6) Ἐνδυμίωνος δὲ καὶ [Σηΐδος Νύμφης ἢ] Νηΐδος, ἢ, ὡς τινες, Ἰφιανάσσης, Αἰτωλός· ὃς ἀποκτείνας Ἄπιν τὸν Φορωνέως, καὶ φυγὼν εἰς τὴν Κουρήτιδα χώραν, κτείνας τοὺς ὑποδεξαμένους Φθίας καὶ Ἀπολλωνος υἱούς, Δῶρον καὶ Λαοδόκον καὶ Πολυπίτην, ὑφ' ἑαυτοῦ τὴν χώραν Αἰτωλίαν ἐκάλεσεν.

(7) Αἰτωλοῦ δὲ καὶ Προνόης τῆς Φόρβου Πλευρῶν καὶ Καλυδῶν ἐγένοντο, ἀφ' ὧν αἱ ἐν Αἰτωλίᾳ πόλεις ὠνομάσθησαν. Πλευρῶν μὲν οὖν γήμας Ξανθίππην τὴν Δῶρου, παῖδα ἐγέννησεν Ἀγῆνωρα· θυγατέρας δὲ, Στερόπην καὶ Στρατονίκην καὶ Λαοφόντην. ² Καλυδῶνος δὲ καὶ Αἰολίδας τῆς Ἀμυθάνας, Ἐπικάστη καὶ Πρωτογένεια· ἐξ ἧς καὶ Ἄρεος, Ὀξύλος. ³ Ἀγῆνωρ δὲ ὁ Πλευρῶνος γήμας Ἐπικάστην τὴν Καλυδῶνος, ἐγέννησε Πορθάονα καὶ Δημονίκην· ἧς καὶ Ἄρεος, Εὐῆνος, Μῶλος, Πύλος, Θίστιος.

(8) Εὐῆνος μὲν οὖν ἐγέννησε Μάρπησσαν, ἣν, Ἀπολλωνος μνηστευομένου, Ἴδας ὁ Ἀφάρειος ἥρπασε, λαβὼν παρὰ Ποσειδῶνος ἄρμα ὑποπτερόν· διώκων δὲ Εὐῆνος ἐφ' ἄρματος, ἐπὶ τὸν Λυκόρμαν ἦλθε ποταμὸν, καταλαβεῖν δὲ οὐ δυνάμενος, τοὺς μὲν ἵππους ἀπέσφαξεν, ἑαυτὸν δὲ εἰς τὸν ποταμὸν ἔβαλε. Καὶ καλεῖται Εὐῆνος ὁ ποταμὸς παρ' ἐκείνου. (9) Ἴδας δὲ εἰς Μεσσήνην παραγίνεται, καὶ αὐτῷ ὁ Ἀπὸλλων περιτυχῶν ἀφαιρεῖται τὴν κόρην· μαχομένων δὲ αὐτῶν περὶ τῶν τῆς παιδὸς γάμων, Ζεὺς διαλύσας ἐπέτρεψεν αὐτῇ τῇ παρθένῳ ἐλέσθαι, ὅποτίρῃ βούλεται συνοικεῖν· ἢ δὲ, δεῖσασα ὡς ἂν μὴ γηρώων αὐτὴν Ἀπὸλλων καταλίπῃ, τὸν Ἴδαν εἰλετο ἄνδρα.

(10) Θεστίῳ δὲ ἐξ Εὐρυθέμιδος τῆς Κλεοβοίας ἐγένετο.

ferabat. ⁴ A Neptano compressa geminos peperit, Otum et Ephialten, quos Aloidas appellant. ⁵ Hi quotannis latitudine cubitum, longitudine vero ulnam crescebant: qui, ubi nonnum explevere annum, latitudinem cubitum novem, et ulnarum totidem magnitudinem adepti, Jovi bellum inferendi ceperunt consilium. Itaque Olympo Ossam imposuerunt, Pelioque Ossae imposito, per hos montes caelum consensuros se minitabantur; ac congestis montibus de mari continentem, contra de terra mare se redituros diclitabant. ⁶ Quin etiam Ephialtes Junonem, Otus autem Dianam sibi conjuges deposcebant. Martem insuper in vincula conjecere, quem tamen Mercurius furto eripuit. Diana autem in Naxo Aloidas per dolum peremit; nam in cervam mutata per medios exsilivit; tum hi in feram collimaturi, alter alterum telis coniectis occiderunt.

(5) Calyces et Aethlii filius est Endymio, qui eductis Aelensibus e Thessalia in Elidem transmigravit. Sunt etiam qui eum Jove natum esse memorent. Hunc ob eximiam corporis pulchritudinem Luna deperivit; idem, data ab Jove quaecunque vellet deligendi potestate, cum somno perpetuo immortalem sibi juventutem concedi postulavit.

(6) Endymionis e Neide, vel, ut nonnulli dicunt, ex Iphianassa filius est Aetolus; qui, quum peremisset Apin, Phoronei filium, atque in Curetidem terram aufugisset, occisis Phthiae et Apollinis filiis, Doro et Laodoco ac Polyparte, qui hospitio eum exceperant, suo de nomine terram Aetoliam appellavit.

(7) Ex Aetolo et Pronoe, Phorbi filia, Pleuron et Calydon nati sunt, a quibus, quae sunt illis cognomines in Aetolia urbes, nomen acceperunt. Pleuron, ducta uxore Xanthippe Dori, filium Agenorem procreavit, et filias Steropen, Stratonicen, Laophonten. ² Calydon ex Aetolia, Amythaonis filia, Epicasten suscepit et Protopegeniam; ex qua et Marte nascitur Oxylus. ³ Agenor, Pleuronis filius, Epicasten, Calydona natam, conjugem duxit, de qua Porthaonem genuit et Demonicen; quae ex Marte peperit Evenum, Molum, Pylum, Thestium.

8. Evenus genuit Marpessam, quam quum Apollo sibi collocari in matrimonium quaeriret, Idas, Apharei filius, accepto a Neptuno curru pennato, rapuit; illum vero e curru persecutus Evenus ad Lycormam fluvium pervenit, ubi, quum illum assequi non posset, equos jugulavit, seque ipsum deinceps praecipitem dedit in fluvium, qui ab eo Eveni nomen accepit.

(9) At Idas Messenen proficiscenti obviam factus Apollo virginem auferre voluit. Qui quum inter se de puellae matrimonio concertarent, Jupiter litem dirimens virgini, utri collocari vellet, optionem dedit. Hac verita, ne se in senectute Apollo desereret, Idam sibi virum esse maluit.

(10) Thestius ex Eurythemide Cleoborae gnata filias sus-

νοντο θυγατέρες μὲν, Ἀλθαία, Ἀθήα. Ὑπαρμένηστρα δὲ ῥένης δέ, Ἰφικλος, Εὐτίπος, Πλήξικπος, Εὐρύπυλος.

² Πορθάονος δὲ καὶ Εὐρύτης Ἴπποδάμαντος ἐγένοντο παῖδες, Οἰνέας, Ἀγρίος, Ἀλκάθοος, Μέλαιος, Λευκοπέως. θυγάτηρ δὲ Στερόπη, ἐξ ἧς καὶ Ἀχιλλέως Σειρήνας γενέσθαι λέγουσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η.

(1) Οἰνέας δὲ, βασιλεύων Καλυδῶνος, παρὰ Διονύσου φυτὸν ἀμπέλου πρῶτος λαβὼς. Γήμας δὲ Ἀλθαίαν τὴν Θεοτίου, γεννᾷ Τοξία, ὃν αὐτὸς ἐκταίνειν ὑπερπηδήσαντα τὴν τάφρον, καὶ παρὰ τοῦτον, Θυρέα καὶ Κλύμενον, καὶ θυγατέρα Γόργην, ἣν Ἀνδραίμων ἐγήμε, καὶ Δηϊάνειραν, ἣν Ἀλθαίαν λέγουσιν ἐκ Διονύσου γεννησάσθαι. Αὐτὴ δὲ ἡνίοχει, καὶ τὰ κατὰ πόλεμον ἔσκει. Καὶ περὶ τῶν γάμων αὐτῆς Ἡρακλῆς πρὸς Ἀχιλλέως ἐπάλασεν. (2) Ἐγέννησι δὲ Ἀλθαία παῖδα ἐξ Οἰνέως Μελάετρον, ὃν ἐξ Ἀρεος γεγενῆσθαι φασί. Τούτου δὲ ὄντος ἡμερῶν ἐπτά, παραγενομένης τὰς Μοῖρας φασὶν εἰπεῖν. Τότε τελευτήσει Μελάετρος, ὅταν ὁ καιόμενος ἐπὶ τῆς ἐσχάτης δαλὸς κατακαῇ. Τούτο ἀκούσασα, τὸν δαλὸν ἀνείλετο Ἀλθαία, καὶ κατέθετο εἰς λάρνακα.

³ Μελάετρος δὲ, ἀνὴρ ἀτρωτός καὶ γενναῖος γεγόμενος, τόνδε τὸν τρόπον ἐτελεύτησεν. Ἐτησίῳ καρπῶν ἐν τῇ χώρᾳ γενομένων τὰς ἀπαρχὰς Οἰνέας θεοῖς πᾶσι θύων, μόνος Ἀρτέμιδος ἐξελάθετο. Μηνίσασα δὲ ἡ θεὰς, κάπρον ἐφῆκεν ἐξοχὸν μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ, ὃς τὴν τε γῆν ἀσπορὸν ἐτίθει, καὶ τὰ βοσκήματα καὶ τοὺς ἐντυγχανόντας διέφθειρεν. ⁴ Ἐπὶ τοῦτον τὸν κάπρον τοὺς ἀρίστους ἐκ τῆς Ἑλλάδος πάντας συνεκάλεσε, καὶ τῷ κτείναντι τὸν θῆρα τὴν δорὰν δώσειν ἀριστεῖον ἐπηγγεῖλατο. ⁵ Οἱ δὲ συνελθόντες ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου θῆραν ἦσαν οἷδε. Μελάετρος Οἰνέως, Δρύας Ἀρεος, ἐκ Καλυδῶνος οἶον. Ἴδας καὶ Λυγκεῖος Ἀφαιρέως ἐκ Μεσσηνίας. Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης Διὸς καὶ Λήδας, ἐκ Λακεδαιμόνος. Θησεύς Αἰγέως ἐξ Ἀθηνῶν. Ἀδμήτος Φέρητος ἐκ Φερῶν. Κηφείος καὶ Ἀγκαῖος Αὐκούργου ἐξ Ἀρχαδίας. Ἰάσων Αἰσώνας ἐξ Ἰωλκοῦ. Ἰφικλῆς Ἀμφιτρύωνος ἐκ Θηβῶν. Πειρίβοος Ἰξίονος ἐκ Λαρίσης. Πηλεὺς Αἰακοῦ ἐκ Φθίας. Τελαμὼν Αἰακοῦ ἐκ Σαλαμῖνος. Εὐρύτιος Ἀκτορος ἐκ Φθίας. Ἀταλάντη Σχοιnéως ἐξ Ἀρχαδίας. Ἀμφιάρεος Οἰκλέους ἐξ Ἀργεῶς. Μετὰ τούτων καὶ οἱ Θεοτίου παῖδες. ⁶ Συνελθόντας δὲ αὐτοὺς Οἰνέας ἐπὶ ἐννέα ἡμέρας ἐξένισε. τῇ δεκάτῃ δὲ, Κηφείος καὶ Ἀγκαῖος καὶ τινὲς ἄλλων ἀπαξιούντων μετὰ γυναῖκας ἐπὶ τὴν θῆραν ἐξέναι, Μελάετρος ἔχων γυναῖκα Κλεοπάτραν τὴν Ἴδα καὶ Μαρπέρην θυγατέρα, βουλόμενος δὲ καὶ ἐξ Ἀταλάντης τέκνον ποιήσασθαι, συνηνάγκασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν θῆραν μετὰ ταύτης ἐξέναι. ⁷ Περιστάντων δὲ αὐτῶν τὸν κάπρον, Ὑλέος μὲν καὶ Ἀγκαῖος ὑπὸ τοῦ θηρὸς διεφθάρσαν,

FRAGMENTA HISTORICORUM.

cepit Althæam, Leda, Hyperminestram; filios autem Iphicium, Evippum, Plexippum, Eurypylum.

² Porthæonia et Eurytæ ex Hippodamante natæ filii erant Ceneus, Agrius, Alcathous, Melas, Leucopæus; filia Sterope, ex qua et Acheloo Sirenas ortas esse dicunt.

CAPUT VIII.

(1) Sed Ceneus Calydone imperans vitis plantam a Dionysio primus accepit; ac ducta uxore Althæa, Thestii filia, Toxeum gignit, quem ipse, quod fossam transilierit, interfecit: post hunc, Thyreum et Clymenum, et filiam Gorgen, quæ nupsit Andraemoni, ac Deianiram, quæ Althæam ex Dionysio peperisse dicitur. Hæc autem aurigandi perita erat atque res bellicas exercebat: deque matrimonio ejus Hercules cum Acheloo dimicavit. (2) Sed Althæa ex Ceneo peperit Meleagrum, quem Marte satum quidam fuisse tradunt. Ad hunc septem dies natum venisse Parcas ac dixisse aiunt: « Tum Meleager diem obibit supremam, quum stipes in foco accensus perustus fuerit. » Quod ubi mater audivit, stipitem ex igne sublatum in arcam seposuit.

³ Meleager vero, quum vir esset natura invulnerabilis ac fortis, hunc in modum occubuit. Quum annuæ in agro fruges redilissent, earum primitias Ceneus diis omnibus, una tantum Diana per oblivionem prætermissa, consecravit. Quocirca irata dea aprum misit et magnitudine et robore insignem, qui terram coli et in ea sata fieri impedivit, pecoraque et obvium quemque necavit. ⁴ In hunc itaque aprum valentissimum quemque Græcorum evocavit, eique qui feram occidisset, ejus pellem facinoris præmium se daturum pollicitus est. ⁵ Qui autem ad apri venationem convenire, fuerunt hi: Meleager Cenei, Dryas Martis, uterque Calydonius; Idas et Lynceus, Apharei filii, Messenii; Castor et Pollux, Jovis ex Leda filii, Lacedæmonii; Theseus Egei, Atheniensis; Admetus Pheretis, Pheræus; Cepheus et Ancæus Lycurgi ex Arcadia; Iason Esonis ab Iolco; Iphicles Amphitryonis, Thebanus; Pirithous Ixionis, Larissæus; Peleus Eæci, Phthius; Telamon Eæci, Salaminus; Eurytion Actoris, Phthius; Atalanta Schœnei, ex Arcadia; Amphiarus Oiclis, Argivus; præter hos denique Thestii filii. ⁶ Quos, ubi convenerant, Ceneus novem dies hospitio excepit; decimo autem, quum Cepheus et Ancæus alique nonnulli cum femina venatum ire recusarent, Meleager, quamvis uxorem Cleopatram haberet Idæ et Marpesæ filiam, tamen ex Atalanta quoque filium procreare desiderans, illos ut cum ipsa simul in venationem exirent compulsi. ⁷ Deinde vero quum venatores illi aprum circumstitissent, Hyleus atque Ancæus a bellua

Εὐρυτίωνα δὲ Πηλεὺς ἄκων κατηκόντισε. Τὸν δὲ κάπρον πρώτη μὲν Ἀταλάντῃ εἰς τὰ νῦτα ἐτόξευσε, δεύτερος δὲ Ἀμφιάραος εἰς τὸν ὀφθαλμόν· Μελέαγρος δὲ αὐτὸν εἰς τὸν κενεῶνα πλήξας ἀπέκτεινε, καὶ λαβὼν τὸ δέρας ἔδωκεν Ἀταλάντῃ. ² Οἱ δὲ Θεστίου παῖδες ἀδοξοῦντες, εἰ παρόντων ἀνδρῶν γυνὴ τὰ ἀριστεία λήφεται, τὸ δέρας αὐτῇ ἀφείλοντο, κατὰ γένος αὐτοῖς προσήκειν λέγοντες, εἰ Μελέαγρος λαμβάνειν μὴ προαιροῖτο. (3) Ὅργισθεις δὲ Μελέαγρος, τοὺς μὲν Θεστίου παῖδας ἀπέκτεινε, τὸ δὲ δέρας ἔδωκε τῇ Ἀταλάντῃ. Ἀλθαία δὲ λυπηθεῖσα ἐπὶ τῇ τῶν ἀδελφῶν ἀπωλείᾳ τὸν δαλὸν ἤψε· καὶ ὁ Μελέαγρος ἐξαίφνης ἀπέθανεν.

² Οἱ δὲ φασὶν οὐχ οὕτω Μελέαγρον τελευτῆσαι· ἀμφισβητούντων δὲ τοῦ θηρός φασὶ τῶν Θεστίου παίδων, ὡς Ἰφίκλου πρῶτον βαλόντος, Κούρησι καὶ Καλυδωνίοις πολέμον ἐνοτῆναι. ³ Ἐξελθόντος δὲ Μελεάγρου, καὶ τινος τῶν Θεστίου παίδων φονεύσαντος, Ἀλθαίαν δρᾶσασθαι κατ' αὐτοῦ· τὸν δὲ ὀργιζόμενον οἶκοι μένειν. ⁴ Ἡδὲ δὲ τῶν πολεμίων τοῖς τείχεσι προσπελαζόντων, καὶ τῶν πολιτῶν ἀξιούντων μεθ' ἱκετηρίας, βοηθεῖν, μόλις πεισθέντα ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἐξελθεῖν, καὶ, τοὺς λοιποὺς κατείναντα τῶν Θεστίου παίδων, ἀποθανεῖν μαχόμενον. ⁵ Μετὰ δὲ τὸν Μελεάγρου θάνατον Ἀλθαία καὶ Κλεοπάτρα ἑαυτὰς ἀνῆρτησαν· αἱ δὲ θρηνοῦσαι τὸν νεκρὸν γυναῖκες ἀπωρνεώθησαν.

(4) Ἀλθαίας δὲ ἀποθανούσης, ἔγχευεν Οἰνεὺς Περιβοίαν τὴν Ἰππονόου. Ταύτην δὲ ὁ μὲν γράψας τὴν Θεβαῖδα, πολεμηθείσης Ὠλένου, λέγει λαβεῖν Οἰνέα γέρας. Ἡσίодος δὲ ἐξ Ὠλένου τῆς Ἀχαΐας, ἐφθαρμένην ὑπὸ Ἰπποστράτου τοῦ Ἀμαρυγκέως, Ἰππονόου τὸν πατέρα πέμψαι πρὸς Οἰνέα πόρρω τῆς Ἑλλάδος [ὄντα] ἐντελεάμενον ἀποστέλλαι (ἀποκτεῖναι conj. Faber). (5) Εἰσὶ δὲ τινες οἱ λέγοντες, Ἰππονόου, ἐπιγόνου τὴν ἰδίαν θυγατέρα ἐφθαρμένην ὑπὸ Οἰνέως, ἔγκυον αὐτῇ πρὸς τοῦτον ἀποπέμψαι. ² Ἐγεννήθη δὲ ἐκ ταύτης Οἰνεὶ Τυδεύς. Πείσανδρος δὲ αὐτὸν ἐκ Γόργης γενέσθαι λέγει· τῆς γὰρ θυγατρὸς Οἰνέα κατὰ τὴν βούλησιν Διὸς ἐρασθῆναι.

³ Τυδεὺς δὲ ἀνὴρ γενόμενος γενναῖος, ἐφυγαδεύθη, κτείνας, ὡς μὲν τινες λέγουσιν, ἀδελφὸν Οἰνέως Ἀλκάθοον· ὡς δὲ ὁ τὴν Ἀλκμαιωνίδα γεγραφὼς, τοὺς Μέλανος παῖδας ἐπιβουλεύοντας Οἰνεῖ, Φηνέα, Εὐρύαλον, Ὑπέρλαον, Ἀντιόχην, Εὐμήδην, Στέρνοπα, Ξάνθιππον, Σθένελον· ὡς δὲ Φερεκύδης φησὶν, Ὠλενίαν ἀδελφὸν ἰδίον. ⁴ Ἀγρίου δὲ δίκας ἐπάγοντος αὐτῷ, φυγὰν εἰς Ἄργος, ἦκε πρὸς Ἀδραστον, καὶ τὴν τοῦτου γῆμας θυγατέρα Δηϊπύλην, ἐγέννησε Διευμήδην.

Τυδεὺς μὲν οὖν ἐπὶ Θήβας μετὰ Ἀδράστου στρατευσάμενος, ὑπὸ Μελανίππου τρωθεὶς ἀπέθανεν. (6) Οἱ δὲ Ἀγρίου παῖδες Θεραΐτης, Ὀγχηστὸς, Πρόδοος, Κελεύτωρ, Λυκωπεύς, Μελανίππος, ἀφελόμενοι τὴν

necati sunt, et Peleus Eurytionem nolens jaculo confodit. Aprum vero prima Atalanta in tergo sagitta percussit; post illam Amphiarus oculum ferit, deinde Meleager transfosso latere belluam interfecit; sed pellem, quam accepit, muneri dedit Atalantæ. ² Verum Thestii filii indignum putantes, viris presentibus feminae virtutis præmia concedi, pellem ei eripiunt, quam, si Meleager recusaret, sibi jure cognationis obvenire affirmabant. (3) Quapropter iratus Meleager Thestii filios occidit, ac pellem Atalantæ restituit. Sed Althæa mœrore confecta de fratrum cæde, stipitem rursus accendit; quo facto Meleager extemplo occidit.

² Sunt autem qui Meleagrum non ita vitam finisse dicant: sed quum Thestii filii de fera contenderent, quod primus omnium Iphicles aprum sauciasset, Curetibus et Calydoniis bellum conflatum esse; ³ in quo quum Meleager (ex Calydone urbe a Curetibus obsessa) egressus e Thestii filiis nonnullos occidisset, Althæam matrem filio mortem esse imprecatam; hunc vero indignatum tenuisse se domi. ⁴ Dehinc hostibus ad mœnia proxime accedentibus, et civibus ipsum suppliciter, ut patriæ laboranti opem ferret, orantibus, ægre ab uxore persuasum tandem domo exiisse memorant, atque postquam reliquos Thestii filios interfecisset, ipsum in pugna occisum esse. ⁵ Verum post Meleagri interitum Althæa et Cleopatra sese suspende-runt, et quæ mortuum deploravere mulieres in aves sunt commutatae.

(4) Althæa defuncta, Ceneus uxorem duxit Peribœam, Hipponoi filiam; quam quidem is, qui Thebaidem conscripsit, Ceneum post expugnatam Olenum (Ætolia urbem) in præmium accepisse narrat. Sed Hesiodus ait ex Oleno, Achæis oppido, violatam ab Hippostrato, Amaryncei filio, Hipponoum patrem misisse ad Ceneum, eique ut eam a Græcia longe abduceret, præcepisse. (5) Sunt quoque qui referant, Hipponoum, quum filiam suam ab Ceneo viliatam cognovisset, gravidam ipsam ad hunc ablegasse. ² Natus vero ex illa Ceneo Tydeus. Pisander autem eum ex Gorge ortum dicit; nam filiae amore Ceneum ex Jovis voluntate captum fuisse.

³ Tydeus vero, quum jam vir fortissimus evasisset, interfecto, ut quidam dicunt, Cenei fratre Alcathoo, in exilium profectus est; sed secundum Alcæonidis auctorem, quia Melanis liberos interfecerat Ceneo insidiantes, Phe-neum, Euryalum, Hyperlaum, Antlochen, Eumedem, Ster-nopem, Xanthippum, Sthenelum; ut vero Pherecydes ait, Oleniam, suum fratrem. ⁴ Agrio autem propter eandem factam eum persequente, Argos fugiens venit ad Adrastum, ductaque ejus filia Deipyle in matrimonium, procreavit Diomedem.

Tydeus itaque adversus Thebas cum Adraсто in bellum profectus, a Melanippo vulneratus occubuit. (6) Sed Agrii filii, Thersites, Onchestus, Prothous, Celeutor, Lycopous, Melanippus, occupatum Cenei regnum patri attri-

Οἰνέως βασιλείαν, τῷ πατρὶ ἔδωκαν· καὶ προσέτι ζῶντα τὸν Οἰνέα καθιέρξαντες ἤκλινοντο.² Ὑστερον δὲ Διομήδης ἐξ Ἄργους παραγενόμενος μετ' ἄλλου κρύφα, τοὺς μὲν Ἀγρίου παῖδας, χωρὶς Ὀρχηστοῦ καὶ Θερσίτου, πάντας ἀπέκτεινεν· οὗτοι γὰρ φθάσαντες εἰς Πελοπόννησον ἔφυγον. Τὴν δὲ βασιλείαν, ἐπειδὴ γηραιὸς ἦν ὁ Οἰνέας, Ἀνδραίμονι τῷ τὴν θυγατέρα τοῦ Οἰνέως γήμαντι δίδωκε· τὸν δὲ Οἰνέα εἰς Πελοπόννησον ἤγεν.³ Οἱ δὲ διαφυγόντες Ἀγρίου παῖδες, ἐνεδραύσαντες περὶ τὴν Τηλέφου ἐστίαν τῆς Ἀρκαδίας, τὸν προσδύοντι ἀπέκτειναν. Διομήδης δὲ τὸν νεκρὸν εἰς Ἄργος κομίνας ἔθαψεν, ἐνθα νῦν πόλις ἀπ' ἐκείνου Οἰνότη καλεῖται, καὶ γήμας Αἰγιαλείαν τὴν Ἀδράστου, ὥς δὲ ἔνιοι φασί, τὴν Αἰγιαλέως, ἐπὶ τε Θήβας καὶ Τροίαν ἐστράτευσεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ.

(1) Τῶν δὲ Αἰόλου παίδων Ἀθάμας, δυναστεύων Βοιωτίας, ἐκ Νεφέλης τεκνοῖ μὲν παῖδα Φρίξον, θυγατέρα δὲ Ἑλλήν. Αὔριος δὲ Ἰνὸς γαμεῖ, ἐξ ἧς αὐτῷ Λεάρχης καὶ Μελικέρτης γίνονται.² Ἐπιβουλεύουσα δὲ Ἰνὸς τοῖς Νεφέλης τέκνοις, ἔπεισε τὰς γυναῖκας τὸν πυρὸν φρύγειν. Λαμβάνουσαι δὲ, κρύφα τῶν ἀνδρῶν τοῦτο ἔπρασσον. Γῇ δὲ πεφυγμένους πυρὸς δεχομένην, καρποὺς ἐτρίσιους οὐκ ἀνεδίδου.³ Διὸ πέμπων ὁ Ἀθάμας εἰς Δελφούς, ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς ἀφορίας. Ἰνὸς δὲ τοὺς πεμφθέντας ἀνέπεισε λέγειν, ὥς εἴη κεχρησμένοι, παύσασθαι τὴν ἀκαρπλίαν, ἐὰν σφαγῇ Διὶ ὁ Φρίξος. Ὁτοῦτο ἀκούσας Ἀθάμας, συναναγκάζομενος ὑπὸ τῶν τὴν γῆν κατοικούντων, τῷ βωμῷ παρέστησε Φρίξον. Νεφέλη δὲ μετὰ τῆς θυγατρὸς αὐτὸν ἀνήρπασε, καὶ παρὰ Ἑρμού λαβοῦσα χρυσόμαλλον κριὸν ἔδωκεν, ἐφ' οὗ φέρομενοι δι' οὐρανοῦ, τὴν μεταξὺ γῆν ὑπερέβησαν καὶ θάλασσαν.⁵ Ὡς δὲ ἐγένοντο κατὰ τὴν μεταξὺ κειμένην θάλασσαν Σιγείου καὶ Χερρόνησου ὠλισθεν εἰς τὸν βυθὸν ἡ Ἑλλή· κακεῖ θανούσης αὐτῆς, ἀπ' ἐκείνης Ἑλλήσποντος ἐκλήθη τὸ πέλαγος.

⁶ Φρίξος δὲ ἦλθεν εἰς Κόλχους, ὧν Αἰήτης ἐβασίλευε παῖς Ἥλιου καὶ Περσηίδος, ἀδελφὸς δὲ Κίρκης καὶ Πασίφης, ἣν Μίνως ἐγημεν· οὗτος αὐτὸν ὑποδέχεται, καὶ μίαν τῶν θυγατέρων Χαλκιόπην δίδωσιν· ὁ δὲ τὸν χρυσόμαλλον κριὸν Διὶ θύει Φυξίῳ, τὸ δὲ τοῦτου δέρας Αἰήτη δίδωσιν. Ἐκεῖνος δὲ αὐτὸ περὶ δρῶν ἐν Ἀρεὸς ἄσσει καθήλωσεν.⁷ Ἐγένοντο δὲ ἐκ Χαλκιόπης τῆς Αἰήτου τέσσαρες Φρίξου παῖδες, Ἄργος, Μέλας, Φρόντις, Κυτίσωρος.

(2) Ἀθάμας δὲ ὕστερον, διὰ μῆνιν Ἥρας, καὶ τῶν ἐξ Ἰνούς ἐστερήθη παίδων· αὐτὸς μὲν γὰρ μανίᾳ ἐτόξευσε Λεάρχον· Ἰνὸς δὲ Μελικέρτην μεθ' ἑαυτῆς εἰς πέλαγος ἔβριψεν.² Ἐκπεσὼν δὲ τῆς Βοιωτίας, ἐπυνθάνετο τοῦ θεοῦ, ποῦ κατοικήσει· χρησθέντος δὲ αὐτοῦ,

buerunt; quin etiam viventem adhuc Ceneum in viaonia conjectum contumelia affliciebant. ² Deinde vero Diomedes Argis cum Alcmæone clanculum reversus, Agrii filios, præter Onchestum et Thersiten, qui fuga in Peloponnesum se subdlexerant, omnes interfecit. Atque regnam, quia Ceneus senio jam confectus esset, Andramoni, qui Cenei filiam duxerat uxorem, concessit, ipsum vero Ceneum in Peloponnesum abduxit. ³ Sed qui periculum evaserant Agrii filii structis ad Telephi aram in Arcadia insidiis senem occiderunt. Diomedes vero mortuum Argos translatum, ubi nunc ab illo Ceneo urbs appellatur, sepelivit, et ducta uxore Ægialea, Adrastris, vel, ut aliis placet, Ægialei filia, contra Thebas atque Trojam in bellum profectus est.

CAPUT IX.

(1) Inter Æoli filios Athamas, Orchomeni in Bœotia rex, ex Nephelæ filium genuit Phrixum, filiam vero Hellen. Deinde uxorem superinduxit Ino, ex qua Learchum et Melicerten sustulit. ² Sed insidians e Nephelæ natis Ino mulieribus persuasit, ut triticum (quod darent in sementem) torrerent. Hæ, accepta ab illa semente, clam viris imperata faciunt. Terra autem, quod fruges tostas accepisset, annonam non dedit. ³ Quare Athamas Delphos misit, qui de avertenda agrorum sterilitate sciscitarentur oraculum. Ino vero missos induxit, ut responsum dicerent cessaram esse sterilitatem, si Jovi mactaretur Phrixus. ⁴ Quo audito Athamas, ab agrorum colonis coactus, ad aram Phrixum constituit. Sed Nephelæ ipsum cum filia eripuit, sique arietem dedit, quem aureo vellere præditum a Mercurio acceperat. Quo per aerem vehentes, terram mareque interjectum superarunt. ⁵ Quum vero super mare versarentur, quod inter Sigeum et Chersonesum est interjectum, Helle in profundum delapsa periit; unde fretum illud Hellespontis nomen accepit.

⁶ Phrixus autem venit ad Colchos, quibus Æetes imperavit Solis filius et Perseidis, frater Circes et Pasiphaes, quam Minos habebat uxorem. Æetes itaque Phrixum hospitio excepit, ei que Chalciopen, unam ex filiabus, in matrimonium dedit. Hic vero Jovi Phyxio velleris aurei arietem sacrificavit, ejusque pellem dono dedit Æetæ, qui ad quercum in Martis luco eam clavibus affixit. ⁷ Ex Chalciopæ, Æetæ filia, quattuor erant Phrixo filii, Argus, Melas, Phrontis, Cytisorus.

(2) Postea Athamas Junonis ira etiam quos ex Inone habebat filios privatus est. Ipse enim furore percitus Learchum sagitta interemit, Ino autem Melicertam secum ipsam in mare dejecit. ² Deinde e Bœotia pulsus deum rogavit, ubinam gentium habitaturus esset. Respondit oraculum,

κατοικεῖν ἐν ᾧ περ ἂν τόπων ὑπὸ ζώων ἀγρίων ξενισθῇ, πολλὴν χώραν διελθὼν, ἐνέτυχε λύκοις προβάτων μοῖρας νεμομένοις· οἱ δὲ θεωρήσαντες αὐτὸν, ἃ διηροῦντο ἀπολιπόντες, ἔφυγον. ³ Ἀθάμας δὲ κτίσας τὴν χώραν, Ἀθαμαντίαν ἀφ' ἐαυτοῦ προσηγόρευσε, καὶ γήμας Θεμιστῶ τὴν Ὑψίως, ἐγέννησε Λεύκωνα, Ἐρυθρόν, Σχοινέα, Πτόων.

(3) Σίσυφος δὲ Αἰόλου κτίσας Ἐφύραν τὴν νῦν λεγομένην Κόρινθον, γαμει Μερόπην τὴν Ἀτλαντος. Ἐξ αὐτῶν παῖς γίνεται Γλαῦκος, ᾧ παῖς Βελλεροφόντης ἐξ Εὐρυμέδης ἐγεννήθη· δς ἐκτείνει τὴν πυρίπνου Χίμαιραν. ² Κολάζεται δὲ Σίσυφος ἐν Ἄδου, πέτρον ταῖς χερσὶ καὶ τῇ κεφαλῇ κυλίων, καὶ τοῦτον ὑπερβάλλειν θέλων· οὗτος δὲ ὠθοῦμενος ὑπ' αὐτοῦ, ὠθεῖται πάλιν εἰς τοῦπίσω. Τίθει δὲ ταύτην τὴν οἰκὴν διὰ τὴν Ἀσωπῶ θυγατέρα Αἰγιναν· ἀρπάσαντα γὰρ αὐτὴν κρύφα Δία Ἀσωπῶ μνηστὰς ζητοῦντι λέγεται.

(4) Δηϊὼν δὲ βασιλευσὼν τῆς Φωκίδος, Διομήδην τὴν Ξούθου γαμει, καὶ αὐτῇ γίνεται θυγάτηρ μὲν Ἀστερόπεια· παῖδες δὲ Αἰνέτος, Ἀκτωρ, Φύλακος, Κέφαλος, δς γαμει Πρόκριν τὴν Ἐρεχθέως· αὐθὺς δὲ ἡ Ἥως αὐτὸν ἀρπάζει ἐραστειῶσα.

(5) Περιήρης δὲ Μεσσήνην κατασχὼν, Γοργοφόνην τὴν Περσείως ἐγημεν, ἐξ ἧς Ἀφάρους αὐτῇ καὶ Λεύκιππος καὶ Ἰυνδάρεως, ἔτι τε Ἰκάριος παῖδες ἐγένοντο. Πολλοὶ δὲ τὸν Περιήρην λέγουσιν οὐκ Αἰόλου παῖδα, ἀλλὰ Κυνόρτα τοῦ Ἀμύκλα· διόπερ τὰ περὶ τῶν Περιήρου ἐκγόνων ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ γένει δηλώσομεν.

(6) Μάγνης δὲ Αἰόλου γαμει Νυμφην Νηΐδα, καὶ γίνονται αὐτῷ παῖδες Πολυδέκτης καὶ Δίκτης. Οἷοι Σέρφον ᾤκισαν.

(7) Σαλμωνεύς δὲ τὸ μὲν πρῶτον περὶ Θεσσαλίαν κατοικεῖν παραγινόμενος δὲ αὐθὺς εἰς Ἥλιν, ἔκει πόλιν ἐκτίειν. Ὑβριστὴς δὲ ὢν, καὶ τῷ Διὶ ἐξισοῦσθαι θέλων, διὰ τὴν ἀσέβειαν ἐκολάσθη· ἔλεγε γὰρ ἐαυτὸν εἶναι Δία, καὶ τὰς ἐκείνου ἀφελόμενος θυσίας, ἐαυτῷ προσέτασσε θύειν καὶ βύρσας μὲν ἐξηραμμένας ἐξ ἄρματος μετὰ λεβήτων χαλκῶν σύρων, ἔλεγε βροντᾶν· βάλλων δὲ εἰς οὐρανὸν αἰθομένας λαμπάδας, ἔλεγεν ἀστράπτειν. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κεραυνώσας, τὴν κτισθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ πόλιν καὶ τοὺς οἰκήτορας ἠφάνισε πάντας.

(8) Τυρὸς δὲ ἡ Σαλμωνέως θυγάτηρ καὶ Ἀλκιδίκης, παρὰ Κρηθεὶ τῷ Σαλμωνέως ἀδελφῷ τρεφόμενη, ἔρωτα ἴσχει Ἐνιπέως τοῦ ποταμοῦ· καὶ συνεχῶς ἐπὶ τὰ τοῦτου ρεῖθρα φοιτῶσα, τούτοις ἀπωδύρετο. Ποσειδῶν δὲ εἰκασθεὶς Ἐνιπεῖ, συγκατεκλίθη αὐτῇ· ἡ δὲ γεννήσασα κρύφα διδύμους παῖδας ἐκτίθησιν. ² Ἐκκειμένων δὲ τῶν βρεφῶν, παριόντων ἵπποφορβῶν, ἵππος μία προσεφαιμένη τῇ χηλῇ θατέρου τῶν βρεφῶν, πελὶόν τι τοῦ προσώπου μέρος ἐποίησεν. Ὁ δὲ ἵπποφορβὸς ἀμφοτέρους τοὺς παῖδας ἀνελόμενος ἔθρεψε, καὶ τὸν μὲν πελωθέντα Πέλλιαν ἰκάλεσε, τὸν δὲ ἕτερον

eo in loco sedem constituendam esse, ubi ab agrestibus animalibus hospitio exciperetur. Qui quum multum terrarum peragrasset, obuius factus est lupis, qui ovium partes devorabant; sed ubi illum conspexerant, quæ dispartiebantur relictis, in fugam sese dederunt. ³ Athamas vero ibi sedes sibi sumsit, et terram a se nominavit Athamantiam. Deinde Themisto, Hypsei filiam, duxit uxorem, ex eaque genuit Leuconem, Erythrum, Schoeneum, Ptoum.

(3) Sisyphus, Æoli filius, condita Ephyra, cui nunc Corintho est nomen, Meropen, Atlantis filiam, sibi uxorem conjungit. Ex his natus est Glaucus, qui ex Eurymede suscepit Bellerophonem, a quo Ignivoma Chimæra interfecta est. ² Punitur vero Sisyphus apud inferos manibus capiteque sursum volvens saxum, quod, ubi montis verticem jam superaturum est, deintegro repulsum ad ima devolvitur. Hoc ei supplicium inflictum est propter Eginam, Asopi filiam, quod Jovem, qui furtim eam raperat, Asopo filiam vestiganti indicasse fertur.

(4) Deion, Phocidis (*Phthiotidis*?) rex, Diomedem Xuthi filiam ducit uxorem, quæ filiam ei parit Asteropeam, filios Ænetum, Actorem, Phylacum, Cephalum, qui Procrin, Erechthei filiam, in matrimonium sumit, ipsum vero rapit Aurora amore ejus inflammata.

(5) Perieres Messenen obtinens uxorem duxit Gorgophonen, Persei filiam, ex qua Aphareus, Leucippus, Tyndareus, præter hos Icarus filii nati sunt. Multi vero Perierem asserunt non Æolo ortum, sed Cynorta Amyclæ filio. Quare quæ de Perieris progenie traduntur, ubi ad Atlantis genus perventum erit, exponemus.

(6) Magnes, Æoli filius, uxorem ducit Naidem nympham, eique filii nati sunt Polydectes ac Dictys; qui in Seriphum insulam coloniam deduxerunt.

(7) Salmonæus primo quidem in Thessalia habitabat, post vero in Elidem profectus urbem ibi condidit. Qui quum insolenter sese gereret, seque Jovi adæquari vellet, suæ ipsius impietatis poenas luit. Etenim se Jovem esse prædicabat, et quæ illi dedicari solebant, ea sibi sacra offerri jubebat. Atque coria indurata cum lebetibus æneis ex curru suspensa per humum verrens tonitrua se conclatare, et ardentes faces in cælum jaculans fulgurare se dictitabat. Sed Jupiter ipsum fulmine occidit, urbemque ab eo conditam, extinctis civibus omnibus, solo exaquavit.

(8) Tyro, Salmonæi ex Alcídico filia, quum apud Cretheum, Salmonæi fratrem, aleretur, Enipei fluvii amore accensa est, et ad fluctus ejus semper accedens lamentabatur. Verum Neptuneus assumpta Enipei forma cum ea concubuit. Hæc autem geminos clanculum peperit eosque exposuit. ² Pueris expositis et equariis pastoribus prætereuntibus, equarum una quum infantium alterum ungula tetligisset, faciei partem lividam reddidit. Tum equarius infantes ambos suscepit alendos, et cui livida erat facies, Pelliam (quasi *Livium* dixeris), alterum Neleum appella-

Νηλέα. ² Τελειωθέντες δὲ ἀνεγνώρισαν τὴν μητέρα, καὶ τὴν μητρικὴν ἀπείκτειναν Σιδηρῷ· κακουμένην γὰρ γνόντες ὑπ' αὐτῆς τὴν μητέρα, ὥρμησαν ἐπ' αὐτήν· ἡ δὲ φθάσασα, εἰς τὸ τῆς Ἥρας τέμενος κατέφυγε. Πελίας δὲ ἐπ' αὐτῶν τῶν βωμῶν αὐτὴν κατέσφαξε· καὶ καθόλου διατέλει τὴν Ἥραν ἀτιμάζων.

(9) Ἐστασίασαν δὲ ὑστερον πρὸς ἀλλήλους. Καὶ Νηλεὺς μὲν ἐκπεσὼν, ἦκεν εἰς Μεσσήνην, καὶ Πύλον κτίζει· καὶ γαμῆι Χλωρίδα τὴν Ἀμφίονος, ἐξ ἧς αὐτῇ γίνεται θυγάτηρ μὲν Πηρῷ· ἄρβρεες δὲ Ταῦρος καὶ Ἀστέριος, Πυλάων, Δημάχος, Εὐρύβιος, Ἐπίδαος, Ῥάδιος, Εὐρυμένης, Εὐαγόρας, Ἀλάστωρ, Νέστωρ, Περικλύμενος. ³ Ὃ δὲ Ποσειδῶν δίδωσι μεταβάλλειν τὰς μορφάς. Καὶ μαχόμενος, ὅτε Ἡρακλῆς ἐξεπύρρει Πύλον, γινόμενος ὅτι μὲν λέων, ὅτι δὲ ὄφις, ὅτι δὲ μέλισσα, ὅψ' Ἡρακλέους μετὰ τῶν ἄλλων Νηλέως παίδων ἀπέθανεν. ⁴ Ἐσώθη δὲ Νέστωρ μόνος, ἐπειδὴ παρὰ Γερηνίους ἐτρέφετο· ὅς γήμας Ἀναξιβίαν τὴν Κρατίωνος, θυγατέρας μὲν Πεισιδίκην καὶ Πολυκάστην ἐγέννησε· παῖδας δὲ, Περσέα, Στρατίον, Ἀρhton, Ἐχέφρονα, Πεισίστρατον, Ἀντιλοχον, Θρασυμήδην.

(10) Πελίας δὲ περὶ Θεσσαλίαν κατῴκει, καὶ γήμας Ἀναξιβίαν τὴν Βιάντος, ὥς δὲ ἔνιοι λέγουσι, Φιλομάχην τὴν Ἀμφίονος, ἐγέννησε παῖδα μὲν Ἀκαστον, θυγατέρας δὲ Πεισιδίκην, Πελοπίαν, Ἱπποθόην, Ἀλκιστιν.

(11) Κρηθεὺς δὲ κτίσας Ἴωλκον, γαμῆι Τυρῶ τὴν Σαλμωνίδως, [τὴν αὐτοῦ ἀδελφιδῆν,] ἐξ ἧς αὐτῇ γίνονται παῖδες, Αἴσων, Ἀμυθάων, Φέρης.

² Ἀμυθάων μὲν οὖν οἰκῶν Πύλον, Εἰδομένην γαμῆι τὴν Φέρητος, καὶ γίνονται παῖδες αὐτῷ Βίας καὶ Μελάμπους. ³ Ὃς ἐπὶ τῶν χωρίων διατελῶν, οὐσης πρὸ τῆς οἰκήσεως αὐτοῦ ὀρυκτοῦ, ἐν ᾗ φωλεὶς ὄφειον ὑπῆρχεν, ἀποκτείναντων τῶν θεραπόντων τοὺς ὄφεις, τὰ μὲν ἐρπετὰ, ζύλα συμφορήσας, ἔκαυσε, τοὺς δὲ τῶν ὄφειων νεοσσούς ἐθρῖψεν. Οἱ δὲ γενόμενοι τέλειοι, περιστάντες αὐτῷ κοιμωμένῳ τῶν ὤμων ἕξ ἑκατέρου, τὰς ἀκοὰς ταῖς γλώσσαις ἐξεκάθαιρον. Ὁ δὲ ἀναστὰς, καὶ γενόμενος περιδεὴς, τῶν ὑπερπετομένων ὀρνέων τὰς φωνὰς συνίει· καὶ παρ' ἐκείνων μανθάνων, προὔλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα. Προσελαβὲ δὲ καὶ τὴν ἐπὶ τῶν ἱερῶν μαντικὴν. Περὶ δὲ τὸν Ἀλφειὸν συντυχὼν Ἀπόλλωνι, τὸ λοιπὸν ἄριστος ἦν μάντις.

(12) Βίας δὲ ὁ Ἀμυθάωνος ἐμνηστεύετο Πηρῷ τὴν Νηλέως· ὁ δὲ πολλῶν αὐτῷ μνηστευομένων τὴν θυγατέρα, δώσειεν ἔφη τῷ τὰς Φυλάκου βόας κομίσαντι αὐτῷ. Αἴτται δὲ ἦσαν ἐν Φυλάκῃ, καὶ κύων ἐρύλασεν αὐτὰς, ὧν οὔτε ἀνθρώπος, οὔτε θηρίον πέλας ἐλθεῖν ἠδύνατο. ² Ταύτας ἀδυνατῶν Βίας τὰς βόας κλέψαι, παρεκάλει τὸν ἀδελφὸν συλλαβεῖσθαι. Μελάμπους δὲ ὑπέσχετο, καὶ προσέειπε, ὅτι φωραθήσεται κλέπτων, καὶ δεθείς ἐν αὐτῷ, οὕτω τὰς βόας λήψεται. ³ Μετὰ δὲ τὴν ὑπόσχεσιν εἰς Φυλάκην ἀπῆκε· καὶ καθάπερ προεῖπε, φωραθείς ἐπὶ τῇ κλοπῇ, δεσμοῖς ἐν οἰκῇματι

vit. ² Qui quum ad virilem aetatem pervenisent, agnita matre, Sidero ejus novercam occidere. Cognoverant enim matrem ab ea male habitam esse. Sed ubi impetum in eam fecerunt, cito in Junonis templum confugit, ubi Pelias ad ipsam aram eam jugulavit, nulla Junonis deae ratione habita, quam etiam postea semper negligebat. (9) Deinde vero fratres inter se discederunt. Et Neleus quidem Iolco expulsus in Messenen commigravit, ubi, Pylo urbe condita, Chloridem, Amphionis filiam, sibi copulavit, ex eaque filiam genuit Pero, filios vero Taurum, Asterium, Pylaonem, Delnuchum, Eurybium, Epidaun, Rhadium, Eurymenem, Evagoram, Alastorem, Nestorem, Periclymenum, ³ cui Neptunus in varias sese formas transmutandi potestatem fecit. Itaque in pugna, quo tempore Pylum urbem Hercules diruit, modo in leonem, modo in serpentem, modo in apem conversus ab Hercule una cum ceteris Nelei filiiis occisus est. ⁴ Solus autem Nestor, quippe qui apud Gerenios educaretur, servatus est in columbis. Is, ducta uxore Anaxibia, Cratiei (Atrei *p*) filia, filias procreavit Pisidicen et Polycasten, filios vero Perseum, Stratium, Aretum, Echephroem, Pisistratum, Antilochem, Thrasymeden.

(10) Pelias vero Thessaliam incolebat, qui ducta Bianthis filia Anaxibia, sive, ut quidam volunt, Philomache ex Amphione orta, filium genuit Acastum, filias Pisidicen, Pelopeam, Hippothoen, Alcestin.

(11) Cretheus, condita Iolco, Tyronem, Salmonei fratris filiam cepit uxorem, ex qua nascuntur ei filii Aeson, Amythaon, Pheres.

² Ex his Amythaon, Pylum incolens, Idomenen Pheretis filiam sibi conjugio jungit, ex eaque liberi oriuntur Bias et Melampus; ³ qui quum ruri ageret atque ante ipsius domum quercus casset, in eaque serpentum latebra, ipsos quidem serpentes a ministris occisos congestis lignis concremavit, at serpentium pullos educavit. Qui quum ad justum corporis modum succrevissent, ipsum dormientem circumstantes ex utroque humero illius aures linguis extergebant. Tandem e somno excitatus et serpentibus conspectis perterrefactus, supervolantium avium voces intelligebat, et quæ ab iis futura edocebatur, mortalibus prædicebat. Cum auguriis extispicii quoque scientiam divinitus accepit; atque Apollini prope Alpheum obviam factus, omnino vaticinandi peritissimus evasit.

(12) Bias vero, Amythaonis filius, Peronem, Nelei filiam, uxorem postulavit. Hic autem, permultis filiam suam expetentibus, eam nulli, nisi qui Phylaci ad se boves abegisset, se traditurum dictitabat. Boves illæ Phylacæ a cane custodiebantur, ad quem neque mortalium quisquam, neque ferarum ulla prope accedere audebat. ² Itaque Bias, quum non posset eas clam abducere, Melampodis fratris opem imploravit; quam ille se præstituram pollicitus est. Ac prædixit, se in furto deprehensum postquam per annum in vinculis detentus esset, tum demum boves habiturum. ³ Itaque ut promissum faceret, Phylacam versus contendit, atque, ut prædixerat, deprehensus in furto et

ἐφυλάττετο. ⁴ Λειπομένου δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ βραχέος χρόνου, τῶν κατὰ τὸ κρυφαῖον τῆς στέγης σκωλήκων ἀκούει, τοῦ μὲν ἐρωτῶντος, πόσον ἤδη μέρος τοῦ δοκοῦ διαβέβρωται, τῶν δὲ ἀποκριναμένων, λοιπὸν ἐλάχιστον εἶναι. Καὶ ταχέως ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰς ἕτερον οἶκημα μεταγαγεῖν· γενομένου δὲ τούτου, μετ' οὐ πολὺ συνέπεσε τὸ οἶκημα. ⁵ Θαυμάσας δὲ Φύλακος, καὶ μαθὼν, ὅτι ἐστὶ μάντις ἄριστος, λύσας παρεκάλεσεν εἰπεῖν, ὅπως αὐτοῦ τῷ παιδὶ Ἰφίκλῳ παῖδε γίνονται; Ὁ δὲ ὑπέσχετο ἐρ' ὃ τὰς βόας λήψεται. Καὶ καταθύσας ταύρους δύο, καὶ μελίσας, τοὺς οἰωνοὺς προσεκαλέσατο. ⁶ παραγενομένου δὲ αἰγυπιοῦ, παρὰ τούτου μαθάνει δὴ, ὅτι Φύλακος ποτὲ χριοὺς τέμνων ἐπὶ τῶν αἰδολίων, παρὰ τῷ Ἰφίκλῳ τὴν μάχαιραν ἡμαχμένην ἐτι κατέθετο· δεισάντος δὲ τοῦ παιδὸς καὶ συγγόντος, αὐθις κατὰ τῆς ἱερᾶς δρυὸς αὐτὴν ἐπηξε, καὶ ταύτην ἀμφιτροχύσας ἐκάλυψεν ὁ φλοῖος. ⁷ Ἐλεγεν οὖν, εὐρεθείσης τῆς μαχαίρας, εἰ ξύων τὸν ἰὸν ἐπὶ ἡμέρας δέκα Ἰφίκλῳ ὧς πειν, παῖδα γεννήσειν. Ταῦτα μαθὼν παρ' αἰγυπιοῦ Μελάμπους, τὴν μὲν μάχαιραν εὗρε· τῷ δὲ Ἰφίκλῳ τὸν ἰὸν ξύσας ἐπὶ ἡμέρας δέκα δέδωκε πειν, καὶ παῖς αὐτῷ Ποδάρκης ἐγένετο. ⁸ Τὰς δὲ βόας εἰς Πύλον ἤλασε, καὶ τῷ ἀδελφῷ τὴν Νηλῆως θυγατέρα λαβὼν ἔδωκε. Καὶ μέχρι μὲν τινος ἐν Μησσηνῇ κατώκει· ὥς δὲ τὰς ἐν Ἀργεὶ γυναῖκας ἐξέμνηε Διόνυσος, ἐπὶ μέρει τῆς βασιλείας ἱασάμενος αὐτάς, ἐκεῖ μετὰ Βίαντος κατώκησε.

(13) Βίαντος δὲ καὶ Πηροῦς Ταλαῶς, ὃς καὶ Λυσιμάχης τῆς Ἀβαντος τοῦ Μελάμποδος, Ἀδραστος, Παρθενοπαῖος, Πρώναξ, Μηκιστεὺς, Ἀριστόμαχος, Ἐριφύλη, ἣν Ἀμφιάραος γαμεῖ.

² Παρθενοπαίου δὲ Πρόμαχος ἐγένετο, ὃς μετὰ τῶν Ἐπιγόνων ἐπὶ Θήβας ἐστρατεύθη. Μηκιστεὺς δὲ Εὐρύαλος, ὃς ἦκεν εἰς Τροίαν. Πρώνακος δὲ ἐγένετο Λυκούργος. Ἀδράστου δὲ καὶ Ἀμφιθέας τῆς Πρώνακτος, θυγατέρες μὲν Ἀργεῖα, Δηϊπύλη, Αἰγιαλεῖα, παῖδες δὲ Αἰγιαλεὺς, Κυάνιππος.

(14) Φέρης δὲ ὁ Κρηθῆας, Φερὰς ἐν Θεσσαλίᾳ κτίσας, ἐγέννησεν Ἀδμήτην καὶ Λυκούργον. Λυκούργος μὲν οὖν περὶ Νεμέαν κατώκησε, γῆμας δὲ Εὐρυδίκην, ὥς δὲ ἐνιοὶ φασὶν, Ἀμφιθέαν, ἐγέννησεν Ὀφελτην κληθέντα Ἀρχέμορον. (15) Ἀδμήτου δὲ βασιλεύοντος τῶν Φερῶν, ἐθήτευσεν Ἀπόλλων αὐτῷ μνηστευομένου τὴν Πελοῖου θυγατέρα Ἀλκιστιν. Ἐκείνῳ δὲ δώσειν ἱπαρχυλαμένου Πελοῖου τὴν θυγατέρα τῇ καταζεύξαντι ἄρμα λεόντων καὶ κάπρων, Ἀπόλλων Ζεύξας ἔδωκεν. Ὁ δὲ κομίσας πρὸς Πελοῖαν, Ἀλκιστιν λαμβάνει. Θύων δὲ ἐν τοῖς γάμοις, ἐξελάθετο Ἀρτέμιδι θύσαι· διὰ τοῦτο, τὸν θαλαμὸν ἀνοίξας, εὖρε δρακόντων σπείρασμα πεπληρωμένον. ³ Ἀπόλλων δὲ εἰπὼν ἐξιδάσκεισθαι τὴν θεόν, ἤρξατο παρὰ Μοιρῶν, ἵνα, ὅταν Ἀδμήτος μᾶλλον τελευτῇ, ἀπολυθῇ τοῦ θανάτου, ἂν ἔκουσίως τις ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκαι ἐληται, πατὴρ ἢ μήτηρ ἢ

in vincula conjectus in domo quadam custodiebatur.

¹ Quum vero paullulum ab anni spatio abesset, teredines audit in abdita parte tecti trabem corrodescentes, quarum uni quantum e trabe derosum esset, percontanti ceteræ minimum jam superesse responderunt. Tum Melampus statim in alium carcerem se traduci jussit; quo vixdum facto, domicilium illud corrui. ² Id admiratus Phylacus, ubi vatem illum optimum esse animadvertit, solutum vinculis ostendere rogavit, quomodo Iphiclus filius prolem haberet. Ille, si boves reciperet, se vaticinaturum pollicetur. Deinde mactatis duobus tauris, eorumque visceribus particulatim concisis, aves augurali arte advocavit. ³ Ad quem quum vultur advolasset, ex eo cognovit, Phylacum olim arietes exsecantem cultrum cruentum adhuc juxta Iphiclum posuisse; deinde vero, quum puer meta percussus in fugam sese conjecisset, quercui Jovi sacræ impigisse, ubi cortice esset obductus. ⁴ Invento igitur cultro, si abrasam, inquit, ferri rubiginem per denos dies Iphiclo in vino potandum dederit, filium de se prolem esse geniturum. Quibus ex vulture cognitis, Melampus cultrum reperit, et abrasam ex illo rubiginem denos per dies bibendam dedit Iphiclo, qui jam Podarctem filium procreavit. ⁵ At Melampus boves Pyllum perduxit, fratrique Peronem, Nelei filiam, consecutus in conjugium collocavit, et Messenæ aliquandiu mansit. Postea vero quam Bacchus Argivis mulieribus furorem iniecit, pactus regni partem, eas vesania liberavit atque cum Biante fratre Argos commigravit.

(13) Biantis et Perüs filius fuit Talaus, cujus ex Lysimache, Abantis, Melampi, Adrastus, Parthenopæus, Pronax, Mecisteus, Aristomachus, Eriphyle, quæ nupsit Amphiarao.

² Parthenopæus filium habebat Promachum, qui cum Epigonis contra Thebas in bellum profectus est. Mecisteus genuit Euryalum, qui adversus Trojam navigavit. Ex Pronacte natus est Lycurgus. Adrastus ex Amphithea, Pronactis filia, filias Argiam, Delpyleon, Ægialeam, filios autem Ægialeum et Cyanippum suscepit.

(14) Pheres, Crethei filius, qui Pheras in Thessalia condidit, Admetum genuit et Lycurgum. Hic circa Nemeam habitavit et ex Eurydice, vel ut alii narrant, ex Amphithea uxore filium procreavit Opheltem, cognomento Archemorum. (15) Admeto Pheris regnanti Apollo mercede conductus æservivit, quo tempore ille Alcestin, Pelias filiam, uxorem deposcebat. Pelia vero ei se filiam daturum esse prædicante qui leones et apros currui jungeret, fecit hoc Apollo, atque ille, curru ad regem producto, Alcestin in matrimonium accepit. Sed in nuptiarum sacris Dianæ sacrificare oblitus, quum thalamum aperiret, plenum reperit conspiratis serpentibus. ³ Apollo vero postquam ut numinis iram placaret eum admonuerat, a Parcibus poposcit, ut, ubi Admetus in humanis esse desiturus esset, mortis periculum evaderet, si quis pro eo sive pater, sive mater, sive uxor mortem ultro subierit. Postea, ubi illi

γυνή. Ὡς δὲ ἦλθεν ἡ τοῦ θνήσκειν ἡμέρα, μήτε τοῦ πατρὸς μήτε τῆς μητρὸς ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκειν θελώντων, Ἀλκηστis ὑπεραπέθανε. Καὶ αὐτὴν πάλιν ἀνέπαιψεν ἡ Κόρη· ὥς δὲ ἔνιοι λέγουσιν, Ἡρακλῆς μαχασάμενος Ἄδην.

(16) Αἰσώνας δὲ τοῦ Κρηθῆως καὶ Πολυμήδης τῆς Αὐτολύκου, Ἰάσων. Οὗτος ὤκει ἐν Ἰωλκῷ, τῆς δὲ Ἰωλκοῦ Πελλίας ἐδασίλευσε μετὰ Κρηθῆα. ² Φωρυμένῳ περὶ τῆς βασιλείας ἐθέσπισεν ὁ θεὸς, τὸν μονοσάνδαλον φυλάττειν. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἡγνῶσι τὸν χρησμὸν, αὐθις δὲ ὑστερον αὐτὸν ἔγνω. Τελῶν γὰρ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ Ποσειδῶνι θυσίαν, ἄλλους τε πολλοὺς ἐπὶ ταύτῃ, καὶ τὸν Ἰάσωνα μετεπέμψατο. ³ Ὁ δὲ πόθῳ γεωργίας ἐν τοῖς χωρίοις διατελῶν, ἔσπευσεν ἐπὶ τὴν θυσίαν. Διαβαίνων δὲ ποταμὸν Ἀναυρον, ἐξῆλθε μονοσάνδαλος, τὸ ἕτερον ἀπολέσας ἐν τῷ βέλῳ πεδίλῳ. ⁴ Θεασάμενος δὲ Πελλίας αὐτὸν, καὶ τὸν χρησμὸν συμβαλὼν, ἡρώτα προσελθὼν, τί ἂν ἐποίησεν ἐξουσίαν ἔχων, εἰ λόγιον ἦν αὐτῷ, πρὸς τινος φονευθῆσθαι τῶν πολιτῶν. Ὁ δὲ, εἰτε ἐπελθὼν ἄλλως, εἰτε διὰ μῆνιν Ἡρας, ἐν Ὀλοὶ κακὸν Μῆδεα Πελλίᾳ (τὴν γὰρ Ἡραν οὐκ ἐτίμα), τὸ χρυσόμαλλον δέρας, ἔφη, προσέταττον ἀνφέρειν αὐτῷ. ⁵ Τοῦτο Πελλίας ἀκούσας, εὐθὺς ἐπὶ τὸ δέρας ἐλθεὶν ἐκέλευσεν αὐτόν. Τοῦτο ἐν Κόλχοις ἦν ἐν Ἄρεος ἀλσει κρεμáμενον ἐκ δρυὸς, ἐφρουρεῖτο δὲ ὑπὸ δράκοντος αὐπνου.

⁶ Ἐπὶ τοῦτο πεμπομένοις Ἰάσων, Ἄργον παρεκάλεσε τὸν Φρίξου· κακείνος Ἀθηνᾶς ὑποθεμένης παντηκόντορον ναῦν κατασκευάσας τὴν προσαγορευθεῖσαν ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος Ἀργῷ· κατὰ δὲ τὴν πρῶραν ἐνήρμοσεν Ἀθηνᾶ φωνῆν φηγοῦ τῆς Δωδωνίδος ξύλον. ⁷ Ὡς δὲ ἡ ναὺς κατασκευάσθη, [καὶ] χρωμένῳ ὁ θεὸς αὐτῷ πλεῖν ἐπέτρεψε συναθροίσαντι τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος. ⁸ Οἱ δὲ συναθροισθέντες εἰσὶν οἷδε· Τίφυς Ἀγνίου, ὃς ἐκυβέρνα τὴν ναῦν, Ὀρφεὺς Οἰάγρου, Ζήτης καὶ Κάλαις Βορέου, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης Διὸς, Τελαμὼν καὶ Πηλεὺς Ἀιαχῶ, Ἡρακλῆς Αἰδὸς, Θησεὺς Αἰγέως, Ἰδας καὶ Λυγκεὺς Ἀφαρέως, Ἀμφιάραος Οἰκλέους, Καίνεὺς Κορώνου, Παλαίμων Ἡφαίστου ἢ Αἰτωλοῦ, Κηφεὺς Ἀλεοῦ, Λαέρτης Ἀρκείσιου, Αὐτολύκος Ἑρμοῦ, Ἀταλάντη Σχοινέως, Μενότιος Ἀκτορος, Ἀκτωρ Ἰππασοῦ, Ἀδμητῆς Φέρητος, Ἀκαστος Πελίου, Εὐρυτος Ἑρμοῦ, Μελέαγρος Οἰνέως, Ἀγκαῖος Λυκούργου, Εὐφῆμος Ποσειδῶνος, Πόλας Θαυμάχου, Βούτης Τελέοντος, Φάνος καὶ Στάφυλος Διονύσου, Ἑργίνος Ποσειδῶνος, Περικλύμενος Νηλέως, Αὐγέας Ἡλίου, Ἴφικλος Θεστίου, Ἄργος Φρίξου, Εὐρύαλος Μηκιστεύς, Πηνέλεως Ἰππάλμου, Λήϊτος Ἀλέκτορος, Ἴφιτος Ναυόλου, Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος Ἄρεος, Ἀστέριος Κομήτου, Πολύφημος Ἐλάτου.

(17) Οὗτοι ναυαρχοῦντος Ἰάσωνος ἀναχθέντες προσίσχουσι Λήμνῳ. Ἐτύχε δὲ ἡ Λήμνος ἀνδρῶν τότε οὖσα ἔρημος, βασιλευμένη δὲ ὑπὸ Ὑψιπύλης τῆς

moriendi dies advenerat, et neque pater neque mater pro filio mori vellent, Alcestis pro eo mortem perpassa est; quam deinde Proserpina, vel, ut quibusdam placet, Hercules, commissa cum Plutone pugna, ad superas auras reduxit.

(16) Jason autem Æsone, Crethei filio, et Polymede, Autolyce filia, natus Iolcum habitabat, ubi post Cretheum regnum tenebat Pelias. * Cui de regni fortuna sciscitanti respondit Apollo, ipsi ab eo, qui alterum pedem calceatum haberet, cavendum esse. Primum quidem responsum non intellexit, postea vero sensum ejus percepit. Nam quum in littore Neptuno sacra faceret, cum alios multos tum etiam Iasonem invitavit. * Is, quod rei rusticæ desiderio tenebatur, ruri agens, ad sacra properavit; sed Anaurum fluvium trajiciens amisso altero in amne calceo, uno tantum pede calceatus egressus est. * Quod ubi Pelias vidit, oraculum animo reputans, propius eum accedit rogatque: quidnam, si haberet potestatem, facturus esset, si ex oraculo prædictum foret, a civium aliquo mortem sibi illatum iri. Hic autem, sive quod hoc forte in mentem veniret, sive Junonis ira suggerente, ut Medeam in Pelei, qui deam negligebat, perniciem adduceret, * Vellus aureum ut ille afferret imperarem, » respondit. * Quo audito Pelias ipsum ad vellus repetendum statim proficisci jussit. Hoc vero Colchis erat in Martis luco e quercu suspensum, ubi draco insomnis id custodiebat.

* Ad hoc igitur reportandum Jason Argum arcessivit, filium Phrixi. Is Minervæ consilio quinquaginta remorum navem, a fabri nomine Argo appellatam, construxit; ad cujus proram vocale Minerva e fago Dodonæa lignum accommodavit. * Nave itaque confecta, Iasoni oraculum sciscitanti deus vela facere permisit, quum totius Græciæ optimos quosque congregasset; * quorum collectorum nomina hæc sunt: Tiphys, Hagniae filius, cui navis gubernaculum delegatum fuit, Orpheus Œagri, Zetes et Calais Boreæ, Castor et Pollux Jovis, Telamon et Peleus Æaci, Hercules Jovis, Theseus Ægei, Idas et Lynceus Apharei, Amphiarus Oiclis, Cæneus Coronî, Palemon Vulcani vel Ætoli, Cepheus Alexæ, Laertes Arcisii, Autolycus Mercurii, Atalanta Schœnei, Menætiæ Actoris, Actor Hippasi, Admetus Pheretis, Acastus Peliae, Furytus Mercurii, Meleager Œnei, Ancæus Lycurgi, Euphemus Neptuni, Pæas Thaumaci, Butes Teleontis, Phianus et Staphylus Dionysi, Erginus Neptuni, Periclymenus Nelei, Augæas Solis, Iphiclus Thestii, Argus Phrixi, Euryalus Mecistei, Peneleus Hippalmi, Leitus Alectoris, Iphitus Nauboli, Ascalaphus et Ialmenus Martis, Asterius Cometæ, Polyphemus Elati.

(17) Hi igitur navarcho Iasone evecti appellant Lemnum. Quæ insula tum viris orbatâ, Hypsipyles, Thoantis filia, imperio regebatur. Causa rei fuit hæc: * Lemniæ mu-

Θάνατος δὲ αἰτίαν τήνδε·² αἱ Λήμνιαι τὴν Ἀφροδίτην οὐκ ἐτίμων· ἡ δὲ αὐταῖς ἐμβάλλει δυσομίαν, καὶ διὰ τοῦτο οἱ γήμαντες αὐτάς, ἐκ τῆς πλησίον Θράκης λαβόντες αἰχμαλωτίδας, συνευνάζοντο αὐταῖς. Ἀτιμαζόμεναι δὲ αἱ Λήμνιαι τοὺς τε πατέρας καὶ τοὺς ἀνδρας φονεύουσι· μόνη δὲ ἔσωσεν Ὑψιπύλη τὸν ἑαυτῆς πατέρα κρύψασα Θάνατα. Προσσχόντες οὖν τότε γυναικοκρατούμενη τῇ Λήμνῳ, μίσγονται ταῖς γυναῖξιν· Ὑψιπύλη δὲ Ἰάσονι συνευνάζεται, καὶ γεννᾷ παῖδας, Εὐήνον καὶ Νεβροφόνον.

(18) Ἀπὸ Λήμνου δὲ προσίσχουσι Δολίοισι, ὧν ἔδασκευε Κύζικος. Οὗτος αὐτοὺς ὑπεδέξατο φιλοφρόνως. Νυκτὸς ἀναγκέντες ἐντεῦθεν, καὶ περιπεσόντες ἀντιπνοαῖς, ἀγροοῦντες πάλιν τοῖς Δολίοισι προσίσχουσιν. Οἱ δὲ νομίζοντες Πελασγικὸν εἶναι στρατὸν (ἐτυχον γὰρ ὑπὸ Πελασγῶν συνεῶς πολεμούμενοι), μάχην τῆς νυκτὸς συνάπτουσιν ἀγροοῦντες πρὸς ἀγροοῦντας.² Κτείναντες δὲ πολλοὺς οἱ Ἀργοναῦται, μεθ' ὧν καὶ Κύζικον, μεθ' ἡμέραν, ὥς ἔγνωσαν, ἀποδυρόμενοι τὰς τε κόμας ἐκείραντο, καὶ τὸν Κύζικον πολυτελεῶς ἔθαψαν. Καὶ μετὰ τὴν ταφὴν πλεύσαντες, Μυσίᾳ προσίσχουσιν.

(19) Ἐνταῦθα Ἡρακλῆα καὶ Πολύφημον κατέλιπον.² Ὅπως γὰρ, ὁ Θειοδάμαντος παῖς, Ἡρακλέους δὲ ἐρώμενος, ἀποσταλεῖς ὑδρεύσασθαι, διὰ κάλλος ὑπὸ Νυμφῶν ἡρπάγη.³ Πολύφημος δὲ ἀκούσας αὐτοῦ βοήσαντος, σπασάμενος τὸ ξίφος, ἰδὼν ἔξεν, ὑπὸ ληστῶν ἀγεσθαι νομίζων, καὶ ὁλοῖ συντυχόντι Ἡρακλεῖ.⁴ Ζητούντων δὲ ἀμφοτέρων τὸν Ὅλαν, ἡ ναὺς ἀνέχθη. Καὶ Πολύφημος μὲν ἐν Μυσίᾳ κτίσας πόλιν, Κίου ἔδασκευεν, Ἡρακλῆς δὲ ὑπέστρεψεν εἰς Ἄργος.⁵ Ἡρόδωρος δὲ αὐτὸν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν φησὶ πλεύσαι τότε, ἀλλὰ παρ' Ὀμφαλῇ δουλεῖν.⁶ Φερεκύδης δὲ αὐτὸν ἐν Ἀφείᾳ τῆς Θεσσαλίας ἀπολειφθῆναι λέγει, τῆς Ἀργεῖς φεγεξαμένης, μὴ δύνασθαι φέρειν τὸ τούτου βάρος.⁷ Δημάρατος δὲ αὐτὸν εἰς Κόλχους πεπλευκότα παρέδωκε. Διονύσιος μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ ἡγεμόνα φησὶ τῶν Ἀργοναυτῶν γενέσθαι.

(20) Ἀπὸ δὲ Μυσίας ἀπῆλθον εἰς τὴν Βεβρύκων γῆν, ἧς ἔδασκευεν Ἀμυκος Ποσειδῶνος παῖς καὶ Βιθυνίδος. Γενναῖος δὲ ὦν οὗτος, τοὺς προσσχόντας ξένους ἠνάγκαζε πικτεῦειν, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἀνῆρει. Παραγενόμενος οὖν καὶ τότε ἐπὶ τὴν Ἀργὴν, τὸν ἀριστον αὐτῶν εἰς πυγμὴν προὔκαλετο.² Πολυδεύκης δὲ ὑποσχόμενος πικτεῦσειν πρὸς αὐτὸν, πλήξας κατὰ τὸν αὐχένα ἀπέκτεινε. Τῶν δὲ Βεβρύκων δρυησάντων πρὸς αὐτὸν, ἀρπάσαντες οἱ ἀρισταῖς τὰ ὄπλα, πολλοὺς φεύγοντας φονεύουσιν αὐτῶν.

(21) Ἐντεῦθεν ἀναγκέντες, καταπνύουσιν εἰς τὴν Θράκην Σαλμυδησσόν. Ἐνθα οἶκει Φινεὺς μάντις, τὰς οἰμῆς πεπληρωμένος.² Τοῦτον οἱ μὲν τὸν Ἀγένορος εἶναι λέγουσιν, οἱ δὲ Ποσειδῶνος υἱόν. Καὶ πηρωθῆναι φασὶν αὐτὸν, οἱ μὲν ὑπὸ θεῶν, ὅτι προὔλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα, οἱ δὲ, ὑπὸ Βορέου καὶ τῶν

lieres Venerem non honorabant. Hæc autem graveolentiam illis injecit; quare viri cum captivis, quas e Thracia Lemno proxima abduxerant, mulieribus concumbebant. Tum Lemniæ, quod a conjugibus spernerentur, et patres et maritos jugularunt; una tamen omnium Hypsipyle Thoantem patrem absconditum servavit. Jam vero Argonautæ in Lemnum, quæ tum a mulieribus tenebatur, appulsi cum illis rem habuerunt. Ac Hypsipyle ab Iasone compressa Euneum peperit et Nebrophonum.

(18) A Lemno deinde ad Doliones, quibus tunc Cyzicus imperabat, pervenerunt. Hic eos benignissime excepit. Nocte illinc avecti, reflantium ventorum impetu, nescii rursus ad Doliones appulerunt. Hi vero Pelasgorum hostium copias adesse putantes (continenter enim cum his bellum gerebant), pugnam per noctem conserunt ignari adversus ignaros.² Cæsis itaque Dolionum permultis inter eosque etiam Cyzico rege, Argonautæ ubi per diem rem cognoverunt, multis cum lacrimis ac detonso capillo Cyzicum magnifice sepeliverunt. Quo facto in naves ascenderunt, deveneruntque in Mysiam.

(19) Hic Herculem et Polyphemum reliquerunt.² Nam Hylas, Thiodamantis filius et Herculis amasius, aquatum missus, ob formæ præstantiam a Nymphis raptus est.³ Quem quum clamantem audisset Polyphemus, nudato ensæ persecutus est, a latronibus eum abduci putans, atque rem Herculi obviam facto indicavit.⁴ Interea vero dum Hylan uterque perquirunt, navis in altum ducta fuit. Et Polyphemus quidem, condita in Mysia urbe Cio, regni sedem illie collocavit: verum Hercules Argos remeavit.⁵ Hunc Herodorus omnino non cum Argonautis navigasse, sed apud Omphalen servitutem servivisse affirmat.⁶ Pherecydes autem illum in Aphetia, Thessaliam urbe, relictum esse refert, propterea quod Argo hujus herois pondus se perferre non posse dictitabat.⁷ Verum Demaratus eum in Colchos usque navigasse tradidit. Quid? Dionysius (Scydrachion) ipsum etiam ducem Argonautarum fuisse dicit.

(20) Inde a Mysia venerunt in Bebrycum terram, ubi Amycus, Neptuni ex Bithynide nympha filius, regnabat. Is, quum fortitudine polleret, qui in regnum suum venirent, secum cestibus contendere cogebat, atque ita interficiebat. Igitur tum quoque ad Argo navem veniens præstantissimum ad pugilatus certamen provocavit.² Verum Pollux cum eo se pugnaturum esse pollicitus percussa ejus cervice hominem interfecit. Deinde, quum Bebryces in Pollucem impetum facerent, viri fortissimissimis armis plerosque eorum in fugam actos obtruncarunt.

(21) Inde avecti veniunt Salmydessum quæ Thraciæ urbs est, ubi habitabat Phineus vates oculorum luce orbatus.² Hunc alii Agenoris filium ferunt, alii Neptuni; eumque excæcatum fuisse produnt alii a diis, quod futura mortalibus prædicaret, alii a Borea et Argonautis, quod a noverca indu-

Ἀργοναυτῶν, ὅτι, πεισθεὶς μητρὸς, τοὺς ἰδίους ἐτύ-
γλωσε παῖδας. Τινὲς δὲ ὑπὸ Ποσειδῶνος, ὅτι τοῖς
Φοιβῶν παισὶ τὸν ἐκ Κόλχων εἰς τὴν Ἑλλάδα πλοῦν
ἐμήνυσεν.³ Ἐπιμύσαν δὲ αὐτῶν καὶ τὰς Ἀρπυίας οἱ θεοί.
Πτερωταὶ δὲ ἦσαν αὗται, καὶ, ἐπειδὴν τῷ Φινεΐ πα-
ρετίθετο τράπεζα, ἐξ οὐρανοῦ καθιπτάμεναι, τὰ μὲν
πλείονα ἀνὴρπαζον, ὀλίγα δὲ ὅσα ὁσμῆς ἀνάπλεα κα-
τέλειπον, ὥστε μὴ δύνασθαι προσενέγκασθαι.⁴ Βουλο-
μένοις δὲ τοῖς Ἀργοναύταις τὰ περὶ τοῦ πλοῦ μαθεῖν,
ὁποθήσεσθαι τὸν πλοῦν ἔφη, τῶν Ἀρπυιῶν αὐτὸν ἐὰν
ἀπαλλάξωσιν. Οἱ δὲ παρέθεσαν αὐτῷ τράπεζαν ἐδε-
σμάτων, Ἀρπυιαὶ δὲ ἐξαίφνης σὺν βοῇ καταπτῆσαι
τὴν τροφὴν ἤρπαζον.⁵ Θεασάμενοι δὲ οἱ Βορέου παῖδες,
Ζήτης καὶ Κάλαις, ὄντες πτερωτοί, σπασάμενοι τὰ
ἐξ ἔφης, δι' αἰέρος ἐδίωκον.⁶ Ἦν δὲ ταῖς Ἀρπυίαις χρεὼν
τιθῆναι ὑπὸ τῶν Βορέου παίδων· τοῖς δὲ Βορέου
παισὶ, τότε τελευτήσῃ, ὅτε ἂν διώκοντες μὴ κατα-
λάβωσι.⁷ Διωκόμενοι δὲ τῶν Ἀρπυιῶν, ἡ μὲν κατὰ
Πελοπόννησον εἰς τὸν Τίγρην ποταμὸν ἐμπίπτει, ὅς
νῦν ἀπ' ἐκείνης Ἀρπυς καλεῖται. Ταύτην δὲ οἱ μὲν
Νικοθήνη, οἱ δὲ Ἀελλόπουον καλοῦσιν. Ἡ δὲ ἑτέρα,
καλουμένη Ὀκυπέτη, ὥς δὲ ἔνιοι, Ὀκυθόη, Ἡσίοδος
δὲ λέγει αὐτὴν Ὀκυπόδην, αὕτη κατὰ τὴν Προποντίδα
γεύουσα, μέχρις Ἐχινάδων ἤλθε νήσων, αἱ νῦν ἀπ'
ἐκείνης Στροφάδες καλοῦνται· ἑστράφη γὰρ, ὥς ἤλθεν
ἐπὶ ταύτας, καὶ γενομένη κατὰ τὴν ἥϊονα ὑπὸ καμά-
του πίπτει σὺν τῷ διώκοντι.⁸ Ἀπολλώνιος δὲ ἐν τοῖς
Ἀργοναύταις ἕως Στροφάδων νήσων φησὶν αὐτὰς διω-
χθῆναι, καὶ μηδὲν παθεῖν, δούσας ὄρκον, τὸν Φινεά
μηκέτι ἀδικῆσαι.

(α2) Ἀπαλλαγείς δὲ τῶν Ἀρπυιῶν Φινεὺς, ἐμήνυσεν
τὸν πλοῦν τοῖς Ἀργοναύταις, καὶ περὶ τῶν Συμπλη-
γάδων ὑπέθετο πετρῶν τῶν κατὰ θάλασσαν.² Ἦσαν δὲ
ὑπερμεγέθεις αὗται· συγκρουόμεναι δὲ ἀλλήλαις ὑπὸ
τῆς τῶν πνευμάτων βίας, τὸν διὰ θαλάσσης πόρον
ἀπέκλειον. Ἐφέρετο δὲ πολλὴ μὲν ὑπ' αὐτῶν ὀμίχλη,
πολὺς δὲ πάταγος· ἦν δὲ ἀδύνατον καὶ τοῖς πετεινοῖς
δι' αὐτῶν εἰσεῖν.³ Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀφείναι πελειάδα
εἰς τῶν πετρῶν, καὶ ταύτην ἐὰν μὲν ἴδωσι σωθεῖσαν,
διαπλεῖν καταφρονούντας· ἐὰν δὲ ἀπολομένην, μὴ
πλεῖν βιάζεσθαι.⁴ Ταῦτα ἀνήγοντο ἀκούσαντες, καὶ,
ὥς πλησίον ἦσαν τῶν πετρῶν, ἀφίσιν ἐκ τῆς πρῶρας
πελειάδα· τῆς δὲ ἵπταμένης, τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς ἡ
σύμπτωσις τῶν πετρῶν ἀπεθέρισεν.⁵ Ἀναχωρούσας οὖν
ἐπιτηρήσαντες τὰς πέτρας, μετ' εἰρεσίας ἐντόνου,
συνλαβομένης Ἡρας, διήλθον, τὰ ἄκρα τῶν ἀφλάστον
τῆς νηὸς περικοπίσης. Αἱ μὲν οὖν Συμπληγάδες ἔκτο-
τε ἔστησαν· χρεὼν γὰρ ἦν αὐταῖς, νηὸς περαιωθεί-
σης, στήναι παντελῶς.

(α3) Οἱ δὲ Ἀργοναῖται πρὸς Μαρνανδυνὸς παρεγί-
νοντο· κακεῖ φιλοφρόνως ὁ βασιλεὺς ἐπεδέξατο Αὐ-
κος. Ἐνθα θνήσκει μὲν Ἰδμων ὁ μάντις, πλῆξαντος
αὐτὸν κάπρου· θνήσκει δὲ καὶ Τίτις, καὶ τὴν ναῦν
Ἀγκαιὸς ὑπὸ χρεῖται κυβερνᾷ.

ctus filios suos oculorum luce privasset. Nec desunt qui a
Neptuno id factum dicant, propterea quod Phrixii filii a
Colchis in Græciam navigationem indicasset. ³ Ad hæc ei
Harpyias dñ miserunt, quæ aliis instructæ, ubi mensa Phi-
neæ apponebatur, a cælo devoluitantes majorem ferculorum
partem abripiebant, et pauca illa quæ relinquebant, tam
gravi inficiebant odore, ut comedere ea non posset. ⁴ Argo-
nautis igitur quæ ad navigationem suam spectarent di-
scendi cupidis dixit hæc se præmonitum, si ab Harpyiis
se liberarent. Tum hi Phineo mensam apposuerunt et
cibos; quo facto repente Harpyiæ cum clangore devolan-
tes esculenta diripiunt. ⁵ Id ubi viderunt Boreæ filii, Zetes
et Calais, alati, nudatis ensibus illas per aerem persequun-
tur. ⁶ Erat vero satum Harpyiis a Boreæ filiis perire, quibus
ipsis moriendum erat si quas insectarentur non cape-
rent. ⁷ Quum itaque illæ agerentur, altera (in Pelopon-
neso?) in Tigren fluvium decidit, qui nunc ab ea nomina-
tur Harpys. Hanc alii Nicthoen, alii Aellopum dicunt.
Altera, Ocypete, vel, ut nonnulli volunt, Ocylhoe, vel se-
cundum Hesiodum Ocypode, per Propontidem fugiens ad
Echinadas (*Plotas*?) insulas usque pervasit, quæ nunc
ab illa Strophades appellantur. Nam quum ad eas perve-
nisset, convertit se (quæ est στροφή) et volatu defessa
simul cum persequente in litus se demisit. ⁸ Verum Apol-
lonius in Argonauticis (2,284) usque ad Strophades insulas
fugisse Harpyias refert, neque tamen mali quidquam pas-
sas, quod jurejurando nihil postea injuriarum se Phineo
illaturas promississent.

(22) Liberatus igitur Harpyiis Phineus Argonautis navi-
gationem explanavit, et de Symplegadam discrimine
eos admonuit. ² Hæ ingentes erant in mari petreæ, quæ
ventorum impetu inter se collidentes maris transitum in-
tercludebant. Multa ab iis nebula magnusque edebatur
strepitus; ac ne avibus quidem per eas transvolare licebat.
³ Igitur præcepit Argonautis per medias petras mittere co-
lumbam, quam si incolumem pervolassee vidissent, eas
trajicere ne dubitarent; si vero interisset illa, jussit ne
transire conarentur. ⁴ His acceptis, soluta nave discedunt,
et ubi proxime ad scopulos venerant, de prora columbam
dimittunt, cui in tractu summam caudam concursus pe-
trarum abstersit. ⁵ Observato igitur scopulorum recessu,
acerrima remigantium contentione, Junone opitulante,
extrema modo puppis parte inutilata, trajecere. Ab
eo inde tempore Symplegades steterunt: in satis enim
erat eas, si navis trajecerit, omnino stare immobiles.

(23) Deinde Argonautæ ad Mariandynos pervene-
runt, ubi Lycus rex benigne eos excepit. Hic Idmon va-
tes ab apro percussus decessit. Moritur etiam Tiphys,
cujus loco Ancæus navem se gubernaturum pollicetur.

² Παραπλεύσαντες δὲ Θερμόδοντα καὶ Καύκασον, ἐπὶ Φάσιν ποταμὸν ἦλθον. Οὗτος τῆς Κολχικῆς ἐστὶ γῆς. ³ Καθορμισθείσης δὲ τῆς νηὸς, ἦκε καὶ πρὸς Αἰήτην Ἰάσων, καὶ τὰ ἐπιταγέντα ὑπὸ Πελίου λέγων, παρεκάλεε δοῦναι τὸ δέρας αὐτῷ, ⁴ ὃ δώσειν ὑπέσχετο, ἐὰν τοὺς χαλκόποδας ταύρους μόνος καταζεύξῃ. Ἦσαν δὲ ἄγριοι παρ' αὐτῷ οὗτοι ταῦροι δύο, μεγέθει διαφέροντες, δῶρον Ἡφαίστου, οἱ χαλκοῦς μὲν εἶχον πόδας, πῦρ δὲ ἐκ στομάτων ἐφύσων. ⁵ Τούτους αὐτῷ ζεύξαντι ἐπετάσσετο σπείρειν δράκοντος ὀδόντας· εἶχε γὰρ λαβὼν παρ' Ἀθηναίης τοὺς ἡμίσεις, ὃν Κάδμος ἐσπείρειν ἐν Θήβαις. ⁶ Ἀπορούντος δὲ τοῦ Ἰάσονος, πῶς ἂν δύναίτο τοὺς ταύρους καταζεύξαι, Μήδεια αὐτοῦ ἔρωτα ἵσχει. Ἦν δὲ αὕτη θυγάτηρ Αἰήτου καὶ Ἰουίας τῆς Ὠκεανοῦ, φαρμακίς. ⁷ Δεδοικυῖα δὲ, μὴ πρὸς τῶν ταύρων διαφθορῇ, κρύφα τοῦ πατρὸς συνεργήσῃ αὐτῷ πρὸς τὴν καταζεύξιν τῶν ταύρων ἐπηγελάτο, καὶ τὸ δέρας ἐχειριεῖν, ἐὰν ὁμώσῃ αὐτὴν ἔχειν γυναικα, καὶ εἰς Ἑλλάδα σύμπλουν ἀγάγῃται. ⁸ Ὀμόσαντος δὲ Ἰάσονος, φάρμακον δίδωσιν, ὃ καταζευγνύει μελλόντα τοὺς ταύρους ἐκέλευσε χρῆσθαι τὴν τε ἑσπίδα καὶ τὸ δόρυ καὶ τὸ σῶμα· τούτῳ γὰρ χρῆσθέντα, ἔρη πρὸς μίαν ἡμέραν μῆτε ἂν ὑπὸ πυρὸς ἀδικηθῇσονται, μῆτε ὑπὸ σιδήρου. ⁹ Ἐδήλωσε δὲ αὐτῷ, σπειρομένων τῶν ὀδόντων, ἐκ γῆς ἄνδρας μέλλειν ἀναδύεσθαι ἐπ' αὐτὸν καθωπλισμένους, οὓς, ἔλεγεν, ἐπειδὴν ἀθρόους θεάσῃται, βάλλῃ εἰς μέσον λίθους ἀποθνήσκοντες· ὅταν δὲ ὑπὲρ τούτου μάχωνται πρὸς ἀλλήλους, τότε κτείνει αὐτούς. ¹⁰ Ἰάσων δὲ τοῦτο ἀκούσας, καὶ χρισάμενος τῷ φαρμάκῳ, παραγενόμενος εἰς τὸ τοῦ νεῷ ἄλσος, ἐμάστευε τοὺς ταύρους, καὶ σὺν πολλῷ πυρὶ ὁρμήσαντας αὐτοὺς κατέζευξε. ¹¹ Σπείροντος δὲ αὐτοῦ τοὺς ὀδόντας, ἀνέτελλον ἐκ τῆς γῆς ἄνδρες ἔνοπλοι· ὃ δὲ, ὅπου πλείονας εἶωρα, βάλλων ἀφανεῖς λίθους, πρὸς αὐτοὺς μαχομένους πρὸς ἀλλήλους προσοῶν, ἀνήρει. ¹² [Καὶ] καταζευγνυμένων τῶν ταύρων, οὐκ ἰδού το δέρας Αἰήτης· ἐβούλετο δὲ τὴν τε Ἀργὴν καταπλεῖσαι, καὶ κτείνει τοὺς ἐμπλέοντας. ¹³ Φθάσασα δὲ Μήδεια, τὸν Ἰάσωνα νυκτὸς ἐπὶ τὸ δέρας ἤγαγε. Καὶ τὸν φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμίσασα τοῖς φαρμάκοις, μετὰ Ἰάσονος, ἔχουσα τὸ δέρας, ἐπὶ τὴν Ἀργὴν παρεγένετο. Συνέπετο δὲ αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἄψυρτος. Οἱ δὲ νυκτὸς μετὰ τούτων ἀνήχθησαν.

(24) Αἰήτης δὲ ἐπιγινούς τὰ τῇ Μηδείᾳ τετολημμένα, ὤρμησε τὴν ναῦν διώκειν. Ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν πλησίον ὄντα Μήδεια, τὸν ἀδελφὸν φονεῖν, καὶ μελίσσασα κατὰ θυδοῦ ῥίπτει. ² Συναθροίζων δὲ Αἰήτης τὰ τοῦ παιδὸς μέλη, τῆς διώξεως ὑστέρησε. Διόπερ ὑποστρέψας, καὶ τὰ σωθέντα τοῦ παιδὸς μέλη θάψας, τὸν τόπον προσηγόρευσε Τόμους. ³ Πολλοὺς δὲ τῶν Κόλχων ἐπὶ τὴν ζήτησιν τῆς Ἀργεὺς ἐξέπειμψεν, ἀπειλῆσας, εἰ μὴ Μήδειαν ἀφύσιν, αὐτοὺς πείσεσθαι τὰ ἐκαίνης. Οἱ δὲ διασχεθέντες ἄλλος ἄλλαχού ζήτησιν ἐποιοῦντο.

⁴ Τοῖς δὲ Ἀργοναυταῖς τὸν Ἠριδανὸν ποταμὸν ἤδη

¹ Tum Thermodontem et Caucasum prætervecti venerunt ad Phasin, qui fluvius est terræ Colchicæ. ² Nave in portum deleta, ad Æeten contendit Iason, et expositis quæ sibi a Pelia imperata essent, poposcit ab eo vellus aureum; ³ quod se daturum Æetes pollicitus est, si solus sub jugum misisset tauros aripedes. Erant duo, quos a Vulcano acceperat feritate sua et corporis magnitudine insignes; æreos pedes habebant atque flammas ore spirabant. ⁴ Hos postquam jugo junxisset, ut draconis dentes sereret imperavit. Æetes enim a Minerva acceperat dimidiam eorum, quorum alteram partem Thebis severat Cadmus. ⁵ Dum vero nescit Iason quam arte tauros subjugaret, Medea illius amore capitur. Hæcerat Æetæ filia ex Idyia Oceano genita, veneficiis et incantationibus insignis. ⁶ Quæ verita ne Iason a tauris perderetur, clam patre sociam ipsi se fore ad eos jungendos, atque vellus quoque aureum daturam esse promisit, si jurejurando polliceretur se uxorem ipsam ducturum et secum in Græciam nave pervecturum esse. ⁷ Id postquam præstiturum se Iason juraverat, pharmacum dedit, quo, ubi tauros sub jugum mittere vellet, clypeum et hastam ac corpus inungere præcepit. Hoc enim delibutum per unum diem neque igne neque ferro lædi posse affirmavit. ⁸ Eadem prædixit Iasoni fore, ut e satis dentibus viri terra orirentur contra ipsum armati, quos simul ac frequentes videret, jussit ut eminus inter eos lapides conjiceret; deinde autem, quando ea de re pugnam inter se committerent, eos occideret. ⁹ Quibus auditis Iason pharmaco inunctus et templi lucum ingressus tauros quæsit, eosque, quamvis multas flammas vomentes in eum irruerent, misit sub jugum. ¹⁰ Satis deinde dentibus armati e terra viri prosiluere. Iason ubi plures esse vidit, conjectis inter eos ex occulto lapidibus, pugnantes inter se adortus occidit. ¹¹ At licet tauros domuisset, Æetes vellus non dedit, sed Argo navem incendere et qui ea venerant voluit interficere. ¹² Quod quominus fieret impediens Medea Iasonem noctu duxit ad vellus, eoque, postquam draconem custodem veneno sopiverat, polita cum Iasone et Apsyrtio fratre ad Argo navem sese contulit. Argonautæ vero cum hinc eadem nocte navem solverunt.

(24) Æetes, cognita Medæ audacia, navem persequi properavit. Quem ubi Medea appropinquantem vidit, fratrem jugulat ac membra ejus articulatum concisa jactit in profundum. ² Æetes membra filii colligens a persecutione detentus est. Quare reversus servatos pueri artus sepelivit, eumque locum nominavit Tomos. ³ Multos deinde Colchorum ad Argo navem perquirendam emisit, illosque, nisi Medeam captivam reducerent, quod illa subitura fuisset supplicium minatus est. Hi igitur alius alio diffusæ Argo navem quærebant.

⁴ At Argonautas Eridanum fluvium jam præternavigan-

παραπλεύουσι μηνίσας Ζεὺς ὑπὲρ τοῦ φονευθέντος Ἀψυρτοῦ χειμῶνα λάβρον ἐπιπέμψας ἐμβαλεῖ πλά-
νῃν. Καὶ αὐτῶν τὰς Ἀψυρτίδας νήσους παραπλεόντων
ἡ ναὺς φύεγεται, μὴ λήξειν τὴν ὁργὴν τοῦ Διὸς, ἐὰν
μὴ πορευθέντες εἰς τὴν Αὐσονίαν, τὸν Ἀψυρτοῦ φόνον
καθαρθῶσιν ὑπὸ Κίρκης. ⁶ Οἱ δὲ παραπλεύσαντες τὰ
Λιγύων καὶ Καλτῶν ἔθνη, καὶ διὰ τοῦ Σαρδονίου πε-
λάγους κομισθέντες, παραμειψάμενοι Τυρρηνίαν,
ἦλθον εἰς Αἰαίαν. Ἐνθα Κίρκη ἰκείται γενόμενοι κα-
θαίρονται.

(25) Παραπλεόντων δὲ Σαιρήνας αὐτῶν, Ὀρφεὺς
τὴν ἐναντίαν μούσαν μελωδῶν, τοὺς Ἀργοναύτας
κατέσχε. Μόνος δὲ Βούτης ἐξενήξατο πρὸς αὐ-
τὰς, ὃν ἀρπάσασα Ἀφροδίτη ἐν Αἰλυδαίῳ κατώ-
κισε.

² Μετὰ δὲ τὰς Σαιρήνας τὴν ναῦν Χάρυβδις ἐξεδί-
χετο, καὶ Σκύλλα, καὶ Πέτραι Πλαγκταί, ὑπὲρ ὧν
φλόξ πολλή καὶ καπνὸς ἀναφερόμενος ἰωρᾶτο. Ἀλλὰ
διὰ τούτων διακομίσει τὴν ναῦν σὺν Νηρηίοι Θετί; πα-
ρακληθεῖσα ὑπὸ Ἥρας.

³ Παραμειψάμενοι δὲ Θρινακίαν νῆσον Ἥλιου βοῦς
ἔχουσαν, εἰς τὴν Φαίακων νῆσον Κέρκυραν ἦκον, ἥς
βασιλεὺς ἦν Ἀλκίνοος.

⁴ Τῶν δὲ Κόλχων τὴν ναῦν εὐρεῖν μὴ δυναμένων, οἱ
μὲν τοῖς Κεραυνίοις ὄρεσι παρώκησαν, οἱ δὲ εἰς τὴν
Ἰλλυρίδα κομισθέντες, ἔκτισαν Ἀψυρτίδας νήσους.
⁵ ἔνιοι δὲ, πρὸς Φαίακας ἰθύνοντες, τὴν Ἀργὴν κατέλα-
βον, καὶ τὴν Μήδειαν ἀπήτουν παρὰ Ἀλκινόου. Ὁ δὲ
εἶπεν, εἰ μὲν ᾗδῃ συνελήλυθεν Ἰάσωνι, (οὐ ?) δώσειν
αὐτὴν ἐκείνῳ· εἰ δὲ ἔτι παρθένος ἐστὶ, τῷ πατρὶ ἀν-
τιπέμψειν. Ἀρήτη δὲ ἡ Ἀλκινόου γυνὴ φθάσασα Μή-
δειαν Ἰάσωνι συνέζευξεν. (26) Ὅθεν οἱ μὲν Κόλχοι
μετὰ Φαίακων κατώκησαν, οἱ δὲ Ἀργοναῦται μετὰ
τῆς Μηδείας ἀνήχθησαν. Πλέοντες δὲ νυκτὸς σφοδρῶ
περιπίπτουσι χειμῶνι. ² Ἀπόλλων δὲ στάς ἐπὶ τὰς
Μελαντίους δεῖρας, τοξεύσας τῷ βέλει εἰς τὴν θάλασ-
σαν, κατήστραψεν. Οἱ δὲ πλησίον ἐθεάσαντο νῆσον, τῇ
δὲ παρὰ προσδοκίαν ἀναφανῆναι, προσορμισθέντες,
Ἀνάφην ἐκάλεσαν. ³ Ἰδρυσάμενοι δὲ βωμὸν Ἀπόλλω-
νος Αἰγλήτου, καὶ θυσιάσαντες ἐπ' εὐωχίαν ἐτράπη-
σαν. Δοθεῖσαι δὲ ὑπὸ Ἀρήτης Μηδεία δώδεκα θερά-
παιναι, τοὺς ἀριστέας ἐσχωπτον μετὰ πτιγνίας· ὅθεν
ἔτι καὶ νῦν τῇ θυσίᾳ σὺνθεός ἐστι σκώπτειν ταῖς γυ-
ναῖξιν.

⁴ Ἐντεῦθεν ἀναχθέντες κωλύονται Κρήτῃ προσίσχειν
ὑπὸ Τάλῳ. Τοῦτον οἱ μὲν τοῦ χαλκοῦ γένους εἶναι
λέγουσιν· οἱ δὲ, ὑπὸ Ἡρατοῦ Μίνωϊ δοθῆναι. Ὁς
ἦν χαλκοῦς ἀνὴρ. Οἱ δὲ Ταῦρον αὐτὸν λέγουσιν, εἶχε
δὲ φλέβα μίαν ἀπὸ αὐχένος κατατείνουσιν ἄχρι σφυ-
ρῶν· κατὰ δὲ τὸ δέρμα τῆς φλεβὸς ἦλκος διήρειστο
χαλκοῦς. ⁵ Οὗτος ὁ Τάλως· τρεῖς ἐκάστης ἡμέρας τὴν
νῆσον πεπιτροχάζων ἐτήρει. Διὸ καὶ τότε τὴν Ἀργὴν
προσπλεύσαν θεωρῶν λίθους ἔβαλλεν. Ἐξαπατηθεὶς
δὲ ὑπὸ Μηδείας ἀπέθανεν, ὥς μὲν ἔνιοι λέγουσι, διὰ

tes Jupiter oh Apsyrti caedem iratus, ingenti missa tempe-
state in errorem conjecit; quumque Apsyrtidas insulas
praeternavigarent, Argo dixit: Jovis iram non desituram
esse, nisi in Ausoniam profectos Circe ab Apsyrti caede
explaverit. ² Igitur Ligurum Celtorumque gentes praeter-
vecti et per Sardonium mare delati Tyrrheniam legentes
venerunt in Ecam, ubi a Circe supplices lustrantur.

(25) Qui quum Sirenas praeternavigarent, obtudit ea-
rum vocem suo cantu Orpheus, continuitque heroes ne
propius accederent. Unus tantum Butes ad eas enatavit,
quem tamen Venus ereptum, Lilybaeum transtulit, ubi
habitaret.

² Post Sirenes navem Charybdis excepit et Scylla et Plan-
ctae petrae, super quibus multus cum fumo ignis emissus
conspiciebatur. Sed per eas Thetis cum Nereidibus, Ju-
nonis monitu, incolumem navem traduxit.

³ Praetervecti Thrinaciam insulam, quam tenent Solis
boves, ad Corcyram, Phaeacum insulam, appellant, cujus
rex erat Alcinoos.

⁴ Verum Colchi quum Argo navem nusquam invenirent,
horum alii ad Cerannos montes consederunt, alii ad Il-
lyriae oram delati insulas incoluerunt Apsyrtidas; ² non-
nulli ad Phaeaces pervenientes, inventa tandem Argo,
Medeam ab Alcinoos repetierunt. Sed hic respondit, si Me-
dea jam congressa esset cum Iasone, se eam Aetiae non
traditurum; sin adhuc virgo foret, patri remissurum esse.
Verum enimvero Alcinoos conjux Arete Iasoni Medeam
jam copulaverat. (26) Quare Colchi apud Phaeacas se-
des sibi constituerunt, Argonautae vero cum Medea na-
vem duxerunt in altum. At noctu navigantes in vebemen-
tem incidunt tempestatem. ² Apollo autem in jugis stans
Melantiis missa in mare sagitta fulguravit. Illi vero haud
procul conspexerunt insulam, quam appulsi, quum praeter
opinionem apparuisset, nominarunt Anaphen; ³ et extru-
cta ibi Apollini Aegletae ara, post peracta sacrificia ad epu-
lationem sese converterunt. Duodecim autem quas Arete
Medeae dono dederat ancillae dicteris heroes cavillaban-
tur. Hinc etiam nunc in his sacrificiis cavillandi mos
mulieribus manet.

⁴ Inde avecti in Cretam appellere prohibentur a Talo.
Hunc nonnulli aerei hominum generis fuisse dicunt, ae-
cundum alios a Vulcano datus erat Minoi. (Vir erat
aeneus.) Sunt denique qui Taurum eum appellant. Haba-
bat ille unam tantum venam a cervice ad talos descen-
dentem, cujus cuti clavus aereus erat impactus. ⁵ Hic igitur
Talus ter quotidie circum insulam currens eam tuebatur.
Quocirca et tum Argo appropinquantem conspiciens lapi-
dibus petivit. Sed deceptus a Medea occubuit, quae
eum beneficiis, ut nonnulli dicunt, ad insaniam redegit:

φαρμάκων αὐτῷ μανίαν Μηδείας ἐμβαλούσης· ὥς δὲ τινες, ὑποσχομένης ποιήσειν θάνατον αὐτὸν, καὶ τὸν ἦλον ἐξελούσης, ἐκρυέντος τοῦ παντὸς ἰχθύος, ἀποθανεῖν. Τινὲς δὲ, αὐτὸν τοῦθεντὰ ὑπὸ Ποϊάντος εἰς τὸ σφυρὸν τελευτῆσαι λέγουσι.

⁶Μίαν δὲ ἐνταῦθα νύκτα μέιναντες, Αἰγίνη προσίσχουσιν ὑδρεῦσασθαι θέλοντες, καὶ γίνεται περὶ τῆς ὑδρείας αὐτοῖς ἀμιλλα. Ἐκείθεν δὲ διὰ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Λοκρίδος πλεύσαντες, εἰς Ἴωλκὸν ἦλθον, τὸν πάντα πλοῦν ἐν τέσσαρσι μηνὶ τελειώσαντες.

(27) Πελλίας δὲ, ἀπογνὼς τὴν ὑποστροφὴν τῶν Ἀργοναυτῶν, τὸν Αἰσώνα κτείνειν ἤθελεν· ὃ δὲ αἰτησάμενος· ἑαυτὸν ἀνελεῖν, κυσίαν ἐπιτελῶν ἀδεῶς τοῦ ταύρου αἶμα σπασάμενος ἀπέθανεν. ²Ἡ δὲ Ἰάσωνος μήτηρ, ἐπαρσαμένη Πελλίᾳ, νήπιον ἀπολιποῦσα παῖδα Πρόμαχον, ἑαυτὴν ἀνήρτησε· Πελλίας δὲ καὶ τὸν καταλειφθέντα παῖδα ἀπέκτεινεν αὐτῆς. ³Ὁ δὲ Ἰάσων κατελθὼν, τὸ μὲν δέρας ἔδωκε· περὶ ὧν δὲ ἡδίκηθη μεταλθεῖν ἐθέλων, καιρὸν ἐξεδέχετο. Καὶ τότε μὲν εἰς Ἴσθμὸν μετὰ τῶν ἀριστῶν πλεύσας, ἀνέθηκε τὴν ναῦν Ποσειδῶνι. ⁴Αὐτὸς δὲ Μῆδειαν παρακαλεῖ ζῆτεῖν, ὅπως Πελλίας αὐτῷ δίκας ὑποσχή. Ἡ δὲ εἰς τὰ βασίλεια τοῦ Πελλίου παρελθοῦσα, πείθει τὰς θυγατέρας αὐτοῦ τὸν πατέρα κρεουργῆσαι καὶ καθεψῆσαι, διὰ φαρμάκων αὐτὸν ἐπαγγελλομένη ποιήσειν νέον· καὶ, τοῦ πιστεῦσαι χάριν, κριὸν μελίσσασα καὶ καθεψήσασα ἐποίησεν ἄρνα. Αἱ δὲ πιστεύσασαι τὸν πατέρα κρεουργοῦσι καὶ καθεψοῦσιν. (28) Ἀκατος δὲ μετὰ τῶν τὴν Ἴωλκὸν οἰκούντων τὸν πατέρα θάπτει, τὸν δὲ Ἰάσωνα μετὰ τῆς Μηδείας τῆς Ἴωλκοῦ ἐκβάλλει.

²Οἱ δὲ ἦγον εἰς Κόρινθον, καὶ δέκα μὲν ἔτη διετέλουν εὐτυχοῦντες· αὐτὸς δὲ, τοῦ τῆς Κόρινθου βασιλέως Κρέοντος τὴν θυγατέρα Γλαύκην Ἰάσωνι ἐγγυῶντος, παραπεισάμενος Ἰάσων Μῆδειαν, ἐγάμει. ³Ἡ δὲ, οὗς τε ὤκωσεν Ἰάσων θεοὺς ἐπικαλεσαμένη, καὶ τὴν Ἰάσωνος ἀχαριστίαν μεμψαμένη πολλάκις, τῇ μὲν γαμουμένῃ πέπλον μεμαγυμένον φαρμάκῳ ἐπιμψεν, ὃν ἀμφισπαμένη, μετὰ τοῦ βοηθοῦντος πατρὸς, πυρὶ λάβρῳ καταφλέγει, τοὺς τε παῖδας, οὗς εἶχεν ἐξ Ἰάσωνος, Μέρμερον καὶ Φέρητα, ἀπέκτεινε, καὶ λαβοῦσα παρὰ Ἡλίου ἄρμα πτηνῶν δρακόντων, ἐπὶ τούτου φεύγουσα ἦλθεν εἰς Ἀθήνας. ⁴Λέγεται δὲ, ὅτι φεύγουσα τοὺς παῖδας νηπίους ἔτι ὄντας κατέλιπεν, ἑκάς καθίσασα ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς Ἥρας τῆς Ἀκραιας, Κόρινθοι δὲ αὐτοὺς ἀναστήσαντες κατετραυματίσαν.

⁵Μῆδεια δὲ ἦκεν εἰς Ἀθήνας, καὶ αἰ γαμηθεῖσα Αἰγεί, παῖδα γένει Μῆδον. Ἐπιβουλεύουσα δὲ ὕστερον Θησεῖ, φυγὰς (δὲ) Ἀθηναίων μετὰ τοῦ παιδὸς ἐκβάλλεται. Ἀλλὰ οὗτος μὲν πολλῶν κρατήσας βαρβάρων, τὴν ὑφ' ἑαυτὸν χώραν ἔπασσεν Μῆδιαν ἐκάλισσε, καὶ στρατευόμενος ἐπὶ Ἰνδοὺς ἀπέθανε.

⁶Μῆδεια δὲ εἰς Κολχὸς ἦλθεν ἀγνωστος, καὶ καταλαβοῦσα Αἰήτην ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Περσοῦ τῆς βασιλείας ἐστερημένον, κτείνασα τοῦτον, τῷ πατρὶ τὴν βασιλείαν ἀπωκρίστησεν.

secundum alios vero Medea se illum immortalem reduitram esse pollicita clavum ex humero extraxit, ideoque omni exhausto sanguine iste vitam finivit. Verum nonnulli eum a Perante sagitta in calce vulneratum interisse tradunt.

⁶Unam hic noctem morati aequatum appellant Aeginam, ubi de aequatione ipsos inter Argonautas erat certamen. Hinc inter Eubœam et Locridem navigantes, toto itinere quattuor mensibus confecto, Iolcum pervenerunt.

(27) Verum Pelias, quod Argonautarum reditu desperabat, occidere voluit Aesonem; qui postquam ut sibi ipse mortem conscisceret Peliam rogaverat, immolati tauri sanguine hausto intrepide occubuit. ²At Iasonis mater, Peliam execrata, relicto Promacho tenerrimæ ætatis puero, vitam suspensio finivit. Deinde Pelias etiam relictum ab ea filium jugulavit. ³Interea rediit Jason ac vellus aureum Pelie tradidit; ulciscendi autem quibus affectus erat injurias exspectabat occasionem. Jam vero cum principibus in Isthmum profectus Argo navem Neptuno consecravit. ⁴Atque Medeam monet, ut rationem ineat, qua Pelias injurarium penas luat. Tum illa Pelie regiam ingressa filiabus ejus persuadet, ut patrem in frusta concisum decoquant, se veneficiis juventutem ei restituturam esse pollicita. Idque ut facilius crederent, arietem dissectum elixatumque reddidit agnum. Illæ itaque credulæ patrem membratim concisum elixant. (28) Acastus autem cum Iolci incolis patrem sepelivit, Iasonemque et Medeam Iolco eiecit.

²Hi commigrarunt Corinthum, ubi decem annos fortunate transegerunt. Deinde vero Jason Glaucen, quam Creon, rex Corinthiorum, filiam ei desponderat, dimissa Medea, in matrimonium duxit. ³Jam vero illa quos Jason deos jurasset obtestata ingratumque illius animum sæpe iterumque detestata, recens nuptæ peplum misit; quem veneno imbutum quum illa induit, una cum patre, auxilium ferente, flammæ vi concremavit. Medea insuper quos ex Iasone filios habebat Mermerum ac Phereum trucidavit, et curru alatis juncto draconibus, quem a Sole acceperat, profugit Athenas. ⁴Dicunt vero fugientem filios, infantes adhuc, supplices ad Acrææ Junonis aram constitutos reliquisse, eosque a Corinthiis ab ara abductos multisque confectos vulneribus esse necatos.

⁵Medes igitur venit Athenas, ubi Egea nupta filium peperit Medum. Postea quum Theseo struxisset insidias, in fugam acta Athenis ipsa cum filio ejicitur. Sed hic magnum apud barbaros imperium consecutus, subjectam ubi terram universam vocavit Mediam. Postremo contra Indos in bellum profectus occubuit.

⁶Sed Medea nulli suorum agnita ad Colchos venit; ubi quum Aeten a Persa fratre regia dignitate spoliatus invenisset, hoc interfecto, patri regnum restituit.

ΔΙΔΑΙΟΝ Β.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

(1) Ἐπειδὴ δὲ τὸ τοῦ Δευκαλίωνος διαζελγύθαμεν γένος, ἔχομένως λέγωμεν τὸ Ἰνάχου.

²Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος γίνεται παῖς Ἰναχος, ἀφ' οὗ ποταμὸς ἐν Ἀργεὶ Ἰναχος καλεῖται. ³Τούτου καὶ Μελίας τῆς Ὠκεανοῦ Φορωνεύς τε καὶ Αἰγιαλεύς παῖδες ἐγένοντο. ⁴Αἰγιαλέος μὲν οὖν, ἀπαίδος ἀποθανόντος, ἡ χώρα ἀπασα Αἰγιαλεια ἐκλήθη. ⁵Φορωνεύς δὲ ἀπάσης τῆς ὑστερον Πελοποννήσου προσαγορευθείσης δυναστεύων, ἐκ Τηλοδίκης Νύμφης Ἄπιν καὶ Νιόβην ἐγέννησεν. ⁶Ἄπιν μὲν οὖν εἰς τυραννίδα τὴν ἑαυτοῦ μεταστῆσας δύναιμι, καὶ βίαιος ὢν τύραννος, ὀνομάσας ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν Πελοπόννησον Ἀπίαν, ὑπὸ Θελξίωνος καὶ Τελχίνος ἐπιβουλεύει, ἀπαις ἀπέθανε, καὶ νομισθεὶς θεὸς ἐκλήθη Σάραπις.

⁷Νιόβης δὲ καὶ Διὸς, ἡ πρώτη γυναῖκί Ζεὺς θνητῇ ἐμίγη, παῖς Ἄργος ἐγένετο· ὡς δὲ Ἀκουσιλάος φησι, καὶ Πελασγός, ἀφ' οὗ κληθῆναι τοὺς τὴν Πελοπόννησον οἰκούντας Πελασγούς. Ἡσιόδος δὲ τὸν Πελασγὸν αὐτόχθονά φησιν εἶναι. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτου πάλιν ἐροῦμεν. (2) Ἄργος δὲ λαδὼν παρὰ Φορωνεύως τὴν βασιλείαν, ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν Πελοπόννησον ἐκάλεσεν Ἄργος. Καὶ γήμας Εὐάδην τὴν Στρυμόνος καὶ Νεαίρας, ἐτέκνωσεν Ἐκβάσον, Πείραντα, Ἐπίδανρον, Κρίασον, ὃς καὶ τὴν βασιλείαν παρέλαθεν.

²Ἐκβάσου δὲ Ἀγήνωρ γίνεται. Τούτου δὲ Ἄργος ὁ Πανόπτης λεγόμενος. ³ἔχεν δὲ οὗτος ὀφθαλμοὺς μὲν ἐν παντὶ τῷ σώματι· ὑπερβάλλων δὲ δυνάμει, τὸν μὲν τὴν Ἀρχαδίαν λυμαινόμενον ταῦρον ἀνελών, τὴν τοῦτου δορὰν ἡμίευσσε. ⁴Σάτυρον δὲ, τοὺς Ἀρχάδας ἀδικοῦντα καὶ ἀφαιρούμενον τὰ βοσκήματα, ὑποστὰς ἀπέκτεινε. ⁵Λέγεται δὲ, ὅτι καὶ τὴν Ταρτάρου καὶ Γῆς Ἐχιδναν, ἣ τοὺς καριόντας συνήρπαζεν, ἐπιτηρήσας κοιμημένην ἀπέκτεινε. ⁶Ἐξεδίκησε δὲ καὶ τὸν Ἄπιδος φόνον τοὺς αἰτίους ἀποκτείνας.

(3) Ἄργου δὲ καὶ Ἰσμήνης τῆς Ἀσωποῦ παῖς Ἰάσος· οὗ φασιν ἰὼ γενέσθαι· Κάστωρ δὲ, ὁ συγγράψας τὰ χρονικά [ἀγνοήματα], καὶ πολλοὶ τῶν τραγικῶν, Ἰνάχου τὴν ἰὼ λέγουσιν. Ἡσιόδος δὲ καὶ Ἀκουσιλάος Πειρήνος αὐτὴν φασιν εἶναι. ²Ταύτην ἱερωσύνην τῆς Ἥρας ἔχουσαν Ζεὺς ἔφθειρε. Φωραθεὶς δὲ ἀφ' Ἥρας, τῆς μὲν κόρης ἀφάμενος εἰς βοῦν μετεμόρφωσε λευκὴν, αὐτὴν δὲ ἀπωμόσατο μὴ συνελθεῖν. Διὸ φησιν Ἡσιόδος, οὐκ ἐπισπᾶσθαι τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν ὀργὴν τοὺς γινόμενους ὄρκους ὑπὲρ ἔρωτος. ³Ἥρα δὲ αἰτησαμένη παρὰ Διὸς τὴν βοῦν, φύλακα αὐτῆς κατέστησεν Ἄργον τὸν πανόπτην, ὃν Ἀσκληπιάδης μὲν Ἀρέστορος λέγει· Φερεκύδης δὲ, Ἰνάχου (leg. videtur Φερεκύδης μὲν Ἀρέστορος λέγει, Ἀσκληπιάδης δὲ Ἰνάχου)· Κέρκυλῃ δὲ, Ἄργου καὶ Ἰσμήνης τῆς Ἀσωποῦ θυγατρός· Ἀκουσιλάος δὲ γηγενὴ αὐτὸν λέγει. ⁴Οὗτος ἐκ

LIBER SECUNDUS.

CAPUT I.

(1) Postquam Deucalionis genus enarravimus, deinceps explicemus gentem Inachi.

²Oceani et Tethysis filius est Inachus, a quo in Argolide Inachus fluvius cognominatur. ³Ex hoc et Melia Oceani Phoroneus et Aegialeus filii nati sunt. ⁴Et ab Aegialeo quidem, quum nulla prole relicta decessisset, regio cui praefuerat universa dicta est Aegialea. ⁵Phoroneus vero totius cui post Peloponneso nomen erat regionis imperio potitus, e Telodice nympha Apin et Nioben suscepit. ⁶Quorum Apis, regno in tyrannidem commutato, violenter et tyrannice agens, Peloponneso suo de nomine Apia vocata, Thelxionis et Telchিনি insidiis appetitus sine liberis vitam finivit et relatus inter deos appellatus est Sarapis.

⁷Jovis et Niobae, quam primam Jupiter mortalem mulierem amavit, filius est Argus; ut vero Acusilans dicit, etiam Pelasgus, a quo Peloponnesum incolentes vocati essent Pelasgi. At Hesiodus Pelasgum ludigenam fuisse refert. Sed de hoc infra dicemus. (2) Argus itaque Phoroneo in regno succedens, de se Peloponnesum nominavit Argos; et ducta Evadne Strymonis et Neerae filia, procreavit Echbasum, Pirantem, Epidaurum, Criasum, qui postea regnum suscepit.

²Ecbaso nascitur Agenor; ex hoc Argus quem Panopten dicunt. ³Nam totum ejus corpus oculis erat consutum. Qui quum viribus praestaret, aprum Arcadiae agros devastantem interemit, ejusque pelle corpus sibi contexit. ⁴Satyrum quoque, qui multis Arcades malis afficiebat atque pecora abigebat, pugna adortus interfecit. ⁵Dicitur etiam Echidnam, Tartari ex Terra filiam, quae viatores corripiebat, dormientem speculatus occidisse. ⁶Idem Apidis caedem sublati interfectoribus ultus est.

(3) Argo et Ismena Aesopi filia natus est Iasus, e quo Io ortam esse ferunt. Verum Castor, qui de erroribus circa temporum notationes librum conscripsit, et multi tragicorum Io Inachi filiam esse perhibent; at Hesiodus et Acusilans eam Pirenis natam dicunt. ²Hanc Junonis sacerdotio fungentem Jupiter vitia vitavit; sed a Junone deprehensus puellam manus attactu in bovem albam commutavit, aeque cum ea concubuisse abjuravit. Quare Hesiodus dicit amantum perjuriam non excitare iram deorum. ³Juno autem bovem a Jove depoposcit, acceptamque custodiendam dedit Argo Panoptae, quem Asclepiades Arestoris, Pherecydes Inachi (potius: Pherecydes Arestoris, Asclepiades Inachi), Cercops Argi ex Ismena Aesopi filia natum dicunt. Acusilans denique eum terra ortum ait. ⁴Hic olivum,

τῆς ἑλτίας ἐδέσμευεν αὐτὴν, ἥτις ἐν τῷ Μυκηναίων ὑπῆρχεν ἄλσει. Διὸς δὲ ἐπιτάξαντος Ἑρμῇ κλέψαι τὴν βούν, μνηύσαντος Ἰέρακος, ἐπειδὴ λαθεῖν οὐκ ἠδύνατο, λίθω βαλὼν ἀπέκτεινε τὸν Ἄργον, ὅθεν Ἀργειφόντης ἐκλήθη. ⁵ Ἡρα δὲ τῇ βοῇ ὁστρον ἐμβάλλει. Ἡ δὲ πρῶτον ἦκεν εἰς τὸν ἀπ' ἐκείνης Ἰόνιον κόλπον κληθέντα· ἐπειτα διὰ τῆς Ἰλλυριδος πορευθεῖσα, καὶ τὸν Αἴμον ὑπερβαλοῦσα, διέβη τὸν τότε μὲν καλούμενον πόρον Θράκιον, νῦν δὲ ἀπ' ἐκείνης Βόσπορον. ⁶ Ἐπελθοῦσα δὲ εἰς Σκυθίαν καὶ τὴν Κιμμερίδα γῆν, πολλὴν χέρσον πλανηθεῖσα, καὶ πολλὴν διανηξαμένη θάλασσαν Εὐρώπης τε καὶ Ἀσίας, τελευταίον ἦκεν εἰς Αἴγυπτον· ὅπου τὴν ἀρχαίαν μορφήν ἀπολαβοῦσα, γεννᾷ παρὰ τῷ Νεῖλῳ ποταμῷ Ἐπαφον παῖδα. ⁷ Τοῦτον δὲ Ἡρα δεῖται Κουρήτων ἀφανῆ ποιῆσαι· οἱ δὲ ἠφάνισαν αὐτόν. Καὶ Ζεὺς μὲν αἰσθόμενος κτείνει Κούρητας· ἰὼ δὲ ἐπὶ ζήτησιν τοῦ παιδὸς ἐτράπετο. ⁸ Πλανωμένη δὲ κατὰ τὴν Συρίαν ἄπασαν (ἐκεῖ γὰρ ἐμνηύετο, ὥς τοῦ Βυβλίων βασιλέως γυνὴ ἐπιθῆναι τὸν υἱόν), καὶ τὸν Ἐπαφον εὐρούσα, εἰς Αἴγυπτον ἐλθοῦσα, ἐγαμήθη Τηλεγόνῳ τῷ βασιλευόντι τότε Αἰγυπτίων. Ἰδρύσατο δὲ ἀγῶμα Δήμητρος, ἣν ἐκάλεσαν Ἴσιν Αἰγύπτιοι, καὶ τὴν ἰὼ Ἴσιν ὁμοίως προσηγόρευσαν.

(4) Ἐπαφος δὲ βασιλεύων Αἰγυπτίων γαμῇ Μέμφιν τὴν Νεῖλου θυγατέρα, καὶ ἀπὸ ταύτης κτίζει Μέμφιν πόλιν, καὶ τεκνοῖ θυγατέρα Λιδύην, ἀφ' ἧς ἡ χώρα Λιδύη ἐκλήθη.

² Λιδύης δὲ καὶ Ποσειδῶνος γίνονται παῖδες δίδυμοι, Ἀγίνωρ καὶ Βῆλος. ³ Ἀγίνωρ μὲν οὖν εἰς Φοινίκην ἀπαλλαγείς ἐβασίλευσε, καὶ ἐκ [τῆς] μεγάλης ρίζης ἐγένετο γενεάρχης· ὅθεν υπερθησάμεθα περὶ τούτου. ⁴ Βῆλος δὲ, ὑπομείνας ἐν Αἰγύπτῳ, βασιλεύει μὲν Αἰγύπτου· γαμῇ δὲ Ἀγχινόνῃ τὴν Νεῖλου θυγατέρα, καὶ αὐτῷ γίνονται παῖδες δίδυμοι, Αἰγυπτος καὶ Δαναός· ὥς δὲ φησιν Εὐριπίδης, καὶ Κηφεὺς καὶ Φινεύς προσέτι.

⁵ Δαναὸν μὲν οὖν Βῆλος ἐν Λιδύῃ κατήκισεν, Αἰγυπτον δὲ ἐν Ἀραβίᾳ· ὅς καὶ καταστρεφάμενος τὴν Μελαμπόδων χώραν [ἀφ' ἑαυτοῦ] ὠνόμασεν Αἰγυπτον. ⁶ Γίνονται δὲ ἐκ πολλῶν γυναικῶν Αἰγύπτῳ μὲν παῖδες πεντήκοντα· θυγατέρες δὲ Δαναῶν πεντήκοντα. ⁷ Στασιασάντων δὲ αὐτῶν περὶ τῆς ἀρχῆς, ὕστερον Δαναὸς τοὺς Αἰγύπτου παῖδας δεδουκώς, ὑποθιμένῃς Ἀθηνᾶς αὐτῷ, ναὺν κατασκεύασε [πρῶτος τὴν κληθεῖσαν ὡς ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ πεντηκόντορον], καὶ τὰς θυγατέρας ἐνθήμενος ἔφυγε.

⁸ Προσάγων δὲ Ῥόδῳ, τὸ τῆς Λινδίας Ἀθηνᾶς ἀγῶμα ἰδρύσατο. Ἐνταῦθεν δὲ ἦκεν εἰς Ἄργος, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῷ παραδίδωσι Γελάνωρ ὁ τότε βασιλεύων. [Αὐτὸς δὲ κρατήσας τῆς χώρας ἀφ' ἑαυτοῦ τοὺς ἐνοικοῦντας Δαναοὺς ὠνόμασεν.] ⁹ Ἀνύδρου δὲ τῆς χώρας ὑπαρχούσης, ἐπειδὴ καὶ τὰς πηγὰς ἐξήρανε Ποσειδῶν, μνηστὴρ Ἰνάχῳ, διότι τὴν χώραν Ἀθηνᾶς

quæ in Mycenarum erat luco, Ionem alligavit. Quum vero Jupiter Mercurio imperasset, ut bovem furtim abigeret, Mercurius autem propter Hieracis (accipitris) indicia hoc clam facere non posset, lapide percussus Argum necavit. Hinc itaque Argiphontes dictus est. ⁵ Verum Juno æstrum bovi immisit. Quo concitata Io primum venit ad appellatum ab illa sinum Ionium. Deinde per Illyriam progressa superato Hæmo, fretum trajecit, quod tunc appellabatur Thracium, nunc vero ab illa Bosporus dicitur. ⁶ Inde quum in Scythiam penetrasset et Cimmeriam, quumque per continentem multum deerrasset, multaque Europæ atque Asiæ maria tranasset, postremo in Ægyptum venit, ubi pristina forma recepta ad Nilum fluvium filicem peperit Epaphum. ⁷ Hunc Juno ut Curetes e conspectu auferrent rogavit. Illi igitur puerum occultarunt. Quod ubi Jupiter rescivit, Curetas interemit. Io interim ad filium investigandum se convertit. ⁸ Quæ quum Syriam universam pervagata esset (ibi enim a Bybliorum regis uxore filium nutrirī indicatum erat), Epapho invento, in Ægyptum remeavit atque Telegono nupsit, qui tunc temporis Ægyptiorum regnum administrabat. Consecravit vero signum Cereris, quam Isin vocarunt Ægypti, qui Io quoque Isin cognominarunt.

(4) Epaphus autem Ægyptiis imperans Memphin Nili filiam duxit deque uxoris nomine coaditam urbem Memphin nominavit; ex eoque filiam suscepit Libyam, quæ Libyæ terræ nomen dedit.

² Ex Libya et Neptuno gemini nati sunt Agenor et Belus.

³ Agenor in Phœniciam profectus ibi regni sedem constituit, ac magnæ sobolis auctor exstitit. Quare de eo in præsentia dicere supersedemus. ⁴ Belus in Ægypto manens regnum consequitur. Uxorem duxit Anchinoen Nili filiam, et nascuntur ei gemini Ægyptus et Danaus, sicut autem Euripides dicit, Cepheus præterea et Phineus.

⁵ Danaum Belus in Libyam habitatum misit, Ægyptum in Arabiam, qui subjectam sibi Melampodium terram nominavit Ægyptum. ⁶ Nascuntur Ægypto ex pluribus conjugibus filii quinquaginta, totidemque Danao filiae. ⁷ Patres quum de regno inter se contenderent, postea Danaus Ægypti filios timens Minervæ consilio navem fabricavit, qua filiabus impositis aufugit.

⁸ Rhodum appulsus Minervæ Lindiæ signum consecravit. Hinc venit Argos, ubi Gelanor, tum temporis rex, regnum ei tradidit. ⁹ Sed regione illa aquarum inopia laborante, ex quo scilicet Neptunus iratus Inacho, quod eam Minervæ terram esse testatus esset, fontes

ἁμαρτύρησεν εἶναι, τὰς θυγατέρας ὑδρευομένας ἐπεμψα. ¹⁰ Μία δὲ αὐτῶν Ἀμυμώνη ζητοῦσα ὕδωρ ῥίπτει βέλος ἐπὶ Ὀαφον, καὶ κοιμωμένου Σατύρου τυγχάνει· κακίανος περιαναστάς ἐπιθύμει συγγενέσθαι· Ποσειδῶνος δὲ ἐπιφανέντος, ὁ Σάτυρος μὲν ἔφυγεν, Ἀμυμώνη δὲ τούτῳ συνευιάζεται, καὶ αὐτῇ Ποσειδῶν τὰς ἐν Λέρνῃ πηγὰς ἐμήνυσεν.

(5) Οἱ δὲ Αἰγύπτου παῖδες ἐλθόντες εἰς Ἄργος, τῆς τε ἐχθρας παύσασθαι παρακαλοῦν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ γαμῆν ἤθελον. Δαναὸς δὲ, ἅμα μὲν ἀπιστῶν αὐτῶν τοῖς ἐπαγγελμασιν, ἅμα δὲ καὶ μνησικακῶν περὶ φυγῆς, ὁμολόγει τοὺς γάμους, καὶ διακλήρου τὰς κόρας. ² Ὑπερμήστραν μὲν οὖν τὴν πρεσβυτέραν ἐξεῖλον Λυγκαῖ, καὶ Γοργοφόνην Πρωτῇ· οὗτοι γὰρ ἐκ βασιλίδος γυναικὸς Ἀργυφῆς ἐγγενέσσαν Αἰγύπτῳ. ³ Τῶν δὲ λοιπῶν Ἰαχον Βουσίρις μὲν καὶ Ἐγκέλαδος καὶ Λύκος καὶ Δαίφρων τὰς Δαναῶν γεννηθείσας ἐξ Εὐρώπης Αὐτομάτην, Ἀμυμώνην, Ἀγαύην, Σκαίην· αὗται δὲ ἐκ βασιλίδος ἐγένοντο Δαναῶν· ⁴ ἐκ δὲ Ἐλεφαντίδος, Γοργοφόνῃ καὶ Ὑπερμῆστρᾳ. [Λυγκαῖος δὲ Καλύκην Ἰαχον.] Ἰστρος δὲ Ἰπποδάμειαν, Χαλκῶδων Ροδίαν, Ἀγῆνωρ Κλεοπάτραν, Χαίτος Ἀστερίαν, Διοκορυστὴς Ἰπποδάμειαν, Ἀλκίς Γλαύκην, Ἀλκμήνωρ Ἰππομέδουσαν, Ἰπποδόος Γόργην, Εὐχῆνωρ Ἰρμιέδουσαν, Ἰππολύτος Ρόδην. Οὗτοι μὲν οἱ δέκα ἐξ Ἀραβίας γυναικὸς, αἱ δὲ παρθέναι ἐξ Ἀμαδρυάδων νυμφῶν, αἱ μὲν Ἀτλανταίης, αἱ δὲ ἐκ Φοῖβης. ⁵ Ἀγαπτολέμος δὲ ἔλαχε Πειρήνην, Κερκίεστος δὲ Δώριον, Εὐρυδάμας Φάρτην, Αἴγιος Μνήστραν, Ἀργίος Εὐίππην, Ἀρχέλαος Ἀνείδιθην, Μίναχος Νηλώ. Οἱ δὲ ἐπὶ τὰ ἐκ Φοινίκης γυναικὸς, αἱ δὲ παρθέναι ἐξ Αἰθιοπίδος. ⁶ Ἀκκληρωτὶ δὲ ἔλαχον δι' ὁμωνυμίαν τὰς Μέμφιδος οἱ ἐκ Τυρίας, Κλειτὸς Κλειτήν, Σθένελος Σθενέλην, Χρύσιππος Χρυσίππην. ⁷ Οἱ δὲ ἐκ Καλιάνδης [καὶ Νηΐδος Νύμφης] παῖδες δώδεκα ἐκκληρώσαντο περὶ τῶν ἐκ Πολυβοῦς Νηΐδος· ἦσαν δὲ οἱ μὲν παῖδες, Εὐρύλοχος, Φάντης, Περισθένης, Ἑρμος, Δρύας, Ποταμών, Κισσεύς, Λίξος, Ἰμβρος, Βρόμιος, Πολύκτωρ, Χθόνιος· αἱ δὲ κόραι Νύμφης Αὐτονόη, Θεανώ, Ἥλεκτρα, Κλεοπάτρα, Εὐρυδίκη, Γλαυκίππη, Ἀνθήλεια, Κλεοδώρα, Εὐίππη, Εὐρωτῶ, Στύγνη καὶ Βρύχη. ⁸ Οἱ δὲ ἐκ Γοργόνων Αἰγύπτῳ γινόμενοι ἐκκληρώσαντο περὶ τῶν ἐκ Πιρείας, καὶ λαγχάνει Περίφας μὲν Ἀκταίην, Οἰνεὺς Ποδάρκην, Αἴγυπτος Δωξίππην, Μενάλκης δὲ Ἀδύτην, Λάμπρος Ὀκυπέτην, Πυλάργην Ἰδμων. ⁹ Ὀκτὼ (οὗτοι;) δὲ εἰσι νεώτατοι· Ἰδας Ἰπποδίκην, Δαίφρων Ἀδιάντην· αὗται δὲ ἐκ μητρὸς ἐγένοντο Ἐρσης· Πανδίων Καλλιδίκην, Ἀρβήλος Οἰμην, Ὑπέρβιος Κελαινῶν, Ἰπποκορυστὴς Ὑπερίππην. Οὗτοι ἐξ Ἡφαιστίνης· αἱ δὲ ἐκ Κρινούς. ¹⁰ Ὡς δὲ ἐκκληρώσαντο τοὺς γάμους, ἑστιάσας ἐγγειρίδια διαδίδωσι ταῖς θυγατράσι. Αἱ δὲ κοιμωμένους τοὺς νυμφίους ἀπέκτειναν πλὴν Ὑπερμῆστρας. Αὕτη δὲ Λυγκέα διέσωσε, παρθένῃ αὐτὴν φυλάξαντα. Διὸ καθιέρξας αὐτὴν Δα-

exalocaverat, filias suas aquatum misit. ¹⁰ Harum una Amymone aquam quærens tolum in cervum jactit, ac forte Satyrum dormientem ferit. Qua re expergefactus ille puellæ ineundæ capitur desiderio. At superveniente Neptuno, Satyrus fugit, Amymone autem cum Neptuno concubuit, qui Lernæos ei fontes indicavit.

(5) Ægypti filii Argos profecti, ut similitudinem componerent hortati sunt atque ut Danaï filias in matrimonium sibi darentur sollicitarunt. ² Danaus quamvis diffidens eorum pollicitationibus, tum etiam exilii injuriam haud oblitus, nuptias pactus est et sorte puellas distribuit. Verum Hypermnestram natu maximam sorte exemptam Lynceo et Gorgophonen Proteo selegerunt: hi enim e regina conjuge Argyphia nati erant Ægypto. ³ Ex reliquis Busiris, Enceladus, Lycus, Daiphron sortiti sunt Automaten, Amymonen, Agaven, Scæam, quas ex Europa regina Danaus susceperat. ⁴ Ex Elephantide ortæ fuerunt Gorgophone et Hypermnestra. [Lyncæus Calycen nactus est,] Ister Hippodamiam (?), Chalcodon Rhodiam, Agenor Cleopatram, Chætus Asteriam, Diocorystes Hippodamiam, Alcis Glaucen, Alcmenor Hippomedusam, Hippothous Gorgen, Euchenor Iphimedusam, Hippolytus Rhoden; hi decem ex Arabia uxore geniti sunt, sed puellæ ex Hamadryadibus nymphis, aliæ ex Atlantea, aliæ e Phœbe. ⁵ Agaptolemus sortitus est Pirenen, Cercestes Dorium, Eurydamas Pharten, Ægius Mnestram, Argius Evippen, Archelaus Anaxibiam, Menachus Nelo. Hi septem e Phœnissa conjuge, puellæ vero ex Æthiopide. ⁶ Tyria nati sine sorte duxerunt Memphidis filias propter similitudinem nominum, Clitus Cliten, Sthenelus Sthenelen, Chrysippus Chrysippen. ⁷ Qui ex Calliande filii duodecim orti erant, Polyxus Naidis nymphæ filias sorte acceperunt. Illorum nomina sunt: Eurylochus, Phantes, Peristhenes, Hermus, Dryas, Potamon, Cisseus, Lixus, Imbrus, Bromius, Polycitor, Chthonius. Ex nymphæ natæ: Autonoe, Theano, Electra, Cleopatra, Eurydice, Glaucippe, Anthëlea, Cleodora, Evippe, Euroto, Stygne, Bryce. ⁸ Qui vero ex Gorgonibus Ægypto nati erant, duxerunt e Pieria susceptas, et Periphanti quidem obtigit Actæa, Cæneo Podarce, Ægypto Dioxippe, Menalcæ Adyte, Lampo Ocypete, Pylarge Idmoni. ⁹ Hi autem sunt novissimi: Idas sortitus Hippodicen, Daiphron Adianten (hæ ex Herse matre natæ), Pandion Callidicen, Arbelus Cemen, Hyperbius Celæno, Hippocorystes Hyperipten. Hi ex Hephæstine, puellæ ex Crinone. ¹⁰ Itaque quum suas quisque nuptias sortitus esset, in convivio nuptiali pugiones Danaus filiabus distribuit, quibus illæ sponso somno oppressos interfecerunt una excepta Hypermnestra. Hæc enim Lynceum, quod virginitalitate sua abstinuisset, incolumem servavit. Quam ob rem eam Danaus

ναὸς ἐφρούρει. ¹¹ Αἱ δὲ ἄλλαι τῶν Δαναοῦ θυγατέρων τὰς μὲν κεφαλὰς τῶν νυμφίων ἐν τῇ Λέρνη κατώρυξαν, τὰ δὲ σώματα πρὸ τῆς πόλεως ἐκήδευσαν. Καὶ αὐτὰς ἐκάθησαν Ἀθηνᾶ τε καὶ Ἑρμῆς Διὸς κελεύσαντος. ¹² Δαναὸς δὲ ὕστερον Ὑπερμνήστραν Λυγχεῖ συνῴκησε· τὰς λοιπὰς θυγατέρας εἰς γυμνικὸν ἀγῶνα τοῖς νικῶσιν ἔδωκεν.

¹³ Ἀμυμώνη δὲ ἐκ Ποσειδῶνος ἐγέννησε Ναύπλιον. Οὗτος μακρόβιος γινόμενος, πλέων τὴν θάλασσαν, τοῖς ἐμπύπτουσιν ἐπὶ θανάτῳ ἔδυσφόρει (ἐπυρσοφόρει?). Συνέβη οὖν καὶ αὐτὸν τελευτῆσαι ἐκείνῳ τῷ θανάτῳ, ὥστε ἁλλων τελευτησάντων ἔδυσφόρει*. ¹⁴ Πρὶν δὲ τελευτῆσαι, ἐγγυμέν, ὡς μὲν οἱ τραγικοὶ λέγουσι, Κλυμένην τὴν Κατρέως· ὡς δὲ οἱ Νόστους γράψας, Φιλύραν· ὡς δὲ Κέρκυρα, Ἡσιόνην· καὶ ἐγέννησε Παλαμήδην, Οἰάκην, Ναυσυμέδοντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

(1) Λυγχεὺς δὲ, μετὰ Δαναὸν Ἀργούς δυναστεύων, ἐξ Ὑπερμνήστρας τεκνοῖ παῖδα Ἀδαντα. Τούτου δὲ καὶ Ὡκαλείας τῆς Μαντινέως δίδυμοι παῖδες ἐγένοντο Ἀκρίσιος καὶ Προῖτος.

² Οὗτοι καὶ κατὰ γαστρός μὲν ἔτι ὄντες ἐστασίαζον πρὸς ἀλλήλους. Ὡς δὲ ἀνέτραψαν, περὶ τῆς βασιλείας ἐπολέμουν, καὶ πολεμοῦντες εὗρον ἀσπίδας πρῶτοι. Καὶ κρατήσας Ἀκρίσιος Προῖτον Ἀργούς ἐξέλαυνει. ³ Ὁ δὲ ἦεν εἰς Λυκίαν πρὸς Ἰοβάτην· ὡς δὲ τινες φασί, πρὸς Ἀμφιάνακτα· καὶ γαμῆ τὴν τούτου θυγατέρα, ὡς μὲν Ὀμηρος, Ἀντεῖαν, ὡς δὲ οἱ τραγικοὶ, Σθενέβοιαν. Κατάγει δὲ αὐτὸν ὁ κηδεστὴς μετὰ στρατοῦ Λυκίων, καὶ καταλαμβάνει Τίρυνθα, ταύτην αὐτῷ Κυκλώπων τευχισάντων. ⁴ Μερισάμενοι δὲ τὴν Ἀργεῖαν ἅπασαν κατώκουν. Καὶ Ἀκρίσιος μὲν Ἀργούς βασιλεύει, Προῖτος δὲ Τίρυνθος. (2) Καὶ γίνεται Ἀκρίσιῳ μὲν ἐξ Εὐρυδίκης τῆς Λακκιδαιμόνος Δανάη· Προῖτῳ δὲ ἐκ Σθενεβοίας Λυσίππη καὶ Ἰφινόη καὶ Ἰφιάνασσα. ⁵ Ἀὔται δὲ, ὡς ἐτελειώθησαν, ἐμάνησαν· ὡς μὲν Ἡσιόδος φησιν, ὅτι τὰς Διονύσου τελετὰς οὐ κατεδέχοντο· ὡς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, διότι τὸ τῆς Ἥρας ἱόανον ἐξηγυλίσαν. ⁶ Γενόμεναι δὲ ἐμμανεῖς, ἐπλανῶντο τὴν Ἀργεῖαν ἅπασαν. Αὐθις δὲ τὴν Ἀρκადίαν καὶ τὴν Πελοπόννησον διαλθοῦσαι μετὰ ἀκοσμίας ἀπάσης, διὰ τῆς ἐρημίας ἐτρόχαζον.

⁷ Μελάμπος δὲ ὁ Ἀμυθάωνος καὶ Εἰδομένης τῆς Ἀδαντος, μάντις ὢν, καὶ τὴν διὰ φαρμάκων καὶ καθαρμῶν θεραπείαν πρῶτος εὗρηκας, ὅπισθεν ἔπεισε τὰς παρθένας, εἰ λάβοι τὸ τρίτον μέρος τῆς δυναστείας. ⁸ Οὐκ ἐπιτρέποντος δὲ Προῖτου θεραπεύειν ἐπὶ μισθοῖς τηλαεύουσιν, ἔτι μᾶλλον ἐμάνοντο αἱ παρθένοι, καὶ προσέτι μετὰ τούτων αἱ λοιπαὶ γυναῖκες. Καὶ γὰρ αὐταὶ τὰς οἰκίας ἀπαλιπούσαι, τὰς ἰδίους ἀπώλλουν παῖδας, καὶ εἰς τὴν ἐρημίαν ἐφοίτων. ⁹ Προβαινούσης δὲ ἐπιπλείστον τῆς συμφορᾶς,

inclusam jubet custodiri. ¹¹ Reliquae Danae filiae capita sponsorum ad Lernam defoderunt, corpora vero ante urbem sepeliverunt, ipsasque Jovis jussu expleant Minerva et Mercurius. ¹² Post Danaos Hypermnestram Lynceo elocavit, ceteras in gymnicum certamen productas dedit victoribus.

¹³ Amymone ex Neptuno peperit Nauplium. Hic senex longævus, mare navigans eorum sortem qui in fluctibus perierunt moleste serebat (vel ex Kuhnii conjectura: quoscunque in mari deprehenderat, ostensa face, naufragos perire fecit). Accidit autem ut ipse eodem mortis genere (quo alios obivisse dolebat) occumberet. ¹⁴ Verum antequam e vita decederet, Tragicorum testimonio Clymenen, Catrei; ut vero is dicit qui Reditus conscripsit, Philyram; secundum Cercopem denique Hesionen uxorem duxit; atque filios procreavit Palamedem, Oecæum, Nausimedontem.

CAPUT II.

(1) Lynceus, qui post Danaum Argis dominabatur, ex Hypermnestra filium gignit Abantem: hujus et Ocaleæ Mantinei filiae gemini fuerunt Acrisius ac Proetus.

* Hi jam in utero inter se dissidere cœperunt; adulti autem de regno certabant, in quo bello primi clypeos Argolicos invenerunt. Acrisius victor Proetum Argis exegit, * qui ad Iobatem in Lyciam venit, vel, ut alii, ad Amphianactem, cujus filiam duxit, Homero auctore, Anteam, ut vero Tragici, Sthenebœam. Hunc socer cum Lyciorum copiis reduxit ac Tirynthem occupavit, quam Cyclopes ei muris cinxerunt. * Deinde omnem Argivam terram inter se diviserunt, atque Acrisius Argis imperavit et Proetus Tirynthe. (2) Acrisius ex Eurydico Lacedæmonis filia Danaen gignit; Proetus vero ex Sthenebœa Lysippen, Iphinoen et Iphianassam; * quæ, ubi ad adultam ætatem pervenerant, in insaniam inciderunt, quod, ut Hesiodus ait, Dionysi mysteria non receperant; ut autem Acusilaus, quod ligneum Junonis simulacrum contemserant. * Sic itaque furor percitæ per omnem Argivorum terram deerrabant. Inde Arcadiam (et Peloponnesum) pervagantes sine ullo decore per deserta discurrebant.

* Melampus autem Amythaone et Idomene Abantis filia natus, qui vates erat atque potionibus et lustrationibus medendi rationem primus invenerat, se virginibus sanitatem restitutum pollicetur, si tertiam regni partem acciperet. * Proetus quum tanti pretii medicinam recusaret, virgines vehementius insanuerunt, immo et reliquas præterea mulieres. Nam relictis sedibus liberos suos trucidabant atque in deserta se recipiebant. * Qua calamitate in dies crescente, postulatam mercedem Proetus

τοὺς αἰτηθέντας μισθοὺς ὁ Προῖτος ἐδίδου. Ὁ δὲ ὑπείσχετο θεραπεύειν, ὅταν ἔτιρον τοσοῦτον τῆς γῆς ὡς ἀδελφεὶς αὐτοῦ λάβῃ, Βίας. Προῖτος δὲ εὐλαβηθεὶς, μὴ, βραδυνούσης τῆς θεραπείας, αἰτηθεῖν καὶ πλείον, θεραπεύειν συνεχώρησεν ἐπὶ τούτοις. ⁷ Μελάμπους δὲ παραλαβὼν τοὺς δυνατωτάτους τῶν ναυνίων, μετ' ἀλαλαγμοῦ καὶ τινας ἐνθέου χορείας ἐκ τῶν ὁρῶν αὐτὰς ἐς Σικυῶνα συνεδίωξε. ⁸ Κατὰ δὲ τὸν διωγμὸν ἡ πρεσβυτάτη τῶν θυγατέρων Ἰφινόη μετήλλαξεν ταῖς· δὲ λοιπαῖς τυχοῦσαι καθαρμῶν σωφρονῆσαι συνέβη, καὶ ταύτας μὲν ἔξιδότο Προῖτος Μελάμποδι καὶ Βιάντι, παῖδα δὲ ὑστερον ἐγέννησε Μεγαπένθην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

(1) Βελλεροφόντης δὲ ὁ Γλαύκου τοῦ Σισύφου, κτείννας ἀκουσίως ἀδελφὸν Δηλιάδην, ὥς δὲ τινες φασί, Πειρήνα, ἄλλοι δὲ, Ἀλκιμένην, πρὸς Προῖτον ἐλθὼν καθαιρεται. ² Καὶ αὐτοῦ Σθενέβοιζ ἔρωτα ἴσχει, καὶ προσπέμπει λόγους περὶ συνουσίας. Τοῦ δὲ ἀπαρνούμενου, λέγει πρὸς Προῖτον, ὅτι Βελλεροφόντης αὐτῇ περὶ φθορᾶς προσεπέμψατο λόγους. ³ Προῖτος δὲ πιστεύσας, ἔδωκεν ἐπιστολὰς αὐτῷ πρὸν Ἰοδάτην κομίσειν, ἐν αἷς ἐνεγέγραπτο, Βελλεροφόντην ἀποκτείνειν. ⁴ Ἰοδάτης δὲ ἐπινούς ἐπέταξεν αὐτῷ Χίμαιραν κτείνειν, νομίζων αὐτὸν ὑπὸ τοῦ θηρίου διαφθαρήσεσθαι. Ἦν γὰρ οὐ μόνον ἐν, ἀλλὰ πολλοῖς οὐκ εὐάλωτον. ⁵ Εἶχε δὲ προτομήν μὲν λέοντος, οὐρὰν δὲ δράκοντος, τρίτην δὲ κεφαλὴν μέσσην αἰγὸς, δι' ἧς πῦρ ἀνίει. Καὶ τὴν χῶραν διέφθειρε, καὶ τὰ βοσκήματα ἀνυμαίνετο· μία γὰρ φύσις τριῶν θηρίων εἶχε δύναμιν. ⁶ Ἀέγεται δὲ καὶ τὴν Χίμαιραν ταύτην τραπῆναι μὲν ὑπὸ Ἀμισωδάρο, καθάπερ εἶρηκα καὶ Ὀμηρος, γεννηθῆναι δὲ ἐκ Τυρῶνος καὶ Ἑχίδνης, καθὼς Ἡσιόδος ἱστορεῖ. (2) Ἀναβιάσας οὖν ἑαυτὸν ὁ Βελλεροφόντης ἐπὶ τὸν Πήγασον, ὃν εἶχεν ἵππον ἐκ Μεδοῦσης πτηνὸν γεγεννημένον καὶ Ποσειδῶνος, ἀρθεὶς εἰς ὕψος, ἀπὸ τούτου κατετόξευσεν τὴν Χίμαιραν. ² Μετὰ δὲ τὸν ἀγῶνα τοῦτον, ἐπέταξεν αὐτῷ Σόλυμοις μαχεσθαι. Ὡς δὲ ἐταλεύτησε καὶ τοῦτον, Ἀμαζόσιν ἐπέταξεν ἀγωνίζεσθαι αὐτόν. Ὡς δὲ καὶ ταύτας ἀπέκτεινε, τοὺς νεότητι Λυκίων διαφέρειν δοκοῦντας ἐπιλέξας, ἐπέταξεν ἀποκτείνειν λοχίσαντας. ³ Ὡς δὲ καὶ τούτους ἀπέκτεινε πάντας, θαυμάσας τὴν δύναμιν αὐτοῦ ὁ Ἰοδάτης, τὰ τε γράμματα ἔδειξε, καὶ παρ' αὐτῷ μένειν ἤξλωσε, δοὺς τὴν θυγατέρα Φιλονόην, καὶ θνήσκων τὴν βασιλείαν κατέλιπεν αὐτῷ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

(1) Ἀκρίσιος δὲ περὶ παίδων γενέσεως ἀρρῶνων χρησπηριαζόμενος ὁ θεὸς ἔφη, γενέσθαι παῖδα ἐκ τῆς θυγατρὸς, ὃς αὐτὸν ἀποκτείνει. Δείσας οὖν Ἀκρίσιος τοῦτο, ὑπὸ γῆν θάλαμον κατασκευάσας χαλκεον, τὴν Δανάην ἐφρούρει. ² Ταύτην μὲν, ὥς ἐνιοὶ λέγουσιν,

FRAGMENTA HISTORICORUM.

concessit. Tum ille eas se curaturum promisit, si regni tantundem fratri suo Bianti daretur. Prætus veritus ne, si filiarum curatio longius protraheretur, plura etiam peteret, ut ea conditione curarentur, consensit. ⁷ Itaque Melampus adhibitis validissimis adolescentibus cum vociferatione et divina quadam chorea e montanis virgines Sicyonem usque persecutus est; ⁸ quo in cursu Iphinoe nata maxima vitam cum morte commutavit; reliquæ lustrationibus sanæ menti redditæ sunt. Harum alteram Melampodi, Bianti alteram Prætus in matrimonium collocavit, ac postea filium genuit Megapenthem.

CAPUT III.

(1) Bellerophon, Glaucæ Sisyphi filio natus, quum per imprudentiam Deliadem fratrem, vel, ut quidam ferunt, Pirenem vel, ut alii volunt, Alcimenem peremisset, ad Prætum confugit, ab eoque expiatur. ² Ejus Sthenebora amore capta literas ad eum misit de concubitu. Illo vero recusante, Præto dixit Bellerophontem de stupro ad se verba misisse. ³ Prætus rei fidem habens dedit ei ad Iobaten epistolas, quibus Bellerophontem jussit interfici. ⁴ Iobates lectis literis, ut Chimæram occideret imperavit, a fera illum perituum esse arbitratus, quandoquidem ea non unius, sed ne multorum quidem viribus facile domari poterat. ⁵ Anteriorem enim partem habebat leonis, caudam draconis, in media denique parte tertium caput eminebat capræ ignivomens. Atque regionem vastabat pecoraque disperdebat: una enim trium belluarum viribus erat instructa. ⁶ Dicunt etiam hanc Chimæram ab Amisodaro, ut Homerus quoque ait, enutritam fuisse, natam vero Typhone et Echidna, quemadmodum Hesiodus narrat. (2) Consenso igitur Pegaso, quem Medusa ac Neptuneo satum et aligerum equum habebat Bellerophon, sublatus in altum, ex eo Chimæram sagittis confecit. ² Post hoc certamen jussit eum Iobates contra Solymos pugnare. Ubi et hoc feliciter peregerat, misit eum ad debellandas Amazonas. Ubi etiam has interfecerat, collectis qui robore inter Lycios excellere videbantur juvenibus imperavit ut ex insidiis eum interimerent. ³ Ubi vero etiam hos ad unum omnes Bellerophon occiderat, admiratus juvenis præstantiam Iobates literas ostendit et data Philonoe filia ut secum maneret rogavit, ac moriens regnum ei reliquit.

CAPUT IV.

(1) Acrisio de prole mascula oraculum sciscitanti deus respondit, puerum ex filia oriturum, qui ipsum interfecurus esset. Quod Acrisius pertimescens, æneo sub terra cubiculo constructo, inclusam Danaen custodiri jubet. ² Hanc, ut nonnulli tradunt, vitiavit Prætus; unde

ἐφθεیره Προΐτος· θέν αὐτοῖς καί ἡ στάσις ἐκινήθη· ὡς δὲ ἔνοι φασί, Ζεὺς μεταμορφωθείς εἰς χρυσὸν καὶ διὰ τῆς ὀροφῆς εἰς τοὺς Δανάης εἰσρεύς κόλπους, συνῆλθεν. ³ Ἀισθόμενος δὲ Ἀκρίσιος ὕστερον ἐξ αὐτῆς γεγεννημένον Περσέα, μὴ πιστεύσας ὑπὸ Διὸς ἐφθάρθαι, τὴν θυγατέρα μετὰ τοῦ παιδὸς εἰς λάρνακα βαλὼν, ἐβρύψεν εἰς θάλασσαν. Προσενεχθείσης δὲ τῆς λάρνακος Σερίφῳ, Δίκτυς ἄρας ἀνέτρεφε τοῦτον.

(2) Βασιλεύων δὲ τῆς Σερίφου Πολυδέκτης, ἀδελφὸς Δίκτυος, Δανάης ἐρασθεὶς, καί, ἡνδρωμένου Περσέως, μὴ δυνάμενος αὐτῇ συνελθεῖν, συνεκάλει τοὺς φίλους, μετ' ὧν καὶ Περσέα, λέγων, ἔρανον συνάγειν ἐπὶ τοῖς Ἱπποδαμείας τῆς Οἰνομάου γάμοις. ² Τοῦ δὲ Περσέως εἰπόντος, καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τῆς Γοργόνης οὐκ ἀντέρειν, παρὰ μὲν τῶν λοιπῶν ἤτησεν ἵππους, παρὰ δὲ τοῦ Περσέως οὐ λαβὼν τοὺς ἵππους, ἐπέταξε τῆς Γοργόνης κομίζειν τὴν κεφαλὴν. ³ Ὁ δὲ, Ἑρμοῦ καὶ Ἀθηνᾶς προκαθηγουμένων, ἐπὶ τὰς Φόρκου γίνεται θυγατέρας Ἐνυῶ, Περφρηδῶ καὶ Δεινῶ. ⁴ ἦσαν δὲ αὗται Κητοῦς τε καὶ Φόρκου, Γοργόνων ἀδελφαί, γραιαὶ ἐκ γενετῆς. Ἐνα τε ὀφθαλμὸν αἱ τρεῖς καὶ ἓνα ὀδόντα εἶχον, καὶ ταῦτα παρὰ μέρος ἡμεῖδον ἀλλήλαις. ⁵ Ὡν κυριεύσας ὁ Περσεὺς, ὡς ἀπήτουν, ἐφη δώσειν, ἀνὴρ ἡγήσονται τὴν ὀδὸν τὴν ἐπὶ τὰς Νύμφας φέρουσαν. ⁶ Αὗται δὲ αἱ Νύμφαι πτηνὰ εἶχον πέλδιλα, καὶ τὴν χίβισιν, ἣν φασιν εἶναι πέραν. [Πίνδαρος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι ἐπὶ τοῦ Περσέως

Πάν δὲ μετάρρηνον εἶχε χάρα δεινοῦ πελώρου
Γοργούς, ἀμφὶ δὲ μιν χίβισις θέα.

Εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κείσθαι ἐκεῖ ἐσθῆτα καὶ τὴν τροφὴν]. Εἶχον δὲ καὶ τὴν κύνην. ⁷ Ὑφηγησαμένων δὲ τῶν Φορκίδων, ἀποδοὺς τὸν τε ὀδόντα καὶ τὸν ὀφθαλμὸν αὐταῖς, καὶ παραγενόμενος πρὸς τὰς Νύμφας, καὶ τυχὼν ὧν ἐσπούδαζε, τὴν μὲν χίβισιν περιεβάλετο, τὰ δὲ πέλδιλα τοῖς σφυροῖς προσήρμοσε, τὴν δὲ κύνην τῇ κεφαλῇ ἐπέθετο. Ταύτην ἔχων, αὐτὸς μὲν οὐκ ἠθέλειν ἔδλεπεν, ὑπὸ ἄλλων δὲ οὐχ ἑώρατο. ⁸ Λαβὼν δὲ καὶ παρὰ Ἑρμοῦ ἀδαμαντίνην ἀρπην, πετόμενος εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἦκε καὶ κατέλαβε τὰς Γοργόνας κοιμωμένας. ⁹ Ἦσαν δὲ αὗται Σθενῶ, Εὐρυάλη, Μέδουσα. Μόνῃ δὲ ἦν θνητὴ Μέδουσα· διὰ τοῦτο ἐπὶ τὴν ταύτης κεφαλὴν Περσεὺς ἐπέμφθη. ¹⁰ Εἶχον δὲ αἱ Γοργόνας κεφαλὰς μὲν περισπαιραμένας φολίσι δρακόντων, ὀδόντας δὲ μεγάλους ὡς σὺν, καὶ χεῖρας χαλκᾶς, καὶ πτέρυγας χρυσᾶς, δι' ὧν ἐπέτοντο· τοὺς δὲ ἰδόντας λίθους ἐποίουν. ¹¹ Ἐπιστὰς οὖν αὐταῖς ὁ Περσεὺς κοιμωμένας, κατακυνούσας τὴν χεῖρα Ἀθηνᾶς ἀπαστραμμένος καὶ βλέπων εἰς ἀσπίδα χαλκῇν, δι' ἧς τὴν εἰκόνα τῆς Γοργόνης ἔδλεπεν, ἐκαρπτόμηνεν αὐτήν. ¹² Ἀποτμηθείσης δὲ τῆς κεφαλῆς, ἐκ τῆς Γοργόνης ἐξέθορε Πήγασος, πτηνὸς ἵππος, καὶ Χρυσάωρ ὁ Γηρυόνου πατήρ· τοὺτους δὲ ἐγέννησεν ἐκ Ποσειδῶνος. (3) Ὁ μὲν οὖν Περσεὺς ἐνθάδε εἰς τὴν χίβισιν τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδούσης, ὅπισθω πάλιν ἔχωρει· αἱ δὲ Γοργόνας ἐκ τῆς κοίτης

inter eos orta contentio est. Secundum alios, Jupiter in aureum imbrem conversus et per impluvium in Danaes sinum delapsus cum ea concubuit. ² Sed postea ubi Perseum ex filia natum sensit Acrisius, non credens a Jove eam compressam esse, una cum filio in arca conclusam in mare dejecit. Arca in Seriphum delata, Dictys sublatum puerum educavit.

(2) Verum Polydectes rex Seriphi, frater Dictysis, Danaes amore captus, quum ea propter Perseum jamjam adultum potiri non posset, amicos convocavit cum iisque etiam Perseum, munera se coacturum dicens, quibus Hippodamiae, CEnomai filiae, nuptias sibi compararet. ² Dictitante autem Perseo se ne Gorgonis quidem caput recusaturum esse, a ceteris quidem equos postulavit; quos vero Perseus equos attulit haud accepit, sed Gorgonis caput ut afferret mandavit. ³ Perseus igitur Mercurio ac Minerva ducibus Phorci filias adiit, Enyo, Pephredo, Dino. ⁴ Hae Ceto et Phorco natae Gorgonum sorores erant, vetulae inde a natalibus, uno tres oculo et uno dente praeditae, quibus per vices inter se utebantur. ⁵ His potitus Perseus, reposcentibus se redditurum dixit, si quae ad Nymphas duceret viam monstrarent. ⁶ Erant autem Nymphis illis alata talaria et cibisis, quam peram esse dicunt. [Pindarus et Hesiodus in Scuto ita de Perseo:

Totum tergum occupavit caput horrendi monstri
Gorgonis, circumdedit vero eum cibisis.

Sic dicta cibisis, quod ibi condantur indumentum et cibus.] Praeterea Orci galeam habebant. ⁷ Restitutis itaque Phorcidibus dente et oculo quod viam monstrassent, ad Nymphas pervenit, a quibus quae cupiebat adeptus cibisin humeris circumjecit, ac pedibus talaria accommodavit, galeam denique capiti imposuit. Qua tectus quoscumque vellet, aliis ipse non visus, videbat. ⁸ Deinde quum a Mercurio etiam adamantinam harpen accepisset, ad Oceanum devolavit, ubi Gorgones dormientes deprehendit. ⁹ Erant vero hae: Stheno, Euryale, Medusa. Sola earum Medusa mortalis erat. Ad huius itaque caput reportandum fuit emissus. ¹⁰ Habebant vero Gorgones capita squamosorum angulum spiris circumdata, magnos dentes sicut aprorum, ad haec manus aereas et alas aureas, quibus volabant. Quoscumque autem ad se respicientes in saxa commutabant. ¹¹ Has igitur Perseus dormientes adortus, dum ejus manus Minerva dirigeret, aversus oculisque in aereum clypeum defixis, in quo Gorgonis imaginem conspiciebat, Medusae caput amputavit. ¹² Quo resecto, Pegasus alatus ex Gorgone proslivit et Chrysaor pater Geryonis; hos e Neptuno procreavit. (3) Igitur Perseus, reposito in peram capite Medusae, recesit. At Gorgones e somno

ἀναστῆσαι τὸν Περσεύα ἐδῶκον, καὶ συνιδεῖν αὐτὸν οἷα ἐδύναντο διὰ τὴν κυνὴν ἀπακρύπτετο γὰρ ὑπ' αὐτῆς.

² Παραγενόμενος δὲ εἰς Αἰθιοπίαν, ἧς ἑβασίλευε Κηφεύς, εἶρε τὴν τούτου θυγατέρα Ἀνδρομέδαν παρακειμένην βορᾷ θαλασσῷ κῆται. ³ Κασσιόπεια γὰρ ἡ Κηφεύς γυνὴ Νηρηΐδων ἦρσε περὶ κάλλους, καὶ πασῶν εἶναι κρείσσω ἠύχησεν. Ὅθεν αἱ Νηρηίδες ἐμήνισαν, καὶ Ποσειδῶν, αὐταῖς συνοργισθεὶς, πλημμύραν τε ἐπὶ τὴν χώραν ἐπέμψα καὶ κῆτος. ⁴ Ἀμμωνος δὲ χρήσαντος τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς συμφορᾶς, ἐὰν ἡ Κασσιόπεια θυγάτηρ Ἀνδρομέδα προτεθῇ τῷ κῆτει βορᾷ, τοῦτο ἀναγκασθεὶς ὁ Κηφεύς ὑπὸ τῶν Αἰθιοπῶν ἔπραξε, καὶ προσέδθησεν τὴν θυγατέρα πέτρα. ⁵ Ταύτην θεασάμενος ὁ Περσεύς, καὶ ἐρασθεὶς, ἀναίρῃσιν ὑπέσχετο Κηφεῖ τὸ κῆτος, εἰ μάλ्लει σωθεῖσιν αὐτὴν αὐτῷ δώσειν γυναῖκα. Ἐπὶ τούτοις γενομένων ὄρων, ὑποστάς τὸ κῆτος ἔκτεινε, καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν ἔλυσεν. ⁶ Ἐπιβουλεύοντος δὲ αὐτῷ Φινέως, ὃς ἦν ἀδελφὸς τοῦ Κηφεύς, ἐγγυώμενος πρῶτος τὴν Ἀνδρομέδαν, μαθὼν τὴν ἐπιβουλὴν, τὴν Γοργόνα δειξας, μετὰ τῶν συνεπιβουλεύοντων αὐτὸν ἐλίθωσε παραχρῆμα.

⁷ Παραγενόμενος δὲ εἰς Σέριφον, καὶ καταλαβὼν προσπαρευγυῖαν τοῖς βωμοῖς μετὰ τοῦ Δίχτους τὴν μητέρα διὰ τὴν Πολυδέκτου βίαν, εἰσελθὼν εἰς τὸν βασιλεία, συγκαλέσαντος τοῦ Πολυδέκτου τοὺς φίλους, ἀπειστραμμένος τὴν κεφαλὴν Γοργόνος ἔδειξε· τῶν δὲ ἰδόντων, ὅποιον ἑκαστος ἔτυχε σχῆμα ἔχων, ἀπελιθώθη. ⁸ Καταστῆσας δὲ τῆς Σέριφου Δίχτυν βασιλεία, ἀπέδωκε τὰ μὲν πέδιλα καὶ τὴν χίβισιν καὶ τὴν κυνὴν Ἑρμῇ· τὴν δὲ κεφαλὴν τῆς Γοργόνος Ἀθηνᾷ. Ἑρμῇ μὲν οὖν τὰ προειρημένα πάλιν ἀπέδωκε ταῖς Νύμφαις· Ἀθηνᾷ δὲ ἐν μέσῃ τῇ ἀσπίδι τῆς Γοργόνος τὴν κεφαλὴν ἀνέθηκε. ⁹ Λέγεται δὲ ὑπ' ἐνίων, ὅτι δι' Ἀθηνᾶς ἡ Μέδουσα ἐκαρατομήθη. Φασὶ δὲ, ὅτι καὶ περὶ κάλλους ἠθέλησεν ἡ Γοργὼ αὐτῇ συγκριθῆναι.

(4) Περσεύς δὲ μετὰ Δανάης καὶ Ἀνδρομέδας ἐσπευδεν εἰς Ἄργος, ἵνα Ἀκρίσιον θεάσεται. Ὁ δὲ δεδοικὼς τὸν χρησμὸν, ἀπολιπὼν Ἄργος, εἰς τὴν Πελασγῶτιν ἐχώρησε γῆν. ² Τευταμίου δὲ τοῦ Λαρισσαίων βασιλέως ἐπὶ κατοικομένῳ τῷ πατρὶ διατιθέντος γυμναῖον ἀγῶνα, παρεγένετο καὶ ὁ Περσεύς, ἀγωνίσασθαι θέλων· ἀγωνιζόμενος δὲ πένταθλον, τὸν δίσκον ἐπὶ τὸν Ἀκρίσιου πόδα βαλὼν, παραχρῆμα ἀπέκτεινεν αὐτόν. ³ Αἰσθόμενος δὲ τὸν χρησμὸν τετελεσμένον, τὸν μὲν Ἀκρίσιον ἔξω τῆς πόλεως ἐθαψεν· αἰσχυνόμενος δὲ εἰς Ἄργος ἐπανελθεῖν ἐπὶ τὸν κληῖρον τοῦ δι' αὐτοῦ τετελευτηκότος, παραγενόμενος εἰς Τίρυνθα, πρὸς τὸν Προίτου παῖδα Μεγαπένθην ἡλλάξατο, τούτῳ τε τὸ Ἄργος ἐνεχείρισεν. ⁴ Καὶ Μεγαπένθης μὲν ἑβασίλευσεν Ἀργείων, Περσεύς δὲ Τίρυνθος, προστετιγίας Μίδειαν καὶ Μυκῆνας. (5) Ἐγένοντο δὲ ἐξ Ἀνδρομέδας παῖδες αὐτῷ, πρὶν μὲν ἔλθειν εἰς τὴν Ἑλλάδα, Πέρσης, ὃν παρὰ Κηφεῖ

excitatae Perseum insecutae sunt, sed videre ob Orci galeam non potuerunt; ea enim abscondebatur.

² Qui quum in Aethiopiam pervenisset, Cephei regis filiam Andromedam invenit in litore expositam, ut a ceto marino devoraretur. ³ Nam Cassiopea Cephei conjux de pulchritudine cum Nereidibus contenderat, se omnium formosissimam esse jactitans. Quamobrem succensuere Nereides, atque Neptunus una cum illis iratus, aquarum proluviam terrae immisit et cetum. ⁴ Verum Ammonis oraculo calamitatis deliberationem praedicente, si Cassiopeae filia Andromeda ceto devoranda objiceretur, Cepheus ab Aethiopibus coactus scopulo filiam alligavit. ⁵ Quam conspicatus Perseus et illius amore captus, Cepheo se cetum interemturum pollicetur, si filiam periculo ereptam sibi in matrimonium daturus sit. Pactis itaque jurejurando confirmatis, Perseus monstrum aggressus occidit atque Andromedam solvit. ⁶ Deinde Phineum, Cephei fratrem, insidias sibi parantem, quod desponsa ante ipsi Andromeda esset, re cognita Perseus, cum conjuratis omnibus, Medusae capite ostentato, in saxa repente convertit.

⁷ Itaque Perseus reversus in Seriphum matremque ad aras cum Dictye ob Polydectis violentiam confugiasse deprehendens, regiam ingressus est, ubi Polydecti, quum amicos convocasset, averso ore Gorgonis caput ostendit. Id quotquot adspexerunt, quo erat quisque statu, in saxa commutati sunt. ⁸ Tum Dictye Seriphi rege constituto, talaria et peram et galeam dedit Mercurio, verum Medusae caput Minervae. Et Mercurius quidem quas diximus res reddidit Nymphis, Minerva autem in medio clypeo Gorgonis caput apposuit. ⁹ Narratur etiam a nonnullis ab Minerva Medusae caput praecisum fuisse, quoniam de pulchritudine Gorgo cum ipsa voluisset contendere.

(4) Deinde Perseus cum Danae et Andromeda proposuit Argos, ut Acrisium viseret. Is oraculi metu, relicto Argo, in Pelasgiotidem terram commigraverat. ² Interea Teutamia, Larissaeorum rege, patri vita functo gymnicum certamen edituro, etiam Perseus decertatorus advenit; verum in quinquertii certamine disco Acrisii pedem ferit eumque illico interfecit. ³ Perseus oraculum expletum animadvertens Acrisium extra urbem sepelivit; ipse vero, quod Argos ad ejus hereditatem adeundam, qui sua opera occubuisset, reverti pueret, profectus Tirynthem ad Megapenthem Proeti filium, cum eo regnum commutavit eique Argos concessit. ⁴ Itaque Megapenthes Argivis imperavit, Tirynthi vero Perseus, qui Mideam et Mycenae admunivit. (5) Huic ex Andromeda nati sunt filii, antequam in Graeciam venisset, Perses, quem apud

κατέλιπεν ἀπὸ τούτου δὲ τοὺς Περσῶν βασιλέας λέγεται γενέσθαι. ² ἐν Μυκῆναις δὲ Ἀλκαίος, καὶ Σθέ-
νελος, καὶ Ἑλείος, Μήστορ τε καὶ Ἡλεκτρώων, καὶ
θυγάτηρ Γοργοφόνη, ἣν Περιήρης ἔγημεν.

³ Ἐκ μὲν οὖν Ἀλκαίου καὶ Ἀστυδαμείας τῆς Πέ-
λοπος, ὡς δὲ ἐνίοι λέγουσι, Λαονόμης τῆς Γουνέως,
ὡς δὲ ἄλλοι πάλιν Ἰππονόμης τῆς Μανοικέως Ἀμφι-
τρώων ἐγένετο, καὶ θυγάτηρ Ἀναξώ.

⁴ Ἐκ δὲ Μήστορος καὶ Λυσιδίχης τῆς Πέλοπος,
Ἰπποδόη. Ταύτην ἀρκάσας Ποσειδῶν, καὶ κομίσας
ἐπὶ τὰς Ἐχινάδας νήσους, μίγνυται, καὶ γεννᾷ Τά-
φιον, ὃς ὥκισε Τάφον, καὶ τοὺς λαοὺς Τηλεδόας ἐκά-
λεσεν, οἱ τῆ τοῦ πατρίδος ἔδῃ.

⁵ Ἐκ Ταφίου δὲ παῖς Πτερέλαος ἐγένετο. Τοῦτον
ἀθάνατον ἐποίησε Ποσειδῶν, ἐν τῇ κεφαλῇ χρυσὴν
ἐνθεῖς τρίχα. ⁶ Πτερέλαος δὲ ἐγένοντο [θυγάτηρ Κο-
μαίθω, καὶ ἄρρενες] παῖδες, Χρόμιος, Τύραννος, Ἀν-
τίοχος, Χερσιδάμας, Μήστορ, Εὐήρης.

⁷ Ἡλεκτρώων δὲ, γήμας τὴν Ἀλκαίου θυγατέρα
Ἀναξώ, ἐγέννησε θυγατέρα μὲν Ἀλκμήνην, παῖδας
δὲ [Στρατοδάτην,] Γοργοφόνον, Φιλονόμον, Κελαι-
νέα, Ἀμφίμαχον, Λυσινόμον, Χειρίμαχον, Ἀνάτορα,
Ἀρχέλαον· μετὰ δὲ τούτους καὶ νόθον ἐκ Φρυγίας γυ-
ναῖκος Μίδεας Λικύμνιον.

⁸ Σθενέλου δὲ καὶ Νικίππης τῆς Πέλοπος, Ἀλκινόη
καὶ Μέδουσα, ὕστερον δὲ καὶ Εὐρυσθεὺς ἐγένετο, ὃς
καὶ Μυκηνῶν ἐβασίλευσεν. ⁹ Ὅτε γὰρ Ἡρακλῆς ἐμέλλε
γεννᾶσθαι, Ζεὺς ἐν θεοῖς ἔρη, τὸν ἀπὸ Περσέως γεν-
νηθῶσιν τότε βασιλεύειν Μυκηνῶν. Ἡρα δὲ διὰ
τὸν Τηλὸν Εὐλείθειαν ἔπεισε, τὸν μὲν Ἀλκμήνης τό-
κον ἐπισχέειν, Εὐρυσθέα δὲ τὸν Σθενέλου παρεσκευάσει
γεννηθῆναι ἐπταμηνιαῖον ὄντα.

(6) Ἡλεκτρώωνος δὲ βασιλεύοντος Μυκηνῶν, μετὰ
Ταφίου οἱ Πτερέλαοι παῖδες ἔλθοντες τὴν Μήστορος
ἀρχὴν τοῦ μητροπάτορος ἀπῆλθον, καὶ, μὴ προσέ-
χοντες Ἡλεκτρώωνος ἀπῆλθον τὰς βόας ἀμνομένων
δὲ τῶν Ἡλεκτρώωνος παίδων, ἐκ προκλήσεως ἀλλή-
λους ἀπέκτειναν. ² Ἐσώθη δὲ τῶν Ἡλεκτρώωνος παί-
δων Λικύμνιος ἔτι νέος ὑπάρχων· τῶν δὲ Πτερέλαου,
Εὐήρης, ὃς καὶ τὰς ναῦς ἐφύλασσε. Τῶν δὲ Ταφίων
οἱ διαφυγόντες ἀπέπλευσαν τὰς θαλαίσας βόας ἰόν-
τες, καὶ παρέθεντο τῷ βασιλεῖ τῶν Ἡλείων Πολυ-
ξένῳ. Ἀμφιτρώων δὲ παρὰ Πολυξένου λυτρωσάμενος
αὐτὰς ἤγαγεν εἰς Μυκῆνας· ὃ δὲ Ἡλεκτρώων τὸν τῶν
παίδων θάνατον βουλόμενος ἐκδικᾶσαι, παραδοὺς τὴν
βασιλείαν Ἀμφιτρώωνι καὶ τὴν θυγατέρα Ἀλκμήνην,
ἐξορκίσας, ἵνα μέχρι τῆς ἐπανόδου παρθένοι αὐτὴν
φυλάξῃ, στρατεύειν ἐπὶ Τηλεδόας διανοεῖτο. ⁴ Ἀπο-
λαμβάνοντος δὲ αὐτοῦ τὰς βόας, μὴδ' ἐκδορούσης,
Ἀμφιτρώων ἐπ' αὐτὴν ἀφῆκεν, ὃ μετὰ χεῖρας εἶχε,
ρόπαλον, τὸ δὲ ἀποκρουσθὲν ἀπὸ τῶν κεράτων εἰς τὴν
Ἡλεκτρώωνος κεφαλὴν ἰθὺς ἀπέκτεινεν αὐτόν. ⁵ Ὅθεν
λαδὼν ταύτην τὴν πρόφασιν Σθένελος, παντὸς Ἀρ-
γῶς ἐξέβαλεν Ἀμφιτρώωνα, καὶ τὴν ἀρχὴν τῶν Μυ-

Cepheum reliquit: ab hoc Persarum reges originem
duxisse feruntur: * Mycenis autem Alcæus, Sthenelus,
Heleus, Mestor, Electryo, ac filia Gorgophone, quam
Perieres uxorem duxit.

* Ex Alcæo et Astydamia Pelopis, vel, ut nonnulli, ex
Laonome Gunei, vel ut alii, ex Hipponome Menæcei,
Amphitryo natus est et filia Anaxo.

* E Mestore et Lysidice, Pelopis, Hippothoe; quam rapuit
Neptunus, et in Echinadas insulas translata compressit,
ex eaque genuit Taphium, qui in Taphum colonos
deduxit, eosque, quod procul a patria abivisset, Teleboas
appellavit.

* E Taphio filius natus est Pterelaus. Hunc Neptunus
aureo crine illius capiti imposito fecit immortalem. * Pte-
relao, (filia Comætho, et) filii fuerunt Chromius, Tyran-
nus, Antiochus, Chersidamas, Mestor, Everes.

* Electryo ducta Anaxo Alcæi, filiam procreavit Alcme-
nen, filios vero (Stratobaten,) Gorgophonum, Philono-
mum, Celæneum, Amphimachum, Lysinomum, Chirima-
chum, Anactorem, Archelaum; ac post bosce spurium
ex Midea Phrygia muliere Licymnium.

* Sthenelo et Nicippe, Pelopis, natæ sunt Alcinoe et
Medusa, et postea Eurystheus, qui Mycenis imperavit.
* Nam quo tempore Hercules pariendus erat, Jupiter inter
deos dixit, qui e Persei prole jam oriturus esset, eum
Mycenis regnaturum. Juno autem propter invidiam Ili-
thyæ persuasit, ut Alcmenæ partum coliberet, et hoc
effecit, ut Eurystheus Stheneli filius septimo mense in
lucem ederetur.

(6) Verum ad Electryonem, Mycenis imperantem, cum
Taphio Pterelai filii venientes, Mestoris regnum, qui Ta-
phio avus erat maternus, repetierunt, ac non obtempe-
rante Electryone, boves ejus abegerunt. Quod quum
impedire vellent Electryonis filii, ad certamen sese pro-
vocantes mutua cæde perierunt. * Servatus tamen est ex
Electryonis natis, qui puer adhuc erat Licymnius, ex
Pterelai vero Everes, qui naves custodiebat. Tum qui de
Taphis evaserant, navibus profecti sunt, postquam ab-
acta secum armenta apud Polyxenum Eliensium regem
deposuerant. Sed Amphitryo redemptas a Polyxeno bo-
ves Mycenæ reduxit. * Interea autem Electryo filiorum
cædem ulturus, regnum simul cum Alcmenæ filia Am-
phitryoni tradidit, iurejurando obstricto, ut ad reditum
filiam virginem servaret, ipse contra Teleboas bellum
molitus est. * Cui quum boves traderentur, earumque una
e grege aufugeret, in eam Amphitryo quam manibus
forte tenebat clavam conjecit, quæ vero de bovis corni-
bus repulsa et in Electryonis caput resiliens, eum vita
privavit. * Sthenelus itaque hanc nactus occasionem e
tota Argivorum terra Amphitryonem exegit, atque ipse
Mycenarum et Tirynthis imperio potitus est. Mideara.

αἰνῶν καὶ τῆς Τίρυνθος αὐτὸς κατέσχε· τὴν δὲ Μίδεαν, μεταπεμφόμενος τοὺς Πέλοπος παῖδας Ἀτρεά καὶ Θυέστην, παρέθετο τούτοις.

⁶ Ἀμφιτρύων δὲ, σὺν Ἀλκμήνῃ καὶ Λικυμνίῳ παραγενόμενος ἐπὶ Θήβας, ὑπὸ Κρέοντος ἡγήσθη, καὶ δίδωσι τὴν ἀδελφὴν Περιμήδην Ἀλικυμνίῳ. Λεγούσης δὲ Ἀλκμήνης, γαμηθῆσεσθαι τῷ τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς ἐκδικήσαντι τὸν θάνατον, ὑποσχόμενος ἐπὶ Τηλεβόας στρατεύει Ἀμφιτρώων καὶ παρακαλεῖ συλλαβέσθαι Κρέοντα. ⁷ Ὁ δὲ ἔφη στρατεύσειν, ἔαν πρότερον ἐκείνους τὴν Καδμείαν τῆς ἀλώπεκος ἀπαλλάξῃ. Ἐφθείρε γὰρ τὴν Καδμείαν ἀλώπηξ θηρίον. Ὑποστάντος δὲ, ὁμῶς εἰμαρμένον ἦν, αὐτὴν μηδέ τινα καταλαβεῖν. (7) Ἀδικουμένης δὲ τῆς χώρας, ἕνα τῶν ἀστῶν παῖδα οἱ Θηβαῖοι κατὰ μῆνα προετίθεισαν αὐτῇ, πολλοὺς ἀρπαζούσῃ, τοῦτο εἰ μὴ γένοιτο. ² Ἀπαλλαγὴς οὖν Ἀμφιτρώων εἰς Ἀθήνας πρὸς Κέφαλον τὸν Δηϊονέως, συνέπειθεν, ἐπὶ μέρει τῶν ἀπὸ Τηλεβοῶν λαφύρων, δέχειν ἐπὶ τὴν θήραν τὸν κύνα, ὃν Πρόκρις ἤγαγεν ἐκ Κρήτης παρὰ Μίνωος λαβοῦσα· ἦν δὲ καὶ τούτῳ πεποιμένον, πᾶν, ὅ τι ἂν διώκῃ, λαμβάνειν. Διωκομένης οὖν ὑπὸ τοῦ κυνὸς τῆς ἀλώπεκος, Ζεὺς ἀμφοτέρους λίθους ἐποίησεν. ³ Ἀμφιτρώων δὲ ἔχων ἐκ μὲν Θορικοῦ τῆς Ἀττικῆς Κέφαλον συμμαχοῦντα, ἐκ δὲ Φωκίῳ Πανοπίᾳ, ἐκ δὲ Ἑλίου τῆς Ἀργείας Ἐλειον τὸν Περσέως, ἐν δὲ Θηβῶν Κρέοντα, τὰς τῶν Ταφίων νήσους ἐπόρθει. ⁴ Ἀχρὶ μὲν οὖν ἔζη Πτερέλαος, οὐκ ἐδύνατο τὴν Τάφον ελεῖν· ὥς δὲ ἡ Πτερέλαος θυγάτηρ Κομαιθῶ, ἑρασθεῖσα Ἀμφιτρώωνος, τὴν χρυσὴν τρίχα τοῦ πατρὸς ἐκ τῆς κεφαλῆς ἐξείλετο, Πτερέλαος τελευτήσαντος, ἐχειρώσατο τὰς νήσους ἀπάσας. ⁵ Τὴν μὲν οὖν Κομαιθῶ κτείνας Ἀμφιτρώων, καὶ τὴν λείαν ἔχων, εἰς Θήβας ἔπλει, καὶ τὰς νήσους Ἐλείῳ καὶ Κεφάλῳ δίδωσι. Καί κεινοι πόλεις αὐτῶν ἐπωνύμους κτίσαντες κατέκτισαν.

(8) Πρὸ τοῦ δὲ Ἀμφιτρώωνα παραγενέσθαι εἰς Θήβας, Ζεὺς διὰ νυκτὸς ἔλθων, καὶ τὴν μίαν τριπλασιάσας νύκτα, ὁμοίος Ἀμφιτρώωνι γενόμενος, Ἀλκμήνῃ συνευνάσθη, καὶ τὰ γενόμενα παρὰ Τηλεβοῶν διηγήσατο. ² Ἀμφιτρώων δὲ παρχγενόμενος, ὥς οὐχ ἑώρα φιλοφρονουμένην πρὸς αὐτὸν τὴν γυναῖκα, ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν· εἰπούσης δὲ, ὅτι τῇ προτέρᾳ νυκτὶ παραγενόμενος αὐτῇ συγκεκοιμήται, μανθάνει παρὰ Τειρεσίου τὴν γενομένην τοῦ Διὸς συνουσίαν.

³ Ἀλκμήνῃ δὲ δύο ἐγέννησε παῖδας, Διὶ μὲν Ἡρακλέα, μιᾷ νυκτὶ πρεσβύτερον, Ἀμφιτρώωνι δὲ Ἰφικλέα. ⁴ Τοῦ δὲ παιδὸς ὄντος ὀκταμηνιαίου, δύο δράκοντας ὑπερμεγέθεις Ἡρα ἐπὶ τὴν εὐνὴν ἐπεμψε, διαφθάρηναι τὸ βρέφος θέλουσα. Ἐπιβουμένης δὲ Ἀλκμήνης Ἀμφιτρώωνα, Ἡρακλῆς διαναστάς ἄγχιον ἑκατέραις ταῖς χερσὶν αὐτοὺς διέφθειρε. ⁵ Φερεκύδης δὲ φησιν, Ἀμφιτρώωνα, βουλόμενον μαθεῖν, ὁπότερος ἦν τῶν παίδων ἐκείνου, τοὺς δράκοντας εἰς τὴν εὐνὴν ἐμβαλεῖν, καὶ τοῦ μὲν Ἰφικλέους φυγόντος, τοῦ δὲ

vero quos affessiverat, Pelopis filiis Atreo et Thyestæ tradidit.

⁶ Amphitryo cum Alcmena et Licymnio Thebas profectus a Creonte expiatus est, ac Perimedem sororem collocavit Licymnio. ⁷ Alcmena ei se nupturam professa, qui fratrum suorum interitum ulcisceretur, id pollicitus Amphitryo contra Teleboas expeditionem paravit, et Creontem ad belli societatem advocavit. ⁸ Qui socium se fore inquit, si prius ille Cadmeam a vulpe liberaverit. Nam Cadmeam devastabat fera volpes, quam licet adortus esset aliquis, fato tamen cantum erat, ut a nullo unquam mortalium caperetur. (7) Dana regio infestabatur, unum ex urbanis puerum singulis mensibus vulpi proposuerunt, quæ, nisi hoc factum esset, pro uno plures raptura erat. ⁸ Igitur Amphitryo Athenas profectus Cephalo Deionel filio, Teleboicorum spoliis parte promissa, persuasit, ut in venationem adduceret canem, quem Procris a Minoe acceptum e Creta adduxerat. Huic enim fato concessum erat, ut quamcunque insectaretur feram caperet. Insequente itaque cane vulpem, Jupiter utrumque in lapides convertit. ⁹ Amphitryo autem e Thorico in Attica Cephalum belli socium habens, e Phocensibus Panopeum, ex Heli Argivorum urbe Heleum Persei, e Thebis Creontem, Taphiorum insulas vastabat. ¹⁰ Sed dum Pterelaus vivebat, Taphium capere non potuit. Quum autem Comætho Pterelai filia, Amphitryonis amore capta, aureum de patris capite capillum prosecuisset, Pterelai morte insecuta, omnes insulas in suam redegit potestatem. ¹¹ Deinde interfecta Comætho, Amphitryo cum spoliis Thebas regavigavit, atque insulas Heleo et Cephalo tradidit, qui ibi conditas sibi cognomines urbes incoluerunt.

(8) Prius autem quam Amphitryo Thebas redisset, Jupiter per noctem ad Alcmenam accessit, cum qua, trinotio facto et assumta Amphitryonis forma, concubuit, quæque adversus Teleboas gesta essent omnia narravit. ² Amphitryo redux quum a conjuge se negligentius excipi videret, causam rei quæsit. Cui quum Alcmena responderet eum jam priori nocte affuisse et secum concubuisse, a Tiresia Jovis cum uxore concubitus rescivit.

³ Alcmena duos peperit filios, Jovi quidem Herculem una nocte majorem, Amphitryoni autem Iphiclem. ⁴ Hercule octo menses nato, duos dracones inusitatae magnitudinis Juno infantem perditura in lectum ejus immisit. Alcmena Amphitryonis opem implorante, Hercules in pedes erectus utraque manu constrictos suffocavit. ⁵ Ceterum Pherecydes ait Amphitryonem, quum scire vellet uter puerorum ipsius esset filius, serpentes illos in cunas

Ἡρακλέους ὑποστάντος, μαθεῖν, ὥς Ἰφικλῆς ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται.

(9) Ἐδιδάχθη δὲ Ἡρακλῆς ἀρματηλατεῖν μὲν ὑπὸ Ἀμφιτρύωνος, παλαίειν δὲ ὑπὸ Αὐτολύκου, τοξεύειν δὲ ὑπὸ Εὐρύτου, ὀπλομαχεῖν δὲ ὑπὸ Κάστορος, κιθαρωδεῖν δὲ ὑπὸ Λίνου. ² Οὗτος δὲ ἦν ἀδελφὸς Ὀρφέως, ἀφικόμενος δὲ εἰς Θήβας, καὶ Θηβαῖος γενόμενος, ὑπὸ Ἡρακλέους τῇ κιθάρᾳ πληγῆς ἀπέθανεν. Ἐπιπλήξαντα γὰρ αὐτὸν ὀργισθεὶς ἀπέκτεινε. Δίκην δὲ ἐπαγόντων τινῶν αὐτῷ φόνου, παρανέγνω νόμον Ῥαδαμάνθους λέγοντος, ὅς ἂν ἀμύνηται τὸν χειρῶν ἀδικῶν ἀρξάντα, ἀθῶον εἶναι· καὶ οὕτως ἀπελύθη. ³ Δείσας δὲ Ἀμφιτρύων, μὴ πάλιν τι ποιῆσθαι τοιοῦτον, ἐπέμψεν αὐτὸν εἰς τὰ βουφορβία, καὶ αἰετὸς τρεφόμενος μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ πάντων διήνεγκεν. ⁴ Ἦν δὲ καὶ θεωρηθεὶς φανερός ἐστι Διὸς παῖς ἦν. Τετραπηνυαῖον μὲν γὰρ εἶχε τὸ σῶμα, πῦρ δὲ ἐξ ὀμμάτων ἱαμπευ αἰγλήν· οὐκ ἥσυχος δὲ οὔτε τοξεύων, οὔτε ἀκοντίζων.

⁵ Ἐν δὲ τοῖς βουκολίοις ὑπάρχων ὀκτωκαιδεκάετης, τὸν Κιθαῖρωνεον ἀνέειλε λέοντα. Οὗτος ὀρμώμενος ἐκ τοῦ Κιθαῖρωνος τὰς Ἀμφιτρύωνος ἐφθίρε βόας καὶ τὰς Θεστίου. Βασιλεὺς δὲ ἦν οὗτος Θεσπίων. (10) Πρὸς δὲν ἀφίκετο Ἡρακλῆς, εἰεὶν βουλόμενος τὸν λέοντα. Ὁ δὲ αὐτὸν ἐξένισσε πεντήκοντα ἡμέρας, καὶ ἐπὶ τὴν θήραν ἐξίοντι νυκτὸς ἐκίστης μίαν συνεύναζε θυγατέρα. Πεντήκοντα δὲ αὐτῷ ἦσαν ἐκ Μεγαμήδης γαγεννημέναι τῆς Ἀρναίου. Ἐσπούδαζε γὰρ πάσας ἐξ Ἡρακλείους τεκνοποιήσασθαι. ² Ἡρακλῆς δὲ, μίαν νομίζων εἶναι τὴν αἰετὸν συνευνομένην, συνῆλθε πάσαις. Καὶ χειρωσάμενος τὸν λέοντα, τὴν μὲν δорὰν ἡμφέσασα, τῷ χόσματι δὲ ἐρχήσατο κόρυδι.

(11) Ἀνακάμπτοντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τῆς θήρας συνήντησαν κήρυκες παρὰ Ἐργίνου πεμφθέντες, ἵνα παρὰ Θηβαίων τὸν δασμὸν λάβωσιν. ² Ἐτέλουν δὲ Θηβαῖοι τὸν δασμὸν Ἐργίνῳ δι' αἰτίαν τήνδε· Κλύμενον τὸν Μινυῶν βασιλεῖα λίθῳ βαλὼν Μενοικίως ἠνίοχος, ὄνομα Περιήρης, ἐν Ὀρχοστῇ, Ποσειδῶνος ταμέει, τιτρώσκει· ὃ δὲ κομισθεὶς εἰς Ὀρχομενὸν ἡμιθνής, ἐπισκῆπται τελευτῶν Ἐργίνῳ τῷ παιδί ἐκδικῆσαι τὸν θάνατον αὐτοῦ. ³ Στρατεύσας δὲ Ἐργίνος ἐπὶ Θήβας, κτείνας οὐκ ὀλίγους, ἐσπέισατο μεθ' ὄρκων, ὅπως πέμπωσιν αὐτῷ Θηβαῖοι δασμὸν, ἐπὶ εἰκοσιν ἔτη, κατὰ ἔτος ἑκατὸν βόας. ⁴ Ἐπὶ τοῦτον τὸν δασμὸν τοὺς κήρυκας εἰς Θήβας ἀπύοντας, συντυχόν, Ἡρακλῆς ὠλοδήσατο· ἀποταμῶν γὰρ αὐτῶν τὰ ὦτα καὶ τὰς ῥίνας, καὶ διὰ σχοινίων τὰς χεῖρας δῆσας ἐκ τῶν τραχηλῶν, ἔφη τοῦτον Ἐργίνῳ καὶ Μινύαις δασμὸν κομίζειν. Ἐφ' οἷς ἀγανακτῶν ἱστράτευσεν ἐπὶ Θήβας. ⁵ Ἡρακλῆς δὲ, λαβὼν ὅπλα παρ' Ἀθηναίων καὶ πολεμαρχῶν, Ἐργίνον μὲν ἔκτεινε, τοὺς δὲ Μινύας ἐτρέφετο, καὶ τὸν δασμὸν διπλοῦν ἠνάγκασε Θηβαῖοις φέρειν. Συνέβη δὲ κατὰ τὴν μάχην Ἀμφιτρύωνα γενναίως μαχόμενον τελευτῆσαι. ⁶ Λαμβάνει δὲ Ἡρακλῆς παρὰ Κρέοντος ἀριστεῖον τὴν πρεσβυ-

injecisse, atque Iphicle fugiente, Hercule vero eos sustinente, Iphiclem ex se genitum cognovisse.

(9) Hercules curru regere doctus est ab Amphitryone, luctari ab Autolyco, sagittari ab Euryto, armis dimicare a Castore, citharam pulsare a Lino; ² qui Orpheus frater, quum Thebas venisset et in Thebanorum civium numerum esset receptus, ab Hercule cithara percussus periit. Nam quoniam ab eo castigatus esset, Hercules eum ira abreptus interfecit. Quem quum quidam caedis reum agerent, legem recitavit Rhadamanthi, qui eum, qui injustis manibus injuriam inferre conantem repulerit, insontem esse dixit. Atque ita absolutus est ³ Veritas autem Amphitryo ne quid iterum ejusmodi faceret, misit eum ad armenta. Hic educatus corporis magnitudine roboreque omnes antecellebat, ⁴ et ipso adpectu apparuit Jovis eum filium esse. Nam quattuor cubitum erat altitudine, igneumque ex oculis splendorem effundebat, nec a scopo aberrabat, sive sagittas sive jacula mitteret.

⁵ Inter armenta annum agens decimum octavum, leonem Cithaeroneum interfecit, qui e Cithaerone irruens Amphitryonis boves dilacerabat et Thestii. Hic rex erat Thespensium; (10) ad quem leonis occidendi causa sese contulit Hercules. Ille eum per quinquaginta dies hospittio excepit, atque venatum eunti singulis noctibus unam e filiabus comprimendam supposuit. Habebat vero quinquaginta e Megamede, Arnai filia, susceptas. Quas omnes ex Hercule nepotes sibi parere cupiebat. ² Hercules cum una eademque semper se concumbere ratus, congressus est cum omnibus. Interfecto demum leone, pellem ejus sibi induit, rictum galeae loco habuit.

(11) Redeunti a venatione obviam facti sunt legati ab Ergino missi, qui tributum a Thebanis exigent. ² Solvebant enim Thebani Ergino tributum hanc ob causam: Clymenum, Minyarum regem, lapidis ictu Menoccei auriga, Perieres nomine, in Onchestio Neptuni luco vulneraverat. Qui semianimis Orchomenum delatus, ubi moriturus erat, Ergino filio mortis suae ultionem mandavit. ³ Erginus igitur cum exercitu contra Thebas profectus, non paucis occisis, pacem jurejurando stabilitam Thebanis dedit ea lege, ut ad viginti annos centum boves quotannis tributum nomine mitterent. ⁴ Ad hoc tributum repetendum legatos Thebas pergentes Hercules, obviam factus, ignominia affecit: desectis enim auribus et naribus, manibusque ad collum funiculis religatis, hoc eos jussit Ergino et Minys ferre tributum. Quare indignatus Erginus Thebis bellum intulit. ⁵ At Hercules, acceptis a Minerva armis, bello praefectus Erginum interfecit, ac Minyas in fugam vertit, eosque coegit, ut duplex tributum Thebanis penderent. Quo praelio Amphitryo strenue pugnans vitam finivit. ⁶ Hercules vero a Creonte fortitudinis praemium accepit Megaram, filiam natu maximam;

τάτην θυγατέρα Μέγαραν· ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο τρεῖς, Θηρίμαχος, Κρεοντιάδης, Δηϊκόων. 7 Τὴν δὲ νεωτέραν θυγατέρα Κρέων Ἰφίκλην δίδωσιν, ἥδη παιδα Ἰόλαον ἔχοντι ἐξ Αὐτομεδούσης τῆς Ἀλκάθου. 8 Ἐγήμε δὲ καὶ Ἀλκμήνην μετὰ τὸν Ἀμφιτρώωνος θάνατον Διὸς παῖς Ῥαδάμανθος, κατῴκει δὲ ἐν Ἰκαλαίᾳ τῆς Βοιωτίας πεφευγώς.

9 Προμαθὼν δὲ παρ' Εὐρύτου τὴν τοξικὴν Ἡρακλῆς, λαβεὶ παρὰ Ἑρμοῦ μὲν ξίφος, παρ' Ἀπόλλωνος δὲ τόξα, παρὰ Ἡφαίστου θώρακα χρυσοῦν, παρὰ δὲ Ἀθηνᾶς πέπλον· ῥόπαλον μὲν γὰρ αὐτὸς ἔταμιν ἐκ Νεμέας.

(12) Μετὰ δὲ τὴν πρὸς Μινύας αὐτῷ μάχην συνέβη κατὰ ζῆλον Ἥρας μανῆναι, καὶ τοὺς τε ἰδίους παῖδας, οὓς ἐκ Μεγάρας εἶχεν, εἰς πῦρ ἐμβαλεῖν, καὶ τῶν Ἰφίκλου δύο διὸ καταδικάσας αὐτοῦ ζυγὴν, καθαιρεται μὲν ὑπὸ Θεστίου· 2 παραγενόμενος δὲ εἰς Δελφοὺς, πυθάνεται τοῦ θεοῦ, ποῦ κατοικήσει. Ἡ δὲ Πυθία τότε πρῶτον Ἡρακλῆα αὐτὸν προσηγόρευσε· τὸ δὲ πρῶτον Ἀλκείδης προσηγόρευετο. Κατοικεῖν δὲ αὐτὸν εἶπεν ἐν Τίρυνθι, Εὐρυσθεὶ λατρεύοντα ἐτη δώδεκα, καὶ τοὺς ἐπιτασσομένους ἄλλους δώδεκα ἐπιτελεῖν, καὶ οὕτως, ἔφη, τὸν ἄθλων συντελεσθέντων, ἀθάνατον αὐτὸν ἴσασθαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

(1) Τοῦτο ἀκούσας ὁ Ἡρακλῆς, εἰς Τίρυνθα ἦλθε, καὶ τὸ προστατόμενον ὑπὸ Εὐρυσθέως ἐτέλει. Πρῶτον μὲν οὖν ἐπέταξεν αὐτῷ, τοῦ Νεμέου λέοντος τὴν δορὰν κομίσαι. Τοῦτο δὲ ζῶον ἦν ἄτρωτον, ἐκ Τυφῶνος γεγεννημένον. 2 Πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὸν λέοντα, ἦλθεν εἰς Κλεωνὰς, καὶ ἐνέζεται παρὰ ἀνδρὶ χερνῆτῃ Μολόρχῳ· καὶ θύειν ἱερεῖον θέλοντι εἰς ἡμέραν ἔφη τρεῖν τριακοστὴν, καὶ, ἂν μὲν ἀπὸ τῆς θήρας σῶος ἐπαυλῇ, Διὶ Σωτῆρι θύειν, ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, τότε ὡς ἥρωι ἐναγίσειν. 3 Εἰς δὲ τὴν Νεμέαν ἀφικόμενος, καὶ τὸν λέοντα μαστεύσας ἐτόξευσε πρῶτον· ὡς δὲ ἔμαθεν ἄτρωτον ὄντα, ἀνατεινόμενος τὸ ῥόπαλον ἐδίωκε. 4 Συμφυγόντος δὲ εἰς ἀμφίστομον σπήλαιον αὐτοῦ, τὴν ἐτέραν ἀπωκοδόμησεν εἰσοδὸν, διὰ δὲ τῆς ἐτέρας ἐπεισῆλθε τῷ θηρίῳ, καὶ περιθεὶς τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ, κατέσχευεν ἄγχων, ἕως ἐπνίξε· καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων, ἐκόμειεν εἰς Μυκήνας. 5 Καταλαβὼν δὲ τὸν Μολόρχον ἐν τῇ τελευταίᾳ τῶν ἡμερῶν ὡς νεκρῷ μέλλοντα τὸ ἱερεῖον ἐναγίσειν, Σωτῆρι θύσας Διὶ, ἦγεν εἰς Μυκήνας τὸν λέοντα. 6 Εὐρυσθεὺς δὲ, καταλαβὼν αὐτοῦ τὴν ἀνδρίαν, ἀπέπατο λοιπὸν αὐτῷ εἰς τὴν πόλιν εἰσεύειν, δεικνύειν δὲ πρὸ τῶν πυλῶν ἐκέλευε τοὺς ἄλλους. 7 Φασὶ δὲ, ὅτι δέσας καὶ πέθον αὐτῷ χαλκοῦν εἰσχυρῆναι ὑπὸ γῆς κατεσκεύασε, καὶ πέμπτων κήρυκα Κοπρία, Πέλοπος τοῦ Ἥλίου, ἐπέταττε τοὺς ἄλλους. Οὗτος δὲ Ἰφίτον κτείνας, φυγὼν εἰς Μυκήνας, καὶ τυχὼν παρ' Εὐρυσθέως καθαρῶν, ἐκεῖ κατῴκει.

ex qua filii ei nati sunt tres, Therimachus, Creontiadēs, Deicoon. 7 Junio rem filiam Creon dedit Iphiclio, qui jam Iolaum filium ex Automedusa, Alcaethi, susceperat.

8 Alcmenam vero post Amphitryonis mortem duxit Jovis filius Rhadamanthus, qui in exilium actus Ocalem in Boeotia sedem sibi sumserat.

9 Hercules sagittandi artem ab Euryto edoctus, a Mercurio ensem accepit, ab Apolline arcum, a Vulcano thoracem aureum, ab Athena peplum. Nam clavam ipse sibi in Nemeae silva exciderat.

(12) Post pugnam contra Minyas accidit ei, ut Junonis ira in furorem incideret, et suos ipse filios ex Megara procreatos una cum duobus Iphicli filii in ignem conjiceret. Qua de causa quum se ipse exilio multasset, lustratur a Thesio. 2 Deinde Delphos profectus deum sciscitatur, ubinam sibi habitandum esset. Tum primo eum Pythia Herculem appellavit; antea enim Alcides nominabatur. Jussit vero eum Tiryntheum habitatum abire, ibique Eurystheo per duodecim annos servire et impositos duodecim labores perficere; atque sic demum, dixit, post peractos labores eum immortalē fore.

CAPUT V.

(1) Quo audito Hercules Tiryntem profectus, quidquid ab Eurystheo jubebatur peregit. Primum itaque illum Nemei leonis pellem afferre jussit. Id vero animal Typhone genitum invulnerabile erat. 2 Hercules contemdens in leonem Cleonas venit, ubi Molorchus, vir qui manibus suis victum sibi querebat, ipsum hospitio excepit. Cui hostiam mactare volenti, ad diem trigesimum eam servare dixit; et, si a venatione incolumis revertetur, Jovi Servatori eam sacrificaret, si vero occubisset, sibi tamquam heroi inferias ageret. 3 Ubi in Nemeam pervenit, investigatum leonem primo sagittis impetivit. Deinde ubi nullis eum posse vulneribus occidi cognovit, protenta clava feram persequatur; 4 quae quum in speluncam ancipitem confugisset, ejus alterum ostium obstruxit, ac per alterum leonem aggressus circumjecta collo manu eo usque tenuit constrictum, donec eum suffocaret. Tum humeris impositum asportans contendit Mycenae. 5 Ubi vero extrema sui reditus die Molorchum ut mortuo sibi inferias acturum deprehendit, ipse Jovi Servatori sacra fecit, et deinde leonem tulit Mycenae. 6 Eurystheus autem, cognita ejus fortitudine, vetuit eum postea urbem ingredi, sed ante portas jussit res a se gestas ostendere. 7 Dicitur etiam metu percussus dolium sibi aeneum, quo se absconderet, sub terra construxisse, atque per Copeum praekonem, Pelopis Eliensis filium, labores ei imperasse. Hic post interfectum Iphitum Mycenae exulaverat, ibique ab Eurystheo lustratus habitabat.

(2) Δεύτερον δὲ ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Λερναίαν ὕδραν κτείνειν· αὕτη δὲ ἐν τῇ τῆς Λέρνης ἑλει ἐκτραφείσα, ἐξέβαινεν εἰς τὸ πεδῖον, καὶ τὰ τε βοσκήματα καὶ τὴν χώραν διέφθειρεν. ² ἔῤῃγε δὲ ἡ ὕδρα ὑπερμέγεθς σῶμα, κεφαλὰς ἔχον ἑννέα, τὰς μὲν ὀκτὼ θνητάς, τὴν δὲ μέσσην ἀθάνατον. ³ Ἐπιβὰς οὖν ἄρματος, ἡνιοχῶντος Ἰολάου, παρεγένετο εἰς τὴν Λέρνην. Καὶ τοὺς μὲν ἵππους ἐστῆσε, τὴν δὲ ὕδραν εὐρών ἐν τινὶ λόφῳ παρὰ τὰς πηγὰς τῆς Ἀμυμώνης, ὅπου ὁ φωλεὸς αὐτῆς ὑπῆρχε, βαλὼν βέλεσι πεπυρωμένοις ἡνάγκασεν ἐξελθεῖν. ⁴ Ἐκβαίνουσάν δὲ αὐτὴν κρατῆσας κατεῖχεν. Ἡ δὲ θάτερῳ τῶν ποδῶν ἠνείχετο περιπλακείσα. Τῷ ῥοπαλῳ δὲ τὰς κεφαλὰς κόπτων, οὐδὲν ἀνύειν ἐδύνάτο· μῖς γὰρ κοπτομένης κεφαλῆς, δύο ἀνεφύοντο. ⁵ Ἐπεβοήθει δὲ καρχίνος τῇ ὕδρᾳ ὑπερμεγέθης, δάκνων τὸν πόδα. Διὸ τοῦτον ἀποκτείνας ἐπεκαλέσατο καὶ αὐτὸς βοηθὸν τὸν Ἰολαόν, ὃς, μέρος τι καταπρήσας τῆς ἐγγὺς ὕλης, τοῖς δαλοῖς ἐπικαίων τὰς ἀνατολάς τῶν (ἀναφυόμενων) κεφαλῶν, ἐκώλυεν ἀνίεναι. ⁶ Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον τῶν ἀναφυόμενων κεφαλῶν περιγεγόμενος, τὴν ἀθάνατον ἀποκόψας κατέρωξε, καὶ βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν, παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν φέρουσάν διὰ Λέρνης· εἰς Ἑλεούντα· τὸ δὲ σῶμα τῆς ὕδρας ἀνασχίσας, τῇ χολῇ τοὺς δίστους ἐβαψεν. ⁷ Εὐρύσθεὺς δὲ ἔφη, μὴ δεῖν κατὰρτίζεσθαι ἐν τοῖς δώδεκα τὸν ἄθλον· οὐ γὰρ μόνος, ἀλλὰ καὶ μετὰ Ἰολαίου, τῆς ὕδρας περιεγένετο.

(3) Τρίτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ, τὴν Κερυνίτιν ἑλκρον εἰς Μυκῆνας ἐμπνουν ἐνεγκεῖν. Ἦν δὲ ἡ ἑλκρος ἐν Οἰνῇ χρυσόκερκος, Ἀρτέμιδος ἱερά· διὸ καὶ βουλόμενος αὐτὴν Ἡρακλῆς μήτε ἀνελεῖν μήτε τρωῶσαι, συνεδίωξεν ὅλον ἑναιαυτόν. ² Ἐπεὶ δὲ κάμνον τὸ θηρίον τῇ διώξει συνέφυγεν εἰς ὄρος τὸ λεγόμενον Ἀρτεμίσιον, κατέκειθεν ἐπὶ ποταμὸν Ἀδῶνα, καὶ τοῦτον διαβαίνειν μέλλουσάν τοξεύσας συνέλαβε, καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων διὰ τῆς Ἀρχαδίας ἠπειγέτο. ³ Μετὰ Ἀπολλωνος δὲ Ἀρτεμις συντυγῶσα ἀφῆρητο, καὶ τὸ ἱερὸν ζῷον αὐτῆς κτείναντα κατεμέμερετο. Ὁ δὲ, ὑποτιμησάμενος τὴν ἀνάγκην, καὶ τὸν αἴτιον εἰπὼν Εὐρύσθεά γεγονέναι, πρᾶντας τὴν ὀργὴν τῆς Θεοῦ, τὸ θηρίον ἐκόμισεν ἐμπνουν εἰς Μυκῆνας.

(4) Τέταρτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὸν Ἐρυμάνθιον κάπρον ζῶντα κομίζειν. Τοῦτο δὲ τὸ θηρίον ἠδίκει τὴν Ψωφίδα, δρυώμενον ἐξ ὄρους, ὃ καλοῦσιν Ἐρυμάνθιν. ² Διερχόμενος οὖν Φολόην ἐπιξενούται Κενταύρῳ Φῶλῳ, Σίληνός τε καὶ Νύμφης Μελίας παιδὶ· οἷτος Ἡρακλεῖ μὲν ὅπτα παρείχε τὰ κρέα, αὐτὸς δὲ ὡμοῖς ἐχρῆτο. ³ αἰτοῦντος δὲ οἶνον Ἡρακλείους, ἔφη δεδουκέναι τὸν κοινὸν τῶν Κενταύρων ἀνοιξαι πίθον· θάρρειν δὲ παρακληισάμενος Ἡρακλῆς, αὐτὸν ἥνοιε, « καὶ μετ' οὐ πολὺ διὰ τῆς ὁσμῆς αἰσθόμενοι παρήσαν οἱ Κένταυροι πέτραις ὠπλισμένοι καὶ ἐλάταις ἐπὶ τὸ τοῦ Φόλου σπήλαιον. Τούς μὲν οὖν πρῶτους τολμήσαντας εἰσω παραλθεῖν Ἀγχιον καὶ Ἀγριον Ἡρα-

(2) Secundum Herculi laborem hydram Lernæam occidendam imperavit. Hæc in Lernæ palude enutrita, inde in campos exibat, et pecora et agros perdebant. ² Corpus habebat miræ magnitudinis, novem capitibus munitum, quorum octo mortalia, medium vero immortale. ³ Hercules igitur curru vectus, aurigante Iolao, venit ad Lernam. Sistit ibi equos, atque hydram nactus in monte quodam ad fontem Amymones, ubi ejus latebræ erant, ignitis sagittis missis eam e specu exegit. ⁴ Egressam deinde corripuit et detinuit. Ea vero alteri pedum circumplexa hærebat. Nec clava capita percutiens quidquam perficere potuit: nam uno confuso, duo subnascebantur. ⁵ Præterea cancer vasti corporis mordendo Herculis pedem hydræ opitulabatur. Quocirca, interfecto cancro, ipse quoque auxilio advocavit Iolaum; qui quum partem proximæ silvæ accendisset, torribus radices capitum exurendo, quominus alia suborirentur prohibuit. ⁶ Hunc in modum renascentibus capitibus superatis, immortale illud decussum defodit, et magni ponderis superimposuit lapidem ad viam, quæ per Lernam ducit Eleutem. Dissecto autem hydræ corpore, bile ejus sagittas tinxit. ⁷ At Eurystheus hunc laborem duodecim illis adnumerandum esse negavit, quod Hercules non solus, sed Iolai opera usus hydram superasset.

(3) Tertium laborem imposuit hunc, ut cervam Cerynitin Mycenæ vivam afferret. Erat hæc cerva ad Cenoen auratis cornibus insignis et consecrata Dianæ. Qua de causa quum Hercules eam nec interficere nec vulnerare vellet, per totum annum insecutus est. ² Ubi vero fera persecutione fatigata in Artemisium quem dicunt montem confugit, inde vero ad Ladonem fluvium, hunc transgressuram sagitta vulnerans cepit, eaque humeris imposita, per Arcadiam tetendit. ³ Sed cum Apolline Diana obviam facta cervam voluit eripere, eumque quod sacrum sibi animal interfecturus fuisset, objurgavit. Is vero necessitatem facinori prætendens, reique auctorem Eurystheum esse dicens, placata deæ ira, feram vivam adhuc tulit Mycenæ.

(4) Quartum laborem imperavit hunc, ut aprum Erymanthium vivum apportaret. Hæc fera ab Erymantho monte prorumpens Psophidem devastabat. ² Hercules igitur per Pholoen iter faciens a Pholo Centauro, Sileni et Mellæ nymphæ filio, hospitio excipitur. Is hospiti tostas carnes apposuit, ipse crudis vesci maluit. ³ Poscenti vero vinum Herculi vereri se dixit commune Centaurorum dolium aperire. Sed Hercules eum bono animo esse jubens dolium aperuit. ⁴ Nec multo post Centauri, quum vini odore de hac re certiores facti essent, saxis arinati et abietibus ad Pholi antrum adcurrere. E quibus Anchium et Agrium, qui primi antrum ingredi ausi erant,

κλῆς ἐτρέφετο βαλὼν δαλοῖς τοὺς δὲ λοιποὺς ἐτόξαισε
διώκων ἔχρι τῆς Μαλιάς. ⁵ Ἐκείθεν δὲ πρὸς Χείρωνα
συνέφυγον, ὅς, ἐξαλαθείς ὑπὸ Λαπιθῶν ὄρους Πηλίου,
παρὰ Μαλίαν κατέκρησε. Τούτῳ περιπεπτωκότας
τοὺς Κενταύρους τοξάων ἴση βίλος, τὸ δὲ ἐνεχθῆναι
Ἐλάτου διὰ τοῦ βραχίονος, τῷ γόνати Χείρωνος
ἐμπήγνυται. ⁶ Ἀνιαθεὶς δὲ Ἡρακλῆς, προσδραμὼν τὸ
τε βέλος ἐξέλκυσε, καὶ, δόντος Χείρωνος, φάρμακον
ἐπέθηκεν. Ἀνίστατο δὲ ἔχων τὸ ὀκος εἰς τὸ σπῆλαιον
ἀπαλλάσσεσθαι καὶ τελευτῆσαι βουλόμενος καὶ
μὴ δυνάμενος, ἐπειπερ ἀθάνατος ἦν, ἀντιδόντος δὲ
Διὶ Προμηθέως τὸν ἀντ' αὐτοῦ τεληζόμενον ἀθάνα-
τον, οὕτως ἀπέθανε. ⁷ Οἱ λοιποὶ δὲ τῶν Κενταύρων
φεύγουσιν ἄλλος ἄλλω. Καὶ τινες μὲν παριγένοντο
εἰς ὄρος Μαλίαν, Εὐρυτίων δὲ εἰς Φολόην (Ὀλεον?),
Νέσσοι δὲ ἐπὶ ποταμὸν Εὐήνον, τοὺς δὲ λοιποὺς ὑπο-
δεξάμενος Ποσειδῶν εἰς Ἐλευσίνα (Λευκωσίαν?) ὄρει
κατεκάλυψε. ⁸ Ἐπανελθὼν δὲ εἰς Φολόην Ἡρακλῆς,
καὶ Φόλον τελευτῶντα θεασάμενος; (leg. ἐθεάσατο)
μετὰ καὶ ἄλλων πολλῶν· ἐλκύσας γὰρ ἐκ νεκροῦ τὸ
βέλος, ἐθαύμαζεν, εἰ τοὺς τηλικούτους τὸ μικρὸν διέ-
φθειρε· τὸ δὲ τῆς χειρὸς ὀλισθήσαν ἦλθεν ἐπὶ τὸν πόδα,
καὶ παραχρῆμα ἀπέκτεινε αὐτόν. ⁹ Θάψας δὲ Φόλον
Ἡρακλῆς, ἐπὶ τὴν τοῦ κάρου θήραν παραγίνεται,
καὶ, διώξας αὐτὸν ἔκ τινος λόγχης μετὰ κραυγῆς εἰς
γύνα πολλήν, παρειμένον ἐμβροχίσας ἐκόμισεν εἰς
Μυκήνας.

(5) Πέμπτον μὲν ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον, τῶν Αὐ-
γέου βοσκημάτων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ μόνον ἐκφορῆσαι τὴν
ὄνθον. Ἦν δὲ Αὐγέας βασιλεὺς Ἡλίδος, ὡς μὲν τινες
εἶπον, παῖς Ἡλίου, ὡς δὲ τινες, Ποσειδῶνος, ὡς δὲ
ἔνιοι, Φόρβαντος· πολλὰς δὲ εἶχε βοσκημάτων ποι-
μας. ² Τούτῳ προσελθὼν Ἡρακλῆς, οὐ δηλώσας τὴν
Εὐρυσθέως ἐπιταγὴν, ἔφασκε μιᾷ ἡμέρᾳ τὴν ὄνθον
ἐκφορῆσαι, εἰ δώσει τὴν δεκάτην αὐτῷ τῶν βοσκη-
μάτων. ³ Αὐγέας δὲ ἀπιστῶν ὑπισχνεῖται. Μαρτυρού-
μενος δὲ Ἡρακλῆς τὸν Αὐγέου παῖδα Φυλῆα, τῆς τε
αὐλῆς τὸ θεμέλιον διεῖλε, καὶ τὸν Ἀλφειὸν ποταμὸν
καὶ τὸν Πηνειὸν σύνεγγυς ρέοντας παροχτεύσας ἐπὶ-
γαγεν, ἔκρουεν δι' ἄλλης ἐξόδου ποιήσας. ⁴ Μισθὸν δὲ
Αὐγέας, ὅτι κατ' ἐπιταγὴν Εὐρυσθέως τοῦτο ἐπιτε-
τέλεσται, τὸν μισθὸν οὐκ ἀπεδίδου, προσέτι δὲ ἡρνεῖτο
καὶ μισθὸν ὑποσχέσθαι δώσειν, καὶ κρίνεσθαι περὶ
τούτου ἔτοιμος ἔλεγεν εἶναι. ⁵ Καθεζομένων δὲ τῶν δι-
καστῶν, κληθεὶς δὲ Φυλεὺς ὑπὸ Ἡρακλέους τοῦ πα-
τρὸς κατεμαρτύρησεν, εἰπὼν, ὁμολογῆσαι μισθὸν
δώσειν αὐτῷ. Ὅργισθεὶς δὲ Αὐγέας, πρὶν τὴν ψῆφον
ἐνεχθῆναι, τὸν τε Φυλῆα καὶ τὸν Ἡρακλέα βαδίζειν
ἐξ Ἡλίδος ἐκέλευσε. ⁶ Φυλεὺς μὲν οὖν εἰς Δουλίχιον
ἦλθε, καὶ κατῴκει· Ἡρακλῆς δὲ εἰς Ὀλεον πρὸς
Δεξαμένον ἦκε, [καὶ κατῴκει,] καὶ κατέλαβε τοῦ-
τον μέλλοντα δι' ἀνάγκην μνηστεύειν Εὐρυτίωνι
Κενταύρῳ Μνησιμάχῃ τὴν θυγατέρα· ὅφ' οὐ παρα-
κληθεὶς βοηθεῖν ὀδόντα ἐπὶ τὴν νύμφην Εὐρυτίων

Hercules torribus petens in fugam vertit; reliquos sagittis
persecutus est usque ad Maleam. ⁵ Inde ad Chironem con-
fugerunt, qui a Lapithis Pello monte expulsus ad Maleam
concederat. Hercules circumfusus ei Centauros sagittans
telum emisit, quod delatum per Elati brachium in Chironis
genu infixum est. ⁶ Tum cruciatus Hercules accurrit, at-
que telum extraxit, datumque a Chirome remedium vul-
neri imposuit. Ille vero insanabili vulnere sauciatus in
cavernam se recepit, ibique quum vita excedere vellet,
nec tamen per immortalitatem posset, Prometheus Jovi
eum dedit, qui immortalis pro ipso mori vellet, et sic de-
mum ille vitam sinivit. ⁷ Reliqua Centaurorum multitudo
alii alio diffugerunt. Et nonnulli quidem in Maleam (Ho-
molen?) montem sese receperunt, Eurytion vero Pho-
loen (Olenum?), Nessus ad Evenum fluvium; ceteros
Neptunus excipiens ad Eleusin (in Leucosia, una ex Si-
renarum insulis?) injecto monte occuluit. ⁸ Regressus
Pholoen Hercules inter alios multos etiam Pholum mori-
entem conspexit. Etenim telum ex mortuo aliquo ex-
tractum contemplatus, miratus est quomodo tantos viros
tantula sagitta potuisset occidere; haec autem e manu
elapsa in ipsius pedem decidit et illico eum interfecit.
⁹ Postquam igitur Pholum sepeliverat, Hercules ad apri
venationem contendit, quem e fruteto multo cum clamore
in altam nivem egit, atque sic defessum illaqueans per-
tulit Mycenae.

(5) Quintum laborem imperavit, ut Augae pecorum
fimium uno die solus exportaret. Augae rex erat Elidis,
Helii filius, vel, ut nonnulli dicunt, Neptuni, secundum
alios, Phorbantis; ac multos habebat greges pecorum. ² Ad
hunc veniens Hercules, nulla de Eurysthei mandato men-
tione facta, uno die se fimium omnem exportaturum polli-
citus est, si decimam pecorum ipsi donaret. ³ Augae rem
fieri posse non credens, se illi postulata concessurum pro-
mittit. Antestatus vero Hercules Phyleum Augae filium,
aulae murum diremit, et Alpheum et Peneum, in vicinia
praeterfluentes amnes, per canalem derivatos immisit et per
aliud alveum ut defluerent effecit. ⁴ Sed Augae ubi hoc
ex Eurysthei imperio confectum esse accepit, non modo
pactam mercedem solvere nolebat, sed etiam quidquam
se promississe negabat, eaque de re iudicium se subitum
esse ultro dictitabat. ⁵ Considentibus igitur iudicibus, Phy-
leus ab Hercule citatus in patrem testimonium dixit, eum
mercedem Herculi pollicitum esse confirmans. Proinde
Augae ira inflammatus, antequam iudicium suffragiis sen-
tentia ferretur, Phyleum et Herculem Elide excedere jus-
sit. ⁶ Phyleus igitur Dulichium commigravit ibique conse-
dit. Hercules autem Olenum ad Dexamenum abiit, (et
ibidem habitavit). Hunc necessitate compulsus ut Eury-
tionem Centauro Mnesimachen filiam in matrimonium daret
deprehendit; a quo ut sibi opem ferret exoratus Hercules
Eurytionem, qui ad sponsam ducendam venerat, intere-

ἀπέκτεινεν. ⁷ Εὐρυσθέης δὲ οὐδὲ τοῦτον ἐν τοῖς δώδεκα προσεδέξατο ἄθλον, λέγων, ἐπὶ μισθῷ πεπραγμένοι.

(6) Ἐκτον ἐπέταξεν ἄθλον αὐτῷ τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας ἐκδιώξει. Ἦν δὲ ἐν Στυμφάλῳ πόλει τῆς Ἀρκαδίας Στυμφαλὶς λεγομένη λίμνη, πολλῇ συνηρηφής ὕλη. Εἰς ταύτην ὄρνεις συνέφυγον ἅπλοτοι, τὴν ἀπὸ τῶν λύκων ἀρπαγὴν δεδοικυῖαι. ² Ἀμυχανοῦντος οὖν Ἡρακλέους, πῶς ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὄρνιθας ἐκβάλῃ, χάλκεα κρόταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθηναῖα παρὰ Ἡφαίστου λαβοῦσα. ³ Ταῦτα κρούων ἐπὶ τινος δρους τῇ λίμνῃ παρακειμένου τὰς ὄρνιθας ἐρόβει· αἱ δὲ τὸν δοῦπον οὐχ ὑπομένουσai, μετὰ δέους ἀνίπταντο, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἡρακλῆς ἐτόξευσεν αὐτάς.

(7) Ἑβδομον ἐπέταξεν ἄθλον τὸν Κρήτα ἀγαγεῖν ταῦρον. Τοῦτον Ἀκουσίλαος μὲν εἰναί φησι τὸν διαπορθεύσαντα Εὐρώπῃν Διί. ² Τινὲς δὲ τὸν ὑπὸ Ποσειδῶνος ἀναδοθέντα ἐκ θαλάσσης, ὅτε καταθύσειν Ποσειδῶνι Μίνως εἶπε τὸ φανέν ἐκ τῆς θαλάσσης. Καί φασι, θεασάμενον αὐτὸν τοῦ ταύρου τὸ κάλλος, τοῦτον μὲν εἰς τὰ βουκόλια ἀποπέμψαι, θῆσαι δὲ ἄλλον Ποσειδῶνι· ἐφ' οἷς ὀργισθέντα τὸν θεὸν ἀγριῶσαι τὸν ταῦρον. ³ Ἐπὶ τοῦτον παραγενόμενος εἰς Κρήτην Ἡρακλῆς, ἐπειδὴ λαβεῖν ἤξiou, Μίνως εἶπεν αὐτῷ, λαμβάνειν διαγωνισάμενον. Καὶ λαβὼν πρὸς Εὐρυσθέα διακομίσας εἰδείξε, καὶ τὸ λοιπὸν εἰασεν ἀνετον· ⁴ ὁ δὲ πλανηθεὶς Σπάρτην τε καὶ Ἀρκαδίαν ἄπασαν, καὶ διαβὰς τὸν Ἰσθμὸν εἰς Μαραθῶνα τῆς Ἀττικῆς ἀφικόμενος, τοὺς ἐγγυρῶν διαλυμαίνετο.

(8) Ὀγδοὺν ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Διομήδους τοῦ Θρᾷκῆς ἵππους εἰς Μυκῆνας κομίσαι. Ἦν δὲ οὗτος Ἄρεος καὶ Κυρήνης, βασιλεὺς Βιστόνων ἔθνους Θρᾷκιου καὶ μαχμωτάτου· εἶχε δὲ ἀνθρωποφάγους ἵππους. ² Πλειστας οὖν μετὰ τῶν ἰκουσῶς συνεπομένων, βιασάμενος τοὺς ἐπὶ ταῖς φάτναις τῶν ἵππων ὑπάρχοντας, ἤγαγεν ἐπὶ τὴν θάλασσαν. ³ Τῶν δὲ Βιστόνων σὺν ὅλοις ἐπιδοθησύντων, τὰς μὲν ἵππους παρέδωκεν Ἀβδήρῳ φυλάσσειν· οὗτος δὲ ἦν Ἑρμοῦ παῖς, Λοκρὸς ἐξ Ὀπούντος, Ἡρακλέους ἐρώμενος, ὃν αἱ ἵπποι διάφθειραν ἐπισπασάμεναι. ⁴ Πρὸς δὲ τοὺς Βιστόνας διαγωνισάμενος, καὶ Διομήδην ἀποκτείνας, τοὺς λοιποὺς ἠνάγκαζε φεύγειν, καὶ κτίσας πόλιν Ἀβδήρον παρὰ τὴν τάφον τοῦ διαφθαρέντος Ἀβδήρου, τὰς ἵππους κομίσας Εὐρυσθέῃ ἔδωκε· μεθέντος δὲ αὐτὰς Εὐρυσθέως, εἰς τὸ λεγόμενον ὄρος Ὀλυμπον ἔλθοῦσαι πρὸς τῶν θηρίων ἀπώλοντο.

(9) Ἐνατον ἄθλον Ἡρακλεῖ ἐπέταξε, ζωστήρα κομίσαι τὸν Ἴππολύτης. Αὕτη δὲ ἐβασίλευεν Ἀμαζόνων, αἱ κατέκονον περὶ τὸν Θερμώδοντα ποταμὸν, ἔθνος μέγα τὰ κατὰ πόλεμον· ἤσκειν γὰρ ἀνδρία. Καὶ εἰ ποτε μιγῆσαι γεννήσαιαν, τὰ θῆλα ἐτρέφον, καὶ τοὺς μὲν δεξιόους μαστοὺς ἐξέθλιβον, ἵνα μὴ κωλύωνται ἀκοντίζειν, τοὺς δὲ ἀριστεροὺς εἰων, ἵνα τρέφοιεν. ² Εἶχε δὲ Ἴππολύτη τὸν Ἄρεος ζωστήρα,

mit. ⁷ Sed Eurystheus neque hunc inter duodecim admisit laborem, quippe quem mercede fecisset.

(6) Sextum ei laborem imperavit, ut Stymphalidas aves fugaret. Erat in Stymphalo Arcadiae urbe Stymphalis palus multis opaca arboribus. Huc innumera avium multitudo, pertimescentes ne lupi praedam sibi caperent, fuga se receperant. ² Ambigenti itaque Herculi quam ratione aves e silva dispelleret, Minerva aenea crepitacula dedit a Vulcano ipsi donata. ³ Haec ille pulsans in monte quodam paludi adjacente pavore aves percussit; quae sonitum istum haud sustinentes praeter metu evolarunt, atque hunc in modum Hercules sagittis eas transfixit.

(7) Septimum laborem imposuit, ut taurum Cretensem adduceret. Hunc Acusilaus eundem esse refert, qui Europam Jovi transfretaverit. ² Contra alii dicunt eum a Neptuno e mari emissum, quo tempore Minos id se Neptuno immolaturum dixit, quod e mari apparuerit. Atque aiunt admiratum ipsum tauri speciem ad armenta eum dimisisse, ejusque loco alium Neptuno sacrificasse. Quam ob rem iratum numen taurum efferasse. ³ Contra hunc igitur Hercules in Cretam profectus, quum peteret ut capere liceret taurum, Minos permisit ipsi ut caperet eum, si perdomaret. Quem ubi subegerat, ad Eurystheum perlatum ostendit, post autem liberum dimisit. ⁴ Tum ille Spartam peragravit et Arcadiam universam, ac trajecto Isthmo, ad Marathem venit, ubi regionem illam incolentibus magna intulit detrimenta.

(8) Octavum laborem ei imperavit, ut Diomedis Thracis equas Mycenae adduceret. Is, Martis e Cyrene filius, rex erat Bistonum, Thraciae gentis bellicosissimae. Idem equas habebat humanis vescentes carnibus. ² Hercules igitur nave profectus cum volonum manu, vi superatis qui equarum praeseptis praerant, ipsas ad mare abegit. ³ Bistonibus vero cum armis ad opem ferendam accurrentibus, equas Abdero tradidit custodiendas. Hic Mercurii filius erat, Locrus ex Opunte, Herculis amasius, qui ab equabus discerptus perijt. ⁴ Interea Hercules manum cum Bistonibus conseruit, et interfecto Diomede reliquos fuga salutem querere coegit. Deinde Abdero urbe ad Abderi peremti sepulcrum condita, abactas equas Eurystheo tradidit. A quo dimissae in Olympo monte a feris dilaniatae sunt.

(9) Nonum laborem Herculi imperavit ut Hippolytae balteum afferret. Haec erat Amazonum regina, quae ad Thermodontem fluvium habitabant, gens bello gerendo praestantissima; nam bellicae strenuitati operam navabant. Ac si quando ex virorum concubitu peperissent, feminas tantum partus educabant. Eadem dexteris mammas elidebant, ne jaculis mittendis impedimento forent, laevas autem, quibus infantes alerent, servabant intactas. ² Hippolyte vero Martis balteum habebat, insigne principatus.

τόμβολον τοῦ προεστίνεν ἀπασῶν. Ἐπὶ τοῦτον τὸν ζωστῆρα Ἡρακλῆς ἐπέμπετο, λαβεῖν αὐτὸν ἐπιθυμούσης τῆς Εὐρυσθέως θυγατρὸς Ἀδμήτης.

³ Παραλαβὼν οὖν ἐθελοντὰς συμμάχους, ἐν μιᾷ νηὶ ἔπλει, καὶ προσίσχαι νήσῳ Πάρῳ, ἣν κατέκουν οἱ Μίνως υἱοὶ Εὐρυμέδων, Χρύσης, Νηραλίων, Φιλόλαος. Ἀπὸ πάντων ⁴ δὲ δύο τῶν ἐν νηὶ συνέβη τελευτῆσαι ὑπὸ τῶν Μίνως υἱῶν. ⁵ Ὑπὲρ ὧν ἀγανακτῶν Ἡρακλῆς, τούτους μὲν παραχρῆμα ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ λοιποὺς κατακλείσας ἐπολιόρχει, ὥς ἐπιπρεσβευσάμενοι παρακάλουν ἀντὶ τῶν ἀναιρεθέντων δύο λαβεῖν, οὓς ἂν αὐτὸς θελήσειεν. ⁶ Ὁ δὲ λύσας τὴν πολιορκίαν, καὶ τοὺς Ἀνδρόγεω τοῦ Μίνως υἱοὺς ἀνελόμενος Ἀγκαῖον καὶ Σθένειον, ἦκεν εἰς Μυσίαν πρὸς Λύκον τὸν Δασκύλου, ⁷ καὶ ξενισθεὶς ὑπὸ *** (suppl. videtur ὑπ' αὐτοῦ, τούτου τε καὶ) τοῦ Βεβρύκων βασιλέως συμβαλόντων, βοηθῶν Λύκω πολλοὺς ἀπέκτεινε, μεθ' ὧν καὶ τὸν βασιλεῖα Μυγδόνα ἀδελφὸν Ἀμύκου. Καὶ τὴν Βεβρύκων πλὴν ἀποτεμόμενος γῆν ἔδωκε Λύκῳ. Ὁ δὲ πᾶσαν ἐκείνην ἐκάλεσεν Ἡράκλειαν.

⁸ Καταπλεύσας δὲ εἰς τὸν ἐν Θემισκύρᾳ λιμένα, παραγενομένης ὥς αὐτὸν Ἰππολύτης, καὶ, τίνος ἥκοι χάριν, πυθομένης, καὶ δώσειν τὸν ζωστῆρα ὑπισχνουμένης, Ἡρα μὲν τῶν Ἀμαζόνων εἰκασθεῖσα τὸ πλῆθος ἐπεφοίτα, λέγουσα· Τὴν βασιλίδαν ἀφαρπάξουσιν οἱ προσελθόντες ξένοι. Αἱ δὲ μεθ' ὧν ἐπὶ τὴν ναῦν κατέβαιον σὺν ἵπποις. ⁹ Ὡς δὲ εἶδεν αὐτὰς καθωπλισμένας Ἡρακλῆς, νομίσας ἐκ δόλου τοῦτο γενέσθαι, τὴν μὲν Ἰππολύτην κτείνας, τὸν ζωστῆρα ἀφαιρεῖται· πρὸς δὲ τὰς λοιπὰς ἀγωνισάμενος ἀποκτείνει, καὶ προσέρχεται Τροίᾳ.

¹⁰ Συνεδεβήκει δὲ τότε κατὰ μῆτιν Ἀπόλλωνος καὶ Ποσειδῶνος ἀτυχεῖν τὴν πόλιν. Ἀπόλλων γὰρ καὶ Ποσειδῶν, τὴν Λαομέδοντος ὕβριν πειράσαι θέλοντες, εἰκασθέντες ἀνθρώποις, ἐπέσχοντο ἐπὶ μισθῷ τειχεῖν τὸ Πέργαμον. Τοῖς δὲ τειχίσασιν τὸν μισθὸν οὐκ ἀπέδιδον. ¹¹ Διὰ τοῦτο Ἀπόλλων μὲν λοιμὸν ἐπέμψα, Ποσειδῶν δὲ κῆτος ἀναφερόμενον ὑπὸ πλεμυρίδος, ὃ τοὺς ἐν τῷ πεδίῳ συνήρπαζεν ἀνθρώπους. ¹² Χρησμάτων δὲ λεγόντων, ἀπαλλαγὴν εἶσεσθαι τῶν συμφορῶν, ἐὰν προθῇ Λαομέδων Ἡσιόνην τὴν θυγατέρα αὐτοῦ βορὰν κῆτει, ὃ δὲ προῦσθη κατὰ πλησίον τῆς θαλάσσης πέτραις προσαρτήσας. ¹³ Ταύτην ἰδὼν ἀκραιμένην Ἡρακλῆς, ἐπέσχετο σώσειν αὐτήν, εἰ τὰς ἵππους παρὰ Λαομέδοντος λήψεται, ὃς Ζεὺς ποιήνῃ τῆς Γανυμήδους ἀρπαγῆς ἔδωκε. Δώσειν δὲ Λαομέδοντος εἰπόντος, κτείνας τὸ κῆτος Ἡσιόνην ἔσωσε. Μὴ βουλομένου δὲ τὸν μισθὸν ἀποδοῦναι, πολέμησεν Τροίαν ἀπειλήσας ἀνήκθαι, καὶ προσίσχαι Αἴνῳ.

¹⁴ Ἐνθα ξενίζεται ὑπὸ Πόλυτος. Ἀποπλέων δὲ, ἐπὶ τῆς ἡϊόνος τῆς Αἰνίας Σαρπηδόνα, Ποσειδῶνος μὲν υἱὸν, ἀδελφὸν δὲ Πόλυτος, ὕβριστὴν ὄντα, τοξεύσας ἀπέκτεινε. Καὶ παραγενομένος εἰς Θάσον, καὶ χειρωσάμενος τοὺς ἐνοικοῦντας Θράκας, ἔδωκε τοῖς Ἀνδρό-

Ad hunc igitur balteum apportandum Hercules emissus est, quum Admeta Eurysthei filia eum concupisceret.

³ Assumptis itaque sociis voluntariis, una nave avectus appellit Parum insulam, quam Minois filii incolebant Eurymedon, Chryses, Nephalion, Philolaus. Eorum vero qui in nave erant, accidit ut duo a Minois filiis interficerentur. ⁴ De quorum corde indignatus Hercules hos quidem statim occidit, ac reliquos intra oppidum inclusos obsidione premebat, donec per legatos ab Hercule precibus peterent, ut pro duobus necatis alios duos, quos ipse vellet, sibi sumeret. ⁵ Tum ille, soluta obsidione, postquam Androgei, Minois, filios elegerat Ancæum et Sthenelum, in Mysiam venit ad Lycum Dascyli natum, a quo hospitio exceptus, quum ille ac Bebrycum rex pugna conflingeret, Lyco auxiliatus multos occidit, inter eosque etiam Mygdonem regem, fratrem Amyci; atque magnam terræ partem Bebrycum civitati adentam dedit Lyco. Hic totam illam regionem appellavit Heracleam.

⁷ Inde Hercules Themiscyræ portum ingressus est. Ad quem quum veniret Hippolyte, et adventum causam percontata balteum se daturam esse polliceretur, Juno, Amazonum uni assimilata, multitudinem adiens nuntiavit reginam rapti ab advenis. Tum illæ, armis sumtis, ad navem equis vectæ decurrunt. ⁸ Hercules ut armatas conspexit, rem dolo geri ratus, necata Hippolyte balteum aufert, et reliquis pugna devictis, nave avectus appellit Trojam.

⁹ Accidit vero ut tum temporis per Apollinis et Neptuni iram civitas calamitate premeretur. Apollo enim et Neptunus, ut Laomedontis perfidiam experirentur, mortalibus assimilati, pacta mercede Pergamum se muro cincturos esse polliciti erant. Sed muro exstructo mercedem non solvit. ¹⁰ Propterea Apollo pestem immisit, Neptunus exæstante mari in terram belluam ejecit, quæ mortales in campis corripiebat. ¹¹ Vaticinantibus oraculis malorum finem fore, si Laomedon Hesioneu filiam ceto devorandam exposuerit, proximis mari saxis alligatam proposuit. ¹² Hanc ita expositam ut vidit Hercules, se servaturum eam promisit, si equas a Laomedonte acciperet, quas Jupiter rapti Ganymedis pretium dederat. Quod quum Laomedon polliceretur, Hercules cetum interemit et Hesionen liberavit. Illo vero mercedem recusante bellum Trojæ minatus abiit et deinde appellit Ænum.

¹³ Ibi a Poltye hospitio excipitur. Ubi autem nave profecturus erat, in litore Æniensi Sarpedonem Neptuni filium, fratrem Poltyis, propter insolentiam sagitta confixum occidit. Inde quum ad Thasum venisset, subactis Thracibus, insulam Androgei filiis habitandam concessit

γει παισὶ κατοικεῖν.¹⁴ Ἐκ Θάσου δὲ δρυηθεὶς ἐπὶ Τορόνῃν, Πολύγονον καὶ Τηλέγονον, τοὺς Πρωτέως τοῦ Ποσειδῶνος υἱοὺς, παλαίειν προκαλουμένους, κατὰ τὴν πάλιν ἀπέκτεινε.¹⁵ Κομίσας δὲ τὸν ζωστῆρα εἰς Μυκήνας, ἔδωκεν Εὐρύστει.

(10) Δέκατον δὲ ἐπιτάγῃ ἄθλον, τὰς Γηρυόνης βόας ἐξ Ἐρυθίας κομίζειν. Ἐρυθία δὲ ἦν Ὀκεανοῦ πλησίον κειμένη νῆσος, ἣ νῦν Γάδιρα καλεῖται.² Ταύτην κατέκειε Γηρυόνης, Χρυσάορος καὶ Καλλιρόης τῆς Ὀκεανοῦ, τριῶν ἔχων ἀνδρῶν συμφυεὶς σῶμα, συνηγμένον εἰς ἓν κατὰ τὴν γαστέρα, ἐσχισμένον τε εἰς τρεῖς ἀπὸ λαγόνων τε καὶ μηρῶν.³ ἔρχετο δὲ φοινικᾶς βόας, ὧν ἦν βουκόλος Εὐρυτίων· φύλαξ δὲ Ὀρθρος ὁ κύων δικέφαλος ἐξ Ἐχίδνης καὶ Τυφῶνος γεγεννημένος.

⁴ Πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὰς Γηρυόνης βόας, διὰ τῆς Εὐρώπης, ἀγρία πολλὰ παρελθὼν (παρελὼν?), Λιδύην ἐπέβαινε· καὶ παρελθὼν Ταρτησὸν, ἔστησε σημεῖα τῆς πορείας ἐπὶ τῶν ὁδῶν Εὐρώπης καὶ Λιδύης ἀντιστοίχους δύο στήλας.⁵ Θερμαίνόμενος δὲ ὑπὸ Ἥλιου κατὰ τὴν πορείαν, τὸ τοῦτον ἐπὶ τὸν θεὸν ἐνέτεινεν. Ὁ δὲ τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ θαυμάσας, χρύσειον ἔδωκε δέπας, ἐν ᾧ τὸν Ὀκεανὸν διεπέρασε. Καὶ παραγενόμενος εἰς Ἐρυθίαν, ἐν ὁρεῖ Ἀβαντὶ αὐλίζεται.⁶ Αἰσθόμενος δὲ ὁ κύων ἐπ' αὐτὸν ὤρμα· ὁ δὲ καὶ τοῦτον τῇ ῥοπαλῇ παίει, καὶ τὸν βουκόλον Εὐρυτίωνα τῇ κυνὶ βοηθοῦντα ἀπέκτεινε.⁷ Μενoitης δὲ ἔκει τὰς Ἀδοῦ βόας βόσκων, Γηρυόνη τὸ γεγονός ἀπήγγειλεν. Ὁ δὲ καταλαβὼν Ἡρακλῆα παρὰ ποταμὸν Ἀνθεμουῖντα, τὰς βόας ἀπάγοντα, συστησάμενος μάχην τοξευθεὶς, ἀπέθανεν.⁸ Ἡρακλῆς δὲ ἐνθέμενος τὰς βόας εἰς τὸ δέπας, καὶ διαπλεύσας εἰς Ταρτησὸν, Ἥλιον πάλιν ἀπέδωκε τὸ δέπας.

⁹ Διελθὼν δὲ Ἀδδερίαν εἰς Λιγύην ἦλθεν, ἐν ᾗ τὰς βόας ἀφγροῦντο Ἀλεβίων τε καὶ Δέρκυρος οἱ Ποσειδῶνος υἱοί, οὓς κτείνας διὰ Τυρρήνιας ἦεν.¹⁰ Ἀπὸ Ῥηγίου δὲ εἰς ἀπορρήγνυσσι ταῦρος, καὶ ταχέως εἰς τὴν θάλασσαν ἐμπεσὼν, καὶ διανηξάμενος εἰς Σικελίαν, καὶ τὴν πλησίον χώραν διελθὼν, τὴν ἀπ' ἐκείνου κληθεῖσαν Ἰταλίαν (Τυρρῆνοί γὰρ Ἰταλὸν τὸν ταῦρον ἐκάλεσαν), ἦλθεν εἰς πεδίον Ἐρυκος, ὃς ἐβασίλευεν Ἐλύμων.¹¹ Ἐρυξ δὲ ἦν Ποσειδῶνος παῖς, ὃς τὸν ταῦρον ταῖς ἰδίαις συγκατέμιξεν ἀγέλαις. Παραθέμενος οὖν τὰς βόας Ἡρακλῆς Ἡφαίστῳ, ἐπὶ τὴν αὐτοῦ ζήτησιν ἠπάγειτο· εὐρῶν δὲ ἐν ταῖς τοῦ Ἐρυκος ἀγέλαις, ἀπαιτεῖ, καὶ λέγοντος, οὐ δώσω, εἰ μὴ παλαίσας αὐτοῦ περιγένηται, τρεῖς περιγεγόμενος κατὰ τὴν πάλιν, ἀπέκτεινε, καὶ τὸν ταῦρον λαβὼν, μετὰ τῶν ἀλίων ἐπὶ τὸν Ἰόνιον ἤλαυνε πόντον.

¹² Ὡς δὲ ἦλθεν ἐπὶ τοὺς μυχοὺς τοῦ πόντου, ταῖς βουαῖν ὁστρον ἐνέβαλεν ἡ Ἡρα, καὶ σχίζονται κατὰ τὰς τῆς Θράκης ὑπωρεῖας· ὁ δὲ διώσας, τὰς μὲν συλλαβὼν ἐπὶ τὸν Ἑλλησπόντον ἤγεν· αἱ δὲ ἀπολειφθεῖσαι τὸ λοιπὸν ἦσαν ἄγριαι.¹³ Μάλιστα δὲ τῶν βοῶν συνελ-

¹⁴ E Thaso Toronen profectus Polygonum et Telegonum Proteo Neptuni filio ortos, qui ad luctandum eum provocaverant, in luctæ certamine interfecit. ¹⁵ Apportatum vero Mycenæ balteum tradidit Eurystheo.

(10) Decimus ei labor impositus est hic, ut Geryonis boves ex Erythia abigeret. Erythia insula erat prope ad Oceanum sita, quæ nunc Gadira vocatur. Hanc habitabat Geryon, Chrysaoris ex Callirrhoe Oceani filla, trium virorum conflato præditus corpore, quod in ventris regione unum erat et conjunctum, sed inde ab ilibus femoribus que tripliciter divisum. Habebat ille boves puniceas, quarum bubulcus Eurytion, custos vero Orthrus canis biceps Echidna et Typhone natus.

⁴ Igitur ad Geryonis boves contendens per Europæ (Cretam?), ubi multas feras occidit, in Libyam venit. Inde Tartessum profectus itineris sui monumenta in Europæ et Libyæ montibus posuit duas oppositas sibi columnas. Ubi in itinere Solis radiis urebatur, arcum in deum contendit. Hic ejus audaciam miratus aureum dedit poculum, in quo Oceanum trajecit. Postquam in Erythiam venerat, in Abante monte pernoctavit. Id sentiens canis in eum irruit. Ille vero et hunc clava percussit, et Eurytionem bubulcum cani opem ferentem necavit. Menœtes autem, qui ibi Plutonis boves pascebat, rem Geryoni nuntiavit. Hic Herculem ad Anthemuntum fluvium boves abigentem deprehendens, commissa pugna, sagitta perfossus periit. Hercules vero cum armentis poculo impositis trajecit Tartessum et Soli poculum reddidit.

⁹ Transgressus inde Abderiam in Liguriam venit, ubi boves ei eripere voluerunt Alebion et Dercynus, Neptuni filii; quibus peremtis, iter fecit per Tyrrheniam. ¹⁰ A Rhēgio autem taurus unus agmen deserit, et percursa regione finitima, quæ ab illo Italia nominata est (Tyrrheni enim italum dicebant taurum), repente in mare desiluit, et in Siciliam natando trajiciens venit in campum Erycis, qui rex erat Elymorum. ¹¹ Eryx, Neptuni filius, hunc taurum suis armentis aggregavit. Commendatis itaque bobus Vulcano, Hercules taurum quæsiturus processit; quem quum invenisset inter Erycis armenta, ab eo poposcit. Illum autem, qui taurum se redditurum negabat nisi ipsum luctando superaverit, ter lucta postratum interfecit, et recuperatum taurum cum reliquis ad Ionium mare perduxit.

¹² Ut vero ad intima sinus Adriatici pervenerat, bobus æstrum Juno immisit, quæ ideo disperguntur in montana Thraciæ. Eas Hercules insecutus partem ad Hellespontum captam abduxit: quæ relictæ sunt postea ovaserunt agrestes. ¹³ Sed vix tandem bobus collectis, Strymonem accu-

θουαῶν, Στρυμόνα μεμψάμενος τὸν ποταμὸν, πάλαι τὸ βεῖθρον πλωτὸν ἐν, ἐμπλήσας πέτραις, ἐπλωτον ἐποίησε, καὶ τὰς βόας Εὐρυσθεὶ κομίσας δέδωκε. Ὁ δὲ αὐτὰς κατέθυσεν Ἡρᾷ.

(11) Τελεσθέντων δὲ τῶν ἄθλων ἐνὶ μηνὶ καὶ ἔτεσιν ἄκτῳ, μὴ προσδεξάμενος Εὐρυσθεὺς τὸν τε τῶν τοῦ Ἀλγίου βοσκημάτων, καὶ τὸν τῆς ὕδρας, ἑνδέκατον ἐπάταξεν ἄθλον παρ' Ἑσπερίδων χρύσεια μῆλα κομίσαι.

² Ταῦτα δὲ ἦν, οὐχ ὥς τινες εἶπον, ἐν Λιβύῃ, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ Ἀτλαντος ἐν Ὑπερβορείῳ· ἃ Διὶ γήμαντι Ἡρὰ ἔδωκεν. Ἐφύλασσε δὲ αὐτὰ δράκων θάνατος, Τυφῶνος καὶ Ἐχιδνῆς, κεφαλὰς ἔχων ἑκατόν· ἐχρήτο δὲ φωναῖς παντοίαις καὶ ποικίλαις. Μετὰ τούτου δὲ Ἑσπερίδες ἐφύλαττον, Αἴγλη, Ἐρύθεια, Ἑστία, Ἐρέθουσα.

³ Πορευόμενος οὖν ἐπὶ ποταμὸν Ἐχέδωρον ἦκε. Κύνος δὲ, Ἄρεος καὶ Πυρήνης, εἰς μονομαχίαν αὐτὸν προέκαλεῖτο. Ἄρεος δὲ τούτου ἐκδικούντος, καὶ συνιστάντος μονομαχίαν, βληθεὶς κεραυνὸς μέσος ἀμφοτέρων διαλύει τὴν μάχην. ⁴ Βαδίζων δὲ δι' Ἰλλυρίων, καὶ σπεύδων ἐπὶ ποταμὸν Ἡριδανόν, ἦκε πρὸς Νύμφας Διὸς καὶ Θέμιδος. ⁵ Αὗται μνηύουσιν αὐτῷ Νηρέα. Συλλαβὼν δὲ αὐτὸν κοιμώμενον καὶ παντοίας ἐναλλάσσοντα μορφάς, ἔδρασε· καὶ οὐκ ἔλυσε, πρὶν ἢ μαθεῖν παρ' αὐτοῦ, ποῦ τυγγάνοιεν τὰ μῆλα, καὶ αἱ Ἑσπερίδες. Μαθὼν δὲ, Λιβύην διεξῆκε. ⁶ Ταύτης ἔδρασε καὶ Ποσειδῶνος Ἀνταῖος, ὃς τοὺς ξένους ἀναγκάζων παλαίειν ἀνέηκε. Τούτῳ δὲ παλαίειν ἀναγκάζομενος Ἡρακλῆς, ἀράμενος ἄμμασι μετέωρον κλάσας ἀπέκτεινε. Ψαύοντα γὰρ γῆς, ἰσχυρότερον συνέβαινε γίνεσθαι. Διὸ καὶ Γῆς τινὲς ἔφασαν τούτον εἶναι παῖδα.

⁷ Μετὰ Λιβύην δὲ Αἴγυπτον διεξῆκε. Ταύτης ἔδρασε Βούσιρις Ποσειδῶνος παῖς καὶ Λυσιανάσσης τῆς Ἐπάφου. Οὗτος τοὺς ξένους ἔθουε ἐπὶ βομῶν Διὸς, κατὰ τι λόγιον. ⁸ Ἐννέα γὰρ ἔτη ἀφορία τὴν Αἴγυπτον κατέλαβε. Φράσιος δὲ ἑλθὼν ἐκ Κύπρου, μάντις τὴν ἐπιστήμην, ἔφη τὴν ἀφορίαν παύσασθαι, ἐὰν ξένον ἄνδρα τῷ Διὶ σφάζωσι κατ' ἔνος. Βούσιρις δὲ ἐκείνον πρῶτον σφάζας τὸν μάντιν, τοὺς κατιόντας ξένους ἔσφαζε. ⁹ Συλληφθεὶς οὖν καὶ Ἡρακλῆς, τοῖς βομοῖς προσεφέρετο, τὰ δὲ δεσμὰ διαβρῆξας, τὸν τε Βούσριν καὶ τὸν ἐκείνου παῖδα Ἀμφιδάμαντα ἀπέκτεινε, [καὶ τὸν κήρυκα Χάλβην].

¹⁰ Διεξὼν δὲ Ἀσίαν, Θερμυδραῖς, Αἰνιδίον λιμὲν, προσίσχει. Καὶ βοηλάτου τινὸς λύσας τὸν ἑτερον τῶν ταύρων ἀπὸ τῆς ἀμάξης, εὖωχετο θύσας. Ὁ δὲ βοηλάτης βοηθεῖν αὐτῷ μὴ δυνάμενος, στὰς ἐπὶ τινος ὄρους κατηῤετο. Διὸ καὶ νῦν, ἐπειδὰν θύωσιν Ἡρακλεῖ, μετὰ καταρῶν τοῦτο πράττουσι.

¹¹ Περὶ δὲ Ἀραβίαν, Ἡμαθίωνα κτείνει παῖδα Τιθωνοῦ. Καὶ διὰ τῆς Λιβύης πορευθεὶς ἐπὶ τὴν ἔξω θάλασσαν, καταπλεῖ· οὐδὲν δὲ καταλαμβάνει. ¹² Καὶ περαιωθεὶς ἐπὶ τὴν ἡπειρον τὴν ἀντικρὺ, κατετόξαι-

sans, navigable ante sumen, alveo lapidibus oppleto, innavigabile fecit: ac traductas boves Eurystheo tradidit, qui sacrificavit eas Junoni.

(11) Peractis his laboribus unius mensis et octo annorum spatio, Eurystheus neque illum armentorum Augere, neque illum hydræ admittens, undecimum laborem imposuit, ut ab Hesperidibus aurea mala apportaret.

² Hæc vero non, ut quorundam est sententia, in Libya erant, sed apud Atlantem in terra Hyperboreorum; quæ Jovi in nuptiis suis Juno donaverat. Custodiebat ea draco immortalis, Typhonis et Echidnæ natus, centiceps, qui variis et multigenis vocibus utebatur. Una cum hoc custodiebant Hesperides, Aëgle, Erythia, Hestia (Hesperia?) Erethusa.

³ Profectus igitur Hercules ad Echedorum fluvium venit, ubi Cycnus Martis e Pirene filius ad singulare certamen eum provocavit. Hunc dum Mars tueretur et singulare certamen adjuvat, fulmen medium inter utrumque a coelo demissum pugnam dirimit. ⁴ Iter deinde per Illyriam faciens ac properans ad Eridanum fluvium, venit ad Nymphas Jove natus et Themide. ⁵ Hæ indicant ei Nereum. Quem dormientem comprehendit et quamvis omnigenas formas alternantem devinxit, nec prius dimisit quam didicisset ab eo ubinam mala essent et Hesperides. Quod edoctus percurrit Libyam. ⁶ Hujus rex erat Neptuni filius Antæus, qui advenas luctari secum coactos interimebat. Cum eo igitur luctari jussus Hercules in altum sublato loris nodosis ossa confregit, atque ita necavit. Nam ubi terram contigit, robustior semper surrexit. Quare sunt qui eum Terra: filium dicant.

⁷ Post Libyam Egyptum peragravit. Hujus rex erat Busiris, Neptuni filius ex Lysianassa Epaphi. Is ex oraculo quodam advenas in Jovis ara immolabat. ⁸ Etenim novem per annos Egyptus agrorum sterilitate laboraverat Tum Phraus vates e Cypro adveniens agrorum sterilitatem desituram esse pronuntiavit, si virum hospitem quotannis Jovi mactaverint. Busiris itaque vatem illum primum immolavit et advenas deinceps jugulare solebat. ⁹ Comprehensus igitur etiam Hercules ad aras trahebatur. At diruptis vinculis et Busirin et ejus filium Amphidamantem necavit (et Chalben præconem).

¹⁰ Itinere per Asiam facto, in Thermydras Lindiorum portum appulit, ac bubulci cujuspiam alterum taurum de planstro solum et mactatum comedit. Tum bubulcus quum defendere se non posset, in monte quodam consistens coepit exsecrari. Quocirca etiamnum, ubi Herculi sacra faciunt, cum exsecrationibus id peragunt.

¹¹ Hinc profectus in Arabiam Emathionem occidit filium Tithoni. Et per Libyam pergens ad mare exterius, ubi a Sole scyphum accepit, navigationem fecit. ¹² Transvectus in continentem ex adverso sitam, in Caucaso monte aequi-

σιν ἐπὶ τοῦ Καυκάσου τὸν ἐσθίοντα τὸ τοῦ Προμηθέως ἦπαρ αἰτόν, ὄντα Ἐχιδνῆς καὶ Τυφῶνος· καὶ τὸν Προμηθέα διέλυσε, δεσμὸν ἐλόμενον τὸν τῆς ἑλίας, καὶ παρέσχε τῷ Διὶ Χείρωνα θνήσκειν ἀθάνατον ἀντ' αὐτοῦ θέλοντα.

¹³ Ὡς δὲ ἦκεν εἰς Ὑπερβορέους πρὸς Ἀτλαντα, εἰπόντος Προμηθέως τῷ Ἡρακλεῖ, αὐτὸν ἐπὶ τὰ μῆλα μὴ πορεύεσθαι, διαδεξάμενον δὲ Ἀτλαντος τὸν πόλον, ἀποστελλεῖν ἐκείνον, πεισθεὶς [δὲ] διεδέξατο. ¹⁴ Ἀτλας δὲ, δρεψάμενος παρ' Ἑσπερίδων τρεῖς μῆλα, ἦκε πρὸς Ἡρακλέα. Καὶ μὴ βουλόμενος τὸν πόλον ἔχειν, καὶ σπείραν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς θέλειν ποιήσασθαι. (Lacuna suppleri potest ex Sch. Ap. Rh. 2, 396. Τὰ μὲν μῆλα αὐτὸς φησιν ἀπολείπειν Εὐρυσεΐ, τὸν δὲ οὐρανὸν ἐκείλευσεν ἐκείνον ἔχειν ἀντ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἡρακλῆς ὑποσχόμενος δόλω ἀντεπέθηκεν αὐτὸν τῷ Ἀτλαντι, κατὰ τὴν τοῦ Προμηθέως ὑποθήκην· καλεῖται γὰρ, ὥσπερ ἐκείνος ὑπέθετο, τὸν Ἀτλαντα δέξασθαι τὸν οὐρανὸν, ἕως οὗ σπείραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ποιήσεται.) ¹⁵ Τοῦτο ἀκούσας Ἀτλας, ἐπὶ γῆς καταθεὶς τὰ μῆλα, τὸν πόλον διεδέξατο. Καὶ οὕτως ἀνελόμενος αὐτὰ, Ἡρακλῆς ἀπηλλάττετο. ¹⁶ Ἐνιοὶ δὲ φασιν, οὐ παρὰ Ἀτλαντος αὐτὰ λαβεῖν, ἀλλὰ αὐτὸν δρέψασθαι τὰ μῆλα, κτείναντα τὸν φρουροῦντα ὄφιν. ¹⁷ Κομίσας δὲ τὰ μῆλα Εὐρυσεΐ ἔδωκεν· ὁ δὲ λαβὼν, Ἡρακλεῖ ἔδωκεν. Παρ' οὗ λαβοῦσα Ἀθηναῖα, πάλιν αὐτὰ ἀπεκόμισεν· ὅσων γὰρ οὐκ ἦν αὐτὰ τεθῆναι ποῦ.

(12) Δωδέκατον ἄθλον ἐπετάγη, Κέρβερον ἐξ Ἄδου κομίζειν. ἔρχετο δὲ οὗτος τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλὰς, τὴν δὲ οὐρὰν δράκοντος, κατὰ δὲ τοῦ σώτου παντοίων εἶχεν ὄφρων κεφαλὰς. ² Μέλων οὖν ἐπὶ τοῦτον ἀπέναι, ἦλθε πρὸς Εὐμόλπον εἰς Ἐλευσίνα, βουλόμενος μνηστῆρνα. Ἦν δὲ οὐκ ἐξὸν ξένους τότε μυσθῆναι. Ἐπειδὴ περ *θετὸς Πυλίου παῖς γενόμενος ἐμυεῖτο, ³ μὴ δυνάμενος δὲ ἰδεῖν τὰ μυστήρια, ἐπείπερ οὐκ ἦν ἡγνισμένος τὸν Κενταύρων φόνον, ἀγνισθεὶς ὑπὸ Εὐμόλπου τότε ἐμυθήθη. Καὶ παραγενόμενος ἐπὶ Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς, οὗ τῆς Ἄδου καταβάσεως τὸ στόμιόν ἐστι, διὰ τούτου κατήει.

⁴ Ὀφηνίκα δὲ εἶδον αὐτὸν αἱ ψυχαί, χωρὶς Μελεάγρου καὶ Μεδούσης τῆς Γοργόνος ἐφυγον. Ἐπὶ δὲ τὴν Γοργόνα τὸ ἔσφο, ὡς ζῶσαν, ἔκει, καὶ παρὰ Ἑρμοῦ μανθάνει, ὅτι κενὸν εἰδωλὸν ἐστὶ. ⁵ Πλησίον δὲ τῶν Ἄδου πυλῶν γενόμενος, Θησεία εἶρε, καὶ Πειρίθου τὸν Περσεφόνης μνηστευόμενον γάμον, καὶ διὰ τοῦτο δαίνετα. Θεασάμενοι δὲ Ἡρακλέα, τὰς χεῖρας ὤρεγον, ὡς ἀναστῆσόμενοι διὰ τῆς ἐκείνου βίας. ⁶ Ὁ δὲ Θησεία μὲν, λαβόμενος τῆς χειρὸς, ἤγειρε· Πειρίθου δὲ ἀναστῆσαι βουλόμενος, τῆς γῆς κινουμένης, ἀφῆκεν. Ἀπεκύλισε δὲ καὶ τὸν Ἀσκαλάφου πέτρον. ⁷ Βουλόμενος δὲ αἶμα ταῖς ψυχαῖς παρασχέσθαι, μίαν τῶν Ἄδου βοῶν ἀπέσφαξεν. Ὁ δὲ νέμων αὐτὰς Μενότις ὁ Κεϋθωνύμου προκαλεσάμενος εἰς πάλιν Ἡρακλέα,

lam Typhonis et Echidnae natam Promethei jecur depascentem sagittis confixit; atque solvit Prometheum, qui vinculi loco coronam olivæ sumisit et Jovi Chironem praeibit, qui immortalis pro illo mori volebat.

¹³ Ubi vero in Hyperboreorum terram ad Atlantem pervenit Hercules, monente Prometheo, ne ipse ad mala proficisceretur, sed Atlantis polum in suos humeros suscipiens illum pro se mitteret, persuasus polum pro Atlante suscepit. ¹⁴ Atlas, decerptis in Hesperidum hortis tribus malis, redit ad Herculem. Quum vero caelum recipere nollet, (se ipsum ait poma Eurystheo apportaturum esse, atque Herculem pro se jussit sustinere caelum. Quod se facturum Hercules pollicitus dolo quodam a Prometheo suggesto caelum in Atlantem reposuit. Jussit enim ex Promethei consilio Atlantem caelum in se recipere, dum ipse culcitam capiti imposuisset). ¹⁵ Quod ubi audivit Atlas, depositis humi pomis, caelum recepit; atque ita poma Hercules sustulit et discessit. ¹⁶ Nonnulli vero dicunt non ab Atlante eum haec poma accepisse, sed ipsum, caeso dracone custode, ea decerpisse. ¹⁷ Quae deportata tradidit Eurystheo. Hic accepta donavit Herculi, ab Hercule Minerva accepit eaque reportavit; nefas enim erat ea aliquo transponi.

(12) Duodecim labor ei impositus est, ut Cerberum ex orco abduceret. Is tria canum capita, caudam draconis, in dorso vero omnigenorum capita habebat serpentum. ² Ad hunc igitur descendurus Eleusinem venit ad Eumolpum, ut ab eo Cereris sacris initiaretur. At vero externis ad ea sacra tunc admitti non licebat. Itaque adoptivus Pylli filius factus initia consecuturus erat, sed quum mysteria non posset spectare, propterea quod a Centaurorum caede nondum lustratus erat, ab Eumolpo expiatus, tum demum initiatus est. Deinde profectus ad Tænarum Lacedaemonias promontorium, ubi ad inferos descensus ostium patet, per hunc in Orcum penetravit.

⁴ Quem ubi conspexerunt umbræ, præter Meleagrum et Medusam Gorgonem omnes diffugere. In Gorgonem gladium ut in vivam stringit, sed a Mercurio discit vanum esse spectrum. ⁵ Mox ubi ad Orci portas esset, Theseum reperit et Pirithoum Proserpinae nuptias ambientem et propterea vinctum. Qui Herculem conspicati manus porrigebant, ut illius viribus surrecturi. ⁶ Ille vero Theseum quidem manu prehensum excitavit; Pirithoum autem erecturus, quum terra moveretur, dimisit. Revolvit etiam Ascalaphi saxum. ⁷ Atque sanguinem animis præbiturus unam ex Plutonis bobus mactavit. Sed qui eas pascebat Menætes Ceuthonyi filius, quum ad luctum Herculem pro-

ληφθεὶς μέσον, καὶ τὰς πλευρὰς κατεΐξας, ὑπὸ Περσεφόνης παρητήθη.

Ἀιτῶντος δὲ αὐτοῦ Πλούτωνα τὸν Κέρβερον, ἐπείταξεν ὁ Πλούτων ἔχειν χωρὶς ὧν εἶχεν ὅπλων κρατοῦντα. Ὁ δὲ, εὐρών αὐτὸν ἐπὶ ταῖς πύλαις τοῦ Ἀχέροντος, τῇ τε θώρακι συμπεφοραγμένος, καὶ τῇ λεοντῇ συσκαπασθεὶς, καὶ περιβαλὼν τῇ κεφαλῇ τὰς χεῖρας, οὐκ ἀνῆκε, καίπερ δακνόμενος ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν οὐρὰν ὀράκιεντος· κρατῶν δὲ ἐκ τοῦ τραχήλου, καὶ ἄγων, τὸ θηρίον ἐπίσσε. Ὁ Συλλαβὼν οὖν αὐτὸν, ἤκει διὰ Ἰροῖζης τοῖς ποιησάμενος τὴν ἀνάβασιν. Ἀσκάλαφον μὲν οὖν Δημήτηρ ἐποίησεν ὄνον. Ἡρακλῆς δὲ Εὐρυσθεὶ δείξας τὸν Κέρβερον πάλιν ἐκόμισεν εἰς Ἄδου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

(1) Μετὰ δὲ τοὺς ἄλλους Ἡρακλῆς ἀφικόμενος εἰς Θήβας Μέγαραν μὲν ἔδωκεν Ἰολαῷ· αὐτὸς δὲ γῆμαι θέλων, ἐπυνθάνετο Εὐρυτον Οἰχαλίας δυνάστην ἄλλον προτιθέναι τὸν Ἰόλης τῆς θυγατρὸς γάμον τῇ νικῆσαντι τοξικῇ αὐτὸν τε καὶ τοὺς παῖδας αὐτῷ ὑπάρχοντας. Ὁ ἀφικόμενος οὖν εἰς Οἰχαλίαν, καὶ τῇ τοξικῇ κρείττων αὐτῶν γενόμενος, οὐκ ἔτυχε τοῦ γάμου, Ἰφίτου μὲν τοῦ πρεσβυτέρου τῶν παίδων λέγοντος διδόναι τῷ Ἡρακλεῖ τὴν Ἰόλην, Εὐρύτου δὲ καὶ τῶν λοιπῶν ἀπαγορευόντων καὶ δεδοικέναι λεγόντων, μὴ τεκνοποιησάμενος· τὰ γενησόμενα πάλιν ἀποκτείνῃ.

(2) Μετ' οὐ πολὺ δὲ κλαπείσων ἐξ Εὐβοίας ὑπὸ Αὐτολύκου βοῶν, Εὐρυτος μὲν ἐνόμιζεν ὅτι Ἡρακλέους γεγονέναι τοῦτο. Ἰφίτος δὲ ἀπιστῶν ἀφικνεῖται πρὸς Ἡρακλέα, καὶ συντυχὼν ῥησιν ἐκ Φερῶν αὐτῷ, σεπτακσί τὴν ἀποθανούσαν Ἀλκην σὶν Ἀδμήτῳ, παρακαλεῖ συζητῆσαι τὰς βόας. Ὁ Ἡρακλῆς δὲ ὑποσχεῖται καὶ ἐνέει· μὲν αὐτόν· μανεῖς δὲ αὐθις ἀπὸ τῶν Τίρυνθίων ἔρριψεν αὐτὸν τειχῶν. Ὁ καθαρθῆναι δὲ θέλων τὸν φόνον, ἀφικνεῖται πρὸς Νηλεά. Πυλίων ἦν οὗτος δυνάστης. Ὁ Ἀπωσαμένου δὲ Νηλεῖος αὐτὸν διὰ τὴν πρὸς Εὐρυτον φιλίαν, εἰς Ἀμύκλας παραγενόμενος, ὑπὸ Δηϊφόβου τοῦ Ἰππολύτου καθαίρεται. Ὁ κατασχεθεὶς δὲ δεινῇ νόσῳ διὰ τὸν Ἰφίτου φόνον, εἰς Δελφοὺς παραγενόμενος, ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς νόσου. Ὁ μὴ χρησμοδοῦσης δὲ αὐτῷ τῆς Πυθίας, τὸν τε ναὸν σὺλφιν ἤθελε, καὶ τὸν τρίποδα βαστάσας, κατασκευάζει μαντεῖον ἰδίον. Ὁ μαχομένου δὲ αὐτῷ Ἀπόλλωνος, ὁ Ζεὺς ἔσσι μέσον αὐτῶν κεραυνόν. Καὶ τοῦτον διαλυθέντων τὸν τρόπον, λαμβάνει χρησμὸν Ἡρακλῆς, ὅς ἐλεγεν ἀπαλλαγὴν αὐτῷ τῆς νόσου ἔσεσθαι· πρᾶντι καὶ τρία ἔτη λατρεύσαντι, καὶ δόντι ποσὴν τοῦ φόνου τὴν τιμὴν Εὐρύτου.

(3) Τοῦ δὲ χρησμοῦ δοθέντος, Ἐρμῆς Ἡρακλέα πειράσκει· καὶ αὐτὸν ὠνεῖται Ὀμφάλῃ Ἰαρδάνου, βασιλεύουσα Λυδῶν, ἣ τὴν ἡγεμονίαν τελευτῶν ὁ γῆμας Τμώλος κατέλιπε. Τὴν μὲν οὖν τιμὴν κομισθεῖσαν Εὐρυτος οὐ προσεδέξατο. Ὁ Ἡρακλῆς δὲ Ὀμφάλῃ δουλεύων, τοὺς μὲν παρὰ τὴν Ἐφεσον Κέρκωπας σὺλ-

vocasset, medius ab eo prehensus, perfractis costis, Proserpinæ deprecatione a morte servatus est.

Quum autem Cerberum a Plutone deposceret, permisiit ei Pluto ut abduceret eum, si armis quæ haberet non usus domaret. Hercules igitur deprehendens illum ante Acherontis portas, thorace munitus et leonis pelle contectus, circumjectis illius capiti manibus, haud remisit, quamvis draconis, qui in cauda erat, moribus impeterebatur: sed collum constringens et præfocans bellum parere coegit. Captum itaque Cerberum abduxit per Træzenem regressus. (Ascalaphum Ceres in bubonem mutavit.) Hercules Eurystheo monstratum Cerberum ad inferos reduxit.

CAPUT VI.

(1) Peractis his laboribus, Hercules Thebas reversus Megaram elocavit Iolao, ipse vero uxorem ducturus, Eurytum Œchaliæ imperantem certaminis præmium Iolæ filię nuptias proposuisse audivit ei, qui sagittandi peritia ipsum et filios suos vicerit. Igitur profectus Œchaliām, quum sagittandi arte præstantior illis exstitisset, nuptias non consecutus est. Iphitus quidem filiorum maximus Iolen Herculi concedendam esse censebat, at Eurytus et ceteri filii recusabant, timendum esse dicentes, ne si liberos ex ea susciperet, hos quoque necaret.

(2) Non multo post hokus ex Eubœa ab Autolyco furto abactis, Eurytus id ab Hercule factum esse putavit. Quod tamen non credens Iphitus ad Herculem contendit, eique obviam factus Pheris redeunti, ubi Alcestin jam mortuam Admeto reddiderat, ut secum boves investigaret, lavavit. Hercules id pollicetur atque hospitio eum excipit, sed denuo furore percitus de Tiryinthiorum mœnibus deiecit. A qua cæde expiari cupiens venit ad Neleum. Is rex erat Pyliorum. Repudiatum autem ab eo propter suam cum Euryto amicitiam, Amyclas profectus a Deiphobo, Hippolyti filio, lustratus est. Verum gravi propter Iphiti cædem morbo correptus Delphos adiit, ac de morbi medela sciscitatus est. Cui quum Pythia nihil responderet, templum spoliare molitus est, et ablato tripode, proprium sibi oraculum instituere voluit. Quapropter quum Apollo cum eo pugnaret, Jupiter medium inter hos fulmen demisit; ac hunc in modum pugna eorum dirempta, Hercules accepit oraculum, quod morbi finem fore dixit, si venditus triennium servitutem servivisset et pretium cædis poenam solvissset Euryto.

(3) Quo oraculo dato, Mercurius Herculem vendit, eumque mercatur Omphalæ Iardani filia, regina Lydorum, cui Tmolus conjux moriens regnum reliquerat. Sed Eurytus allatum sibi pretium non admisit. Interim Hercules Omphalæ serviens captos qui prope Ephesum erant Cercopes

λαβὼν ἔδωκε. ³ Συλέα δὲ ἐν Αὐλίδι τοὺς παριόντας ξένους σκάπτειν ἀναγκάζοντα, σὺν ταῖς ῥίζαις τὰς ἀμπέλους σκάψας, μετὰ τῆς θυγατρὸς Ξενοδίκης ἀπέκτεινε. ⁴ Καὶ προσσχὼν νήσω Δολίχῃ, τὸ Ἰκάρου σῶμα ἰδὼν τοῖς αἰγιαλοῖς προσφερόμενον, ἔθαψε, καὶ τὴν νῆσον ἀντὶ Δολίχης Ἰκαρίαν ἐκάλεσεν. Ἀντὶ τούτου Δαίδαλος ἐν Πίσῃ εἰκόνα παραπλησίαν κατεσκεύασεν Ἡρακλεῖ· ἦν νυκτὸς ἀγνοήσας Ἡρακλῆς, λίθῳ βολῶν, ὡς ἐμπνουν ἐπληξε. ⁵ Καθ' ὃν δὲ χρόνον ἐλάτρευε παρ' Ὀμφάλῃ, λέγεται τὸν ἐπὶ Κόλχους πλοῦν γενέσθαι, καὶ τὴν τοῦ Καλυδωνίου κάπρου θήραν, καὶ Θησέα παραγενόμενον, ἐκ Τροίης (εἰς) τὸν Ἰσθμὸν καθάραι.

(4) Μετὰ δὲ τὴν λατρείαν ἀπαλλαγείς τῆς νόσου ἐπὶ Ἴλιον ἔπλει, πεντηκοντόρους ὀκτωκαίδεκα, συναθροίσας στρατὸν ἀνδρῶν ἀρίστων ἐκουσῶς θελόντων στρατεύεσθαι. Καταπλεύσας δὲ εἰς Ἴλιον, τὴν μὲν τῶν νεῶν φυλακὴν Ὀϊκλεῖ κατέλιπε· αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν ἄλλων ἀρίστων ὄρμα ἐπὶ τὴν πόλιν. ² Παραγενόμενος δὲ ἐπὶ τὰς νῆς σὺν τῷ πλήθει Λαομέδων, Ὀϊκλέα μὲν ἀπέκτεινε μαχόμενον· ἀπελαθεὶς δὲ, ὑπὸ τῶν μετὰ Ἡρακλείους ἐπολιορκεῖτο. ³ Τῆς δὲ πολιορκίας ἐνεστώσης, ῥήξας τὸ τεῖχος, Τελαμῶν πρῶτος εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν· καὶ μετὰ τούτον Ἡρακλῆς. Ὡς δὲ ἐθεάσατο Τελαμῶνα πρῶτον εἰσέλθοντα, σπασάμενος τὸ ξίφος, ἐπ' αὐτὸν ἦει, μηδὲνα θέλων ἑαυτοῦ κρεῖττον νομίζεσθαι. ⁴ Συνιδὼν τούτῳ Τελαμῶν, πλησίον λίθους κειμένους συνήθροισεν. Τοῦ δὲ ἐρομένου, τί πράττοι, βοῶν ἐῖπεν Ἡρακλείους κατασκευάζειν Καλινίκου. ⁵ Ὁ δὲ, ἐπαινέσας, ὡς εἶλε τὴν πόλιν, κατατοξεύσας Λαομέδοντα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, χωρὶς Ποδάρκου, Τελαμῶνι ἀριστεῖον Ἡσιόνην τὴν Λαομέδοντος θυγατέρα δίδωσι. ⁶ Καὶ ταύτῃ συγγωρεῖ τῶν αἰχμαλώτων, ὃν ἤθελεν ἀγεσθαι. Τῆς δὲ αἰρουμένης τὸν ἀδελφὸν Ποδάρκην, ἔφη δεῖν πρῶτον αὐτὸν δοῦλον γενέσθαι, καὶ τότε, τί ποτε δοῦσαν ἀντ' αὐτοῦ, λαβεῖν αὐτόν. Ἡ δὲ, πιπρασκομένου, τὴν καλύπτραν ἀφελομένη τῆς κεφαλῆς ἀντέδωκεν· ὅθεν Ποδάρκης Πρίζμος ἐκλήθη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

(1) Πλόντος δὲ ἀπὸ Τροίας Ἡρακλείους, Ἡρα χαλεποὺς ἔπεμψε χειμῶνας· ἐφ' οἷς ἀγανακτήσας Ζεὺς, ἐκρίμασεν αὐτὴν ἐξ Ὀλύμπου. Προσέπλει δὲ Ἡρακλῆς· τῇ Κῇ· καὶ νομίσαντες αὐτὸν οἱ Κῶοι ληστρικὸν ἀγεῖν στόλον, βδολόντες λίθοις προσπλεῖν ἐκώλυον. ² Ὁ δὲ βιασάμενος, τὴν νύκτα (νῆσον;) εἶλε, καὶ τὸν βασιλεῖα Εὐρύπυλον, Ἀστυπαλαίᾳ παιδα καὶ Ποσειδῶνος, ἔκτεινε. Ἐτρώθῃ δὲ κατὰ τὴν μάχην Ἡρακλῆς ὑπὸ Χαλκιδόντος, καὶ, Διδὸς ἐξαρπάσαντο· αὐτὸν, οὐδὲν ἔπαυε.

³ Πορθήσας δὲ Κῶ, ἦκε δι' Ἀθηνᾶς εἰς Φλέγραν, καὶ μετὰ θεῶν καταπολέμησεν Γίγαντας.

devinxit; Syleum² vero, qui in Aulide (Lydia?) peregrinos praetereuntes terram fodere cogebat, defossis cum radice vitibus, una cum Xenodice filia interfecit. ⁴ Idem ad Dolichen insulam delatus, ac videns Icarum corpus in litore eiectionum, sepulturae dedit, ab eoque Dolichen insulam mutato nomine Icarium vocavit. Cujus beneficii causa Daedalus Pisae similem Herculi confecit imaginem, quam noctu ignorans Hercules, vivam esse opinatus, lapide percussit. ⁵ Quo tempore apud Omphalen serviebat, fuisse dicunt in Colchos navigationem et venationem apri Calydonii, ac Theseum Troezen profectum Isthmum purgasse latronibus.

(4) Post servitutem morbo liberatus cum duodeviginti navibus quinquaginta remis instructis, collecto fortissimorum virorum voluntarie cum eo in bellum proficiscentium exercitu, navigavit contra Ilium. Ibi quum appulisset, navium custodiam reliquit Oicli, ipse vero cum ceteris principibus contendit ad urbem. ² Laomedon interea, facto cum multitudine in classem impetu, Oiclem quidem pugnantem interfecit, sed repulsus, ab Herculis sociis intra urbem coepit obsideri. ³ Quumque obsidio urgeretur, Telamon, dirupta muri parte, primus urbem ingressus est, et post eum Hercules. Qui ubi Telamonem primum intrasse vidit, stricto eum gladio aggreditur, neminem volens se haberi fortiorem. ⁴ Id quum Telamon animadvertisset, adjacentes prope lapides collegit, atque Herculi quidnam faceret interroganti aram se respondit Herculi exstruere Callinico. ⁵ Tum is Telamoni collaudato, postquam urbem ceperat Laomedontemque cum filiis ejus praeter Podarce sagittis interfecerat, Hesione, Laomedontis filiam, virtutis praemium dedit, ⁶ et huic quem vellet captivorum abducendum concessit. Quae quum sibi Podarce fratrem delegisset, Hercules illum prius in servitutem redigendum ait, atque sic eum, dato quodcunque vellet redemptionis pretio, se recepturam esse. Illa igitur pro vendito fratre demptum e capite flammeum dedit. Hic Podarces Priamus est vocatus.

CAPUT VII.

(1) Herculi a Troja classem reducenti Juno vehementem immisit tempestatem. Quam ob rem Jupiter indignatus eam ex Olympo suspendit. Hercules interea navigavit ad Con. Coi piraticam eum classem agere existimantes, jactis lapidibus appellere prohibebant. ² Is autem vi adhibita noctu insulam cepit, regemque Eurypylum Astypalae, et Neptuni filium, interemit. Sed et Hercules in pugna a Chalcondonte vulneratus est, at a Jove ereptus mali nihil pertulit.

³ Co devastata, a Minerva advocatus venit Phlegram, ubi cum diis Gigantes debellavit.

(2) Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἐπ' Αὐγίαν ἐστρατεύετο, συναθροίσας Ἀρκαδικὸν στρατὸν, καὶ περалаβὼν θελοντάς τῶν [ἀσπῶν] ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀριστέων. Ἀύγας δὲ τὸν ἀπ' Ἡρακλέους πόλεμον ἀκούων, κατέστησεν Ἡλείων στρατηγὸς Εὐρυτον καὶ Κτείαντο συμφύεις, οἱ δυνάμει τοὺς τότε ἀνθρώπους ὑπερέβαλλον. Παῖδες δὲ ἦσαν Μολιόνης καὶ Ἀκτορος, ἐλέγοντο δὲ Ποσειδῶνος· Ἀκτωρ δὲ ἀδελφὸς ἦν Αὐγίου. Ὡς συνέβη δὲ Ἡρακλεῖ, κατὰ τὴν στρατείαν νοσήσαι. Διὰ τοῦτο καὶ σπονδὰς πρὸς τοὺς Μολιονίδας ἐποίησατο. Οἱ δὲ, ὥστερον ἐπιγινόντας αὐτὸν νοσοῦντα, ἐπιτίθενται τῷ στρατεύματι, καὶ κτείνουσι πολλούς. Ὡς τότε μὲν οὖν ἀνεχώρησεν Ἡρακλῆς· αὖτις δὲ, τῆς τρίτης Ἰσθμιάδος τελομένης, Ἡλείων τοὺς Μολιονίδας παμφάντων συνθύτας, ἐν Κλεωναῖς ἐνεδρεύσας, τούτους Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε, καὶ στρατεύσάμενος ἐπὶ τὴν Ἥλιν εἶλε τὴν πόλιν. Ὡς καὶ κτείνας μετὰ τῶν παίδων Αὐγίαν, κατήγαγε Φυλῆα, καὶ τούτῳ τὴν βασιλείαν ἔδωκεν. Ὡς ἔθηκε δὲ καὶ τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα· Πίλοπος τε βωμὸν ἰδρύσατο, καὶ θεῶν δώδεκα βωμοὺς ἐξῆς (ἑξ) ἔδειματο.

(3) Μετὰ δὲ τὴν Ἥλιδος θλάσιν, ἐστράτευσεν ἐπὶ Πύλον, καὶ τὴν πόλιν θλῶν, Περικλύμενον κτείνει τὸν ἀλκιμώτατον τῶν Νηλεῶς παίδων, ὃς μεταβάλλων τὰς μορφὰς ἐμάχετο. Τὸν δὲ Νηλεῖα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, χωρὶς Νέστορος, ἀπέκτεινε. Οὗτος δὲ νέος ὢν παρὰ Γερηνίους ἐτρέφετο. Κατὰ δὲ τὴν μάχην καὶ Ἀθην ἔτρωσε Πυλῶν βοθηοῦντα.

Ὡς ἔλθων δὲ τὴν Πύλον, ἐστράτευσεν ἐπὶ Λακεδαιμόνα, μεταλθεῖν τοὺς Ἰπποκόωντος παῖδας θέλων. Ὡς ἦρξεντο μὲν γὰρ αὐτοῖς, καὶ διότι Νηλεῖ συνεμάχησαν, μᾶλλον δὲ ὥργισθη, ὅτι τὸν Αἰκυμνίου παῖδα ἀπέκτειναν. Ὡς θεωμένου γὰρ αὐτοῦ τὰ Ἰπποκόωντος βασιλεία, ἐκδραμὼν κύων τῶν Μολοττικῶν ἐπ' αὐτὸν ἐφέρετο· ὃ δὲ, βαλὼν λίθον, ἐπέτυχε τοῦ κυνός. Ἐκτροχάσαντες δὲ οἱ Ἰπποκοωντίδαι, καὶ τύπτοντες αὐτὸν τοῖς σκυτάλοις, ἀπέκτειναν. Τὸν δὲ τούτου θάνατον ἐκδικῶν, στρατεῖαν ἐπὶ Λακεδαιμονίαν συνήθροίς. Ὡς καὶ παραγενόμενος εἰς Ἀρκαδίαν, ἤξιον καὶ Κηφεία μετὰ τῶν παίδων, ὧν εἶχεν, εἰκοσι, συμμαχεῖν. Δεδιώς δὲ Κηφείας, μὴ, καταλιπόντος αὐτοῦ Τέγεαν, Ἀργεῖοι ἐπιστρατεύσωνται, τὴν στρατείαν ἤρνετο. Ἡρακλῆς δὲ παρ' Ἀθηνᾶς λαβὼν ἐν ὁδῷ χαλκῇ βόστρυχον Γοργόνος, Στερόπη (Ἀερόπη) τῇ Κηφείας θυγατρὶ δίδωσιν, εἰπὼν, ἐάν ἐπὶ στρατὸς, τρίς ἀνασχούσης ἐκ τῶν τευχῶν τὸν βόστρυχον καὶ μὴ προΐδουσης, τροπὴν τῶν πολεμίων εἶσθαι. Ὡς τούτου γενομένου, Κηφείας μετὰ τῶν παίδων ἐστράτευε. Καὶ κατὰ τὴν μάχην αὐτὰς τε καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ τελευτῶσι· καὶ πρὸς τοῦτοις Ἰφικλος ὁ τοῦ Ἡρακλέους ἀδελφός. Ἡρακλῆς δὲ κτείνας τὸν Ἰπποκόωντα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, χειρωσάμενος τὴν πόλιν, Τυνδάρεω καταγαγὼν, τὴν βασιλείαν παρέδωκε τούτῳ.

(4) Παρῶν δὲ Τέγεαν Ἡρακλῆς, τὴν Αὐγίην Ἀλεῶ

FRAGMENTA HISTORICORUM.

(2) Nec multo post, collecto Arcadium exercitu et assumptis ex (urbibus) Græciæ volonibus fortissimis, contra Augeam suscepit expeditionem. Augeas ab Hercule bellum sibi parari audiens Eleorum duces constituit Eurytum et Cleatum, qui in unum corpus concreti viribus omnes tunc temporis mortales superabant. Filii erant Moliones et Actoris, licet Neptuni esse dicerentur. Actor frater erat Augæ. Accidit autem ut inter expeditionem Hercules in morbum incideret. Quam ob causam cum Molionidis inducias fecit. Hi vero quum postea Herculem morbo laborare rescivissent, ejus copias insidiis aggrediuntur et multos trucidant. Tunc igitur Hercules recessit; postea vero, ubi tertium ab eo tempore ludi Isthmici celebrabantur, missos ab Eleis ad sacra facienda Molionidas ad Cleonas ex insidiis interemit et ductis contra Elin copias urbem cepit; occisoque cum filiis Augæ reduxit Phyleum, eique regnum tradidit. Præterea etiam ludos Olympicos instituit, ac Pelopis aram consecravit, nec non aras duodecim deorum ex ordine dedicavit.

(3) Post Elidem captam adversus Pylum profectus est, atque urbe potitus Periclymenum interfecit, Nelei filiorum fortissimum, qui inter pugnandum in varias formas se transmutabat. Neleum quoque ceterosque ejus filios, excepto Nestore, necavit. Hic enim puer adhuc apud Geronios educabatur. In eadem pugna etiam Plutonium Pylis opitulante vulneravit.

Expugnata Pylo, profectus est contra Lacedæmonem, Hippocoontis filios puniturus; quibus, quod Neleo supplicias tulissent, magis autem, quod Licymnii filium occidissent, succensebat. Hoc enim Hippocoontis regiam contemplante, Molossici generis canis in eum erupit: puer lapide canem ferit. Tum Hippocoontidis accurrentes fustibus eum necarunt. Hujus igitur necem ultarus exercitum in Lacedæmonem comparavit: atque in Arcadiam progressus Cephæum quoque cum viginti, quos habebat filiis belli socium esse voluit. At Cephæus, veritus ne relictam a se Tegeam Argivi bello invaderent, expeditionem detrectabat. Tum Hercules acceptum a Minerva in urna senæ Gorgonis cincinnum Steropæ (Aeropæ?) Cephæi filie dedit, verbis addens: si exercitu aggrediente ter de muris cincinnum averso vultu ostentaret, hostes in fugam ac conversuros esse. Quo facto Cephæus cum filiis expeditionem secutus est. Atque in pugna et ipse et filii occubuerunt, præterea etiam Iphiclus frater Herculis. Hic autem, cæso Hippocoonte et ejus filiis, urbe potitus Tyndareum reduxit eique regnum tradidit.

(4) Per Tegeam iter faciens Hercules Augæ Alei filiam

θυγατέρα οὖσαν ἀγνοῶν ἔφθειρεν. Ἡ δὲ, τεκοῦσα κρύφα τὸ βρέφος, κατέθετο ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς. Λοιμῶ δὲ τῆς χώρας φθειρομένης, Ἄλεος εἰσελθὼν καὶ ἐρευνήσας εἰς τὸ τέμενος, τὰς τῆς θυγατρὸς ὠδίννας εἶρε. Τὸ μὲν οὖν βρέφος εἰς τὸ Παρθένιον ὄρος ἐξέθετο. ²Καὶ τοῦτο μὲν κατὰ θεῶν τινα πρόνοιαν ἐσώθη. Θηλὴν μὲν γὰρ ἀρτιτόκος ἑλαφος ὑπέσχεεν αὐτῇ· ποιμένες δὲ ἀνελομένοι τὸ βρέφος, Τήλεφον ἐκάλεσαν αὐτόν. ³Αὐγὴν δὲ ἔδωκε Ναυπλίῳ τῷ Ποσειδῶνος ὑπερόριον ἀπεμπολῆσαι. Ὁ δὲ Τεύθραντι τῷ Τευθρανίας ἔδωκεν αὐτὴν δυνάστη· κάκεϊνος γυναῖκα ἐποίησατο.

(5) Ἡρακλῆς δὲ παραγενόμενος εἰς Καλυδῶνα, τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηϊάνειραν ἐμνηστεύσατο. Καὶ διαπλαίσας ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς Ἀχελῶν, ἀπεικασθέντα ταύρῳ, περιέκλασε τὸ ἕτερον τῶν κεράτων. Καὶ τὴν μὲν Δηϊάνειραν γαμῆ· τὸ δὲ κέρα Ἀχελῶος λαμβάνει, δοὺς ἀντὶ τοῦτου τῆς Ἀμάλθειας. ²Ἀμάλθεια δὲ ἦν Αἰμονίου θυγάτηρ, ἥ κέρα εἶχε ταύρου. Τοῦτο δὲ, ὡς Φερεκύδης λέγει, δύναμιν εἶχε τοιαύτην, ὥστε βρωτὸν ἢ ποτὸν, ὅπερ εὖξειτό τις, παρέχειν ἀπονόν.

(6) Στρατεύει δὲ Ἡρακλῆς μετὰ Καλυδωνίων ἐπὶ Θεσπρωτοῖς. Καὶ πόλιν ἰλὼν Ἐφυραν, ἥς ἐβασίλευε Φύλας, Ἀστυόχῃ τῇ τούτου θυγατρὶ συνελθὼν, πατὴρ Τληπόλεμου γίνεται. ²Διατελῶν δὲ παρ' αὐτοῖς, πέμψας πρὸς Θέστιον, ἐπεὶ μὲν κατέχειν ἔλεγε παῖδας, τρεῖς δὲ εἰς Θήβας ἀποστέλλειν, τοὺς δὲ λοιποὺς τεσσαράκοντα πέμπειν εἰς Σαρδῶν τὴν νῆσον ἐπ' ἀποικίαν.

³Γενομένων δὲ τούτων, εὐωγούμενος παρὰ Οἰνεῖ, κονδύλῳ πλήθας ἀπάκτεινεν Ἀρχιτέλους παῖδα Εὐνομον κατὰ χειρῶν διδόντα· συγγενὴς δὲ Οἰνέως οὗτος. ⁴Ἄλλ' ὁ μὲν πατὴρ τοῦ παιδὸς, ἀκούσιως γεγεννημένου τοῦ συμβεβηκότος, συνεργωμόναι· Ἡρακλῆς δὲ, κατὰ τὸν νόμον, τὴν φυγὴν ὑπομένειν ἠθέλει, καὶ διέγνω πρὸς Κήρυκα εἰς Τραχίνα ἀπείναι. ⁵Ἄγων δὲ Δηϊάνειραν, ἐπὶ ποταμὸν Εὐννον ἦκεν, ἐν ᾧ καθελόμενος Νέσσος ὁ Κένταυρος τοὺς παριόντας διεπόρθευε μισθοῦ, λέγων παρὰ θεῶν τὴν πορθμεῖαν εἰληφέναι διὰ δικαιοσύνην. ⁶Αὐτὸς μὲν οὖν Ἡρακλῆς τὸν ποταμὸν διέβη· Δηϊάνειραν δὲ, μισθὸν αἰτηθεὶς, ἐπέτρεψε Νέσσῳ διακομίζειν. Ὁ δὲ διαπορθευόμενος αὐτὴν ἐπεχείρει βιάζεσθαι. Τῆς δὲ ἀνακραγούσης αἰσθόμενος ὁ Ἡρακλῆς, ἐξελθὼντα Νέσσον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρδίαν. ⁷Ὁ δὲ μέλλων τελευτῆν, προσκαλεσάμενος Δηϊάνειραν εἶπεν, εἰ θέλοι φίλτρον πρὸς Ἡρακλῆα ἔχειν, τὸν τε γόνον, ὃν ἄφηκε κατὰ τῆς γῆς, καὶ τὸ βυὲν ἐκ τοῦ τραύματος τῆς ἀκίδος αἷμα, συμμῖξαι. Ἡ δὲ ποιήσασα τοῦτο, ἐφύλαττε παρ' ἑαυτῇ.

(7) Διεΐων δὲ Ἡρακλῆς τὴν Δρυόπων χώραν, ἀπορῶν τροφῆς, ἀπαντήσαντος Θαιοδάμαντος βοηλατοῦντος, τὸν ἕτερον τῶν ταύρων λύσας, εὐωχίσσατο. ²Ὡς δὲ ἦκεν εἰς Τραχίνα πρὸς Κήρυκα, ὑποδεχθεὶς ἐπ' αὐτοῦ, Δρύοπας κατεπολέμησεν.

haud agnitam vitavit. Quae quem clam peperit puerum in Minervae sacrario deposuit. Peste autem per ea loca stragem edente, Aleus templum ingressus et singula rimatus filiae partum invenit. Infantem igitur in Parthenium montem jussit exponi. ²Sed divina quadam providentia servatus est. Nam cerva, quae nuperrime pepererat, illi ubera praebebat: pastores autem sublatum puerum Telephum vocarunt. ³Augen Aleus Nauplio, Neptuni filio, extra fines vendendam dedit. Hic Teuthranti, Teuthraniae regi, eam tradidit, qui uxorem duxit.

(5) Hercules Calydonem profectus Deianiram Cenei filiam in matrimonium poposcit: ac luctatus de nuptiis ejus cum Acheloo in taurum transformato alterum ei cornu perfregit. Itaque Deianiram duxit, cornu autem Acheloo restituit, qui hujus loco Amaltheae cornu dedit. ²Amalthea Haemonii filia erat tauri cornu praedita; quod, ut Pherecydes testatur, eam habebat virtutem, ut quidquid cibi vel potus quispiam expeteret, sine labore ullo suppeditaret.

(6) Deinde Hercules cum Calydoniis contra Thesprotos in bellum exit; et capta Ephyra urbe, cujus rex erat Phylas, cum Astyoche illius filia congressus, pater fit Tlepolemi. ²Dum vero apud Calydonios versabatur, ad Thestium misit, eumque jussit septem suorum filiorum retinere, tres ablegare Thebas, reliquos quadraginta colonos mittere in Sardiniam.

³Quibus factis, quum apud Ceneum in convivio esset, pugno percussus Eunomum, Architelis filium, aquam manibus infundentem occidit. Hic Ceneo propinquus erat. ⁴Sed pater pueri, quod id ab imprudente factum esset, veniam dedit. Hercules autem, ut lex jubebat, exilium sustinere voluit, atque Trachinem ad Ceycem sese conferre decrevit. ⁵Itaque cum Deianira ad Evenum fluvium pervenit, in cujus ripis considens Nessus Centaurus viatores mercede trajiciebat; quod nulum a diis sibi justitiae praemium concessum esse dicebat. ⁶Hercules igitur ipse quidem amnem permeavit, Deianiram vero portorium pactus Nesso commisit transferendam. Hic autem in trajectu vim ei afferre intendit. Quam clamantem audiens Hercules, egredientem Nessum in corde sagitta percussit. ⁷Is moriturus Deianirae advocatus, si philtum in Herculem vellet habere, jussit, ut quod ipse semen in terram effudisset cum sanguine ex sagittae vulnere defluente commiaceret. Quod quum illa fecisset, penes se servavit.

(7) Hercules Dryopum terram peragrans et cibi inopia laborans, Thiodamante cum plastro duobus bobus juncto occurrente, alterum eorum solvit et deinde devoravit. ²Ut vero Trachinem venit ad Ceycem, hospitio ab eo exceptus Dryopas debellavit.

³ Ἀδῆς δὲ ἐκείθεν ὁρμηθεὶς, Αἰγυμῶ βασιλεὶ Δωριέων συνεμάχησε. Λαπίθαι γὰρ περὶ γῆς ὄρων ἐπολέμουν αὐτῷ, Κορώνου στρατηγούτου. Ὁ δὲ, πολιορκούμενος, ἐπεκαλέσατο τὸν Ἡρακλῆα βοηθὸν ἐπὶ μέρει τῆς γῆς. Βοηθήσας δὲ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε Κόρωνον μετὰ καὶ ἄλλων, καὶ τὴν γῆν ἔπασαν παρέδωκεν ἑλευθέραν αὐτῷ.

⁴ Ἀπέκτεινε δὲ καὶ Λαογόραν, μετὰ τῶν τέκνων, βασιλῆα Δρυόπων, ἐν Ἀπολλωνος τεμένει δαινύμενον, ὕδριστὴν ὄντα, καὶ Λαπιθῶν σύμμαχον. ⁵ Παριόντα δὲ Ἴτωνον εἰς μονομαχίαν προεκαλέσατο αὐτὸν Κύνος Ἄρεος καὶ Πελοπίας. Συστὰς δὲ καὶ τοῦτον ἀπέκτειναν. ⁶ Ὡς δὲ εἰς Ὀρμένιον ἦκεν, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς μεθ' ἑπλῶν οὐκ εἶα διέρχεσθαι. Κωλυόμενος δὲ παρίναι, καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν.

⁷ Ἀφικόμενος δὲ εἰς Τραχίνα, στρατείαν ἐπ' Οἰχαλίαν συνήθροισεν, Εὐρυτον τιμωρήσασθαι θέλων. Συμμαχοῦντων δὲ αὐτῷ Ἀρχαδίων καὶ Μηλίων τῶν ἐκ Τραχίνος, καὶ Λοκρῶν τῶν Ἐπικνημιδίων, κτείννας μετὰ τῶν παίδων Εὐρυτον, αἶρεί τὴν πόλιν. ⁸ Καὶ θάψας τῶν σὺν αὐτῷ στρασευσαμένων τοὺς ἀποθανόντας, Ἰππασὸν τε τὸν Κήρυκος, καὶ Ἀργεῖον καὶ Μέλανα τοὺς Λικυμνίου παῖδας, καὶ λαφυραγωγήσας τὴν πόλιν, ἦγεν Ἰόλην αἰχμάλωτον. ⁹ Καὶ προσορμισθεὶς Κηναίῳ τῆς Εὐβοίας, ἐπ' ἀκρωτηρίῳ Διὸς Κηναίου βωμὸν ἰδρύσατο. ¹⁰ Ἄλλων δὲ ἱερουργεῖν, εἰς Τραχίνα (Λίχαν) τὸν χίρυκα ἐπέμψε, λαμπρὰν ἐσθῆτα ὀσόντα. Παρὰ δὲ τούτου τὰ περὶ τὴν Ἰόλην Δηϊάνειρα πυθομένη, καὶ δέισασα μὴ ἐκείνην μάλλον ἀγαπήσῃ, νομίσασα ταῖς ἀληθείαις φίλτρον εἶναι τὸ βυὲν αἷμα Νέσσου, τούτῳ τὸν χιτῶνα ἔχρισεν. Ἐνδὺς δὲ Ἡρακλῆς ἔθυσεν. ¹¹ Ὡς δὲ θερμανθέντος τοῦ χιτῶνος ὁ τῆς ὕδρας ἰς τὸν χρωτὰ ἔστηπε, τὸν μὲν Λίχαν τοῖν ποδοῖν ἀράμενος, [ἀπὸ τῆς Βωιωτίας εἰς τὴν Εὐβοίῃν θάλασσαν] κατηκόντισεν, τὸν δὲ χιτῶνα ἀπέσπα προσπεφυκότα τῷ σωματι· συναπесπῶντο δὲ αἱ σάρκες αὐτῷ. ¹² Τοιαύτῃ δὲ συμφορᾷ κατασχεθεὶς, εἰς Τραχίνα ἐπὶ νεὸς κομίζεται. Δηϊάνειρα δὲ αἰσθομένη τὸ γεγονός, ἑαυτὴν ἀνῆρτησεν. ¹³ Ἡρακλῆς δὲ ἐντειλόμενος Ὑλλῳ, ὃς ἐκ Δηϊανείρας ἦν αὐτῷ παῖς πρεσβύτερος, Ἰόλην ἀνδρωθέντα γῆμαι, παραγενόμενος εἰς Οἶτην ὅρος (ἔστι δὲ τοῦτο Τραχινίῳ), ἐκεῖ πυρὰν ποιήσας, ἐκέλευεν, ἐπιβάντος, ὑφάπτειν. ¹⁴ Μηδενὸς δὲ τοῦτο πράττειν ἐθέλοντος, Ποίας, παριῶν κατὰ ζήτησιν ποιμνίων, ὑψῆψε. Τούτῳ καὶ τὰ τόξα ἐδωρήσατο Ἡρακλῆς. ¹⁵ Καιομένης δὲ τῆς πυρᾶς, λέγεται νέφος ὑποστὰν μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι. Ἐκείθεν δὲ τυγλὼν ἀθανασίας, καὶ διαλλαγῆς Ἡρᾶ, τὴν ἐκείνης θυγατέρα Ἥβην ἔγημεν, ἐξ ἧς αὐτῇ παῖδες Ἀλεξιάρης καὶ Ἀνίκητος ἐγένοντο.

(8) Ἦσαν δὲ παῖδες αὐτῷ, ἐκ μὲν τῶν Θεσπίου θυγατέρων, Πρόκριδος μὲν, Ἀντιλῶν καὶ Ἰππέως· ἡ πρεσβυτάτη γὰρ διδύμους ἐγέννησε. Πανόπης δὲ Θρεψίππας· Λύσης, Εὐμήδης· Κρέων· ² Ἐπιλάϊδος,

³ Hinc rursus profectus Aegimio Doriensium regi bellis socius fuit. Lapithae enim de terrae finibus cum eo belligerabant duce Corono. Ille vero obsidione pressus Herculem, promissa regni parte, auxilio advocavit. Opitulatus igitur Hercules Coronum cum aliis interemit, atque terram universam liberam Aegimio restituit.

⁴ Laogoram quoque, Dryopum regem, in Apollinis lupo epulantem, ut virum insolentem et Lapitharum socium, cum filiis occidit. ⁵ Deinde per Itonum iter facientem in singulare certamen provocavit Cycnus, Martis filius et Pelopiae. Congressus igitur hunc quoque interfecit. ⁶ Ut autem Ormenium venit, rex Amyntor cum armis cum transire vetuit. Quum ita a transitu prohiberetur, hunc quoque occidit.

⁷ Quum Trachinem venisset, ut in Eurytum animadverteret, contra Echaliam collegit exercitum. Igitur accitis sociis Arcadibus et ex Trachine Meliensibus, nec non Locris Epicnemidiis, interfecto una cum filiis Euryto, urbem expugnavit. ⁸ Sepultis deinde commilitonibus, qui in pugna perierant, Hippaso Ceycis, et Argio et Melane Lycymnii filiis, ac direpta urbe, Iolen captivam abduxit, et in Cenaeum Euboeae promontorium appulsus, Jovis Conci aram consecravit. ⁹ Sacra vero paraturus Trachinem misit Licham praekonem, qui splendidam sibi vestem afferret. A quo ubi quae de Iole acciderant Deianira percepit, veritate illam magis amaret, effuso Nessi sanguine, quod verum esse philtum arbitrabatur, tunicam pernixit. Qua indutus Hercules sacrificavit. ¹⁰ Sed quum tunica incaluisse, hydrae venenum cutem putrefecit. Tum Licham pedibus correptum (a Boeotia in Euboicum mare) jaculatus est; tunicam vero, quae corpori inhaerescerat, detrahens carnes simul avulsit. ¹¹ Tanta igitur calamitate Hercules laborans, nave vehitur Trachinem. Deianira, re comperta, suspensio vitam finivit. ¹² Hercules, postquam Hyllo, ex Deianira filiorum natu maximo, commendaverat, ut, ubi ad virilem aetatem pervenisset, Iolen uxorem duceret, in Cetam Trachiniorum montem profectus, constructo ibi rogo, ubi conscendisset eum, ignem subjici jussit. ¹³ Quod quum facere nemo vellet, Paeas, qui amissas greges quaerens praeteribat, ignem subjecit. Quem propterea Hercules arcu donavit. ¹⁴ Adfente autem pyra, nubes subiens cum tonitru eum in caelum sustulisse dicitur. Inde immortalitatem adeptus et reconciliatus cum Junone, Heben filiam ejus duxit, ex qua Alexiarem et Aulcetum filios suscepit.

(8) Erant vero ei filii ex Thespii filiabus hi : e Procride Antileon et Hippeus; ea enim natu maxima geminos pepererat; ex Panope Threpsippas, e Lyse Eumedes, ex Creon, ex Epilaide Astyanax, e Certhe Iobes, ex Eurybia

Ἀστυάναξ· Κέρβης δὲ, Ἰόβης· Εὐρυδίας, Πολύλαος· Πατροῦς, Ἀρχέμαχος· Μελίνης, Λαομέδων, Κλυτίπης, Εὐρύκαπτος· Εὐρύπυλος, Εὐδότης· Ἀγλαΐης, Ἀντιάδης· Ὀνήσιππος, Χρυσίδας· Ὀρείης, Λανομένης (Λαομένης?)· Τέλης, Αὐσιδίκης· Ἐντεδίδης, Μενίπιδης· Ἀνθίπης, Ἰππόδρομος· Τελευταγόρας, Εὐρύκης· Πύλος (Πύλης?), Ἰππώτος (Ἰππότας?)· Ἐὐβοίας, Ὀλυμπος· Νίκης, Νικοδρομος· Ἀργέλης, Κλεολαος· Ἐξόλης, Ἐρύθρας· Ξανθίδος, Ὀμόλιππος· Στρατονίκης, Ἀτρομος· Κελευστάνωρ, Ἰφίδος· Λαοθόης, Ἀντίδος· Ἀντίπης, Ἀλσίππος· Ἄστυβις, Κλααμήτιδος (Καλαμήτιδος?)· Φυλῆδος, Τίγασις· Αἰσχυρίδης, Λευκίωνης· Ἀνθείας· Εὐρυπύλης, Ἀρχέδικος· Δυναστής, Ἐρατος (Ἐρατοῦς?)· Ἀσσιπιδης, Μέντωρ· Ἡώνης, Ἀμύστριος· Τιφύσης, Λυκεῖος· Ἀλοκράτης, Ὀλυμπούσης· Ἐλικωνίδος, Φαλλίας· Ἡσυχίης, Οἰστρέβλης· Τερψικράτης, Εὐρύωψ· Ἐλευχίας, Βουλεύς· Ἀντίμαχος, Νικίπης· Πάτροκλος, Πυρίπης· Ἡφός, Πραξιθέας· Αὐσιπης, Ἐράσιππος· Λυκοῦργος· Λύκιος, Τοξικράτης· Βουκόλος, Μάρσης· Λεύκιππος, Εὐρυτέλης· Ἰπποκράτης, Ἰππολύτος· Οὗτοι μὲν ἐκ τῶν Θεσπίου θυγατέρων. ⁸ Ἐκ δὲ τῶν ἄλλων, Ἀθιανείρας μὲν τῆς Οἰνέως, Ὑλλος, Κτήσιππος, Γληνός, Ονείτης. ⁹ Ἐκ Μεγάρων δὲ τῆς Κρέοντος, Θηρίμαχος, Δηϊκόων, Κρεοντιάδης, Δηϊών. ¹⁰ Ἐξ Ὀμφάλης δὲ, Ἀγέλαος· ὅθεν καὶ τὸ Κροΐσου γένος. ¹¹ Χαλκιόπης τῆς Εὐρυπύλου, Θεττάλος· Ἐπικάτης τῆς Αὐγείου, Θεστάλος· Παρθενόπης τῆς Στυμφάλου, Εὐήρης· ¹² Αὐγῆς τῆς Ἀλεοῦ, Τήλεφος· Ἀστυόχης τῆς Φύλαντος, Γληπολεμος· Ἀστυδαμείας τῆς Ἀμύντορος, Κτήσιππος· Αὐτονόης τῆς Πειρώας, Παλαίμων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

(1) Μεταστάντος δὲ Ἡρακλείους εἰς θεοὺς, οἱ παῖδες αὐτοῦ φυγόντες Εὐρυσθέα, πρὸς Κήρυκα παρεγένοντο. Ὡς δὲ, ἐκείνους ἐκδιδόναι λέγοντος Εὐρυσθέως, καὶ πόλεμον ἀπειλοῦντος, ἔδεδόκεισαν, Τραχίνα καταλιπόντες, διὰ τῆς Ἑλλάδος ἔφυγον. ² Διωκόμενοι δὲ, ἦλθον εἰς Ἀθήνας, καὶ καθισθέντες ἐπὶ τὸν Ἑλίου βωμόν, ἤθελον βοηθεῖσθαι. ³ Ἀθηναῖοι δὲ οὐκ ἐκδιδόντες αὐτοὺς, πρὸς τὸν Εὐρυσθέα πόλεμον ὑπέστησαν. Καὶ τοὺς μὲν παῖδας αὐτοῦ Ἀλέξανδρον, Ἰφιμέδοντα, Εὐρύβιον, Μέντορα, Περιμήδη, ἀπέκτειναν· ⁴ αὐτὸν δὲ Εὐρυσθέα φεύγοντα ἐφ' ἄρματος, καὶ πέτρας ἤδη παριππεύοντα Σκαιρωνίδας, κτείνει διώξας Ὑλλος. Καὶ τὴν μὲν κεφαλὴν ἀποτεμὼν, Ἀλκμήνῃ δίδωσιν· ἢ δὲ κεφαλαίον τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξώρυξεν αὐτοῦ.

(2) Ἀπολομένου δὲ Εὐρυσθέως ἐπὶ Πελοπόννησον ἦλθον οἱ Ἡρακλῆϊδαι, καὶ πάσας εἶλον τὰς πόλεις. ² Ἐνιαυτοῦ δὲ αὐτοῖς ἐν τῇ καθόδῳ γενομένης φθορᾷ, πᾶσαν Πελοπόννησον κατέσχε. Καὶ ταύτην γινέσθαι χρησμός διὰ τοὺς Ἡρακλῆϊδας ἐδήλου· πρὸ γὰρ τοῦ

Polylaus, e Patro Archemachus, e Meline Laomedon, e Clytippe Eurycapys, Eurypylus ex Eubote, ex Aglaia Antiades, Onesippus e Chryseide, ex Orea Lanomenes (Laomenes?), Teles e Lysidice, ex Entedide Menippides, ex Anthippe Hippodromus, Teleutagoras ex Euryce, Pylus ex Hippote (ex Pyle Hippotas?), ex Euboea Olympus, e Nice Nicodromus, ex Argela Cleolaus, ex Exole Erythras, e Xanthide Homolippus, e Stratonice Atromus, Celeustanor ex Iphide, Laothoes ex Antide, (ex Laothoe Antiphus?) ex Antiope Alopius, Astybie e Calametide, e Phyleide Tigasis, ex Eschreide Leucones, ex Anthea **, ex Eurypyle Archedicus, e Dynaste Eratus (Dynastes ex Erato?), ex Asopide Mentor, ex Eone Amestrius, e Tiphysse Lynceus, Halocrates ex Olympusa, ex Heliconide Phalias, ex Hesychia Cestrebles, e Terpeicrate Euryopa, ex Eleuchea Buleus, Antimachus e Nicippe, Patroclus e Pyrippe, Nephus e Praxitheia, e Lysippe Erasippus, ex ** Lycurgus, Lycius ex Toxicrate, Bucolus e Marse, Leucippus ex Eurytele, ex Hippocrate Hippozygus. Hi sunt ex Thespiadibus orti; *ex aliis vero sequentes: ex Deianira, Cenei filia, Hyllus, Ctesippus, Glenus, Onites. *E Megara, Creontis filia, Therimachus, Deicoon, Creontiadis, Deion. ¹⁰ Ex Omphale Agelaus, unde etiam Cresi genus; ¹¹ ex Chalcioppe, Eurypyl, Thessalus; ex Epicaste, Auges, Thestalus; ex Parthenope, Stymphali, Everes; ¹² ex Auge, Alei, Telephus; ex Astyoche, Phylantis, Tiepolemus; ex Astydamia, Amyntoris, Ctesippus; ex Autonoe, Pirei, Palæmon.

CAPUT VIII.

(1) Relato inter deos Hercule, filii ejus Eurystheum fugientes ad Ceycem se receperunt. Eurystheo autem eos repetente ac bellum minitante, metuentes, relicta Trachine per Græciam fugerunt; et dum Eurystheus eos persequeretur, concesserunt Athenas, ubi considerantes ad aram Misericordiae opem implorabant. Athenienses vero non dediderunt eos, sed adversus Eurystheum bellum sustinuerunt, atque filios ejus Alexandrum, Iphimedontem, Euryblum, Mentorem, Perimedem necarunt; ipsum denique Eurystheum in carru fugientem, quum jam petras Scironides prætervereretur, insecutus Hyllus interfecit, et recisum ejus caput Alcmenæ dedit, quæ illi radiis textoris oculos effodit.

(2) Itaque interfecto Eurystheo in Peloponnesum Heraclidæ rediere omnesque urbes expugnaverunt. Quoniam autem intra annum quo redierant, universam Peloponnesum pestis invaserat, eamque accidisse oraculum dixerat, quod Heraclidæ prius, quam sua esset, redissent: relicta rursus

έλκοντες αὐτοὺς καταλθεῖν. Ὅθεν ἀπολιπόντες· Πελοπόννησον, ἀνεχώρησαν εἰς Μαραθῶνα, καὶ αἰ κατέκον.
³ Τληπόλεμος· οὖν, κτείνας οὐκ ἔκων Λικύμνιον (τῇ βακτηρίᾳ γὰρ αὐτοῦ θεραπεύοντα πλήσσοντος ὑπέρδραμε), πρὶν ἐξελθεῖν αὐτὸν (αὐτοῦς;) ἐκ Πελοποννήσου· φεύγων οὖν μετ' οὐκ ὀλίγων, ἦκεν εἰς Ῥόδον, καὶ αἰ κατέκον.

⁴ Ὑλλος δὲ τὴν μὲν Ἰόλην κατὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἐντολὴν ἔγχε· τὴν δὲ καθόδον ἐξήτει τοῖς Ἡρακλείδαις καταργάσασθαι. Διὸ παραγινόμενος εἰς Δελφούς, ἐπυνθάνετο, πῶς ἂν καταλθοῖεν. Ὁ δὲ θεὸς ἔφησε, περιμένειντας τὸν τρίτον καρπὸν κατέρχεσθαι. ⁵ Νομίσας δὲ Ὑλλος· τρίτον καρπὸν λέγεσθαι τὴν τριετίαν, τοσοῦτον περιμένοντας χρόνον σὺν τῷ στρατῷ κατῆι· ⁶ τοῦ Ἡρακλείους ἐπὶ Πελοπόννησον, Τισαμενοῦ τοῦ Ὀρίστου βασιλεύοντος Πελοποννησίων. Καὶ γενομένης πάλιν μάχης, νικῶσι Πελοποννήσιοι, καὶ Ἀριστόμαχος θνήσκει.

⁷ Ἐπεὶ δὲ ἠνδρώθησαν οἱ [Κλεολέου] παῖδες, ἐχρῶντο περὶ καθόδου. Τοῦ θεοῦ δὲ ἐλπόντος, ὅ τι καὶ τὸ πρότερον, Τήμενος ἤτιςτο λέγων, τοῦτῳ πεισθέντα ἀτυχῆσαι. ⁸ Ὁ δὲ θεὸς ἀνείπε, τῶν ἀτυχημάτων αὐτοὺς αἰτίους εἶναι· τοὺς γὰρ χρησμούς οὐ συμβάλλειν· λέγειν γὰρ οὐ γῆς, ἀλλὰ γενεᾶς καρπὸν τρίτον, καὶ στενυγρὰν τὴν εὐρυγαστέρα, δεξιὰν κατὰ τὸν τὸν Ἰσθμὸν ἔχοντα τὴν θάλασσαν. ⁹ Ταῦτα Τήμενος· ἀκούσας, ἠτοίμαζε τὸν στρατὸν, καὶ νῆς ἐπήξατο τῆς Λοκρίδος ἐνθα νῦν ἀπ' ἐκείνου ὁ τόπος Ναυπάκτος λέγεται. ¹⁰ Ἐκεῖ δὲ ὄντος τοῦ στρατεύματος, Ἀριστόδημος κεραινωθεὶς ἀπέθανε, παῖδας καταλιπὼν ἐξ Ἀργείας τῆς Αὐτεσιωνος διδύμους, Εὐρυσθένη καὶ Προκλέα. (3) Συνέβη δὲ καὶ τὸν στρατὸν ἐν Ναυπάκτῳ συμφορὰ περιπεσεῖν. Ἐφάνη γὰρ αὐτοῖς μάντις χρησμούς λέγων καὶ ἐνθεάζων. ὃν ἐνόμισαν μάγον εἶναι, ἐπὶ λύμῃ τοῦ στρατοῦ πρὸς Πελοποννησίων ἀπεσταλμένον. ² Τοῦτον βαλὼν ἀκοντίῳ Ἰππότης, ὁ Φύλαντος τοῦ Ἀντίοχου τοῦ Ἡρακλείους, τυχὼν ἀπέκτεινεν. Οὕτω δὲ γενομένου τούτου, τὸ μὲν ναυτικὸν, διαφθαρεισῶν τῶν νεῶν, ἀπόλετο· τὸ δὲ πεζὸν ἠτύχησε λιμῷ, καὶ διαλύθη τὸ στράτευμα. ³ Χρωμένον δὲ περὶ τῆς συμφορᾶς Τημένου, καὶ τοῦ θεοῦ διὰ τοῦ μάντεως γενέσθαι ταῦτα λέγοντος, καὶ κελεύοντος φυγαδεῦσαι δέκα ἔτη τὸν ἀνελόντα, καὶ χρήσασθαι ἡγεμονίᾳ τῷ τριοφθαλμῷ, τὸν μὲν Ἰππότην ἐφυγάδευσαν, τὸν δὲ τριοφθαλμὸν ἐξήτουν. ⁴ Καὶ περιτυγχάνουσιν Ὀξύλοῦ τῇ Ἀνδραίμονος, ἐφ' ἵππου καθήμενῳ μονοφθαλμῷ· τὸν γὰρ ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν ἐκκέκοπτο τόξῳ· ἐπὶ φόνῳ γὰρ οὗτος φυχὼν εἰς Ἥλιν, [καὶ] ἐκείθεν εἰς Αἰτωλίαν, ἐνιαυτοῦ [δὲ] διαλθόντος, ἐπανήρχετο. ⁵ Συμβαλόντες οὖν τὸν χρησμόν, τοῦτον ἡγεμόνα ποιοῦνται. Καὶ συμβαλόντες τοῖς πολεμίοις, καὶ τῷ πεζῷ καὶ τῷ ναυτικῷ προτεροῦσι στρατῷ, καὶ Τισαμενὸν κτείνουσι τὸν Ὀρίστου. Θνήσκουσι δὲ συμμαχοῦντες αὐτοῖς οἱ Αἰγίμου παῖδες, Πάμφυλος καὶ Δύμας.

Peloponneso, Marathonem recesserunt ibique habitarunt.

³ Ante vero quam ex Peloponneso recessissent, Tlepolemus Licymnium imprudens occidit. (Nam quum Tlepolemus servum baculo percutere vellet, Licymnius interveniens vulnus recepit.) Exulans igitur cum haud exigua manu Rhodum venit, ibique sedem sibi constituit.

⁴ Hyllus ex patris imperio Iolen duxit atque Heraclidarum reditum studebat efficere. Quare Delpbos profectus sciscitatus est, quam ratione reverti possent. Cui deus respondit, si tertium fructum exspectarent, redituros esse.

⁵ Hyllus tertium fructum triennium dici arbitratus, id temporis quum exspectasset, cum exercitu rediit. ⁶ (Desunt plura.) ⁷ Herculis in Peloponnesum, regnante ibi Tisameno filio Orestis. Ac nova pugna commissa vincunt Peloponnesii et Aristomachus occumbit.

⁸ Ubi vero Aristomachi filii ad virilem aetatem pervenerant, de reditu oraculum consuluerunt. Deo idem quod antea respondente, Temenus expostulavit, huic se fidem habentes rem gessisse infelicitur. ⁹ Contra deus respondit ipsos calamitatum suarum auctores fuisse, quod oracula non recte intellexissent. Non enim terrae se, sed generationis tertium fructum indicare, et angustias latioris alvei mare significare, quod a dextra esset per Isthmum ingredienti Peloponnesum. ¹⁰ Quae quum audisset Temenus, exercitum paravit et naves compegit in Locridis loco, qui nunc ab hac re Naupactus vocatur. ¹¹ Dum ibi exercitus esset, Aristodemus, relictis ex Argia Autesionis filia geminis, Eurysthene et Procle, fulmine ictus occubuit.

(3) Accidit vero ut etiam exercitus, qui Naupacti erat, in magnam calamitatem incideret. Illis enim apparuit vates oracula fundens et numine plenus, quem magum esse putabant in exercitus perniciem a Peloponnesiis delegatum. ² Hunc Hippotes Phylantis, Antiochi, Herculis, jaculo percussum interfecit. Quo facto, classis disiectis navibus interiit, ac pedestres copiae fame consumtae, totusque exercitus dissolutus est. ³ Temeno de calamitate oraculum sciscitante, deus propter vatis caedem hoc accidisse respondit, jussitque per decennium interfectorem exulare, ipsi autem trioculo duce uterentur. Quare Hippoten exilio multarunt; quærentes vero trioculum, obviam sunt Oxylo, Andraemonis, equum insidenti unoculum, nam alter ei oculorum sagitta excussus erat. Is cadis patratæ causa in Elidem exulatum abierat, jam vero, anno circumacto, in Aetoliam revertebatur. ⁴ Hunc igitur ab oraculo significari arbitrantur exercitus ducem constituunt. Atque cum hostibus pugna congressi terra marique superiores discedunt, et Tisamenum Orestis filium interficiunt. Occumbunt autem ex sociis eorum Aegimii filii Pamphylus et Dymas.

(4) Ἐπειδὴ ἐκράτησαν Πελοποννήσου, τρεῖς ἰδρύσαντο βωμοὺς πατρῷου Διὸς, καὶ ἐπὶ τούτων ἔθυσαν, καὶ ἐκληροῦντο τὰς πόλεις. Πρώτῃ μὲν οὖν λῆξις, Ἄργος· δευτέρα Λακεδαιμόνων, τρίτῃ δὲ Μεσσήνη. Κομισάντων δὲ ὑδρίαν ὕδατος, ἔδοξε ψῆφον βαλεῖν ἔκαστον. ² Τήμενος οὖν καὶ οἱ Ἀριστοδήμου παῖδες, Προκλῆς καὶ Εὐρυσθένης, ἔβαλον λίθους Κρεσφόντης δὲ, βουλόμενος Μεσσήνην λαχεῖν, γῆς ἐνέβαλε βῶλον. Ταύτης δὲ διαλυθείσης, ἔδει τοὺς δύο κλήρους ἀναφανῆναι. ³ Ἐλκυσθείσης δὲ πρώτης μὲν τῆς Τημένοιο, δευτέρας δὲ τῆς τῶν Ἀριστοδήμου παίδων, Μεσσήνην ἔλαβε Κρεσφόντης. (5) Ἐπὶ δὲ τοῖς βωμοῖς, οἷς ἔθυσαν, εὖρον σημεῖα κείμενα, οἱ μὲν λαχόντες Ἄργος, [ἐπὶ τὸν ἴδιον,] φρύνον· οἱ δὲ Λακεδαιμόνα λαχόντες, δράκοντα· οἱ δὲ Μεσσήνην, ἀλώπεκα. ² Περὶ δὲ τῶν σημείων ἔλεγον οἱ μάνταις, τοῖς μὲν τὸν φρύνον καταλαδοῦσιν ἐπὶ τῆς πόλεως μένειν ἀμεινον· μὴ γὰρ ἔχειν ἀλλήν πορευόμενον τὸ θηρίον· τοὺς δὲ δράκοντα καταλαδόντας, δεινὸς ἐπιόντας ἔλεγον ἔσεσθαι· τοὺς δὲ τὴν ἀλώπεκα, δολίους.

³ Τήμενος μὲν οὖν, παραπεμπόμενος τοὺς παῖδας Ἄγλαον καὶ Εὐρύπυλον καὶ Καλλίαν, τῇ θυγατρὶ προσανέειχεν Ὑρνηθοῖ, καὶ τῷ ταύτης ἀνδρὶ Δηϊφόντῃ. ⁴ ὅθεν οἱ παῖδες πείθουσι Τίτινας (τινάς vel Τιτανίους?) ἐπὶ μισθῷ τὸν πατέρα αὐτῶν φονεῦσαι. Γενομένου δὲ τοῦ φόνου, τὴν βασιλείαν ὁ στρατὸς ἔχειν ἐδικαίωσεν Ὑρνηθοῖ καὶ Δηϊφόντῃ. ⁵ Κρεσφόντης δὲ οὐ πολὺν Μεσσήνης βασιλεύσας χρόνον, μετὰ δύο παῖδων φονευθεὶς ἀπέθανε. ⁶ Πολυφόντης δὲ ἐδασίλευσεν, αὐτῶν τῶν Ἡρακλειδῶν ὑπάρχων· καὶ τὴν τοῦ φονευθέντος γυναῖκα ἀκούσαν Μερόπην ἔλαβεν. Ἀνῆρέθη δὲ καὶ οὗτος. ⁷ Τρίτον γὰρ ἔχουσα παῖδα Μερόπη καλούμενον Αἴπυτον, ἔδωκε τῷ ἑαυτῆς πατρὶ τρέφειν. Οὗτος ἀνδρωθεὶς καὶ κρύφα καταλθὼν, ἔκτεινε Πολυφόντην καὶ τὴν πατρίαν βασιλείαν ἀπέλαβεν.

ΒΙΒΛΙΟΝ Γ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

(1) Ἐπεὶ δὲ τὸ Ἰνάχειον διερχόμενοι γένος, τοὺς ἀπὸ Βῆλου μέχρι τῶν Ἡρακλειδῶν δεδηλώκαμεν, ἐγομίνως λέγομεν καὶ τὰ περὶ Ἀγήνορος. ² Ὡς γὰρ ἡμῖν λέλεκται, δύο Λιβύῃ ἐγέννησε παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος, Βῆλον καὶ Ἀγήνορα. ³ Βῆλος μὲν οὖν βασιλεὺς Ἀιγυπτίων τοὺς προεξημένους ἐγέννησεν Ἀγήνορα δὲ [παραγενόμενος εἰς τὴν Εὐρώπην,] γαμῇ Τηλέφασσαν καὶ τακνοὶ θυγατέρα μὲν Εὐρώπην, παῖδας δὲ Κάδμον καὶ Φοῖνικα καὶ Κόλωνα. Τινὲς δὲ Εὐρώπην οὐκ Ἀγήνορος ἀλλὰ Φοῖνικος λέγουσι. ⁴ Ταύτης Ζεὺς ἐρασθεὶς, [πίπτει διὰ τῆς θαλάσσης Ρόδου ἀποπλέων (ρόδου vel κρόκου ἀποπλέων?)] ταῦρος, [δε] χειροῦθης γενόμενος, ἐπιβίβασθαι-σαν διὰ τῆς θαλάσσης ἐκόμισεν εἰς Κρήτην. ⁵ Ἡ δὲ, ἐκεῖ συναινασθέντος αὐτῇ Διὸς, ἐγέννησε Μίνωα,

(4) Postquam itaque Peloponneso potiti erant, tres consecrarunt aras Jovi patrio, in iisque sacra fecerunt et urbes sortiti sunt. Prima igitur sors Argos, altera Lacedaemon, tertia Messene. Allata deinde urna aquae plena, placuit ut in eam sortem quisque conjiceret. ² Tum Temenus et Aristodemi filii, Procles et Eurysthenes lapides, iniecerunt, Cresphontes autem Messenen sortito habere volens, terrae glebam iniecit. Qua dissoluta priores duas sortes ante prodire necesse erat. ³ Itaque quum prima sors educeretur Temeni, secunda filiorum Aristodemi, Messenen obtinuit Cresphontes. (5) Porro in aris, in quibus sacrificaverant, haec invenere signa: quibus Argos obtigerat, rubetam; quibus Lacedaemon, serpentem; quibus Messene, vulpem. ² De quibus signis vates dixerunt: qui rubetam nacti essent, eos consultius manere in urbe, istud enim animal in itinere nullas vires habere; qui vero serpentem reperissent, formidabiles fore, si aggredierentur; qui denique vulpem accepissent, astutos fore.

³ Temenus igitur posthabitis Agelao, Eurypylo et Callia filiis, omni studio ferebatur in Hyrnetho filiam inque hujus maritum Deiphontem. ⁴ Quare filii viros quosdam ad patrem interimendum mercede inducunt. Commissa igitur caede, regnum exercitus adjudicavit Hyrnetho et Deiphontae. ⁵ Cresphontes autem non ita multo post susceptum Messenes imperium duobus cum filiis occisus est. ⁶ Regno deinde potitus est Polyphontes, qui et ipse ex Heraclidis erat, atque interfecti regis uxorem Meropen invitam sumisit in matrimonium. At hic quoque e medio sublatus est. ⁷ Nam quum tertium Merope filium Aegyptum nomine haberet, eum suo ipsius patri educandum tradiderat. Qui adulta aetate in patriam clam reversus Polyphontem peremit et paternum regnum recuperavit.

LIBER TERTIUS.

CAPUT I.

(1) Postquam Inachi genus exponentes Beli progeniem usque ad Heraclidas explicavimus, Agenoris quoque posteritatem deinceps enarremus. ² Libya enim, sicut antea diximus, duos Neptuno peperit filios, Belum et Agenorem. ³ Et Belus quidem, rex Aegyptiorum, filios habuit de quibus in antecedentibus locuti sumus; Agenor autem (in Europam profectus) uxorem ducit Telephassam, ex qua filiam tollit Europam, filios vero Cadmum, Phoenicem, Cilicem. Sunt tamen qui Europam non Agenoris esse, sed Phoenicia filiam dicant. ⁴ Hujus amore captus Jupiter in taurum commutatus (a Rhodo profectus per mare trajecit in Phoeniciam, ubi in litore humi procubuit (?).) Atque quum mitem se praeberet, puellam in dorsum suscepit eamque per mare transtulit in Cretam. ⁵ Hic illa cum Jove congressa Minoem peperit et Sarpedonem et Rhadamanthum.

Σαρπηδόνα, Ῥαδάμανθυν. Καθ' Ὅμηρον δὲ Σαρπηδὼν ἐκ Διὸς καὶ Λαοδαμείας τῆς Βελλεροφόντου. ὁ Ἄφανος δὲ Εὐρώπης γενομένης, ὁ πατὴρ αὐτῆς Ἀγήνωρ ἐπὶ ζήτησιν ἐξέπεμψε τοὺς παῖδας, εἰπὼν μὴ πρότερον ἀναστρέφειν πρὶν ἂν ἐξεύρωσιν Εὐρώπην. Ὑναξήλας δὲ ἐπὶ τὴν ζήτησιν αὐτῆς Τηλέφασσα ἡ μήτηρ, καὶ Θάσος ὁ Ποσειδῶνος ὡς δὲ Φερεκύδης φησὶ, Κίλικος. Ὡς δὲ πᾶσαν ποιούμενοι ζήτησιν εὐρεῖν ἦσαν Εὐρώπην ἀδύνατοι, τὴν εἰς οἶκον ἀνακομιδὴν ἀπογόνους, ἄλλος ἄλλαχού καταΐκισαν, Φοινῆ μὲν Φοινίκην, Κίλιξ δὲ, Φοινίκης πλησίον, καὶ πᾶσαν τὴν ὑφ' αὐτοῦ καίμενην χώραν, ποταμῷ σύνεγγυς Πυράμῳ, Κιλικίαν ἐκάλεσε· Κάδμος δὲ καὶ Τηλέφασσα ἐν Θράκῃ καταΐκισαν. Ὁμοίως δὲ καὶ Θάσος ἐν Θράκῃ κτίσας πόλιν, Θάσον, καταΐκισεν.

(2) Εὐρώπην δὲ γήμας Ἀστερίων ὁ Κρητῶν δυνάστης, τοὺς ἐκ ταύτης παῖδας ἔτρεφεν. Ὁι δὲ, ὡς ἐταλαιώθησαν, πρὸς ἀλλήλους ἐστασίασαν· Ἰσχυροὶ γὰρ ἔρωτα παιδὸς, δὲ ἐκαλεῖτο Μίλητος· Ἀπόλλωνος δὲ ἦν καὶ Ἀρείας τῆς Κλεόχου. Τοῦ δὲ παιδὸς πρὸς Σαρπηδόνα μῆλλον οἰκείως ἔχοντος, πολέμησας Μίνως ἐπρωτέρησεν. Ὁι δὲ φεύγουσι, καὶ Μίλητος μὲν, Καρία προσσχὼν, ἐκεῖ πόλιν ἀφ' αὐτοῦ ἔκτισε Μίλητον· Σαρπηδὼν δὲ, συμμαχήσας Κίλικι, πρὸς Λυκίους ἔχοντι πόλεμον, ἐπὶ μέρει τῆς χώρας, Λυκίας ἐδασίλευσε. Καὶ αὐτῷ δίδωσι Ζεὺς ἐπὶ τρεῖς γενεάς ὤν. Ἐνιοὶ δὲ αὐτὸν ἐρασθῆναι λέγουσιν Ἀτυμνίου, τοῦ Διὸς καὶ Κασσιόπειας, καὶ διὰ τοῦτον στασιάσαι. Ῥαδάμανθος δὲ, τοῖς νησιώταις νομοθετῶν, αὐθις φυγὼν εἰς Βοιωτίαν, Ἀλκιμήνην γαμέει. Καὶ μεταλλάξας, ἐν Ἄδου μετὰ Μίνως δικάζει. Μίνως δὲ, Κρήτην κατοικῶν, ἔγραψε νόμους. Καὶ γήμας Πασίφην τὴν Ἥλιου καὶ Περσηίδος, ὡς δὲ Ἀσκληπιάδης φησὶ, Κρήτην τὴν Ἀστερίου θυγατέρα, παῖδας μὲν ἐτέκνωσε, Κατρία, Δευκαλίωνα, Γλαύκον, Ἀνδρόγεον· θυγατέρας δὲ Ἀκαλλήν, Ξενοδόκην, Ἀριάδνην, Φαίδραν. Ἐκ Παρείας δὲ Νύμφης Εὐρυμέδοντα, Νηφαλίωνα, Χρύσην, Φιλόλαον· ἐκ δὲ Δεξιθέας, Εὐξάντιον.

(3) Ἀστερίωνος δὲ ἀπαιδὸς ἀποθανόντος, Μίνως βασιλεύειν θέλων Κρήτης ἐκώλυτο. Φήσας δὲ παρὰ θεῶν τὴν βασιλείαν εἰληφέναι, χάριν τοῦ πιστευθῆναι, ἔφη, ὅτι ἂν εὐξηται, γενέσθαι. Καὶ Ποσειδῶνι θύων, ἤϊξάτο ταῦρον ἀναφανῆναι ἐκ τῶν βυθῶν, ὑποσχόμενος καταθύσειν τὸν φανέντα. Τοῦ δὲ Ποσειδῶνος ταῦρον ἀνέντος αὐτῷ διαπρεπῆ, τὴν βασιλείαν παρέλαβε. Τὸν δὲ ταῦρον εἰς τὰ βουκόλια πέμψας, ἔθυσεν ἕτερον. Θαλασσοκρατήσας δὲ πρῶτος πασῶν τῶν νήσων σχεδὸν ὑπῆρξεν. (4) Ὀργισθεὶς δὲ αὐτῷ Ποσειδῶν, ὅτι μὴ κατέθυσεν τὸν ταῦρον, τοῦτον μὲν ἐξηγρίωσε, Πασίφην δὲ θάειν εἰς ἐπιθυμίαν αὐτοῦ παρεσκεύασεν. Ἡ δὲ, ἐρασθεῖσα τοῦ ταύρου, συνεργὸν λαμβάνει Δαίδαλον, δὲ ἦν ἀρχιτέκτων, πεφευγὼς ἐξ Ἀθηνῶν ἐπὶ φόνῳ. Οὗτος ξυλὴν βοῦν ἐπὶ τροχῶν κατασκευάσας, καὶ ταύτην λαβὼν καὶ κοιλίαν ἐσώθειν, ἐκδείρας τε

At Homeri testimonio Sarpedon ex Jove et Laodamia Bellerophonis filia natus est. Quum vero Europa nusquam appareret, Agenor pater ad eam querendam misit filios, ne ante redirent jubens quam sororem invenissent. Cum his simul ad filiam investigandam profecta est Telephassa mater et Thasus Neptuno natus vel, ut Pherecydes ait, Cilice. Verum quum omnibus pervestigatis Europam nusquam possent reperire, desperato ad suos reditu, alius alio commigrarunt. Et Phoenix quidem nomen dedit Phoenicæ, Cilix vero omnem quam Phœnicæ finitimam ad Pyramum fluvium regionem subiecit, nominavit Ciliciam. Cadmus et Telephassa in Thracia consederunt. Item etiam Thasus ad Thraciam Thaso urbe condita sedem sibi constituit.

(2) Europam vero in matrimonium duxit rex Cretensium Asterion, ejusque ex Jove liberos educavit. Qui quum ad virilem pervenissent ætatem, mutuam inter se discordiam exercuerunt. Deperibant enim puerum quendam Miletum, Apollini natum ex Aria Cleochi filia. Hic quum in Sarpedonis benevolentiam et amorem magis inclinaret, consilio inter fratres bello, Minos superior discessit. Illi in fugam sese converterunt, ac Miletus quidem in Cariam appulsus, ibi urbem condidit ab ipso Miletum nominatam. Verum Sarpedon Cilici adversus Lycios bellum gerenti, pacta mercedis loco regionis parte, optulatus in Lycia regnum sibi comparavit. Eidem Jupiter ad tres ætates vitam concessit. Sunt etiam qui illum Atymnii, Jovis ex Cassiopea filii, amore inflammatum et propter hunc inter fratres dissidium ortum esse tradant. Rhadamanthus autem legibus insularis latæ secundo fugiens in Beotiam sese contulit, ubi Alcmenam duxit uxorem. Demum vita defunctus cum Minos judex sedet apud inferos. At Minos, in Creta habitans, Cretensibus leges tulit et ducta Pasiphae Solis ac Perseidis, sive, ut Asclepiades ait, Creta Asterii, filios genuit Catreum, Deucalionem, Glaucum, Androgeum; filias vero Acalen, Xenodice, Ariadnen, Phædræ. Porro ex Paria nymphea Eurymedontem, Nephalionem, Chrysen, Philolaum; ex Dexitheia denique Euxantium.

(3) Postquam Asterion nullis relictis liberis e vita decesserat, Minos quominus Cretæ regnum suscipere prohibebatur. Sed regnum a diis sibi destinatum esse professus, ut fidem rei faceret, pronuntiat eventurum esse quodcumque a diis expetiverit. Instituto igitur sacro, ad Neptunum preces facit, ut taurum ex profundo emitteret, oblatumque immolaturum se pollicetur. A Neptuno itaque tauro eximise fortunæ emissio, regnum accepit. Sed bovem illum ad armenta deduci jubet, ejusque loco mactat alium. Idem primus maris imperio potitus omnibus fere insulis præfuit. (4) At iratus illi Neptunus, quod taurum illum non immolasset, huic furorem injectit et Pasiphaen ejus desiderio incendit. Hæc igitur tauri amore capta adiutorem sibi Dædalum assumit architectum, qui cædis reus Athenis aufugerat. Is ligneam vaccam concavam intrinsecus construxit, eamque rotis impostam atque

βοῦν, τὴν δорὰν περιέβραβε, καὶ θεὸς ἐν ὄπῃ εἰσιστο δ ταῦρος λειμῶνι βόσκεισθαι, τὴν Πασιφάην ἐνεδίδα-
σεν. Ἐλθὼν δὲ δ ταῦρος, ὡς ἀληθινῇ βοῇ συνῆλθεν.
Ἡ δὲ Ἀστέριον ἐγέννησε τὸν κληθέντα Μινώταυρον.
Οὗτος εἶχε ταύρου πρόσωπον, τὰ δὲ λοιπὰ ἀνδρός.
Μίνως δὲ ἐν τῷ λαβυρίνθῳ κατὰ τινὰς χρησμούς κα-
ταλείσας αὐτὸν ἐφύλαττεν.⁴ Ἦν δὲ δ λαβύρινθος ἐν
Δαίδαλος κατεσκεύασεν, οἰκῆμα καμπαῖς πολυπλόκοις
πλανῶν τὴν ἔξοδον.⁵ Τὰ μὲν οὖν περὶ Μινωταύρου
καὶ Ἀνδρόγεω καὶ Φαίδρας καὶ Ἀριάδνης ἐν τοῖς περὶ
Θησεῦς ὑστερον ἐροῦμεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

(1) Κατρέως δὲ τοῦ Μίνως Ἀερόπη καὶ Κλυμένη
καὶ Ἀπημοσύνη, καὶ Ἀλθημένης υἱὸς, γίνονται.
² Χρωμένῳ δὲ Κατρεῖ περὶ καταστροφῆς τοῦ βίου, δ
θεὸς ἔφη, ὑπὸ ἐνὸς τῶν παίδων τεθνήξισθαι. ³ Κατρέως
μὲν οὖν ἀπεκρύβετο τοὺς χρησμούς, Ἀλθημένης δὲ
ἀκούσας, καὶ δέσας μὴ φονεὺς γένηται τοῦ πατρὸς,
ἀρας ἐκ Κρήτης μετὰ τῆς ἀδελφῆς Ἀπημοσύνης,
προσίσχει τινὶ τόπῳ τῆς Ῥόδου, καὶ κατασχὼν Κρη-
τηνίαν ὠνόμασεν. ⁴ Ἀναβάς δὲ ἐπὶ τὸ Ἀταβύριον κα-
λούμενον ὄρος, ἐθεάσατο τὰς περὶ νήσους. Κατιδὼν
δὲ καὶ Κρήτην, καὶ τῶν πατρῶων ὑπομνησθεὶς θεῶν,
ιδρύετο βωμὸν Ἀταβυρίου Διός. ⁵ Μετ' οὐ πολὺ δὲ τῆς
ἀδελφῆς αὐτοῦ ἐγένετο. Ἐρμῆς γὰρ αὐτῆς ἐρασθεὶς,
ὡς φεύγουσαν αὐτὴν καταλαβεῖν οὐκ ἠδύνατο (περιτὴν
γὰρ αὐτοῦ τῷ τάχει τῶν ποδῶν) κατὰ τῆς ὁδοῦ βύρσας
διπστρώσει νεοδάρτας· ἐφ' ἃς ὀλισθήσασα, [ἥνικα ἀπὸ
τῆς Κρήτης ἐπανήει,] φθίρεται, καὶ τῷ ἀδελφῷ
μηνύει τὸ γεγονός. Ὁ δὲ, στήψιν νομίσας εἶναι τὸν
θεόν, λὰξ ἐνθρόων ἀπέκτεινεν. (2) Ἀερόπην δὲ καὶ
Κλυμένην Κατρέως Ναυπλίῳ δίδωσιν εἰς ἀλλοδαπὰς
ἡπείρους ἀπεμπολῆσαι. ² Τούτων Ἀερόπην μὲν ἔγημε
Πλεισθένης, καὶ παῖδας Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον
ἔτεκε. Κλυμένην δὲ γαμῇ Ναυπλίου, καὶ τέκνων πα-
τὴρ γίνεσθαι Ὀϊάκος καὶ Παλαμήδους.

³ Κατρέως δὲ ὑστερον γῆρᾳ κατεχόμενος, ἐπόθει τὴν
βασιλείαν Ἀλθημένει τῷ παιδὶ παραδοῦναι, καὶ διὰ
τοῦτο ἦλθεν εἰς Ῥόδον. ⁴ Ἀποδὰς δὲ τῆς νεῆς σὺν τοῖς
ἡρώσι κατὰ τινὰ τῆς νήσου τόπον ἔρημον, ἡλαύνετο
ὑπὸ τῶν βουκόλων, ληστὰς ἐμβεβληκέναι δοκούντων.
⁵ Καὶ μὴ δυναμένους ἀκοῦσαι λέγοντος αὐτοῦ τὴν ἀλή-
θειαν διὰ τὴν κραυγὴν τῶν κυνῶν, ἀλλὰ βαλλόντων
κχείριον, παραγενόμενος Ἀλθημένης, διοντίσας ἀπέ-
κτεινεν ἀγνοῶν Κατρέα. Μαθὼν δὲ ὑστερον τὸ γεγο-
νός, εὐξάμενος, ὑπὸ χάσματος ἐκρύβη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

(1) Δευκαλίωνι δὲ ἐγένοντο Ἰδομενεὺς τε καὶ Κρήτη
καὶ νόθος καὶ Μόλος.

² Γλαῦκος δὲ, ἔτι νήπιος ὑπάρχων, μυῖαν διώκων εἰς
μάλιστα πῖθον πεσὼν ἀπέθανεν. Ἀφανοῦς δὲ ὄντος αὐ-
τοῦ, Μίνως πολλὰν ζήτησιν ποιησάμενος, περὶ τῆς

bovis pelle recens excoctatam, intromissam
Pasiphae, in prato, ubi taurus depascere consueverat, lo-
cavit. Ad quam taurus accurrens, velut naturalem vaccam
inivit. ² Ac Pasiphae Asterium peperit cognomento Mi-
notaurum, qui vultum habebat taurinum, cetera membra
corporis humani. Hunc Minos oraculis quibusdam moni-
tus in Labyrintho conclusum jussit custodiri. ⁴ Laby-
rinthus vero a Daedalo exstructum domicilium erat, quod
ob multiplices viarum ambages exitum difficilem reddebat
et incertum. ⁵ Sed quae de Minotauro et Androgeo, deque
Phaedra et Ariadna narrantur, postea, ubi de Theseo ag-
tur, explicabimus.

CAPUT II.

(1) Catreo Minots filio natus sunt filiae Aerope, Clymene,
Apemosyne, filius Althemenes. ² Sciscitanti de vitae exitu Ca-
treo deus respondit ab uno filiorum sibi moriendum esse.
³ Catreus igitur oraculum celabat; audivit tamen Altheme-
nes, qui veritus ne foret patris interfectior, relicta Creta cum
Apemosyne sorore in Rhodi insulae locum quendam appu-
lit, eumque occupatum nominavit Creteniam. ⁴ Hic quum
ab Atabyrio monte circumjacentes insulas spectaret, inter
easque Cretam quoque conspiceret, patriorum deorum re-
cordatus aram exstruxit Jovi Atabyrio. ⁵ Verum non multo
post suam ipse sororem interemit. Nam Mercurius ejus
amore correptus, quod fugientem assequi non poterat
(quippe quas illum pedum pernicitate superaret), recenti-
bus tergoribus viam subtravit, in quibus delapsa [quum
e Creta redibat,] vitata est. Rem indicat fratri. Is vero
dei nomen culpae praetextum esse arbitratus calcibus impe-
titam occidit. (2) Aeropen et Clymenen Catreus tradidit Nau-
plio qui in longinquas terras abductas venderet. ² Harum
Aeropen uxorem duxit Plisthenes, ex eaque Agamemnonem
et Menelaum procreavit. Clymenen in matrimonium sum-
sit Nauplius, cui filii nati sunt Olax et Palamedes.

³ Postea Catreus senio confectus Althemeni filio regnum
tradere cupiebat, et propterea profectus est in Rhodum. ⁴ Jam
vero ubi e nave cum heroibus in desertum quendam in-
sulae locum descenderat, a bubulcis, latrones ingruisse
ratia, arcebatur. ⁵ Et quum quas res esset dicentem propter
canum latratum non possent audire, sed jactis lapidibus
eum persequerentur, Althemenes superveniens contorto
telo ignarus patrem interfecit. Qui ubi scelus patratum
cognovit, deos precalus, terrae hiatus absconditus est.

CAPUT III.

(1) Deucalionis liberi erant Idomeneus et Crete et no-
thus (Ἄλκων ?) et Molus.

² Glaucus, infans adhuc, muscam insequens in
dolum melle plenum delapsus perit. Quo e com-
spectu sublato, Minos postquam multum eum quacalve-

εὐρήσας ἐμαντεύετο. ³Κούρητις δὲ εἶπον αὐτῷ, τρι-
χρώματον ἐν ταῖς ἀγέλαις ἔχειν βούν, τὸν δὲ τὴν
ταύτης θέαν ἀριστα εἰκάσαι δυνήθοντα, καὶ ζῶντα τὸν
παῖδα ἀποδώσειν. ⁴Συγκληθέντων δὲ τῶν μάντεων,
Πολύιδος, ὁ Κοιρανῶ, τὴν χρῶαν τῆς βοῆς εἰκασε βά-
του καρπῷ· καὶ, ζητεῖν τὸν παῖδα ἀναγκασθεὶς, διὰ
τινος μαντείας ἀνεῦρε. ⁵Ἀγροντος δὲ Μίνως, ὅτι δεῖ
καὶ ζῶντα ἀπολαβεῖν αὐτὸν, ἀπεκλείσθη σὺν τῷ νε-
κρῷ. Ἐν ἀμνηχανίᾳ δὲ πολλῇ τυγχάνων, εἶδε δρά-
κοντα ἐπὶ τὸν νεκρὸν ἴοντα· τοῦτον βαλὼν λίθῳ
ἀπέκτεινε, δείσας μὴ ἂν αὐτὸς τελευτήσῃ, εἰ τούτῳ
συμπάθοι. ⁶Ἐρχεται δὲ ἕτερος δράκων, καὶ θεασάμενος
νεκρὸν τὸν πρῶτον, ἔπεισιν, εἰτα ὑποστρέφει ποίαν
κομίζων, καὶ ταύτην ἐπιτίθῃσιν ἐπὶ πᾶν τὸ τοῦ ἑτέ-
ρου σῶμα· ἐπιταθείσης δὲ τῆς ποίας, ἀνέστη. ⁷Θεασά-
μενος δὲ Πολύιδος καὶ θαυμάσας, τὴν αὐτὴν ποίαν
προσενεγκὼν τῷ τοῦ Γλαύκου σώματι, ἀνέστησεν.
(2) Ἀπολαβὼν δὲ Μίνως τὸν παῖδα, οὐδ' ὅπως εἰς
Ἄργος ἀπῆλθαι τὸν Πολύιδον εἶπε, πρὶν ἢ τὴν μαντείαν
διδάξαι τὸν Γλαῦκον· ἀναγκασθεὶς δὲ ὁ Πολύιδος δι-
δάσκει. ²Καὶ ἐπεὶ δὴ ἀπέπλει, καλεῖται τὸν Γλαῦκον
εἰς τὸ στόμα ἐπιπτύσαι· καὶ τοῦτο ποιήσας Γλαῦκος
τὴν μαντείαν ἐπελάθετο. ³Τὰ μὲν οὖν περὶ τῶν τῆς
Εὐρώπης ἀπογόνων μέχρι τοῦδε μοι λελέχθω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

(1) Κάδμος δὲ, ἀποθανοῦσαν θάψας Τηλέφασσαν,
ὑπὸ Θρακῶν ξενισθεὶς, ἦλθεν εἰς Δελφοὺς περὶ τῆς
Εὐρώπης πυθανόμενος. Ὁ δὲ θεὸς εἶπε, περὶ μὲν
Εὐρώπης μὴ πολυπραγμονεῖν, χρῆσθαι δὲ καθοδηγῶ
βοί, καὶ πόλιν κτίειν ἐνθα ἂν αὐτὴ πέσῃ καμουσα.
²Τοιοῦτον λαβὼν χρησμὸν, διὰ Φωκίων ἐπορεύετο.
Εἶτα βοὶ συντυχὼν ἐν τοῖς Πελάγοντος βουκολίαις,
ταύτη κατόπισθεν εἶπετο. Ἡ δὲ, διεξιούσα Βοιωτίαν,
ἐκλίθη, πόλις ἐνθα νῦν εἰσὶ Θῆβαι. ³Βουλόμενος δὲ
Ἀθηνᾶ καταθῆσαι τὴν βοῦν, πέμπει τινὰ τῶν μεθ'
ἑαυτοῦ ληψόμενον ἀπὸ τῆς Ἀρείας κρήνης ὕδωρ·
φρουρῶν δὲ τὴν κρήνην δράκων, ὃν ἐξ Ἀρεος εἶπον
τινὲς γεγονέναι, τοὺς πλείονας τῶν πεμφθέντων διέ-
φθειρεν. ⁴Ἀγανακτήσας δὲ Κάδμος, κτείνει τὸν δρά-
κοντα· καὶ, τῆς Ἀθηνᾶς ὑποθεμένης, τοὺς ὀδόντας
αὐτοῦ σπείρει· τούτων δὲ σπαρέντων, ἀνέτειλαν ἐκ
γῆς ἄνδρες ἐνόπλιοι, οὓς ἐκάλεσαν Σπαρτούς. ⁵Οὗτοι δὲ
ἀπέκτειναν ἀλλήλους, οἱ μὲν, εἰς ἔριν ἀκούσιον
ἐθόντες, οἱ δὲ, ἀλλήλους ἀγνοοῦντες. ⁶Φερεκύδης δὲ
φησιν, ὅτι Κάδμος, ἰδὼν ἐκ γῆς ἀναφουμένους ἄνδρας
ἐνόπλους, ἐπ' αὐτοὺς ἔβαλε λίθους· οἱ δὲ, ὑπ' ἀλλή-
λων νομίζοντες βάλλεσθαι, εἰς μάχην κατέστησαν.
⁷Περυσώθησαν δὲ πάντες· Ἐχίων, Οὐδαῖος, Χθόνιος,
Υπερήνωρ, Πέλωρ. (2) Κάδμος δὲ, ἀνθ' ὧν ἔκτεινεν,
αἰδίων ἐνιαυτὸν ἐθήτευσεν Ἀρεῖ· ἦν δὲ ὁ ἐνιαυτὸς
τότε ὁκτώετης.

²Μετὰ δὲ τὴν θητείαν Ἀθηνᾶ αὐτῷ βασιλείαν κα-

rat, de inveniendi ratione consulit oraculum. ³Caretus
ei dixerunt tricolorem esse inter armenta ejus bovem; Jam
qui conjectando assequi possit, cuinam rei bovis hujus
species optime queat comparari, eum quoque ad invenien-
dum puerum vitæque restituendum fore idoneum. ⁴Con-
vocatis igitur vatibus, Polyidus, Ccerani filius, bovem tri-
plices coloris cum moro rubi comparavit, et puerum vesti-
gare coactus, vaticinandi arte quadam adjutus eum reperit.
⁵At Minos vivum sibi puerum reddendum esse dictitans
eum cum mortuo inclusit. Quum itaque in summa consilii
inopia versaretur, draconem vidit ad mortuum acceden-
tem. Hunc lapide percussus occidit, veritus, ne, si ei
parceret, ipse moreretur. ⁶Deinde vero alter draco advenit,
ac priorem extinctum conspiciatus abiit; mox herbam fe-
rens redit, eaque toti alterius corpori imposita, hunc in
vitam revocat. ⁷Id quum Polyidus miratus vidisset, ean-
dem herbam Glauci corpori admovens mortuum suscitav-
it. (2) Sed Minos ne post recuperatum quidem filium
Argos redire Polyidum permisit nisi antea vaticinandi ar-
tem Glaucum docuerit. Polyidus coactus artem edocuit;
²et ubi nave in patriam profecturus erat, Glaucum jussit
in os sibi inspuere. Quo facto Glaucus vaticinandi artem
oblitus est. ³Hactenus igitur de Europæ posteritate.

CAPUT IV.

(1). Cadmus a Thracibus hospitio exceptus, postquam
Telephassam vita defunctam sepeliverat, Delphos conten-
dit de Europa deum sciscitaturus. Jussit Apollo, ne de
Europa curiose quæreret, sed bove utens viæ duce urbem
conderet ubi illa defessa procubitura foret. ²Quo accepto
responso per Phocidem iter faciebat. Mox bovi inter Pela-
gontis armenta obviam factus, pone eam sequebatur. Hæc
vero Boeotiam percurrrens humi procubuit, ubi nunc ex-
stant Thebæ. ³Deinde bovem illam Minervæ mactaturus e
suis quendam misit, qui ex Martis fonte hauriret aquam.
Sed draco fonti custos appositus, quem Marte satum non-
nulli perhibuere, ex aquaturis plerosque absumsit. ⁴Quare
indignatus Cadmus draconem interemit, ac Minervæ con-
silio dentes ejus humo condidit. Quibus satis, armati e
terra viri exorti sunt, quos nominarunt Spartos. ⁵Horum
alteri inviti rixam ineuntes, alteri ignari inter se congressi
mutua cæde occumbunt. ⁶Verum Pherecydes dicit Ca-
dmum armatos viros e terra exorientes conspicientem la-
pidibus eos petivisse; sed hos, vicissim a se perculti existi-
mantes, inter se iniisse pugnam. ⁷Superfuerunt autem
quinque, Echion, Udaeus, Chthonius, Hyperenor, Pelor.
(2) Cadmus vero pro commissa cæde per annum ma-
gnum, quod tum octo annis constabat, Marti servivit.

²Post peractum servitii tempus Minerva regnum ei in-

τεσεύασε, Ζεὺς ἔδωκεν αὐτῷ γυναῖκα Ἀρμονίαν, Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεος θυγατέρα, καὶ πάντες θεοὶ, καταλιπόντες τὸν οὐρανὸν, ἐν τῇ Καδμείᾳ τὸν γάμον εὐωχούμενοι ἀνύμνησαν. ² Ἐδωκε δὲ αὐτῇ Κάδμος πέπλον, καὶ τὸν Ἑφαιστότευκτον ὄρμον, ὃν ὑπὸ Ἑφαιστου λέγουσιν τινες δοθῆναι Κάδμῳ, Φερεκύδης δὲ ὑπὸ Εὐρώπης ὃν παρὰ Διὸς αὐτὴν λαβεῖν. ³ Γίνονται δὲ Κάδμῳ θυγατέρες μὲν Αὐτονόη, Ἰνώ, Σεμέλη, Ἀγανὴ, παῖς δὲ Πολύδωρος. Ἰνῷ μὲν οὖν Ἀθάμας ἔγημεν· Αὐτονόην δὲ Ἀρισταῖος Ἀγανὴν, Ἐχίων.

(3) Σεμέλης δὲ Ζεὺς ἐρασθεὶς, ἥρας κρύφα συνευνάζεται. Ἡ δὲ, ἐξαπατηθεῖσα ὑπὸ ἥρας, κατανεύσαντος αὐτῇ Διὸς πᾶν τὸ αἰτηθὲν ποιήσειν, αἰτεῖται τοιοῦτον αὐτὸν εἶλθιν, οἷος ἦλθε μνηστευόμενος ἥραν. ² Ζεὺς δὲ, μὴ δυνάμενος ἀνανεῦσαι, παραγίνεται εἰς τὸν θαλάμῳ αὐτῆς ἐφ' ἄρματος, ἀστραπαῖς ὁμοῦ καὶ βρονταῖς, καὶ κεραυνὸν ἔχουσιν. ³ Σεμέλης δὲ διὰ τὸν φόβον ἐκλιπούσης, ἑξαμηνιαῖον βρέφος ἑξαμβλωθὲν ἐκ τοῦ πυρὸς ἀρπάσας, ἐνέβραψε τῷ μηρῷ. ⁴ Ἀποθανούσης δὲ Σεμέλης, αἱ λοιπαὶ Κάδμου θυγατέρες διήνεγκαν λόγον, συνευνησθαι θνητῷ τινι Σεμέλῃν, καὶ καταψεύσασθαι Διὸς, καὶ διὰ τοῦτο ἑκεραυνώθη. ⁵ Κατὰ δὲ τὸν χρόνον τὸν καθήκοντα, Διόνυσον γεννᾷ Ζεὺς λύσας τὰ βράμματα, καὶ δίδωσιν Ἑρμῇ. Ὁ δὲ κομίζει πρὸς Ἰνῷ καὶ Ἀθάμαντα, καὶ παῖθι τρέφειν ὡς κόρην.

⁶ Ἀγανακτήσασα δὲ ἥρα, μανίαν αὐτοῖς ἐνέβαλε. Καὶ Ἀθάμας μὲν, τὸν προσδύτερον παῖδα Λεάρχον ὡς ἑλαρον θηρεύσας ἀπέκτεινεν· Ἰνῷ δὲ, τὸν Μελικέρτην εἰς πεπυρωμένον λέβητα ῥίψασα, εἴτα βαστάσασα, μετὰ νεκροῦ τοῦ παιδὸς ἦλθε κατὰ βυθῶν· καὶ Λευκοθέα μὲν αὐτὴ καλεῖται, Παλαίμων δὲ ὁ παῖς, οὕτως ὀνομασθέντες ὑπὸ τῶν πλεόντων· τοῖς χειμαζομένοις γὰρ βοηθοῦσιν. ⁸ Ἐτέθη δὲ ἐπὶ Μελικέρτῃ ἀγὼν τῶν Ἰσθμίων, Σισύφου θέντος.

⁹ Διόνυσον δὲ Ζεὺς εἰς ἔριφον ἀλλάξας τὸν ἥρας θυμὸν ἔλαψε· καὶ λαβὼν αὐτὸν Ἑρμῇ πρὸς Νύμφας ἐκομίσεν ἐν Νύσῃ τῆς Ἀσίας κατοικοῦσας, ἃς ὕστερον Ζεὺς καταστερίσας ὠνόμασεν Ὑάδας.

(4) Αὐτονόης δὲ καὶ Ἀρισταίου παῖς Ἀκταίων ἐγένετο, ὃς τραφεὶς παρὰ Χείρωνι κυνηγὸς ἐδιδάχθη, καὶ ὕστερον κατεβρώθη ἐν τῷ Κιθαιρῶνι ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν. ² Καὶ τοῦτον ἑταλεύτησε τὸν τρόπον, ὡς μὲν οὖν Ἀκουσίλαος λέγει, μνησίαντος τοῦ Διὸς, ὅτι ἐμνηστεύσατο Σεμέλῃν· ³ ὡς δὲ οἱ πλείονες, ὅτι τὴν Ἀρτεμιν λαομένην εἶδε· καὶ φασὶ τὴν θεὸν παραχρῆμα αὐτοῦ τὴν μορφήν εἰς ἑλαφὸν ἀλλάξαι, καὶ τοῖς ἐπομένους αὐτῷ πενήτηντα κυσὶν ἐμβαλεῖν λύσαν, ὅφ' ἔω κατὰ ἀγνοίαν ἐβρώθη. ⁴ Ἀπολομένου δὲ Ἀκταίονος, οἱ κύνας ἐπιζητοῦντας τὸν δεσπότην, καταπύοντο, καὶ ζήτησιν ποιοῦμενοι, παρεγένοντο ἐπὶ τὸ τοῦ Χείρωνος ἀντρον· ὃς εἰδὼς κατεσεύασεν Ἀκταίονος, ὃ καὶ τὴν λύπην αὐτῶν ἔπαυσε.

struxit. Jupiter Harmoniam, Veneris et Martis filiam, uxorem dedit, atque omnes dii, relicto caelo, in Cadmez convivio excepti nuptias celebrarunt. ² Dedit ei Cadmus peplum et monile a Vulcano fabricatum, quod, ut nonnulli dicunt, ab ipso Vulcano acceperat, secundum Pherecydem vero ab Europa, cui Jupiter id donaverat. ³ Nascuntur Cadmo filiae Autonoe, Ino, Semele, Agave, filius vero Polydorus. Ino Athamanti nupsit, Autonoe Aristaeo, Agave Echioni.

(3) Cum Semele Jupiter, ejus amore captus, clam Junone concumbit. Haec autem ab Junone decepta, Jove quicquid deposceret sese facturum pollicente, ex eo petit, ut talis ad se accedat, qualis venerit Junonis nuptias ambiens. ² Quod quum Jupiter abnuere non posset, curru vectus tonans et fulminans ejus thalamum ingreditur. ³ Quare Semele metu extincta semestrem partum edidit, quem Jupiter e medio abreptum igne femori insuit. ⁴ Semele extincta, reliquae Cadmi filiae sermonibus divulgant eam cum mortalium quodam concubuisse, et ab Jove se compressam mentitam, eamque ob rem fulminatam esse. ⁵ Congruo deinde tempore Jupiter, solutis filia, Dionysum parit eumque tradit Mercurio. Hic ad Ino et Athamantem puerum defert, iisque suadet ut tamquam puellam educant.

⁶ Quod iniquo animo ferens Juno iis furorem injecit. Et Athamas quidem majorem natu filium Learchum, velut cervum venatus, interfecit; Ino vero Melicertem in lebem fervente aqua plenum conjecit, atque deinde mortuum secum asportans prosluit in profunda. ⁷ Et ipsa quidem Leucothea, puer vero Palaemonis a navigatoribus nomen acceperunt: nam tempestate vexatis opem ferunt. ⁸ In Melicertae denique honorem Isthmia Sisypho auctore instituta sunt.

⁹ Dionysum vero in haedum transformatum Jupiter Junonis ira subduxit, ac Mercurius transtulit eum ad Nymphas, quae Nysam in Asia incolebant, quaeque postea a Jove inter sidera collocatae nominabantur Hyades.

(4) Autonoe et Aristaei filius fuit Actaeon, qui a Chirone educatus et venationem edoctus postea a suis ipsius canibus in Cithaerone devoratus est. ² Atque hunc in modum finivit, secundum Acusilaum, Jovis ira, quod Semeles nuptias ambisset; ³ secundum plerumque autem, quod Dianam se lavantem conspexisset; tum enim deam dicunt ex templo eum in cervum commutasse, atque quinquaginta qui eum sequebantur canibus rabiem injectisse, ab iisque ignavis dominum esse discerptum. ⁴ Postquam Actaeon perierat, canes herum cum ululatu vestigantes ad Chironis antrum devenerunt, qui Actaeonis simulacrum effinxit, quo canibus objecto effecit ut morerem deponerent.

Τὰ ὀνόματα τῶν Ἀκταίωνος κυνῶν. Ἐξ ὧν οὗτοι***

Δὴ νῦν καλὸν σῶμα περισταδόν, ἥτε θῆρες,
τοῦδε δάσαντο κύνες κρατεροί· πάλαι Ἀρκυα πρώτη.

... μετὰ ταύτην, δλίμα τέκνα,

Λυγκεύς καὶ Βάνος πόδας ἀνετός, ἡδ' Ἀμάρυνθος.

Καὶ τοὺς ὀνομαστὶ διήνεγκεν, ὥς κατέλαξε.

[Καὶ τότε Ἀκταίων ἔθανεν Διὸς ἐνεσίῃσιν.]

Πρῶτοι γὰρ μέλαν αἷμα πῖον σφετέρῳ ἀνακτος
Σπάρτος τ' ὦν, Ἀργός τε, Βορὴς τ' αἰψοπροκλυεύς.

[Τοῦ δ' Ἀκταίωνος πρῶτοι φόνον, αἷμα δ' Ἰαφάν.]

Τοῖς δὲ μετ' ἄλλοι πάντες ἐπέσυσθεν ἐμμεμαῶτες.

(Ἀργαλέον ὀδυνῶν ἄκος ἐμμεναι ἀνθρώποισιν.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

(1) Διόνυσος δὲ εὐρετὴς ἀμπέλου γενόμενος, ἥρας
μανίαν αὐτῷ ἐμβαλούσης, περιπλανᾶται Αἰγυπτὸν τε
καὶ Συρίαν. ²Καὶ τὸ μὲν πρῶτον Πρωτεύς αὐτὸν ὑπο-
δέχεται βασιλεὺς Αἰγυπτίων. ³Αὐθὶς δὲ εἰς Κύβηλα
τῆς Φρυγίας ἀφικνεῖται· καὶ καθαρθεὶς ὑπὸ Πριάμ,
καὶ τὰς τελετὰς ἐκμαθὼν, καὶ λαβὼν παρ' ἑλπίνης
τὴν στολὴν, ἐπὶ Ἰνδοῦς διὰ τῆς Θράκης ἡπείγεται.
⁴Λυκοῦργος δὲ, παῖς Δρύαντος, Ἰδωνῶν βασιλεύων,
οἱ Στρυμόνα ποταμὸν παροικοῦσι, πρῶτος ὑβρίσας
ἐξέβαλεν αὐτόν. ⁵Καὶ Διόνυσος μὲν εἰς θάλασσαν πρὸς
Θέτιν τὴν Νηρέως κατέφυγε· Βάχχαι δὲ ἐγένοντο
αἰχμάλωτοι καὶ τὸ συνεπόμενον Σατύρων πλῆθος
αὐτῶν. ⁶Αὐθὶς δὲ αἱ Βάχχαι εὐθύσαν ἐξαίφνης· Λυ-
κοῦργος δὲ μανίαν ἐποίησε Διόνυσος. Ὁ δὲ, μεμνηνὼς,
Δρύαντα τὸν παῖδα, ἀμπέλου νομίζων κλῆμα κόπτειν,
πέλκει πλήθους, ἀπέκτεινε, καὶ ἀκρωτηριάσας αὐτὸν
ἐσωφρόνησε. ⁷Τῆς δὲ γῆς ἀκάρπου μενούσης, ἔχρησεν
ὁ θεὸς, καρποφορήσειν αὐτήν, ἀν θανατωθῇ Λυκοῦρ-
γος. Ἰδωνοὶ δὲ ἀκούσαντες, εἰς τὸ Παγγαῖον αὐτὸν
ἀπαγαγόντες ὄρος, ἔδησαν, καὶ κατὰ Διονύσου βού-
λησιν ὑπὸ ἵππων διαφθαρεὶς ἀπέθανε.

(2) Διελθὼν δὲ Θράκην, καὶ τὴν Ἰνδικὴν ἅπασαν,
στῆλας ἐκεί στήσας, ἦκεν εἰς Θήβας· καὶ τὰς γυναῖκας
ἠνάγκασε καταλιπούσας τὰς οἰκίας βακχεύειν ἐν τῷ
Κιθαίρῳ. ²Πενθεὺς δὲ, γεννηθεὶς ἐξ Ἀγαυῆς Ἐχρίωνι,
παρὰ Κάδμου εἰληρῶς τὴν βασιλείαν, διεκώλυε ταῦτα
γίνεσθαι. Καὶ παραγενόμενος εἰς Κιθαίρῳ αὐτῶν
Βακχῶν κατάσκοπος, ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἀγαυῆς κατὰ
μανίαν ἐμελεῖσθαι. Ἐνόμισε γὰρ αὐτὸν θηρίον εἶναι.
³Δεῖξας δὲ Θηβαίους ὅτι θεὸς ἐστίν, ἦκεν εἰς Ἄργος·
καὶ πάλιν οὐ τιμώντων αὐτόν, ἐξέμηνε τὰς γυναῖ-
κας. Αἱ δὲ, ἐν τοῖς ὄρεσι τοὺς ἐπιμαστιδίους ἔχουσαι
παῖδας, τὰς σάρκας αὐτῶν ἐσίουντο. (3) Βουλόμενος
δὲ ἀπὸ τῆς Ἰκαρίας εἰς Νάξον διακομισθῆναι, Τυρρῆ-
νῶν ληστρικὴν ἐμισθώσατο τριήρη. Οἱ γὰρ, αὐτὸν ἐνθέ-
μενοι, Νάξον μὲν παρέπλεον, ἡπείγοντο δὲ εἰς Ἀσίαν
ἀπεμπολῆσαντες. ²Ὁ δὲ τὸν μὲν ἱστὸν καὶ τὰς κώ-
κας ἐποίησεν ὄρεας, τὸ δὲ σκάφος ἐπλησε κισσοῦ

Nomina canum Actaeonis : ***

Jam pulcrum ejus corpus circumstantes in modum ferarum
dilacerarunt canes validi. Ac Arcya prima

... post haec, sortis proles,

Lynceus et Banus pedibus celer, atque Amarynthus.

Et hos nominatim protulit in enumeratione :

[Ac tum Actaeon occubuit Jovis numine.]

Primi enim nigrum sanguinem biberunt domini sui.

Spartus Argusque Boreasque celeriter viam conficiens.

[Hi primi ederunt membra Actaeonis et sanguinem jam-

Post hos vero reliqui omnes prompte irruerunt. [herunt]

(Sævorum dolorum remedium esse hominibus.)

CAPUT V.

(1) Bacchus, vitis inventor, furore a Junone injecto
percitus Ægyptum pererrat et Syriam. ²Ac primum quidem
Proteus, rex Ægyptiorum, hospitio eum excepit. ³Deinde
ad Cybelum Phrygiæ montem pervenit; ibique a Rhea
sanæ menti restitutus et caeremonias edoctus, accepta ab
illa stola, ad Indos (?) per Thraciam contendit. ⁴Lycurgus
vero Dryantis filius, rex Edonorum qui Strymonem flu-
vium accolunt, eum contumelia affectum eiecit. ⁵Tum Bac-
chus in mare ad Thetidem Nerei filiam confugit; Bacchæ
autem et quæ eum comitabatur Satyrorum turba captivæ
in vincula conjectæ sunt. ⁶Mox vero Bacchæ repente sunt
liberatæ; Lycurgo enim Bacchus furem injectit. Tum ille
amentia præceps Dryantem filium, vitis palmitem se ra-
tus amputare, securi percussus occidit; sed postquam
corporis extremitates ei præciderat, resipuit. ⁷Deinde ubi
terra nullas suppeditabat fruges, deus vaticinatus est, tum
agros fertilitatem recuperaturos, quum Lycurgus morte
multatus fuerit. Quo accepto oraculo Edones illum in Pan-
gæum montem abductum in vincula conjecerant, ibique
ex Bacchi voto equis dilaniatus occubuit.

(2) Bacchus vero post Thraciam (atque Indiam) univer-
sam peragratam, postis ibi stelis, venit Thebas, ubi mu-
lieres, relictis domibus, furore bacchico in Cithærone
discursitare coegit. ²Pentheus autem, Agaves et Echionis
filius, qui Cadmo in regno successerat, hæc ab illis fieri vo-
luit prohibere; sed quum in Cithæronem Bacchas specu-
laturus sese contulisset, ab Agave matre, per furem
eum feram esse arbitrata, membratim discerptus est.
³Deinde Bacchus, postquam se deum esse Thebanis demon-
straverat, profectus est Argos; ubi quum eodem modo
negligeretur, mulieribus injectis insaniam. Hæc itaque in
montibus lactentium, quos secum extulerant, filiorum
carnibus vescabantur. (3) Post quum ab Icaria in Naxum
transveli cuperet, prædatoriam Tyrrhenorum triremem
mercede conduxit. Sed Tyrrheni, deo in nave imposito,
Naxi litora præterlegunt atque vela faciunt in Asiam, ubi
deum vendituri erant. ²Tum Bacchus malum remosque in
serpentes vertit atque navem hedera tibiærumque sonitu

καὶ βοῆς αὐλῶν· οἱ δὲ, ἐμμανεῖς γενόμενοι, κατὰ τῆς θαλάττης ἐφυγον καὶ ἐγένοντο δελφίνες. ³ Ὡς δὲ μαθόντες αὐτὸν θεὸν ἄνθρωποι ἐτίμων· ὁ δὲ ἀναγαγὼν ἐξ Ἄδου τὴν μητέρα, καὶ προσαγορεύσας Θυῶνην, μετ' αὐτῆς εἰς οὐρανὸν ἀνῆλθεν.

(4) Ὁ δὲ Κάδμος μετὰ Ἀρμονίας Θήβας ἐκλιπὼν, πρὸς Ἐγγέλεας παραγίνεται. Τούτοις δὲ ὑπὸ Ἰλλυριῶν πολεμουμένους ὁ θεὸς ἐχρησεν, Ἰλλυριῶν κρατήσιν, ἐὰν ἡγεμόνα Κάδμον καὶ Ἀρμονίαν ἔχωσιν. Οἱ δὲ πεισθέντες ποιοῦνται κατὰ Ἰλλυριῶν ἡγεμόνας τούτους, καὶ κρατοῦσι. Καὶ βασιλεύει Κάδμος Ἰλλυριῶν, καὶ παῖς Ἰλλυριος αὐτῷ γίνεται. ² Αὖθις δὲ μετὰ Ἀρμονίας εἰς δράκοντα μεταβαλὼν, εἰς Ἡλύσιον πεδῖον ὑπὸ Διὸς ἐξεπέμφθησαν.

(5) Πολύδωρος δὲ, Θηβῶν βασιλεὺς γενόμενος, Νυκτιδὰ γαμέει, Νυκτιάς τοῦ Χθονίου θυγατέρα, καὶ γέννησεν Λαβδάκον. Οὗτος ἀπώλετο μετὰ Πενθεία, ἐκείνῃ φρονῶν παραπλήσια. ² Καταλιπόντος δὲ Λαβδάκου παῖδα ἐνιαυσιαῖον Λαῖον, τὴν ἀρχὴν ἀφείλετο Λύκος, ὥς οὗτος ἦν παῖς, ἀδελφὸς δὲ Νυκτιάς. ³ Ἀμφοτέρω δὲ ἀπὸ Εὐβοίας φυγόντες, ἐπὶ Φλεγύαν ἀπέκτειναν τὸν Ἄρεος καὶ Δωτιδὸς τῆς Βοιωτίδος, Ὑρίαν κατὰ-κουν, καὶ διὰ τὴν πρὸς Πενθεία οἰκειότητα, ἐγέγονεσαν πολῖται. ⁴ Αἰρεθείς οὖν Λύκος πολέμαρχος ὑπὸ Θηβαίων, ἐπειτίθετο τῇ δυναστείᾳ, καὶ βασιλεύσας ἐπὶ εἰκοσι, φονευθεὶς ὑπὸ Ζήθου καὶ Ἀμφίονος θνήσκει δι' αἰτίαν τήνδε· ⁵ Ἀντιόπη θυγάτηρ ἦν Νυκτιάς ταύτῃ Ζεὺς συνῆλθεν. Ἡ δὲ, ὡς ἐγκυος ἐγένετο, τοῦ πατρὸς ἀπειλοῦντος, εἰς Σικυῶνα ἀποδιέδρασκε πρὸς Ἰπποκρίαν καὶ τούτῃ γαμέσθαι. ⁶ Νυκτιάς δὲ ἀθυμήσας ἑαυτὸν φονεύει, δούς ἐντολὴν Λύκῳ παρὰ Ἐπωπείας καὶ παρὰ Ἀντιόπης λαβεῖν δίκας. ⁷ Ὁ δὲ στρατευσάμενος Σικυῶνα χειροῦται· καὶ τὸν μὲν Ἐπωπεία κτείνει, τὴν δὲ Ἀντιόπην ἤγαγεν αἰχμάλωτον. ⁸ Ἡ δὲ ἀγομένη δύο γέννησεν παῖδας ἐν Ἐλευθεραῖς τῆς Βοιωτίας, οὓς ἐκχειμένους ἐρῶν βουκόλος ἀνατρέφει, καὶ τὸν μὲν καλεῖ Ζήθον, τὸν δὲ Ἀμφίονα. Ζήθος μὲν οὖν ἐπιμαλεῖτο βουφορβίων, Ἀμφίων δὲ κιθαρωδίαν ἤσκει, δόντος αὐτῷ λύραν Ἑρμοῦ. ⁹ Ἀντιόπην δὲ ἤκιστο Λύκος καθείρξας, καὶ ἡ τούτου γυνὴ Δίρκην λαβοῦσα δὲ ποτε, τῶν δεσμῶν αὐτομάτως λυθέντων, ἔχεν ἐπὶ τῶν παίδων ἑπαυλιν, δεχθῆναι πρὸς αὐτῶν θέλουσα. ¹⁰ Οἱ δὲ, ἀναγνωρισάμενοι τὴν μητέρα, τὸν μὲν Λύκον κτείνουσι, τὴν δὲ Δίρκην δῆσαντες ἐκ ταύρου θανοῦσαν ῥίπτουσιν εἰς κρήνην τὴν ἐπ' ἐκείνης καλουμένην Δίρκην. ¹¹ Παραλαβόντες δὲ τὴν δύνασταίαν, τὴν μὲν πόλιν ἐτείχισαν, ἐπακολουθησάντων τῇ Ἀμφίονος λύρᾳ τῶν λίθων· Λαῖον δὲ ἐξέβαλον. ¹² Ὁ δὲ, ἐν Πελοποννήσῳ διαταλὼν, ἐπιξενοῦται Πέλοπι, καὶ τούτου παῖδα Χρύσιππον, ἄρματοδραμεῖν διδάσκει, ἑρασθεὶς ἀναρπάσσει.

(6) Γαμέει δὲ Ζήθος μὲν Θήβην, ἀφ' ἧς ἡ πόλις Θήβαι· Ἀμφίων δὲ Νιόβην τὴν Ταντάλου, ἡ γέννησεν παῖδας μὲν ἑπτὰ, Σίπυλον, Μίνυτον, Ἴσμηνον, Δα-

replevit. Verum nautæ furore acti in mare præcipites desilierunt et in delphinos transmutati sunt. ² Itaque quum divinitatem ejus cognovissent homines, divinis honoribus eum colebant. Hic deinde cum matre, quam ab inferis reductam nominavit Thyonen, in cælum conscendit.

(4) Interea Cadmus cum Harmonia, relictis Thebis, venit ad Enchelesenses. Quibus, quum ab Illyriis bello vexarentur, a deo responsum fuit se Illyriorum fore victores, si duces haberent Cadmum et Harmoniam. Igitur oraculi fidem secuti eos adversus Illyrios duces eligunt et superiores prælio discedunt. Sic itaque Cadmus Illyriorum regnum adipiscitur, eique filius nascitur Illyrius. ² Postremo cum Harmonia in draconem mutatus, in Illysium campum a Jove abducti sunt.

(5) Polydorus Thebarum regno præfectus Nycteidem. Nyctei, Chthonii, filiam, uxorem acit, ex eaque gignit Labdacum. Hic post Pentheum, quod eodem fere quo ille erat animo, perit. ² Quum vero Labdacus Laïum anniculum filium reliquis .i. per ejus puerilem ætatem regnum sibi arripuit Lycus, frater Nyctei. ³ Horum uterque propter cædem Phlegyæ, ex Marte et Dotide Bæbeide nati, ab Eubœa exulatum abierunt Hyriam, deinde ob necessitudinem, quæ cum Pentheo iis intercessit, inter cives Thebanos sunt recepti. ⁴ Lycus igitur belli dux a Thebanis delectus summa rerum potitus est, et post regnum viginti annorum a Zetho et Amphione interemtus diem obiit supremum. Causa rei fuit hæc : ⁵ Nycteus filiam habebat Antiopam; cum hac Jupiter congressus est. Ubi vero gravis esset, patre pœnam militante, Sicyonem fugit ad Epopeum eique nupsit. ⁶ Nycteus interim mœrore confectus, postquam Lycum in Epopeum et Antiopam animadvertere jussisset, sibi ipse mortem conscivit. ⁷ Lycus vero in bellum profectus Sicyonem cepit et Epopeum interemit et Antiopam captivam abduxit. ⁸ Hæc dum iter fecit in Eleutheris Bæotiae urbe geminos peperit, quos expositos bubulcus invenit ac educavit, eorumque alterum nominavit Zethum, alterum Amphionem. Zethus rei pecuariae studio se dabat, Amphion a Mercurio lyra donatus citharædicam exercebat. ⁹ Antiopam vero inclusam Lycus et Dirce conjux contumeliose tractabant. Sed vinculis quondam ultro solutis, furtim ad filiorum domicilium, ut ab iis exciperetur, contendit. ¹⁰ Qui matre agnita Lycum occidunt, ac Dirce crinibus ad taurum religatam necant, atque mortuam in fontem, qui ab ea Dirce nominatus est, conjiciunt. ¹¹ Occupato deinde imperio urbem, subsecutis Amphionis lyram lapidibus, muro cinxerunt Laïumque fugarunt. ¹² Hoc quum in Peloponneso versaretur a Pelope hospitio exceptus, filium ejus Chrysisippum, quem curulis artis exerceundæ rationem edocebat, amore incensus rapuit.

(6) Zethus uxorem ducit Theben, a qua Thebarum urbs cognominata est; Amphion vero Niobam Tantalii, quæ septem ei parit filios : Sipylum, Minytum, Iumenom.

μασίχθονα, Ἀγήνορα, Φαίδιμον, Τάνταλον· θυγατέρας δὲ τὰς Ἰσας, Ἐθοδαίαν, ἥ, ὥς τινες, Νέαιραν, Κλειδοξην, Ἀστυόχην, Φθίαν, Πελοπίαν, Ἀστυκράτειαν, Ἀλγυίαν. ² Ἡσιόδος δὲ δέκα μὲν υἱούς, δέκα δὲ θυγατέρας· Ἡρόδωρος δὲ δύο μὲν ἄρρενας, τρεῖς δὲ θηλείας· Ὀμηρος δὲ ἑξ μὲν υἱούς, ἑξ δὲ θυγατέρας φησὶ γενέσθαι. ³ Εὐτακνος δὲ οὖσα Νιόβη, τῆς Λητοῦς εὐτακνωτέρα εἶπεν ὑπάρχειν. Λητὴ δὲ ἀγανακτήσασα, τὴν τε Ἀρτεμιν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα κατ' αὐτῶν παρώξυνε. ⁴ Καὶ τὰς μὲν θηλείας ἐπὶ τῆς οἰκίας κατετόξευσεν Ἀρτεμις· τοὺς δὲ ἄρρενας κοινῇ πάντας ἐν Κιθαιρῶνι Ἀπόλλων κυνηγετοῦντας ἀπέκτεινεν. ⁵ Ἐσώθη δὲ τῶν μὲν ἄρρένων Ἀμφίων· τῶν δὲ θηλειῶν Χλῶρις ἢ πρεσβυτέρα, ἢ Νηλεὺς συνήκασε. Κατὰ δὲ Τελείσσαν ἐσώθησαν Ἀμύκλας καὶ Μαλίβοια. Ἐτοξεύθη δὲ ὑπ' αὐτῶν καὶ Ζῆθος καὶ Ἀμφίων. ⁶ Αὐτὴ δὲ Νιόβη Θήβας ἀπολιπούσα πρὸς τὸν πατέρα Τάνταλον ἦκεν εἰς Σίπυλον· κακεὶ Διὶ εὐξαμένη, τὴν μορφήν εἰς λίθον μετέβαλε· καὶ χεῖται δάκρυα νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν τοῦ λίθου.

(7) Μετὰ δὲ τὴν Ἀμφίωνος τελευτὴν Λαῖος τὴν βασιλείαν παραλαβὴ καὶ γῆμας θυγατέρα Μενουκίως, ἣν ἔνιοι μὲν Ἰοκάστην, ἔνιοι δὲ Ἐπικάστην λέγουσι, χρῆστας τοῦ θεοῦ μὴ γεννῆν, τὸν γεννηθέντα γὰρ πατροκτόνον ἔσεσθαι· ὃ δὲ οἰνωθεὶς συνῆλθε τῇ γυναικὶ, καὶ τὸ γεννηθὲν ἐκθεῖναι δίδωσι νομῇ, πρόβαναις διατρέσας τὰ σφυρά. ³ Ἀλλ' οὗτος μὲν ἐξέθηκεν εἰς Κιθαιρῶνα· Πολύβου δὲ βουκόλοι τοῦ Κορινθίων βασιλέως τὸ βρέφος εὐρόντες, πρὸς τὴν αὐτοῦ γυναῖκα Περιβοίαν ἤνεγκαν. Ἡ δὲ ἀνελοῦσα ὑποβάλλεται, καὶ θεραπεύσασα τὰ σφυρά, Οἰδίπουν καλεῖ, τοῦτο θεμένη τὸ ὄνομα διὰ τὸ τοὺς πόδας ἀνοιδῆσαι. ⁴ Τελιωθεὶς δὲ ὁ παῖς, καὶ διαφέρων τῶν ἡλίκων ἐν βῶμῃ, διὰ φόβον ὠνειδίζετο ὑπόβλητος. ⁵ Ὁ δὲ, πυνθανόμενος παρὰ τῆς Περιβοίας, μαθεῖν οὐκ ἰδύνατο· ἀφικόμενος δὲ εἰς Δελφοὺς περὶ τῶν ἰδίων ἐπυνθάνετο γονέων. ⁶ Ὁ δὲ θεὸς εἶπεν αὐτῷ, εἰς τὴν πατρίδα μὴ πορεύεσθαι· τὸν μὲν γὰρ πατέρα φονεύσειν, τῇ δὲ μητρὶ μιγῆσθαι. Τοῦτο ἀκούσας, καὶ νομίζων ἔξ ὧν ἔλεγτο γεγενῆσθαι, Κόρινθον μὲν ἀπέλιπεν. ⁷ Ἐφ' ἄρματος δὲ διὰ τῆς Φωκίδος φερόμενος, συντυγχάνει κατὰ τινα στενὴν ὁδὸν ἐφ' ἄρματος ὄχουμένῳ Λαίῳ καὶ Πολυφόντῃ· κῆρυξ δὲ οὗτος ἦν Λαίου· καὶ κελύσαντος ἐκχωρεῖν, καὶ δι' ἀπείθειαν καὶ ἀναβολὴν κτείναντος τῶν ἵππων τὸν ἕτερον, ἀγανακτήσας Οἰδίπους καὶ Πολυφόντην καὶ Λαίον ἀπέκτεινε, καὶ παρεγένετο εἰς Θήβας.

(8) Λαῖον μὲν οὖν θάπτει βασιλεὺς Πλαταιέων Δαμασιστράτος· τὴν δὲ βασιλείαν Κρέων ὁ Μενουκίως παραλαμβάνει.

² Τοῦτου δὲ βασιλεύοντος οὐ μικρὰ συμφορὰ κατέσχε Θήβας. Ἐπεμψε γὰρ Ἥρα Σφίγγα, ἣ μητρὸς μὲν Ἐχίδνης ἦν, πατρὸς δὲ Τυφῶνος· ³ εἶχε δὲ πρόσωπον μὲν γυναικὸς, στήθος δὲ καὶ βάσιν καὶ οὐράν

Damasichthonem, Agenorem, Phaedimum, Tantalum, totidemque filias, Ethodaiam sive, ut alii volunt, Nesperam, Cleodoxam, Astyochem, Phthiam, Pelopiam, Astycratem, Ogygiam. ² At Hesiodus decem filios totidemque filias, Herodorus vero duos mares et tres feminas, Homerus denique sex filios et sex item filias ei fuisse referunt. ³ Quare Niobe tot liberis aucta Latona se fecundiorē esse jactavit. Quod egre ferens Latona Dianam et Apollinem in ipsos irritavit. ⁴ Atque feminas quidem domi sagittis interfecit Diana, mares vero ad unum omnes in Cithærone venantes Apollo occidit. ⁵ Servatus tamen est e filiis Amphion et e filiabus Chloris natu maxima, quam Nelaus duxit uxorem. Verum Telesilla testimonio Amyclas et Melibœa fuerunt superstites, contra Zethus et Amphion deorum sagittis transfixi perierunt. ⁶ Ipsa vero Niobe, Thebis relictis ad Tantalum patrem venit in Sipylum, ibique Jovem precata in saxum commutata est, atque lacrimæ noctu et interdiu de lapide defluunt.

(7) Post Amphionem vita defunctum Laius regnum suscepit. Hic, ducta Menœcei filia, quam nonnulli Iocastam, alii Epicastam nominant, oraculo monitus est, ne filios gigneret, quod qui nasceretur patricida futurus esset. Nihilominus autem per ebrietatem cum uxore concubuit, atque ex ea natum infantem, talis ejus fibula trajectis, pastori dedit exponendum. ² At hic quidem puerum in Cithærone monte exposuit; Polybi vero Corinthiorum regis bubulci repertum infantem ad Peribœam illius uxorem tulerunt; quæ assumptum puerum velut proprium sibi supponit, eumque, curatis pedibus, propter eorum timorem nominat Œdipum. ⁴ Adulto puero et robore æqualibus antecellente ob invidiam contumeliose supposititius appellabatur. ⁵ Qui quum ex Peribœa id quaereret, nec certius aliquid posset comperire, Delphos profectus de parentibus suis sciscitatus est. ⁶ Dixit ei deus, ne in patriam rediret, quippe qui patri cædem illaturus et rem habiturus esset cum matre. Quibus auditis, putans se ex iis qui dicebantur parentibus natum esse, Corinthum non est reversus. ⁷ Sed dum curru vehitur per Phocidem, obviam factus est Laio vehiculo eunti, et Polyphontæ illius præconi. Quo jubente ut de via cederet, atque, quum dicto non audiens cunctaretur, equorum jugalium alterum occidente, Œdipus iracundia percitus et Polyphontem et Laium interfecit, et deinde pervenit Thebas.

(8) Laium Platænsium rex Damasistratus sepeliendum curavit; regiam vero dignitatem Creon Menœcei filius suscepit.

² Hoc regnante non mediocris clades Thebas occupavit. Juno enim Sphingem misit, cujus mater erat Echidna, pater autem Typhon. ³ Habebat illa faciem quidem mulieris, verum pectus et pedes caudamque leonis, alas deni-

λέοντος καὶ πτέρυγας ὀρνίθου. Ὑπακούσας δὲ αἶνιγμα παρὰ Μουσῶν, ἐπὶ τὸ Φίκειον ὄρος ἐκαθέζετο, καὶ τοῦτο προὔτεινε Θηβαίους. Ἦν δὲ τὸ αἶνιγμα· τί ἐστίν, ὃ μίαν ἔχον φωνήν, τετράπουν καὶ δίπουν καὶ τρίπουν γίνεται; Ὁ Χρησμοῦ δὲ Θηβαίους ὑπάρχοντος, τηνικαῦτα ἀπαλλαγῆσεσθαι τῆς Σφιγγός, ἥνικα ἂν τὸ αἶνιγμα λύσῃσι, (καὶ) συνιόντες εἰς αὐτὸ πολλάκις, ἐζήτει (ἐζήτουν;) τί τὸ λεγόμενον ἐστίν. Ἐπεὶ δὲ μὴ εὗρισκον, ἀρπάσασα ἓνα, κατεβίβρωσκε. Ὁ Πολλῶν δὲ ἀπολλυμένων, καὶ τὸ τελευταῖον Αἴμωνος τοῦ Κρέοντος, κηρύσσει Κρέων τῷ τὸ αἶνιγμα λύσοντι καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν Λαΐου δώσειν γυναῖκα. Ὁ Οἰδίπους δὲ ἀκούσας ἔλυσεν, εἰπὼν τὸ αἶνιγμα τὸ ὑπὸ τῆς Σφιγγός λεγόμενον, ἄνθρωπον εἶναι· γεννᾶσθαι γὰρ τετράπουν βρέφος τοῖς τέτταρσιν ὀχούμενον κώλοις· τελειούμενον δὲ τὸν ἄνθρωπον δίπουν· γηρῶντα δὲ τρίτην προσλαμβάνειν βάσιν τὸ βάκτρον. Ὁ μὲν οὖν Σφιγὶς ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως ἑαυτὴν ἔρριψεν. Οἰδίπους δὲ καὶ τὴν βασιλείαν παρέλαβε καὶ τὴν μητέρα ἔγημεν ἄγων· καὶ παῖδας ἐτέκνωσεν ἐξ αὐτῆς Πολυνείκη καὶ Ἐτεοκλέα, θυγατέρας δὲ Ἰσμήνην καὶ Ἀντιγόνην. Εἰσι δὲ, οἱ γεννηθῆναι τὰ τέκνα φασὶν ἐξ Εὐρυγανείας τῆς Τεύθραντος.

(9) Φυνέντων δὲ ὑστερον τῶν λανθανόντων, Ἰοκάστη μὲν ἐξ ἀρχῆς ἑαυτὴν ἀνῆρτησεν. Οἰδίπους δὲ τὰς ὄψεις τυφλώσας ἐκ Θηβῶν ἠλαύνετο, ἀρὰς τοῖς παισὶ θέμενος, οἱ, τῆς πόλεως αὐτὸν ἐκβαλλόμενον θεωροῦντες, οὐκ ἐπήμυναν. Ὁ Παραγενόμενος δὲ σὺν Ἀντιγόνῃ τῆς Ἀττικῆς εἰς Κολωνόν, ἔνθα τὸ τῶν Εὐμενίδων ἐστὶ τέμενος, καθίζει ἱκέτης, προσδεχθεὶς ὑπὸ Θησέως· καὶ μετ' οὐ πολλὸν χρόνον ἀπέθνηκεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

(1) Ἐτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνείκης περὶ τῆς βασιλείας συντίθενται πρὸς ἀλλήλους, καὶ αὐτοῖς δοκαί τὸν ἕτερον παρ' ἐνιαυτὸν ἀρχεῖν. Ὁ Τινὲς μὲν οὖν λέγουσι, πρῶτον ἀρξάντος Πολυνείκου, παραδοῦναι μετ' ἐνιαυτὸν τὴν βασιλείαν Ἐτεοκλεῖ· τινὲς δὲ, πρῶτον Ἐτεοκλέους ἀρξάντος, μὴ βούλεσθαι παραδοῦναι τὴν βασιλείαν. Ὁ Φυγαδευθεὶς οὖν Πολυνείκης ἐκ Θηβῶν ἦκεν εἰς Ἄργος, τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πῆπλον ἔχων. Ὁ Ἐδασίλευς δὲ Ἄργους Ἀδραστος ὁ Ταλαῦ· καὶ τοῖς τούτου βασιλείοις νύκτωρ προσπελάζει, καὶ συνάπτει μάχην Τυδεῖ τῷ Οἰνέως φεύγοντι Καλυδῶνα. Ὁ Γενομένης δὲ ἐξαίφνης βοῆς, ἐπιφανεὶς Ἀδραστος διελυσεν αὐτούς· καὶ μάντιώς τινος ὑπομνησθεὶς λέγοντος αὐτῷ, κάπρω καὶ λέοντι συζεύξαι τὰς θυγατέρας, ἀμφοτέρους εἴλετο νυμφίους· ἔχων γὰρ ἐπὶ τῶν ἀσπίδων ὃ μὲν κάπρου προτομήν, ὃ δὲ λέοντος. Ὁ Γαμεῖ δὲ Δηϊπύλῃ μὲν Τυδεύς, Ἀργεῖν δὲ Πολυνείκης· καὶ αὐτοὺς Ἀδραστος ἀμφοτέρους εἰς τὰς πατρίδας ὑπέσχετο καταΐειν. Ὁ Καὶ πρῶτον ἐπὶ Θήβας ἔσπευδε στρατεύεσθαι, καὶ τοὺς ἀριστάς συνήθροισεν.

(2) Ἀμφιάρεος δὲ ὁ Οἰκλῆος, μάντις ὢν, καὶ

que avis. Quæ quum a Musis ænigma didicisset, in Phicio monte consedit atque istud proponebat Thebanis. Fuit autem ænigma hocce: Quidnam esset illud quod unam vocem habens, quattuor et duobus et tribus pedibus incederet. Jam vero quum Thebanis oraculo renuntiatum esset, tunc se a Sphinge liberatum iri, quum ænigma solverint, subinde in montem illum convenientes quærebant, quidnam dictum illud significaret. Quod quum non reperirent, unum semper Sphinx abripuit abreptumque devoravit. Multis hunc in modum interfectis, inter eosque postremo Hæmone, Creontis filio, Creon ænigma soluturo et regnum et Laii uxorem se traditurum præconis voce jubet enuntiare. Quod ubi ad Œdipi aures pervenerat, ænigma solvit. Etenim quod a Sphinge propositum esset, hominem significare ait; nasci enim quadrupedem infantem, qui quattuor ingrederetur membris, adultum vero esse bipedem, senescentem denique tertium pedem assumere baculum. Sphinx igitur (ex arce) se præcipitem dedit, Œdipus autem regnum accepit et matrem ignarus duxit uxorem; ex eaque filios genuit Polynicem et Eteoclem, filias Ismenen et Antigonen. Sunt tamen qui hosce liberos ex Eurygania Teuthrantis filia natos esse tradant.

(9) Postea vero ubi quæ latuerant in lucem prodire, Iocasta suspensio se necavit, Œdipus autem, effossis sibi oculis, Thebis ejectus est, filios devovens, quod ex urbe expelli parentem spectantes eum ab injuria non defenderent. Profugit igitur cum Antigone in Colonom Atticæ, ubi in Eumenidum luco supplex consedit, et a Theseo exceptus non ita multo post e vita migravit.

CAPUT VI.

(1) Eteocles vero et Polynices de regno gerendo inter se paciscuntur et placet iis, ut vicibus per annum regnum administrarent. Nonnulli igitur Polynicem primum regnasse dicunt, deinde post annum regnum tradidisse Eteocli. Alii Eteoclem primum regnantem non voluisse ajunt fratri regnum tradere. Polynices itaque Thebis fugatus, monile et peplum secum exportans venit Argos. Rex ibi erat Adrastus, Talai filius. Ad cujus regiam noctu accedens Polynices cum Tydeo, Œnei filio, qui tum Calydone Argos confugiebat, manum conserit. Orto vero subito clamore, supervenit Adrastus, eorumque pugnam diremit. Idem vatis recordatus ut apro et leoni filias in conjugium daret jubentis, ambos illis sponso designavit. Nam in clypeis alter apri, leonis alter effigiem gestabant. Deipylen itaque Tydeus, Argiam Polynices uxorem duxit; atque Adrastus utrumque in patriam suam ac reducturum pollicitus est. Et primum quidem contra Thebas paravit expeditionem, ad quam præstantissimos viros convocavit.

(2) Amphiarus autem Oiclis filius vaticinandi peritis.

προειδώς, ὅτι δὲί πάντας τοὺς στρατευσαμένους χω-
ρὶς Ἀδράστου ταλευτῆσαι, αὐτὸς τε ὥκνει στρατεύε-
σθαι, καὶ τοὺς λοιποὺς ἀπέτρεπε. ² Πολυνείκης δὲ
ἀφικόμενος πρὸς Ἴφιν τὸν Ἀλκίτορος, ἡξίου μαθεῖν,
πῶς ἂν Ἀμφιάραος ἀναγκασθεῖ στρατεύεσθαι· ὁ δὲ
εἶπεν, εἰ λάβοι τὸν ὄρμον Ἐριφύλη. ³ Ἀμφιάραος μὲν
οὖν ἀπέπειν Ἐριφύλην παρὰ Πολυνείκους δῶρα λαμ-
βάνειν· Πολυνείκης δὲ δοὺς αὐτῇ τὸν ὄρμον, ἡξίου
τὸν Ἀμφιάραον πείσαι στρατεύειν· ἦν γὰρ ἐπὶ ταύτης.
⁴ Γενομένης γὰρ αὐτῆς πρὸς Ἀδράστον, διαλυσάμενος
ὥμοσε, περὶ ὧν Ἀδράστος διαφέρηται, διακρίνειν
Ἐριφύλην συγχωρῆσαι. ⁵ Ὅτε οὖν ἐπὶ Θήβας ἔδει
στρατεύειν, Ἀδράστου μὲν παρακαλοῦντος, Ἀμφια-
ράου δὲ ἀποτρέποντος, Ἐριφύλη τὸν ὄρμον λαβοῦσα,
ἔπεισε τὸν Ἀδράστον (ἄνδρα;) στρατεύειν. ⁶ Ἀμφια-
ραος δὲ ἀνάγκην ἔχων στρατεύεσθαι, τοῖς παισὶν
ἐντολὰς ἔδωκε τελεωθεῖσαι τήν τε μητέρα κτείνειν,
καὶ ἐπὶ Θήβας στρατεύειν.

(3) Ἀδράστος δὲ συναθροίσας, σὺν ἡγεμόσιν ἑπτὰ
πολεμῶν ἱσπαυδε Θήβας. ² Οἱ δὲ ἡγεμόνες ἦσαν οἷδε·
Ἀδράστος Ταλαῦ, Ἀμφιάραος Οἰκλῆους, Καπανεὺς
Ἴππονίου, Ἴππομέδων Ἀριστομάχου· οἱ δὲ λέγουσι,
Ταλαῦ. Οὗτοι μὲν ἐξ Ἀργούς. ³ Πολυνείκης Οἰδίπο-
δος ἐκ Θηβῶν· Τυδεὺς Οἰνέως, Αἰτωλός· Παρθενο-
παῖος Μειλανίωνος, Ἀρχάς. ⁴ Τινὲς δὲ Τυδέα μὲν καὶ
Πολυνείκην οὐ καταριθμοῦσι· συγκαταλέγουσι δὲ τοῖς
ἑπτὰ Ἐτέοκλον Ἴφιον, καὶ Μηκιστέα.

(4) Παραγενομένοι δὲ εἰς Νεμέαν, ἥς ἐβασίλευε
Λυκούργος, ἐξήτουν ὕδωρ. Καὶ αὐτοῖς ἡγήσατο τῆς
ἐπὶ κρήνην ὁδοῦ Ὑψιπύλη, ἥτις νήπιον παῖδα ὄντα
Ὁφελτην [ἀπολιποῦσα, ὃν] ἔτρεφεν, Εὐρυδίκης ὄντα
καὶ Λυκούργου. ² Αἰσθόμεναι γὰρ αἱ Λήμνιαι ὑστερον
Θόαντα σεισωσμένον, ἐκείνον μὲν ἔκτειναν, τὴν δὲ
Ὑψιπύλην ἀπημύνησαν· διὸ παραθεῖσα ἐλάτρευε
παρὰ Λυκούργῳ. ³ Δεικνυούσης δὲ τὴν κρήνην, ὁ πᾶς
ἀπολειφθεὶς ὑπὸ δράκοντος διαφθείρεται. ⁴ Τὸν μὲν
οὖν δράκοντα ἐπιφανέντες οἱ μετὰ Ἀδράστου κτεί-
νουσι, τὸν δὲ παῖδα θάπτουσιν· Ἀμφιάραος δὲ εἶπεν,
ἐκείνοισι τὸ σημεῖον τὰ μέλλοντα προμαντεύεσθαι.
Τὸν δὲ παῖδα Ἀρχέμορον ἐκάλεσαν. ⁵ Οἱ δὲ ἔθεσαν ἐπ'
αὐτῷ τὸν τῶν Νεμέων ἀγῶνα. Καὶ ἵππῳ μὲν ἐνίκη-
σεν Ἀδράστος· σταδίῳ δὲ Ἐτέοκλος· πυγμῇ Τυδεὺς·
ἄρματι (ἄλματι;) καὶ δίσκῳ Ἀμφιάραος· ἀκοντίῳ
Λαόδοκος· πάλῃ Πολυνείκης· τόξῳ Παρθενοπαῖος.

(5) Ὡς δὲ ἦλθον εἰς τὸν Κιθαιρῶνα, πέμπουσι Τυ-
δέα προερχόντα Ἐτεοκλεῖ, τὴν βασιλείαν παραχω-
ρεῖν Πολυνείκει, καθὰ συνέθεντο· μὴ προσέχοντος δὲ
Ἐτεοκλέους, διάπειραν τῶν Θηβαίων Τυδεὺς ποιού-
μενος, καθ' ἕνα προκαλοῦμενος, πάντων περιεγένητο·
² οἱ δὲ πενήκοντα ἄνδρας ὀπλίσαντες ἀπὸ τῶν ἐν-
ήδρουσαν αὐτόν. Πάντας δὲ αὐτοὺς χωρὶς Μαίονος ἀπέ-
κτεινε· κἀπειτα ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἦλθεν.

(6) Ἀργεῖοι δὲ καθοπλισθέντες προσήσαν τοῖς τεί-
χεσι· καὶ, πυλῶν ἑπτὰ οὐσῶν, Ἀδράστος μὲν παρὰ

almus, quod omnes in eo bello præter unum Adrastum
perituros esse prævidebat, et ipse expeditionem detrecta-
bat et reliquos dehortabatur. ² Polynices vero ad Iphin
Alcitoris filium contendit, ab eoque petit, ut qua posset
ratione Amphiarum ad belli societatem cogere demon-
straret. Huic ille respondit, si torquem aureum Eriphyle ac-
ciperet. ³ Amphiarus ergo, ne quid a Polynice muneris
caperet, Eriphylæ interdixit. Verum Polynices eam mo-
nili donatam rogavit, ut virum suum ad expeditionem
susciendam induceret. Erat enim hoc in ejus potestate
positum. ⁴ Nam Amphiarus quæ fuit ei cum Adraсто dis-
sensionem componens, quidquid inter eos litis ac discor-
diæ foret, ad Eriphyles judicium se relaturum jurejurando
confirmaverat. ⁵ Quo igitur tempore contra Thebas profici-
scendum erat, Adraсто exhortante, Amphiarus contra de-
trectante, Eriphyle monili corrupta maritum ad ineundam
expeditionem adduxit. ⁶ Tum Amphiarus ad militiam co-
actus filiis dedit mandatum, ut adulti matrem occide-
rent atque contra Thebas in bellum proficiscerentur.

(3) Adrastus igitur, collecto exercitu, cum septem du-
cibus Thebas bello aggredi properavit. ² Duces vero fue-
runt: Adrastus Talai, Amphiarus Oiclis, Capaneus Hip-
ponoi, Hippomedon Aristomachi sive, ut aliis placet, Talai.
Hi Argivi fuerunt. ³ Polynices Œdipodis, Thebanus; Ty-
deus Œnei, Ætolus; Parthenopæus Milanionis, Arcas.
⁴ Sunt tamen qui Tydeum et Polynicem non connumerent,
sed inter septem illos recensent Eteoclum, Iphios filium,
et Mecisteum.

(4) Qui ubi ad Nemeam, cujus rex erat Lycurgus,
pervenerant, aquam querentibus ad fontem viæ dux fuit
Hypsipyle, quæ nutriebat Ophelten infantem, Eorydices
filium et Lycurgi. ² Nam quum Lemniæ mulieres ab ea
Thoantem patrem servatum fuisse comperissent, illum
quidem necarunt, at Hypsipylen in servitatem vendide-
runt. Quocirca venundata apud Lycurgum serviebat. ³ Ea
dum fontem monstrat, relictus puer a serpente occiditur.
⁴ Serpentem igitur Adrastus cum sociis superveniens inter-
emit ac puerum sepelivit. Amphiarus vero dixit hoc sibi
prodigio quæ eventura essent prænuntiari. Quare pue-
rum vocarunt Archemorum, ⁵ in ejusque honorem Nemeæ
certamen instituerunt, in quo Adrastus vicitequo, cursu
Eteoclus, pugilatu Tydeus, curru (saltu?) et disco Am-
phiarus, jaculo Laodocus, lucta Polynices, arcu Parthe-
nopæus.

(5) Deinde quum ad Cithæronem pervenere, Tydeum
legatum mittant, qui Eteoclem juberet ex constituto re-
gnum cedere Polynici. Eteocle non obtemperante, Ty-
deus de Thebanis periculum facturus singulos ad certamen
provocavit, iisque omnibus superior discessit. ² Illi vero
quinquaginta viros armatos collocarunt, qui redeuntem
ex insidiis aggredierentur. Eos tamen omnes, uno excepto
Mæone, interfecit, atque deinde rediit ad exercitum.

(6) Jam vero Argivi sumtis armis, ad muros accesse-
runt, et quum septem essent portæ, Adrastus ad Homo-

τὰς Ὀμολοίδας πύλας ἔσται· Καπανεύς δὲ παρὰ τὰς Ὠρυγίας· Ἀμφιάραος δὲ παρὰ τὰς Προϊτίδας· Ἴππομέδων δὲ παρὰ τὰς Ὀλυνήϊδας (Νηίτας)· Πολυνείκης δὲ παρὰ τὰς Ὑψίστας· Παρθενόπαιος δὲ παρὰ τὰς Ἠλείκτρας· Τυδεύς δὲ παρὰ τὰς Κρηνίδας· Καθώπλις δὲ καὶ Ἑτεοκλῆς Θηβαίους, καὶ καταστήσας ἡγεμόνας ἰσούς ἰσους ἔταξε, καὶ πῶς ἂν περιγένοιτο τῶν πολεμίων, ἐμαντεύετο.

(7) Ἦν δὲ παρὰ Θηβαίοις μάντις Τειρεσίας Εὐήρους καὶ Χαρικλῆος νόμφης, ἀπὸ γένους Οὐδαίου τοῦ Σπαρτοῦ, γενόμενος τυφλὸς τὰς δράσεις. ²Οὗ περὶ τῆς πηρώσεως καὶ μαντικῆς λέγονται λόγοι διάφοροι. Ἄλλοι μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπὸ θεῶν φασὶ τυφλωθῆναι, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις, ἃ κρύπτειν ἤθελον, ἐμήνυε· ³Φερεκύδης δὲ, ὑπὸ Ἀθηνᾶς αὐτὸν τυφλωθῆναι. Οὐσαν γὰρ τὴν Χαρικλῆν προσφιλῇ τῇ Ἀθηνᾷ... γυμνὴν ἐπὶ πάντα ἰδεῖν· τὴν δὲ, ταῖς χερσὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καταλαβομένην, πηρὸν ποιῆσαι· ⁴Χαρικλῆος δὲ δεομένης ἀποκαταστήσαι πάλιν τὰς δράσεις, μὴ δυναμένην τοῦτο ποιῆσαι, τὰς ἀκοὰς διακαθάρασεν πᾶσαν ὀρνίθων φωνὴν ποιῆσαι συνιέναι, καὶ σκῆπτρον αὐτῇ δωρήσασθαι κυάνεον, ὃ φέρων ὁμοίως τοῖς βλέπουσιν ἐβάδιζεν. ⁵Ἡσίοδος δὲ φησιν, ὅτι θεασάμενος περὶ Κυλλήνην ὄφεις συνουσιάζοντας, καὶ τούτους τρώσας, ἐγένετο ἐξ ἀνδρὸς γυνή· πάλιν δὲ τοὺς αὐτοὺς ὄφεις παρατηρήσας συνουσιάζοντας, ἐγένετο ἀνὴρ. ⁶Διόπερ Ἦρα καὶ Ζεὺς ἀμφισβητοῦντες, πότερον τὰς γυναικας ἢ τοὺς ἀνδρας ἤδεσθαι μάλλον ἐν ταῖς συνουσίαις συμβαίνει, τούτων ἀνέκρινον. Ὁ δὲ ἔφη, δεκαεννέα μοιρῶν περὶ τὰς συνουσίας οὐσῶν, τὰς μὲν ἐννέα ἀνδρας ἤδεσθαι, τὰς δὲ δέκα γυναῖκας. ⁷Ὅθεν Ἦρα μὲν αὐτὸν ἐτύφλωσε, Ζεὺς δὲ μαντικὴν αὐτῷ ἔδωκε. [Τὸ ὑπὸ Τειρεσίου λεχθὲν πρὸς Δία καὶ Ἦραν·

Ὅτην μὲν μοῖρην δέκα μοιρῶν τέρεται ἀνὴρ,
τὰς δὲ δέκα· (ἐννέα δ' ἔ?) ἐμπλήρησι γυνὴ τέρεπουσα νόημα.]

Ἐγένετο δὲ καὶ πολυχρόνιος.

⁸Οὗτος οὖν Θηβαίοις μαντεύμενος εἶπε νικήσειν, ἐὰν Μενόικεος ὁ Κρέοντος Ἄρει σφάγιον αὐτὸν ἐπιιδῇ. Τοῦτο ἀκούσας Μενόικεος ὁ Κρέοντος, αὐτὸν πρὸ τῶν πυλῶν ἔσφαξε. ⁹Μάχης δὲ γενομένης, οἱ Καδμείοι μέχρι τῶν τειχῶν συνεδιώχθησαν. Καὶ Καπανεύς ἀρκάσας κλίμακα, ἐπὶ τὰ τείχη δι' αὐτῆς ἀνῆλθε· καὶ Ζεὺς αὐτὸν κραυνοῖ. (8) Τούτου δὲ γενομένου, τρόπαιον (τροπὴ) τῶν Ἀργείων γίνεται. Ὡς δὲ ἀπώλυντο πολλοί, δόξαν ἑκατέρωις τοῖς στρατεύμασιν, Ἑτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης περὶ τῆς βασιλείας μονομαχοῦσι, καὶ κτείνουσιν ἀλλήλους. ³Καρτερὰς δὲ πάλιν γενομένης μάχης, οἱ Ἀστακοῦ παῖδες ἡρίστευσαν. Ἰσκαρος μὲν γὰρ Ἴππομέδοντα ἀπέκτεινε· Λεαῖδης δὲ Ἑτεοκλῆν· Ἀμφίδικος δὲ Παρθενόπαιον· ὥς δὲ Εὐριπίδης φησὶ, Παρθενόπαιον ὁ Ποσειδῶνος παῖς Περικλύμενος ἀπέκτεινε. ³Μελάνιππος δὲ ὁ λοιπὸς τῶν παίδων [εἰς τὴν γαστέρα] Τυδεῖα τιτρώσκει. Ἡμιδῆ-

loidem portam collocatus est, Capaneus ad Ogygiam, Amphiarus ad Proctidem, Hippomedon ad Neitam, Polynices ad Hypsistam, Parthenopæus ad Electridem, Tydeus ad Crenidem. * Interea Eteocles quoque Thebanus armis instruxit, atque constitutis totidem ducibus, quomodo posset hostes superare, vaticinantium consilio conquiescit.

(7) Erat apud Thebanos Tiresias vates, Everis et Chariclus nymphae filius, ab Udæi Sparti genere oriundus, oculorum luce orbatus. * Cujus de cæcitate ac vaticinandi peritia variæ sunt historiæ. Namque alii eum deorum ira excæcatum esse dicunt, quia mortalibus quæ celare volebant, evulgasset. * Pherecydes autem a Minerva eum luminibus privatum narrat. Nam quum Chariclo Minervæ esset amica,.... illum nudam per omnia deam vidisse, hanc vero manibus attingentem illius oculos cæcum reddidisse. * At Chariclo Minervam orasse, ut filio suo oculos restitueret. * Quod quum dea efficere non posset, expurgatis illius auribus, omnem avium vocem intelligendi tribuisse facultatem, eundemque cyaneo sceptro condonasse, quod gestans æque ac oculatus incederet. * Hesiodus vero dicit eum ad Cyllenen montem serpentes coeuntes conspicatum, quod eos vulnerasset, e viro in mulierem mutatum esse; et quum rursus eosdem serpentes coeuntes observasset, in priorem viri formam rediisse. * Quocirca Juno ac Jupiter ambigentes mulieresne an viri majorem in coeundo voluptatem caperent, hunc sibi arbitrum delegerunt. Tum ille de novem ac decem quæ inter coeundum voluptatis partes caperentur, novem virum, ac mulierem decem partibus frui judicavit. * Quare illum Juno oculorum usu privavit, Jupiter autem pro luminibus ademptis vaticinandi scientiam concessit. [Responsum quod Tiresias dedit Jovi et Junoni :

Parte una e denis mas partibus oblectatur,
at mulier solidum coitus capit ipsa decuncem.]

Longævus quoque Tiresias fuit.

* Hic igitur Thebanis victoriam vaticinatus est, si Menæceus Creontis filius sese Marti victimam devoveret. Quod ubi Menæceus audivit, se ipse ante portas mactavit. * Deinde vero pugna commissa, Cadmei ad muros usque repulsi sunt, et arreptis scalis Capaneus in muros jam ascendit, ubi Jupiter fulmine ictum interemit. (8) Quo facto Argivi in fugam se converterunt. Quum autem multi cecidissent, ex utriusque exercitus sententia de regno singulari certamine decernunt Eteocles et Polynices, ac mutua se cæde interficiunt. * Nova deinde pugna magna cum acerbitate commissa, Astaci filii inter omnes virtute fuerunt conspicui. Iamarcus enim Hippomedontem prostravit, Leades Eteoclem, Amphilius Parthenopæum, quem tamen Euripides a Periclymeno Neptuni filio occisum fuisse narrat. * Melanippus qui restabat Astaci filius, Tydeum (in ventre) vulneravit. Qui

τος δὲ αὐτοῦ κειμένον, παρὰ Διδὸς αἰτησαμένη Ἀθηνᾶ φάρμακον ἤνεγκε, δι' οὗ ποιεῖν ἐμελλεν ἀθάνατον αὐτόν. ὁ Ἀμφιάραος δὲ αἰσθόμενος τοῦτο, μισθὸν Τυδείᾳ δοῦναι παρὰ τὴν ἐκείνου γνώμην εἰς Θήβας ἔπεισε τοὺς Ἀργεῖους στρατεύεσθαι, τὴν Μελανίππου κεφαλὴν ἀποταμὴν ἔδωκεν αὐτῷ· (τιτρωσόμενος δὲ Τυδεὺς ἐκτείνει αὐτόν.) ὁ δὲ διελὼν, τὸν ἐγκέφαλον ἐξεῖρόφῃσεν αὐτόν. Ὡς δὲ εἶδεν Ἀθηνᾶ, μυσχαθεῖσα τὴν εὐεργεσίαν ἐπίσχετε καὶ ἐφρόντισεν. ὁ Ἀμφιάραος δὲ φεύγοντι παρὰ ποταμὸν Ἰσμηνὸν, πρὶν ὑπὸ Περικλυμένου τὰ νῶτα τραπῆ, Ζεὺς κεραυνὸν βαλὼν τὴν γῆν διέσπασεν. ὁ δὲ σὺν τῷ ἄρματι καὶ τῷ ἡνιόχῳ Βάτωνι, ὡς δὲ ἐνιοι, Ἐλατιωνῶ, ἐκρύβθη, καὶ Ζεὺς ἀθάνατον αὐτὸν ἐποίησεν. ὁ Ἀδραστος δὲ μόνον ἥκκος ζήσωνσεν Ἀρίων. τοῦτον ἐκ Ποσειδῶνος ἐγέννησε Δημήτηρ εἰκασθεῖσα Ἐρινύϊ κατὰ τὴν συνουσίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

(1) Κρέων δὲ, τὴν Θηβαίων βασιλείαν παραλαβὼν, τοὺς τῶν Ἀργείων νεκροὺς ἐῖρψεν ἀτάφους, καὶ κηρύξας μηδὲνα θάπτειν, φύλακας κατέστησεν. ὁ Ἀντιγόνη δὲ, μία τῶν Οἰδίποδος θυγατέρων, κρύφα τὸ Πολυνείκους σῶμα κλίσασα ἔθαψε· καὶ φωραθεῖσα ὑπὸ Κρέοντος, αὐτοῦ τῷ τάφῳ ζῶσα ἐνεκρύβθη. ὁ Ἀδραστος δὲ εἰς Ἀθήνας ἀφικόμενος, ἐπὶ τὸν Ἐλίου βωμὸν κατέφυγε, καὶ ἑκατέραν θείας, ἥξιον θάπτειν τοὺς νεκροὺς. ὁ δὲ Ἀθηναῖοι μετὰ Θησέως στρατεύσαντες, αἰρούσι Θήβας, καὶ τοὺς νεκροὺς τοῖς οἰκείοις διδοῦσι θάψαι. ὁ γὰρ δὲ Καπανέως καιομένης πυρρᾶς, Εὐάδην ἢ Καπανέως μὲν γυνή, θυγάτηρ δὲ Ἰφίος, αὐτὴν βαλοῦσα συγκρατεκαίετο.

(2) Μετὰ δὲ ἑτη δέκα, οἱ τῶν ἀπολομένων παῖδες, κληθέντες Ἐπίγονοι, στρατεύειν ἐπὶ Θήβας προηροῦντο, τὸν τῶν πατέρων θάνατον τιμωρήσασθαι βουλόμενοι. καὶ μαντευόμενοι αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐδέσπισε νίκην Ἀλκμαίωνος ἡγουμένου. ὁ μὲν οὖν Ἀλκμαίων ἡγεῖσθαι τῆς στρατείας οὐ βουλόμενος, πρὶν τίσασθαι τὴν μητέρα, δμῶς στρατεύεται. λαβοῦσα γὰρ Ἐριφύλη παρὰ Θερσάνδρου τοῦ Πολυνείκους τὸν πέπλον, συνέπεισε καὶ τοὺς παῖδας στρατεύεσθαι. ὁ δὲ ἡγεμόνα Ἀλκμαίωνα ἐλόμενοι, Θήβας ἐπολέμουν. ὅταν δὲ οἱ στρατευόμενοι οἶδε· Ἀλκμαίων καὶ Ἀμφίλοχος Ἀμφιαράου, Αἰγιαλεὺς Ἀδράστου· Διομήδης Τυδείας· Πρόμαχος Παρθενόπει· Σθένελος Καπανέως· Θέρσανδρος Πολυνείκους· Εὐρύαλος Μηκιστεύς. (3) Οὗτοι πρῶτον μὲν πορθοῦσι τὰς περὶ κώμας, ἔπειτα, τῶν Θηβαίων ἐπελθόντων Λαοδάμαντος τοῦ Ἐτεοκλέους ἡγουμένου, γενναίως μάχονται. καὶ Λαοδάμας μὲν Αἰγιαλέα κτείνει, Λαοδάμαντα δὲ Ἀλκμαίων. καὶ μετὰ τὸν τοῦτου θάνατον, Θηβαῖοι συμφεύγουσιν εἰς τὰ τεῖχη. ὁ Τειρεσίδης δὲ εἰπόντος αὐτοῖς πρὸς μὲν Ἀργεῖους κήρυκα περὶ διαλύσεως ἀποστέλλειν, αὐτοὺς δὲ φεύγειν, πρὸς μὲν τοὺς πολεμίους

FRAGMENTA HISTORICORUM.

quum semianimis faceret, Minerva a Jove impetratum remedium attulit, quo illum immortalem redderet. Quod quum animadvertisset Amphiaras, Tydeum exorsus, quoniam præter sententiam suam Argivos ad bellum Thebanum compulisset, desectum Melanippi caput ei tradidit. (Tydeus enim, quum jam vulneratus esset, Melanippum interfecerat.) Quo ille diviso cerebrum adeo exsorbuit. Id ubi Minerva animadvertit, beneficium ei invidens retractavit. Amphiaras vero ad Ismenum fluvium fugienti, priusquam in humeris a Periclymeno vulnus acciperet, demisso ab Jove fulmine, terra dehiscit, atque ille cum curru simul et Batone auriga, sive, ut quidam ferunt, Elatono, terræ hiatus absorptus est et a Jove immortalitate condonatus. Solus Adrastus Arione equo vectus in tutum evasit. Hunc equum Ceres in Erinnyis formam versa ex Neptuni concubitu genuerat.

CAPUT VII.

(1) Creon, Thebanorum regnum adeptus, cæsorum Argivorum corpora insepulta projecit, et edicto præcipiens ne quis ea sepelire curaret, custodes apposuit. Verum Antigona, una ex Cædipi filiabus, clam Polynicis corpus sublatum humavit. Sed a Creonte deprehensa, viva eodem, quo frater, sepulcro condita est. Adrastus autem Athenas profectus, ad Misericordiæ aram confugit, atque supplex cadaverum tumulandi potestatem precatur. Tum Athenenses, suscepta expeditione, Theseo duce Thebas capiunt, et mortuorum corpora suis sepelienda concedunt. Conflagrante vero Capanei rogo, Evadne illius conjux, Iphios filia, in eam se conjecit et una cum marito cremavit.

(2) Decimo anno post, occisorum filii, quos Epigonos vocant, patrum cædem ulturi contra Thebanos bellum decernunt. Quibus oraculum sciscitantibus deus victoriam vaticinatus est, si duce uterentur Alcmaeone. Sed Alcmaeon expeditionis præfecturam detrectabat, nisi antea de matre supplicium sumsisset; nihilo secius tamen in bellum contendit. Nam quum Eriphyle a Thersandro Polynicis filio peplum accepisset, filios quoque ad arma capienda adduxit. Hi igitur, delecto Alcmaeone duce, Thebanis bellum intulerunt. Quorum nomina hæc sunt: Alcmaeon et Amphilocho, Amphiarai filii, Aegialeus Adrasti, Diomedes Tydei, Promachus Parthenopei, Sthenelus Capanei, Thersander Polynicis, Euryalus Mecistei. (3) Hi primo quidem finitimos circa vicus depopulantur, deinde vero, Thebanis sub duce Laodamante, Eteoclis filio, ad prælium egressis, strenue pugnant. Laodamas Aegialeum interfecit, Laodamantem vero Alcmaeon; quo cæso, Thebani intra moenia fuga se recipiunt. Deinde vero monente eos Tiresia, ut ad Argivos de pace petenda mitterent præconem, ipsi autem fugam capessarent, ad hostes præconem

κίρυκα πέμπουσιν, αὐτοὶ δὲ ἀναβιδάσαντες ἐπὶ τὰς ἀπῆνας τέκνα καὶ γυναῖκας, ἐκ τῆς πόλεως ἔφευγον. Ἐνύκτωρ δὲ ἐπὶ τὴν λεγομένην Τυφούσσαν κρήνην παραγενομένων αὐτῶν, Τειρεσίαν, ἀπὸ ταύτης πίων, αὐτοῦ τὸν βίον κατέστρεψε. Θηβαῖοι δὲ ἐπὶ πολὺ διελθόντες, πόλιν Ἑστιάαν κτίσαντες κατήκκησαν. (4) Ἀργεῖοι δὲ ὕστερον τὸν δρασμὸν τῶν Θηβαίων μαθόντες, εἰσάσιν εἰς τὴν πόλιν, καὶ συναθροίζουσι τὴν λείαν, καὶ καθαιροῦσι τὰ τείχη. Ὡς δὲ λείας μέρος εἰς Δελφοὺς πέμπουσιν Ἀπολλωνί καὶ τὴν Τειρεσίᾳ θυγατέρα Μαντώ. Ἡῤῥαντο γὰρ αὐτῷ, Θήβας ἐλόντες τὸ κάλλιστον τῶν λαφύρων ἀναθήσειν.

(5) Μετὰ δὲ τὴν Θηβαίων ὥλωσιν αἰσθόμενος Ἀλκμαίων καὶ ἐπ' αὐτὸν δῶρα εἰληφυῖαν Ἐριφύλην τὴν μητέρα, μᾶλλον ἡγανάκτησε· καὶ, χρήσαντος Ἀπολλωνος αὐτῷ, τὴν μητέρα ἀπέκτεινε. Ὡς οὖν μὲν μᾶλλον λέγουσι σὺν Ἀμφιλόχῳ τῷ ἀδελφῷ κτεῖναι τὴν Ἐριφύλην, ἔνιοι δὲ θεοὶ μόνος. Ἀλκμαίωνα δὲ μετῆλθεν Ἐρινὸς τοῦ μητρώου φόνου. Καὶ μετῴκως, πρῶτον μὲν εἰς Ἀρκαδίαν πρὸς Οἰκλία παραγίνεται, ἐκείθεν δὲ εἰς Ψωφίδα πρὸς Φηγέα. Καθαρθείς δὲ ὑπ' αὐτοῦ, Ἀρσινόην γαμῇ τὴν τοῦτο θυγατέρα· καὶ τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἔδωκε ταύτῃ. Ὡς οὖν γενόμενης δὲ ὕστερον τῆς γῆς δι' αὐτὸν ἀφόρου, χρήσαντος αὐτῷ τοῦ θεοῦ πρὸς Ἀχελῶν ἀπείναι, καὶ παρ' ἐκείνου πόλιν διαλαμβάνειν, τὸ μὲν πρῶτον πρὸς Οἰνεία παραγίνεται εἰς Καλυδῶνα καὶ ξενίζεται παρ' αὐτῷ. Ἐπειτα ἀφικόμενος εἰς Θεσπρωτοὺς, τῆς χώρας ἀπελαύνεται. Τελευταῖον δὲ ἐπὶ τὰς Ἀχελώου πηγὰς παραγεόμενος, καθαιρεται τε ὑπ' αὐτοῦ, καὶ τὴν ἐκείνου θυγατέρα Καλλιρρόην λαμβάνει, καὶ δν Ἀχελῶος προσέχωνσε τόπον κτίσας κατόκησε.

Καλλιρρόης δὲ ὕστερον τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἐπιθυμούσης λαβεῖν, καὶ λεγούσης οὐ συνοικήσειν αὐτῷ, εἰ μὴ λάβοι ταῦτα· διὸ παραγεόμενος εἰς Ψωφίδα Ἀλκμαίων, Φηγεί λέγει τεθεσπίσθαι τῆς μανίας ἀπαλλαγὴν ἑαυτοῦ, ὅταν τὸν ὄρμον εἰς Δελφοὺς κομίσας ἀναθῇ καὶ τὸν πέπλον. Ὡς οὖν πιστεύσας, δίδωσι. Μηνύσαντος δὲ θεράποντος, ὅτι Καλλιρρόη ταῦτα λαβὼν ἐκώμειν, ἐναδρευθεὶς ὑπὸ τῶν Φηγέων· παίδων, ἐπιτῆξαντος τοῦ Φηγέως, ἀναιρεῖται. Ὡς οὖν Ἀρσινόην δὲ μεμφομένην οἱ τοῦ Φηγέως παῖδες ἐμβιδάσαντες εἰς λάρνακα κομίζουσιν εἰς Τίγρεα, καὶ διδόντες Ἀγαπήνορι, καταψεύσάμενοι τὸν Ἀλκμαίωνος αὐτῆς φόνον. (6) Καλλιρρόη δὲ τὴν Ἀλκμαίωνος ἀπώλειαν μαθοῦσα, πλησιάζοντας αὐτῇ τοῦ Διὸς, αἰτεῖται τοὺς γεγενημένους παῖδας εἰς Ἀλκμαίωνος αὐτῇ γενέσθαι τέλειους, ἵνα τὸν τοῦ πατρὸς τίσωνται φόνον. Γενόμενοι δὲ ἐξαίφνης οἱ παῖδες τέλειοι, ἐπὶ τὴν ἐκδικίαν τοῦ πατρὸς ἐξήσαν. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ καιρὸν οἱ τε Φηγέως παῖδες Πρόνοος καὶ Ἀγήνωρ, εἰς Δελφοὺς κομίζοντες ἀναθεῖναι τὸν ὄρμον καὶ τὸν πέπλον, καταλύουσι πρὸς Ἀγαπήνορα, καὶ οἱ τοῦ Ἀλκμαίωνος παῖδες, Ἀμφότερος τε καὶ Ἀκαρνάν· καὶ

delegant atque mulieribus liberisque in vehicula impositis urbem relinquunt. ¹Qui ubi nocta ad Tilphussam fontem pervenerunt, Tiresias, quum ex eo aquam bibisset, vitam ibi finivit. Thebani vero diu multumque vagati Hestiazam urbem condiderunt, in eaque consederunt. (4) Argivi interea, cognita Thebanorum fuga, ingrediuntur Thebas, praedam congerunt, muros solo exaequant. ²Manubiarum partem Delphos ad Apollinem mittunt una cum Manto, filia Tiresiae. Voverant enim se, captis Thebis, spoliolum praestantissimum illi dono missuros.

(5) Post Thebarum excidium Alcmaeon, quod contra se quoque dona Eriphylen matrem cepisse resciverat, majori succensus est iracundia, et accepto ab Apolline responso, eam necavit. ³Nonnulli dicunt eum una cum Amphilocho fratre, alii vero solum Eriphylen occidisse. ⁴Sed Alcmaeon ob matris caedem a Foris exagitatus et insaniens primum venit in Arcadiam ad Oiclem, illinc Psophidem ad Phegeum confugit. ⁵A quo lustratus filiam ejus Arsinoen uxorem duxit, eique pro munere nuptiali monile dedit et peplum. ⁶Postea vero ubi propter eum nullas terra fruges ederet, deus eum jussit oraculo ad Acheloum abire et in occupato juxta eum solo urbem condere. Primum igitur Calydonem proficiscitur ad Ceneum, qui hospitio eum excipit. Inde ad Thesprotos contendens ab eorum finibus repellitur. ⁷Demum ad Acheloi fontes concessit, a quo lustratus Callirrhoen filiam cepit uxorem, atque in solo a fluvio aggesto urbem condidit, in qua sedem sibi constituit.

¹Postea Callirrhoe monile et peplum desiderante ac nisi haec acciperet amplexus ei recusante, Psophidem profectus Alcmaeon Phegeo dixit, vaticinio fuisse renuntiatum, se furore tum liberatum iri, quum monile et peplum Delphos delata Apollini dedicaverit. ²Quae fidens ille reddit. Verum famulo indicante eum ad Callirrhoen illa perferre, Phegei filiorum insidiis patris jussu circumventus interficitur. ³Arsinoen autem caedem fratribus exprobrantem Phegei filii in arcam impositam Tegeam abducunt, atque Agapenori tradunt, ab ea Alcmaeonis caedem perpetratam esse ementiti. (6) Interea Callirrhoe, audito Alcmaeonis interitu, dum rem cum ea habebat Jupiter, ab eo efflagitat, ut quos ex Alcmaeone peperisset liberi repente adulta aetate essent, quo patris necem ulciscerentur. Qua re impetrata, filii ad patris ultionem exierunt. ⁵Eodem vero tempore tum Phegei filii, Pronous et Agenor, ut monile ac peplum Apollini dedicarent Delphos proficiscentes, ad Agapenorem devertunt, tum Alcmaeonis filii, Amphoterus et Acarnan. ⁶Hi itaque patris interfectores e medio tollunt,

ἀναλόντες τοὺς τοῦ πατρὸς φονίας, παραγενόμενοι τε εἰς Ψωφίδα καὶ παρελθόντες εἰς τὰ βασιλεῖα, τὸν τε Φηγέα καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κτείνουσι. Διωγθέντες δὲ ἄχρι Τεγέας, ἐπιδοθησάντων Τεγεατῶν καὶ τῶν Ἀργείων, ἐσώθησαν, εἰς φυγὴν τῶν Ψωφιδίων τραπέντων. (7) Διηλῶσαντες δὲ τῇ μητρὶ ταῦτα, τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πίπλον ἰδόντες εἰς Δελφοὺς ἀνέθεντο κατὰ πρόσταξιν Ἀχελώου. Πορευθέντες δὲ εἰς τὴν Ἥπειρον, συναθροίζουσιν οἰκήτορας, καὶ κτίζουσιν Ἀκαρνανίαν.

²Εὐριπίδης δὲ φησιν, Ἀλκμαίωνα, κατὰ τὸν τῆς μανίας χρόνον, ἐκ Μαντοῦς Τειρεσίου παῖδας δύο γεννῆσαι, Ἀμφιλοχὸν καὶ θυγατέρα Τισιφόνην· κομίσαντα δὲ εἰς Κόρινθον τὰ βρέφη δοῦναι τρέφειν Κορινθίων βασιλεῖ Κρέοντι. ³Καὶ τὴν μὲν Τισιφόνην, διενεγκούσαν εὐμορφία, ὑπὸ τῆς Κρέοντος γυναικὸς ἀπεμποληθῆναι, δεδουκυῖας μὴ Κρέων αὐτὴν γαμετὴν ποιῆσθαι· τὸν δὲ Ἀλκμαίωνα ἀγοράσαντα ταύτην ἔχειν, οὐκ εἰδὸτα τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα, θεράπικαν· ⁴παραγενόμενον δὲ εἰς Κόρινθον ἐπὶ τὴν τῶν τέκνων ἀπαίτησιν, καὶ τὸν υἱὸν κομίσασθαι. Καὶ Ἀμφιλοχὸς, κατὰ χρησμούς Ἀπόλλωνος, Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος ᾤκησεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

(1) Ἐπανάγωμεν δὲ νῦν πάλιν ἐπὶ τὸν Πελασγόν· ὃν Ἀκουσίλαος μὲν Διὸς λέγει καὶ Νιόβης, καθάπερ ὑπέθεμεν, Ἡσιόδου δὲ αὐτόχθονα. ²Τούτου καὶ τῆς Ψεανῶς θυγατρὸς Μελιβοίας, ἥ, καθάπερ ἄλλοι λέγουσι, νύμφης Κυλλήνης, παῖς Λυκάων ἐγένετο· ὃς βασιλεύων Ἀρκάδων, ἐκ πολλῶν γυναικῶν πεντήκοντα παῖδας ἐγέννησε· ³Μαίναλον, Θεσπρωτὸν, Ἑλικά, Νύκτιμον, Πευκτίον, Καύκωνα, Μηκιστία, Ὀπλέα, Μαχαρέα, Μάεδνον, Ὀρον, Πόλιχον, Ἀκόντην, Εὐαίμονα, Ἀγκύρα, Ἀρχεδάτην, Καρτέρωνα, Αἰγαίωνα, Πάλλαντα, Εὐμόνα, Κάνηθον, Πρόθοον, Αἶνον, Κορέθοντα, [Μαίναλον,] Τηλεδόαν, Φύσιον, Φάσσον, Φθίον, Λύκιον, Ἀλφειρον, Γενέτορα, Βουκολίωνα, Σωκλέα, Φινέα, Εὐμήτην, Ἀρπαλέα, Πορθέα, Πλάτωνα, Αἶμονα, Κύναιθον, Λέοντα, Ἀρτάλукον, Ἡραία, Τιτάναν, Μαντίνου, Κλείτορα, Στύμφαλον, Ὀρχόμενον. ⁴Οὗτοι πάντας ἀνθρώπους ὑπερέβαλον ὑπερφηανεία καὶ ἀσεβεία. Ζεὺς δὲ αὐτῶν βουλόμενος τὴν ἀσέβειαν πειράσαι, εἰκασθεὶς ἀνδρὶ χερνήτη παραγίνεται. ⁵Οἱ δὲ αὐτὸν ἐπὶ ξενίᾳ καλέσαντες, σφάζαντες ἓνα τῶν ἐπιχωρίων παῖδα, τοῖς ἱεροῖς τὰ τοῦτου σπλάγχνα συναναμίζαντες, παρέθεσαν, συμβουλευσάντος τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ Μαίναλου. ⁶Ζεὺς δὲ τὴν μὲν τράπεζαν ἀνέτρεψεν, ἔνθα νῦν Τραπεζοῦς καλεῖται ὁ τόπος· Λυκάονα δὲ καὶ τοῦτου παῖδας ἐκεραύνωσε, χωρὶς τοῦ νεωτάτου Νυκτίμου· ἀνασχούσα γὰρ ἡ Γῆ τὰς χεῖρας, καὶ τῆς δεξιᾶς τοῦ Διὸς ἐφαφάμενη, τὴν ὀργὴν κατέπαυσε.

(2) Νυκτίμου δὲ τὴν βασιλείαν παραλαβόντος, ὃ

et deinde Psophidem profecti regiamque ingressi et Phlegem et uxorem ejus occidunt. Psophidiis autem fugientes usque ad Tegeam insequentibus, Tegeatum et Argivorum quorundam auxilio Psophidius fugavit et ipsi incolumes evaserunt. (7) Qui ubi hæc matri exposuerant, monile et pepulum Delphos profecti ex Acheloi imperato Apollini consecrarunt. Progressi deinde in Epirum, collectis colonis, urbes condunt in Acarnania.

²Euripide auctore Alcmaeon, quo tempore insaniebat, ex Manto, Thresias filia, duos liberos suscepit, Amphilochem filium filiamque Tisiphonem; quos Corinthum translatis Creonti Corinthiorum regi dedit educandos. ³Ac Tisiphone formæ pulcritudine excellens, a Creontis uxore, verita ne Creon eam in conjugium sumeret, vendita est in servitutem. Eam vero mercatus est Alcmaeon, ignarus suam se filiam habere ancillam. ⁴Deinde ad liberos repetendos Corinthum profectus filium quoque abduxit. Atque Amphilochem Apollinis oraculo monitus Argos Amphilochem habitatum concessit.

CAPUT VIII.

(1) Jam redeundum nobis est ad Pelasgum, quem Acusilaus, ut antea monuimus, Jovis et Niobes filium dicit. Hesiodus vero indigenam. ²Hujus et Melibœæ, Oceani filie sive, ut alii volunt; Cyllenes nymphæ, filius erat Lycaon, qui Arcadibus imperans e multis uxoribus quinquaginta liberos suscepit: ³Mænalum, Thesprotum, Helicem, Nyctimum, Peucetium, Cauconem, Mecisteum, Hoppleum, Macareum, Macednum, Horum, Polichum, Acontem, Evæmonem, Ancyorem, Archebatem, Carteronem, Ægeonem, Pallantem, Eumonem, Canethum, Prothoum, Linum, Corethontem, (Mænalum,) Teleboan, Physium, Phassum, Phthium, Lycium, Halipherum, Genetorem, Buccolionem, Socleum, Phineum, Eumeten, Harpaleum, Portheum, Platonem, Hæmonem, Cynæthum, Leontem, Harpalycum, Heræum, Titanan, Mantinoon, Clitorem, Stymphalum, Orchomenum. ⁴Hi superbia et impietate cunctis mortalibus antesteterunt. Quare Jupiter, ut horum impietatis periculum faceret, sumta hominis mercenarii forma, ad eos accedit. ⁵Tum hi invitantes eum hospitio, e conterraneis puerum quendam jugulaverunt, cujus viscera cum victimarum carne commixta, Mænali fratris natu maximi suasu, in epulo ei apposuerunt. ⁶At Jupiter mensam evertit eo in loco, qui nunc Trapezus vocatur. Lycaonem vero et liberos ejus fulmine ictos interfecit præter Nyctimum natu minimum. Terra enim sublatis in altum manibus et dextra Jovis comprehensa, illius iram compeccuit.

(2) Postquam Nyctimus regnum susceperat, Deucalionis

ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμῷ, ἐγένετο. Τοῦτον ἔνιοι φασὶ διὰ τὴν τῶν Λυκάωνος παίδων δυσσέβειαν γεγενῆσθαι. ² Εὐμηλος δὲ καὶ τινες ἕτεροι λέγουσι Λυκάονι καὶ θυγατέρα Καλλιστῶ γενέσθαι. Ἡσιόδος μὲν γὰρ αὐτὴν μίαν εἶναι τῶν Νυμφῶν λέγει, Ἄσιος δὲ Νυκτέως, Φερεκύδης δὲ Κητέως. ³ Αὕτη σύνθηρος Ἀρτέμιδος οὔσα, τὴν αὐτὴν ἐκείνη στολὴν φοροῦσα, ὥμοσεν αὐτῇ μείναι παρθένον. ⁴ Ζεὺς δὲ, ἐρασθεὶς, ἀκούσῃ συνευνάζεται, εἰκασθεὶς, ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσιν, Ἀρτέμιδι, ὡς δὲ ἔνιοι, Ἀπόλλωνι. ⁵ Βουλόμενος δὲ Ἦραν λαθεῖν, εἰς ἄρκτον μετεμόρφωσεν αὐτήν. Ἦρα δὲ ἔπεισεν Ἀρτεμιν, ὡς ἄγριον θηρίον κατατοξεύσαι. ⁶ Εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες, ὡς Ἀρτεμὶς αὐτὴν κατετόξευσεν, οἷ τὴν παρθενίαν οὐκ ἐφύλαξεν. ⁷ Ἀπολομένης δὲ Καλλιστοῦς Ζεὺς τὸ βρέφος ἀρπάσας, ἐν Ἀρκαδίᾳ δίδωσιν ἀνατρέφειν Μαίᾳ, προσαγορεύσας Ἀρκάδα· τὴν δὲ Καλλιστῶ καταστερίσας ἐκάλεσεν Ἀρκτον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

(1) Ἀρκάδος δὲ καὶ Λεανείρας τῆς Ἀμύκλου, ἡ Μεγανείρας τῆς Κρόκωνος, ὡς δὲ Εὐμηλος λέγει, νύμφης Χρυσοπελείας, ἐγένοντο παῖδες Ἐλατος καὶ Ἀφείδας. ² Οὗτοι τὴν γῆν ἐμερίσαντο, τὸ δὲ πᾶν κράτος εἶχεν Ἐλατος· δς ἐκ Λαοδίκης τῆς Κινύρου Στύμφαλον καὶ Περέα τεκνοῖ, Ἀφείδας δὲ Ἄλεον καὶ Σθενέβοιαν, ἣν γαμῇ Προίτος.

³ Ἄλεος δὲ καὶ Νεαίρας τῆς Περέως, θυγάτηρ μὲν Αὐγῇ, υἱοὶ δὲ Κηφεὺς καὶ Λυκούργος. ⁴ Αὐγῇ μὲν οὖν ὅφ' Ἡρακλέους φθαρεῖσα, κατέκρυψε τὸ βρέφος ἐν τῇ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς, ἥς εἶχε τὴν ἱερωσύνην. Ἀκάρπου δὲ τῆς γῆς μενούσης, καὶ μνησύνων τῶν χρησμάτων εἶναι τι ἐν τῇ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς δυσσέβημα, φωραθεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρὸς, παρεδόθη Ναυπλίῳ ἐπὶ θανάτῳ· παρ' οὗ Τεύθρας ὁ Μυσῶν δυνάστης παραλαβὼν αὐτὴν ἐφθεῖρε. ⁵ Τὸ δὲ βρέφος ἐκτεθὲν ἐν ὄρει Παρθενίῳ, θηλὴν ὑποσχούσης ἑλάφου, Τήλεφος ἐκλήθη. Καὶ τραφεὶς ὑπὸ τῶν Κορύθου βουκόλων, καὶ ζητήσας τοὺς γονεάς, ἦκεν εἰς Δελφοὺς. ⁶ Καὶ μαθὼν παρὰ τοῦ θεοῦ, παραγενόμενος εἰς Μυσίαν, θετὸς παῖς Τεύθραντος γίνεσθαι, καὶ τελευτῶντος αὐτοῦ διάδοχος τῆς δυναστείας γίνεται.

(2) Λυκούργου δὲ καὶ Κλεοφίλης, ἡ Εὐρυνόμης, Ἀγκαιὸς καὶ Ἐποχος καὶ Ἀμφιδάμας καὶ Ἰάσος. ² Ἀμφιδάμαντος δὲ Μαυλιανῶν καὶ θυγάτηρ Ἀντιμάχη, ἣν Εὐρυσθεὺς ἔγημεν. Ἰάσου δὲ καὶ Κλυμένης τῆς Μινύου Ἀταλάντη ἐγένετο. Ταύτης ὁ πατήρ, ἀρρένων παίδων ἐπιθυμῶν, ἐξέθηκεν αὐτήν. ³ ἄρκτος δὲ φοιτῶσα πολλάκις θηλὴν ἰδίδου, μέχρις οὗ εὐρόντες κυνηγοὶ παρ' ἑαυτοῖς ἀνέτρεφον. Τελεία δὲ Ἀταλάντη γενομένη, παρθένον ἑαυτὴν ἐφύλαττε, καὶ θηρεύουσα ἐν ἐρημίᾳ καθωπλισμένη διατέλει. Βιάζεσθαι δὲ αὐτὴν ἐπιχειροῦντες Κένταυροι· Ροῖκος καὶ Ὑλαῖος, κατατοξευθέντες ὅπ' αὐτῆς ἀπέθανον. ⁴ Παρεγένετο δὲ μετὰ τῶν ἄλλων ἀριστέων καὶ ἐπὶ τὸν Καλυδώνιον κάπρον·

diluvium consecutum est. Quod nonnulli Lycaonis ob filiorum impietatem factum esse dicunt. ² Eumelus vero et alii quidam Lycaonem ajunt filiam quoque habuisse Callisto; quam quidem Hesiodus unam e Nymphis esse censet, Asius autem Nyctei, et Pherecydes Cetei filiam. ³ Hæc cum Diana venandi studio seoblectans, eademque qua dea veste induta, se virginitatem ei conservaturam esse juravit. ⁴ Verum hujus amore captus Jupiter, assumpta Dianæ, ut nonnulli ferunt, sive secundum quosdam Apollinis forma, invitam compressit. ⁵ Quod quum Junonem celare studeret, illam in ursam transmutavit. Sed Juno Dianæ persuasit, ut eam tamquam belluam feram sagittis confoderet. ⁶ Sunt etiam qui a Diana eam interfectam dicant propterea quod virginitatem non conservasset. ⁷ Quæ postquam perit, Jupiter abreptum infantem in Arcadia Maïæ dedit enutriendum eique Arcadi nomen imposuit; Callisto autem inter astra collocatam nominavit Ursam.

CAPUT IX.

(1) Ex Arcade et Leanira Amyclæ, aut Meganira Croconis filia, ut vero Eumelus ait, ex nympha Chrysopelia, nati sunt Elatus et Aphidas. ² Hi terram partiti sunt, summum autem imperium fuit penes Elatum, qui ex Laodice Cinyræ filia Stymphalum gignit et Pereum; Aphidas vero Aleum et Sthenobæam, quam duxit Proetus.

³ Aleus ex Neæra, Perei, filiam procreavit Augen, filios Cepheum et Lycurgum. ⁴ Auge ab Hercule vitata partum occultavit in templo Minervæ, cujus habebat sacerdotium. Sed quum terra sterilitate continuo laboraret atque oculis indicaretur latere in Minervæ templo impium quoddam, deprehensa demum a patre puella ad necem tradita est Nauplio. Is dedit eam Teuthranti regi Mysorum, qui eam concubinato sibi junxit. ⁵ Infans vero in Parthenio monte expositus, quia cerva mammas ei præberet, nominatus est Telephus. Qui deinde a Corythi bubulcis enutritus, ut parentes suos quæreretur, venit Delphos; ⁶ atque accepto a deo responso, profectus est in Mysiam, ubi a Teuthrante adoptatus est, eique defuncto regni hæres successit.

(2) E Lycurgo et Cleophile sive Eurynome nati sunt Ancæus, Epochus, Amphidamas, Iasus. ² Ex Amphidamante Milanion et Antimache filia, quam duxit Eurystheus. Ex Iaso et Clymene, Minyæ filia, nata est Atalanta, quam pater masculæ prolis cupidus exposuit. ³ Verum ursæ frequenter ad eam accedens mammas præbebat, dum venatores inventam apud se educarent. Adulta deinde Atalanta virginem se servabat et armata in solitudine venari consueverat. Cui quum Rhæcus et Hylæus Centauri vim inferre vellent, ab ea sagittis confossi cecidere. ⁴ Eadem cum ceteris principibus apri Calydoni venationi interfuit,

καὶ ἐν τῷ ἐπὶ Πελίᾳ τεθέντι ἀγῶνι ἐπαλαίσει Πηλεΐ, καὶ ἐνίκησεν. ⁵ Ἀναυροῦσα δὲ ὑστερον τοὺς γονέας, ὥς ὁ πατὴρ γαμεῖν αὐτὴν ἐπείθεν, ἀπιοῦσα εἰς σταδιαῖον τόπον, καὶ πῆσασα μέσον σκόλοπα τρίπηχυν, ἐνταῦθεν τῶν μνηστευομένων τοὺς δρόμους προεῖσα, ἐτρόχαζε καθωπλισμένη· καὶ καταληφθέντι μὲν αὐτῇ θάνατος ὤφειλετο· μὴ καταληφθέντι δὲ γάμος. ⁶ Ἡδὲ δὲ πολλῶν ἀπολλυμένων, Μειλανίων αὐτῆς ἑρασθεὶς ἦκεν ἐπὶ τὸν δρόμον, χρύσεια μῆλα κομίζων παρ' Ἀφροδίτης, καὶ διωκόμενος ταῦτα ἐβρίπτεν. Ἡ δὲ, ἀναιρουμένη τὰ βριπτούμενα, τὸν δρόμον ἐνίκηθη. ⁷ Ἐγγυεν οὖν αὐτὴν Μειλανίων. Καὶ ποτε λέγεται μὴ θηρεύοντας αὐτοὺς εἰσελθεῖν εἰς τὸ τέμενος Διὸς, καὶ αἰετοὺς συνουσιάζοντας, εἰς λόντας ἀλλαγῆναι. ⁸ Ἡσίοδος δὲ καὶ τινες ἕτεροι τὴν Ἀταλάντην οὐκ Ἰάσου, ἀλλὰ Σχοινέως εἶπον· Εὐριπίδης δὲ Μαίναλον· καὶ τὸν γήμαντα αὐτὴν οὐ Μειλανίωνα, ἀλλὰ Ἰππομένην. ⁹ Ἐγέννησε δὲ ἐκ Μειλανίονος Ἀταλάντη, ἣ Ἀρεος, Παρθενόπειον, ὃς ἐπὶ Θήβας ἐστρατεύσατο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

(1) Ἀτλαντος δὲ καὶ τῆς Ὠκεανοῦ Πηληϊόνης ἐγένοντο θυγατέρες ἑπτὰ ἐν Κυλλήνῃ· τῆς Ἀρχαδίας, αἱ Πηληϊάδες· προσαγορευθεῖσαι, Ἀλκυόνῃ, Μερόπῃ, Κελαινώ, Ἥλεκτρα, Στερόπῃ, Ταυγέτῃ, Μαΐα.

² Τούτων Στερόπην μὲν Οἰνόμαος ἔγημε· Σίσυφος Μερόπην. ³ Δυσὶ δὲ ἐμίχθη Ποσειδῶν· πρώτη μὲν Κελαινοῖ, ἐξ ἧς Λύκος ἐγένετο, ὃν Ποσειδῶν ἐν μακάρων ἔθηκεν νήσοις. Δευτέρᾳ δὲ Ἀλκυόνῃ· ἣ θυγατέρα μὲν ἐτέκνωσεν Αἰθουσαν, τὴν Ἀπολλωνί· Ἐλευθῆρα τεκοῦσαν, καλλιστὴν, υἱοὺς δὲ Ὑρία καὶ Ὑπερήνορα. ⁴ Ὑρίως μὲν οὖν καὶ Κλονίης νύμφης Νυκτεὺς καὶ Λύκος· Νυκτεὺς δὲ καὶ Πολυξοῦς, Ἀντιόπη· Ἀντιόπης δὲ καὶ Διὸς, Ζῆθος καὶ Ἀμφίων. Ταῖς δὲ λοιπαῖς Ἀτλαντίσι Ζεὺς συνουσιάζει.

(2) Μαΐα μὲν οὖν ἡ πρεσβυτάτη Διὶ συνελθοῦσα, ἐν ἀντρῷ τῆς Κυλλήνης Ἑρμῇν τίττει. ² Οὗτος ἐν στρωτοῖς ἐπὶ τοῦ λίχνου κείμενος, ἐκδύς, εἰς Πιερίαν παρὰ γίνεταί, καὶ κλέπτει βόας ὃς ἐνεμεν Ἀπολλῶν. ³ ἵνα δὲ μὴ φωραθῇ ὑπὸ τῶν ἰχνῶν, ὑποδήματα τοῖς ποσὶ περιέθηκε, καὶ κομίσας εἰς Πύλον, τὰς μὲν λοιπὰς εἰς σπηλαῖον ἀπέκρυψε, δύο δὲ καταθύσας, τὰς μὲν βύρσας πέτραις καθήλωσε, τῶν δὲ χρεῶν τὰ μὲν κατηνάλωσεν ἐψήσας, τὰ δὲ κατέκαυσε. ⁴ Καὶ ταχέως εἰς Κυλλήνην ἔφχετο. Καὶ εὐρίσκει πρὸ τοῦ ἀντροῦ νεμομένην χελώνην. Ταύτην ἐκκαθάρας, εἰς τὸ κύτος χορδὰς ἐντείνας ἐξ ὧν ἔθυσσε βοῶν, καὶ ἐργασάμενος λύραν εὔρε καὶ πλῆκτρον. ⁵ Ἀπολλῶν δὲ τὰς βόας ζητῶν, εἰς Πύλον ἀφικνεῖται. Καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἀνέκρινεν· οἱ δὲ ἰδεῖν μὲν παῖδα ἐλαύνοντα ἑρπασκον, οὐκ ἔχειν δὲ εἰπεῖν ποῖ ποτε ἡλάθησαν, διὰ τὸ μὴ εὐρεῖν ἰχθὺς ζύνασθαι. ⁶ Μαθὼν δὲ ἐκ τῆς μαντικῆς τὸν κεκλοφότα, πρὸς Μαΐαν εἰς Κυλλήνην παραγίνεται, καὶ τὸν Ἑρμῇν ζητεῖ. Ἡ δὲ ἐπέδειξεν αὐτὸν ἐν τοῖς σπαργάνοις.

atque ludis in Peliae honorem institutis, ubi cum Peloe luctata superior diaccessit. ⁵ Postea, inventis parentibus, a patre viro nubere iussa in locum stadii mensuram exequantem descendit ac in ejus medio trium cubitum palum terrae impexit, indeque procorum cursus exire jubens, ipsa insecuta est armata. Et ei quidem quæro inter termini fines consequeretur, cædes; quem vero minus, ei conjugium debebatur. ⁶ Demum post multorum cædes Milanion ejus amore inflammatus in certamen descendit. Is mala aurea, quæ, Veneris donum, secum attulerat, quæm Atalanta cum insequeretur, in terram projecit. Quibus illa colligendis occupata cursu devicta est. ⁷ Milanion igitur duxit eam uxorem. Sed fama est eos aliquando per venationis otium in Jovis sacrum penetrasse, ibique mutuo complexu coeuntes in leones fuisse transformatos. ⁸ Hesiodus autem et alii nonnulli Atalantam non Iasi fuisse, sed Schoenei filiam dicunt; Euripides denique ait eam e Maenalo ortam, nec Milanioni, sed Hippomeni nuptam. ⁹ E Milanione Atalanta sive ex Marte Parthenopæum peperit, qui contra Thebas in bellum profectus est.

CAPUT X.

(1) Ex Atlante ac Pleione Oceani filia in Cyllene Arcadiæ monte septem filia: natae sunt Pleiades cognominatae: Alcyone, Merope, Celæno, Electra, Sterope, Taygete, Maia.

² Harum Steropen Cœnomaus, Meropen Sisyphus uxores duxerunt. ³ Cum duabus vero concubuit Neptunus, quarum altera, Celæno, Lycum peperit, quem Neptunus in Fortunatorum insulas habitatum misit; ex altera, Alcyone, filiam procreavit Æthusam formosissimam, Eleutheris ex Apolline matrem, filios vero Hyrieum et Hyperenorem. ⁴ Hyriei et Cloniæ nymphae fuerunt Nycteus et Lycus; Nyctei et Polyxus Antiope; Antiope et Jovis Zethus et Amphion. Cum ceteris Atlantis filiabus Jupiter concumbit.

(2) Maia igitur, natu maxima, cum Jove congressa in antro Cyllenes parit Mercurium. ² Qui quum adhuc in cunarum stragulis jaceret, exsiliit et in Pieriam profectus quas Apollo boves pascebat furto abegit. ³ Ne vero deprehendi per vestigia posset, calces pedibus earum subligavit. Quas ubi Pylum duxerat, ceteras quidem intra speluncam abscondidit, duas vero mactavit earumque coria scopulis affixit, carnis autem alteram partem elixam comedit, alteram combussit. ⁴ Quo facto festinanter Cyllenen rediit. Et ante antrum reperit testudinem depascentem. Qua expurgata, super ejus testam mactatarum boum nervos tendit et artificio suo Iyram invenit et plectrum. ⁵ Apollo vero boves quærens Pylum venit et incolas interrogavit. Hi vidisse se puerum boves abigentem responderunt, nesciæ tamen quonam perductæ essent, quandoquidem earum vestigia non possent deprehendere. ⁶ Sed Apollo postquam vaticinandi arte furem cognoverat, Cyllenen ad Maiam profectus Mercurium furti accusavit. Verum Maia puerum ostendit involutum fasciis. ⁷ Tum Apollo cum

7 Ἀπόλλων δὲ αὐτὸν πρὸς Δία κομίσας, τὰς βόας ἀπῆτει. Διὸς δὲ κελεύοντος ἀποδοῦναι, ἤρνεϊτο. Μὴ πείθων δὲ, ἄγει τὸν Ἀπόλλωνα εἰς Πύλον καὶ τὰς βόας ἀποδίδωσιν. Ἀκούσας δὲ τῆς λύρας ὁ Ἀπόλλων αἰτήσας ταύτην λαβὲν, Ἑρμοῦ ἐκείνην δίδοντας. Ὁ δ' Ἀπόλλων ἀντιδίδωσι τὰς βόας. 8 Ἑρμῆς δὲ ταύτας νέμων, σύριγγα πάλιν πηξάμενος ἐσύριζεν. Ἀπόλλων δὲ καὶ ταύτην βουλόμενος λαβὲν, τὴν χρυσὴν βάρβον ἐδίδου, ἣν ἐκέκτητο βουκολῶν. 9 Ὁ δὲ καὶ ταύτην λαβὲν ἀντὶ τῆς σύριγγος ἤθελε, καὶ τὴν μαντικὴν ἐπελθεῖν· καὶ δοὺς διδάσκειται τὴν διὰ τῶν ψήφων μαντικὴν. 10 Ζεὺς δὲ αὐτὸν κήρυκα ἑαυτοῦ καὶ θεῶν ὑποχρονίων τίθησι.

(3) Ταυτέτη δὲ ἐκ Διὸς Λακεδαιμόνα· ἀφ' οὗ καὶ Λακεδαιμῶν ἡ χώρα καλεῖται. 2 Λακεδαιμόνος δὲ καὶ Σπάρτης τῆς Εὐρώτα, ὅς ἦν ἀπὸ Λέλεγος αὐτόχθονος καὶ νύμφης Νηίδος Κλεοχαρείας, Ἀμύκλας καὶ Εὐρυδίκης, ἣν ἔγημεν Ἀκρίσιος. 3 Ἀμύκλα δὲ καὶ Διομήδης τῆς Λαπίθου Κυνορτῆς καὶ Ὑάκινθος. Τοῦτον εἶναι Ἀπόλλωνος ἐρωμένον λέγουσιν· ὃν δίσκῳ βαλὼν, ἄκων ἀπέκτεινε. 4 Κυνορτοῦ δὲ Περιήρης, ὅς γε μὲν Γοργοφόνῃ τὴν Περσεΐδας, καθάπερ Στησίχορος φησι, καὶ τίττει Τυνδάρεων, Ἰκάριον, Ἀφάρεια, Λευκίππου. 5 Ἀφάρειος μὲν οὖν καὶ Ἀρήνης, τῆς Οἰβάλου, Λυγκεύς τε καὶ Ἰδας καὶ Πείσοος· κατὰ πολλοὺς δὲ Ἰδας ἐκ Ποσειδῶνος λέγεται. Λυγκεύς δὲ ὀδυρερχία διήνεγκεν, ὥς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν θεωρεῖν. 6 Λευκίππου δὲ [καὶ Φιλοδίκης τῆς Ἰνάχου,] θυγατέρας ἐγένοντο Ἰλάειρα καὶ Φοῖβη. Ταύτας ἀρπάσαντες, ἔγημαν Διόσκουροι. Πρὸς δὲ ταύταις Ἀρσινόην ἐγέννησε. Ταύτη μίγνυται Ἀπόλλων· ἡ δὲ Ἀσκληπιὸν γεννᾷ. 7 Τινὲς δὲ Ἀσκληπιὸν οὐκ ἐξ Ἀρσινόης τῆς Λευκίππου λέγουσιν, ἀλλ' ἐκ Κορωνίδος τῆς Φλεγύου ἐν Θεσσαλίᾳ. Καὶ φασιν ἐρασθῆναι ταύτης Ἀπόλλωνα, καὶ εὐθέως συνελθεῖν. 8 τὴν δὲ παρὰ τὴν τοῦ πατρὸς γνώμην ἐλομένην Ἰσχυί τῷ Κανειῶς ἀδελφῷ συνοικεῖν. 9 Ἀπόλλων δὲ τὸν μὲν ἀπαγγεῖλαντα κόρακα καταρᾶται, ὃν τῶς λευκὸν ὄντα ἐποίησε μέλανα· αὐτὴν δὲ ἀπέκτεινε. 10 Καιομένης δὲ αὐτῆς ἀρπάσας τὸ βρέφος ἐκ τῆς πυρᾶς, πρὸς Χείρωνα τὸν Κένταυρον ἤνεγκε· παρ' ᾧ καὶ τὴν ἱατρικὴν καὶ τὴν κυνηγετικὴν τρεφόμενος ἐδιδάχθη. Καὶ γενόμενος χειρουργικὸς, καὶ τὴν τέχνην ἀσκήσας ἐπὶ πολλὸν, οὐ μόνον ἐκώλυε τινὰς ἀποθνήσκειν, ἀλλ' ἀνήγειρε καὶ τοὺς ἀποθανόντας. 11 Παρὰ γὰρ Ἀθηναῖς λαβὼν ἐκ τῶν φλεβῶν τῆς Γοργόνος βυθὲν αἷμα, τῷ μὲν ἐκ τῶν ἀριστερῶν βυθίντι, πρὸς φθορὰν ἀνθρώπων ἐχρήτο· τῷ δὲ ἐκ τῶν δεξιῶν, πρὸς σωτηρίαν. Καὶ διὰ τούτου τοὺς τεθνηκότας ἀνήγειρεν. 12 Εὐρὸν δὲ τινὰς λεγόμενους ἀναστῆναι ὑπ' αὐτοῦ Καπανεῖα καὶ Λυκούργον, ὥς [δὲ] Στησίχορος φησιν ἐν Ἐριφύλῃ· Ἰππολύτου, ὥς δὲ τὰ Ναυπακτικὰ συγγράψας λέγει· Τυνδάρεων, ὥς φησι Πανύσιας· Ὑμέναιον, ὥς οἱ Ὀρφικοὶ λέγουσι· Γλαύκων τὸν Μίνωος, ὥς Μελεσαγόρας λέγει. (4) Ζεὺς δὲ φοβηθεὶς, μὴ λαβόντες ἄνθρωποι θεραπεῖαν παρ' αὐτοῦ, βοηθῶσιν ἀλλήλοις, ἑαυταῖ-

ad Jovem fert ac boves reposcit. Jubente Jove ut boves reddat, infitiat. Sed quum non persuaderet, Apollinem Pylum ducit et boves restituit. Apollo vero Iyram audiens, petitam a Mercurio accepit pro eaque dedit ei boves. Quas pascens Mercurius etiam fistulam compegit compactamque inflavit. Hanc quoque Apollo possidere desiderans auream virgam dedit, quam quum boves apud Admetum pascebat acceperat. Ille autem et virgam habere pro fistula voluit et vaticinandi artem addiscere. Data igitur fistula, per calculos vaticinari docetur. Atque Jupiter eum et sui ipsius et deorum inferorum præconem constituit.

(3) Taytele ex Jove peperit Lacedæmonem, a quo Lacedæmonia terra nominata est. Lacedæmon et Sparta, Eurotæ, qui ipse filius erat Lelegis indigenæ et Cleochariæ Naidos nymphæ, progennerunt Amyclam et Eurydicen, quam uxorem duxit Acrisius. Amyclæ et Diomedæ, Lapithæ, fuerunt Cynortes et Hyacinthus. Hunc Apollinis amasium fuisse dicunt, qui disco percussus invitus interfecit. Cynortæ filius est Perieres, qui duxit Gorgophonen Persei filiam, ut Stesichorus dicit, ex eaque genuit Tyndareum, Icarium, Aphareum, Leucippum. Porro Apharei et Arenes, Cebali filia, fuerunt Lynceus et Idas et Pissus. Multi tamen Idam Neptuni filium dicunt. Lynceus tanto oculorum acumine gaudebat, ut etiam quæ subter terram essent, videret. Leucippus [ex Philodice, Inachi,] filius suscepit Hilairam et Phœben, quas raptas uxores duxerunt Dioscuri. Præter has Arsinoem genuit, quæ cum Apolline congressa peperit Æsculapium. Nonnulli vero Æsculapium non ex Arsinoe, Leucippi filia, natum dicunt, sed ex Coronide, Phlegyæ, in Thessalia; atque hujus amore captum Apollinem ajunt statim cum ea concubuisse. Hanc vero contra patris voluntatem sua sponte cum Ischye, Cænei fratre, concubuisse. Apollo delatorem corvum exaceratur et qui hucusque albus fuerat in nigrum commutavit, ipsam vero Coronidem interfecit. Quæ quum comburebatur, Apollo infantem rogo eripuit et ad Chironem centaurum tulit, a quo educatus artem medicam et venationem edoctus est. Itaque quum chirurgus exstitisset ac multum se in hac arte exercuisset, non solum impedivit quosdam quominus morerentur, sed etiam mortuos in vitam revocavit. Nam quia a Minerva sanguinem e Gorgonis venis effluentem acceperat, qui ex lævis effluerat, in mortalium perniciem, qui autem e dextris, ad eorum salutem adhibebat. Atque hujus opo mortuos resuscitavit. Eorum qui ab eo in vitam restituti esse dicuntur, inveni hosce: Capaneum et Lycurgum, ut Stesichorus ait in Eriphyle: Hippolytum, ut Naupacticorum auctor dicit; Tyndareum, ut ait Panyasis; Hymenæum, ut Orphici dicunt; Glaucum Minois filium, ut testatur Melesagoras. (4) Sed Jupiter veritus ne homines modendi artem edocti ab illo, sibi mutuum opem præstarent, fulmine eum interfecit.

νωσιν αὐτόν. ³ Καὶ διὰ τοῦτο ὀργισθεὶς Ἀπόλλων, πταίνει Κύκλωπας, τοὺς τὸν κεραυνὸν Διὶ κατασκευάσαντας. ⁴ Ζεὺς δὲ ἐμάλ्लησε βίπτειν αὐτὸν εἰς Τάρταρον· δεηθείσης δὲ Ἀητοῦς, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἐνιαυτὸν ἀνδρὶ θητεῦσαι. ⁵ Ὁ δὲ παραγενόμενος εἰς Φεράς πρὸς Ἀδμήτην τὸν Φέρητος, τοῦτ' αὖ λατρεύων ἰποίμαινε, καὶ τὰς θηλείας βόας πάσας διδυματάκους ἱποίησεν.

⁶ Εἰσεὶ δὲ οἱ λέγοντες Ἀφαρέα μὲν καὶ Λεύκιππον ἐκ Περιήρους γενέσθαι τοῦ Αἰόλου· Κυνόρτου δὲ Περιήρη· τοῦ δὲ, Οἰβάλου· Οἰβάλου δὲ καὶ Νηίδος νύμφης Βατείας, Τυνδάρεων, Ἰπποκρόντα, Ἰκαρίωνα.

(5) Ἰπποκρόντος μὲν οὖν ἐγένοντο παῖδες Δορυκλεῖς, Σκαῖος, Ἐναραιφόρος, Εὐτύχης, Βουκόλος, Λύκων, Τέβρος, Ἰπποθόος, Εὐρύτος, Ἰπποκορυστής, Ἀλκίνοος, Ἀλκων. Τούτους Ἰπποκρόντης ἔχων παῖδας, Ἰκαρίωνα καὶ Τυνδάρεων ἐξέβαλε Λακεδαιμόνος. ² Οἱ δὲ φεύγουσι πρὸς Θεστίον, καὶ συμμαχοῦσιν αὐτῷ πρὸς τοὺς ἑμάρους πόλεμον ἔχοντι. Καὶ γαμει Τυνδάρεως Θεστίου θυγατέρα Λήδαν. ³ Αἰδὺς δὲ, ὅτι Ἡρακλῆς Ἰπποκρόντα καὶ τοὺς τούτου παῖδας ἀπέκτεινε, κατέρχεται καὶ παραλαμβάνει Τυνδάρεως τὴν βασιλείαν.

(6) Ἰκαρίου μὲν οὖν καὶ Περιβοίας νύμφης Νηίδος Θόας, Δαμάσιππος, Ἰμεύσιμος, Ἀλήτης, Περιλεως, καὶ θυγάτηρ Πηνελόπη, ἣν ἔγημεν Ὀδυσσεύς.

² Τυνδάρεω δὲ καὶ Λήδας Τιμάνδρα, ἣν ἔγημος ἔγημε, καὶ Κλυταίμνηστρα, ἣν ἔγημεν Ἀγαμέμνων· ἔτι τε Φιλονόη, ἣν Ἄρτεμις ἀθάνατον ἱποίησε.

(7) Διὸς δὲ Λήδα συνελθόντος ὁμοιωθέντος κύκνω, καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν νόκτα Τυνδάρεω, ἐκ Διὸς μὲν ἐγεννήθη Πολυδεύκης καὶ Ἑλένη, Τυνδάρεω δὲ Κάστωρ. ² Λέγουσι δὲ ἐνιοὶ Νεμέσεως Ἑλένην εἶναι καὶ Διὸς. Ταύτην γάρ, τὴν Διὸς φεύγουσαν συνουσίαν, εἰς χῆνα τὴν μορφὴν μεταβαλεῖν· ὁμοιωθέντα δὲ καὶ Δία κύκνω, συνελθεῖν· τὴν δὲ φῶν ἐκ τῆς συνουσίας ἀποτεκεῖν. Τούτο δὲ ἐν τοῖς ὤσεσιν ἐβρόντα τινὰ ποιμένα, Λήδα κομίσαντα δοῦναι. Τὴν δὲ, καταθεμένην εἰς λάρνακα, φυλάσσειν, καὶ χρόνῳ καθήκοντι γεννηθεῖσαν Ἑλένην, ὡς ἐξ αὐτῆς θυγατέρα, τρέφειν.

⁴ Γενομένην δὲ αὐτὴν καλλι διαπρεπῆ Θησεὺς ἀρπάσας εἰς Ἀφιδνας ἐκόμισε. Πολυδεύκης δὲ καὶ Κάστωρ εἰς Ἀφιδνας ἐπιστρατεύσαντες, ἐν Ἀδου Θησεῖος ὄντος, αἰροῦσι τὴν πόλιν, καὶ τὴν Ἑλένην λαμβάνουσι, καὶ τὴν Θησεῖος μητέρα Αἰθραν ἄγουσιν αἰχμάλωτον. (8) Παρεγένοντο δὲ εἰς Σπάρτην ἐπὶ τὸν Ἑλένης γάμον οἱ βασιλεύοντες Ἑλλάδος. Ἦσαν δὲ οἱ μνηστευόμενοι οἷδε· Ὀδυσσεύς, Λαέρτης, Διομήδης Τυδεΐας, Ἀντίλοχος Νέστορος, Ἀγαπήνωρ Ἀγκαίου, Σθένελος Καπανέως, Ἀμφίμαχος Κτεάτου, Θάλπιος Εὐρύτου, Μέγης Φυλῆως, Ἀμφίλοχος Ἀμφιαράου, Μενεσθεὺς Πετειῶ, Σχέδιος Ἐπιστρόφου, (leg. Σχέδιος καὶ Ἐπίστροφος Ἰφίτου) Πολύξενος Ἀγασθένης, Πηνελέως Ληϊτοῦ (leg. Πηνελέως Ἰππαλίμου καὶ Ληϊτος Ἀλεκτρύωνος), Αἴας Οἰλέως, Ἀσκάλαφος καὶ

¹ Quare iratus Apollo occidit Cyclopes, fulmina Jovi fabricantes. ² Jam vero Jupiter in Tartarum eum dejecturus erat, sed Laioas precibus exoratus jussit eum per annum servire viro mortali. ³ Apollo igitur Pheras ad Admetum, Pheretis filium, sese contulit, apud quem servitutem serviens pascebat armenta, et boves feminas omnes gemelliparas fecit.

⁴ Sunt vero qui Aphareum et Leucippum ex Periere, Eoli filio, natos dicant, Cynortæ vero filium Perieren, et hujus Cebalum, Cebali autem et Batee Naidos nymphæ Tyndareum, Hippocoontem, Icarionem.

(5) Hippocoontis filii fuerunt Dorycleus, Scæus, Enarephorus, Eutyches, Bucolus, Lycœon, Tebros, Hippothous, Eurytus, Hippocorystes, Alcinous, Alcon. His Hippocoön adjutus filiis Icarionem et Tyndareum Lacedæmone eiecit.

⁶ Confugerunt illi ad Thestium, cui adversus finitimos bellum gerenti opitulati sunt. Ac Tyndareus Thestii filiam Ledam duxit uxorem. ⁷ Postea quum Hercules Hippocoontem ejusque filios interfecisset, in patriam redierant, ubi Tyndareus regnum suscepit.

(6) Icario et Peribœa Naide nympha nati sunt Theas, Damasippus, Imeusimus, Aletes, Perilans et filia Penelope, quam duxit Ulysses.

² Tyndareo et Leda natæ sunt Timandra, quam Echemus duxit, et Clytemnestra, quam duxit Agamemnon, et præter has Philonoe, quam Diana immortalem reddidit.

(7) Jove vero sub cygni forma cum Leda congresso eademque nocte Tyndareo, ex Jove quidem nati sunt Pollux et Helena, ex Tyndareo autem Castor. ³ Sed nonnulli dicunt Helenam Jovis esse ex Nemesi. Hanc enim, quo Jovis fuget amplexus, in anserem sese transformasse, Jovem vero in cygnum commutatum cum ea colisse; illam deinde ex hoc concubitu peperisse ovum, quod repertum in luco (Rhamnusio) pastor quidam tulisset ad Ledam. Eam in arca id repositum servavisse, et suo deinceps tempore natam ex eo Helenam, perinde ac si sua fuisset filia, educasse.

⁴ Quæ quum formæ pulcritudine excelleret, Theseus raptam Aphidnas abduxit. Sed Castor et Pollux contra Aphidnas in bellum profecti, dum apud inferos Theseus versabatur, urbem capiunt, Helenam recuperant, Æthram Thesei matrem captivam abducunt. (8) Venerunt deinde Spartam, qui Helenæ nuptias peterent, Græciæ principes. Erant vero proci hi: Ulysses Laertiæ, Diomedes Tydei, Antilochus Nestoris, Agapenor Ancæi, Sthenelus Capanei, Amphilochus Cienti, Thalius Euryti, Meges Phylei, Amphilochus Amphiarai, Menestheus Petei, Schedius et Epistrophus Iphiti, Polyxenus Agasthenis, Peneleos Hippalcimi et Leitus Alectryonis, Ajax Oilei, Ascalaphus et Lalmenus

Ἰάμενος Ἄρσος, Ἐλεφάνωρ Χαλκιδόντος, Εὐμήλος Ἀδμήτου, Πολυποίτης Πειρίθου, Λεοντεὺς Κορώνου, Ποδαλείριος καὶ Μαχάων Ἀσκληπιοῦ, Φιλοκτήτης Ποίαντος, Εὐρύπυλος Εὐαίμονος, Πρωτεσίλαος Ἰφί- κλου, Μενέλαος Ἀτρείως, Ἄλας καὶ Τεύκρος Τελαμῶ- νος, Πάτροκλος Μενoitίου. (9) Τούτων ὄρων τὸ πλῆ-θος Τυνδάρειος, ἐδεδόκει, μὴ, κριθέντος ἑνός, στα- σιάσων οἱ λοιποὶ. ² Ὑποσχόμενου δὲ τοῦ Ὀδυσσεύς, ἐν συλλάβῃ πρὸς τὸν Πηνελόπης αὐτῷ γάμον, ὑποθήσασθαι τρόπον τινὰ, δι' οὗ μηδεμία γενήσεται στάσις· ὥς ὑπέσχετο αὐτῷ συλλήψεσθαι ὁ Τυνδάρειος, πάντας εἶπεν ἐξορκίσαι τοὺς μνηστῆρας βοηθήσειν, ἐν δ' προκρίθεις νυμφίος ὑπὸ ἄλλου τινὸς ἀδικῆται περὶ τὸν γάμον. ³ Ἀκούσας δὲ τοῦτο Τυνδάρειος τοὺς μνηστῆρας ἐξορκίζει· καὶ Μενέλαον μὲν αὐτὸς αἰρεῖ-ται νυμφίον, Ὀδυσσεὺς δὲ περὰ Ἰκαρίου μνηστεύεται Πηνελόπην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

(1) Μενέλαος μὲν οὖν ἐξ Ἑλένης Ἑρμιόνην ἐγέν-νησε, καὶ κατὰ τινὰς Νικοστράτον· ἐκ δούλης Πιερί-δος, γένος Αἰτωλίδος, ἥ, καθάπερ Ἀκουσίλαος φησὶ, Τηριδῆς, Μεγαπένθη· ἐκ Κνωσσίας δὲ νύμφης, κατὰ Εὐμήλον, Ξενοδάμον.

(2) Τῶν δὲ ἐκ Λήδας γενομένων παίδων, Κάστωρ μὲν ἦσκει τὰ κατὰ πόλεμον, Πολυδεύκης δὲ πυγμῇ· καὶ διὰ τὴν ἀνδρείαν ἐκλήθησαν ἀμφότεροι Διόσκου-ροι. ² Βουλόμενοι δὲ γῆμαι τὰς Λευκίππου θυγατέρας, ἐκ Μεσσηνίας ἀρπάσαντες, ἔγημαν. Καὶ γίνεται μὲν Πολυδεύκους καὶ Φοιβῆς Μνησίλευκ· Κάστωρος δὲ καὶ Παιέρας Ἀνώγων. ³ Ἐλάσαντες δὲ ἐκ τῆς Ἀρκα-δίας βοῶν λείαν μετὰ τῶν Ἀφαρέως παίδων Ἰδα καὶ Λυγκέα, ἐπιτρέπουσιν Ἰδᾷ διελεῖν· ὁ δὲ, τεμὼν βοῶν εἰς μέρη τέσσαρα, τοῦ πρώτου καταφαγόντος εἶπε τῆς λείας τὸ ἥμισυ ἔσσεσθαι, καὶ τοῦ δευτέρου τὸ λοιπόν. Καὶ φθάσας κατηνάλωσε τὸ μέρος τὸ ἴδιον πρῶτον Ἰδᾷ, καὶ τὸ τοῦ ἀδελφοῦ· καὶ μετ' ἐκείνου τὴν λείαν εἰς Μεσσηνίην ἤλασε. ⁴ Στρατεύσαντες δὲ ἐπὶ Μεσσηνίην οἱ Διόσκουροι, τὴν τε λείαν ἐκείνην καὶ πολλὴν ἄλλην συναλύνουσι, καὶ τὸν Ἰδαν ὑπὸ δρυὶ ἐλόχων καὶ τὸν Λυγκέα. Λυγκεὺς δὲ ἰδὼν Κάστορα ἐμήνυσεν Ἰδᾷ· κακείνος αὐτὸν κτείνει. ⁵ Πολυδεύκης δὲ ἐδίωξεν αὐ-τοὺς, καὶ τὸν μὲν Λυγκέα κτείνει τὸ δόρυ προέμενος· τὸν δὲ Ἰδαν διώκων, βληθεὶς ὑπ' ἐκείνου πέτρᾳ κατὰ τῆς κεφαλῆς, πίπτει σκοτωθείς. ⁶ Καὶ Ζεὺς Ἰδαν κα-ραυνοῖ, Πολυδεύκην δὲ εἰς οὐρανὸν ἀνάγει. Μὴ δεχο-μένου δὲ Πολυδεύκους τὴν ἀθανασίαν, ὅντος νεκροῦ Κάστωρος, Ζεὺς ἀμφοτέροις, παρ' ἡμέραν καὶ ἐν θεοῖς εἶναι καὶ ἐν θνητοῖς, ἔδωκε. ⁷ Μεταστάντων δὲ εἰς θεοὺς τῶν Διόσκουρων, Τυνδάρειος μεταπηψάμενος Με-νέλαον εἰς Σπάρτην, τούτῳ τὴν βασιλείαν παρέδω-κεν.

Martia, Elephenor Chalcodontis, Eumelus Admeti, Poly- pretes Pirithoi, Leonteus Coroni, Podalirius et Machaon Aesculapii, Philogtetes Poeantis, Eurypylus Evæmonis, Protesilaus Iphicli, Menelaus Atrei, Ajax et Teucer Tela- monis, Patroclus Menetii. (9) Horum videns turbam Tyndareus verebatur, ne, si unum deligeret, reliqui sedi- tionem excitarent. ² Verum Ulysses pollicitus est, si ad Pe- nelopæ nuptias adipiscendas sibi adjumento foret, ratio- nem se suppeditaturum, qua nulla esset inter procos oritura discordia; atque, quum adjuturum se Tyndareus promississet, universos procos dixit jurejurando obstrin- gendos esse, ut delectum filiae sponsum defensuri essent, si ab alio quodam propter nuptias injuria afficeretur. ³ Quo audito Tyndareus jurisjurandi religione procos obstrinxit, et Menelaum filiae sponsum declaravit; Ulyssi vero ab Icaro Penelopam in matrimonium poposcit.

CAPUT XI.

(1) Menelaus itaque ex Helene Hermionen genuit et, secundum quosdam, Nicostratum; ex Pieride serva ab Aetolia oriunda, sive, ut Acusilaus dicit, e Teridae Mega- penthem; ex Cnossia nympha, Eumelo auctore, Xenoda- mum.

(2) E Ledæ filiis Castor rem militarem, Pollux pugila- tum exercebat, et propter fortitudinem suam ambo ap- pellati sunt Dioscuri. ² Qui quum Leucippi filias in matri- monium sumere cuperent, e Messene raptas duxerunt; et Polluci ex Phæbe natus est Mnesileus, Castori ex Hilaira Anogon. ³ Quum vero boum prædam ex Arcadia una cum Ida et Lynceo abegissent, divisionem ejus Idæ permit- tunt. Tum ille, bove in quatuor partes conciso, qui pri- mus partem suam devoraverit, ei, dixit, prædæ fore di- midium, secundo reliquum; quo vix dicto statim et suam ipsius et fratris partem absumsit, atque cum eo prædam Messenen abduxit. ⁴ Sed adversus Messenen profecti Dios- curi tum illam tum aliam multam prædā auferunt ac Idæ et Lynceo sub quercu insidiantur. Lynceus vero Ca- storem conspicatus indicavit Idæ, qui eum interfecit. ⁵ At Pollux hos insecutus Lynceum hastam jaculatus prostra- vit, sed dum Idam persequeretur, lapidis ictu ab eo in capite percussus est et vertigine correptus cecidit. ⁶ Tum Jupiter Idam fulmine necavit et Pollucem duxit in co- lum. Quum vero Pollux, Castore mortuo, immortalitatem recusaret, Jupiter ambobus concessit alternis diebus inter deos versari et inter mortales. ⁷ Relatis igitur inter deos Dioscuris, Tyndareus arcessito Spartam Menelao regnum tradidit.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

(1) Ἡλέκτρας δὲ τῆς Ἀτλαντος καὶ Διὸς Ἰασίων καὶ Δάρδανος ἐγένοντο. ² Ἰασίων μὲν οὖν, ἐρασθεὶς Δῆμητρος, καὶ θέλων καταισχῦναι τὴν θεὸν, κεραυνούται. ³ Δάρδανος δὲ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀδελφοῦ λυπούμενος, Σαμοθράκην ἀπολιπὼν, εἰς τὴν ἀντίπερα ἤπειρον ἦλθε. ⁴ Ταύτης δὲ ἐβασίλευε Τεύκρος ποταμοῦ Σκαμάνδρου καὶ Νύμφης Ἰδαίας, ἀφ' οὗ καὶ οἱ τὴν χώραν νεμόμενοι Τεύκροι προσηγορεύοντο. ⁵ Ὑποδεχθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ βασιλέως καὶ λαβὼν μέρος τῆς γῆς καὶ τὴν ἐκείνου θυγατέρα Βάτειαν, Δάρδανον ἔκτισε πόλιν, τελευτήσαντος δὲ Τεύκρου, τὴν χώραν ἅπασαν Δαρδανίαν ἐκάλεσε. (2) Γενομένων δὲ αὐτῷ παίδων Ἰλου καὶ Ἐριχθονίου, Ἴλος μὲν οὖν ἅπαις ἀπέθανεν. Ἐριχθόνιος δὲ διαδεξάμενος τὴν βασιλείαν, γήμας Ἀστυόχην τὴν Σιμόεντος, τεκνοῖ Ἴρῶα. ³ Οὗτος παραλαβὼν τὴν βασιλείαν, τὴν μὲν χώραν ἀφ' ἑαυτοῦ Τροίαν ἐκάλεσε. Καὶ γήμας Καλλιρρόην τὴν Σκαμάνδρου, γενῆς θυγατέρα, μὲν Κλεοπάτραν, παῖδας δὲ Ἴλον καὶ Ἀσσάρακον καὶ Γανυμήδην. ⁴ Τοῦτον μὲν οὖν διὰ κάλλος ἀναρπάσας Ζεὺς δι' αἵτου, θεῶν οἰνοχόον ἐν οὐρανῷ κατέστησεν. ⁵ Ἀσσάρακός δὲ καὶ Ἐριχθόνιος τῆς Σιμόεντος Κάπυς· τοῦ δὲ καὶ Θέμιδος τῆς Ἰλου Ἀγρίσης· ἧς δι' ἐρωτικὴν ἐπιθυμίαν Ἀφροδίτῃ συνελθοῦσα, Αἰνείαν ἐγέννησε καὶ Λύρον, δὲ ἅπαις ἀπέθανε.

(3) Ἴλος δὲ εἰς Φρυγίαν ἀφικόμενος, καὶ καταλαβὼν ὑπὸ τοῦ βασιλέως αὐτόθι τεθειμένον ἀγῶνα, νικᾷ παλιν. ² καὶ λαβὼν ἄθλον πενήνκοντα κούρους καὶ κόρας τὰς Ἰσας, δόντος αὐτῷ τοῦ βασιλέως κατὰ χρησμόν καὶ βοῦν ποικίλην, καὶ φράσαντος, ἐν ᾧ περ ἂν αὐτὴ κλιθῇ τόπων, πόλιν κτίζειν, εἶπετο τῇ βοί. ³ Ἡ δὲ ἀφικομένη ἐπὶ τὸν λεγόμενον τῆς Φρυγίας Ἀτης λόφον, κλίνεται· ἐνθα πόλιν κτίσας Ἴλος, ταύτην μὲν Ἴλιον ἐκάλεσε. ⁴ τῷ δὲ Διὶ σημεῖον εὐξάμενος αὐτῷ τι φανῆναι, μεθ' ἡμέραν τὸ διππετὲς Παλλάδιον πρὸ τῆς σκηνῆς κείμενον ἐθέασατο. ⁵ Ἦν δὲ τῷ μεγέθει τρίπτυγον, τοῖς δὲ ποσὶ συμβεβηκός, καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ δόρυ διηρμένον ἔχον, τῇ δὲ ἐτέρᾳ ἡλακάτην καὶ ἀτρακτον.

⁶ Ἱστορία δὲ ἡ περὶ τοῦ Παλλάδιου τοιήδε φέρεται. Φασὶ γεννηθεῖσαν τὴν Ἀθηνᾶν παρὰ Τρίτωνι τρέφεσθαι, ᾧ θυγάτηρ ἦν Παλλὰς. ⁷ ἀμφοτέρως δὲ, ἀσκούσας τὰ κατὰ πόλεμον, εἰς φιλονεικίαν ποτὲ προελθεῖν· μελλούσης δὲ κλῆττειν τῆς Παλλάδος, τὸν Δία φοβηθέντα τὴν αἰγίδα προτείνειν. Τὴν δὲ εὐλαβηθεῖσαν ἀναβλεῖναι, καὶ οὕτως ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς τρωθεῖσαν πεσεῖν. ⁸ Ἀθηνᾶν δὲ, περιλυπὸν ἐπ' αὐτῇ γενομένην, ξόανον ἐκείνης ὁμοιον κατασκευάσαντα, [καὶ] περιθεῖναι τοῖς στέρνοις ἣν ἔδεισεν αἰγίδα, καὶ τιμᾶν ἰδρυσαμένην παρὰ τῷ Διί. ⁹ Ὑστερον δὲ Ἡλέκτρας κατὰ τὴν φθορὰν τούτῳ προσφυγούσης, διαρβίψαι μετ' αὐτῆς καὶ τὸ Παλλάδιον εἰς τὴν Ἰλιάδα χώραν. ¹⁰ Ἴλον δὲ τούτου ναὸν κατασκευάσαντα τιμᾶν. Καὶ περὶ μὲν Παλλάδιου ταῦτα λέγεται.

CAPUT XII.

(1) Electra, Atlantis filia, ex Jove Iasionem et Dardanum peperit. Quorum Iasion Cereris amore captus atque deam tentare volens fulmine ictus occubuit. At Dardanus ob fratris necem mœrore confectus, Samothrace relicta, in continentem ex adverso sitam trajecit. Hujus rex erat Teucer Scamandri fluvii et Idaeae nymphæ filius, a quo etiam qui regionem illam incolebant Teucroi nominabantur. Hospitio a rege exceptus Dardanus, data terræ parte et Batea illius filia ducta, Dardanium urbem condidit et, defuncto Teucro, universam regionem Dardaniam nominavit. (2) Filios habuit Ilum et Erichthonium; quorum Ilus nullis susceptis liberis e vita decessit, Erichthonius autem in regno patris successor ex Astyoche Simoentis filia genuit Troem. Hic post patrem regnavit et terram a se ipso Trojam nominavit; ac ducta Callirrhoe, Scamandri, filiam genuit Cleopatram, filios Ilum, Assaracum, Ganymeden. Hunc ob corporis formam raptum per equalem Jupiter deorum pincernam in cœlo constituit. Assaraci ex Hieromneme Simoentis filia fuit Capys; hujus ex Themide, Ili filia, Anchises, quocum Venus amore flagrans congressa Æneam peperit et Lyrum, qui diem obiit nullis relictis liberis.

(3) Ilus quum in Phrygiam venisset quo tempore ludi ab hujus terræ rege instituebantur, vicit palæstra, et præmii loco pueros quinquaginta totidemque filias accepit. Ad hæc ex oraculi sententia rex dedit bovem discolorem, jus sitque ut ubi illa procubuerit urbem conderet. Ille igitur secutus est bovem; quæ ubi in Phrygia ad Ates collem, quem vocant, pervenit, humo procubuit. Quo in loco Ilus urbem condidit, quam nominavit Ilum. Atque Jovem precatus ut signum aliquod sibi ostenderet, postridie a cœlo delapsum Palladium ante tentorium conspexit. Id erat magnitudine trium cubitum, conjunctis pedibus, dextra elatam tenens hastam, sinistra colum ac fusum.

De Palladio narratio fertur hæc: Ajunt natam Minervam apud Tritonem educatam esse, cui filia erat Pallas. Ambas autem rei bellicæ studiosas in contentionem aliquando devenisse. Ac quum Pallas jam in eo fuisset ut vulnus Minervæ infligeret, Jovem, filiae timentem, ægidem objecisse, in quam dum Pallas mirabunda oculos convertisset, a Minerva vulneratam cecidisse. Minervam vero mœrore confectam simulacrum ejus simile fecisse, et circumjecta ejus pectori quam Pallas timuerat ægide, juxta Jovem hanc imaginem honoris causa collocasse. Postea tamen quum Electra vitata ad illam confugisset, Minervam (Jovem?) cum ipsa etiam Palladium in terram Iliacam dejecisse. Ilum vero simulacrum illud coluisse in templo ei exstructo repositum. Hæc sunt quæ narrantur de Palladio.

¹¹ Ὃς δὲ γήμας Εὐρυδίχην τὴν Ἀδράστου, Λαομέδοντα ἐγέννησεν· ὃς γαμῆι Στρυμῶ τὴν Σκαμάνδρου· κατὰ δὲ τινὰς, Πλακίαν τὴν Ἀτρείως, κατ' ἐνόους δὲ, Λεύκιππου· καὶ τεκνὸι παῖδας μὲν Τιθωνὸν, Λάμπωνα, Κλύτιον, Ἰκετάονα, Ποδάρκην· θυγατέρας δὲ, Ἡσιόνην, καὶ Κίλλαν καὶ Ἀστυόχην· ἐκ δὲ νόμφης Καλύβης Βουκολίωνα.

(4) Τιθωνὸν μὲν οὖν Ἡὸς ἀρπάσασα δι' ἔρωτα, εἰς Αἰθιοπίαν κομίζει· κακῇ συνελθοῦσα γεννᾷ παῖδας Ἡμαθίωνα καὶ Μέμνονα.

(5) Μετὰ δὲ τὸ αἰρεθῆναι Ἴλιον ὑπὸ Ἡρακλέους, ὡς μικρὸν πρόσθεν ἡμῖν λέλεκται, ἐβασίλευσε Ποδάρκης ὁ κληθεὶς Πριάμος· ² καὶ γαμῆι πρώτην Ἀρίσθην τὴν Μέροπος· ἐξ ἧς αὐτῷ παῖς Αἰσακος γίνεται, ὃς ἐγγίμεν Ἀστερόπην τὴν Κεβρήνος θυγατέρα, ἣν πενθῶν ἀποθανοῦσαν ἀπωρνεύσθαι. ³ Πριάμος δὲ Ἀρίσθην ἐκδοὺς Ὑρτάω, δευτέραν ἐγγίμεν Ἐκάθην τὴν Δύμαντος ἢ, ὡς τινὲς φασί, Κισσέως, ἢ, ὡς ἕτεροι λέγουσιν, Σαγγαρίου ποταμοῦ καὶ Μετώπης. ⁴ Γεννᾶται δὲ αὐτῇ πρῶτος μὲν Ἐκτωρ· δευτέρου δὲ γεννᾶσθαι μέλλοντος βρέφους, ἰδοὺς Ἐκάθην καθ' ὕπαρ δαλὸν τεκεῖν διάπυρον· τοῦτον δὲ πᾶσαν ἐπινέμεσθαι τὴν πόλιν καὶ καίειν. ⁵ Μαθὼν δὲ Πριάμος παρ' Ἐκάθης τὸν δνειρον, Αἰσακὸν τὸν υἱὸν μετεπέμψατο· ἦν γὰρ δνειροκρίτης παρὰ τοῦ μητροπάτορος Μέροπος διδασκόμενος. ⁶ Οὗτος εἰπὼν, τῆς πατρίδος γενέσθαι τὸν παῖδα ἀπώλειαν, ἐκθεῖναι τὸ βρέφος ἐκέλευσε. ⁷ Πριάμος δὲ, ὡς ἐγεννήθη τὸ βρέφος δίδωσιν ἐκθεῖναι οἰκίῃ κομίσονται εἰς Ἰδὴν. Ὁ δὲ οἰκίτης Ἀγέλαος ὠνομάζετο· τὸ δὲ ἐκθεῖν ὑπὸ τούτου βρέφος πένθ' ἡμέρας ὑπὸ ἀρχτοῦ ἐτράφη. ⁸ Ὁ δὲ σωζόμενον εὐρὼν, ἀναίρειται, καὶ κομίσας, ἐπὶ τῶν χωρίων ὡς ἴδιον παῖδα ἔτρεφεν, ὠνομάσας Πάριν. ⁹ Γενόμενος δὲ νεανίσκος, καὶ πολλῶν διαφέρων κάλλει τε καὶ βίῃ, αὖθις Ἀλέξανδρος προσωνομάσθη, ληστὰς ἀμυνόμενος, καὶ τοῖς ποιμνίοις ἀλεξήσας, ὅπρ' ἐστὶ βοθησας. Καὶ μετ' οὐ πολλὸν τοὺς γονέας ἀνεῦρε.

¹⁰ Μετὰ τοῦτον ἐγέννησεν Ἐκάθη θυγατέρας μὲν Κρέουσιν, Λαοδίχην, Πολυξένην, Κασσάνδραν· ¹¹ ἣ συνελθεῖν βουλόμενος Ἀπόλλων, τὴν μαντικὴν ὑπέσχετο διδάσκειν. Ἡ δὲ μαθοῦσα οὐ συνῆλθεν. Ὅθεν Ἀπόλλων ἀπειλεῖτο τῆς μαντικῆς αὐτοῦ τὸ πείθειν. ¹² Αὖθις δὲ παῖδας ἐγέννησε Δηϊφροδόν, Ἐλενον, Πάμμουνα, Πολίτην, Ἀντιφόν, Ἰππόνοον, Πολύδωρον, Τρώϊλον. Τοῦτον ἐξ Ἀπόλλωνος λέγεται γεγεννημένον.

¹³ Ἐκ δὲ ἄλλων γυναικῶν Πριάμου παῖδες γίνονται Μελάνιππος, Γοργυθίων, Φιλαίμων, Ἰππόθοος, Γλαῦκος, Ἀγάθων, Χεραιδάμας, Εὐαγόρας, Ἰπποδάμης, Μήτωρ, Ἄτας, Δόρυκλος, Λυκάων, Δρύσιφ, Βίας, Χρόμιος, Ἀστυνόος, Τελέστας, Εὐάνδρος, Κεβριόνης, Μήλιος, Ἀρχέμαχος, Λαοδόκος, Ἐχέφρων, Ἰδομενεὺς, Ὑπερίων, Ἀσκάσιος, Δημιοχίων, Ἀβρήτος, Δηϊόπτης, Κλόνιος, Ἐχέμων, Ὑπείροχος,

¹¹ Ilus, ducta Eurydice Adraști filia, Laomedontem genuit; is uxorem cepit Strymo Scamandri, secundum alios vero Placiam Atrei (Catrei ?) filiam, vel, ut nonnulli dicunt, Leucippi (Leucippen ?); atque filios quidem procreavit Tithonum, Lamponem, Clytium, Hicetaonem, Podarce, filias autem Hesionen et Cillam et Astyoche, et ex Calybe nympha Bucolionem.

(4) Ex his Tithonum Aurora amore capta rapuit et in Æthiopiam transtulit, ubi cum eo congressa filios peperit Emathionem et Memnonem.

(5) Post Ilium ab Hercule expugnatum, ut paullo ante diximus, regnum tenuit Podarces, cognominatus Priamus. ² Hic primam duxit Arisben Meropis, ex qua filium suscepit Æsacum, qui uxorem cepit Asteropen, Cebrenis filiam; quam quum mortuam nimio luctu desleret, in avem commutatus est. ³ Deinde Priamus, Arisbe Hyrtaco in matrimonium locata, secundam uxorem duxit Hecubam Dymantis, vel, ut nonnulli dicunt, Cissei, vel, ut alii volant, Sangarii fluvii et Metopes filiam. ⁴ Nascitur ex ea primus Hector; quum vero secundum filium paritura esset Hecuba, visa sibi est in quiete facem parere ardentem, eamque universam depascere urbem et concremare. ⁵ Quod somnium quum ex Hecuba Priamus audiasset, Æsacum filium accessivit. Erat enim somniorum interpretes, a Merope avo materno edoctus. ⁶ Hic filium dicens patrie fore exitium, infantem jussit exponi. ⁷ Priamus igitur natum puerum tradidit famulo, qui in Ida monte eum exponeret. Famulus ille Agelaus nominabatur. Infans vero ab eo expositus per quinque dies ab ura nutritus est. ⁸ Ille quum puerum sic servatum reperiret, eum sustulit et secum abductum in agris quasi suum filium educavit, atque Paridis nomen ei indidit. ⁹ Qui quum ad juvenilem ætatem pervenisset ac plurimos venustate roboreque antecelleret, Alexander cognominatus est, quod prædones repelleret et ovium greges defenderet. Neque multo post inventos parentes agnovit.

¹⁰ Post Paridem Hecuba filias peperit Cressam, Laodice, Polyxenam, Cassandram; ¹¹ quacum congregi cupiens Apollo vaticinandi artem se eam docturum esse pollicitus est. Quam vero postquam didicerat, Apollini non fecit sui copiam. Quapropter Apollo ut illius vaticinia non persuaderent effecit. ¹² Præter hos Hecuba peperit Delphobum, Helenum, Pammonem, Politen, Antiphum, Hipponoum, Polydorum, Troilum, qui ex Apollinis concubitu natus esse dicitur.

¹³ Ex aliis autem feminis Priami filii nascuntur Melanippus, Gorgythion, Philæmon, Hippothous, Glaucus, Agathon, Cheraidamas, Evagoras, Hippodamas, Mestor, Atas, Doryclus, Lycæon, Dryops, Bias, Chromius, Astygonus, Telestas, Evander, Cehriones, Mellus, Archemachus, Laodocus, Echephron, Idomeneus, Hyperion, Ascanius, Democoon, Arrhetus, Deloptes, Clonius, Echemou, Hyperochus,

Αἰγώνευς, Λυσίθους, Πολυμέδων. Θυγατέρες δὲ Μήδουσα, Μηδεσκάστη, Λυσιμάχη, Ἀριστοδήμη.

(6) Ἐκτωρ μὲν οὖν Ἀνδρομάχην τὴν Ἡτιώνος γαμήϊ, Ἀλέξανδρος δὲ Οἰωνὸν τὴν Κερήνης τοῦ ποταμοῦ θυγατέρα. Ἐστὶ παρὰ Ρίης τὴν μαντικὴν μαθούσα, προὔλεγεν Ἀλεξάνδρῳ μὴ κλεῖν ἐπὶ Ἑλένην· μὴ πείθουσα δὲ εἶπεν, ἔάν τρωθῇ, παραγενέσθαι πρὸς αὐτήν· μόνην γάρ θεραπεύσαι δύνασθαι. Τὸν δὲ Ἑλένην ἐκ Σπάρτης ἄρπάσαι. Ὁ πολυμουμένης δὲ Τροίας, τοξευθέντα ὑπὸ Φιλοκτήτου τοξοῖς Ἡρακλείους, πρὸς Οἰωνὸν ἐπανελθεῖν εἰς Ἴδην. Ἡ δὲ μνησικαχοῦσα θεραπεύσαι οὐκ ἔφη. Ἀλέξανδρος μὲν οὖν εἰς Τροίαν κομιζόμενος ἐτελεύτα· Οἰωνὸν δὲ μετανοήσασα τὰ πρὸς θεραπείαν φάρμακα ἔφερε· καὶ καταλαβοῦσα αὐτὸν νεκρὸν αὐτὴν ἀνήρτησεν.

Ὁ δὲ Ἀσωπὸς ποταμὸς, Ὀκεανοῦ καὶ Τηθύος ὡς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, Πηροῦς καὶ Ποσειδῶνος ὡς δὲ τινες, Διὸς καὶ Εὐρυνόμης. Οὗτος Μετώπην γημέμενος (Λαδῶνος δὲ τοῦ ποταμοῦ θυγατέρα αὐτῇ), δύο μὲν παῖδας ἐγέννησεν, Ἰσμηνὸν καὶ Πελάγοντα, εἰκοσι δὲ θυγατέρας· ὧν μὲν μίαν Αἰγίαν ἤρπασε Ζεὺς. Ταύτην Ἀσωπὸς ζητῶν, ἦκεν εἰς Κόρινθον, καὶ μανθάνει παρὰ Σισύφου τὸν ἤρπακτὰ εἶναι Δία. Ζεὺς δὲ Ἀσωπὸν μὲν κεραυνώσας διώκοντα, πάλιν ἐπὶ τὰ οἰκία ἀπέπεμψε βεῖθρα. Διὰ τοῦτο μέχρι καὶ νῦν ἐκ τῶν τούτου βεῖθρων ἀνθρακες φέρονται.

Ἀἰγίαν δὲ εἰσκομίσας εἰς τὴν τότε Οἰωνὸν λεγομένην νῆσον, νῦν δὲ Αἰγίαν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν, μίγνυται, καὶ τεκνοῖ παῖδα ἐξ αὐτῆς Αἰακόν. Τούτῳ Ζεὺς ὅτι μόνῳ ἐν τῇ νήσῳ τοὺς μύρμηκας ἀνθρώπους ἐποίησε. Ὁ γαμει δὲ Αἰακὸς Ἐνδιίδα τὴν Σκίρωνος, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο Πηλεὺς τε καὶ Τελαμῶν. Φερεκύδης δὲ φησι Τελαμῶνα φίλον, οὐκ ἀδελφὸν Πηλεῶς εἶναι, ἀλλὰ Ἀκταίου (Ἀκτορος;) παῖδα καὶ Γλαύκης τῆς Κυχέρως. Μίγνυται δὲ αὖθις Αἰακὸς Ψαμάθῃ τῇ Νηρέως εἰς φύκην ἡλλαγμένη διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι συνελθεῖν, καὶ τεκνοῖ παῖδα Φωκὸν.

Ἦν δὲ εὐσεβέστατος ἀπάντων Αἰακός. Διὸ καὶ τὴν Ἑλλάδα κατεχούσης ἀφορίας διὰ Πέλοπα, ὅτι Στυμφάλῳ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀρχαδῶν πολεμῶν, τὴν Ἀρχαδίαν ἐλεῖν μὴ δυνάμενος, προσποιησάμενος φίλιαν, ἐκτείνειν αὐτὸν καὶ δίοσπειρε μελείσας, χρησμοὶ θεῶν ἔλεγον, ἀπαλλαγῆσθαι τῶν ἐνεστώτων κακῶν τὴν Ἑλλάδα, ἔάν Αἰακὸς ὑπὲρ αὐτῆς εὐχὰς ποιήσῃται. Ποιησαμένου δὲ εὐχὰς Αἰακοῦ, τῆς ἀχαρπίας ἡ Ἑλλὰς ἀπαλλάττεται. Τιμᾶται δὲ καὶ παρὰ Πλούτωνι τελευτήσας Αἰακός, καὶ τὰς κλεῖς τοῦ Ἄδου φυλάττει.

Ἐξαιρετικὸς δὲ ἐν τοῖς ἀγῶσι Φωκὸς, τοὺς ἀδελφοὺς Πηλεὰ καὶ Τελαμῶνα ἐπιβουλεύσαι· καὶ λατὼν κλήρῳ Τελαμῶν συγγυμναζόμενον αὐτὸν, βαλὼν δίσκῳ κατὰ τῆς κεφαλῆς, κτείνει, καὶ κομίσας μετὰ Πηλεῶς κρύπτει κατὰ τινος ὕλης. Φωραθέντος δὲ τοῦ φόνου, φυγάδες ἀπὸ Αἰγίνης ὑπὸ Αἰακοῦ ἐλαύνονται.

Ægeoneus, Lysithous, Polymedon; illæ vero Medusa, Medescaste, Lysimache, Aristodeme.

(6) Hector uxorem duxit Andromachen Eetionis, Alexander CEnonen Cebrenis fluvii filiam. Ἡ δὲ Rheia vaticinandi artem edocta præmonuit Alexandrum, ne navigaret ad Helenam; sed quum non persuaderet, dixit eum si vulneratus fuerit ad se venturum esse, quoniam sola ei mederi posset. Paris autem e Sparta rapuit Helenam. Verum Troja bello impetita, sagittis Herculeis a Philocteta sauciatus ad CEnonen venit in Idam. Tum illa injuriarum memor medelam recusavit. Alexander itaque Trojam reversus vitam finivit. CEnone autem, mutata sententia, ad vulnus curandum medicinam attulit; at quum eum jam mortuum reperiret, suspendio se necavit.

Asopus fluvius filius erat Oceani ex Tethye, ut vero Acusilaus dicit, Peræus et Neptuni, secundum alios nonnullos Jovis et Eurynomæ. Hic uxorem duxit Metopen Ladonis fluvii, ex qua duos filios suscepit Iamenum et Pelagontem, filias autem viginti; quarum unam, Æginam rapuit Jupiter. Hanc Asopus querens venit Corinthum, ubi a Sisypheo raptorem esse Jovem cognovit. Sed Jupiter Asopum persequentem jactis fulminibus ad fluentia sua remisit. Quam ob rem etiamnum fluctibus ejus carbonēs ferri solent.

Æginam vero in insulam translata quæ tunc CEnone appellabatur, nunc ab illa Æginæ nomen habet, Jupiter comprimit et filium ex ea gignit Æacum; in cujus gratiam, quandoquidem solus ille in insula agebat, de formicis homines fecit. Uxorem Æacus ducit Endeidem Scironis filiam, ex qua duo ei nascuntur filii Peleus et Telamon. At Pherecydes Telamonem dicit amicum, non fratrem fuisse Pelei, sed Actæi (Actoris?) filium ex Glauce Cychrei. Concumbit Æacus etiam cum Psamathe, Nerei filia, quæ in phucam, ut amplexus ejus fugeret, se commutaverat, ex eaque gignit Phocum.

Erat vero religiosissimus omnium Æacus. Quare quum Græcia frugum penuria premeretur propter Pelopem, quod Stymphalum Arcadum regem, quum Arcadiam subigere non posset, simulata amicitia necaverat et membra ejus consecta disperserat, deorum oracula nuntiarunt, fore ut Græcia a præsentibus malis liberaretur, si Æacus pro ea preces faceret. Quod ubi Æacus fecit, Græcia annonæ penuria liberata est. Etiam apud Plutonem post mortem in honore habetur, atque claves Orci servat.

Excellenti autem in certaminibus Phoco Peleum et Telamonem fratres insidias struxisse ferunt. Ac ubi sorte evenit, ut cum eo Telamon in ludo certaret, in capite disco percussus interfecit, et cum Peleo fratre in silvam quandam transportatum occultavit. Deinde vero cæde detecta, ab Æaco in exilium acti ab Ægina aufugerunt.

(7) Καὶ Τελαμὼν μὲν εἰς Σαλαμίνα παραγίνεται πρὸς Κυχρεά τὸν Ποσειδῶνος καὶ Σαλαμῖνος τῆς Ἀσωποῦ. Κτείνας δὲ ἔφην οὗτος ἀδικούντα τὴν νῆσον, ἧς αὐτὸς ἐβασίλευε, καὶ τελευτῶν ἅπαις, τὴν βασιλείαν παραδίδωσι Τελαμῶνι. ²Ὁ δὲ γαμει Περύβοιαν τὴν Ἀλκίθου τοῦ Πέλοπος· καὶ ποιησαμένου εὐχὰς Ἑρακλέους, ἵνα αὐτῷ παῖς ἄρρην γένηται, φανέντος δὲ μετὰ τῆς εὐχῆς αὐτοῦ, τὸν γεννηθέντα ἐκάλεσεν Αἴαντα. ³Καὶ στρατευσάμενος ἐπὶ Τροίαν σὺν Ἑρακλεῖ, λαμβάνει γέρας Ἡσιόνην τὴν Λαομέδοντος θυγατέρα, ἐξ ἧς αὐτῷ γίνεται Τεῦκρος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

(1) Πηλεὺς δὲ εἰς Φθίαν φυγὼν πρὸς Εὐρυτίῳ τὸν Ἀκτορος, ὑπ' αὐτοῦ καθαίρεται. Καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὴν θυγατέρα Ἀντιγόνην, καὶ τῆς χώρας τὴν τρίτην μοῖραν. ²Καὶ γίνεται θυγάτηρ αὐτῷ Πολυδώρα, ἣν ἔφημε Βῶρος ὁ Περιήρους. (2) Ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὴν θήραν τοῦ Καλυδωνίου κάπτρου μετ' Εὐρυτίωνος ἔλθων, προέμενος ἐπὶ τὸν σὺν ἀκόντιον, Εὐρυτίωνος τυγχάνει, καὶ κτείνει τοῦτον δίκων.

²Πάλιν μὲν οὖν ἐκ Φθίας φυγὼν εἰς Ἰωλκὸν, πρὸς Ἀκαστον ἀφικνείται, καὶ ὑπ' αὐτοῦ καθαίρεται. (3) Ἀγωνίζεται δὲ καὶ τὸν ἐπὶ Πελοῖα ἀγῶνα, πρὸς Ἀταλάντην διαπαλαίσας. ²Καὶ Ἀστυδάμεια, Ἀκάστου γυνή, Πηλέως ἐρασθεῖσα, περὶ συνουσίας προσέπειμψεν αὐτῷ λόγους. ³Μὴ δυναμένη δὲ πείσαι, πρὸς τὴν γυναικα αὐτοῦ πέμψασα, ἔφη μέλλειν Πηλέα γαμεῖν Στερόπην τὴν Ἀκάστου θυγατέρα· καὶ τοῦτο ἐκείνη ἰκούσασα, ἀγχόνῃ ἀνάπτει. ⁴Πηλέως δὲ πρὸς Ἀκαστον καταφεύδεται, λέγουσα, ὑπ' αὐτοῦ περὶ συνουσίας πεπεισθῆναι. ⁵Ἀκάστος ἀκούσας, κτείνει μὲν δὴν ἐκάθηρεν οὐκ ἐβουλήθη, ἀγεί δὲ αὐτὸν ἐπὶ θήραν εἰς τὸ Πηλίον. ⁶Ἐνθεν ἀμύλλης περὶ θήρας γενομένης, Πηλεὺς μὲν οὖν, ὃν ἔχειροῦτο θηρίων, τὰς γλώσσας τούτων ἐκτέμνων εἰς πῆραν ἐτίθει· οἱ δὲ μετὰ Ἀκάστου ταῦτα χειρούμενοι κατεγέλων ὥς μηδὲν τεθηρευκότος τοῦ Πηλέως. ⁷Ὁ δὲ τὰς γλώσσας παρασχόμενος, δσας εἶχεν, ἐκαίνοις, τσαυτὰ ἔφη τεθηρευκῆναι. ⁸Ἀποκοιμηθέντος αὐτοῦ ἐν τῷ Πηλίῳ, ἀπολιπὼν Ἀκάστος, καὶ τὴν μάχαιραν ἐν τῇ τῶν βοῶν κόπρῳ κρύψας, ἐπανέρχεται. Ὁ δὲ ἐξαναστὰς καὶ ζητῶν τὴν μάχαιραν, ὑπὸ τῶν Κενταύρων καταληφθεὶς ἔμελλεν ἀπολλυθῆναι· σώζεται δὲ ὑπὸ Χείρωνος. ⁹Οὗτος καὶ τὴν μάχαιραν αὐτοῦ ἐκζητήσας δίδωσι.

(4) Γαμει δὲ ὁ Πηλεὺς Πολυδώραν τὴν Περιήρους (γαμει δὲ Πολυδώραν τὴν Πηλέως Βῶρος ὁ Περιήρους Heynius), ἐξ ἧς αὐτῷ γίνεται Μενέστιος ἐπίκλην, ὁ Σπέρχειο τοῦ ποταμοῦ. (5) Αὖθις δὲ Πηλεὺς γαμει Θέτιν τὴν Νηρείως, περὶ ἧς τοῦ γάμου Ζεὺς καὶ Ποσειδῶν ἔρσαν. Θέμιδος δὲ θεσπιωδούσης ἴσασθαι τὸν ἐκ ταύτης γεννηθέντα κριττονα τοῦ πατρὸς, ἀπέσχοντο. ³Ἐνιοὶ δὲ φασί, διδὲ δρυμῶντος ἐπὶ τὴν ταύτην

(7) Et Telamon quidem Salaminem venit ad Cychreum Neptuno natum et Salamine Asopi. Is necato serpente, qui insulam devastabat, regiam dignitatem adeptus, quum nullis relictis liberis decessit, regnum tradidit Telamoni. ²Hic Periboeam Alcathi, Pelopis, duxit uxorem; et quum Hercules ut illi mascula proles enascetur a diis precibus deposceret, ac post preces repente aquila appareret, natum deinde puerum nominavit Ajacem. ³Inde in bellum contra Trojam Herculem secutus, virtutis praemium accepit Hesionen Laomedontis filiam, ex qua ei natus est Teucrus.

CAPUT XIII.

(1) Peleus vero Phthiam fugiens ab Eurytione Actoris filio lustratur, ab eoque accipit Antigonam filiam et terrae partem tertiam. ²Nascitur ei filia Polydora, quam duxit Borus Perieris. (2) Inde ad venationem apri Calydonii cum Eurytione profectus, misso in aprum telo Eurytionem ferit et invitum eum interfecit.

²Iterum igitur a Phthia fugiens Iolcum ad Acastum venit, ab eoque expiatur. (3) Interfuit etiam Peliae ludis funebribus, cum Atalanta palaestra pugna decertans. ²Atque Astydamia, Acasti conjux, Pelei amore capta ad eum literas de concubitu dedit. ³Quum vero ei non posset persuadere, ad ejus uxorem misit qui Peleum dicerent Steropen, Acasti filiam, ducturum esse. Quo audito illa laqueo se suspendit; ⁴Peleum autem apud Acastum mendaciter accusavit ad stuprum se dicens ab eo pellectam esse. ⁵Quod ubi Acastus cognoverat, necare quidem quem ipse lustrasset noluit, sed eum venatum in Pelium montem abduxit. ⁶Inde orto de venatione certamine, Peleus quas cepit ferarum linguas exsectas in peram reposuit. Atqui Acasti comites captis feris illis (quas Peleus abjecerat), Peleum velut nihil venatum derisere. ⁷Is autem linguas exhibens, quotquot earum haberet, tot se ferarum venatum esse dixit. ⁸Quem, quum in Pelio somno oppressus obdormivisset, Acastus reliquit et ense ejus in boum fimo abscondito abiit. Ille vero expergefactus, dum ensem quarebat, a Centauris comprehensus jam periturus erat, servatus tamen est a Chirone; ⁹qui etiam ensem quassavit repertumque ei donavit.

(4) Ducit Peleus Polydoram Perieris (vel potius ex Heynii sententia: *Ducit Polydoram Pelei filiam Borus Perieris*), ex qua ei nascitur Menesthius nomine filius, revera Spercheo fluvio natus. (5) Alteram Peleus uxorem sumit Thetide Nerel, de cujus nuptiis Jupiter et Neptunus contenderant. At Themide vaticinante natum ex ea filium patre potentiorum fore, consilio abstiterant. ³Nonnu vero ajunt, ad ejus amplexum prodeunti Jovi Prometheum

συνουσίαν, εἰρηκέναι Προμηθεῖα, τὸν ἐκ ταύτης αὐτῷ γεννηθέντα οὐρανοῦ δυναστεύειν. ³ Τινὲς δὲ λέγουσι, μὴ βουλευθῆναι Θέτιν Διὶ συνελθεῖν ὑπὸ Ἡρας τραφεῖσαν, Δία δὲ ὀργισθέντα, θνητῷ ἐθέλειν αὐτὴν συναικῆσαι. ⁴ Χείρωνος μὲν οὖν ὑποθεμένου Πηλεΐ, συλλαβεῖν καὶ κατέχειν αὐτὴν μεταμορφωμένην, ἐπιτηρήσας συναρπάξει. Γίνομαινην δὲ ἐπὶ μὲν πῦρ, ἐπὶ δὲ ὕδωρ, ἐπὶ δὲ θηρίον, οὐ πρότερον ἀνῆκε πρὶν ἢ τὴν ἀρχαίαν μορφήν εἶδεν ἀπολαβοῦσαν. ⁵ Γαμῆ δὲ ἐν τῷ Πηλῶ· καὶ οἱ θεοὶ τὸν γάμον εὐχολούμενοι καθύμνησαν. Καὶ δίδωσι Χείρων Πηλεΐ δόρυ μελινον, Ποσειδῶν δὲ, ἱππους Βαλῖον τε καὶ Ξάνθον· ἀθάνατοι δὲ ἦσαν οὗτοι.

(6) Ὡς δὲ ἐγέννησε Θέτις ἐκ Πηλέως βρέφος, ἀθάνατον θέλουσα ποιῆσαι τοῦτο, κρύφα Πηλέως εἰς τὸ πῦρ ἐκρυβοῦσα τῆς νυκτός, ἐφθειρεν ὃ ἦν αὐτῷ θνητὸν πατρῶν· μεθ' ἡμέραν δὲ ἔχρειν ἀμβροσίᾳ. ² Πηλεὺς δὲ ἐπιτηρήσας, καὶ ἀσπαίροντα τὸν παῖδα ἰδὼν ἐπὶ τοῦ πυρός, ἐβόησε· καὶ Θέτις, κωλυθεῖσα τὴν προαίρεσιν τελειῶσαι, νήπιον τὸν παῖδα ἀπολιποῦσα, πρὸς Νηρηίδας ὤχετο. ³ Κομίζει δὲ τὸν παῖδα πρὸς Χείρωνα Πηλεὺς. Ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸν ἔτρεφε σπλάγχχους λεόντων καὶ σὺν ἀγρίων καὶ ἀρκτων μυελοῖς, καὶ ὠνόμασεν Ἀχιλλεῖα (πρότερον μὲν ἦν ὄνομα αὐτῷ Λιγύρων), ὅτι τὰ χεῖλη μαστοῖς οὐ προσήνεγκε.

(7) Πηλεὺς δὲ μετὰ ταῦτα σὺν Ἰάσωνι καὶ Διοσκούροισι ἐπόρθησεν Ἰωλκὸν· καὶ Ἀστυδάμειαν τὴν Ἀχάστου γυναῖκα φονεῖ, καὶ διελὼν μελῆδόν, διήγαγε δι' αὐτῆς τὸν στρατὸν εἰς τὴν πόλιν.

(8) Ὡς δὲ ἐγένετο ἑνναετής Ἀχιλλεὺς, Κάλχαντος λέγοντος οὐ δύνασθαι χωρὶς αὐτοῦ Τροίαν αἰρεθῆναι, Θέτις προειδῖα, ὅτι δεῖ στρατευόμενον αὐτὸν ἀπολέσθαι, κρύψασα ἐσθῆτι γυναικεῖα, ὡς παρθένον παρέθετο. . . (εἰς Σκῦρον παρὰ Λυκομήδει supplen. Heyn.) ² Καὶ τρεφόμενος, τῇ Λυκομήδους θυγατρὶ Δηιδαμείᾳ μίγνυται· καὶ γίνεται παῖς Πύρρος αὐτῷ ὁ κληθεὶς Νεοπτολέμος αὐθις. ³ Ὀδυσσεὺς δὲ μηνυθέντα παρὰ Λυκομήδει ζητῶν Ἀχιλλεῖα, σάλπιγγι χρησάμενος, εὔρε. Καὶ τοῦτον τὸν τρόπον εἰς Τροίαν ἦλθε.

⁴ Συνέπετο δὲ αὐτῷ Φοῖνιξ ὁ Ἀμύντορος. Οὗτος ἐπὶ τοῦ πατρὸς ἐτυφλώθη, καταψευσαμένης φθορὰν Φθίας τῆς τοῦ πατρὸς παλλαχίδος. Πηλεὺς δὲ αὐτὸν πρὸς Χείρωνα κομίσας, ὅτ' ἐκείνου θεραπευθέντα τὰς ὀφθαλμοὺς, βασιλείᾳ κατέστησε Δολόπων.

⁵ Συνέπετο δὲ καὶ Πάτροκλος ὁ Μενοντίου καὶ Σθενέλης τῆς Ἀχάστου, ἢ Περιπίδος τῆς Φέρητος, ἢ, καθάπερ φησὶ Φιλοκράτης, Πολυμήλης τῆς Πηλέως. ⁶ Οὗτος ἐν Ὀκύντι διενεχθεὶς ἐν παιδιᾷ περὶ ἀστραγάλων παίζων παῖδα Κλυσώνυμον τὸν Ἀμυριάμαντος ἀπέκτεινε. Καὶ φυγὼν μετὰ τοῦ πατρὸς, παρὰ Πηλεΐ κατέφυκε καὶ Ἀχιλλεὺς· ἐρώμενος γίνεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

(1) Κέκροψ αὐτόχθων, συμφορὰς ἔχων σῶμα ἀνδρός

dixisse ex ea sibi datum ordo dominaturum. ³ Sunt etiam qui narrent Thetidem, quippe quae a Junone educata esset, Jovis concubitum evitasse; quare iratum Jovem, impetrasse ut illa mortali nubere. ⁴ Itaque quum Chiron consuleret Peleo, ut eam comprehenderet et in varias formas se commutantem detineret, hic speculatus illam corripuit. Quae quum modo ignis, modo aqua, modo fera fieret, non prius eam remisit, quam pristinam formam resumens conspexisset. ⁵ Uxorem deinde eam duxit in Pelio, ubi dii convivio excepti nuptias celebrarunt. Ac Chiron Peleum donavit hasta fraxinea, Neptunus equis immortalibus Balio et Xantho.

(6) Postquam vero Thetis e Peleo infantem pepererat, immortalem reddere volens clam Peleo eum noctu in ignem immergebat, ut quidquid paternae in eo mortalitatis esset deleteret, interdiu autem unguebat ambrosia. ² Sed Peleus speculatus et palpitantem puerum in igne conspicatus clamorem edidit; ac Thetis, quominus consilium exsequeretur prohibita, relicto infante, ad Nereidas se recepit. ³ Tum puerum Peleus ad Chironem tulit, qui leonum visceribus eum et aprorum ursorumque medullis enutrivit, atque nominavit Achillem (antea enim Ligyrion appellabatur), quia labra mammis non admoverat.

(7) Post haec Peleus cum Iasone et Dioscuris expugnavit Iolcum, et Astydamiac Acasti uxorem interfecit, et membris ejus dissectis, per ea exercitum in urbem transduxit.

(8) Ubi nonum annum Achilles explevit, Calchante non posse sine illo Trojam capi vaticinante, Thetis praevidens eum in bellum profectum periturum esse, veste muliebri occultatum, quasi puellam, in Scyrum abduxit et Lycomedi custodiam ejus credidit. ² Ibi agens adolescentulus cum Lycomedis filia Deidamia concumbit, ex qua nascitur ei filius Pyrrhus, postea nominatus Neoptolemus. Verum ³ Ulysses Achilles, quem apud Lycomedem esse indicio alicujus compererat, quaerens tubae ope invenit, atque hunc in modum Achilles contra Trojam profectus est.

⁴ Secutus est eum Phoenix Amyntoris. Hunc a Phthia patria pellice, ut de stupro interpellata, falso insimulatum pater excæcavit. Sed Peleus eum ad Chironem duxit, a quo curatum, oculorum luce recuperata, Dolopum regem constituit.

⁵ Simul cum hoc Achilles secutus est Patroclus Menetii filius ex Sthenela Acasti, vel Periapide Pheretis, vel, sicut Philocrates dicit, Polymele Pelei filia. ⁶ Is Opunte, orta in talorum ludo dissensione, Clysonymum Amphidamantis filium interfecit. Atque exulans cum patre apud Peleum commoratur et Achillis fit amicus.

CAPUT XIV.

(1) Cecrops indigena, humano simul et serpentine

καὶ δράκοντος, τῆς Ἀττικῆς ἐβασίλευσε πρῶτος, καὶ τὴν γῆν, πρότερον λεγομένην Ἀκτὴν, ἀπ' ἑαυτοῦ Κεκροπίαν ὠνόμασεν. ² Ἐπὶ τούτου, φασίν, ἔδοξε τοῖς θεοῖς πόλεις καταλαβέσθαι, ἐν αἷς ἑμῶν ἔχειν τιμὰς ἰδίας ἕκαστος. ³ Ἦκεν οὖν πρῶτος Ποσειδῶν ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν, καὶ πλήξας τῇ τριαινῇ, κατὰ μέσσην τὴν ἀκρόπολιν ἀνέφηνε θάλασσαν, ἣν νῦν Ἐρεχθίδα καλοῦσι. ⁴ Μετὰ δὲ τούτων ἦκεν Ἀθηνᾶ· καὶ ποιησαμένη τῆς καταλήψεως Κέκροπα μάρτυρα, ἐφύτευσε ἐλαίαν, ἣ νῦν ἐν τῷ Πανδросίῳ δείκνυται. ⁵ Γενομένης δὲ Ἑριδος ἀμφοῖν περὶ τῆς χώρας, Ἀθηνᾶν καὶ Ποσειδῶνα διαλύσας Ζεὺς, κριτὰς ἔδωκεν, οὓς, ὡς εἰπόντινες, Κέκροπα καὶ Κραναὸν, οὐδὲ Ἐρεχθεῖα, θεοὺς δὲ τοὺς δώδεκα. ⁶ Καὶ τούτων δικαζόντων ἡ χώρα τῆς Ἀθηνᾶς ἐκρίθη, Κέκροπος μαρτυρήσαντος, ὅτι πρῶτον τὴν ἐλαίαν ἐφύτευσε. Ἀθηνᾶ μὲν οὖν ἀπ' ἑαυτῆς τὴν πόλιν ἐκάλεσεν Ἀθήνας. ⁷ Ποσειδῶν δὲ, θυμῷ ὀργισθεὶς, τὸ Θυρίασιον πεδῖον ἐπέκλυσε καὶ τὴν Ἀττικὴν ὑφαλὸν ἐποίησε.

(2) Κέκροψ δὲ γήμας τὴν Ἀκταίου κόρην Ἀγραυλὸν, παῖδα μὲν ἔσχεν Ἐρυσίχθονα, ὃς ἀτεκνὸς μετῆλλαξε· θυγατέρας δὲ Ἀγραυλὸν, Ἐρσην, Πάνδρουν. ² Ἀγραύλου μὲν οὖν καὶ Ἄρεος Ἀλκίππη γίνεσθαι. Ταύτην βιαζόμενος Ἀλκίρροδιος, ὁ Ποσειδῶνος καὶ νύμφης Εὐρύτης, ὑπὸ Ἄρεος φαρμακείᾳ κτείνεται. ³ Ποσειδῶν δὲ ἐν Ἀρεὶ παγῇ κρίνεται, δικαζόντων τῶν δώδεκα θεῶν, Ἄρει· καὶ ἀπολύεται.

(3) Ἐρσης δὲ καὶ Ἑρμοῦ Κέφαλος, οὗ ἐρασθεῖσα Ἥως ἤρκασε· καὶ μιγείσα ἐν Συρίᾳ παῖδα ἐγέννησε Τιβωννὸν, ² οὗ παῖς ἐγένετο Φαιθὼν· τούτου δὲ Ἀστύνοος· τοῦ δὲ Σάνδακος. ³ ὃς ἐκ Συρίας ἔλθων εἰς Κιλικίαν, πόλιν ἔκτισε Κελένδεριν, καὶ γήμας Φαρνάκην τὴν Μεγασσάρου, Κινύραν τὸν Συρίων βασιλεῖα ἐγέννησε. ⁴ Κινύρας οὗτος ἐν Κύπρῳ, παραγενόμενος σὺν λαῷ, ἔκτισε Πάφον· γήμας δὲ ἐκαὶ Μεθάρμην, κόρην Πυγμαλλίωνος Κυπρίων βασιλέως, Ὁξυπορον ἐγέννησε καὶ Ἀδωνιν· πρὸς δὲ τούτοις θυγατέρας Ὀρσεδίκην, Λασγόρην καὶ Βραισίαν. ⁵ Αὗται δὲ διὰ μῆνιν Ἀφροδίτης ἀλλοτρίοις ἀνδράσι συνευαζόμεναι, τὸν βίον ἐν Αἰγύπτῳ μετέλλαξαν. (4) Ἀδωνις δὲ ἔτι παῖς ὢν, Ἀρτέμιδος χόλῳ πληγείς ἐν θήραις ὑπὸ σὺς ἀπέθανεν. ² Ἡσίοδος δὲ αὐτὸν Φοῖνικος καὶ Ἀλφεισίδας λέγει. Πανύσιος δὲ φησὶ Θεϊάντος βασιλέως Ἀσσυρίων, ὃς ἔσχε θυγατέρα Σμύρναν. ³ Ἀβητὴ κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτης, οὗ γὰρ αὐτὴν ἐτίμα, ἔσχει τοῦ πατρὸς ἔρωτα· καὶ συνεργὸν λαβοῦσα τὴν τροφὸν, ἀγνοοῦντι τῷ πατρὶ νύκτας δώδεκα συνευαδόθη. ⁴ Ὁ δὲ ὡς ἤσθετο, σπασάμενος ξίφος, ἐδίωκεν αὐτήν· ἣ δὲ, περικαταλαμβανομένη, θεοῖς ἠΐστατο ἀφανῆς γένεσθαι. Θεοὶ δὲ κατοικτεῖραντες αὐτὴν εἰς δένδρον μετέλλαξαν, ὃ καλοῦσι σμύρναν. ⁵ Δεκαμηνιαίῳ δὲ ὕστερον χρόνῳ, τοῦ δένδρου ραγέντος, γεννηθῆναι τὸν λεγόμενον Ἀδωνιν· ὃν Ἀφροδίτῃ διὰ κάλλος ἔτι νήπιον, κρύφα θεῶν, εἰς λάρνακα κρύψασα, Περσεφόνῃ παρί-

corpore præditus, in Attica primus regnavit et terram, quæ prius Acte dicebatur, de se Cecropiam nominavit. ² Sub eo, ut dicunt, placuit diis urbes occupare, in quibus suos quisque honores haberet. ³ Primus igitur Neptunus in Atticam venit, ac tridente seriens terram in media arce aquam marinam prosilire fecit, quam nunc Erechtheidem vocant. ⁴ Post hunc venit Minerva, et Cecropem occupationis testem faciens oleam consevit, quæ nunc in Pandrosio monstratur. ⁵ Orta deinde inter illos de terra contentione, Minervam et Neptunum reconcilians Jupiter iudices dedit non, ut nonnulli dicunt, Cecropem et Cranaum, nec Erechtheum, sed duodecim deos. ⁶ Quorum sententia Minervæ terra adjudicata est, quandoquidem Cecrops ab illa primum oleam satam esse testimonio suo confirmavit. Minerva igitur de se ipsa urbem nominavit Athenas; ⁷ Neptunus vero, animo indignatus, Thuriassium campum inundavit et totam Atticam aquarum proluvie obruit.

(2) Cecrops, ducta Actæi filia Agraulo, filium suscepit Erysichthonem, qui sine liberis e vita decessit, filias vero Agraulum, Hersen, Pandrosium. ² Ex Agraulo quidem et Marte nascitur Alcippe. Huic vim inferens Halirrhothius, Neptuni et Eurytæ nymphæ, a Marte deprehensus occiditur. ³ Quam ob rem Neptunus iratus Martem in Areopago cædis reum agit, sed is eorum, qui sederunt iudices, sententia absolvitur.

(3) Herse et Mercurio natus est Cephalus, quem Aurora amore inflammata rapuit, cum eoque congressa in Syria filium peperit Tithonum. ² Hujus fuit Phaethon, hujus Astynous, hujus Sandacus; ³ qui ex Syria in Ciliciam profectus urbem condidit Celenderin, et ducta Pharnace Megesæri filia, Cinyram Syriorum regem procreavit. ⁴ Hic in Cyprum transvectus cum populo Paphum condidit, ductaque ibi uxore Metharme, Pygmalionis Cypriorum regis filia, Oxyporum genuit et Adonin, ac præter eos Orsedicen, Laogoren, Braesiam filias. ⁵ Hæc vero ob Veneriam cum alienigenis concumbentes viris, in Ægypto vitam cum morte commutarunt. (4) Adonis autem puer adhuc per Dianæ iram in venatione ab apro percussus interfuit. ² Hesiodus eum Phœnicia et Alphesibœæ filium dicit, Panyasis autem Thiantis regis Assyriorum, qui filiam habebat Smyrnam. ³ Hæc per iram Veneris, quod eam nihil faciebat, patri amore capta est atque usa nutricis opera cum in scio patre noctes duodecim concubuit. ⁴ Is vero ubi rem sensit, stricto gladio filiam persecutus est; quæ quum jam comprehenderetur, deos rogavit, ut e conspectu auferretur. Dii igitur illam miserati in arborem commutarunt, quam smyrnam (myrrham) vocant. ⁵ Ac decimo post mensis ex reclassa arbore natum dicunt Adoniam, quem Venus infantem propter pulchritudinem clam illa in arca occultatum apud Proserpinam deposuit. Illa vero ubi

στατο. Ἐκείνη δὲ, ὡς ἰδεάσατο, οὐκ ἀπεδίδου. * Κρίσεως δὲ ἐπὶ Διδὸς γενομένης, εἰς μοῖρας διηρέθη ὁ ἱναιαυτός· καὶ μίαν μὲν παρ' αὐτῶν μένειν τὸν Ἀδωνιν, μίαν δὲ παρὰ Προσερπὼν προσέταξε, τὴν δὲ ἑτέραν παρὰ Ἀφροδίτῃ. * Ὁ δὲ Ἀδωνις ταύτῃ προσέειπε καὶ τὴν ἰδίαν μοῖραν. * Ὑστερον δὲ θηριῶν Ἀδωνις ὑπὸ σὺς πληγῇσι ἀπέθανε.

(5) Κέκροπος δὲ ἀποθανόντος, Κραναὸς αὐτόχθων ὢν, ἐφ' οὗ τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος λέγεται κατακλυσμὸν γενέσθαι. * Οὗτος γῆμας ἐκ Λακεδαιμόνος Πελοπείδης τὴν Μήνητος, ἐγέννησε Κραναὴν, καὶ Κραναίχμην, καὶ Ἀτθίδα· ἥς ἀποθανούσης ἐτι παρθένου, τὴν χώραν Κραναὸς Ἀτθίδα προσηγόρευσε.

(6) Κραναὸν δὲ ἐκβαλὼν Ἀμφικτύων ἐβασίλευσε. Τοῦτον ἐνιοὶ μὲν Δευκαλίωνος, ἐνιοὶ δὲ αὐτόχθονα λέγουσι.

* Βασίλευσαντα δὲ αὐτὸν ἔτη δώδεκα Ἐριχθόνιος ἐκβάλλει. Τοῦτον οἱ μὲν Ἥφαιστου καὶ τῆς Κραναοῦ θυγατρὸς Ἀτθίδος εἶναι λέγουσιν· οἱ δὲ Ἥφαιστου καὶ Ἀθηνᾶς, οὕτως· * Ἀθηνᾶ παρεγένετο πρὸς Ἥφαιστον, σπλά κατασκευάσαι θέλουσα· ὁ δὲ, ἐγκαταλειμμένος ὑπὸ Ἀφροδίτης, εἰς ἐπιθυμίαν ὤλισθε τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ δώκειν αὐτὴν ἤρξατο· ἡ δὲ ἐφευγεν. * Ὡς δὲ ἐγγὺς αὐτῇ ἐγένετο, πολλῇ ἀνάγκῃ, ἣν γὰρ χυλὸς, ἐπειρᾶτο συναλθεῖν. Ἡ δὲ, ὡς σῶφρον καὶ παρθένος οὔσα, οὐκ ἠνέσχετο. Ὁ δὲ ἀπεσπέρμηθεν εἰς τὸ σκέλος τῆς θεᾶς. * Ἐκείνη δὲ μυσασθεῖσα, ἐρίψατο ἀπομάζασα τὸν γόνον εἰς γῆν ἔρριψε. Φευγούσης δὲ αὐτῆς, καὶ τῆς γονῆς εἰς γῆν πεσοῦσης, Ἐριχθόνιος γίνεταί. * Τοῦτον Ἀθηνᾶ κρύφα τῶν ἄλλων θεῶν ἔτρεφεν, ἀθάνατον θέλουσα ποιῆσαι· καὶ καταθεῖσα αὐτὸν εἰς κίστην, Πανδρόσῳ τῇ Κέκροπος παρακτίθετο, ἀπειπούσῃ τὴν κίστην ἀνοίγειν. * Αἱ δὲ ἀδελφαὶ τῆς Πανδρόσου ἀνέχουσιν ὑπὸ περιεργίας, καὶ θεῶνται τῷ βρέφει παρεσπειραμένον δράκοντα. * καὶ, ὡς μὲν ἐνιοὶ λέγουσιν, ὅτ' αὐτοῦ διεφθάρησαν τοῦ δράκοντος, ὡς δὲ ἐνιοὶ, δι' ὀργὴν Ἀθηνᾶς ἐμμανεῖς γενόμεναι, κατὰ τῆς ἀκροπόλεως αὐτὰ ἔρριψαν. * Ἐν δὲ τῷ τεμένει τραφεὶς Ἐριχθόνιος ὑπ' αὐτῆς Ἀθηνᾶς, ἐκβαλὼν Ἀμφικτύωνα, ἐβασίλευσεν Ἀθηνῶν καὶ τὸ ἐν ἀκροπόλει ἔσανον τῆς Ἀθηνᾶς ἰδρύσατο, καὶ τῶν Παναθηναίων τὴν εορτὴν συνεστήσατο. * Καὶ Πασιθέαν Νηίδα νύμφην ἔγημεν, ἧς ἥς καὶ Πανδίων ἐγεννήθη.

(7) Ἐριχθονίῳ δὲ ἀποθανόντος καὶ ταφέντος ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς, Πανδίων ἐβασίλευσεν. * ἐφ' οὗ Δημήτηρ καὶ Διώνυσος εἰς τὴν Ἀττικὴν ἦλθον. Ἀλλὰ * Δημήτρα μὲν Κελεὸς εἰς τὴν Ἐλευσίνα ὑπεδέξατο, Διώνυσον δὲ Ἰκάριος, καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ κλῆμα ἀμπέλου. Καὶ τὰ περὶ τὴν οἰνοποιίαν μανθάνων, καὶ τὰς τοῦ θεοῦ δωρήσασθαι θέλων χάριτας ἀνθρώποις, ἀφικνεῖται πρὸς τινὰς ποιμένας, οἱ γευσάμενοι τοῦ ποτοῦ, καὶ χωρὶς ὕδατος δι' ἡδονὴν ἀφειδῶς ἐλάκυσαντες, πεφαρμάχθαι νομίζοντες, ἀπέκτειναν αὐτόν. Μετ' ἡμέραν δὲ νοήσαντες, ἔθαψαν αὐτόν. * Ἡριγόνῃ

puerum conspexisset, reddere eum noluit. * Delato ad Iovem iudicio, annus in tres divisus est partes, atque jussit Jupiter, ut unam ubi ipse vellet Adonis degeret, alteram apud Proserpinam, tertiam denique apud Venerem. * Huic autem et suam ipsius partem Adonis attribuit. (Postea in venatione ab apro vulneratus occidit.)

(5) Cecrope mortuo, regnavit Cranaus indigena, sub quo Deucallionis diluvium fuisse dicitur. * Hic ducta e Lacedaemone Pellade Menytis filia, procreavit Cranaen et Cranaechmen et Atthidem; quæ quum virgo adhuc diem obisset, Cranaus ab ea terram Atticam nominavit.

(6) Cranao expulso regnavit Amphictyon, quem alii Deucallionis filium, alii indigenam fuisse dicunt.

* Hunc post regnum duodecim annorum eiecit Erichthonius, quem nonnulli Vulcano et Atthide Cranae filia natum dicunt, nonnulli autem Vulcano et Minerva, hunc in modum: * Minerva arma sibi fabricari volens Vulcanum adiecit. Hunc interim a Venere relictum Minervæ stuprandæ desiderium incescit et impetum in eam facere aggressus est. Illa vero fugit. * Vulcanus autem assecutus eam, quamquam multo cum labore (nam claudus erat), coitus facturus erat periculum. At Minerva, pudica et virgo, virum non admisit, qui itaque in femur dææ semen effudit. * Quod abominata illa semen lana detersum in terram abiecit et fuga se recepit. Ex demisso vero in humum semine nascitur Erichthonius. * Hunc Minerva immortalem reddere studens clam ceteris diis educavit, et in cista impositum Pandroso Cecropis filiz custodiendum tradidit, ne cistam illa aperiret interdicens. * Sed Pandrosi sorores curiosæ cistam aperiant ac advolutum puero draconem conspiciunt, * a quo, secundum nonnullos, interemtae sunt; aliorum vero testimonio per iram Minervæ furore percitæ de arce se præcipites dederunt. * Erichthonius autem ab ipsa Minerva in templo educatus, pulso Amphictyone, Athenarum regno potitus est, et Minervæ simulacrum in arce consecravît, Panathenæorumque festum instituit. * Uxorem duxit Pasitheam, ex qua Pandionem filium suscepit.

(7) Erichthonio vita defuncto et in sacrario Minervæ sepulto, successit Pandion; * quo regnante Ceres et Bacchus in Atticam venere. Cererem Eleusine Celeus excepit, * Bacchum vero Icarus, qui ab eo vitis palmitem accepit et vini faciendi rationem edoctus est. Is igitur dei beneficia mortalibus impertiturus ad pastores se quosdam contulit, qui quum gustassent potum et nulla aqua temperatum animi caussa largius hausissent, malum sibi medicamentum datum esse arbitrati Icarium interfecerunt. Verum postridie quum scelus perpetratum cognovissent, ipsum

δὲ τῇ θυγατρὶ, τὸν πατέρα μαστεύουσα, κύων συνή-
θης ὄνομα Μαίρα, ἣ τῷ Ἰκαρίῳ συνείπετο, τὸν νε-
κρὸν ἐμήνυσε· κάκειν κατωδυρομένη τὸν πατέρα,
ἐαυτὴν ἀνίρτησε.

(8) Πανδίων δὲ γήμας Ζευξίππην τῆς μητρὸς τὴν
ἀδελφὴν, θυγατέρας μὲν ἐτέκνωσε Πρόκνην καὶ Φι-
λομήλαν· παῖδας δὲ διδύμους Ἐρεχθέα καὶ Βούτην.
Ἐπολέμου δὲ ἔξαναστάντος πρὸς Λαβδάκον περὶ γῆς
ἔρων, ἐπεκαλέσατο βοήθον ἐκ Θράκης Τηρέα τὸν
Ἄρεος. Καὶ τὸν πόλεμον σὺν αὐτῷ κατορθώσας, ἔδωκε
Τηρεὶ πρὸς γάμον τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα Πρόκνην. Ὁ
δὲ, ἐκ ταύτης γενήσας παῖδα Ἴτυν, καὶ Φιλομήλας
ἐρασθεὶς, ἐρθεῖρε καὶ ταύτην, εἰπὼν τεθνάναι Πρό-
κνην, κρύπτων ἐπὶ τῶν χωρίων. Ἀὐθις δὲ γήμας Φι-
λομήλαν, συνηνάζετο, καὶ τὴν γλῶσσαν ἐξέτεμεν
αὐτῆς. Ἡ δὲ ὑφίνασα ἐν πέπλῳ γράμματα [καὶ] διὰ
τούτων ἐμήνυσε Πρόκνη τὰς ἰδίας συμφοράς. Ἡ δὲ,
ἀναζητήσασα τὴν ἀδελφὴν, κτείνει τὸν παῖδα Ἴτυν,
καὶ καθελήσασα, Τηρεὶ δειπνὸν ἀγνοοῦντι προτίθησι·
καὶ μετὰ τῆς ἀδελφῆς διὰ ταχείας ἔφυγε. Ὁ Τηρεὺς δὲ
αἰσθόμενος, ἀρπάσας πέλεκυν, ἐδίωκεν. Αἱ δὲ ἐν Δαυ-
λίᾳ τῆς Φωκίδος γινόμεναι περικατάληπτοι θεοὶς
εὐχονται ἀπορνεωθῆναι. Καὶ Πρόκνη μὲν γίνεται
ἀηδὼν, Φιλομήλα δὲ χελιδὼν. Ἀπορνεοῦται δὲ καὶ
Τηρεὺς, καὶ γίνεται ἑποψ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

(1) Πανδίωνος δὲ ἀποθανόντος, οἱ παῖδες τὰ πα-
τρῶα ἐμερίσαντο. Καὶ τὴν βασιλείαν Ἐρεχθεὺς λαμ-
βάνει, τὴν δὲ ἱερωσύνην τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ποσει-
δῶνος τοῦ Ἐριχθονίου Βούτης. Ἐγὼ δὲ Ἐρεχθεὺς
Πραξιθέαν τὴν Φρασίμου καὶ Διογενείας τῆς Κηφισοῦ,
ἔσχε παῖδας Κέκροπα, Πάνδωρον, Μητίονα· θυγατέ-
ρας δὲ, Πρόκριν, Κρέουσαν, Χθονίαν, Ὠρείθυαν, ἣν
ἤρασε Βορέας.

Ἡ Χθονίαν μὲν οὖν ἔγημε Βούτης, Κρέουσαν δὲ Ἐοῦ-
θος, Πρόκριν δὲ Κέφαλος ὁ Δηϊόνος. Ἡ δὲ, λαβοῦσα
χρυσοῦν στέφανον, Πτελέοντι συνευνάζεται· καὶ φω-
ραθεῖσα ὑπὸ Κεφαλῷ, πρὸς Μίνωα φεύγει. Ὁ δὲ
αὐτῆς ἐρᾷ, καὶ πείθει συναλθεῖν. Εἰ δὲ γε συνέλθοι
γυνὴ Μίνωι, ἀδύνατον ἦν αὐτὴν σωθῆναι. Πασιφάη
γάρ, ἐπειδὴ πολλαῖς Μίνωις συνηνάζετο γυναῖξιν,
ἐφαρμάκευσεν αὐτὸν, καὶ, ὅποτε ἄλλη συνηνάζετο,
εἰς τὰ ἄρθρα ἐφαίε θηρία, καὶ οὕτως ἀπώλλυντο.
Ὁ ἔχοντας οὖν αὐτοῦ κύνα ταχὺν, ἀκόντιόν τε ἰσχυρό-
ν, ἐπὶ τούτοις Πρόκριν, δοῦσα τὴν Κιρκαίαν πιτὺν
ρίξαν, πρὸς τὸ μηδὲν βλάψαι, συνευνάζεται. Δείσασα
δὲ αὐθις τὴν Μίνωος γυναῖκα, ἤκεν εἰς Ἀθήνας· καὶ
διαλλαγείσα Κεφαλῷ, μετὰ τούτου παραγίνεται ἐπὶ
θήραν· ἦν γὰρ θηρευτική. Ἀνικουμένη γὰρ αὐτῆς ἐν
τῇ λόχη ἀγνοήσας Κέφαλος ἀκοντίζει, καὶ τυχὼν
ἀποκτείνεται Πρόκριν. Καὶ κριθαὶ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ φυ-
ρὴν αἰδίοις καταδικάζεται.

sepeliverunt. * Erigonæ autem filiaē patrem quaerenti berilis
canis, cui Mæræ nomen erat, Icarium consecrari solita
corpus indicavit; illa vero patrem deflens suspensio se
necavit.

(8) Pandion ducta Zeuxippe matris sorore, filias pro-
creavit Procnem et Philomelam, filios vero geminos Ere-
chtheum et Buten. * Deinde exorto contra Labdacum bello
de terræ finibus, socium e Thracia accessivit Tereum,
Martis filium. Cujus auxilio adjutus quum bellum feliciter
gessisset, Procnem filiam ei dedit in matrimonium. * Tereus
autem, suscepto ex illa Itye filio, Philomelæ amore cor-
reptus cum hac quoque congressus est, Procnem, quam
in agris occultaverat, mortuam esse simulans. * Deinde
Philomelam uxorem ducens cum ea concumberet atque
linguam ei excidit. Hæc tamen per literas in peplo con-
textas suas Procne miseras significavit. * Procne igitur,
quaesita sorore, Ityen puerum trucidatum elixatumque Te-
reo ignaro epulandum apposuit, ac deinde cum sorore
quam celerrime aufugit. * Tereus, re cognita, arrepta securi
insecutus est. Hæc vero in Daulia Phocidis urbe quum
jam comprehenderentur, deos rogarunt, ut in aves muta-
rentur. * Et Procne quidem fit lusciniæ, Philomela autem
hirundo. Tereus quoque in upupam avem transformatus
est.

CAPUT XV.

(1) Pandione defuncto filii patria bona inter se divise-
runt. Erechtheus regnum accepit, Butes vero sacerdotium
Minervæ et Neptuni Erichthonii. * Uxorem Erechtheus
duxit Praxitheat Phrasimi et Diogenæ Cephisi, ex eaque
filios suscepit Cecropem, Pandorum, Metionem, filias
Procrin, Creusam, Chthoniam, Orithyiam, quam rapuit
Boreas.

Ἡ Chthoniam uxorem duxit Butes, Creusam Xuthus,
Procrin Cephalus Deionis filius. * Hæc, sumta corona au-
rea, a Pteleonte comprimitur et a Cephalo deprehensa ad
Minoem confugit. * Qui amore captus ei persuadet ut cum
ipso concumberet. At si mulier cum Mino concubuit, nullo
modo potuit servari. Nam Pasiphae, quod cum multis mu-
lieribus Minos rem habebat, eum veneficiis infecit, ita ut
quoties cum alia congrediretur, in illius artus viperæ im-
mitterentur, ideoque pellices perirent. * Quum vero Minos
canem perniciosum haberet et jaculum a scopis, nunquam
aberrans, ea conditione ut hæc acciperet, Procris, data
ad bibendum Circeæ radice, ne quid sibi Minos noceret,
cum eo concubuit. * Deinde vero timens Minos uxorem
revertitur Athenas, et Cephalo reconciliata cum eo ad ve-
nandum exit; nam venationis studio valde oblectabatur.
* Sed foras quondam insequentem in virgultis ignarus Ce-
phalus jaculo petit, et confosam Procrin interficit. Quo-
circa Cephalus ab Areopagi iudicibus ad exilium sempiternum
condemnatur.

(α) Ὀρέθυιαν δὲ παρῶσαν (παίζουσαν) ἐπὶ Ἰλισσοῦ ποταμοῦ ἀρπάσας Βορέας συνῆλθεν. Ἡ δὲ γεννᾷ θυγατέρας μὲν Κλεοπάτραν καὶ Χιόνην· υἱοὺς δὲ Ζήτην καὶ Κάλαϊν πτερωτοῦς. ² οἱ, κλέοντες σὺν Ἰάσονι, καὶ τὰς Ἀρπυίας διώκοντες, ἀπέθανον· ὡς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, περὶ Τῆνον ὑφ' Ἡρακλέους ἀπώλοντο. (3) Κλεοπάτραν δὲ ἐγγημε Φινεύς. ὅ γινονται παῖδες ἐξ αὐτῆς Πλήξιππος καὶ Πανδίων. ³ ἔχων δὲ τούτους ἐκ Κλεοπάτρας παῖδας, Ἰδαίαν ἐγάμει τὴν Δαρδάνου. Κάκεινῃ τῶν προγόνων πρὸς Φινέα φθορὰν καταφεύδεται· ⁴ καὶ πιστεύσας Φινεύς, ἀμφοτέρους τυφλοὶ. Παραπλέοντες δὲ οἱ Ἀργοναῦται σὺν Βορέᾳ κολάζονται αὐτόν.

(4) Χιόνῃ δὲ Ποσειδῶνι μίγνυται. Ἡ δὲ χρύφα τοῦ πατρὸς Εὐμόλπον τιχοῦσα, ἵνα μὴ γέννηται καταφανὲς, εἰς τὸν βυθὸν ῥίπτει τὸ παιδίον. ⁵ Ποσειδῶν δὲ ἀνελόμενος, εἰς Αἰθιοπίαν κομίζει, καὶ δίδωσι Βενθεσικύμῃ τρέφειν αὐτοῦ θυγατρὶ καὶ Ἀμφιτρίτῃ. ⁶ ὧς δὲ ἐτελειώθη ἔνδον ἐν Βενθεσικύμῃ, ὁ ἀνὴρ τὴν ἑτέραν αὐτῷ τῶν θυγατέρων δίδωσιν. ⁷ ὁ δὲ καὶ τὴν ἀδελφὴν τῆς γαμηθείσης ἐπεχείρησε βιάζεσθαι· καὶ διὰ τοῦτο φυγαδευθεὶς, μετὰ Ἰσμάρου τοῦ παιδὸς πρὸς Τεγύριον ἦκε, Θρακῶν βασιλεῖα, ὅς αὐτοῦ τῷ παιδί τὴν θυγατέρα συνήκισεν. ⁸ Ἐπιβουλεύων δὲ ὕστερον Τεγυρίῳ καταφανὲς γίνεται, καὶ πρὸς Ἐλευσινίους φεύγει, καὶ φίλῃαν ποιεῖται πρὸς αὐτούς. ⁹ Αὐθὺς δὲ Ἰσμάρου τελευτήσαντος, μεταπεμφθεὶς ὑπὸ Τεγυρίου παραγίνεται, καὶ τὴν προτοῦ μάχην διαλυσάμενος, τὴν βασιλείαν παρέλαβε. ¹⁰ Καὶ πολέμου ἐνστάτος πρὸς Ἀθηναίους τοὺς Ἐλευσινίους, ἐπικληθεὶς ὑπὸ Ἐλευσινίων, μετὰ πολλῆς συνεμάχῃ Θρακῶν δυνάμει. ¹¹ Ἐρεχθεὶ δὲ ὑπὲρ Ἀθηναίων νίκης χρωμένῳ, ἔχρησεν ὁ θεὸς κατορθώσῃ τὸν πόλεμον, ἔαν εἰς τῶν θυγατέρων σφάξῃ. ¹² Καὶ σφάζαντος αὐτοῦ τὴν νεωτάτην, καὶ αἱ λοιπαὶ αὐτὰς κατέσφαξαν· ἐπεποίητο γὰρ, ὡς ἔφασάν τινες, συνωμοσίαν Ἀθηναίων συναπολέσθαι. ¹³ Γενόμενης δὲ μετὰ σφαγῆς τῆς μάχης, Ἐρεχθεὺς μὲν ἀνείλεν Εὐμόλπον.

(5) Ποσειδῶνος δὲ καὶ τὸν Ἐρεχθέα καὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καταλύσαντος, Κέκροψ ὁ πρεσβύτατος τῶν Ἐρεχθίδων παίδων ἰδασάμενος· ¹⁴ ὅς γήμας Μητιάδουσαν τὴν Εὐπλάμου παιδα, ἐτέκνωσε Πανδίονα.

¹⁵ Οὗτος μετὰ Κέκροπα βασιλεύων, ὑπὸ τῶν Μητιόνων υἱῶν κατὰ στάσιν ἐξεβλήθη. Καὶ παραγενόμενος εἰς Μέγαρον πρὸς Πύλῳ, τὴν ἐκείνου θυγατέρα Περίαν γαμῇ. ¹⁶ Αὐθὺς καὶ τῆς πόλεως βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ καθίσταται. Κτείνας γὰρ Πύλας τὸν τοῦ πατρὸς ἀδελφὸν Βιάντα, τὴν βασιλείαν δίδωσι Πανδίονι, αὐτὸς δὲ εἰς Πελοπόννησον σὺν λαῷ παραγενόμενος, κτείνει πόλιν Πύλον.

¹⁷ Πανδίονι δὲ ἐν Μεγάρῳ ὄντι παῖδες ἐγένοντο Αἰγέως, Πάλλας, Νίσος, Λύκος. Ἐνιοὶ δὲ Αἰγία Σκυρίου εἶναι λέγουσιν, ὑποβληθῆναι δὲ ὑπὸ Πανδίωνος.

(6) Μετὰ δὲ τὴν Πανδίωνος τελευτὴν οἱ παῖδες αὐτοῦ

(2) Orithyiam vero Iliassum fluvium transeuntem Boreas rapuit et cum ea concubuit. Quae peperit ei filias Cleopatram et Chionem, filios Zoten et Calain alligeros. ² Hi cum Iasone navigantes, dum Harpyias persequabantur, periere; ut autem Acusilaus dicit, ad Tenum ab Hercule interfecti sunt. (3) Cleopatram uxorem duxit Phineus, qui ex ea filios suscepit Plexippum et Pandionem. ³ Natis his ex Cleopatra filii, Idæam duxit Dardani filiam. Ea privignos se in stuprum illicere voluisse apud patrem falso insinulat. ⁴ Quod credens Phineus utrumque excæcat. Sed Argonautæ cum Boreæ filiis illuc appulsi in eam animadvertunt.

(4) Chione a Neptuno compressa quum clam patre Eumolpum peperisset, ne delegeretur, infantem in mare abiecit. ⁵ Neptunus vero sublatum puerum in Æthiopiam transtulit et alendum tradidit Benthescymæ, filie ipsius et Amphitritæ. ⁶ Qui ubi apud Benthescymen adoleverat, ejus maritus ipse alteram e filiabus in matrimonium dedit. ⁷ Hic etiam sorori uxoris vim inferre aggressus est. Quapropter exilio multatus cum Ismaro filio ad Tegyrum Thraciæ regem confugit, qui filiam suam illius filio conjugavit. ⁸ Postea autem Tegyrrio insidias struxisse detectus ad Eleusinos fugit eorumque amicitiam sibi conciliavit. ⁹ Deinde, Ismaro defuncto, a Tegyrrio revocatus in Thraciam rediit et, soluta inter eos discordia, in regno ei successit. ¹⁰ Ac conflato inter Athenienses et Eleusinos bello, adscitus ab Eleusinis magno cum exercitu Thracum venit auxilio. ¹¹ Verum Erechtheo de Atheniensium victoria aciscitanti deus respondit, felici successu bellum gesturum, si filiarum unam mactaverit. ¹² Itaque quum natu minimam immolasset, etiam reliquæ sese jugularunt: conjuraverant enim, sicut nonnulli memoriæ prodiderunt, ut omnes una perirent: essent. ¹³ Commissa vero post immolationem pugna, Erechtheus Eumolpum interemit.

(5) Sed postquam Neptuni ira et ipse Erechtheus et domus ejus interierant, Cecrope Erechthei filiorum natu maximus in regno successit, ¹⁴ qui ducta Metiadusa Eupalamo nata procreavit Pandionem.

¹⁵ Hic post Cecrope regnans a Metionis filii per seditionem expulsus est. Confugit Megara ad Pylum, cujus filiam Peliam duxit uxorem, ¹⁶ atque deinde ipsius urbis rex constitutus est. Pylas enim quum Biantem patruum occidisset, Pandioni regnum tradidit, ipse vero, traducto in Peloponnesum populo, Pylum urbem condidit.

¹⁷ Pandioni Megaris regnanti filii nati sunt Ægeus, Pallas, Nisus, Lycus. Nonnulli autem Ægeum Scyrii filium esse dicunt, quem Pandion sibi supposuerit. (6) Post mortem Pandionis filii ejus contra Athenas cum exercitu profecti

στρατεύσαντες ἐπ' Ἀθήνας, ἐξέβαλον τοὺς Μητιονί-
δας, καὶ τὴν ἀρχὴν τετραχῇ διεΐλον· εἶχε δὲ τὸ πᾶν
κράτος Αἰγέως. ²Γαμέϊ δὲ πρῶτον μὲν Μήτην τὴν
Ὀπλητος· δευτέραν δὲ Χαλκιοπὴν τὴν Ῥηξήνορος.
³Ὡς δὲ οὐκ ἐγένετο παῖς αὐτῇ, δαδουκῶς τοὺς ἀδελ-
φοὺς, εἰς Πυθίαν ἦλθε, καὶ περὶ παίδων γονῆς ἐμαν-
τεύετο. ⁴Ὁ δὲ θεὸς ἔχρησεν αὐτῇ·

Ἀσκού τὸν προύχοντα πόδα, μέγα φέρτατε λαῶν,
μὴ λύσῃς, πρὶν ἐς ἄκρον Ἀθηναίων ἀφίκηται.

(7) Ἀπορῶν δὲ τὸν χρησμὸν, ἀνῆει πάλιν εἰς Ἀθήνας.
Καὶ Τροίζηνα διοδεύων, ἐπιξενούται Πιτθεῖ τῷ Πέλο-
πος ²δὲ τὸν χρησμὸν συνείς, μεθύσας αὐτὸν τῇ θυγατρὶ
συγκατέκλινεν Αἰθρα. Τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ καὶ Ποσει-
δῶν ἐπλησίασεν αὐτῇ. ³Αἰγέως δὲ ἐντειλάμενος Αἰθρα,
εἰάν ἄρρενα γεννήσῃ, τρέφειν καὶ, τίνος ἔσται, μὴ λέ-
γειν, ἀπέλιπε δὲ ὑπὸ τινὶ πέτρᾳ μάχαιραν καὶ πέδιλα,
εἰπὼν, ὅταν ὁ παῖς δύνῃται τὴν πέτραν ἀποκυλίσας
ἀνελέσθαι ταῦτα, τότε μετ' αὐτῶν αὐτὸν ἀπο-
πέμπειν.

⁴Αὐτὸς δὲ ἦκεν εἰς Ἀθήνας, καὶ τὸν τῶν Παναθη-
ναίων ἀγῶνα ἐπετελεῖ, ἐν ᾧ ὁ Μίνως παῖς Ἀνδρό-
γεως ἐνίκησε πάντας. ⁵Τούτου Αἰγέως ἐπὶ Μαραθῶ-
νιον ἐπέμφε ταῦρον, ὅφ' οὐ διεφθάρη. ⁶Ἐνιοὶ δὲ αὐτὸν
λέγουσι πορευόμενον εἰς Θήβας ἐπὶ τὸν Λαίου ἀγῶνα
πρὸς τῶν ἀγωνιστῶν ἐνεδρευσθέντα διὰ φθόνον ἀπο-
λέσθαι.

⁷Μίνως δὲ, ἐπελθόντος αὐτοῦ θανάτου, θύων ἐν
Πάρῳ ταῖς Χάρισι, τὸν μὲν στέφανον ἀπὸ τῆς κεφα-
λῆς ἔρριψε, καὶ τὸν αὐλὸν κατέσχε, καὶ τὴν θυσίαν
οὐδὲν ἥττον ἐπετελεσαν. Ὅθεν ἐτι καὶ δαῦρο χωρὶς
αὐλῶν καὶ στεφάνων ἐν Πάρῳ θύουσι ταῖς Χάρισι.

(8) Μετ' οὐ πολὺ δὲ, θαλασσοκρατῶν ἐπολέμησε
στολῶν τὰς Ἀθήνας, καὶ Μέγαρὰ εἰλε, Νίσου βασι-
λεύοντος τοῦ Πανδίωνος, καὶ Μεγαρίαν τὸν Ἰππομέ-
νους ἐξ Ὀρχηστοῦ Νίσῳ βοηθὸν ἐλθόντα ἀπέκτεινεν.
²Ἀπέθανε δὲ καὶ Νίσος διὰ θυγατρὸς προδοσίαν. Ἐχοντι
γάρ αὐτῷ πορφυρέαν ἐν μέσῃ τῇ κεφαλῇ τρίχα, ταύ-
της ἀφαιρεθείσης τελευτᾷ. Ἡ δὲ θυγάτηρ αὐτοῦ
Σκύλλα, ἐρασθεῖσα Μίνως, ἐξείλε τὴν τρίχα. ³Μίνως
δὲ Μεγάρων κρατήσας, καὶ τὴν κόρην τῆς πρύμνης
τῶν ποδῶν ἐκδήσας, ὑποδρύχιον ἐποίησε.

⁴Χρονιζομένου δὲ τοῦ πολέμου, μὴ δυνάμενος εἰλεῖν
Ἀθήνας, εὐχεται Διὶ, παρ' Ἀθηναίων λαβεῖν δίκας.
⁵Γενομένου δὲ τῇ πόλει λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ, τὸ μὲν
πρῶτον, κατὰ λόγιον Ἀθηναῖοι παλαιὸν τὰς Ὑακίν-
θου κόρας, Ἀνθηίδα, Αἰγληίδα, [Ἡνθηίδα,] Λυταίαν,
Ὀρθαίαν, ἐπὶ τὸν Γεραίστου τοῦ Κύκλωπος τάφον
κατέσφαξαν. ⁶Τούτων δὲ ὁ πατήρ Ὑακίνθος ἐλθὼν ἐκ
Λακωδαίμονος Ἀθήνας κατέεικε. Ὡς δὲ οὐδὲν ὄφελος
ἦν τοῦτο, ἐχρῶντο περὶ ἀπελλαγῆς. Ὁ δὲ θεὸς ἀνεί-
πεν αὐτοῖς, Μίνωϊ δίδοναι δίκας ἅς ἂν αὐτὸς αἰρεῖται.
⁷Πέμπσαντες οὖν πρὸς Μίνωα, ἐπέτρεπον αἰτεῖν δίκας.
⁸Μίνως δὲ ἐκέλευσεν αὐτοῖς κούρους ἑπτὰ καὶ κόρας τὰς
ἰσας χωρὶς δῶλαν πέμπειν τῷ Μινωταύρῳ βορᾶν.

Metionidas eiecerunt et regnum in quattuor distribu-
erunt partes; summum vero imperium erat penes Aegum. ²Hic
primam uxorem duxit Metam Hopletis filiam, secunda
Chalkiopen Rhexenor. ³Quum autem nulla ei proles esset,
fratrum metu Pythiam adiit, deque filiorum progenie re-
sponsum dari sibi postulavit. ⁴Cui deus ita vaticinatus est:

Macte tua virtute, pedem qui prominet utri
ne prius exsolvas quam scandas Palladis arcem.

(7) Ambigens ille quid sibi vellet oraculum, rediit Athe-
nas, ac per Troezenem iter faciens a Pittheo Pelops filio
hospitio exceptus est. ²Qui quoniam oraculum intellexerat,
Ageo inebriato Ethram filiam comprimendam submisit.
Cum hac vero eadem nocte Neptunus quoque congressus
est. ³Sed Aegus, postquam Ethrae mandaverat, ut si mas-
culum pareret, eum educaret, neque cujusnam ille filius
esset indicaret, ensem et calceos sub saxo abditos reliquit,
verbis addens, ut, ubi puer subvoluta saxo haec tollere
posset, ipsum cum hisce ad se rebus mitteret.

⁴Ipsae interim venit Athenas et Panathenaeorum certamen
instituit, in quo Minois filius Androgeus omnes devicit
⁵Hunc Aegus contra Marathonium taurum misit, a quo
interemptus est. ⁶Nonnulli autem dicunt eum Thebas ad
Laii certamen proficiscentem a certatoribus insidiatis ob
invidiam esse necatum.

⁷Verum Minos, quum ei afferretur nuntius de filii
morte, in Paro Gratiis sacra faciens coronam e capite ab-
jecit et tibiarum cantum cohibuit, sacrificium nihilo ta-
men secius absolvit. Hinc etiam nunc sine tiblis et coronis
in Paro insula Gratiis sacra faciunt. (8) Sed non multo
post, quum maris imperium teneret, comparata classe
Athenas oppugnavit, et Megara cepit, Niso Pandionis filio
regnante, et Megareum Hippomenis, qui ex Onchesto Niso
opitulatum venerat, interfecit. ²Occubuit et Nisus per filiae
proditionem. Habebat enim in capitis vertice crinem pur-
pureum, quo adempto ipsi moriundum erat. Hunc ei cri-
nem filia ejus Scylla Minois amore capta eripuit. ³Minos
vero Megaris potitus virginem pedibus ad navis puppem
religatam submersit.

Deinde protracta obsidione, quum Athenas capere non
posset, vota fecit Jovi, ut ipse de Atheniensibus injurias
poenas sumeret. ⁵Fame itaque et peste in urbe subortis,
primum quidem ex veteri oraculo Athenienses Hyacinthi
filias, Antheidem, Aegleidem, Lyteam, Ortheam ad Ge-
raeti Cyclopi tumulum jugularunt. ⁶Harum enim pater
Hyacinthus Lacedaemone Athenas commigraverat. Quod
quum nulla esset utilitate, oraculum de malorum delibe-
ratione consulentibus deus edixit, ut Minol quas ipse
vellet darent poenas. ⁷Igitur Athenienses, missis ad Minoem
legatis, poenas exigendi dederunt potestatem. ⁸Imperavit
Minos ut septem pueros totidemque puellas sine armis
mitterent Minotauro devorandos.

Ἦν δὲ οὗτος ἐν Λαβυρίνθῳ καθειργμένος, ἐν ᾧ τὸν εἰσιλθόντα ἀδύνατον ἦν ἐξίναί· πολυπλόκοις γὰρ καμπαῖς τὴν ἀγνοουμένην ἔξοδον ἀπέκλειε. ¹⁰ Κατεσκευάκει δὲ αὐτὸν Δαίδαλος, ὁ Εὐπαλάμου παῖς τοῦ Μητίονος καὶ Ἀλκιππης. Οὗτος ἦν ἀρχιτέκτων ἀριστος, καὶ πρῶτος ἀγαλμάτων εὐρέτης. (9) Οὗτος ἐξ Ἀθηναίων ἐφυγεν, ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως βαλὼν τὸν τῆς ἀδελφῆς Πέρδικος υἱὸν Τάλω, μαθητὴν ὄντα, δαίσας μὴ διὰ τὴν εὐφυΐαν αὐτὸν ὑπερβάλῃ· σιαγὸνα γὰρ ὄψεως εὐρών, ἔξωτον λαπτὸν ἔκρινε. ² Φωραθέντος δὲ τοῦ νεκροῦ, κριθεὶς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, καταδικασθεὶς πρὸς Μίνωα ἐφυγε. Κάκει, Πασιφάης ἐρασθείσης τοῦ Ποσειδῶνος ταύρου συνήργησε τεχνησάμενος ξυλίνην βούην· ³ καὶ τὸν Λαβύρινθον κατασκευάσεν, εἰς ὃν κατὰ ἔτος Ἀθηναῖοι κούρους ἑπτὰ καὶ κόρας τὰς Ἰσας, τῷ Μινωταύρῳ βορὰν, ἔπιμπον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

(1) Θησεὺς δὲ, γεννηθεὶς ἐξ Αἰθρας Αἰγεί παῖς, ὡς ἐγενήθη τέλειος, ἀπωσάμενος τὴν πέτραν, τὰ πέλδιλα καὶ τὴν μάχαιραν ἀναιρεῖται· καὶ πεζὸς ἡκείγεται εἰς τὰς Ἀθήνας. ² Φρουρουμένης δὲ ὑπὸ ἀνδρῶν κακούργων τῆς ὁδοῦ, ἡμέρωσε. ³ Πρῶτον μὲν οὖν Περιφήτην τὸν Ἡφαίστου καὶ Ἀντικλείας, ὃς ἀπὸ τῆς κορύνης, ἣν ἐφόρει, Κορυνητῆς ἀπεκαλεῖτο, ἔκτεινεν ἐν Ἐπιδαύρῳ. Πόδας δὲ ἀσθενεῖς ἔχων οὗτος ἐφόρει κορύνην σιδηρᾶν, δι' ἣς τοὺς παριόντας ἔκτεινε. Ταύτην ἀφελόμενος Θησεὺς ἐφόρει.

(2) Δεύτερον δὲ κτείνει Σίνιν τὸν Πολυπήμονος καὶ Συλίας τῆς Κορίνθου. ² Οὗτος Πιτυοκάμπτης ἐπεκαλεῖτο. Οἰκῶν γὰρ τὸν Κορινθίων ἰσθμὸν, ἠνάγκαζε τοὺς παριόντας πύξιν κάμπτοντας (κάμπτων αὐτὰς;) ἀνέχεσθαι· ³ οἱ δὲ διὰ τὴν ἀσθένειαν οὐκ ἠδύναντο [κάμπτειν], καὶ ὑπὸ τῶν δένδρων ἀναβρίπτουμένοι πανωλέθρως ἀπώλλυντο. ⁴ Τούτῳ τῷ τρόπῳ Θησεὺς Σίνιν ἀπέκτεινεν.

ΔΕΗΜΕΙ ΠΟΛΛΑ.

¹⁰ Is inclusus erat in Labyrinthum, unde ingressus quicquam nullo modo poterat exire; multiplices enim viarum ambages ab incognito exitu excludebant. ¹⁰ Edificaverat eum Dædalus, Eupalami ex Metione nati et Alcippes filius, architectus præstantissimus idemque primus statuarum inventor. (9) Hic Athenis profugerat, quia ex arce dejecerat Perdicia sororis filium Talam, discipulum suum, veritus ne ab eo ingeni solertia superaretur. Is enim serpentis malam nactus, eo tenuit lignum secuit. Deinde ubi puerum ab eo necatum esse compertum fuit, reus in Areopago peractus ad Minoem confugit. Atque hic, Pasiphaeæ Neptuni tauri amore inflammata, bovem ligneam afflabre compexit, et Labyrinthum extruxit, ad quem quotannis Athenienses septem pueros totidemque puellas Minotauro vorandos mittebant.

CAPUT XVI.

(1) Theseus, ex Æthra Ægeo natus, ubi adoleverat, summoto saxo calceos et enses aufert et pedestri itinere contendens Athenas, obsessam a viris maleficis viam pacavit. Et primum quidem Periphetem, Vulcani ex Anticlea filium, qui quod clavam gestabat Coryneta (Claviger) dicebatur, ad Epidaurum occidit. Quum enim pedibus imbecillis esset, ferrea clava utebatur, qua prætereuntes interficiebat. Hanc illi ereptam postea Theseus ferebat.

(2) Alterum occidit Sinin, Polypemonis et Syleæ, Corinthi filie. Hic Pityocamples cognominatus est. Nam in Corinthiorum isthmo agens prætereuntes cogebat, ut quas ipse pinus inflexerat, inflexas tenerent. Quod quum virium imbecillitate facere non possent, arborum impetu in altum abrepti miserrime peribant. Eundem in modum et ipsum Sinin interfecit Theseus.

DESUNT MULTA.

FRAGMENTA BIBLIOTHECÆ.

Quum Photii testimonio compertum habemus Apollodorum in Bibliotheca usque ad Ulyssis errores narrationem produxisse, quæ sequuntur fragmenta ex extrema hujus operis parte videntur repetita.

1.

Schol. ad Lycophr. 440 : Καὶ οὕτω μὲν οἱ πολλοὶ φασίν, ὅτι μετὰ Μόψον ἀπῆλθεν εἰς Κιλικίαν Ἀμφίλογος. Ἄλλοι δὲ φασίν, ὡς καὶ Ἀπολλόδωρος, ὅτι Ἀμφίλογος ὁ Ἀλκμαίωνος ὕστερον στρατεύσας εἰς Ἰτροίαν, μετὰ χειμῶνα ἀπεβρίβη πρὸς Μόψον, καὶ ὑπὲρ τῆς βασιλείας μονομαχοῦντες ἀλλήλους ἀπέκτειναν.

2.

Ibidem 902 : Καὶ ὁ μὲν Λυκόφρων Γουνέα, Πρόθοον καὶ Εὐρύπυλον εἰς Λιδύην φησὶν ἀπελθεῖν. Ἀπολλόδωρος δὲ καὶ οἱ λοιποὶ οὕτω φασί. Γουνεὺς εἰς Λιδύην, λιπὼν τὰς ἑαυτοῦ ναῦς, ἐπὶ Κίνυφα ποταμὸν

ἔλθων, κατοικεῖ, — Μάγνητες δὲ καὶ Πρόθοος ἐν Εὐβοίᾳ περὶ τὸν Καφηρέα σὺν πολλοῖς ἑτέροις διαφθείρονται. Νεοπτολεμος δὲ μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας πεζῇ εἰς Μολοσσὸν ἀπῆλθε μετὰ Ἑλένου, καθ' ὁδοῦ θάψας τὸν Φοίνικα. Τοῦ δὲ Προδόου περὶ τὸν Καφηρέα ναυαγῆσαντος, οἱ σὺν αὐτῷ Μάγνητες εἰς Κρήτην ριφέντες ἤκκησαν.

3.

Ibidem 921 : Ὁ Ναύαιθος ποταμὸς ἐστὶν Ἰταλίας. Ἐκλήθη δὲ οὕτω, κατὰ μὲν Ἀπολλόδωρον καὶ λοιποὺς, ὅτι μετὰ τὴν Ἰλίου θάλασσαν αἱ Λαομέδοντος θυγατέρες, Πριάμου δὲ ἀδελφαί, Αἰθύλλα, Ἀστυόχη, Μήδεσικαστή, μετὰ τῶν λοιπῶν αἰχμαλωτῶν ἐκείσε γαγνουῖαι τῆς Ἰταλίας, εὐλαβούμεναι τὴν Ἑλλάδος δουλείαν, τὰ σκάφη ἐνέπρησαν· ὅθεν ὁ ποταμὸς Ναύαιθος ἐκλήθη, καὶ αἱ γυναῖκες Ναυπρήστιδες. Οἱ δὲ σὺν αὐταῖς Ἕλληνες, ἀπολέσαντες τὰ σκάφη, ἐκεῖ κατέκχησαν. Conf. Schol. ad v. 1075.

1.

Amphilochus Alcmaeonis filius postea in bellum profectus contra Trojam tempestate delatus est ad Mopsum. Qui quum de regno singulari certamine contenderent, se ipsi mutuo interemerunt.

2.

Guneus in Libya relinquens naves suas venit ad Cinyphum fluvium ibique habitavit. Magoctes autem et Prothous ad Euboeam prope Caphareum cum multis aliis periere. Sed Neoptolemus post septem dies pedibus ad

Molossos venit cum Heleno, postquam Phoenicem in itinere sepeliverat. Magnetes denique, qui fuerant cum Prothoo ad Caphareum naufrago, in Cretam delati hic considerunt.

3.

Post Trojam captam Laomedontis filiae, Priami sorores, Aethylla, Astyoche, Medesicaste, verentes apud Graecos servitutem, ubi cum reliquis captivis huc Italiae pervernerant, navigia concremarunt; unde fluvius Nauethus dictus est, et mulieres Nauprestides. Graeci vero qui cum his erant, deperditis navigiis, ibidem habitavere.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

APOLLODORI

FRAGMENTA.

ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ.

Photius Cod. CLXI: Sopatri 'Εκλογαί διάφοροι ἐν βιβλίοις δυοκαίδεκα. ... Συνειλεχται δὲ αὐτῶ τὸ βιβλίον ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων ἱστοριῶν καὶ γραμμάτων. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον περὶ τῶν παρ' Ἑλλήσι μυθολογούμενων θεῶν διαλαμβάνει· ὃ συνελεχται ἐκ τῶν Ἀπολλοδώρου περὶ θεῶν γ' λόγου. Ἀθηναῖος δὲ ὁ Ἀπολλώδωρος, καὶ γραμματικὸς τὴν τέχνην. Οὐκ ἐκ τοῦ τρίτου δὲ μόνον ἡ διαλογὴ αὐτῶ πεποιήται, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐκ δ' καὶ ε' καὶ θ', τοῦ τε α' πάλιν (fort. ια') καὶ ιβ' καὶ ιε' τε καὶ ις' καὶ μέχρι τοῦ κδ'. Ἐν ᾗ συλλογῇ τὰ τε μυθικῶς περὶ θεῶν διαπεπλεγμένα, καὶ εἴ τι καθ' ἱστορίαν εἰρηται, περιεληφί, περὶ τε τῶν παρ' αὐτοῖς ἡρώων καὶ Διοσκουρέων καὶ περὶ τῶν ἐν Ἄδου καὶ ὅσα παραπλήσια.

LIBER I.

1.

Stephan. Byz.: Δωδώνη... Ἀπολλώδωρος δὲ ἐν α' περὶ Θεῶν τὸν Δωδωναῖον οὐτως ἐτυμολογεῖ· «Καθάπερ οἱ τὸν Δία Δωδωναῖον μὲν καλοῦντες, ὅτι δίδωσιν ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ, Πελασγικὸν δὲ, ὅτι τῆς γῆς πῖλας ἐστίν.»

Idem: Δωδώνη, πόλις Παρραιοικὴ, ὡς Ἀπολλώ-

δωρος. Quod ad hunc locum referendum videtur propter ea, quae de Jove Dodonæo habet Stephanus. Dicit enim: Ἐτεροι δὲ γράφουσι Δωδωναίς· πόλιν γὰρ εἶναι Δωδώνην, ὅπου τιμᾶται.

LIBER II.

2.

Stobæus Eclog. phys. tom. I, p. 520 ed. Heeren.: Ἀπολλώδωρος ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ Θεῶν Πυθαγορείαν εἶναι τὴν περὶ τούτων, τὸν αὐτὸν εἶναι Φωσφόρον καὶ Ἑσπερον, δοξαί.

3.

Erotian. Lex. Hippocrat.: Χάριτας· αἱ Χαραί· ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἑλεσίᾳ. Μέννηται καὶ Ἀπολλώδωρος ἐν δευτέρῳ περὶ Θεῶν, φησὶ δὲ αὐτὰς κληθῆναι ἀπὸ μὲν τῆς χαρᾶς Χάριτας. Καὶ γὰρ πολλάκις οἱ ποιηταὶ τὴν χάριν χαρὰν καλοῦσιν.

LIBER III.

4.

Schol. Apollon. Rh. I, 1124: Quercus foliis coronati sacra faciunt Matri Deum. Ἡ γὰρ ὄρυς ἱερὰ τῆς Πέας, ὥς φησιν Ἀπολλώδωρος ἐν τρίτῳ περὶ Θεῶν.

DE DIIS.

Sopatri Eclogæ varis doctrinæ libris duodecim. Collegit autem hoc opus e multis et diversis historicis atque scriptoribus. Primus itaque liber de Græcorum fabulosis diis agit. Electa hæc ex Apollodori libro tertio de Diis, qui patria Atheniensis grammaticam docuit. Nec vero e tertio duntaxat libro hæc selegit: sed et e quarto, quinto, ac nono, itemque e primo (undecimo?), duodecimo, decimoquinto et decimo sexto usque ad quartum et vicissimum. Quibus collectaneis, quæ de diis fabulose ficta sunt, quæque historice narrantur, complectitur, deque heroibus, ac Dioscuris, nec non de iis, qui apud inferos degunt, et quæ horum sunt similia.

LIBER I.

1.

Apollodorus libro primo de Diis, sic Jovis Dodonæi etymologiam exhibet: «Quemadmodum Jovem Dodonæum quidam sic vocant a δίδωμι (do), quia dat nobis

omnia bona: Pelasgicum autem a πῖλας et γῆ, quia terræ vicinus est.»

Bodone, urbs Parrhæbica, teste Apollodoro.

LIBER II.

2.

Apollodorus altero de Diis libro Pythagoram ait primum opinatum, eundem esse Luciferum et Hesperum.

3.

Charites, i. e. Gratias, ut Sophocles quoque in Elegia. Meminit et Apollodorus in secundo De Diis, appellarique inquit ipsas Χάριτας, a voce χαρᾶ, quæ significat gratia. Poetæ enim sæpe τὴν χάριν dicunt χαρὰν.

LIBER III.

4.

Quercus sacra est Matri Deorum, ut Apollodorus dicit de Diis libro tertio.

LIBER VI.

6.

Harpocration v. Ἀποκομπαίς : Ἀποκομπαίσι τινες ἐκαλοῦντο θεοί, περὶ ὧν Ἀπολλόδωρος ἐν ἑκτῷ περὶ Θεῶν διαλεχταί.

LIBER IX.

6.

Steph. Byz. : Ἀρειος πάρος· ἀρωτήριον Ἀθήνησιν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ Θεῶν ἐννάτῳ, ἐν ᾧ τὰς φονικὰς κρίσεις ἐδίκασεν διὰ τὰς ἀπὸ τοῦ σιδήρου γιγνομένης μικροφονίας.

LIBER XIV.

7.

Macrob. Sat. I, 17, p. 297 : *Apollodorus in libro quartodecimo περὶ Θεῶν, ἵστιον solem scribit ita appellari Apollinem ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν κόσμον ἵσθαι καὶ ἵναί (f. ἵναί), quod sol per orbem impetu fertur.*

Ad eundem librum sine dubio respexit auctor libelli de Allegoriis Homericis 7 : postquam dixerat Apollinem nihil a sole differre, sed idem numen duobus nominibus ornari, idque tum ex μυστικοῖς λόγοις constare tum a vulgari dicto, Ἥλιος Ἀπόλλων, ὃ δὲ γε Ἀπόλλων ἥλιος, pergīt : Ἡκρίβωται δ' ἡ περὶ τούτων ἀπόδειξις καὶ Ἀπολλοδώρῳ, περὶ πᾶσαν ἱστορίαν ἀνδρὶ δεινῷ. Διὰ τοῦτ' ἔγωγε τὴν ἐπιπλέον ἐξεργασίαν καὶ ἀκαίρου λόγου περιττὸν ἐπερῆσομαι μῆκος.

LIBER XVI.

8.

Steph. Byz. v. Ἀρχάς : Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ

LIBER VI.

5.

Diī quidam Avertunci vocabantur, de quibus Apollodorus in libro sexto de Diis commentatus est.

LIBER IX.

6.

Areopagus, collis in urbe Athenarum, teste Apollodoro libro nono de Diis, ubi sententiam capitis de homicidiis ferro perpetratis pronuntiabant.

LIBER XIV.

7.

Scriptit etiam Apollodorus demonstrationem harum rerum accuratissime, vir in quovis studiorum genere gravissimus; quocirca ego prolixius hic immorari ac in-tempestivus esse supersedeo.

LIBER XVI.

8.

Apollodorus libro decimo sexto in Deorum Originibus perhibet de Cerere : Homines Cereri Arcadia sacrificaturos... nam post primam frumenti rationem sacrificium

Θεῶν ἐκκαίδεκάτῃ βιβλίῳ περὶ Δήμητρός φησιν, ὅτι Ἀρκάδια τῇ Δήμητρι μέλλοντες θύειν ἄνθρωποι· ταύτην γὰρ τὴν θυσίαν συνεστήσαντο μετὰ τὸν πρῶτον σπόρον, ὅτι αὐτῆς ἐκ τῆς γῆς ἱμαλὴν ὃ καρπὸς εἰς τροφήν καὶ σπόρον, καὶ οὕτω τὰ Ἀρκάδια τιμῆς χάριν. Locus mutilus; Heynius suspicatur ἐκ τῆς γῆς ταύτης, i. e. ex Arcadia. • Traduxere scilicet Arcades Cereris fabulam ad se. •

LIBER XVII.

9.

Schol. Sophocl. OEd. Col. 502 : Καὶ Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῇ περὶ Θεῶν ἐκκαίδεκάτῃ περὶ τοῦ τῶν Ἡσυχιδῶν γένους καὶ τῆς ἱερείας φησί.

LIBER XX.

10.

Porphyrus apud Stobæum Ecl. phys. I, 52, tom. I, p. 1004 ed. Heeren. : Τοῦ δὲ Ἀπολλοδώρου ἐν τῷ εἰκοστῷ περὶ τῶν Θεῶν συγγράμματι, ὃ ἐστὶ περὶ τοῦ Ἄδου, τάδε περὶ τῆς Στυγὸς λεγόμενα εὑρομεν· « ἀρκτέον γὰρ ἀπὸ τούτων, τῆς τε τῶν ὀνομάτων παρεμφάσεως οὐ καταφρονητέον. Ἐκ γὰρ τοιούτων δρμώμενοι πιθανῶς καὶ τοὺς ἐν Ἄδου νομιζομένους ποταμοὺς κατανομάκασιν· Ἀχέροντα μὲν διὰ τὰ ἄχρη, ὡς καὶ Μελανιτιπίδης ἐν Περσεφόνῃ.

Καλεῖται δ' ἐν κόλποισι

Γαίας ἔχεα προχέων Ἀχέρων.

Ἔτι καὶ Λιεύμνιός φησι·

Μυρίασι παγαῖς

δακρύων Ἀχέρων ἔχειν τε βρύει.

Καὶ πάλιν·

Ἀχέρων ἔχεα βροτοῖσι πορθεύει.

illud decrevisse, quia ex hac terra fructus et ad alimentum et ad rationem prodisset : inde hæc festa honoris gratia Arcadia dici.

LIBER XVII.

9.

Apollodorus libro de Diis decimo septimo de Hesychidarum familia et sacerdotio loquitur.

LIBER XX.

10.

In vicesimo Apollodori de Diis volumine, quod de Inferis inscribitur, hæc de Styge reperi : « ... ab his enim incipiendum est, nec nominum contemnenda explicatio; siquidem hæc ratione fluvios quoque Inferorum nuncuparunt, Acherontem quidem a doloribus (ἄχρην) quem admodum ait in Proserpina Melanippeus :

Terræ in gremio tristia fundens

lamenta Acheron.

Ac similiter ait Licymnius :

Fontes mille

feri lacrimarum, mille dolores Acheron.

Et iterum :

Acheron luctifer mortalibus.

Ἀχέρων δὲ καὶ Ἀχερουσία λίμνη ταυτὸν, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Πολυξένῃ τὴν τοῦ Ἀχιλλεύου ψυχὴν εἰσάγει λέγουσαν·

Ἄτὰρ ἀπαιθνής τε καὶ μελαμβοαῖς
λυπούσα λίμνης ἦλθον ἡχοῦσας γόους
Ἀχέροντος ὀδυκλῆτας ἄρσενας χόας·

ἀτὰρ τῶν νεκρῶν λέγων παιῶνα οὐκ ἐχούσας, ἄρσενας δὲ χόας τὰς οὐδὲν ἐκτραφεύσας θήλαα μὲν γὰρ τὰ καρποφόρα, ἄρσενά δὲ τὰ ἄγονα λέγονται, [διὰ] τὸ μὲν τὸ σπέρμα παρέχειν μόνον, τὴν δὲ καὶ ἐκτρέφειν. Ὅθεν καὶ θῆλυς ἔερση, ἡ πολύγονος καὶ τροφίμη. Διαπεραιούσθαι δὲ ὑπὸ τῶν ἀπογινόμενων τὸν Ἀχέροντα φαίνει εἰκότως· ὁ γὰρ μεταγλαχῶς πάντα τὰ τοῦ ζῆν ἄχῃ σχεδὸν ὑπερῆρε, καὶ ἔστιν ἐν ἀπονίᾳ καὶ ἀλυπία πάσῃ. Γοργύραν δὲ τοῦ Ἀχέροντος γυναῖκα προσανέπλασαν, ἀπὸ τοῦ γοργὰ φαίνεσθαι τοῖς πολλοῖς τὰ ἐν Ἄδου· καθὼ δὲ καὶ αὐτοῦ τούτου τιθήνην ὁ Σώφρων Μορμολύκαι ὠνόμασε. »

Ταῦτα δὲ εἰπὼν περὶ τοῦ Ἀχέροντος Ἀπολλόδορος ἐπάγει περὶ τῆς Στυγὸς αὐταῖς λέξεσι ταῦτα· « Στύγα δὲ δεινὴν τινα καὶ φοβεράν ὑποστησάμενοι δαίμονα, θεῶν ὄρκιον, ἐν Ἄδου τε ταύτην κατωκισαν, καὶ τῆς προσηγορίας ταύτης ἤξιώσαν ἀπὸ τοῦ στυγνάζειν τοῖς πένθεσι, καὶ στίγχεσθαι τὰ ἐν Ἄδου. Ὅρκιον δὲ τῶν θεῶν, δι' ἐναντιότητα· ἡ μὲν γὰρ τῶν ὄντων τε καὶ ζώντων φαρμακὴν ἔχει δύναμιν, ὅσον ἐφ' ἑαυτῇ· οἱ δὲ τῇ τε προαιρέσει καὶ τῷ τρόπῳ διιστῆ-
κασι. »

Τοσαῦτα περὶ τῆς Στυγὸς εἰπὼν, ἐπάγει· « Κωκυτὸν δὲ ποταμὸν ἀνέπλασαν ἀπὸ τοῦ κωκύειν· ὅς ἐστι Στυγὸς καὶ στυγνάζεως ἀπορρώξ. Τοιούτου δὲ ἐστὶ γένους καὶ ὁ Πυριφλεγέθων· εἰρηται γὰρ ἀπὸ τοῦ

πυρὶ φλέγεσθαι τοὺς τελευτῶντας, ὡς Ὅμηρος ἐπὶ-
σιν (Od. A, 218)·

Οὐ γὰρ ἐπὶ σάρκασι τε καὶ ὀστέσιν ἵνες ἔχουσιν·
ἀλλὰ τὰ μὲν τε πυρὸς κρατερὸν μόνος αἰδομένοιο
δαμνῇ, ἐπεὶ καὶ πρῶτα λίπη λεία· ὀστέα θμός·
ψυχὴ δ', ἥδ' ὄνειρος, ἀποπταμένη πεπότηται.

Ὑποτίθεται γὰρ τὰς ψυχὰς τοῖς εἰδωλοῖς τοῖς ἐν τοῖς κατόπτοις φαινόμενοις ὁμοίας, καὶ τοῖς διὰ τῶν ὑδάτων συνισταμένοις, ἃ καθάπαξ ἡμῖν ἐξείκασται καὶ τὰς κινήσεις μιμεῖται, στερεομένη δ' ὑπόστασιν οὐδαμῶν ἔχει εἰς ἀντίληψιν καὶ ἀρῆν, ὅθεν αὐτὰς βροτῶν εἰδῶλα καμώντων λέγει. »

Οἱ πλείους δὲ ὕδωρ ἰσότηρσαν τὴν Στύγα ἐπίγειον, φύσιν ἔχον ἀμύνεσθαι τοὺς κατ' αὐτοῦ ψευδῶς ὁμοῖσαι τολμήσαντας. Διαβόητον μὲν τοῖνυν Στυγὸς ὕδωρ κατὰ Ἀρχαίαν οἱ ἱστορικοὶ ἀναγεγράφασιν, ὧν ἐστὶ καὶ Ἡρόδοτος (VI, 74), ὃς ἐν τῇ ἑκτῇ τὰ κατὰ Κλειμένην ἀφηγούμενος, γράφει ταῦτα· Ἐνταῦθεν δὲ ἀφικόμενος εἰς τὴν Ἀρχαίαν, νωτῆρα ἐκρησσε πράγματα, συνιστὰς τοὺς Ἀρχαίαν ἐπὶ τῇ Σπάρτῃ· ἄλλους τε ὄρκους προσάγων σπῖ, καὶ δὴ καὶ ἐς Νώνακριν πόλιν πρόθυμος ἦν τῶν Ἀρχαίων τοῦ· προεστῶτος ἀγινέων, ἐξορκῶν τὸ Στυγὸς ὕδωρ. Καλλίμαχος δ' ἐν τῷ περὶ Νυμφῶν συγγραμμάτι καὶ τὸ ἰδίωμα τοῦ ὑδατος ἀφηγείται, λέγων οὕτω· Στὺξ ἐν Νωνάκρῃ κρήνη τῆς Ἀρχαίας, ἥς ὕδωρ ἐστὶ τὸ διακρίπτον πάντα τὰ ἀγγεῖα, κλῆν τῶν κρατίνων.

Postrema inde a verbis οἱ πλείους δὲ ὕδωρ fortasse non sunt Apollodori, sed Porphyrii. Nam novum hic incipit ἀποσπασμάτων.

11.

Clemens Alex. Cohort. p. 12, l. 9 Pott., p. 4. Sylburg. : Καὶ μοι δοκεῖ τὰ ὄργια καὶ τὰ μυστήρια

Acheron porro et Acherusia palus idem valent, quem admodum Sophocles in Polyxena Achillis animam introducit loquentem :

Ripas nullo latu cantu resonantes atque nigras
relinquens paludis sonantis gemitus,
Acherontis acuto strepitu ripas alluentis steriles undas.

In quibus mortuorum regiones pascere carentes dicit, masculas vero undas, quae nihil producant; quandoquidem frugifera feminea, sterilia vero mascula dicuntur, quod ille semen dumtaxat supponit, haec etiam nutriet : unde etiam ros femineus a fecunditate dicitur. Nec immerito dicunt a mortuis Acherontem trajici, quoniam tales omnes vitae dolores exceperunt, omnique labore ac dolore carent. Gorgyram deinde Acherontis uxorem finxerunt, quod horrenda (γοργή) plerisque videntur quae ad Inferos pertinent : ut et ejus nutricem Sophron Mορμολύκαι vocavit. » Atque haec de Acheronte locutus Apollodorus, ista de Styge subiungit : « Stygem vero horrendam quandam fingentes deam, ac deorum iurandum, tum apud Inferos eam collocarunt, tum, quod contristatur calamitatibus et invari pro luctu sunt Inferi, hoc eam nomine donarunt. Deorum vero iurandum per contrarium, quandoquidem ut haec vitae tollendae vim in eo habet, ita illi voluntate ac moribus ab eo distant. » Quibus de Styge positis, haec subiicit : « Cocytum porro fluvium a

ploratu fluxerunt, qui Stygis est rivus. Neque alius generis est Pyriphlegethon, ab urendis mortuis dictus, quemadmodum Homerus ait :

Nam nec adhuc carnem, nec habent ossa arida nervi,
illa sed ardentis victrix violentia flammam
edomat, ut primum spirantem vita reliquit,
est anima, ut fumus, supera in comae volavit.

Ponit enim animas imaginibus speculorum vel aquarum similes, quae ut plane nos exprimunt ac motus imitantur, ita solidam naturam ad contactum non habent : quae de causa illas vitae simulacra carentium nominat. »

Plerique sane aquam terrenam Stygem tradiderunt, quae per ipsam pejerantes punire posset : verumtamen principium Stygem in Arcadia posuerunt historici, in his Herodotus, qui libro sexto de Cleomene agens haec scribit : Hinc in Arcadiam delatus, novis rebus studebat, Arcadibus contra Lacedaemonios concitatis, quum alia ab illis exegit iuramenta, quodvis adhibens iurandum, tum Nonacria Arcadum principes deductos iurejurando per Stygiam aquam adstringere voluit. Callimachus quoque libro de Nymphis (de fontibus) aquae proprietatem his verbis refert : Styx Arcadiæ fluvius est ad Nonacria, omnia vasa, praeter cornea, portandena.

11.

Mihi quidem videtur horum vocabulorum, Orgia et

δαίν ἐτυμολογεῖν, τὰ μὲν ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς Διοῦς τῆς πρὸς Δία γεγεννημένης, τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος περὶ τὸν Διόνυσον· εἰ δὲ καὶ ἀπὸ Μυυόντος τινος Ἀττικοῦ, ὃν ἐν κυνηγίῳ διαφθάρηαι Ἀπολλόδωρος λέγει, οὗ φθόνος ἑμῶν δεδοξάσθαι τὰ μυστήρια ἐπιτυμβίῳ τιμῇ.

Eadem ap. Euseb. Præp. evang. II, 3, nisi quod pro Μυυόντος habet Μυσούντος. « Videtur ita tradidisse Apollodorus mysteria principio in honorem Myuntis defuncti instituta fuisse. »

12.

Athenagoras in Deprecat. c. 25 : Καὶ ὅτι μὲν ἄνθρωποι (οἱ θεοί), δηλοῦσι μὲν καὶ Αἰγυπτίων οἱ λογώτατοι, οἱ θεοὺς λέγοντες αἰθέρα, γῆν, ἥλιον, σελήνην, τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους θνητοὺς νομίζουσι καὶ ἱερά τοὺς τάφους αὐτῶν. Δηλοῖ δὲ καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ Θεῶν.

13.

Clemens Al. Cohort. adv. Gent. p. 25 (p. 8) : Πολλὰ κάγαθὰ Κῆρες σχοίαν, οἱ καταθύουσιν αὐτῷ (Μαρτί) τοὺς κύνας. Σκύθαι δὲ τοὺς θνους ἱερῶντες μὴ παύεσθαι, ὥς Ἀπολλόδωρος φησὶ καὶ Καλλιμαχος.

Arnob. Adv. Gent. IV, p. 180 ed. Paris. : *Quis ei (Martii) canes ab Caribus, quis ab Scythis asinos immolari (prodidit)? non principaliter cum ceteris Apollodorus?*

14.

Zenobius Cent. V, 22 : Μῆλον Ἡρακλῆς. Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Θεῶν, ὅτι θύεται Ἀθήνησιν Ἡρακλεῖ ἀλεξικῶς ἰδιόζουσα τις θυσία. Τοῦ γὰρ βοὸς ποτὶ ἐκφυγόντος, ὃν ἔμελλον Ἡρακλεῖ προσέξαι, μῆλον λαβόντας καὶ κλάδους υποθέοντας, τέσσαρας μὲν ἀντὶ σκελῶν, δύο δὲ ἀντὶ κεράτων, σχηματίζει τὸν βοῦν, καὶ οὕτω τὴν θυσίαν ποιήσασθαι.

mysteria, etymologiam exponendam esse. Atque illa quidem ἀπὸ τῆς ὀργῆς, hoc est, ab ira, Ceteris in Jovem; hæc autem ἀπὸ τοῦ μύσους, hoc est, ab execratione et abominatione, quæ accidit circa Dionysum, dici videntur; quodsi a Myunte quodam Attico, quem dicit Apollodorus interisse in venatione, derivatis, non invidere, vestra mysteria decorari honore funebri.

12.

Deos fuisse homines declarant tum Ægyptiorum doctissimi, qui deos dicentes ætherem, terram, solem, lunam, ceteros habent homines mortales atque sacra eorum sepulcra, tum Apollodorus in libro de Diis.

13.

Multis angeantur bonis Ceres, qui canes ei (Martii) sacrificant. Scythas autem non cessant mactare asinos, ut dicit Apollodorus, et Callimachus.

14.

Malum Hercules] Apollodorus libro de Diis, Athenis sacrificatum ait Herculi Avernunc singulari sacrificio. Fugiente enim bove, quem ipsi immolandum destinavissent, pomo accepto ramos apposuisse, quattuor pro cruribus, duos vero pro cornibus, ut bovis speciem præteret, itaque sacrificium peractum esse.

Cf. Suidas v. Μῆλιος Ἡρακλῆς. et Pollux I, 30, 31.

15.

Athenæus VII, p. 306, A : Ὁ κίθαρος (piscis) ... ὅτι δὲ διὰ τὸ ὄνομα ἱερὸς εἶναι νενόμισται τοῦ Ἀπολλωνος, εἴρηκεν Ἀπολλόδωρος.

16.

Athenæus VII, p. 325, B : Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τοῖς περὶ Θεῶν τῇ ἑκᾷ φησὶ θύεσθαι τρίγλην διὰ τὴν τοῦ ὀνόματος οἰκιστήν· τριμορφος γὰρ ἡ θεός.

17.

Athenæus XIII, p. 571, C : De illis heteris, ait, verba feci, quæ solæ præ ceteris mulieribus ab *amicitia* nomen invenerunt, ἀπὸ τῆς παρ' Ἀθηναίους καλουμένης ἑταίρας τῆς Ἀφροδίτης. Παρὶ τῆς φησὶν ὁ Ἀθηναῖος Ἀπολλόδωρος οὕτως· « Ἑταίραν δὲ τὴν Ἀφροδίτην τὴν τοὺς ἑταίρους καὶ τὰς ἑταίρας συνάγουσαν· τοῦτο δ' ἐστὶ φιλίας. »

Cf. Hesych. in Ἑταίρας ἱερὸν.

18.

Harpocration : Πάνδημος Ἀφροδίτη. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ Θεῶν, πάνδημον φησὶν Ἀθήνησι κληθῆναι τὴν ἀφιδρυθείσαν περὶ τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν, διὰ τὸ ἐνταῦθα πάντα τὸν δῆμον συνάγεσθαι τὸ παλαιὸν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ὥς ἐκάλουν ἀγοράς.

Exscripsit partim Suidas.

19.

Schol. Apollonii III, 541 : Ἀπολλόδωρος φησὶν ἐν τῷ περὶ Θεῶν, ὅτι ἡ περισσότερὰ ἱερὰ Ἀφροδίτης. Διὸ καὶ λάγνον [διὰ τὸ λάγνον voluit Heyn.], παρὰ γὰρ τὸ περισσῶς ἔρῃν λέγεται.

Postrema cod. Paris. exhibet ita : Διὸ καὶ λάγνη. Καὶ τὸ ὄνομα δηλοῖ· παρὰ γὰρ etc.

15.

Esse autem hunc piscem (*citharum*), propter nomen suum, sacrum habitum Apollini, scripsit Apollodorus.

16.

Apollodorus in libro de Diis, Hecatz ait mullum (τρίγλην) sacrificari, ob nominis congruentiam : triformis enim hæc dea est.

17.

Ab illa quæ apud Athenienses *Hetæra Venus* appellatur, de qua Apollodorus in libro de Diis ait : « *Hetæra*, Venerem, quæ sodales et *hetæras*, id est amicas, conjungit.

18.

Venus πάνδημος (quasi *totius populi*). Ita Apollodorus in opere de Diis ait appellatam Athenis esse eam quæ dedicata erat in foro antiquo, quod ibi olim populus universus ad conciones, quas fora vocabant, conveniret.

19.

Apollodorus in libro de Diis columbam (περιστέρην) sacram esse Veneri dicit. Quare esse libidinosam, sicut jam nomen ostenderet. Nam παρὰ τὸ περισσῶς ἔρῃν, i. e. a nimia amandi cupidine, appellatam esse.

20.

Porphyr. De abstinentia lib. II, § 55 : Καὶ Λακεδαιμονίους φησὶν ὁ Ἀπολλόδωρος τῷ Ἄρει θύειν ἄνθρωπον.

Eadem Theodoretus et Cyrillus apud Meurs. Miscell. Lacon. II, 14.

21.

Schol. Aristoph. Ran. 330 : Μυροῖν στερφάνῃ ἐστυφανοῦντο οἱ μεμνημένοι, οὐχ, ὥς τινες νομίζουσι, κισσίνῃ. Ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος καὶ τοὺς Θεσμοθέτας φησὶ διὰ τοῦτο μυροῖν στέφασθαι, ὅτι οἰκείως ἔχει πρὸς τὸ φυτὸν ἡ θεὰς, καὶ ὅτι τοῖς χθονίοις ἀφιέρωτο. « Turbatus est ordo sententiarum hujus scholii : media sunt in finem rejicienda. » Heynius.

22.

Photius Lex. MS. : Καλλιγένειαν. Ἀπολλόδωρος μὲν τὴν γῆν · οἱ δὲ Διὸς καὶ Δήμητρος θυγατέρα · Ἀριστοφάνης (Thesm. 306) δὲ ὁ κομικὸς τροφόν.

V. Intpp. ad Hesych. in Καλλιγένειαν.

23.

Harpocration : Αὐτόχθονες. Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Θεῶν κληθῆναι φησὶν αὐτοὺς αὐτόχθονας, ἐπεὶ τὴν χθόνα, τουτέστι τὴν γῆν ἀργὴν οὖσαν πρῶτοι εἰργάσαντο.

Eadem Suidas, non addita fontis notitia.

24.

Harpocration : Κύρβεις. Κύρβεις φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Θεῶν ἔχειν ἐγγεγραμμένους τοὺς νόμους. Εἶναι δὲ αὐτοὺς λίθους ὀρθοὺς ἐστῶτας · ὁ δὲ ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος ἀνατάσεως, διὰ τὸ κεκορυφῶσθαι, κύρβεις ἐκάλουν. Ὡς περὶ καὶ κυρβάσιαν τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τιθεμένην (τιθεμένην Phot. Lex., ubi eadem fere leguntur).

Idem : Ὁ κάτωθεν νόμος, ... ὅτι γὰρ βουστροφηδὸν ἦσαν οἱ ἄξονες καὶ οἱ κύρβεις γεγραμμένοι, δεδήλωκεν Εὐφορίων ἐν τῷ Ἀπολλοδώρῳ.

20.

Lacedæmonios Apollodorus dicit Marti sacrificare homines.

21.

Myrto, non vero bedera, ut nonnulli putant, coronati erant initiat. Apollodorus vero Thesmothetas quoque dicit myrto coronari, quia hæc planta peculiariter pertinet ad Cererem atque diis inferis consecrari solebat.

22.

Calligeniam Apollodorus dicit Tellurem, alii Jovis et Cereris filiam, Aristophanes comicus Cereris nutricem

23.

Apollodorus in libris de Diis Athenienses αὐτόχθονες vocatos esse scribit, quia τὴν χθόνα, id est terram, quæ inculta et iners jacebat, primi coluissent.

24.

Apollodorus in libris de Diis testatur κύρβεις habuisse leges incisas : esse autem ipsos lapides arrectarios : ita ut a stando στήλας, quod vero in acumen desinerent, a verbo

25.

Schol. Aristoph. ad Nub. 447 : Ἀπολλόδωρος δὲ φησὶ πᾶσαν δημοσίαν γραφὴν καὶ νόμους κύρβιν καλεῖσθαι · ὅτι οἱ ἀρχαῖοι λίθους ἱστάντες, τὸ δόξαν ἀνέγραφον ὁδὸς ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας ἐκάλουν, κύρβεις δὲ ἀπὸ τῆς εἰς ὕψος ἀνατάσεως · ὕστερον δὲ, τὰ ξύλα λευκωμένα γράζοντες δημοσίως ἐκάλεισαν. Κύρβιν οὖν ἡ περιέχουσα τὰς ἱερὰς γραφὰς στήλη.

Eadem iisdem fere verbis Schol. Apollon. IV, 280. Ceterum ex his non potest dijudicari utrum Atticæ illæ columnæ lapideæ fuerint an ligneæ. Posterius aliunde probare studet Preller. ad fragm. Euphor. p. 88 sq.

26.

Suidas : Κύρβεις. Τοὺς Κύρβεις φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐγγεγραμμένους ἔχειν τοὺς νόμους · εἶναι δὲ λίθους ὀρθοὺς ἐστῶτας, ὥς ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας καλεῖσθαι, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος παρατάσεως, διὰ τὸ κεκορυφῶσθαι, κύρβεις · ὥσπερ καὶ κυρβάσιαν τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τιθεμένην.

Idem mox : Κύρβεις οὖν παρὰ τὸ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος ἀνατεταμέναις. Ἡ ἀπὸ τῶν Κορυβάντων ἐκείνων γὰρ εἴρημα φησὶ καὶ Ἀπολλόδωρος.

Eadem Schol. ad Arist. Aves 1354. Adde Photii Lexic. : Κύρβεις ... εἰρηται δὲ ἀπὸ τοῦ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος, ἢ κατασκευῶσθαι, ὥς Ἀπολλόδωρος. Θεόφραστος δὲ ἀπὸ τῶν Κρητικῶν Κορυβάντων · τῶν γὰρ Κορυβαντικῶν ἱερῶν ὅσον ἀντίγραφα αὐτοὺς εἶναι. Vid. Intpp. ad Hesych. in Κύρβιν, et Timæum Lexic. Plat. et Ruhnk. p. 170.

« Etymol. M. Apollodori etymologiam non memorat; Apollodoream rationem ut assequaris, tenendum, eum κορυφῆν, κυρβῆν, flexisse, unde κύρβιν factum sit; etiam κόρη, si vera habet Etymol. M. in κόρη, v. infra fragm. Etymologicorum. Sed κατασκευῶσθαι quid sit, et an Apollodori sit, dubito; videri potest ad antiquam vocem σκι-

κορυφῶν κύρβιν vocatæ essent, ut et κυρβάσι nominatur tiara capiti imposita.

Azones et Cyrbes scriptos fuisse lineis in gyros revolutis, docuit Euphorion apud Apollodorum.

25.

Apollodorus dicit omnem actionem publicam atque leges appellari cyrbes, quod veteres decreta inscribebant lapidibus, quos erectos a statione vocabant στήλας, cyrbes vero, quod in altum surgebant. Verum postea ligna, albefacta, quibus ad hanc rem utebantur, similiter vocabant. Cyrbis igitur columna, quæ leges sacras continet.

26.

Apollodorus dicit in cyrbidibus leges fuisse scriptas, easque fuisse lapideas, et erectas stetisse; ita ut a stando quidem appellarentur στήλας, κύρβεις autem, quod surgentes in acumen desinerent, instar tiaræ capitis, quæ κυρβάσι vocabatur.

Κύρβεις dictæ sunt, quod fastigium earum in acumen desinebat; vel de Corybantibus, quorum inventum esse cyrbes Apollodorus quoque testatur.

ροῦσθαι, σκιρῶν, σκυρῶν, σκυρῶν, *durum, spectare, et catascirῶsθαι, induruisse, rigere, stare, fuisse*. V. Hesych. in Σκυρῶσθαι et similibus, et Σκυρῶσθαι, λιθῶσθαι. In interpretatione Apollodorea tamen tantum τὸ κορυφῶσθαι memorant ceteri. » *Heynius.*

27.

Harpocration in Μείων καὶ Μειαγωγός: Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Θεῶν, Οἱ φράτορες, φησὶν, ἵνα μείζονας νέμονται μερίδας, ἐπιφώνουν ἱστοῦτας (Heyn. conj. περιμυστῶτες), Ἰστανεὶν δέ, μείων γάρ ἐστι. Eadem Suidas et Phot. Lex., sed corrupte. Cf. Schol. Aristoph. Ran. 810.

28.

Schol. Aristophan. Acharn. 925 (961): Χόας. ... ἱερτὴ τις παρ' Ἀθηναίους ἀγομένη Ἀνθεστηριῶνος δωδεκάτῃ (al. l.) Φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος, Ἀνθεστήρια καλεῖσθαι κοινῶς τὴν διὰ τὴν Διονύσου ἀγομένην, κατὰ μέρος δὲ Πιθογίαν, Χόας, Χύτραν. Καὶ αὐθα. Ὅτι Ὀρέστης μετὰ τὸν φόνον εἰς Ἀθήνας ἀφικόμενος (ἦν δὲ ἱερτὴ Διονύσου Ἀγναίου), ὥς μὴ γένοιτο σφίσιν ἁμόσπονδος ἀπεικτονὸς τὴν μητέρα, ἐμυχανήσατο τοῖσδε τι Πανδίων· χοᾶ οἶνον τῶν δαιτυμόνων ἐκίστω παραστήσας, ἐξ αὐτοῦ πίνειν ἐκέλευσε μηδὲν ὑπομεινύντας ἀλλήλοις, ὥς μήτε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατῆρος πίοι Ὀρέστης, μήτε ἐκείνος ἀχθοίτο καθ' αὐτὸν πίνων μόνος· καὶ ἀπ' ἐκείνου Ἀθηναίους ἱερτὴ ἐνομίσθη οἱ Χόας. I. lege Πιθογία... Χύτρα.

Eadem Suidas; Harpocration nomini priorem partem habet.

29.

Jo. Lydus De mensibus a Schow. ed. p. 82, de Dionysio: Φέρεται δὲ καὶ τις μῦθος περὶ αὐτοῦ (τοῦ Διονύσου) ὥς εἴη γεγονὼς ἐκ Διὸς καὶ Γῆς, τῆς δὲ Γῆς Θεμέλης προσαγορευομένης διὰ τὸ εἰς αὐτὴν πάντα

καταθεμιλιῶσθαι, ἦν κατὰ συναλλαγὴν ἐνὸς στομαχίου τοῦ ε, Σεμέλην οἱ ποιεῖται προσηγορεύεσθαι.

30.

Schol. ad Odyss. Ψ, 198: Ἑρμῖν δασκῆσας): Ἑρμῆς δὲ Διὸς καὶ Μαίας τῆς Ἀτλαντος, καὶς ἐτι ἄν, ἐν ἀνθρώποις τέσσαρα μέγιστα εἴρετο· γράμματα, καὶ μουσικὴν, καὶ παλαίστραν, καὶ γεωμετρίαν. Ὅθεν καὶ τοὺς Ἕλληνας τετράγωνον αὐτὸν δασκῆσαι, καὶ οὕτως ἐν τοῖς γυμνασίοις ἀναθεῖναι. Τῷ δὲ ὄνειροπομπὴν αὐτὸν εἶναι, καὶ τοὺς κοιμωμένους αὐτῷ εὐχεσθαι, καὶ αὐτὸν ἀναμένειν, εἰσόντο ἐν τοῖς θαλάμοις ἔχειν αὐτὸν φύλακα τοῦ ὕπνου, ἐπινοῆσαι τε καὶ δασκῆσαι τοὺς τῶν κλισίων πόδας εἰς τὴν τοῦ θεοῦ πρόσφιν, ὅπως ἀλεξήτορας ἔχοντας ἰδέας [Barnes. em. ἰδίου: Heyne mavult ἀλεξήτορας (sc. θεοῦ) ἰδέας. Neutrum necessarium], τὰ μὲν δαίματα μὴ φοβοῖντο, προσδοκῶν δὲ πλείστην ἐπαφροδίσιαν διὰ τῶν ὀνειράτων. Ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ τῷ Ἀθηναίῳ.

31.

Eustath. ad e. l. p. 1951, 16: Κυλλήνιος δὲ Ἑρμῆς, μυθικῶς μὲν ἀπὸ Κυλλήνης, ἥτις ὁρος ἐστὶν Ἀρκαδίας, σταδίων ἑννέα Ὀλυμπιακῶν, παρὰ πόδας ὀδοσκόποντα, καθὰ φασὶν ἱστορεῖν Ἀπολλόδωρον, ὀνομασθὲν ἀπὸ Κυλλήνης ἡρώιδος τινός· περιβάδεται δὲ διαπερνώντας ἐν τοῖς περὶ τοῦτο τὸ ὄρος τιμᾶσθαι τὸν Ἑρμῆν, καὶ αἰθεῖν σχεῖν τὸ λεγθὲν ἐπίθετον.

Exscripsit hæc Eustath. ex Steph. Byz. v. Κυλλήνη, ὁρος Ἀρκαδίας, σταδίων ἑννέα παρὰ πόδας ὀδοσκόποντα, ἀπὸ Κυλλήνης Ναϊδος νόμης. Etiam ea quæ sequuntur Heynius Apollodoro deberi suspicatur: Ἐν τούτῳ δὲ φασὶ τῷ ὄρει τοὺς κοττύφους λευκοὺς γίνεσθαι, ἀλλοθὶ δὲ μηδαμῇ, καὶ φωνὰς ποικίλας προΐεσθαι· θηρεύεσθαι δὲ πρὸς τὴν σελήνην· τῆς δὲ ἡμέρας εἰ τις ἐπιχειροίη, σφόδρα δυσθηράτους

27.

Apollodorus in libris de Diis, « Curiales, inquit, ut majores haberent portiones, acclamabant adstantes: Appendere oportet, nam justo minus est pondere. »

28.

Choes, festum quoddam apud Athenienses agi solitum duodecimo die mensis Anthesterionis. Apollodorus autem ait, Anthesteria generaliter vocari totum festum in honorem Bacchi celebrari solitum; particulariter vero distingui Pitthogia, Choes, Chytia. Aliter: « Quam Orestes post eandem [matris] Athenas venisset, eo tempore, quo festum Bacchi Lenæi celebrabatur; ne earundem libationum particeps fieret qui matrem occidisset, Pandion tale quid excogitavit. Singulis convivis congiuum apposuit, et e suo quemque bibere jussit, non vero cum aliis miscere; quo de ex eodem cratere biberet Orestes, ne ægre ferret, si ipse solus et separatim ab aliis biberet. Ab illo igitur tempore Choes festum apud Athenienses celebrari coepit.

29.

Est etiam fabula, quæ Dionysum e Jove atque Terra natum dicit, ex Terra inquam Themelē cognominata,

FRAGMENTA HISTORICORUM.

quippe in qua omnia tamquam in themelio, i. e. in fundamento suo, posita sint, quamque, una litera s commutata, Semelen poete vocant.

30.

Mercurius, Jovi ex Maja Atlantis filia natus, puer adhuc quattuor res maximas invenit: literas, musicam, palæstram, geometriam. Quare etiam Græci signa ejus quadrata fingunt, et sic ponunt in gymnasiis. Idem quia est ὀνειροπομπός, i. e. somnia immittit, dormituri eum precantur, exspectantque donec somnum injiciat; solent eum in cubiculis habere somni custodem, atque lectorum pedes student in dei formam elaborare, ut speciem ejus habeant malorum propulsatricem, nec terculamenta timeant, sed quam maximas ex somniis capiant delicias. Narratur res ab Apollodoro Atheniensi.

31.

Cyllenius Mercurius mythice dicitur a Cyllene, Arcadiæ monte novem stadiorum Olympiacorum deficientibus pedibus octoginta, ut narrare dicunt Apollodorum, nomen habente a Cyllene herodina. Decantatur autem præcipue in locis ad hunc sitis montem honorari Mercurium, indeque quod diximus illum nactum esse cognomen.

εἶναι. Quae eadem exscripsit Eustath. ad II. B, p. 300.

32.

Schol. Sophoclis OEd. Colon. 57: Τὴν Προμηθεύς] Περὶ τοῦ τὸν Προμηθέα περὶ τὴν Ἀκαδημίαν καὶ τὸν Κολωνὸν ἰδρῦσθαι, Ἀπολλόδωρος γράφει οὕτω τῇ περὶ θεῶν? « Σύντιμάται δὲ καὶ ἐν Ἀκαδημίᾳ τῇ Ἀθηνᾷ, καθάπερ ὁ Ἡρακλειώτης. Καὶ ἔστιν αὐτῷ καλαῖον ἱδρυμα, καὶ ναὸς ἐν τῷ ταμένει τῆς θεοῦ. Δείκνυνται δὲ καὶ βάσεις ἀρχαῖα κατὰ τὴν αἰσόδον, ἐν ᾗ τοῦ τε Προμηθέως ἔστι τύπος καὶ τοῦ Ἡρακλείου. Πειπνιόηται δὲ, ὥς καὶ Λυσισμαχίδης φησὶν, ὁ μὲν Προμηθεὺς πρῶτος καὶ πρεσβύτερος, ἐν δεξιᾷ σκῆπτρον ἔχων, ὁ δὲ Ἡρακλειώτης, νέος καὶ δεύτερος· καὶ βωμὸς ἀμφοῖν κοινὸς ἔστιν ἐν τῇ βάσει ἀποτετυπωμένος.

Excidit libri numerus et nomen operis. Ms:

γρ. οὕτω τῇ π. vacuo spatio relicto.

33.

Idem ibid. v. 58: Χαλκόπους ὁδός.] Ὡς οὕτω τινὲς καλουμένου τόπου ἐν τῷ ἱερῷ, χαλκόποδος ὁδός. Φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος δι' αὐτοῦ κατὰ βασιλιν εἶναι εἰς Ἄδου. Καὶ Ἰετρος δὲ μνημονεύει τοῦ χαλκοῦ ὁδοῦ καὶ Ἀστυδάμας. Καὶ τις τῶν χρησιμοποιοῦν φησὶ « Βοιωτοὶ δ' ἱπποῦς (f. ἱππῆς), ut ἱπποὺς καλῶνός ap. Schol. Sophocli. et ἱππότης v. 60. Heynius) ποτισταίχουσι Κολωνόν, Ἐνθα λίθος τριχάρανος ἔχει καὶ χαλκίος οὐδός. » V. Müller. Eum. p. 171 not.

34.

Idem ibid. v. 705: Κύκλος λείψει νιν Μόριον Διός] Μόριον Δία εἶπε τὸν ἐπὶ κτήν τῶν μορίων θαιῶν. Καὶ ἔστιν ὁ λεγόμενος Μόριος Ζεὺς [περὶ Ἀκαδημίαν], ὃς φησὶν Ἀπολλόδωρος· « Περὶ Ἀκαδημίαν ἔστιν ὁ, τι τοῦ Καταιβάτου Διὸς βωμὸς, ὃν καὶ Μό-

ριον καλοῦσι, τῶν ἐκτὶ μορίων παρὰ τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν ἰδρυμένων. »

« Forte hæc ad lib. XVII spectarunt. » Heynius.

35.

Schol. Apollonii I, 599: Ὀλυμποί δὲ εἰσιν ἑ. Μακεδονίας, Θεσσαλίας, ἐν ᾗ καὶ Ὀλύμπια φησὶν Ἀπολλόδωρος ἄγεσθαι, Μυσίας, Κιλικίας, Ἠλίδος, Ἀρχαδίας.

« Cf. Schol. Thucyd. I, 126. Et Demosth. II. παρακρυσθ. p. 401, 13, Olympia a Philippo, capta Olyntho, acta narrat. » Heynius. Dubitari potest utrum ex opere περὶ θεῶν hæc petita sint, an ex Chronicis aut Navium Catalogo.

36.

Schol. Theocr. II, 36: Ἀ θεὸς ἐν τριβόδοι· τὸ χαλκίον ὡς τέχος ἔχει.] Τὸν γὰρ χαλκὸν ἐκτείνον (ἐκτείνον, i. e. fecerunt accinere, ἐκτείνον, ἐκτείνουσι Heyn.; ἐκτείναν Jacobs.; ἤκειον Kiessling.; ἔκειον Coray. ad Plutarch. tom. II, p. 468) ἐν ταῖς ὤλεσι τῆς σελήνης καὶ ἐν τοῖς κατοικομένοις, ἐκτείνον ἐνομιζέτο καθαρὸς εἶναι καὶ ἀπαστασιῶς τῶν μαιημάτων. Διότι περὶ πᾶσαν ἀφοσίωσιν καὶ ἀποκαθάρσιν αὐτῷ ἔχρυντο· ὡς φησὶ καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τῇ περὶ Θεῶν. Aliud Scholion: Τὸ ἔχει ἐντὶ τοῦ φόβου, κρούει. Ἐπεὶ δὲ τοῦ χαλκοῦ ἡχος οἰκίαις τοῖς κατοικομένοις. Φησὶν Ἀπολλόδωρος Ἀθήνησι τὸν ἱεροφάντην τῆς Κόρης ἐπικαλουμένης ἐπικρούειν τὸ λεγόμενον ἡγεῖον. Καὶ παρὰ Λάκωσι, βασιλέως ἀποθανόντος, εἰώθει κρούειν λίθους.

37.

Schol. Theocr. Id. X, 41: Ἀντιέρσης... τοῦτον δὲ φησὶν Ἀπολλόδωρος ὥδην εἶναι θεριστῶν, λέγων οὕτω· « Καθάπερ ἐν μὲν θρήνοις Ἰάλαμος, ἐν δὲ θυνοῖς Ἰούλος, ἀφ' ὧν καὶ τὰς ὥδας αὐτὰς καλοῦσιν, οὕτως καὶ τῶν θεριστῶν ὥδην Ἀντιέρσης. » Cf. Athenæus XIV,

32.

De Promethei juxta Academiam atque Colonom consecratione Apollodorus scribit ita: « Colitur ille in Academia una cum Minerva, sicut Vulcanus. Atque est ei vetus signum fascesque in sacrario dom. Monstratur etiam basis antiqua in aditu, in qua Promethei signum et Vulcani. Primum vero et antiquius, ut Lysimachides quoque dicit, illud est Promethei dextra sceptrum tenentis, secundum vero ac recentius Vulcani. Et ara est utriusque communis in basi efficta.

33.

Limen æreum; sic appellatur locus quidam in sacrario. Dicit vero Apollodorus per id descensum esse ad inferos. Iustus quoque liminis ærei meminit et Atydamas. Atque eorum unus qui oracula condunt, dicit: « Boeoti tendunt ad Colonom equestrem, ubi saxum triceps et limen æreum. »

34.

Morium Jovem dixit sacrarum oleorum, quas morias vocant, inspectorem. Atque est hic Jupiter Morius ad Academiam, ut dicit Apollodorus: « Juxta Academiam ara est Jovis Catachata (i. e. qui per fulmina de caelo

descendit), quem etiam Morium nominant ab oleis ad Minervæ templum consecratis. »

35.

Olympi numerantur sex: Macedoniæ, Thessaliæ, in quo etiam Olympia agi Apollodorus dicit, Mysiæ, Ciliciæ, Elidiæ, Arcadiæ.

36.

Æs pulsabant in lunas defecta et ad mortuos, quem putaretur purum esse et liberans a contaminatione. Quare ad omnem expiationem et expurgationem eo utebantur, ut Apollodorus quoque in libro de Diis inscripto testatur.

Vox ἔχει in Theocrito posita est pro φόβου, κρούει, i. e. pulsæ. Etenim æris sonus peculiariter pertinet ad inferos. Apollodorus dicit Atheniæ sycophantam in Proserpina invocatione ἡγεῖον quod dicunt, i. e. vas æreum ita fabricatum, ut, quum tangitur, sonitum faciat, pulsare. Apud Lacedæmonios quoque, ubi rex vita decesserit, leborem pulsare solent.

37.

Lytiæ Apollodorus dicit cantilenam esse messorum, hic utens verbis: « Ut in threnis Iolemus, in hymnis vero Iulus, a quibus etiam ipsæ cantilenæ ita nominant, sic etiam messorum cantilena Lytiæ. »

p. 619, A. Photius in Lex.: Αιτωῖραν, φθὴν τινα ἦν ἔδουσιν οἱ θερίζοντες, ὡς ἐπίσημόν τινα γεγονότα τῶν παλαιῶν τὸν Αἰτωῖραν ἀνακαλοῦμενοι. Eichstadt. De dram. com.-satyr. p. 16 sqq.

38.

Hesych.: Ἀγρεύς δὲ Πάν παρὰ Ἀθηναίους, ὡς Ἀπολλόδωρος. Ex eodem Apollodoro fluxisse videntur quæ de flagellata Panis statua narrantur ap. Schol. Theocriti VII, 107.

39.

Suidas: Ἀμφιφῶντες, πλακοῦντες εἶδος· οἵτινες ἐγίνοντο, ὅτε δὲ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη πρῶτ' ὑπὲρ γῆς φαίνονται. Ἡ δὲ ἐκόμενον αὐτὸν (sc. τὸν πλακοῦντα), ἐκείνη ἡμέρα περιπηγνύντες ἐπ' αὐτῷ· ὡς φησὶν Ἀπολλόδωρος.

Cf. v. Ἀνάστατοι: ... ὀνομάζονται δὲ Ἀμφιφῶντες, ὡς μὲν τινες, ὅτι τότε γίνονται, ὅτε ἥλιός τε καὶ σελήνη πρῶτ' ὑπὲρ γῆς φαίνονται· ὡς δὲ Ἀπολλόδωρος, ὅτι κομίζουσιν αὐτοὺς ἐκείνη ἡμέρα παραπηγνύντες ἐπ' αὐτῶν. Igitur postrema tantum Apollodori sunt. Cf. Pollux lib. VI, 75, Hesych. v. Ἀμφιφῶν, Casaubon. ad Athen. XIV, p. 645, A.

40.

Suidas: Ταυροπόλον· τὴν Ἀρταμιν· ὅτι ὡς ταῦρος περίεσι πάντα, ὡς Ἀπολλόδωρος.

Eadem, sed non nominato Apollodoro, ap. Etym. M. v. Ταυροπόλον. Eadem habet Phot. in Lex., Apostol. XVIII, 23. Ex opere περὶ θεῶν hæc esse desumpta apparet ex Schol. ad Aristoph. Lysistr. 447: Νῆ τὴν ταυροπόλον] οὕτω τὴν Ἀρταμιν ἐκάλουν. Τὴν δὲ αἰτίαν Ἀπολλόδωρος ἐν τῇ περὶ Θεῶν ἐκτίθεται. Ἔστι δὲ ὅτι καὶ τὴν Ἀθηνᾶν οὕτω καλοῦσιν, ὡς Ξενομήδης Ἰσοπέρι.

41.

Macrob. Sat. I, 8: Cur autem Saturnus ipse in compedibus visatur, Ferrius Flaccus caussam se ignorare dicit. Verum mihi Apollodori lectio sic suggerit: « Saturnum Apollodorus alligari ait per annum laneo vinculo, et solvi ad diem sibi festum, id est mense hoc decembri, atque inde proverbium

38.

Ἀγρεύς (i. e. venationi præfectus) Pan appellatur apud Athenienses, teste Apollodoro.

39.

Amphiphontes (quasi Circumiacentes), placientiarum genus, quæ tunc parabantur, quum sol et luna mane supra terram apparerent. Vel sic appellatæ, quod eas circumferabant, faculis ardentibus circum eas undique fixis, ut Apollodorus docet.

40.

Ταυροπόλον Dianam dicunt, quod cum taurus omnia circumeat et lustret; ut Apollodorus ait.

43.

Acroria (summa pars montis), ejus incolæ dicuntur Acroriti; istæ vero appellatione apud Sicyonios Bacchus

ductum, deos laneos pedes habere. Significari vero decimo mense semen in utero animatum ad vitam grandescere: quod, donec erumpat in lucem, molibus naturæ vinculis detinetur.

42.

Idem I, 20: Æsculapium vero eundem esse atque Apollinem, non solum hinc probatur, quod ex illo natus creditur; sed quod ei et jus divinationis adjungitur. Nam Apollodorus in libris, quibus titulus est περὶ θεῶν, scribit quod Æsculapius divinationibus et auguriis præsit. Nec mirum, siquidem medicinæ atque divinationum consociatæ sunt disciplinæ.

Omnino plura in Macrobij Saturnalium primo ex Apollodori opere isto hausta esse suspicari licet. Heynius.

43.

Steph. Byz.: Ἀκρωρεῖα, ἄκρον ὄρους, ἐν ᾧ οἱ οἰκοῦντες Ἀκρωρεῖται. Οὕτω δὲ παρὰ Σικυωνίου ἐτιμᾶτο [ὁ Διόνυσος]. Ἐκαλεῖτο δὲ παρὰ μὲν Σικυωνίους Ἀκρωρεῖτης, παρὰ δὲ Μεταποντινούς Ἐρίφιος. Ἀπολλόδωρος φησιν.

44.

Idem: Ἰλισσὸς, ποταμὸς τῆς Ἀττικῆς, « ἐν ᾧ τιμῶνται αἱ Μοῦσαι Ἰλισσίδες », ὡς Ἀπολλόδωρος. Hoc, sicut quod antecedit fragmentum Heynii ad Periegesin Apollodori retulit.

XPONIKA

sive

XPONIKH ΣΥΝΤΑΞΙΣ.

De hoc libro Scymnus Chius v. 16 sqq. dicit hæc:

Ἔστι δ' ἡ γράφω τοιαῦτα. Τοῖς ἐν Περγάμῳ βασιλεῦσιν, ἐν ᾗ δόξα καὶ τιμηρότης παρὰ πᾶσιν ἡμῖν ζῶσα διὰ παντός μένει, τῶν Ἀττικῶν τις γνησίαν τε φιλόλογον, γεγονέναι ἀκουστής Διογένηος τοῦ Ἐλευσίου, συνηκολούθησεν αὐτῷ πολλὸν Ἀριστάρχῳ χρόνον, συνέταξεν ἀπὸ τῆς Τρωικῆς ἐξέσεως χρονογραφίαν στοιχοῦσαν ἄχρι τοῦ νῦν βίου. Ἔτι δὲ τετραπέμκοντα πρὸς τοὺς χιλίους

honorabatur: vocabatur autem apud Sicyonios Acrorita. apud Metapontinos Eriphius, ut Apollodorus perhibet.

44.

Ilissus, Atticæ fluvius, ad quem coluntur Musæ Ilissides, ut Apollodorus refert.

CHRONICA.

Quæ scribe sunt talia. Pergamenis regibus, quorum gloria etiam mortuorum apud omnes nos viva semper manet, Atticorum aliquis verorumque philologorum, qui fuerat auditor Diogenis Stoici, condiscipulus vero Aristarchi longo tempore, conscripsit a Trojano excidio chronographiam progredientem usque ad presentem ætatem. Annos autem quadraginta supra mille definite expo

ἀρισμένους ἐξέθετο, καταριθμούμενος πόλεων ἀλώσεις, ἐκτοπισμούς στρατοπέδων, μεταναστώσεις ἑθνῶν, στρατείας βαρβάρων, ἐφόδους, περαιώσεις τε ναυτικῶν στόλων, θάσεις ἀγώνων, συμμαχίας, σπονδὰς, μάχας, πράξεις βασιλείων, ἐπιφανῶν ἀνδρῶν βίους, φυγὰς, στρατείας, καταλύσεις τυραννίδων· πάντων ἐπιτομὴν τῶν χύδην εἰρημένων. Μήτηρ δὲ ταύτην ἐκτιθέναι προσέλετο τῷ κομικῷ δὲ, τῆς σαφεινῆς χάριν· εὐμνημόνευτον ἐσομένην οὕτως ὁρᾶν.

Deinde, nonnullis de ligatæ orationis utilitate interjectis, pergit v. 45.

Ἐκείνος οὖν κεφάλαια συναθροίσας χρόνων, εἰς βασιλείας ἀπέθετο Φιλαδέλφου χάριν· ἃ καὶ διὰ πάσης γέγονε τῆς οἰκουμένης ἀθάνατον ἀποκείμενα διδαν Ἀτάλαρ τῆς πραγματείας ἐπιγραφὴν εἰληρότη.

v. 31 φυγὰς, στρατείας, καταλ. τυρ. Heynius primo στρατείας, quod ex antecedentibus repetitum putat, requirit ἐπανόδους. Quod vero a textu longius recedit. Si opus foret, mallet φυγὰς ἐξ πατρίδος, vel φυγὰς τροπαίας, vel φυγὰς, τροπαία vel tale quid.

LIBER I.

45.

Steph. Byz.: Δύμη, πόλις Ἀχαΐας... Καὶ Δύμη ἡ χώρα παλαι ἐκαλεῖτο, ἥ δὲ πόλις Στρατός. Ὅτερον δὲ καὶ ἡ πόλις καὶ ἡ χώρα Δύμη ἐκλήθησαν. Λέγεται καὶ πληθυντικῶς, ὡς Ἀπολλόδορος· «Τούτων ἀπέχουσα σταδίους ρχ', ἐσχάτη καίται πρὸς δύσιν Δύμαι.» Ὁ πολίτης Δυμαῖος... Ἀπολλόδορος ἡ δὲ τὰ τοῦτου ἐπιτεμνόμενος· «Τὴν δὲ χώραν ἔχουσι Δυμαῖοι»... Καὶ Ἀπολλόδορος ἐν Χρονικῶν α'. «Πόλεμος ἐνέστη τοῖς τε Δυμαῖοις.» Primum et secundum Apollodori locum non ad Chronica refero, sed ad librum περὶ γῆς, qui sub Apollodori no-

suit, enumerans urbium expugnationes, translationes castrorum, migrationes gentium, expeditiones barbarorum, incursus hostiles, traductionesque navalium classium, certaminum situs, societates armorum, fœdera, pugnas, res gestas regum, illustrium virorum vitas; exilia, expeditiones, eversiones tyrannidum, epitomen omnium, quæ fuso dicta sunt: carmine vero hanc exponere elegit, et comico quidem, perspicuitatis gratia, facile hæsuram sic memorie videns.

Ille igitur capita colligens temporum, in regis Attali Philadelphī gratiam exposuit: quæ etiam per totum manarunt orbem terrarum, immortalem tribuentia gloriam Attalo, operis inscriptionem nacto.

LIBER I.

45.

Dymus, urbs Achajæ... Antiquitas Dyme appellabatur regio, urbs vero Stratus. Sed postea et urbs et regio nominatæ sunt Dyme. Dicunt etiam Dymas plurali numero, sicut Apollodorus: «Abest ab hac centum viginti stadia Dymæ urbs, quæ ultima occidentem versus sita est»... Apollodorus, vel qui ejus scripta in compendium

mine circumferebatur. Bellum illud Dumæorum fuisse videtur contra Eleos. Ol. 28.

46.

Steph. Byz.: Ἀσσόριον, πόλις Σικελίας. Ταύτην τρισυλλάβως Ἀσσωρὸν καλεῖ Ἀπολλόδορος ἐν πρώτῃ Χρονικῶν. Vossianus: ἐν δ' χρονικῶν.

47.

Idem: Ἐλωρός, πόλις Σικελίας, ἀπὸ Ἐλώρου ποταμοῦ τοῦ κατὰ Πάγχυνον, ὃς λέγεται τιθασὺς ἑλθὺς ἔχειν ἀπὸ χειρὸς ἐσθίουσας, ὡς Ἀπολλόδορος ἐν Χρονικῶν πρώτῃ.

48.

Idem: Μυοῦς, πόλις Ἰωνίας, ὡς Φίλων καὶ Ἀπολλόδορος ἐν α' Χρονικῶν.

49.

Idem: Χήσιον, Ἰωνίας πολίχινον, ὡς Ἀπολλόδορος ἐν Χρονικῶν πρώτῃ.

LIBER II.

50.

Idem: Μεναί, πόλις Σικελίας ἔγγις Παλίκων. Ἀπολλόδορος ἐν β' Χρονικῶν.

Hæc deprompta sunt ex eo loco, ubi de Ducetio egit, ut suspicor ex Diodor. XI, 88 (ol. 81, 4): Μετὰ δὲ ταῦτα Δουκετίος ὁ τῶν Σικελιωτῶν ἀγροῦμενος, τὰς πόλεις ἀπάσας τὰς ὑμεθεῖς, πλὴν τῆς Ἰθάκας, εἰς μίαν καὶ κοινὴν ἔγαγε συντάλειαν. Δραστηκὸς δὲ ὢν, νεωτέρων ὠρέγεται πραγμάτων, καὶ παρὰ τοῦ κοινοῦ τῶν Σικελῶν ἀθροίσας δύναμιν ἀξιολογόν, τὰς μὲν Μένας (sic scribo pro Νέας), ἧτις ἦν αὐτοῦ πατρίς, μετῴκισεν εἰς τὸ πεδῖον, καὶ πλησίον τοῦ τεμένους τῶν ὀνομαζομένων Παλίκων ἐκτίσας πόλιν ἀξιολογόν, ἣν ἀπὸ τῶν προαιρημένων θεῶν ὠνόμαζε Παλίκην.

relegit: «Hanc regionem tenent Dynuei... Apollodorus libro primo Chronicorum: «Bellum impendebat Dymæis.»

46.

Assorium, urbs Siciliæ, quam Apollodorus libro primo Chronicorum tribus syllabis Assorum nominat.

47.

Helorus, urbs Siciliæ, ab Heloro fluvio, qui est ad Pachynum, nomen habens. Is cicures dicitur habere pisces e manu edentes, auctore Apollodoro libro primo Chronicorum.

48.

Mynæ, urbs Ioniæ, uti Philo et Apollodorus libro primo Chronicorum.

49.

Chesium, Ioniæ oppidulum, ut Apollodorus in Chronicorum primo.

LIBER II.

50.

Menæ, urbs Siciliæ, prope Palicos, de qua Apollodorus libro secundo Chronicorum

51.

Idem: Νόαι, ... πόλις Σικελίας. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ Χρονικῶν. V. Diodor. XI, 91 (ol. 82, 2), ubi pro Νόαις, quod nihili est, restituendum puto Νόας.

52.

Idem: Παρπάρων, χωρίον ἐν Ἀσίᾳ Αἰολικόν, ἐνθα ἱστοροῦσι Θουκυδίδην ἀποθανεῖν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν δευτέρῳ.

53.

Idem: Ὑκαρον, φρούριον Σικελίας, ὡς Φιλιστος Σικελικῶν πρώτῳ. Ἀπολλόδωρος δ' ἐν δευτέρῳ Χρονικῶν πάλιν λέγει αὐτὴν τὰ Ὑκαρά.

54.

Idem: Φαβία, πόλις Κελτογαλατῶν, κτίσμα Φαβίου στρατηγοῦ Ῥωμαίων. Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ Χρονικῶν.

55.

Idem: Χαιρώνεια, ... τὸ πτητικὸν Χαιρωνικὸς καὶ Χαιρωνική. Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν δευτέρῳ. «Κατὰ τὴν μάχην, ὥς φασι, τὴν Χαιρωνικήν.»

LIBER III.

56.

Idem: Ἀμαζιτὸς, πόλιν τῆς Τρωάδος... Τὸ ἰθὺκὸν Ἀμαζιτεὺς. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν Χρονικῶν τρίτῳ Ἀμαζιτηνοὺς φησιν.

57.

Idem: Λίγγος, φρούριον Κασσανδρέων. Ἀπολλό-

δωρος ἐν Χρονικῶν τρίτῳ, ὅς καὶ τὸ ἰθὺκὸν Λιγγίος.

58.

Idem: Ἀθηναῖος, ἀγὼν Διονύσου ἐν ἀγροῖς ἀπὸ τῆς ληνού. Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ Χρονικῶν.

Ex tertio libro nonnulla laudata v. infra e Diogene Laert. IV, 23 et 28.

LIBER IV.

59.

Idem: Ἀερία, ἡ Αἴγυπτος... Ἔστι καὶ Κελτική πόλις Ἀερία, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν τετάρτῳ. Codd. Salmas. ἐν χρονικῶν δευτέρῳ.

60.

Idem: Αἰδύσιοι, σύμμαχοι Ῥωμαίων πρὸς τῇ Κελτικῇ Γαλίᾳ Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν δ'.

61.

Idem: Ἀμήστρατος, πόλις Σικελίας. Ἀπολλόδωρος τετάρτῳ Χρονικῶν.

62.

Idem: Ἀρόρνοι, ἔθνος μαχμώτατον τῶν πρὸς τῇ Κελτικῇ Γαλατῶν. Ἀπολλόδωρος τετάρτῳ Χρονικῶν. «Κελτῶν Ἀρόρνους.»

63.

Idem: Δῶρος, πόλις Φοινίκης... Ἀπολλόδωρος δὲ Δῶρον καλεῖ ἐν Χρονικῶν δ'.

«Εἰς Δῶρον ὄσαν ἐπιβαλῆτιον πόλιν.»

64.

Idem: Καῖνοι, ἔθνος Θράκιον. Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν τετάρτῳ.

51.

Noë... Siciliæ oppidum, de quo Apollodorus libro secundo Chronicorum.

52.

Parparon, regio in Asia Æolica, ubi referunt Thucydidem obiisse, ut Apollodorus Chronicorum libro secundo.

53.

Hyccaron, castellum Siciliæ. ut Philistus Sicularum rerum primo. Apollodorus autem, in secundo Chronicorum, eam urbem vocat plurali numero Hyccara.

54.

Fabia, urbs Celtogalatiarum, opus Fabii Romanorum ducis. Apollodorus in secundo Chronicorum.

55.

Chæronea. ... Possessivum Chæronicus et Chæronica. Apollodorus in Chronicorum secundo: «In pugna, ut aiant, Chæronica.»

LIBER III.

56.

Amaxitus, Troadis oppidulum... Gentile Amaxitensis. Apollodorus libro tertio Chronicorum incolas Amaxitenos nominat.

57.

Lingus, castellum Cassandreensium, de quo Apollodorus libro tertio Chronicorum, apud quem gentile, Lingæus.

58.

Lenæus, certamen in honorem Bacchi in agris, quod ἀπὸ τῆς ληνού, a *torculari*, nomen invenit, teste Apollodoro libro tertio Chronicorum.

LIBER IV.

59.

Aeria, Ægyptus. Est etiam urbs Celtica, uti refert Apollodorus Chronicorum quarto (ad. secundo).

60.

Ædusii, Romanorum socii juxta Celtogalatiam, uti Apollodorus in quarto Chronicorum testatur.

61.

Amestratus, Siciliæ civitas, auctore Apollodoro libro quarto Chronicorum.

62.

Aroerni, gens bellicosissima Gallorum in Celtica. Apollodorus libro quarto Chronicorum: «Celtarum Aroernos.»

63.

Dorus, urbs Phœnicie... Apollodorus vero Dorum nominat libro quarto Chronicorum: «Ad Dorum urbem maritimam.»

64.

Cæni, populus Thraciæ, de quo Apollodorus libro quarto Chronicorum.

κὸν ἀνατραπῇ, καὶ οὕτω τοῖς μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτισι τὰ κατὰ μέρος θεῇ δυνάμει ἐπισημῆνασθαι.

P. 36, D (p. 66 Dindorf.): Εὐσέβιος καὶ Ἰώσηπος καὶ ἄλλοι περὶ τῆς τῶν Χαλδαίων βασιλείας ιστορικοὶ φαίνονται λέγοντες ὅτι πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἔδασκευον ἑπόμενοι Ἀλεξάνδρῳ τῷ Πολυϊστορί καὶ Ἀβυδηνῷ καὶ Ἀπολλοδώρῳ, μηδεμίαν ἔχοντες ἀφορμὴν ἐκ τῶν θεῶν γραφῶν.

Deinde p. 38, A, (p. 69 Dindorf.) appositurum se dicit Abydeni et Apollodori necnon Manethonis pauca quaedam capita, ad confutationis demonstrationem, ne quispiam eorum legendi studiosus circa plures libros distraheretur. Alato igitur Abydeni loco de regno Chaldaeorum, ad Apollodori narrationem se convertit hunc in modum:

Πρὸς τοῦτοις καὶ Ἀπολλόδωρος ὁμοίως τοῦτοις ταπεινόμενος οὕτω λέγει· Ταῦτα μὲν ὁ Βῆρωσος ἱστορήσας, πρῶτον γενέσθαι βασιλείαν Ἀλῶρον ἐκ Βαβυλωνίως Χαλδαίων· βασιλεύσαι δὲ σάρους δέκα, καὶ καθεῖς Ἀλάπαρον καὶ Ἀμμήλωνα τὸν ἐκ Παντιβίβλων· εἶτα Ἀμμένωνα τὸν Χαλδαίων, ἐφ' οὗ φησι φανῆναι τὸν μυσσάρην Ὠάννην, τὸν Ἀννήδωτον, ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς ὑπερ' Ἀλέξανδρος προλαβὼν εἰρηκε φανῆναι τῷ πρῶτῳ· ἔτι· οὗτος δὲ μετὰ σάρους τεσσαράκοντα, ὁ δὲ Ἀβυδηνὸς τὸν δευτέρου Ἀννήδωτον μετὰ σάρους εἰκοσὶν ἔ· εἶτα Μεγαλάρου ἐκ Παντιβίβλων πόλεως, βασιλεύσαι δ' αὐτὸν σάρους ὀκτακαίδεκα· καὶ μετὰ τοῦτον Δάωνον ποιμένα ἐκ Παντιβίβλων βασιλεύσαι σάρους δέκα. Κατὰ τοῦτον πάλιν φησὶ φανῆναι ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς Ἀννήδωτον τέταρτον τὴν αὐτὴν τοῖς ἀνω ἔχοντα διάθεσιν καὶ τὴν ἰχθύος πρὸς ἀνθρώπους μίξιν. Εἶτα ἀρξάι Εὐεδώρχον ἐκ Παντιβίβλων, καὶ βασιλεύσαι σάρους ὀκτακαίδεκα. Ἐπὶ τούτου φησὶν ἄλλον φανῆναι ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης ὁμοίον κατὰ τὴν ἰχθύος πρὸς ἀνθρώπων μίξιν, ὃ ὄνομα Ὠδάκων. Τούτους δὲ φησι πάντας τὰ ὑπὸ Ὠάννου κεφαλαιωδῶς βηθέντα κατὰ μέρος ἐξηγήσασθαι. Περὶ τούτου Ἀβυδηνὸς οὐδὲν εἶπεν. Εἶτα ἀρξάι Ἀμμυφινὸν Χαλδαίων ἐκ Λαράγγων· βασιλεύσαι δὲ αὐτὸν ὅγδοον σάρους δέκα. Εἶτα ἀρξάι

Ἠτιάστην Χαλδαίων ἐκ Λαράγγων, βασιλεύσαι δὲ σάρους ἡ'. Ἠτιάστου δὲ τελευτήσαντος τὸν υἱὸν αὐτοῦ Χίσουθρον βασιλεύσαι σάρους ὀκτακαίδεκα. Ἐπὶ τούτου δὲ τὸν μέγαν κατακλυσμὸν φησὶ γενεῆσθαι. Ὡς γίνεσθαι ὁμοῦ πάντας βασιλεῖς δέκα, σάρους δὲ ἑκατὸν εἰκοσι. Cf. Scaliger. Euseb. p. 5.

Euseb. Armen. p. 5: *Hæc quidem Berosus in libro primo narravit, secundo autem reges singillatim recensuit. Ut ipse inquit, Narbonassarius erat eo tempore rex. Et regum quidem nomina diligenter acervat; nullum tamen eorum opus peculiariter recitat, fortasse quia nil memorandum esse arbitratur. Ex eo igitur regum tantummodo seriem depromere licet. Hac vero ratione narrationem exorditur, ut Apollodorus ait: nempe primum extitisse regem Alorum, ex urbe Babylone Chaldaeorum: hunc saris decem regno potitum. Porro is sarum ex annis ter mille ac sexcentis constat. Addit etiam nescio quem nerum et sosum: nerum ait sexcentis annis constare, sosum annis sexaginta. Sic ille de veterum more annos supputat.*

His dictis pergit porro, regesque Assyriorum singillatim atque ex ordine enumerat; decem videlicet ab Aloro primo rege usque ad Xisuthrum, sub quo magnum illud primumque diluvium contigisse ait, quod Moses quoque commemorat. Jam summam temporum, quibus hi reges imperitaverunt, ait esse saros centum viginti, nempe quadraginta tres annorum myriades annosque bis mille. Tum et disertis verbis ita scribit: Defuncto, inquit; Aloro, regnavit ejus filius Alaparus saris tribus. Post Alaparam Almelson ex urbe Pantibiblis Chaldaeorum saris tredecim. Almelsoni successit Ammenon, item ex Pantibiblis Chaldaeorum, saris duodecim. Hujus ætate bellua quædam, cui nomen Idotioni, e Rubro mari emerit, forma ex homine et pisce mixta. Hinc Amegalarus Pantibiblicus octodecim saris regnavit. Deinde pastor Davonus Pantibiblicus, qui et ipse saris decem regno potitus est. Hoc imperante, rursus e Rubro mari emerunt eadem

contigerunt, quantum fert virtus et ingenium, adscribantur.

Eusebius et Josephus et alii Chaldaicarum rerum scriptores Alexandrum Polyhistorum, Abydenum et Apollodorum, nullo accepto divinis ex Scripturis, secuti, Chaldaeos ante diluvium antiquum exercuisse imperium visi sunt asserere.

Ad hæc prodigiosa narratione etiam Apollodorus ita refert: Berosus narrat regum Babylone natorum primum fuisse Alorum Chaldaeorum; saris vero decem regnasse, ac deinceps Alaparam et Amelonem ex Pantibiblis, tum Ammenonem Chaldaeorum, ejus tempestate execrandum Oannem, Annedotum, e mari Rubro prodiisse, quem Alexander præoccupato tempore anno primo, hic autem exactis quadraginta saris, Abydenus autem secundu Annedotum post saros viginti sex visum esse affirmant: tum Megalarum ex Pantibiblorum urbe saris octodecim

regnasse; Daonumque ex Pantibiblis pastorem saris decem in imperio successisse; ac ejus, inquit, tempore quartum Annedotum eadem prioribus forma, humane nimirum mixta piscis specie, e mari Rubro prodiisse; deinde regnasse Euedorachum ex Pantibiblis saris octodecim. Sub hoc dicit alium e mari Rubro apparuisse prioribus similem, in quo piscis cum homine fuerit conjunctio, eique nomen fuisse Odaconi. Omnes istos cuncta summam ab Oanne dicta singillatim et per partes exposuisse asserit, de quo nihil penitus memorat Abydenus. Deinde regnasse Amempsinum Chaldaeorum e Laranchis saris decem; deinde regnasse Otiantem Chaldaeorum e Laranchis saris octo, eoque defuncto filium ejus Xisuthrum imperium tenuisse saris octodecim. Sub hoc dicit magnum illud diluvium fuisse. Adeo ut reges omnes numero decem computentur, sari vero centum et viginti.

hominis itemque piscis figura monstra quattuor. Postea regnavit Edoranchus Pantibiblicus saris octodecim. Eo tempore item apparuit aliud quiddam simile piscis et hominis, cui nomen Odaconi. Hos, inquit, omnes ea, quæ ab Oanne summam dicta erant, accurate exposuisse. Exin imperavisse Amemphsinum e Lancharis Chaldaem saris octo. Defuncto denique Otiarte, filium ejus Xisuthrum rexisse imperium saris octodecim: sub eoque evenisse magnum diluvium.

Plura in his a verbis Syncelli diversa, quæ ipse lector animadvertet.

68.

Chron. Paschale, p. 29, A, tamquam ex Petri Clementinis laudat verba: Αὐτὸν Νῆβον τὸν Νεβρώθ οἱ Ἀσσύριοι προσηγόρευσαν· «Ὁὗτος διδάσκει Ἀσσυρίους σίβειν τὸ πῦρ.» Versus iambicus prodit Apollodorum, monente Heynio.

69.

Ex Assyriorum regum catalogo: Schol. Aristoph. Aves 1021, de Sardanapalo: Ἀπολλόδωρος δὲ ταῦτά φησιν ἐγγεγράφαι ἐπὶ τῇ τάφῳ αὐτοῦ Ἀσσυρίοις γράμμασι· Σαρδανάπαλος, Ἀνακυνδάρητος παῖς, Ταρσόν τε καὶ Ἀγγέλαον ἔδευεν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ. Ἑσθία, πίνα, ὄχευα· ὥς τέλλα οὐδενός ἐστιν ἄξια. «Iamborum vestigia vides. Qui primi ista tradiderant, erant Clitarchus et Aristobulus, Alexandri comites. Ex his adeo petiere idem Apollodorus noster, tum Strabo XIV, p. 988, C, D, ubi vide diversitatem in verbis, Athenæus XII, 7, Arrianus et alii.» Heynius. De temporibus regum Assyriacorum v. Syncell. Chron. p. 165, C sq., ubi Oesius Diodori et Cephalionis computationes exponuntur.

70.

Syncell., p. 91, C sqq. (p. 171, sqq. Dindorf.): Ἀπολλόδωρος χρονικῶς ἄλλην Αἰγυπτίων τῶν Θεβαίων

λεγόμενων βασιλείαν ἀνεγράφει βασιλέων λη', ἐτῶν 100. Ἦτις ἤρξατο μὲν τῷ β70 εἶται τοῦ κόσμου, ἤλθα δὲ εἰς τὸ γ70 (γ70ος m.) ἔτος τοῦ κόσμου, ὃν τὴν γνώσιν, φησὶν, δ' Ἐρατοσθένης λαβὼν Αἰγυπτιακοῖς ὑπομνήμασι καὶ ὀνόμασι κατὰ πρόσταξιν βασιλικὴν τῇ Ἑλλάδι φωνῇ παρέφρασεν οὕτως·

Θεβαίων βασιλέων τῶν μετὰ ἀρχῇ (ρχῇ m.) ἐτῶν τῆς διασπορᾶς λη' βασιλέων.

Α' ἑβασίλευε Μήνης Θεινίτης (vulgo Θεβινίτης) Θεβαῖος, δ' ἐρμηνεύεται Αἰώνιος (sic Jablonsk. apud Vignolium II, p. 736. Legebatur Διώνιος)· ἑβασίλευεν ἐτῶν 56· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος β70.

Θεβαίων δεύτερος ἑβασίλευσεν Ἀθώθης υἱὸς Μήνης ἐτῶν 56. Οὗτος ἐρμηνεύεται Ἐρμιογένης. Ἐτος τοῦ κόσμου, β76.

Θεβαίων Αἰγυπτίων τρίτος ἑβασίλευσεν Ἀθώθης δμῶνυμος ἐτῶν 46· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γα'.

Θεβαίων ἑβασίλευσε δ' Διαβίης υἱὸς Ἀθώθης ἐτῶν 46· οὗτος ἐρμηνεύεται φιλέταιρος· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γγ'.

Θεβαίων ἑβασίλευσε ε' Περμῶς (Σεμφῶς Jablonsk.) υἱὸς Ἀθώθης, δ' ἐστὶ Ἡρακλείδης, ἐτῶν 46· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γδ'.

Θεβαίων Αἰγυπτίων ἑβασίλευσεν ε' Τοιγαράμαχος Μομφερί Μερφίτης ἐτῶν 46· οὗτος ἐρμηνεύεται τῆς ἀνδρὸς (Τισάνδρος Scaliger. p. 18 proximo vocabulo omisso) περισσομελής· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γε'.

Θεβαίων Αἰγυπτίων ἑβασίλευσεν ζ' Στοιχος υἱὸς αὐτοῦ, δ' ἐστὶν Ἄρης ἀναίσθητος, ἐτῶν 46· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γρδ'.

Θεβαίων Αἰγυπτίων ἑβασίλευσεν δ' οὐδὸς Γοσορμίας, δ' ἐστὶν Ἐτησιπαντὴς, ἐτῶν 46· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γρστ'.

Θεβαίων Αἰγυπτίων ἑβασίλευσεν θ' Μάρης υἱὸς αὐτοῦ, δ' ἐστὶν Ἡλιδώρος, ἐτῶν 46· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γστ'.

68 (7).

Ninum Assyrii appellant Nemrod. Hic Assyrios docuit colore ignem.

69.

Apollodorus hæc dicit Sardanapall sepulcro literis Assyriacis inscripta: Sardanapalus, Anacyndarax filius, Tarsum et Anchiatum uno die edificavit. Edæ, bibæ, ama; nam reliqua in vita humana nullius sunt pretii.

70.

Apollodorus annalium scriptor Ægyptiorum, qui Thebani dicuntur, aliud descripsit regnum, regum videlicet 38, quorum imperium annis 1076 duraverit. Cæpit vero anno mundi 2900, decessitque 3045 (3976), quorum, inquit, notitiam quam ex Ægyptiacis commentariis per singula nomina collegisset Eratosthenes, cuncta Græcia literis regio jussu hoc pacto exposuit. Thebæorum 38 regum post annum dispersionis 124 imperantium.

Primus regnavit Menes Thinites Thebanus, qui Æonius exponitur. Regnavit annis 62; anno mundi 2900.

Thebanorum secundus regnavit Athothes, filius Menes, annis 59, anno mundi 2962. Hic exponitur Hermogenes.

Thebæorum Ægyptiorum tertius rex Athothes ejusdem nominis, annis 32, anno mundi 3021.

Thebæorum rex 4 Diablos, filius Athothes, qui exponitur Humanior, annis 19. Anno mundi 3053.

Thebæorum rex 5 Pemphos, filius Athothes, qui dicitur Heracles, annis 18. Anno mundi 3072.

Thebæorum Ægyptiorum rex 6 Targamachus Momchiri Momphites, qui exponitur vir membris redundans, annis 79. Anno mundi 3090.

Thebæorum Ægyptiorum rex 7 Strachus, filius ejus, qui Mars absque sensu dicitur, annis 6. Anno mundi 3169.

Thebæorum Ægyptiorum rex 8 Gosormies, qui dicitur Eteispantus, annis 30. Anno mundi 3175.

Thebæorum Ægyptiorum rex 9 Mares, filius ejus, qui dicitur Heliodorus, annis 26. Anno mundi 3203.

Θηβαίων Αιγυπτίων ι' ἔβασλευσεν Ἀναφίς, δ ἔστιν ἐπίκουμος (ἐπίκουμος cod. Par. A., ἐπίκουνος Goar.), ἔτη κ', τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γαλα'.

Θηβαίων Αιγυπτίων ια' ἔβασλευσε Σίριος, δ ἔστιν υἱὸς κόρης, ὡς δὲ ἑταροὶ ἀδάσκαντος, ἔτη ιη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γονα'.

Θηβαίων Αιγυπτίων ιβ' ἔβασλευσε Χνούδος Γνευρός, δ ἔστι Χρύσης Χρύσου υἱός, ἔτη κδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γοξθ'.

Θηβαίων Αιγυπτίων ιγ' ἔβασλευσε Πανῶσις, δ ἔστιν Ἀρχικράτωρ, ἔτη ιγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γαλα'.

Θηβαίων Αιγυπτίων ιδ' ἔβασλευσε Βιύρης ἔτη ι'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γτοδ'.

Θηβαίων Αιγυπτίων ιε' ἔβασλευσε Σαῶφις, κωμαστής, κατὰ δὲ ἐνίους χρηματιστής, ἔτη κθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γτιδ'.

Θηβαίων ις' ἔβασλευσε Σαῶφις β' ἔτη κζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γτιγ'.

Θηβαίων ιζ' ἔβασλευσε Μοσχέρης Ἡλιόδοτος ἔτη λα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γτο'.

Θηβαίων ιη' ἔβασλευσε Μοσθής ἔτη λγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γνα'.

Θηβαίων ιθ' ἔβασλευσε Παμμήης Ἀρχονδής ἔτη λε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γλυδ'.

Θηβαίων κ' ἔβασλευσε Ἀπάππους μέγιστος Οὔτος, ὡς φασί, παρὰ ὧραν μίαν ἔβασλευσεν ἔτη ρ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γρξθ'.

Θηβαίων κα' ἔβασλευσεν Ἐχσποσοκάρης ἔτος α', τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γρξθ'.

Θηβαίων κβ' ἔβασλευσε Νίτωκρς γυνή τῷ τοῦ

ἀνδρός, δ ἔστιν Ἀθηνᾶ νυκτεφρός, ἔτη ς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γρο'.

Θηβαίων κγ' ἔβασλευσε Μυρταῖος Ἀμμωνόδοτος ἔτη κδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γρζη'.

Θηβαίων κδ' ἔβασλευσεν Οὔδοσιμάρης κραταῖος, δ ἔστιν ἥλιος ἔτη ιθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γρζη'.

Θηβαίων κε' ἔβασλευσε Θίνυλλος, δ ἔστιν αὐτῆς τὸ πάτριον κράτος, ἔτη η'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γχι'.

Θηβαίων κς' ἔβασλευσε Σεμφρουκράτης, δ ἔστιν Ἡρακλῆς Ἀρπακράτης, ἔτη ιη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γχιη'.

Θηβαίων κζ' ἔβασλευσε Χουθῆρ Ταῦρος τύραννος ἔτη ζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γχλς'.

Θηβαίων κη' ἔβασλευσε Μειρῆς Φιλοσκόρος ἔτη ιθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γχμγ'.

Θηβαίων κθ' ἔβασλευσε Χωμαεφθὰ κόσμος Φιλήφαιστος ἔτη ια'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γχνε'.

Θηβαίων λ' ἔβασλευσε Σοικουνιδόσχος τύραννος ἔτη ξ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γχξς'.

Θηβαίων λα' ἔβασλευσε Πετσαθυρῆς ἔτη ις'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γρξς'.

Θηβαίων λβ' ἔβασλευσε Σταμμένεμης β' ἔτη κγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γρξη'.

Θηβαίων λδ' ἔβασλευσε Σιστοσιχερμῆς Ἡρακλῆς κραταῖος ἔτη νε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γρξα'.

Θηβαίων λε' ἔβασλευσε Μάρις ἔτη μγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γωμς'.

Θηβαίων λς' ἔβασλευσε Σιφράς, δ καὶ Ἑρμῆς, υἱὸς Ἡραίστου, ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γρωθ'.

Thebaeorum Aegyptiorum rex 10 Anophis, qui filius communis (?) exponitur, annis 20. Anno mundi 3231.

Thebaeorum Aegyptiorum rex 11 Sirius, qui puellae filius dicitur et secundum alios non fasciatus, annis 18. Anno mundi 3251.

Thebaeorum Aegyptiorum rex 12 Chnubus Gneurus, qui est Chryses Chrysi filius, annis 22. Anno mundi 3269.

Thebaeorum Aegyptiorum rex 13 Rauosis, qui Princeps principum exponitur, annis 13. Anno mundi 3291.

Thebaeorum Aegyptiorum rex 14 Biyres, annis 10. Anno mundi 3304.

Thebaeorum Aegyptiorum rex 15 Saophis, commissator, secundum alios negotiator, annis 29. Anno mundi 3314.

Thebaeorum rex 16 Saophis secundus, annis 27. Anno mundi 3343.

Thebaeorum rex 17 Moscheres Heliodotus, annis 31. Anno mundi 3370.

Thebaeorum rex 18 Mosthes annis 33. Anno mundi 3401.

Thebaeorum rex 19 Pammes Archondes regnavit annis 35. Anno mundi 3434.

Thebaeorum rex 20 Apappus Maximus. Hic, ajunt, 100 annis una hora minus regnavit. Anno mundi 3469.

Thebaeorum rex 21 Eclesococaras per unum annum. Anno mundi 3569.

Thebaeorum rex 22 Nitocris femina pro viro. Haec est Minerva victrix. Annis 6. Anno mundi 3570.

Thebaeorum rex 23 Myrtæus Ammonodotus annis 22. Anno mundi 3598.

Thebaeorum rex 24 Vosimares Robustus, qui dicitur Sol, annis 12. Anno mundi 3598.

Thebaeorum rex 25 Thinillus, i. e. augens patrium imperium, annis 8. Anno mundi 3610.

Thebaeorum rex 26 Semphrocrates, i. e. Hercules Harpocrates, annis 18. Anno mundi 3618.

Thebaeorum rex 27 Chuter Taurus tyrannus, annis 7. Anno mundi 3636.

Thebaeorum rex 28 Meures Philoscopus, annis 12. Anno mundi 3643.

Thebaeorum rex 29 Chomaeophtha, Mundus Philephæstus, annis 11. Anno mundi 3655.

Thebaeorum rex 30 Socuniosochus tyrannus annis 60. Anno mundi 3666.

Thebaeorum rex 31 Petathyres annis 16. Anno mundi 3766.

Thebaeorum rex 32 Stammenemes secundus annis 23. Anno mundi 3768.

Thebaeorum rex 34 Sistosicbermes, Herculis robur, annis 55. Anno mundi 3791.

Thebaeorum rex 35 Maris annis 43. Anno mundi 3846.

Thebaeorum rex 36 Sipheas, qui et Mercurius, Vulcani filius annis 5. Anno mundi 3889.

Θηβαίων λζ' ἰδασλευσε Φρουερῶ, ἦτοι Νεῖλος, ἔτη ε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γ'ωπθ'.

Θηβαίων λη' ἰδασλευσαν Ἀμουθαρταῖος ἔτη εγ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γ'θιγ'.

Ἡ τῶν λη' βασιλέων τῶν κατ' Αἰγυπτὸν λεγομένων Θηβαίων, ὧν τὰ ὀνόματα Ἐρατοσθένης λαβὼν ἐκ τῶν ἐν Διοσπολεὶ ἱερογραμματείων παρίφρασεν ἐξ Αἰγυπτίας εἰς Ἑλλάδα φωνήν, ἐνταῦθα ἠγέειν ἀρχή, ἀρξαμένη μὲν ἀπὸ τοῦ β7ῃ' κοσμικοῦ ἔτους, ἔτισιν ῥωδὲ μετὰ τὴν σύγχυσιν τῶν γλωσσῶν, λήξασα δὲ εἰς τοῦτο τῷ γ'θωε' τοῦ κόσμου ἔται. Τῶν δὲ τούτοις ἐπεξῆς ἄλλων γγ' Θηβαίων βασιλέων ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ Ἀπολλοδώρου παραδεδομένων τὰς προσηγορίας περιττὸν ἡγοῦμεθα ἐνταῦθα, ὥς μηδὲν συμβαλλομένης ἡμῖν, παρατίθεσθαι, ἐπεὶ μηδὲ αἱ πρὸ αὐτῶν.

71.

Synce. p. 97, B (p. 181 Dindorf.): Τῷ γ'σλθ' ἔται τοῦ κόσμου, ος' τοῦ Ναχωρ ἢ Συκουωνίων βασιλεία ἤρξατο ἀπὸ πρώτου βασιλέως Αἰγυπτίας, ἕως κς' βασιλέως Ζευξίππου, ἐπὶ ἔτη διαρκέσασα ῥεζζ'. Μεθ' οὗς ἀρχοντας ἱερεῖς ε' ἔτη λγ'. Ὁμοῦ τὰ πάντα τῆς Συκουωνίων ἀρχῆς ἔτη α, ὥς Ἀπολλόδωρος καὶ ἑτέροι, ἐν οἷς καὶ Εὐσέβιος, ἔγραψαν.

Cum Apollodori computo in summa ad annum fere concinit Castor apud Euseb. Armen. p. 126: *Sicyonios reges subjungimus, quorum princeps Ægialeus, postremus Zeuxippus. Et reges quidem dominati sunt annis 959 (in posteriore libro ad annum 888 dicuntur anni 958); post reges autem præfuerunt Carnii sacerdotes sex, qui pontificatum gesserunt annis 33: quorum postremus Charidemus sacerdos lectus, quum impensus ferendus impar esset, fugam arripuit. Eadem habet Synce. p. 19. Regum nomina hæc sunt 1, Ægialeus annis 52. 2. Europus a. 45. 3. Telchin. a. 20. 4. Apis vel Pelops a. 25. 5. Thelxion a. 52. 6. Ægydrus a. 34. 7. Thurimachus a. 54, Inachi. æqualis. 8. Zeuxippus a. 53. 9. Messapus a. 47. 10. Eratus a. 46. 11. Plempneus (Πλημναῖος Sync. a. 48). 12. Orthopolis a. 43. 13. Marathonius a. 30, Cecro-*

Thebeorum rex 37 Phruero, hoc est Nilus, annis 5. Anno mundi 3889.

Thebeorum rex 38 Amuthartæus annis 63. Anno mundi 3913.

Regum 38, quibus in Ægypto Thebeorum nomen inditum est, quorumque nomina Eratosthenes ex sacris litteris Diospoli desumpta ex Ægyptia in linguam Græcam transtulit, imperium hic desinit. Incipit ab anno mundi 2900, annis 124 post linguarum confusionem; desinit anno mundi 3978.

Aliorum qui sequuntur regum Thebeorum 53 nomina, ab eodem Apollodoro scriptis tradita, ut parum nobis profutura, hic apponere superfluum ducimus, quum neque priorum nomina ullam habeant utilitatem.

71.

Anno mundi 3339, Næchio. 70 Sicyoniorum regnum

pisæqualis. 14. Marathon a. 20. 15. Chyreus (Ἐχυρεὺς Sync.) a. 55. Danaï æqualis. 16. Corax a. 30. 17. Epopeus a. 35. 18. Laomedonia 40. 19. Sicyon a. 45. Hujus ætate desiverunt reges Argivorum. 20. Polybus a. 40. 21. Inachus a. 40. 22. Phæstus a. 8. 23. Adrastus a. 4. 24. Polyphides a. 31. Hujus ætate Ilium captum est. 25. Pelasgus a. 20. 26. Zeuxippus a. 31. — Sequuntur nomina sacerdotum: 1) Archelaus a. 1. 2) Automedon a. 1. 3) Theoclytus a. 4. 4) Eunus a. 6. 5) Theonomus a. 9. 6) Amphichyes a. 12. Septimus denique Charidemus qui impensis exhaustus fugit. Ab hoc usque ad primam Olympiadem anni labuntur 352. Sicyoniorum et sacerdotum temporibus anni conflantur 998.

72.

Clemens Alex. Strom. I, c. 21, p. 382 Pott., p. 139 Sylb. (ex quo Euseb. Pr. ev, X, 12.) Moses, ait, annis sexcentis quattuor ante Dionysum ponendum esse, εἰ γε τῆς Περσέως βασιλείας τῷ τριακοστῷ δευτέρῳ ἔται ἐκθεοῦται (δ Διόνυσος), ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς. Ἀπὸ δὲ Διόνυσου ἐπὶ Ἡρακλέα καὶ τοὺς περὶ Ἰάσονα ἀρισταῖς τοὺς ἐν τῇ Ἀργεὶ πλεύσαντας συνάγεται ἔτη ἐξήκοντα τρία. ... Ἀπὸ δὲ τῆς Ἡρακλέους ἐν Ἀργεὶ βασιλείας ἐπὶ τὴν Ἡρακλέους αὐτοῦ καὶ Ἀσκληπιοῦ ἀποθέωσιν ἔτη συνάγεται τριάκοντα (vel τρ. ὀκτὼ) κατὰ τὸν χρονογράφον Ἀπολλόδωρον. Ἐνταῦθεν δὲ ἐπὶ τὴν Κάστορος καὶ Πολυδεύκους ἀποθέωσιν ἔτη πενήκοντα τρία. Ἐνταῦθά ποὺ καὶ ἡ Δίῳ κατέληψεν.

Ex his, si quidem Castoris et Pollucis apotheosis eodem anno contigisse status quo Trojæ excidium, Apollodori computum in rebus Herculis ita fere constituere licet (cf. Fréret *Mém. de l'Acad.* tom. XIV, p. 273 sqq.):

178 ante Trojam captam Perseus regnum adipsicitur.

146 Bacchi apotheosis

101 Hercules nascitur.

corpit a primo rege Ægialeo et ad 26 Zeuxippum duravit annis 907, quibus sacrorum præfecti sex successerunt annis triginta tribus. Summa itaque Sicyoniorum imperii est annorum 1000, prout et Apollodorus et alii, inter quos est etiam Eusebius, scriptum reliquerunt.

73.

In deos refertur (Bacchus) tricesimo secundo anno regni Persæ, ut ait Apollodorus in Chronica. A Baccho autem ad Herculem, et principes qui cum Iasone in Argo navigarunt, colliguntur anni sexaginta tres. ... A regno autem Heroullis quod fuit Argis, usque ad Iphæum Herculis et Æsculapium in deos relatum, colliguntur anni triginta (vel triginta octo), ut vult Apollodorus chronographus. Hinc autem usque ad Castoris et Pollucis apotheosin, sunt anni quinquaginta tres. Hoc utique tempore Troja quoque capta fuerit.

- 84 18 annos natus leonem occidit. (Bibl. II, 4, 10, 5.)
- 83 Argis regno politur. Argonautarum expeditio (τὸν πάντα πλεῦν ἐν τέσσαρσι μῆσι τελευσάντας. Bibl. I, 9, 26, 6).
- 78 Initium laborum. Priores decem peracti sunt ἐν μῆνι καὶ ἑταῖς ἐκτὼ, Bibl. II, 5, 11, 1.
- 68 Iphitum occidit. Omphale venditus tres annos servit.
- 64 Molionidas necat ad Cleonas τῆς τρίτης Ἰσθμίδος (post caedem Iphitidis) τελευμένης. Bibl. II, 7, 2, 4.
- 62 Olympicos ludos instituit. Syncellus p. 172, A, p. 324 Dindorf.: Ἡρακλῆς τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐγὼνα ἔθηκεν, ἐφ' οὗ ἐπὶ πρώτην Ὀλυμπιάδα υἱὸς (470) ἔτη, κατὰ δὲ ἄλλους υἱὸς (430). Quod prius posuit, Apollodori esse debuit.
- 53 Herculis et Aesculapii apotheosis. Eidem anno, sine dubio ex Apollodori calculo, Pausanias Dioscurorum cum Apharetidis pugnam assignat.

Troja capta. Castoris et Pollucis apotheosis.

73.

Diodor. I, 5: Ἀπὸ δὲ τῶν Τρωϊκῶν, ἐκολούθησεν Ἀπολλόδορος τῷ Ἀθηναίῳ, τίθειεν ὀγδοήκοντα ἔτη πρὸς τὴν καθόδον τῶν Ἡρακλειδῶν· ἀπὸ δὲ ταύτης ἐπὶ τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα δυοὶ λείπονται τῶν τριακοσίων καὶ τριάκοντα, συλλογιζόμενοι τοὺς χρόνους ἀπὸ τῶν ἐν Λακεδαίμονι βασιλευσάντων. Congruunt quae leguntur XIV, 2, 3, et XIX, 1. Cf. Thucyd. I, 12.

Porphyrus libro primo Historiae philosophicae ap. Euseb. Armen. p. 139: *A capto Ilio usque ad Heraclidarum in Peloponnesum descensum ait Apollodorus elapsos esse annos LXXX: tum a descensu ad Ioniam urbibus frequentatam annos LX: exinde ad Lycurgum annos CLIX: summam autem temporis a capto Ilio ad primam Olympiadem annorum esse CCCCVII*. P. 166 in eadem re in codice Arm. corrupte legitur CCCVIII.

Eadem plane tradidit Eratosthenes ap. Clem. Alex. Strom. I, 21, p. 402: Ἐρατοσθένης τοὺς χρόνους ὧδε ἀναγράφει· Ἀπὸ μὲν Τροίας ἀλώσεως ἐπὶ Ἡρακλειδῶν καθόδον, ἔτη ὀγδοήκοντα· ἐνταῦθεν δὲ ἐπὶ τὴν Ἰωνίαν κτίσιν, ἔτη ἑξήκοντα· τὰ δὲ τούτοις ἑξῆς, ἐπὶ μὲν τὴν ἐπιτροπίαν τὴν Λυκούργου, ἔτη ἑκατὸν πεντηκονταεπταετία, ἐπὶ δὲ προηγούμενον

73.

A bello Trojano, Apollodorus Atheniensem secuti, octoginta annos ad reditum Heraclidarum statulimus. Ab hoc ad olympiadem primam, trecentos et viginti octo, a regibus Lacedaemoniorum tempora computando.

74.

Apollodorus Homerum floruisse ait post coloniam Ioni-

ἑκὸς τῶν πρώτων Ὀλυμπίων ἔτη ἑκατὸν ἐκτὼ. V. Müller. Dor. II, p. 501, Bernhardt ad Eratosthen. p. 239.

74.

Tatian. Ad Græc. 49: Οἱ δὲ περὶ Ἀπολλόδορον (φασὶ τὸν Ὀμηρον ἀμακύνειν) μετὰ τὴν Ἰωνικὴν ἀποικίαν ἑταῖς ἑκατὸν (addit Clemens: Ἀγησίδαου τοῦ Δορυσταίου Λακεδαιμονίων βασιλεύοντος), ἑταίρ γένοιτο ἂν ὑστερον τῶν Ἰλιακῶν διακοσίων τεσσαράκοντα.

Cf. Clemens Alex. Strom. I, p. 388, 18, Euseb. Præp. Evang. X, 11, Syncellus p. 180, D. Postremi verba hæc sunt: Ὀμηρον τὸν παρ' Ἑλλήσι μέγαν ποιητὴν οἱ μὲν περὶ Κράτητα πρὸ τῆς Ἡρακλειδῶν καθόδου φασὶ γυγνόναι, οἱ δὲ περὶ Ἐρατοσθένη μετὰ ἔτη ρ' τῶν Τρωϊκῶν, οἱ δὲ περὶ Ἀρίσταρχον κατὰ τὴν Ἰωνικὴν ἀποικίαν μετὰ ἔτη ρ', οἱ δὲ περὶ Φιλόχορον ἐπὶ τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας, καθ' ἕνα τῶν διὰ βίου ἀρχόντων Ἀθηναίων Ἀρχικπον μετὰ τὰ Τρωϊκὰ ἑταῖς ρη'. Οἱ δὲ περὶ Ἀπολλόδορον τὸν Ἀθηναῖον ὑστερον τῶν Ἰλιακῶν ἔτη σμ'. Ἄλλοι μίχρον πρὸ τῶν Ὀλυμπιάδων ἑταῖς υ' ἔγγις μετὰ Δίῳ δώσωσιν, καὶ ἑταῖροι κατὰ Ἀρχιλοχον περὶ τὴν γη' Ὀλυμπιάδα μετὰ ἔτη φ' που τῆς ἀλώσεως Τροίας.

Errat igitur et Philochori computum cum Apollodori calculis confundit Tzetzes XII, 193: Ὅ δ' Ἀπολλόδορος φησὶ τὸν Ὀμηρον ὑπάρχειν μετ' ἔτη ὀγδοήκοντα πολέμου τοῦ τῶν Τρώων, ὅποτε καὶ ἡ καθόδος Ἡρακλειδῶν ἐπῆρχεν.

75.

Loco Porphyrii fragm. 73 laudato vidimus Apollodorum, sicut etiam Eratosthenem, inde a Trojæ excidio usque ad Lycurgum numerare annos 299. Restat ut reliquos veterum locos, quibus de Lycurgi ætate Apollodori auctoritatem apponunt, in medium proferamus.

Syncell. Chronogr. p. 185, C: Ἀπολλόδορος Λυκούργου νόμιμα ἐν τῷ η' Ἀλκαμένους. Addit margo χρόνους τοὺς Λακεδαιμονίους καταδεχθῆναι γράφει. Heynius scribendum putavit: Ἀπολλόδορος τὰ Λυκούργου νόμιμα τούτοις τοῖς χρόνοις κ. γρ. Sed in textu nil mutandum; sin vero quæ margo habet cum Syncelli verbis conjungenda sunt, χρόνους mutaverim in χρόνω, sicut jam Goar. χρόνοις voci substituere voluit ἔτι, quamquam is præferendam duxit alteram explicationem, eamque perversissimam. Vertit enim hunc in modum: « Alcamenis ætate Lycurgi leges suscepisse

cam annis centum (quam Agésilæus Doryssæi esset rex Lacedæmoniorum), hincque post Trojam captam annis his centum et quadraginta.

75.

Apollodorus Lycurgi leges ponit Alcamenis anno octavo.

Lacedaemonios scribit Apollodorus libro octavo.

Euseb. Chron. N° 1218: *Lycurgi leges Lacedaemone, teste Apollodoro, octavo decimo Alcamenis anno.*

Apollodori calculum sequitur etiam Cic. De republ. II, 10: *Nam si, id quod Græcorum investigatur annalibus, Roma condita est secundo anno Olympiadis septimæ, in id sæculum Romuli cecidit ætas, quum jam plena Græcia poetarum et musicorum esset; minorque fabulis, nisi de veteribus rebus, haberetur fides. Nam centum et octo annis, postquam Lycurgus leges scribere instituit, prima posita est olympias; quam quidem nominis errore ab eodem Lycurgo constitutam putant. Homerum autem, qui minimum dicunt, Lycurgi ætati triginta annis anteposunt fere.*

Cf. Plutarch. Lycurg. init.: *Περὶ Λυκούργου τοῦ νομοθέτου καθόλου μὲν οὐδὲν ἔστιν εἰπεῖν ἀναμφισβήτητον, ἥμισυ δὲ οἱ χρόνοι καθ' οὓς γέγονεν ὁ ἀνὴρ δημολογοῦνται. Οἱ μὲν γὰρ ἱππῶν συνακμάσαι καὶ συνδιαθεῖναι τὴν Ὀλυμπιακὴν ἐκχειρίαν λέγουσιν αὐτόν. ὧν ἔστι καὶ Ἀριστοτέλης ὁ φιλόσοφος, τεκμηρίον προφέρων τὸν Ὀλυμπιασὶ δίσκον, ἐν ᾧ τοῦτομα τοῦ Λυκούργου διασώζεται καταγεγραμμένον. οἱ δὲ ταῖς διαδοχαῖς τῶν ἐν Σπάρτῃ βασιλευσάντων ἀναλεγόμενοι τὸν χρόνον, ὥσπερ Ἐρατοσθένης καὶ Ἀπολλόδορος οὐα δλίγοις ἔτεσιν πρεσβύτερον ἀποφαίσουσι τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος.*

Hæc tum inter se non congruunt, tum ab iis, quæ fragm. 73 posuimus, mirum quantum recedunt. Erroris fons in eo quærendus est, quod Eusebius et Syncellus ea, quæ Iphiti Olympiadi (884) Apollodorus adscripsit, ad Coræbi Olympiadem (776) retulerunt. Apparet hoc ex Agidarum recensu, quem ex Apollodoro sine dubio Eusebius (p. 166 ed. Mai.) in Chronicon suum recepit. Constituendus vero est ita:

P. Trj. c. a. C. a.

80	1104	Eurysthenes nascitur.
110	1074	Eurysthenes anno ætatis trigesimo imperium adipiscitur. Regnat annis 42.
152	1032	Agis a 1.
153	1031	Echestratus a 35.
188	996	Labotas a 37.
225	959	Doryssus a. 29.
254	930	Agésilas a. 44.
298	886	Archelaus a. 60 (Lycurgus).
358	826	Teleclus a. 40.
398	786	Alcamenes a 37.

De Lycurgi legislatoris ætate minime inter se consentiunt scriptores. Sunt qui cum Iphito eum vixisse et Olympicas inducias tradant instituisse: ex quo numero est Aristoteles, argumentum ducoens ex disco Lycurgi no-

408 776 Alcamenis anno decimo prima Olympias acta est.

In aprico est eandem primam Olympiadem significare voluisse Syncellum Alcamenis anno octavo. Immo hunc potissimum calculum Apollodori esse puto. Apollodorus enim pro sua in temporibus notandis diligentia, præter illos annos triginta inter Eurysthenis annum natalem et regni initium interjectos, alios duos dedisse videtur Aristodemo (v. O. Müller. Dor. II, p. 502). Sic Lycurgi ἐπιτροπεία, quæ ex computo supra adscripto in annum 886 cadit, duobus annis posterior fit, ideoque concinit cum Apollodori et Eratosthenis calculo, qualem tradit Porphyrius. Qua in re illud quidem pro certo statui, numeros Eusebii veros esse Apollodoreos atque unicos. Sed fieri etiam potuit, ut in uno alterove regno incertus hærens Apollodorus duplicem annorum numerum apponeret lectorique faceret eligendi potestatem. Fortasse Agésilao dedit vel 42 vel 44 annos, ac consequenter primam Olympiadem actam esse dixerit vel octavo vel decimo anno Alcamenis. Simili de causa, nisi alia, quam ignoro, auctoritate perductus O. Müller., vir immortalis, (Dor. II, p. 486) Agésilao, qui secundum Euseb. 60 annos regnavit, 58 tantum annos tribuit. Utut est, id certe ex modo disputatis intelligitur, alterum Eusebii locum, ubi Lycurgi leges decimo octavo Alcamenis anno latæ esse dicuntur, corruptela laborare, cui mederi mihi videor pro *decimo octavo* scribens *decimo vel octavo*. Quod denique idem Eusebius N. 1240 primam Olympiadem ponit Alcamenis anno trigesimo septimo, hoc ex temporis quo Heraclidæ Peloponnesum occuparunt atque illius, quo regnum suscepit Eurysthenes, confusione explicandum esse docet O. Müller. l. l. p. 503. Restat ut paucis moneamus de loco Plutarchi. Qui quum dicat Lycurgum ex Aristotelis sententia una cum Iphito Olympicum certamen instituisse, ideoque primæ Olympiadis tempore vixisse, verum Apollodorum nec non Eratosthenem haud paucis eum annis ante primam Olympiadem ponere, alios denique vel Homeri æqualem facere; quod de Coræbi Olympiade, 108 annos post Lycurgum acta, Eratosthenes et Apollodorus intellexerunt, vulgari illo errore ad Iphiti Olympiadem retulit, ac discordiam statuit scriptorum, quorum optimus est consensus. Cf. Clinton. p. 416 sq. Krüg.

mine inscripto, qui Olympiæ servatur. Alii per Spartanorum regum successionem ad Lycurgi ætatem ascendunt, velut Eratosthenes et Apollodorus, paucis annis majorem olympiade prima eum pronunciantes.

76.

Ol. 35, 1. 639 a. C.

Diogen. Laert. I, p. 37, de Thalete: Φησι δὲ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς γεγενῆσθαι αὐτὸν κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς τριακοστῆς πέμπτης Ὀλυμπιάδος. Ἐπὶ αὐτῇ δ' ἐτῶν ἑβδομήκοντα ἔκτω, ἢ, ὡς Σωσιπράτης φησὶν, ἐνενήκοντα (Ol. 58. Diog. Laert. I, p. 38). Apollodorum in constituendis Thaletis natalibus sequuntur Cyrill. Adv. Julian. I, p. 12, Suidas v. Θαλῆς Μιλήσιος, et Euseb. Aetatem vero non omnes eandem tradunt. Lucian. Macrob. c. 18: Σόλων καὶ Θαλῆς καὶ Πιττακὸς ἑκάτὼν ἑκάστος ἔζησαν ἔτη. Euseb. Scalig. ad Ol. 1: λέγεται ζῆσαι ὑπὲρ τὰ ρ'. Idem ad Ol. 57, 3: ἀπέθανε ζήσας ἔτη 44'. Probabile est Apollodori numerum apud Diogenem depravatum esse. Nam septuaginta octo anni, Clintonus ait, natum facerent 624 aut mortuum 559, quorum prius omnibus de ejus natali tempore testimoniis, posterius Herodoto I, 75 repugnat. Quare legendum putat: ἐνενήκοντα ἔκτω, ἢ, ὡς Σ. φ., ἐνενήκοντα, ita ut ejus aetas 100, 98, 91, 90 annorum posita fuisset. Ceterum cf. H. Ritteri Hist. philosoph. Ionic. p. 6 sqq.

77.

Ol. 40. 620 a. C.

Clemens Alex. Strom. I, p. 301, de Xenophane Colophonio: Ὅν φησι Τίμαιος κατὰ Ἱέρωνα, τὸν Σικελίας δυνάστην, καὶ Ἐπίχαρμον τὸν ποιητὴν γεγενῆσθαι. Ἀπολλόδωρος δὲ κατὰ τὴν τεσσαρακοστὴν Ὀλυμπιάδα γενόμενον παρατετακέναι ἄχρι τῶν Δαρείου τε καὶ Κύρου χρόνων.

Cum Apollodoro facit Sextus Empiricus Adv. Gramm. I, 21, 12, sect. 257, p. 270: Ξενοφάνης Κολοφώνιος ἐγένετο περὶ τὴν μ' Ὀλυμπιάδα et Sotion apud Diogen. Laert. IX, 18. Eusebius Xenophanem floruisse dicit Ol. sexagesima. Quapropter Ritter. in Hist. phil. nostro loco legendum censet τὴν ν' Ὀλυμπιάδα. Sed praefereunda videtur Clintonis sententia, qui, quum Xenophanes etiam sub Hieronis regno ex Timaei testimonio vixisse dicatur, idemque efficiatur ex Athen. II, p. 54, E. (Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος ἐν Παρωδαῖς — Πηλίκος ἦσθ' ὅθ' ὁ Μῆδος ἀφίκετο), et e Plutarch. Mo-

ral. p. 175, B. C. (Ἱέρων μετὰ Γέλωνα τύραννος ἦλγε πρὸς Ξενοφάνην τὸν Κολοφώνιον. κ. τ. λ.), philosophi aetatem duabus rationibus notatam fuisse statuit.

Ad verba ἄχρι τῶν Δαρείου τε καὶ Κύρου χρόνων Karsten. De Xenophane p. 2 annotat: «Haec verba merito suspecta sunt, ut jam notavit Dodwellus in Veteribus Graec. et Rom. cyclis, p. 135. Nam Darius Nothus et Cyrus minor, illius filius, recentiores sunt, quam ut hic intelligi possint; Medium autem regem, Cyri majoris decessorem, quem sacrae literae Darium nominant, Apollodorus certe hoc nomine non appellavit. Si ergo Darius Hystaspis, ut plerisque videtur, intelligendus sit, mutato ordine scribi oportuit ἄχρι τῶν Κύρου καὶ Δαρείου. Bayle in Diction. critiq. s. v. Xenophane, conjicit pro Δαρείου reponendum esse nomen Κροίσου. Origen. Philosoph. c. XIV. Opp. tom. I, simpliciter dicit: Οὗτος ἦν Κύρου δ' ἐνιμεν· quod nescio an probandum sit.»

78.

Diogenes Laert. I, 74, ubi de Pittaco vindicante civibus Mitylenæis portionem agri controversam: Ὑστερον μέντοι φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς διαδिकाσθῆναι τοὺς Ἀθηναίους περὶ τοῦ χωρίου πρὸς τοὺς Μιτυληναίους, ἀκούοντος τῆς δίκης Περιάνδρου, ὃν καὶ τοῖς Ἀθηναίοις προσκρίναι. (Olymp. 43-48.)

79.

Ol. 58, 2. 547 a. C.

Diogen. Laert. II, 2, de Anaximandro Milesio: Τῶν δὲ ἀρεσκόντων αὐτῷ πεποίηται κεφαλαιώδη τὴν ἔχασιν, ἥπερ περιέτρυχε καὶ ὁ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος· ὅς καὶ φησὶν αὐτὸν ἐν τοῖς Χρονικοῖς τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς πεντηκοστῆς ὀγδόης Ὀλυμπιάδος ἐτῶν εἶναι ἐξήκοντα τεσσάρων, καὶ μετ' ὀλίγον τελευτῆσαι, ἀμάρσαντά πη μάλιστα κατὰ Πολυκράτην τὸν Σάμου τύραννον.

Natales igitur incidunt in Ol. 42, 3, 610 a. C. Quocum congruit Euseb. Ol. 51, 2: «Anaximander Milesius physicus agnoscitur.» Quum vero Polycrates, quo regnante floruisse dicitur Ana-

76.

Apollodorus in Chronicis tradit Thaletem natum esse primo anno tricesimae quintae Olympiadis, mortuum aetatis anno septuagesimo octavo, sive, ut Sosicrates ait, nonagesimo.

77.

Xenophanem Colophonium Timaeus fuisse dicit tempore Hieronis qui in Sicilia obtinuit dominatum, et Epicharmi poetae; Apollodorus autem eum, quum natus esset quadragesima olympiade, pervenisse usque ad tempora Darii et Cyri.

78.

Postea Athenienses disceptasse cum Mitylenæis de possessione agri, ipsumque a Periandro controversiae iudice Atheniensibus adjudicatum esse, tradit Apollodorus in Chronicis.

79.

In brevem Anaximandri placitorum suorum expositionem incidit Apollodorus quoque Atheniensis, qui illum in Chronicis ait secundo anno quinquagesimae octavae olympiadis annum egisse aetatis sexagesimum quartum, ac paulo post obiisse diem: floruisse autem maxime sub Polycrate Samiorum tyranno.

ximander, regnum adeptus sit Ol. 62, 1, 532 a. C. Clintonus hic in mortis tempore notando (μετ' ὀλίγον) erratum suspicatur, nisi forte statuendum sit intelligi *maiores* Polycratem qui Ol. 54 floruit. (Suid. v. Ἰβυκος.)

80.

Ol. 63. 528 a. C.

Diogen. Laert. II, 3, de Anaximene Milesio: Καὶ γέννηται μὲν, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος, τῇ ἐξηκοστῇ τρίτῃ Ὀλυμπιάδι, ἐτελεύτησε δὲ περὶ τὴν Σάρδεων θάλασσαν.

Sardes combustæ sunt Ol. 70, 2, 499 a. C. Itaque Diogenis locus vitio laborare videtur. Pseudo-Orig. Philos. c. 7, p. 66: Ἦκμασε περὶ ἑτος πρῶτον τῆς πεντηκοστῆς ὁγδόης Ὀλυμπιάδος. Suidas: Γέγονεν ἐν τῇ ν' (leg. vii) Ὀλυμπιάδι ἐν τῇ Σάρδεων ἀλώσει, ὅτε Κύρος ὁ Πέρσης Κροίσον καθείλεν. Certioris aliquid vix poterit constitui: v. Clinton. ad Ol. 58, 1, et p. 376 Kr., Ritter. l. l. p. 23 sq. Heynius cum Simsono verba esse transposita putat et sic constituenda: γέννηται μὲν... περὶ τὴν Σάρδεων θάλασσαν, ἐτελεύτησε δὲ τῇ 57 Ὀλυμπιάδι.

81.

Ol. 71, 1. 500 a. C.

Diogen. Laert. II, 7, de Anaxagora: Φησὶ δ' Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς, γεγενῆσθαι αὐτὸν τῇ ἑβδομηκοστῇ Ὀλυμπιάδι, τεθνηκέναι δὲ τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ὀγδοηκοστῆς ὁγδόης. Sic postrema correxerunt viri docti; vulgo legitur τῆς ἑβδομηκοστῆς ὁγδόης, quod errore positum fuisse indicant ipsius Laertæ verba l. l.: Ἀέγεται κατὰ τὴν Ἑλέου διάβασιν εἰκοσὶν ἑτῶν εἶναι, βεβιωκέναι δὲ ἑβδομήκοντα δύο. Cum Apollodoro consentit Demetrius Phalereus ap. Laert. l. l. Cf. Ritter. Histor. phil. Ion. p. 203, et Schaubach. Anaxag. fragmm. p. 2 sqq.

82.

Ol. 77, 4. 469 a. C.

Diogen. Laert. II, 44, de Socrate: Ἐγεννήθη, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς, ἐπὶ Ἀφειρίωνος (leg. Ἀφειρίωνος) ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς

80.

Anaximenes Milesius natus est, referente Apollodoro, Olympiade sexagesima tertia, vitam finivit quo tempore Sardes captae sunt.

81.

Apollodorus in Chronicis Anaxagoram floruisse dicit septuagesima olympiade, obiisse vero octogesimæ octavæ anno primo.

82.

Natus est Socrates, ut ait Apollodorus in Chronicis, sub Aphesaloe, septuagesimæ et septimæ olympiadis anno quarto, Thargelionis mensis sexto, quo die lustrant Athenienses civitatem Dianamque natam Delli tradunt. Moritur primo anno nonagesimæ quintæ olympiadis, septuagesimo ætatis anno.

ἑβδομηκοστῆς ἑβδόμης Ὀλυμπιάδος, Θαρρηλιῶνος ἔτη, ὅτε καθάουσι τὴν πόλιν οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν Ἀρταμιν γενέσθαι Ἀἰῆλοι φασίν. Ἐτελεύτησε δὲ τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ὀγδοηκοστῆς πέμπτῃς Ὀλυμπιάδος, γενοῦς ἑτῶν ἑβδομήκοντα. Cf. Plutarch. Symp. VIII, 1, Ælian. V. H. 25, Clinton. procem. p. XX.

83.

(Ol. 79. 464 a. C.)

Diogen. Laert. IX, 25: Ζήνων Ἐλατῆς. Τοῦτον Ἀπολλόδωρος φησιν εἶναι ἐν Χρονικοῖς φύσει μὲν Τελευταγόρου, θέσει δὲ Παρμενίδου. Sic cum Roscio hunc locum constituit Hübnerus. Legebatur: Τοῦτον Ἀπ. φ. α. ἐν Χρ. Πύρρητος, τὸν δὲ Παρμενίδην φύσει μὲν Τελευταγόρου, θέσει δὲ Παρμενίδου.

Zeno Eleates ἤματι κατὰ τὴν ἐνάτην καὶ ἑβδομηκοστὴν Ὀλυμπιάδα, Laert. IX, 29, sine dubio secundum Apollodorum. De Parmenide v. Clinton. et Krügerum l. l. p. 376.

84.

Ol. 80. 460 a. C.

Diogen. Laert. IX, 41, de Democrito: Γέγονε δὲ τοῖς χρόνοις, ὡς αὐτὸς φησιν ἐν τῷ μικρῷ Διακόσμῳ, νέος κατὰ πρᾶσούτην Ἀναξαγόραν, ἔτισιν αὐτοῦ νεώτερος τετταράκοντα. Συντετάχθαι δὲ φησι τὸν μικρὸν Διάκοσμον ἔτισιν ὑστερον τῆς Ἰλίου ἀλώσεως τριάκοντα καὶ ἑπτακοσίοις· γεγόνοι δ' ἂν, ὡς μὲν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς, κατὰ τὴν ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. Itaque Apollodori computatio ex ipso Democrito confirmatur. Alii aliter; v. Clinton. s. Ol. 80, 1 et Wesseling. ad Diodor. XIV, 11, qui annum 1183 a Democrito pro Trojana æra positum esse opinatus Apollodori sententiam studuit infringere.

85.

Ol. 84. 444 a. C.

Diogen. Laert. IX, 41, de Melisso, Parmenidis et Heracliti discipulo: Φησὶν Ἀπολλόδωρος ἤματι αὐτὸν κατὰ τὴν τετάρτην καὶ ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. Cf. Suidas v. Μέλιτος Λάρου. Plutarch. Pericl. 26; Adv. Colot. 32.

88.

Zeno Eleates. Hunc Apollodorus ait in Chronicis natura quidem Teleutagoræ, adoptione autem Parmenidis filium.

84.

Erat Democritus, ut ipse in parvo Diacosmo refert, juvenis quo tempore jam senior vivebat Anaxagoras, ille minor natu annis quadraginta. Parvum vero illum Diacosmum a se compositum refert anno post Troje excidium septingentesimo trigesimo. Fuerit vero, ut ait Apollodorus in Chronicis, olympiade octogesima.

85.

Floruisse Melissum quarta et octogesima Olympiade Apollodorus refert.

86.

Ol. 84. 444 a. C.

Diogen. Laert. IX, 50, de Protagora: Πρωταγόρας Ἀρτέμιονος, ἢ, ὡς Ἀπολλόδωρος καὶ Δίνων ἐν Περσικοῖς, Μαιανδρίου.

Idem IX, 56: Ἐνιοὶ κατὰ τὴν ὁδὸν ταυτεῖσθαι αὐτὸν, βιώσαντα ἑτη πρὸς τὰ ἐνεμήκοντα. Ἀπολλόδωρος δὲ φησὶν ἑβδομήκοντα, σοφιστεῦσαι δὲ τεσσαράκοντα ἑτη (ex Platon. Menon. p. 91, E: ἀποθανεῖν ἑγρὸς ἑβδομήκοντα ἑτη γεγονότα, τετταράκοντα δὲ ἐν τῇ τέχνῃ ὄντα —) καὶ ἀμάρχειν κατὰ τὴν τετάρτην καὶ ὀγδοηκοστήν Ὀλυμπιάδα. V. Clinton. Fast. Hell. p. 377 Kr.

87.

Ol. 84. 444 a. C.

Diogen. Laert. VIII, 74, de Empedocle: Ἐκμασε κατὰ τὴν πρὸ Ὀλυμπιάδα. Supra VIII, 52: Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ γραμματικὸς ἐν τοῖς Χρονικοῖς φησιν: «ὡς ἦν Μέτωνος μὲν υἱὸς, εἰς δὲ Θουρίους αὐτὸν νεωστὶ πανταλῶς ἐκτισμένους (Ol. 83, 3 et 84, 2) Γλαῦκος ὀθεῖν φησιν.» Εἰδ' ὑποδάς: «οἱ δ' ἰσοροῦντες, ὡς οἰκοθεν παρεργῶς εἰς τὰς Συρακούσας, μετ' ἐκείνων ἐπολέμει πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, τελείως ἀγνοεῖν μοι δοκοῦσιν. Ἡ γὰρ οὐκ ἔστι ἦν, ἢ πανταλῶς ὑπεργεγραμμένος· ἔπειρ οὐ φαίνεται. Ἀριστοτέλης γὰρ αὐτὸν, ἐτι τε Ἡράκλειτον, ἐξήκοντα ἑτῶν φησὶ τεταυτεῖσθαι.» Ὁ δὲ πρῶτην καὶ ἑβδομηκοστήν Ὀλυμπιάδα νεανικῶς κέλεται, τούτου πάντως ἦν ἡμῶν ἡμῶν: ὡς θ' ἅμα καὶ τὸν χρόνον ὑπὸ τοῦ Ἀπολλοδώρου σημαινέσθαι.

Ex his Clinton. s. Ol. 84, 1, Apollodori versus restituit hunc in modum:

Ἦν μὲν Μέτωνος υἱὸς, εἰς δὲ Θουρίους αὐτὸν νεωστὶ πανταλῶς ἐκτισμένους Γλαῦκος ὀθεῖν φησιν ...
Οἱ δ' ἰσοροῦντες ὡς παρεργῶς οἰκοθεν εἰς τὰς Συρακούσας μετ' ἐκείνων ἐπολέμει πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, τελείως ἀγνοεῖν ἡμῶς δοκοῦσιν· ἢ γὰρ οὐκ ἔστι ἦν ἢ πανταλῶς ὑπεργεγραμμένος· ἔπειρ οὐκ φαίνεται.

86.

Protagoras Artemonis, sive, ut Apollodorus et Dinon in Persicis ait, Mæandrii filius.

Quidam illum iter agensem in via defecisse dicunt, quom ad nonagesimum ætatis pervenisset annum: Apollodorus vero vixisse eum tradit septuaginta, dicendi artem exercuisse quadraginta annos, floruisse olympiade octogesima quarta.

87.

Apollodorus grammaticus in Chronicis, olymp. 84, Empedoclem Metonis filium fuisse ait, ceterum ad Thurios nuper omnino conditos venisse Glancus ait: deinde post pauca: «Qui vero narrant domo profugum venisse Syracusas et cum illis bellasse adversus Athenienses, prorsus id mihi ignorare videntur: aut enim jam defecerat, aut omnino valde senex erat, id quod minime probatur. Namque et Aristoteles ipsum sexagesimo ætatis anno, insuper etiam Heraclitum, ait vita excessasse.» Qui

Ἀριστοτέλης γὰρ αὐτὸν ἐβίοντο ἑτῶν, ἐτι τ' Ἡράκλειτον, φησὶ τεταυτεῖσθαι.

Ad Apollodori calculos plus minus accedunt Gellius N. A. XVII, 21, et Euseb. Ol. 81 et 86. V. Karsten De Empedocle p. 9 et 45 sq.

88.

Diogen. Laert. VIII, 58: Γοργίαν γοῦν τὸν Ἀσυντὶνον αὐτοῦ (Empedoclis) γενέσθαι μαθητὴν, ἑνδρα ὑπερέχοντα ἐν βητορικῇ, καὶ τέχνην ἀπολαλοῦντα. Ὅν φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς ἐννέα πρὸς τοῖς ἑκατὸν ἑτη βῖναι.

Secundum Philostratum in Vita annos vixit 108, secundum Ciceron. De sen. 5: 107; secundum Pausan. VI, 17, 5: 105; secundum Lucian. Macrob. 23: 108; cum Apollodoro consentit Suidas. V. Clinton. ad an. 427, 459 et Append. p. 388 Kr.

89.

Ol. 88, 4. 428 a. C.

Diogen. Laert. III, 2, 3: Γίνεται Πλάτων, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς, ὀγδὴ καὶ ὀγδοηκοστῇ Ὀλυμπιάδι, Θαρρηγλιῶνος ἑβδομῇ κατ' ἦν Ἀθλίοι τὸν Ἀπόλλωνα γενέσθαι φασίν. Si accuratius calculos subducimus, Platonem natum videmus duobus mensibus ante Ol. 88 (87, 4. 429 a. C. Maii mensis die 21ma vel 22ma). V. Clinton. an. 429.

90.

Ol. 93, 3. 406 a. C.

Diodor. XIII, 103: Ἀπολλόδωρος δὲ, ὁ τὴν χρονικὴν σύνταξιν πραγματευσάμενος, φησὶ καὶ τὸν Εὐριπίδην κατὰ τὸν αὐτὸν ἐνιαυτὸν τεταυτεῖσθαι.

91.

Ol. 93, 4. 405 a. C.

Diodor. XIII, 108: Successit Dario Artaxerxes Ol. 93, 4: Κατ' ὃν δὴ χρόνον καὶ Ἀντίμαχον τὸν ποιητὴν Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος φησὶν ἠνθῆκεναι. Cf. Plutarch. Lys. 18 et Suidas v. Ἀντίμαχος.

vero septuagesimam et primam olympiadem vicerat eques, eodem censebatur nomine, ita ut simul tempus ab Apollodoro significetur.

88.

Gorgiam Leontinum narrant ipsius (Empedoclis) fuisse discipulum, insignem oratorem, qui et artem rhetoricam scripserit. Hunc tradit Apollodorus in Chronicis centum et novem ætatis implevisse annos.

89.

Nascitur Plato, ut dicit Apollodorus in Chronicis, octogesima octava olympiade, Thargelionis septima, qua die Delii Apollinem natum esse dicunt.

90.

Apollodorus, annalium scriptor, hoc anno (Ol. 93, 3) Euripidem quoque defunctum esse tradit.

91.

Successit Dario Artaxerxes Ol. 93, 4. Quo tempore Antimachum poetam Apollodorus floruisse tradit.

92.

Ol. 99, 1. 381 a. C.

Diogen. Laert. V, 9, de Aristotele : Φησὶ δ' Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς, γεννηθῆναι μὲν αὐτὸν τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ἐνάτης καὶ ἐνενηκοστῆς Ὀλυμπιάδος, παραβαλεῖν δὲ Πλάτωνι καὶ διατρέψαι παρ' αὐτῷ εἰκοσὶν ἔτη, ἑπτακαίδεκάτῃ συστάντα, καὶ εἰς τε Μυτιλήνην ἔλθειν ἐπὶ ἀρχοντος Εὐδούλου τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς ὀγδόης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος. Πλάτωνος δὲ τελευτήσαντος τῷ πρώτῳ ἔτει ἐπὶ Θεοφίλου, πρὸς Ἑρμείην ἀπῆραι καὶ μέιναι ἔτη τρία· ἐπὶ Πυθοδότῳ δ' ἔλθειν πρὸς Φίλιππον, τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς ἐνάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, Ἀλεξάνδρου πεντεκαίδεκα ἔτη ἡδὴ γεγονότος· εἰς δ' Ἀθήνας ἀφικέσθαι τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς ἐνδεκάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος· καὶ ἐν Λυκαίῳ σχολάσαι ἔτη τρία πρὸς τοὺς δέκα. Ἔττα ἀπῆραι εἰς Χαλκίδα τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς τετάρτης καὶ δεκάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, καὶ τελευτῆσαι ἐτῶν τριῶν πύου καὶ ἐξήκοντα νόσῳ, ὅτε καὶ Δημοσθένην καταστρέψαι ἐν Καλαυρίᾳ ἐπὶ Φίλακλέους.

93.

Ol. 103. 368 a. C.

Diogen. Laert. VIII, 90 : Γεγόνασι δὲ Εὐδοξοὶ τρεῖς· αὐτὸς οὗτος (sc. ὁ Κνίδιος), ἑταρος Ῥόδιος ἱστορίας γεγραπὸς, τρίτος Σικελιώτης παῖς Ἀγαθοκλέους, ποιητὴς καμψύδας, νίκας ἑλὼν ἀστυκὰς μὲν τρεῖς, Ἀθηναίᾳς δὲ πέντε, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς. ... Ὁ δ' αὐτὸς φησὶ τὸν Κνίδιον Εὐδοξὸν ἀμάσαι κατὰ τὴν τρίτην καὶ ἑκατοστήν Ὀλυμπιάδα, εὐρεῖν τε τὰ περὶ τὰς καμψύδας γραμμάς. Ἐτελεύτησε δὲ τρίτον ἄγων καὶ πεντήκοστον ἔτος.

94.

Diogen. Laert. IX, 61, de Pyrrhone : Πύρρων

92.

Narrat Apollodorus in Chronicis Aristotelem natum esse anno primo nonagesimae nomen olympiadis, perrexissetque ad Platonem decimo septimo aetatis anno, annosque viginti apud eum fuisse commoratum. Tum vero venisse Mytilenem archonte Eubulo, quarto anno centesimae octavae olympiadis. Verum Platone primo anno functo vita sub Theophilo, profectum esse ad Hermiam mansissetque annos tres. Sub Pythodoto autem se contulisse ad Philippum secundo anno centesimae nonae olympiadis, Alexandro quintum decimum jam annum aetatis agente; Athenas vero concessisse secundo anno centesimae undecimae olympiadis, atque in Lyceo tredecim annos docuisse, ac demum perrexisset Chalcidem tertio anno centesimae quartae decimae olympiadis, morboque perisset, quum esset annorum ferme sexaginta trium : quo etiam tempore Demosthenem in Calauria defunctum esse sub Philocle.

93.

Fuerunt Eudoxi tres : primus hic de quo loquor (sc. Aechili filius, Cnidius, astrologus, geometra, medicus), secundus Rhodius historicarum scriptor, tertius Stolicus Agathocles filius, poeta comicus, qui ter urbana

Ἥλειος, Πλειστάρχου μὲν ἦν υἱός, καθὰ καὶ Διοκλῆς ἱστορεῖ, ὥς φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς, πρότερον ἦν ζωγράφος.

95.

Ol. 109, 3. 342 a. C.

Diogen. Laert. X, 13, de Epicuro : Τοῦτον Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς Ναυσιφάνους (vel Λυσίφάνους) ἀκοῦσαι φησὶ καὶ Πραξιφάνους. Μοx 14 : Ἐγεννήθη δὲ, φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς, κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τῆς ἐνάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, ἐπὶ Σωσιγένους ἀρχοντος, μηνὸς Γαμηλιῶνος ἑβδόμῃ, ἔτεσιν ὕστερον τῆς Πλάτωνος τελευτῆς ἑπτὰ· ὑπάρχοντα δὲ αὐτὸν ἐτῶν δύο καὶ τριάκοντα, ἐν Μυτιλήνῃ καὶ Λαμψάκῳ πρώτων συστήσασθαι σχολὴν ἐπὶ ἔτη πέντε· ἔπειθ' οὕτως εἰς Ἀθήνας μεταλθεῖν, καὶ τελευτῆσαι κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἑβδόμης καὶ εἰκοστῆς καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, ἐπὶ Πυθαράτου, ἔτη βιώσαντα δύο πρὸς τοὺς ἑβδόμηκοντα, τὴν τε σχολὴν διαδέξασθαι Ἑρμαρχὸν Ἀγυμάρχου Μυτιληναῖον.

96.

Ol. 122, 2. 291 a. C.

Gellius XVII, 4, de Menandro : *Sed Apollodori, scriptoris celebratissimi, hos de Menandro versus legimus in libro, qui Chronica inscriptus est :*

Κηριστιὺς δὲν ἐκ Διοκλῆδος πατρὸς,
πρὸς τοῖσιν ἑκατὸν πέντε γράψας δράματα
ἔβηκε, πενήκοντα καὶ δυὸν ἐτῶν.

Ex istis tamen centum et quinque omnibus, solis cum octo vicisse idem Apollodorus eodem in libro scripsit.

Menander diem obiit Ol. 122, 2, a. C. 291. Cum Apollodoro consentit inscriptio ap. Corsin. F. A. t. IV, p. 76, Prolegg. Aristoph. p. XXXI. V. Clinton. ad annos 291 et 342.

vicit certamina, et quinques Lenaica, ut Apollodorus in Chronicis ait. ... Idem vero refert Eudoxum Cnidium circa centesimam et tertiam Olympiadem claruisse atque linearum curvarum doctrinam reperisse.

94.

Pyrrho Eleus, Plistarchi filius erat, ut Diocles quoque refert, secundum Apollodorum vero in Chronicis, primum fuerat pictor.

95.

Epicurum Apollodorus in Chronicis Nausiphanem et Praxiphanem audivisse tradit. ... Nascitur autem, inquit Apollodorus in Chronicis, centesimae nonae Olympiadis anno tertio, sub Sosigene archonte, mensis Gamelionis die septimo, septem annis post Platonis obitum. Quum vero triginta duorum esset annorum, primum Mytileniam et Lampacii scholam instituit annis quinque, postea Athenas migravit, ubi diem obiit anno secundo centesimae vicesimae septimae olympiadis sub Pytharato, quum septuaginta et duos vitae implesset annos. Successit illi in moderanda schola Hermarchus Agemarchi filius Mytilenaeus.

97.

Ol. 123, 2. 287 a. C.

Diogen. Laert. V, 58, de Stratone Peripatetico: Σχολαρχεῖν δὲ, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς, ἤρξατο τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ καὶ ἑκατοστῇ Ὀλυμπιάδι, τῆς σχολῆς ἀφηγησάμενος ἐτὶ ὀκτωκαίδεκα.

98.

Diogen. Laert. IV, 23, de Cratete Atheniensi: Τελευτῶν δὲ ὁ Κράτης, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῃ τῶν Χρονικῶν, ἀπέλιπε βιβλία, τὰ μὲν φιλοσοφούμενα, τὰ δὲ περὶ κωμῳδίας, τὰ δὲ λόγους δημογυρικούς καὶ πρεσβευτικούς.

« Excidisse puto annum mortis Cratetis, quod factum nolim, quum aliunde de eo non constet. » Heynius. Euseb. ad Olymp. 127: *Polemo philosophus moritur, post quem Arcesilas et Crates* (cod. Armen. corrupte: *Coton*) *clari habentur.* Idem habet Syncell. p. 276, B.

99.

Diogen. Laert. IV, 28: Ἀρκεσίλαος, Σεύθου καὶ Σκύθου, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῃ Χρονικῶν. V. Clinton. ad an. 315 et p. 378 sq. ed. Krüg.

100.

Syncell. Chron. p. 275, C (p. 253 ed. Dindf.): Οἱ βασιλεῖς Ποντίων δέκα κατὰ τούτους ἤρξαν τοὺς χρόνους διαρκέσαντες ἐτὶ σιγῇ· περὶ ὧν Ἀπολλόδωρος καὶ Διονύσιος ἱστοροῦσι.

101.

Ol. 143.

Diogen. Laert. VII, 184, de Chrysippo: Τοῦτον ἐν τῷ ᾠδεῖν σχολάζοντά φησιν Ἑρμῖππος, ἐπὶ θυσίαν ὑπὸ τῶν μαθητῶν κληθῆναι· ἐνθα προσενεγκάμενον γλυκὺν ἀκρατον καὶ διγυγιάσχοντα πεμπταῖον ἀπελθεῖν ἐξ ἀνθρώπων, τρία καὶ ἐβδομήκοντα βιώσαντα ἐτὶ, κατὰ τὴν τρίτην καὶ τετταρακοστὴν καὶ ἑκατοστὴν Ὀλυμπιάδα, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς.

97.

Strato scholæ præesse cepit, ut Apollodorus in Chronicis refert, olympiade centesima yicesima tertia, eamque annos octo et decem tenuit.

98.

Moriens Crates, ut Apollodorus in tertio Chronicorum ait, libros reliquit alios quidem philosophicos, alios de comœdia, orationes item pro concione et in legationibus habitas.

99.

Arcesilas Seuthi sive Scythii filius, sicut Apollodorus in tertio Chronicorum ait.

100.

Ponti reges decem annis 218 regnantes imperii principium hoc tempore posuerunt; de quibus Apollodorus et Dionysius scribunt.

101.

Chrysippum in Odeo philosophantem Hermippus ait a discipulis ad sacrificium vocatum fuisse, ibique quum

FRAGMENTA HISTORICORUM.

102.

Ol. 162, 4.

Diogen. Laert. IV, 65, de Carneade: Φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς ἀπελθεῖν αὐτὸν ἐξ ἀνθρώπων ἐτὶ τετάρτῃ τῆς δευτέρας καὶ ἐξηκοστῆς καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, βιώσαντα ἐτὶ πάντε πρὸς τοῖς ὀγδοήκοντα.

103.

Phlegon De longævis, 2: Κτησίβιος ὁ ἱστοριογράφος ἐτὶ ἑκατὸν τέσσαρα (ἔζησεν), ἐν περιπάτῳ δὲ ἐτελεύτα, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς διδῶναι.

Eadem Lucian. in Macrobiis 22: Συγγραφῶν δὲ Κτησίβιος ἑκατὸν εἴκοσι τεσσάρων ἐτῶν ἐν περιπάτῳ ἐτελεύτησεν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς ἱστορεῖ. In his εἴκοσι ante τεσσάρων delendum esse monet Meursius.

104.

Joseph. Contra Apionem II, 7: *Antiochus neque justam fecit templi deprædationem, sed egestate pecuniarum ad hoc accessit, quum non esset hostis, et socios insuper nos suos et amicos aggressus est, nec aliquid dignum derisione illic invenit. Multi et digni scriptores super hoc quoque testantur: Polybius Megaiopolitanus, Strabo Cappadox, Nicolaus Damascenus, Timagenes et Castor chronographus et Apollodorus: qui omnes dicunt, pecuniis indigentem Antiochum transgressum fœdera Judæorum, et spoliasse templum auro argentoque plenum.*

ΠΕΡΙ ΓΗΣ sive ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ.

LIBER I.

105.

Steph. Byz.: Ταυρόεις, πόλις Κελτικῇ, Μασσαλιωτῶν ἀποικος. Οἱ πολῖται Ταυροέντιοι. Ἀπολλόδω-

oblatum dulce merum hausisset, vertigine fatigari cepisse, atque ita quinto die defunctum esse, quum septuaginta et tres vixisset annos, olympiade, ut ait Apollodorus in Chronicis, centesima quadragesima tertia.

102.

Refert Apollodorus in Chronicis, Carneadem vitam excessisse olympiadis centesimæ sexagesimæ secundæ anno quarto, quum vixisset annos octoginta quinque.

103.

Inter historicos Ctesibius centum quatuor annos natus in Peripato obiit, ut auctor est in Chronicis Apollodorus.

DE ORBE TERRARUM.

LIBER I.

105.

Taurois, urbs Celtica, Massiliensium colonia. Cives, Tauroentii. Apollodorus in primo Geographicorum, dicit

ρος ἐν πρώτῳ Γεωγραφουμένων φησὶν, ὅτι τευροφόρος ἦν ἡ ναὺς ἡ διακομισάσα τοὺς τὴν πόλιν κτίσαντας· οἱ ἀπορρίψαντες ἀπὸ τοῦ στόλου τῶν Φωκαίων καὶ προσενηχθέντες αὐτόθι ἀπὸ τοῦ ἐπισήμου τῆς νεὸς τὴν πόλιν ὠνόμασαν.

Libri index ἐν πρώτῳ Γεωγραφουμένων Heynium movit, ut hoc fragmentum ex Artemidori opere geographico petitum esse mallet. Sed quæ est tituli hujus Apollodorei operis fluctuantia, non est cur auctoris nomen mutemus.

LIBER II.

106.

Idem : Ἀβυλλοί, ἔθνος πρὸς τῇ Τρωγλοδυτικῇ, ἔγγιστα τοῦ Νεῖλου, ὡς Ἀπολλόδορος ἐν δευτέρῳ Περιηγήσεως. Libri περὶ γῆς.

107.

Idem : Ἀριανία (leg. Ἀριανό), ἔθνος προσεχὲς τοῖς Καδουσίαις. Ἀπολλόδορος δευτέρῳ.

108.

Idem : Αὐγίλα, ὠδετέρως, πόλις Λιθύης Ἀπολλόδορος β' Περιηγήσεως. Ms. περὶ γῆς.

109.

Idem : Αὐσεῖς, ἔθνος Λιθύης. Ἀπολλόδορος δευτέρῳ Περιηγήσεως. Codd. περὶ γῆς.

110.

Idem : Γαυγάμηλα, τόπος Περσίδος. Ἀπολλόδορος ἐν τῷ Περί τῆς γῆς δευτέρῳ.

111.

Idem : Ἰθέρηαι δύο, ἡ μὲν πρὸς ταῖς Ἡρακλείαις στῆλαις, ἀπὸ Ἰθέρους ποταμοῦ, οὗ μέμνηται Ἀπολλόδορος ἐν τῇ Περί γῆς β'· « Ἐντὸς δὲ Πυρρήνης Ἰθέρη τ' ἐστὶν μέγας ποταμὸς φερόμενος ἐνδοτέρῳ. » « Ea-

dem apud Constantin. Porphyrog. De themat. II, 23, ubi locus plenior servatus. Omnino in hoc, seu potius in iis, quos exscripsit, plurium Apollodoreorum vestigia agnosco p. 11, 16, 24. » Heynius.

112.

Idem : Ἀῶς, πόλις Λευκανίας. Ἀπολλόδορος ἐν τῷ Περί γῆς δευτέρῳ.

113.

Idem : Μάρδοι, ἔθνος Ὑραναίων. Ἀπολλόδορος Περί γῆς δευτέρῳ. Λησται δ' οὗτοι καὶ τοξόται..

113 a.

Idem : Μασσύλοι, Λιδυκὸν ἔθνος. Ἀπολλόδορος β'.

114.

Idem : Νάστος, πόλις Θράκης. Γράφεται καὶ Νεστός. Ἀπολλόδορος δευτέρῳ Περιηγήσει. Leg. δευτέρῳ περὶ γῆς. Heynius.

115.

Idem : Νοῦβαι, ἔθνος Λιθύης παρὰ Νεῖλῳ. Ἀπολλόδορος δευτέρῳ Περί γῆς. Λέγονται καὶ Νουβαῖοι, ὡς Δαβαῖοι (Berkel. Σαβαῖοι; Holsten., cui Heyn. adstipulatur, Δαμαῖοι), καὶ Νούμιδες οἱ αὐτοί.

116.

Idem : Ὀρβίται, ἔθνος Ἰνδικόν, ὡς Ἀπολλόδορος δευτέρῳ περὶ Ἀλεξανδρείας. « H. e. gens habitans circa Alexandriam Indiæ; non vero, ut opus Apollodori fuerit περὶ Ἀλεξανδρείας. Monuit quoque Berkel. » Heynius. Verum hoc ferri nequit. Verba Ἀπολλόδ. δευτέρῳ περὶ Ἀ. ex satis vulgari veterum libros citandi more significant: Apollodori (Chronicorum) libro secundo, ubi agit de Alexandria in India ab Alexandro magno condita.

navem, quæ urbis conditores transvexit, pro insigni ges-
sisse taurum, atque hos a classe Phocænsium disiectos
et illuc appulso, urbem a navis insigni nominasse.

LIBER II.

106.

Abylli, gens juxta regionem Troglodyticam, Nilii proxima, uti tradidit Apollodorus lib. secundo Periegeseos.

107.

Ariani, gens Cadusis proxima, auctore Apollodoro in libro secundo.

108.

Augila, genere neutro, urbs Libyæ, Apollodorus libro secundo Periegeseos.

109.

Auses, gens Libyæ, Apollodorus libro secundo Periegeseos.

110.

Gaugamela, locus Persidis, de quo Apollodorus libro secundo de Terra.

111.

Iberis duas sunt. Altera circa columnas Herculeas, ab Ibero flumine sic dicta, cujus Apollodorus libro secundo

Descriptionis terræ meminit : « Cis Pyrenen Iber est, « magnum flumen, ad mediterranea usque devolvens « undas. »

112.

Laos, urbs Lucaniæ, de qua Apollodorus libro secundo de Terra.

113.

Mardi, gens Hyrcanorum, de qua Apollodorus libro secundo de Terra. Latrones isti atque sagittarii.

113 a.

Maasyti, Libycus populus. Apollodor. libro secundo.

114.

Nastus, urbs Thraciæ. Scribitur quoque Nestus, auctore Apollodoro libro secundo Periegeseos.

115.

Nubæ, gens Libyæ juxta Nilum, de qua Apollodorus libro secundo de Terra. Idem appellantur etiam Nubæi, uti Sabæi, et Numides.

116.

Orbitæ, gens Indica, cujus meminit Apollodorus libro secundo, ubi de Alexandria agit.

117.

Idem: Παροπαμισσος, πόλις ὁρος Ἰνδικῆς, ἀπ' οὗ Παροπαμισσάδαι οἱ παροικοῦντες. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν δευτέρῳ Περὶ γῆς ἀπ' αὐτῶν φησι τὸ ὄρος καλεῖσθαι.

118.

Idem: Τορέται, ἔθνος Ποντικόν. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ Περιγησίᾳ. Ms. περὶ γῆς.

119.

Idem: Ὑλλαις, ἔθνος Ἀλκυρινόν. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ Περὶ γῆς δευτέρῳ. « Ὑπὲρ δὲ τοὺς Ὑλλους Αἰθυρνοὶ καὶ τινες Ἴστροι λεγόμενοι Θράκες. » Καὶ τὸ θηλυκὸν Ὑλλαις. « Πρόκειται Χερρόνησος Ὑλλικὴ μάλιστα Πελοποννήσου, ὥς φασι, πεντακαίδεκα πόλεις ἔχουσα καμμεγέθαις οἰκουμένης. » Postrema inde a πρόκειται corrupta sunt, sed quid sibi velint, e Scymno Chio intelligitur. Is enim v. 404:

Ἐξῆς δὲ μεγάλῃ χερρόνησος Ὑλλικῇ,
πρὸς τὴν Πελοπόννησόν τι ἔχουσιν.
Πόλεις δ' ἐν αὐτῇ φασὶ πάντα καὶ ἕκτα
Ὑλλους κατοικεῖν, ὄντας Ἑλλήνας γένει.

Nec tamen propterea cum Heynio putandum hos ipsos Scymni versus Ethnographum adscribere voluisse, sed cum Holstenio vindicanda sunt Apollodoro, ex quo mutatos in sua transtulit Scymnus. Eundem locum laudat Eustath. ad Periegeten p. 184, sed multo etiam contaminationem. Cf. Timæi fragm. 42.

120.

Idem: Ψησοὶ, ἔθνος τῆς Ταυρινίας (Heyn. leg. Ταυρικῆς). Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ Περιγησίᾳ (Mss. ἐν β' περὶ γῆς). « Ἐπειτα δ' Ἑρμῶνασσα καὶ Κῆπος, τρίτον δὲ τὸ Ψησῶν ἔθνος. »

121.

Idem: Ὀρίται, ἔθνος Ἰνδικὸν αὐτόνομον. Στράβων (p. 720) ... καὶ Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ.

« Ἐπειτα δ' Ὀρίτας τε καὶ Γεδρωσίους,
« ὃν τοὺς μὲν Ἰνδοὺς, ὡς ἐνοικοῦντας πέτρων ...

« Supplet tertio versu Ἀορνὶν Scaliger ad Euseb. p. 127. Holstenius πέτρων in πέτρων mutat: non male. Salmas., qui omnino his de veras. videndus ad Solin. p. 828, b, sic laudat: « Ἐπειτα δ' Ὀρίτας τε καὶ Γεδρωσίους οὐκ ἴσμεν Ἰνδοὺς τοὺς ἐνοικοῦντας πέτρων Ἀρβίους. » Heyn. Equidem nil mutandum puto. Verbis ὡς ἐνοικοῦντας πέτρων auctor Oritarum regionis naturam et nomen (ὄρος, πέτρα) explicare voluit.

Sequuntur reliqua fragmenta geographica, quæ, etsi nulla libri notitia adjecta est, probabiliter tamen ad Chronica sive ad opus Περὶ γῆς referuntur.

122.

Strabo XIV, p. 995, D (p. 677), ubi adversus Apollodorum disputat, qui Asiam intra Sinopen et Issum triquetram esse dixerat, quum sit potius quadrilaterum: Νῦν δέ γε ... ἀμαθία τὸ λέγειν τριγωνοειδὲς τὸ τοιοῦτον τετράπλευρον, οὐδὲ χωρογραφικόν· ὁ δὲ καὶ χωρογραφίαν ἐξίδωκεν ἐν κοινῇ μέτρῳ, Γῆς Περιόδον ἐπιγράφας.

123.

Idem I, 105, B (p. 61), ubi de populorum migrationibus: Οἷον Ἰβήρων μὲν τῶν ἐσπερίων εἰς τοὺς ὑπὲρ τοῦ Πόντου καὶ τῆς Κολχίδος τόπους μετακισμένων, οὗς καὶ ὁ Ἀράξης, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος, ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας ὀρᾷ. E libro secundo petita esse videntur.

124.

Steph. Byz.: Ἀδρανον, πόλις Σικελίας ἐν τῇ Αἰτνῇ... Ἀπολλόδωρος δὲ Ἀδρανίτας φησι τὸ ἔθνικόν.

125.

Idem: Αἶνος, πόλις Θράκης. ... Ταύτην Ἀπολλόδωρος φησιν ὀνομάσθαι Πολτυοβρίαν. Cf. Biblioth. II, 5, 9, 12, 13.

126.

Idem: Ἀλικαρνασσός. ... Ἀπὸ τοῦ νάσασθαι αὐτὸν (sc. τὸν Ἀνθην) ἀπὸ Τροίῃνος, ὡς Ἀπολλόδωρος.

117.

Paropamissus, mons urbis Indicæ, a quo, qui juxta habitant, Paropamissadæ dicti. Apollodorus autem secundo de Terra, ab ipsis ait montem esse appellatum.

118.

Toretæ, gens Pontica. Apollodorus secundo Periegeseos.

119.

Hyllel, populus Illyricus. ... Apollodorus in secundo de Terra: « Supra autem Hyllos Liburni, et quidam Istri dicti Thracæ. »

120.

Pæssi, gens Taurica. Apollodorus in secundo Periegeseos: « Postea vero Hermonassa, et Cepos, tertia vero Pæssorum gens. »

121.

Oritæ, populus Indicus liber. Strabo ... et Apollodorus secundo: « Deinde autem Oritas et Gedrosios, quorum illos quidem Indos, utpote inhabitantes petram ...

122.

Nunc inscitia est, non regionis descriptio, tanto quadrilatero tria tantum assignare latera. Ille tamen nobis chorographiam edidit versibus comicis, quam Terræ Circuitum inscripsit.

123.

Iberi occidentales in loca ultra Pontum et Colchidem commigrarunt, quos etiam Araxes, ut ait Apollodorus, ab Armenia separat.

124.

Adranum, urbs Siciliæ ad Ætnam. Apollodorus gentile dicit Adranitæ.

125.

Ænus, urbs Thraciæ... Hanc Apollodorus Poltyobriam nominatam esse dicit.

126.

Halicarnassus, ... secundum Apollodorum nomen habet ἀπὸ τοῦ νάσασθαι αὐτὸν (Anthen), i. e. ex eo quod Anthes huc comigraverit ex Troæne.

Cf. Strabo XIV, p. 656, Pausan. II, 30, 8; IX, 22, 5.

127.

Steph.: Ἀλλόβρυγες, ἔθνος δυνατώτατον Γαλατικόν, ὡς Ἀπολλόδωρος.

128.

Idem: Ἀμφιγένεια ... ἔστι κατὰ μὲν Ἀπολλόδωρον τῆς Μακιστίας, κατὰ δὲ τὸν Ἀντίμαχον Μεσσηνίας.

129.

Idem: Ἀντίκυρα, πόλεις δύο, ἡ μία Φωκίδος, ... ἡ δὲ ἐν Μαλιεῦσιν, ὡς Ἀπολλόδωρος.

130.

Idem: Αὐτομάλακα, χωρίον Λιθύης. Πολυτίστωρ τρίτῃ· Ἀπολλόδωρος δὲ Αὐτόμαλά φησι.

131.

Idem: Βῆσσα, πόλεις Λακρῶν. Ἡρωδιανὸς δι' ἐνὸς σ γράφει, Ἀπολλόδωρος δὲ ... διὰ δύο.

132.

Idem: Δαμαῖοι, ἔθνος παρὰ τοῖς Τχθυοφάγοις, ὡς Ἀπολλόδωρος.

133.

Idem: Ἐχῖναι, νῆσοι περὶ τὴν Αἰτωλίαν ... Λέγονται καὶ Ἐχινάδες διὰ τὸ τραχὺ καὶ ὀξὺ, παρὰ τὸν ἔχινον, ἡ δὲ τὸ πλῆθος ἔχειν ἔχινων. Ἀπολλόδωρος δὲ ἀπὸ Ἐχίνου μάντιως. Etymol. M. h. v. addit: τοῦ μετὰ Ἀμφιτρώωνος στρατεύσαντος.

134.

Idem: Θέρμη, πόλεις Θράκης. Ἀπολλόδωρος δὲ Μακεδονίας φησὶ καὶ Θουκυδίδης (I, 61).

127.

Allobryges, populus Galliae potentissimus, teste Apollodoro.

128.

Amphigenia... secundum Apollodorum, urbs Macistiae; secundum Antimachum, Messeniam.

129.

Anticyra, urbes duae, una Phocidis, ... alia in Mallensium terra, ut Apollodorus.

130.

Automalaca, oppidum Libyae: Polybistor libro tertio. Apollodorus vero Automala dicit.

131.

Bessa, urbs Locrorum. Herodianus per unum tantum s scribit, Apollodorus vero... per duo.

132.

Damel, populus juxta Ichthyophagos, ut Apollodorus.

133.

Echinus, insulae circa Aetoliam... Appellatur etiam Echinades vel quia sunt asperae et acutae velut echinus, vel quod echinorum multitudinem habeant. Apollodorus vero ab Echino vate sortitus fulvae nomen asserit.

134.

Therme, urbs Thraciae. Apollodorus Macedoniam dicit, et Thucydides.

135.

Lacedaemon. ... Clivis Lacedaemonius. Dicitur etiam per

135.

Idem: Λακεδαίμων. ... Ὁ πολίτης Λακεδαιμόνιος ... λέγεται κατὰ συγκοπήν Λάκων· ὡς Ἀπολλόδωρος φησιν, ὡς τοῦ Κυδωνιᾶται οἱ Κύδωνες.

136.

Idem: Μένδη, πόλεις Θράκης, ἀπὸ Μένδης γυναικός. Ἀπολλόδωρος Μένδιν αὐτὴν φησι.

137.

Idem: Ὀδησσός, πόλεις ἐν τῷ Πόντῳ, πρὸς τῷ Σαλμυδησφί. Ἀπολλόδωρος δ' ὅρος μέγα τὴν Ὀδησσόν φησιν.

138.

Idem: Πασσαργάδα. .. Ἀπολλόδωρος δὲ ἄρσενικώς φησιν.

139.

Idem: Πέρνον, πόλεις Λακωνική, οὐδετέρως. Ἀπολλόδωρος δὲ νῆσον αὐτὴν φησιν.

140.

Idem: Σικανία, ἡ περίχωρος Ἀκραγαντίνων. Καὶ ποταμὸς Σικανός, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος.

141.

Idem: Τίβερις, ποταμὸς Ἰταλίας, ἐνθα ἡ Ῥώμη καὶ ἡ τῶν Λατίνων ἔστι χώρα, ὡς Ἀπολλόδωρος.

142.

Idem: Τένεδος, ... Ἔστι καὶ πόλεις Τένεδος πρὸς τῇ Λυκίᾳ. Ἀπολλόδωρος δὲ Παμφυλίας αὐτὴν εἶναι φησι. «Ex loci extrema parte forte colligas, ad libros Peri vewn spectasse haec. » Heyn.

143.

Idem: Φιλωτέρα, πόλεις περὶ τὴν Τρωγλοδυτικὴν, Σατύρου κτίσμα. Ἀπολλόδωρος δὲ Φιλωτερίδα καλεῖ.

syncope Lacon, ut Apollodorus inquit, quemadmodum Cydoniatæ dicuntur Cydones.

136.

Mende, urbs Thraciae, a Mende muliere. Apollodorus Mendin eam vocat.

137.

Odessus, urbs in Ponto juxta Salmydessum. Apollodorus vero montem magnum ait esse Odessum.

138.

Passargadae..... quod Apollodorus genere masculino usurpat.

139.

Peplinum, urbs Laconica, neutro genere. Apollodorus vero insulam esse affirmat.

140.

Sicania, regio finitima Agrigentinis. Est etiam fluvius Sicanus, ut inquit Apollodorus.

141.

Tiberis, fluvius Italiae, ubi Roma est et Latinorum regio, ut Apollodorus.

142.

Tenedus... Est etiam urbs Tenedos juxta Lyciam. Apollodorus vero Pamphyliam esse dicit.

143.

Philotera, urbs circa Troglodyticam, a Satyro condita. Apollodorus vero Philoteridem vocat.

144.

Idem: Ψαλία, πόλις Βοιωτίας. ... Όμηρος. ... ἐκαλεῖτο δὲ Ψαλία, ὡς Ἀπολλόδωρος.

145.

Idem: Όρικός. ... Ἐκαταῖος λυμένα καλεῖ Ἡπίρου τὸν Όρικόν ... Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ θαυμασιώτατος πόλιν αὐτὴν οἶδε.

146.

Idem: Ψρεός, πόλις Εὐβοίας. ... Ψρεΐτης ... Ἀπολλόδωρος δὲ τετρασυλλάβως φησιν, οὐ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ἀλλὰ διὰ τοῦ ε καὶ ι, Ψρεΐτας. «Ὅτω τὴν τῶν Ψρεΐτῶν νυκτὸς αἰροῦσι πόλιν.» Heynius metro subveniendum putat sic: τῶν Ψρεΐτῶν αἰροῦσιν ὅτω τὴν πόλιν.

147.

Schol. Apollonii I, 1116: Πεδίον Νηπείας ἔστι περὶ Κύζικον.... Ἀπολλόδωρος δὲ φησι Νηπείας πεδίον ἐν Φρυγίᾳ.

148.

Schol. Pind. Ol. I, 35, ad verba, Δισπότην Συρακούσιον ἱπποχάρμαν βασιλῆα: Ineptos dicit Didymus eos, qui Hieronem non Syracusanum, sed Ætnæum fuisse dicentes, Συρακούσιον ἱπποχαρμᾶν scribere voluerint: Τότε γὰρ Ἰέρων ἦν Συρακούσιος, καὶ οὐδὲ ἦν Αἰτναῖος, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος.

149.

Schol. Pindari Ol. IX, 63: Πρωτογένειας ἔσται ... τῇ Όπουντι λέγει· ἐκεῖ γάρ φησι Δευκαλίωνα καὶ Πύρρῳν οἰκῆσαι, ὧν θυγάτηρ Πρωτογένεια. Ἀπολλόδωρος (δὲ) φησιν, οὐκ ἐν Όπουντι, ἀλλ' ἐν Κύνῳ τὸν Δευκαλίωνα καὶ τὴν Πύρρῳν οἰκῆσαι. Cf. Strabo IX, p. 651, A (p. 425).

150.

Etymol. M.: Ἐλληνόπολις. Ἀπολλόδωρος· «Ἄτ-

ταλὸς ἐκ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων οἰκῆτορας συναγαγόν, ἔκτισε πόλιν, καὶ ὠνόμασεν αὐτὴν Ἐλληνόπολιν.» Add. Stephan. in h. v: Πόλις Βιθυνίας μετὰ τὸν ἀντικισμὸν Βιθάλης.

ΠΕΡΙ ΝΕΩΝ,

vel

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΕΩΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ.

LIBER I.

151.

Steph. Byz.: Πλαταιαί, πόλις Βοιωτίας ... κέκληται δὲ ἀπὸ τῆς πλατῆς τῆς κώπης, ὡς Ἀπολλόδωρος πρώτῳ τοῦ Καταλόγου· Ἐκλιμνωθείσης τῆς Βοιωτίας, τοὺς παροικοῦντας ταῖς λίμναις Βοιωτοὺς πλῶ πορεύεσθαι ἐπ' ἄλλῃλων. Ὅθεν παρὰ τὴν πλατῆν καὶ τὴν κώπην τὰς πόλεις κληθῆναι.

Cf. Eustath. ad Il. B, 502, p. 267: Φασὶν οὐ Κώπαι καὶ Κωπαῖς ἐκλήθησαν διὰ τὰς κώπας, αἷς ἐχρῶντο οἱ ἐγγώριοι πρὸς ἄλλῃλους πλέοντες, διὰ τὸ ἀπολιμνωθῆναι, φασί, τὰ ἐκεῖ. Ὅθεν καὶ ἡ ἐκεῖσὶ που Πλάταια πόλις παρὰ τὴν πλατῆν, ὁ δηλοῖ τὴν κώπην. Strabo X, p. 406.

152.

Idem: Ἀργούρα, πόλις Θεσσαλίας ἡ πρότερον Ἀργισσα ... Τὸ ἔθνικόν ἐδει Ἀργουραῖος, ὡς καὶ Φίλων· Ἀπολλόδωρος δὲ φησιν ἐν πρώτῳ Νεῶν καταλόγῳ Ἀργείους ὀνομάζεσθαι· ἡ τῆς προσηγορίας μεταπεσοῦσης, ἡ διὰ τὸ προσκυροῦν τὰ πεδία τῆς Θετταλίας, ἣν δὴ Πελασγικὸν Ἄργος εἶπεν Όμηρος. Cf. Eustath. ad Il. B, 738, p. 333, qui τὸν ἀναλεξάμενον τὰ ἔθνικα secutus, post alia dicit: Ἀργισσα δὲ ὠνομάσθη ἡ ἀπὸ Ἀργείων ἡ διὰ τὸ προσκυροῦν τοῖς πεδίοις τῆς Θεσσαλίας, ἣν etc. Quare Berkel. Stephani locum,

colonos postquam collegerat, urbem condidit eamque nominavit Hellenopolin. »

DE NAVIBUS

sive

DE NAVIUM CATALOGO.

LIBER I.

151.

Plataeae, urbs Boeotiae, ... vocata fuit a palmula remi, ut Apollodorus primo Catalogi: «Quum ab paludibus inundari solet Boeotia, qui juxta paludes habitant, Boeotios navibus vehentes ad invicem proficisci. Sic a palmula remi (κέλη) vocatas esse Plataeas, et a remo (κώπη) Copas urbem.»

152.

Argura, urbs Thessaliae (ad Peneum fluvium), antea Argissa dicta... Gentile oportebat esse Argureus, quemadmodum etiam Philo perhibet: verum Apollodorus in primo libro de Naviu Catalogo tradit, incolae Argivos appellari, vel nomine mutato, vel quod campestris Thessaliae loca, quam Homerus Pelasgicum Argos nominavit, alibi vindicaverint.

144.

Ocalea, urbs Boeotiae... Sic Homerus... Vocabatur vero Ocalia, teste Apollodoro.

145.

Oricus... Hecataeus portum Epiri vocat Oricum... Apollodorus autem admirabilissimus urbem eam novit.

146.

Oreus, urbs Euboeae... Gentile Όρεΐτης... Apollodorus autem quadrisyllabice inquit, non per ε diphthongum, sed per ε et ι, Όρεΐτας: «Sic nocte Oreitarum urbem capiunt.»

147.

Campus Nepeae prope Cyzicum est... Apollodorus vero Nepeae campum in Phrygia dicit.

148.

Hiero erat Syracusanus, non vero Ætnæus, sicut Apollodorus dicit.

149.

Protopeniae urbi... Opuntem dicit; illic enim habitasse ait Deucalionem et Pyrrham, quorum filia Protopenia. Apollodorus vero refert non Opunte, sed Cyni Deucalionem et Pyrrham habitasse.

150.

Hellenopolis. «Apollodorus: Attalus ex Græcis urbibus

quem corruptum esse putat, hoc modo in integrum vult restitui: Ἀπ. δὲ φησιν ἐν πρώτῳ νεῶν καταλόγῳ Ἀργισσαν ὀνομάζεσθαι κ. τ. λ. Sed non de urbis, sed de civis nomine jam quaeritur, quod Ἀργείους esse Apollodorus dixit. Id gentile est Ἀργείας, cuius nominis alia forma erat Ἀργισσα, ut indicat Eustath. l. I.: Ἰστίον δὲ εἶναι τὴν βηθείσαν Ἀργισσαν εὐρηγται σπάνιά τινα τῶν ἀντιγράφων, Ἀργεῖαν ἔχοντα προπαροξυτόνως διὰ διφθόγγου.

153.

Etymol. M.: Ἀσπληδὼν· φασὶ γὰρ εἶναι Σπληδόνα τὸν Πρεσβῆνος καὶ Στερόπης· Ἀπολλόδωρος δὲ φησιν Ἀσκληπιάδην οὕτω λέγειν Σπληδόνα τ' ἡγαθέην.

Truncata haec, quae ad Il. B, 511 spectant, facili negotio restitutas ex Eustath. p. 272: Ἡ δὲ Ἀσπληδὼν γράφεται παρ' ἑτέροις καὶ χωρὶς τοῦ α· ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Ἀσπληδῶνος, υἱοῦ Ποσειδῶνος ἢ Πρέσβωνος ἢ Ὀρχομένου. Cf. Steph. Byz. h. v., schol. Hom. ad l. I., Etym. M., Strabo IX, p. 637, C (415).

154.

Steph. Byz.: Ὠρωπός. ... Τὸ ἔθνηκὸν Ὠρωπιεύς· οὕτω γὰρ δ' αὐτὸς (sc. Ἀπολλόδωρος) ἐν Νεῶν καταλόγῳ πρώτῃ· «Ἔστι δ' ἡ Γραῖα τόπος, τῶν Ὠρωπιέων πόλις.»

155.

Strabo IX, p. 621, B, (405): Οἴονται δὲ τινες δεῖν γράφειν (Il. B, 508):

Ἴσον τε ζαθέην, Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατώσαν·

ἐκτείνοντες τὴν πρώτην συλλαβὴν ποιητικῶς διὰ τὸ μέτρον, ἀντὶ τοῦ

Νίσαν τε ζαθέην·

ἢ γὰρ Νίσα οὐδαμοῦ φαίνεται τῆς Βοιωτίας, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Περὶ νεῶν· ὥστ' οὐκ ἂν εἴη, εἰ μὴ τὴν Ἴσον οὕτως εἴρηκεν.

Eadem Eustath. ad e. l. p. 271, sed Apollodori non meminit. Cf. O. Müller. Orchom. p. 381.

153.

Aspledon (urbs in Bæotorum et Locrorum confinio, quam etiam Splledonem vocant) nominata est a Spledone Presbonis et Steropæ. Apollodorus vero ait Asclepiadem ita dicere: Σπληδόνα τ' ἡγαθέην.

154.

Oropus... Gentile, Oropieus. Sic enim Apollodorus libro primo de Navium Catalogo: «Est autem Græca locus, Oropieorum urbs.»

155.

Sunt qui apud Homerum sic putent scribendum:

«Atque Isium sacram positamque Anthedona sine,» priori syllaba vocis Isos poetice producta, pro:

Nisam sacram.

Nusquam enim in Bæotia invenitur Nisa, sicut docet Apollodorus in Commentariis de navibus. Itaque locum non habet, nisi Isium ita appellaverit.

156.

Apollodorus quoque tradidit, Hyantes memorari, qui e Bæotia profecti, Ætolorum aliat sacri inquilini.

156.

Strabo X, p. 713, A (p. 464): Καὶ Ἀπολλόδωρος δ' εἴρηκεν ἐκ τῆς Βοιωτίας ἀπελθόντας Ὑαντας ἱστορεῖσθαι καὶ ἐποίκους τοῖς Αἰτωλοῖς γενομένους.

157.

Idem lib. IX, p. 637, B (p. 416), postquam Bæotiæ urbes enarraverat: Εὖ γάρ, inquit, τὴν τοιαύτην ὕλην ὑποβεβλήκασι ἡμῖν οἱ τὰ περὶ τῶν νεῶν συγγράψαντες· οἷς ἀκολουθοῦμεν, ὅταν οικεῖα λέγωσι πρὸς τὴν ἡμετέραν ὑπόθεσιν. Ex quibus apparet, et in superioribus et toto hoc loco de veteri Græcia plura Strabonem ex Commentariis his Apollodori mutuatum esse. Heynius.

158.

Steph. Byz.: Ἀκτὴ· οὕτως ἢ Ἀττικὴ ἐκαλεῖτο ἀπὸ Ἀκταίου τινός. Ἀνὴρ δὲ ἦν αὐτόχθων, ὡς Φαβωρίνος, ὃς ἐβασίλευσεν ἐκεῖ, καὶ ἀφ' ἐαυτοῦ οὕτω τὴν χώραν ὠνόμασε καὶ τοὺς λαούς. Ἀπολλόδωρος δὲ τὰναντία φησιν· «Οὕτω γὰρ ἐκλήθη διὰ τὸ πολλὸν μέρος αὐτῆς καθικνεῖσθαι εἰς θάλασσαν. Τριγώνου γὰρ οὐσης, αἱ συννεύουσαι ὑπὸ τὸ Σούνιον ἐκατέρωθεν δύο πλευραὶ παράλιοι τυγχάνουσι, δι' ὧν τῶν ἐπὶ Κέχροπος φυλῶν τεττάρων οὐσῶν δύο προσηγόρευσαν Ἀκταῖαι καὶ Παράλιαι.» Utrum hæc ex opere de Navium Catalogo, an aliunde petita sint, discerni nequit, illud tamen verisimilius. Itaque hunc maxime locum fragmento assignavi, quia Attica post Bæotiam nominatur apud Homerum, cuius in navibus recensendis ordinem etiam Apollodorus secutus est, uti et res ipsa suadet et ex fragmentis libri nota distinctis licet intelligere.

LIBER II.

159.

Strabo VII, p. 457 B (298): Ἀ δ' Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ νεῶν προοιμιαζόμενος εἴρηκεν.

157.

Huiusmodi materiam probe nobis suggesserunt illi qui in Catalogum Homeri scripsere: quos sequimur, ubi nostro argumento accommodata tradiderunt.

158.

Acte: sic Attica appellabatur ab Actæo quodam. Is vir fuit, Phavorino auctore, indigena, qui ibi regnavit, atque de se ita et terram nominavit et populum. Sed alia prorsus statuit Apollodorus, scilicet, ita esse dictam παρὰ τὴν ἀκτὴν, id est, a littore, quia magna illius pars ad mare vergit. Quum enim triangularis sit, latera utrimque Sunium versus vergentia mari adjacent. Hac de causa duas quatuor tribuum sub Cecrope Actæam et Paraliām appellarunt.

LIBER II.

159.

Quæ Apollodorus in exordio libri secundi de navibus affert, nullo pacto quadrant. Laudat enim is seu-

κεν, ἥκιστα λέγοιτ' ἐν. Ἐπαινέει γὰρ Ἐρατοσθένης ἀπόφασιν, ὅτι φησὶν ἑκαίνας καὶ Ὀμηρον καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς παλαιούς τὰ μὲν Ἑλληνικὰ εἰδέναι, τῶν δὲ πόρρω πολλὴν ἔχειν ἀπειρίαν, ἀπείρους μὲν μακρῶν ὁδῶν ὄντας, ἀπείρους δὲ τοῦ ναυτιλεῖσθαι. Συνηγορῶν δὲ τούτοις, Ὀμηρὸν φησὶ τὴν μὲν Αὐλῖδα καλεῖν πετρήεσσαν, ὥσπερ καὶ ἴσται· πολύκνημον δὲ τὴν Ἑταιρῶν, πολυτρήρωνα δὲ τὴν Θίσσην, ποιήεντα δὲ τὸν Ἀλλάρτον· τὰ δ' ἀπῶθεν οὐτ' αὐτὸν εἰδέναι οὔτε τοὺς ἄλλους. Ποταμῶν γοῦν περὶ τετταράκοντα βέντων εἰς τὸν Πόντον, μηδὲ τῶν ἐνδοξοτάτων μηδενὸς μνησθαι, ὅσον Ἰστρου, Τανάιδος, Βορυσθένης, Ὑπάνιος, Φάσιδος, Θερμώδοντος, Ἄλως· ἔτι δὲ Σκυθῶν μὲν μὴ μνησθαι, πάντας (πλάττειν Coraes) δὲ ἀγαυοὺς τινὰς Ἰππηολογούς καὶ Γαλακτοφάγους Ἀβίους τε. Παφλαγόνας τε τοὺς [μὲν] ἐν τῇ μεσογαίᾳ ἱστορηκέναι παρὰ τῶν περὶ τοὺς τόπους πλησιασάντων, τὴν παραλίαν δὲ ἀγνοεῖν· καὶ εἰκότως γε. Ἀπλουν γὰρ εἶναι τότε τὴν θάλατταν ταύτην καὶ καλεῖσθαι Ἀξενον διὰ τὸ δυσχαίμερον καὶ τὴν ἀγριότητα τῶν περιοικούντων ἰθύνων, καὶ μάλιστα τῶν Σκυθικῶν ξενοδοτούντων καὶ σαρκοφαγούντων καὶ τοῖς κρῆνι τοῖς ἐκπώμασι χρωμένων· ὕστερον δ' Εὐξείνῳ κεκλήσθαι, τῶν Ἰώνων ἐν τῇ παραλίᾳ πόλεις κτισάντων. Ὀμοίως δ' ἀγνοεῖν καὶ τὰ περὶ Αἴγυπτον καὶ Λιβύην, ὅσον τὰς ἀναβάσεις τοῦ Νεῖλου καὶ προσχώσεις τοῦ πελάγους· ὧν οὐδαμῶς μνησθαι, οὐδὲ τοῦ ἰσμοῦ τοῦ μεταξὺ τῆς Ἐρυθρᾶς καὶ τῆς Αἰγυπτίας θαλάσσης, οὐδὲ τῶν κατὰ τὴν Ἀραβίαν καὶ Αἰθιοπίαν καὶ τὸν Ὀκεανόν· εἰ μὴ Ζήνωνι τῷ φιλοσόφῳ προσεκτέον γράφοντι·

Αἰθιοπίας θ' ἱκόμεν καὶ Σιδονίους Ἀραβὰς τε.

(V. Strab. I, p. 70, A, B.) Οὐ θαυμάστον δ' εἶναι περὶ Ὀμήρου· καὶ γὰρ τοὺς ἔτι νεωτέρους ἑκείνου πολλὰ ἀγνοεῖν καὶ τερατολογεῖν· Ἡσίοδον μὲν Ἠμίκυνας λέγοντα καὶ Μεγαλοκεφάλους καὶ Πυγμαίους· Ἀλκιμῆνα δὲ Σταγανόποδας· Αἰσχύλον δὲ Κυνοκεφάλους καὶ Στερνοφθαλμούς καὶ Μονομμάτους καὶ ἄλλα μυρία. Ἀπὸ δὲ τούτων ἐπὶ τοὺς συγγραφὰς βαδίζει Ῥιπαῖα ὄρη λέγοντας, καὶ τὸ Ὠγύγιον ὄρος, καὶ τὴν τῶν Γοργόνων καὶ Ἑσπερίδων κατοικίαν, καὶ τὴν παρὰ Θεοπόμπῳ Μεροπίδα γῆν (v. fr. 76), παρ' Ἑκαταίῳ δὲ Κιμμερίδα πόλιν (v. fr. 2), παρ' Εὐήμερῳ δὲ τὴν Παγχαίαν γῆν, παρ' Ἀριστοτέλει δὲ ποταμούς λείβους ἔξ ἁμμου, ἐκ δὲ τῶν ὁδῶν τήμεσθαι (v. Theophrast. Περὶ λίθ. p. 394), ἐν δὲ τῇ Λιβύῃ Διονύσου πόλιν εἶναι, ταύτην δ' οὐκ ἐνδέχεσθαι δις τὸν αὐτὸν εἰσερεῖν. Ἐπιτείνει (Casaub. ἐπιτιμαῖ) δὲ καὶ τοῖς περὶ Σικελίαν τὴν πλάνην λέγουσι καθ' Ὀμηρον τὴν Ὀδυσσέως· εἰ γὰρ αὐτὸν χρῆναι (fortasse χρῆναι ἂν) τὴν μὲν πλάνην ἐκείνῃ γεγονέναι φάσκειν, τὸν δὲ ποιητὴν ἐξωκεανικῆναι μυθολογίας χάριν. Καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις συγγνώμην εἶναι, Καλλιμάχῳ δὲ μὴ πᾶν, μεταποιουμένῳ γε γραμματικῆς, ὅς τὴν μὲν Γαῖδον (Hecyn. Γαῦλον) Καλυψοῦς νῆσον φησὶ, τὴν δὲ Κόρυραν Σχερίαν· ἄλλους δὲ αἰτιάται ψεύσασθαι περὶ Γερήνων, καὶ τοῦ Ἀκακησίου, καὶ Δήμου ἐν Ἰθάκῃ, Πελεθρονίου τε ἐν Πηλῳ, Γλαυκωπίου τε ἐν Ἀθήναις. Τούτοις δὲ μικρὰ τινὰ προσθεῖς τοιαῦτα παύεται, τὰ πλείστα μετενέγκας παρὰ τοῦ Ἐρατοσθένης, ὡς καὶ πρότερον ἐμνήσθημεν, οὐκ εὖ εἰρημένα. Τὸ μὲν γὰρ

tentiam Eratosthenis, qui Homerum aliosque veteres ait Græcarum quidem regionum notitia præditos, remotiorum autem admodum esse ignaros, quippe et longorum itinerum imperitos et navigationis. Quibus verbis ille patrocinans, Homerum ait Aulidi saxosæ titulum recte tribuisse, quia talis omnino sit: idemque de Eteono callosa, et Thiba columbis abundante, herbasque Haliarto sentiendum esse: remotiora neque illi, neque reliquis nota fuisse. Nam quum in Pontum circiter quadraginta influant amnes, ne nobilissimorum quidem ullius mentionem eum facere: Istri puta, aut Tanaidis, Borysthenis, Hypanis, Phasidis, Thermodontis, Halysos. Tum Scytharum eum non meminisse: fingere vero quosdam præclaros Equimulgos, Lactivoros, et Abios. Paphlagonas quoque mediterraneos eum cognovisse ex narratione eorum, qui terrestri itinere ad eos accessissent, maritimam autem Paphlagoniam ignorasse: idque rem ita tulisse: illud enim mare tum navigabile non fuisse: sed Axenum, id est inhospitale, appellatum, ob frigoris nimii difficultatem et sævitiam accolentium ibi populorum, maxime Scytharum hospites immolantium et carnibus eorum vescentium ac capitibus poculorum loco utentium: postea temporis Euxinum, id est hospitale, ab Ionibus fuisse appellatum, qui in ora ejus urbes condidissent. Similiter eum fugiase res Egypti et Africæ, ut Nili exundationes, et aggerum in mare congestiones, quorum nusquam meminerit: sicut neque isthmi inter Rubrum et Egyptium mare, neque eorum quæ in Ara-

bia et Ethiopia sunt atque Oceano: nisi si Zenoni philosopho sit assentiendum, sic scribenti Homericum verum:

Veni et ad Ethiopes, et Sidonios, Arabesque.

Neque vero id de Homero mirum esse: quum etiam ipso posteriores multa et ignoraverint, et prodigiose finxerint: ut Hesiodum Semicanes, Capitones, Pygmæos; Alcmanem Steganopodes (quasi pede præditos, quo supini se tegerent); Æschylum Canicipites, Sternophthalmos (oculos in pectore gerentes), Unoculos, et alia infinita. Ab his se convertit adversum scriptores, qui Rhipeos montes, et Ogygium montem, et Gorgonum ac Hesperidum domicilium tradiderunt: et ad Meropidem Theopompi terram, Cimmeridem Hecataei urbem, Euhemeri Panchæam terram, et Aristotelis lapides fluviæ arenas, qui imbris liquescant: urbemque ab eo traditam Bacchi in Africa, quam idem his invenire non possit. Quin et eos insectatur, qui de sententia Homeri Ulyssem circa Siciliam vagatum fuisse affirmant: aut certe dicendum fuisse, Ulyssem quidem eo locorum erroribus actum, sed poetam fabularum induendarum gratia in Oceanum eos amovisse. Ac ceteros quidem venia dignatur, excepto Callimacho: qui grammaticum se professus, Gaudum tamen Calypsus insulam faciat, et de Corcyra Scheriam. Alios item culpatur, qui de Gerenis et Acacæto, de Ithacæ Demo, Pelethronio in Pelio, Glauco in Athenis falsa scripserint. Atque aliis id genus paucis additis finem facit, quum pleraque de Eratosthene

τοὺς ὑπερὸν ἐμπειροτέρους γεγενῆσθαι τῶν πάλαι περὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ Ἐρατοσθένη καὶ τούτῳ δοτέον· τὸ δ' οὕτω πέρα τοῦ μετρίου προάγειν, καὶ μάλιστα ἐφ' Ὀμήρου, δοκεῖ μοι καὶ ἐκπληξθεῖν τις δικαίως, καὶ τούναντιον εἰπεῖν, ὡς περὶ ὧν ἀγνοοῦσιν αὐτοὶ, περὶ τούτων τῷ ποιητῇ προφέρουσι.

Ad hæc sæpius Strabo respexit, ut demonstrant sequentia :

160.

Strabo I, p. 55, B (p. 31) : Aristarchus Æthiopes bifariam divisos accipit, non ita tamen dirimi existimat, ut duæ sint Æthiopiæ, una versus orientem, altera versus occidentem sita; sed unam tantum esse contendit. Τοῦτο δὲ ἀγνοοῦντα τὸν ποιητὴν, ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα, ὅσα εἰρηκεν Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ νεῶν καταλόγου δευτέρῳ, καταφεύσασθαι τῶν τόπων τὰ μὴ ὄντα.

Strabo I, p. 73 B (p. 43) : Non desunt, qui Æthiopiam in nostram Phœnicen transferant, et quæ de Andromeda narrantur, ad Ioppen evenisse dicant; οὐ δὴ ποῦ κατ' ἀγνοίαν τοπικὴν καὶ τούτων λεγομένων, ἀλλ' ἐν μύθῳ μάλλον σχήματι, καθάπερ καὶ τῶν παρ' Ἡσιόδῳ καὶ τοῖς ἄλλοις, ἃ προφέρει ὁ Ἀπολλόδωρος, οὐδ' ἐν τρόπῳ παρατίθῃσι τοῖς Ὀμήρου ταῦτα, εἰδώς. Τὰ μὲν γὰρ Ὀμήρου τὰ περὶ τὸν Πόντον (v. inf. e lib. VII, p. 457) καὶ τὴν Αἴγυπτον παρατίθῃσιν, ἀγνοίαν αἰτιώμενος, ὡς λέγειν μὲν τὰ ὄντα βουλομένου, μὴ λέγοντος δὲ τὰ ὄντα, ἀλλὰ τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα, κατ' ἀγνοίαν. Ἡσιόδου δ' οὐκ ἂν τις αἰτιάσταιτο ἀγνοίαν, Ἡμίκυνας λέγοντος καὶ Μακροκεφαλούς καὶ Πυγμαίους· οὐδὲ γὰρ αὐτοῦ Ὀμήρου ταῦτα μυθεύοντος· ὃν εἰσὶ καὶ οὗτοι οἱ Πυγμαῖοι· οὐδ' Ἀλκιμαῖος Στεγανόποδος ἱστοροῦντος, οὐδ' Αἰσχύλου Κυνοκεφαλούς καὶ Στεφανόβηλους καὶ Μονομάτους· ὅπου γε οὐδὲ τοῖς

transtulerit : quæ supra ostendimus parum esse consentaneæ. Quippe et Eratostheni, et illi facile dederim, posteriores antiquis in peritia rerum geographicarum præstitisse : sed adeo ultra modum reprehendendo provector, maxime in Homerum, videtur mihi merito quispam objurgare posse : adeoque contrarium asserere, eos poetas rerum ignorationem exprobrare earum, quas ipsi nesciant.

160.

Poetam, quum id ignoraret, sicut et alia, quæ Apollodorus libro de Recensione navium secundo refert, finisse de locis falsa.

Quæ sane non ob ignorationem locorum dicuntur, sed fabulæ potius prætextu; sicut et apud Hesiodum sunt et alios talia, quæ Apollodorus proferens nescit quomodo ea cum Homericis componat. Nam de Ponto et Ægypto ab Homero scripta proferens, inscitiam eum culpât, qui voluerit quidem vera dicere, sed ignoratione lapsus falsa pro veris dixerit. At enim Hesiodo nemo ignorationem obiecerit, Senicæas nominanti, et Longicipites, et Pygmaeos (nam hæc fabulæ, ut et Pygmaeorum, Homero quoque vitio non dantur) : neque Alcman Latipedes,

πεζῇ συγγράφουσιν ἐν ἱστορίας σχήματι προσέχοντες περὶ πολλῶν, καὶ μὴ ἐξομολογῶνται τὴν μυθογραφίαν. Φαίνεται γὰρ εὐθὺς, ὅτι μύθους παραπλέκουσιν ἔχοντες, οὐκ ἀγνοῖα τῶν ὄντων, ἀλλὰ πλάσαι τῶν ἀδυνάτων, τερατείαι καὶ τέρψεως χάριν. [Δοκοῦσι δὲ κατ' ἀγνοίαν ἐπὶ μάλιστα, καὶ πιθανῶς, τὰ τοιαῦτα μυθεύουσι περὶ τῶν ἀδῆλων καὶ τῶν ἀγνοουμένων, gloss.] Θεόπομπος δὲ ἐξομολογεῖται φήσας, ὅτι καὶ μύθους ἐν ταῖς ἱστορίαις ἐρεῖ κρεῖττον ἢ ὡς Ἡρόδοτος καὶ Κτησίας καὶ Ἑλλάνικος καὶ οἱ τὰ Ἰνδικὰ συγγράψαντες.

Idem p. 76, A (p. 44) : Ἀπολλόδωρος δὲ ἐπιτιμᾷ Καλλιμάχῳ, συνηγορῶν τοῖς περὶ Ἐρατοσθένη, διότι, καθάπερ γραμματικὸς ὢν, παρὰ τὴν Ὀμηρικὴν ὑπόθεσιν καὶ τὸν ἐξωκεανισμὸν τῶν τόπων περὶ οὓς τὴν πλάνην φράζει, Γαυδὸν (Heyn. Γαῦλον) καὶ Κόρκυραν ὀνομάζει. In seqq. respondet Strabo.

Cum his confer. Tzetz. Chil. VII, 760 :

Ὁ Ζεῦ γε Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ καταλόγου, ψυχὴν ἐπαληθίζουσιν ὥσπερ ὁ Τζέτζης ἔχων, τέρατά τε καὶ πλάσματα οἰεται, γράφων ὧδε· « Ἡμίκυνας, Μακροκερανοί, καὶ οἱ Πυγμαῖοι, πλάσματα ὥσπερ οἱ Στεγανόποδες καὶ οἱ Στεφανόβηλοι τε, αὐτοὶ τε Κυνοκέφαλοι μετὰ τῶν Μονομάτων. Μύθων τε (Heyn. Μῦθοι τε, vel μυθώδεις) ἱμαντόποδες καὶ ἱμαντοσκελεῖς τε, Μονοτοκῆται, Ἀβρίνες, καὶ Ἀστομοὶ ὁμοῖοι, Καὶ οἱ Ὀπισθοδάκτυλοι καὶ οἱ Ἀγλαστοῦντες. »

Strabo XII, p. 831 (p. 553) : Ἀγνοεῖν γὰρ αὐτὸν (τὸν Ὀμηρον sc.) πολλὰ τῶν ἐνδοξῶν ἔφη (Ἀπολλόδωρος sc.) περὶ τὸν Πόντον, οἷον ποταμοὺς καὶ ἔθνη, etc.

161.

Ex libro secundo fortasse petita sunt etiam hæc.

Strabo I, p. 105 B (p. 61), ubi de populorum migrationibus : Οἷον Ἰβήρων μὲν τῶν ἱσπανίων εἰς τοὺς ὑπὲρ τοῦ Πόντου καὶ τῆς Κολχίδος τό-

neque Æschylo Canicipites et Pectoroculatos, et Unoculos; quid? quod ne prosa quidem oratione scribentibus animum advertimus multa narrantibus sub historiarum specie, etiam si non fateantur se fabulas scribere. Statim enim apparet eos fabulas admiscere non ob verorum ignorationem, sed delectationis causa monstra et alia, quæ esse non possunt, fingentes. [Videntur autem vel maxime ignoratione ducti de obscuris et ignotis tam probabiliter fabulari.] Et Theopompus quidem diserte protestetur se in historia fabulas narraturum rectius quam fecerint Herodotus, Ctesias, Hellenicus, et Indicarum rerum scriptores.

Apollodorus, Eratosthenem defendens, Callimachum reprehendit, quod, tametsi grammaticus esset, tamen et contra Homeri institutum, et locorum in Oceano ab hoc expositorum, ad quæ Ulysses pervenerit, Caudum is ac Coreyam nominaverit.

Alit Apollodorus Homerum multa nobilia ignorasse de illis, quæ sunt circa Pontum, utpote flumina et populos.

161.

Iberi occidentales in loca ultra Pontum et Colchidem

πους μετακισμένον, ὅς καὶ ὁ Ἀράξης, ὃς φησὶν Ἀπολλόδωρος, ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας ὀρίζεται.

162.

Schol. ad Hom. II. Θ, 284, Herculem narrat Troja potitum Hesionen captivam muneri dedisse Telamoni, atque filium quem hic ex Trojana muliere suscepisset nominatum esse Teucrum. Addit: Ἡ δὲ ἱστορία ἀκριβέστερον εἰρηται παρὰ τοὺς πολλοὺς καὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ (Ἀπολλοδώρῳ Heynius) τῷ γραμματικῷ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν γενῶν (leg. περὶ νεῶν. Schol. Didymi ἐν καταλόγῳ νεῶν).

LIBER V.

163.

Athenæus III, 7, p. 82, B: Ὅτι δὲ ἡ Σιδεὺς τῆς Κορίνθου ἐστὶ κώμη, Ῥιανὸς εἰρηκεν ἐν πρώτῃ Ἡρακλείδῃ, καὶ ὁ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐν πέμπτῳ περὶ νεῶν καταλόγῳ.

LIBER VII.

164.

Steph. Byz.: Λιταί, πόλις Λακωνική. Ἀπολλόδωρος ἰδὲ δόμῳ.

165.

Strabo VIII, p. 566, A (368): Primas Argolici sinus partes Lacones, reliqua Argivi tenent. Laconum est inter alias urbes καὶ ἡ λιμηρὰ Ἐπίδουρος, ὡς Ἀρτεμίδωρος φησιν. Ἀπολλόδωρος δὲ Κυθήρων πλησίον ἱστορεῖ ταύτην· εὐλίμενον δὲ οὖσαν βραχέως καὶ ἐπιτεταγμένης Λιμηρὰν εἰρῆσθαι, ὡς ἐν λιμηνηρὰν, μεταβεβλημένην δὲ τοῦνομα. Cf. Steph. Byz. in Ἐπίδουρος et intpp.

LIBER VIII ET SEQUENTES.

166.

Stephanus: Ὀλενος... Ἀπολλόδωρος δὲ ἀρσενικῶς αὐτὴν φησὶν ἐν ὀγδῶ τοῦ νεῶν καταλόγου· ὅτι τὸν Ὀλενον καὶ τὴν Παλλήνην νῦν μὲν οὐκέτι εἶναι συμβέβηκεν.

167.

Strabo X, p. 696, A (353), de Cephallenia olim Samo et Same dicta: Ἀπολλόδωρος δὲ τότε μὲν ἐν τῷ ἐπιθέτῳ λέγων διεσθῆναι τὴν ὁμωνυμίαν (in aliis codd. ἀμφιβόλλαν), εἰπόντα· « Σάμοιό τε παλαιόσσης, » ὡς τὴν νῆσον λέγοντα· τότε δ' ἀντιγράφεσθαι δεῖν· « Δουλιχίῳ τε Σάμῳ τε », ἀλλὰ μὴ « Σάμῳ τε », δηλὸς ἐστὶ τὴν μὲν πόλιν Σάμην καὶ Σάμον συνωνύμως ὑπολαμβάνων ἐκφίρεσθαι, τὴν δὲ νῆσον Σάμον μόνον· ὅτι γὰρ Σάμη λέγεται ἡ πόλις, δηλὸν εἶναι ἐκ τοῦ διαριθμούμενον τοὺς ἐξ ἑκάστης πόλεως μνηστῆρας φάναι, « Ἐκ τε Σάμης πύρρες τε καὶ εἰκοσι φῶτες ἔασι, » καὶ ἐκ τοῦ περὶ τῆς Κτιμένης λόγου· « Τὴν μὲν ἔπειτα Σάμηνδ' ἔδοσαν. »

Idem p. 700, C (p. 457), de insula Asteria juxta Cephalleniam: Ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος μένειν καὶ νῦν, καὶ πολίχιον λέγει ἐν αὐτῇ Ἀλαλχομενάς τὸ ἐπ' αὐτῇ τῷ ἰσθμῷ καίμενον.

168.

Idem X, p. 706, A (p. 460): Artemidorus Chalcidem sive Chalciam Ætolie montem inter Acheloum et Pleuronem ponit; Ἀπολλόδωρος δὲ, ὡς πρότερον εἶπον (p. 692, A, B [451], sed Apollodoro non laudato), ὑπὲρ τῆς Μολυκρίας καὶ τὴν Χαλκίδα καὶ τὴν Ταφιασσὸν καὶ τὴν Καλυδῶνα μεταξὺ ἰδρῦσθαι φησὶ τῆς Χαλκίδος.

Ibid. paullo post: Τῆς δὲ μεσογαίας κατὰ μὲν

commigrarunt, quos etiam Araxes, ut ait Apollodorus, ab Armenia separat.

162.

Historia explicatius narratur tum ab aliis multis tum ab Apollodoro grammatico in libro secundo operis de Navium catalogo.

LIBER V.

163.

Siduntem vicum esse Corinthii agri, Rhianus dixit primo libro Heracleæ, et Apollodorus Atheniensis quinto de Navium Catalogo.

LIBER VII.

164.

Litæ, urbs Laconica. Apollodorus septimo.

165.

Epidaurum Limeram Apollodorus Cytheris vicinam facit, atque ob portus (limen is Græce dicitur) commoditatem Limeneram, ac postea conciso vocabulo Limeram fuisse cognominatam.

LIBER VIII.

166.

Olenus... Apollodorus masculino genere hanc vocem usurpans dicit in octavo Navium catalogi: « Olenum et « Pallenem nunc quidem non amplius esse contigit. »

167.

Apollodorus alibi quidem, vitandæ ambiguitatis causa, salebrosæ cognomento Samum distingui, ac pro insula poni tradens, alibi « Dulichiumque Samumque, » non « Samenque » scribi volens, satis ostendit, se putare urbem Samen Samumque promiscue appellari, insulam vero Samum duntaxat; nam urbi nomen esse Samen liquere ex eo, quod procos enumerans, qui e quavis fuerint urbe, dixerit: « Viginti venire Samo juvenes quatuorque, » et quod de Ctîmena narratur: « Hanc posthac misere Samen. »

Apollodorus etiamnum manere ait Asteriam insulam, inque ea oppidulum Alalcomenas, in ipso positum Isthmo.

168.

Apollodorus, sicut ante dixi, Chalcidem sive Chalciam montem supra Molycriam et Chalcidem et Taphiassum, et Calydonem collocat, in medio Pleuronis et Chalcidis urbis. In mediterraneis apud Acarnaniam Apollodorus quos-

τὴν Ἀκαρνανίαν Ἐρυσιχάους τινὰς φησιν Ἀπολλόδωρος λέγεσθαι, ὃν Ἀλκμάν μέμνηται.

169.

Strabo, X, p. 727, B (p. 474) : Μέγεθος δὲ (Cretæ) Σωσιράτης μὲν, ὃν φησιν ἀκριβοῦν Ἀπολλόδωρος τὰ περὶ τὴν νῆσον, ἀφορίζεται, κ. τ. λ.

170.

Idem VIII, p. 521, C (338), ubi de Elide, in qua fl. Selleis, ad quam sita Ephyra, diversa a ceteris Ephyris, etiam Thesprotica : Ἀπολλόδωρος δὲ διδάσκων, ὃν τρόπον δὲ ποιητὴς εἰωθε διαστέλλεσθαι τὰς ὁμωνυμίας, οἷον ἐπὶ τοῦ Ὀρχομενοῦ, τὸν μὲν Ἀρκαδικὸν πολύμηλον καλῶν, τὸν δὲ Βουωτικὸν Μινύειον, καὶ Σάμου Θρηίκην, συντιθεῖς,

Μεσσηνίης δὲ Σάμου καὶ Ἰμβρου,

ἵνα χωρίση ἀπὸ τῆς Ἰωνικῆς, οὕτω φησὶ καὶ τὴν Θεσπρωτικὴν Ἐφυραν διαστέλλεσθαι τῇ τε «τληθέν» καὶ τῇ «ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος». Ταῦτα δ' οὐχ ὁμολογεῖ τοῖς ὑπὸ τοῦ Σκηψίου Δημητρίου λεγομένοις, παρ' οὓς μεταφέρει τὰ πλείστα. Ἐκείνος γὰρ οὐ φησιν εἶναι Σελλήεντα ἐν Θεσπρωτοῖς ποταμὸν, ἀλλ' ἐν τῇ Ἠλείᾳ παρὰ τὴν ἐκεῖ Ἐφυραν, ὡς προείπομεν, κ. τ. λ.

Schol. II. N, 301 : Quattuor sunt urbes Ephyrae nomine : Nūn οὖν λέγει τοὺς καλουμένους Κρανωνίους ἐν Θεσσαλίᾳ, ὡς Ἀπολλόδωρος ἱστορεῖ. Cf. Eustath. ad Od. B, p. 1415, 50.

Schol. codicis Hamburgensis ad. Hom. Odys. A, 259 : Ἐξ Ἐφύρης ἀνίσταται παρ' Ἰλλου Μερμερίδας.] Ἰάσων ἄμα τῇ Μηδείᾳ ἐν Ἐφύρᾳ τῆς Θεσπρωτίας παραγενόμενος ἴσχει Φέρητα· οὐ Μέρμερος· οὐδ' Ἰλλος· οἵτινες ἐβασίλευσαν Θεσπρωτίας· ὡς ἱστορεῖ Ἀπολλόδωρος δ' Ἀθηναῖος. «Habuit ergo ante oculos Apollodorum et is, quem exscripsit Eustath. ad e. I. Odys. p. 1416, l. 2. » Heynius.

dam Erysichæos esse ait : quorum mentionem facit Alcman.

169.

Magnitudinem (Cretæ) insulae Sosicrates, quem res hujus insulae exquisite tradidisse Apollodorus ait, definit.

170.

Apollodorus docens qua ratione Homerus soleat homonyma vocabula distinguere, ut quum Orchomenum Arcadiæ «pecoris divitem», Bæotias ejusdem nominis urbem «Minyium» appellat : et Samum Thraciam appposito adjectivo dicit, vel sic, «Samum inter et Imbrum», ut ab Ionica insula distinguat : sic eum ait etiam Thesproticam Ephyram distinguere ab aliis, voca «proci» et «a flumine «Selleente». Atqui hæc non conveniunt cum illis, quum Demetrius Scepsius dicit, a quo iste pleraque transfert. Hic enim non in Thesprotia, sed in Elea apud Ephyram illic sitam tradit flumen esse Selleentem, ut ipse quoque in antecedentibus docuimus.

Hoc loco Homerus [II. N, 301] Cranonios (qui antea Ephyraei dicebantur) intelligit, ut narrat Apollodorus.

Iason Ephyrae, Thesprotis urbe, una cum Medea versatus ex ea filium suscepit Phorcem; hujus est Mer-

Eustath. ad Odys. B, 328 : Ἡ καὶ ἀπὸ Ἐφύρης τῆς προϊστορηθείσης, τῆς διὰ Μηδείαν πολυφαρμάκου, ὡς ἱστορεῖ Ἀπολλόδωρος δ' Ἀθηναῖος.

171.

Suidas : Καλύμνος, ὃ ἐν Αἰγύπτῳ σίτος· ἀντὶ τοῦ Καλύμνιος· Ὁ γὰρ Φιλιάδελφος ἐκ Καλυδωνῶν (edit. Καλυδωνος) μετήγαγε τὸ σπέρμα. Ὁ (δὲ) Ἀπολλόδωρος φησὶ λέγεσθαι Καλύδνας ὡς Καλύδας.

Etymol. M : Καλύμνος ὃ ἐν Αἰγύπτῳ σίτος. Ἀντὶ τοῦ Καλύμνιος. Ὁ γὰρ Φιλιάδελφος ἐκ Καλυδωνῶν μετήνεγκε τὸ σπέρμα. «Νήσους τε Καλυδνάς», ἂς Ἀπολλόδωρος φησὶ λέγεσθαι Καλύδνας ὡς Καλύδας.

Postrema spectant ad II. B, 677. Cf. de hi: Calydnis insulis, sicut de illis quæ e regione Trojæ juxta Tenedum sitæ erant, Strabo X extrem., XIII, p. 900, Steph. Byz., Eustath. ad Dionys. 530, Lycophron. 25, O. Müller. Orchom I, p. 109, 421.

172.

Strabo VIII, p. 568, C (p. 370) : Περὶ δὲ τῇ Ἑλλάδος καὶ Ἑλλήνων καὶ Πανελλήνων ἀντιλέγεται... Ἀπολλόδωρος δὲ μόνους τοὺς ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ καλεῖσθαι φησὶν Ἑλληνας (II. B, 684).

Μυρμιδόνες δ' ἐκαλοῦντο καὶ Ἑλληνες.

Ἡσίοδον μέντοι καὶ Ἀρχιλόχον ἤδη εἶδέναι καὶ Ἑλληνας λέγεσθαι τοὺς σύμπαντας καὶ Πανελλήνας· τὸ μὲν περὶ Προϊτίδων λέγοντα, ὡς «Πανελλήνες ἐμνήστειον αὐτὰς», τὸν δὲ, ὡς «Πανελλήνων διζῶς ἐθάσαν συνέδραμεν.»

173.

Strabo VI, p. 390, B (p. 254) : Φιλοκτήτου δ' ἐστὶ καὶ ἡ παλαιὰ Κρίμισα περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τοῖς Περὶ νεῶν, τοῦ Φιλοκτῆτος μνησθεὶς, λέγειν τινὰς φησὶν, ὡς εἰς τὴν Κροτωνιάτιν ἀφικόμενος Κρίμισαν ἀχραν οἰκίσαι, καὶ Χώνην

merus, hujus Illus, qui in Thesprotia regnaverunt, referente Apollodoro Atheniensi.

Ephyra, propter Medeam venenis abundans, ut narrat Apollodorus Atheniensis.

171.

Καλύμνος, frumentum Ægyptium : pro Καλύμνος. Philadelphus enim ex insulis Calydnis semen in Ægyptum transtulit. Apollodorus tradit Καλύδνας dici ut Καλύδας.

172.

De Hellade, et de Hellenibus ac Panhellenibus res habet controversiam... Apollodorus solos eos, qui in Theasalia erant, Hellenes appellari ab Homero ait :

Myrmidones dicuntur, et Hellenes.

Hesiodum tamen et Archilochum jam scivisse, etiam Hellenes dici omnes Græcos et Panhellenes, quorum alter de Prostidibus dixerit, Panhellenes (universos Græcos) earum conjugia ambivisse : alter, Panhellenum robur Thasum concurrivisse.

173.

Philoctetes opus est etiam Crimisa vetus, eadem in regione (sc. in Lucania). Apollodorus in Commentario de navibus, facta Philoctetes mentione, quosdam ait re ferro, eum, quum in Crotoniatarum pervenisset agrum, Crimisam arcem condidisse, superque ea urbem Cho-

πολιν ὑπὲρ αὐτῆς, ἀφ' ἧς οἱ ταύτῃ Χῶνες ἐκλήθησαν· παρ' αὐτοῦ δὲ τινες σταλάντες εἰς Σικελίαν, παρὶ Ἐρυκα μετὰ Αἰγίστου τοῦ Τρωῆς Αἰγίσταν τεύχισαι (sc. λήγονται).

174.

Schol. Apollonii III, 1090: Αἰμονία τοπρότερον ἢ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο. Καὶ ἑλλας δὲ ἔσχεν ὀνομασίας. Ἐλέγετο δὲ καὶ Πυρρόβια (lego: Πυρραία, ut apud Strabon. lib. IX, fin. *Heyn.*) ἀπὸ Πύρρας τῆς Δευκαλίωνος, [Ἡ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο τοπαλαῖον Πύρρα] ὡς Ῥιανός.

Πύρραν δὴποτε, τὴν γε παλαιότεροι καλέσκον Πύρρης Δευκαλίωνος ἀπ' ἀρχαίης ἀλόχοιο· Αἰμονίην δ' ἑαυτῆς ἀπ' Αἰμονος, ὃν βα Πάλασσα γείνατο φέρτατον υἱόν· ὃ δ' αὖ τέκε Θεσσαλον Αἰμων· τοῦ δ' ἀπὸ Θεσσαλῆν λαοὶ μετασημίζαντο.

Οἱ δὲ ἀπὸ Θεσσαλοῦ τοῦ Φειδίππου πατρὸς, τοῦ Ἡρακλείδου, μετὰ τὰ Τρωϊκὰ κληθῆναι φασί. (V. II. B, 678.) Διαιρεῖται δὲ εἰς μέρη τέσσαρα· Πελασγιῶτιν, Θεσσαλιῶτιν, Ἰωλκίτιν, Φθιώτιν. Ταῦτα παρατίθεται Ἀπολλόδωρος ἐν νεῶν καταλόγῳ.

175.

Strabo VII, p. 505, B (328), Helli vel Selli circa Dodonam: Οἰονται δὲ, φησὶν ὁ Ἀπολλόδωρος, ἀπὸ τῶν ἑλῶν τῶν περὶ τὸ ἱερὸν οὕτω καλεῖσθαι. Τὸν μέντοι ποιητὴν οὐ λέγειν Ἑλλούς, ἀλλὰ Σελλούς ὑπολαμβάνει τοὺς περὶ τὸ ἱερὸν, προσθεὶς, ὅτι καὶ Σελλήντα τινὰ ὀνομάζει ποταμόν. Ὀνομάζει μὲν οὖν, ὅταν φῇ (II. B, 659).

Τηλόθεν ἔξ Ἐφύρας ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήντος· ἐν δὲ Θεσπρωτοῖς Ἐφύρας, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐντός Ἠλείοις· ἐκεῖ γὰρ εἶναι τὸν Σελλήντα, ἐν δὲ Θεσπρωτοῖς οὐδένα, οὐδ' ἐν Μολοττοῖς.

« In loco valde corrupto Casaub. cum Xylandro supplet: Οὐ τῆς ἐν Θεσπρωτοῖς Ἐφύρας, quasi non Thesprotiae Ephyram, sed Elidis intelligi in loco Homérico voluerit Apollodorus. Ita vero aliter ille in his, quam in Bibliotheca

nen, a qua Chones in ea regione dicti; et missos ab eo quosdam in Siciliam ad Erycem cum Aegesto Trojano, Aegestam urbem aedificasse.

174.

Thessalia prius dicebatur Haemonia, atque alia nomina habebat. Appellabatur etiam Pyrrhodia (vel potius Pyrrhaea) a Pyrrha Deucalionis conjugē, ut dicit Rhianus:

Pyrrham, quam antiquiores nominabant
a Pyrrha, Deucalionis vetusta conjugē; [Pelagus
rursus terram nominabant Haemoniam ab Haemone, quem
genuit fortissimum filium. Haemon vero procreavit Thes-
[salum,
a quo Thessaliam populi eam mutato nomine dixerunt.

Alii Thessaliam a Thessalo Phidippi patre, Heraclida, post Troica denominatam volunt. Dispersitur vero in quattuor partes, Pelasgiotidem, Thessaliotidem, Iolciotidem, Phthiotidem. Haec apponit Apollodorus in Navium Catalogo.

II, 7, 6, statuissse videri debet: nam ibi in Epiro res Herculis gestas enarrat: Phylantis autem filia Astioche. Verum apponemus statim locum alium Strabonis, ex quo patebit locum paullo ante recitatum lacuna laborare ante ista: Ἐν δὲ Θεσπρωτοῖς Ἐφύρας. Excidit enim mentio Demetrii Scepsii, cujus illa fuit admonitio: ad Ephyram Thesproticam Selleentem esse nullum: hunc Elidis esse fluvium. Ceterum ad Strabonis mentem spectat similis versus II. O, 531, de Phyleo. Nata diversitas ex nominis similitudine Phylei et Phylantis. De Ephyra Epiri nemo dubitet: cf. Stephan. Byz.; sed de amne Selleente dubitatur. *Heyn.* Quare Siebenkees. lacunam explendam censet hunc fere in modum: Ὁ δὲ Σκῆψιος Δημήτριος οὐ φησιν εἶναι τῆς ἐν Θεσπρωτοῖς Ἐφ., ἀλλὰ τῆς ἐν τοῖς...

ΤΡΩΙΚΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΟΣ.

176.

Strabo XII, p. 829, C (p. 552), ubi agit de versibus Hom. II. B, 856:

Αὐτὰρ Ἀλκίωνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
τηλόθεν ἔξ Ἀλύσης, ὅθεν ἄργύρου ἐστὶ γενέθλη.

Postquam de Theopompi, Demetrii Scepsii, Menecratis sententiis disputaverat, pergit ita: Πρὸς Ἀπολλόδωρον δὲ περὶ τῶν αὐτῶν ἐν τῷ Τρωϊκῷ διακόσμῳ διαλεγόμενον, πολλὰ μὲν εἰρηται πρότερον, καὶ νῦν δὲ λεκτέον. Οὐ γὰρ οἴεται δεῖν δέχισθαι τοὺς Ἀλκίωνας ἐκτὸς τοῦ Ἄλως· μηδεμίαν γὰρ συμμαχίαν ἀφίχθαι τοῖς Τρωσὶν ἐκ τῆς περαιᾶς τοῦ Ἄλως. In sequentibus Apollodorum refutare studet. Ἀλλ' οὐδὲ δόξαν ἔχει τοιαύτην τῶν παλαιῶν εἰπεῖν, ὡς συμφωνούντων ἀπάντων, μηδένας ἐκ τῆς περαιᾶς τοῦ Ἄλως κοινωνῆσαι τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου. Πρὸς τοῦναντίον δὲ μάλλον εὖροι τις ἐν μαρτυρίᾳ. Μαϊάνδριος γοῦν ἐκ τῶν Λευκοσύρων φησὶ τοὺς Ἐνετοὺς ὀρμηθέντας συμμαχεῖσθαι τοῖς Τρωσὶν. Deinde per-

175.

Censent, inquit Apollodorus, Hellos vel Sellos a palodibus (hele Græcis hoc est), quæ sunt circa Dodonæum templum, sic dictos; ipse quidem poetam non Hellos, sed Sellos vocare templi accolæ existimat, additque nominari ab Homero etiam fluvium quendam Selleentem. Quem quidem hoc versu poeta nominat:

Ex Ephyra procul hinc, ad flumen Selleentem. Demetrius Scepsius vero non vult intelligi Ephyram Thesprotiae, sed eam quæ est apud Eleos intra Peloponnesum habitantes: ibi enim esse id nominis fluvium, nullum vero apud Thesprotos, neque apud Molossos.

TROJANARUM COPIARUM RECENSUS.

176.

Contra Apollodorum de iisdem in Trojani exercitus recensione disserentem, etsi jam multa diximus, tamen etiam nunc dicendum est. Nec enim putat Halizonas esse extra Halyn intelligendos: nulla enim auxilia Trojani venisse ex iis, quæ sunt trans Halyn, regionibus.

git p. 830, C (553): Αὐτὸς δὲ ὁ Ἀπολλόδωρος πα-
ρατίθησι τὸ τοῦ Ζηνοδότου, ὅτι γράφει (Il. B, 852).

Ἐξ Ἑνετῆς, ὅθεν ἡμίονον γένος ἀγροτεράων.

Ταύτην δὲ φησιν Ἑκαταῖον τὸν Μιλήσιον δέχεσθαι
τὴν Ἀμισόν. Ἡ δὲ Ἀμισὸς εἰρηται διότι τῶν Λευκο-
σύρων ἐστὶ, καὶ ἐκτὸς τοῦ Ἄλως.

177.

Strabo XIV, p. 976, B (661): Τοῦ ποιητοῦ δὲ
εἰρηκότες οὕτως (Il. B, 867).

Μάσθλης αὐτὸν Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων.

οὐκ ἔχει λόγον, πῶς τοσαῦτα εἰδὼς ἔθνη βάρβαρα,
μόνους εἰρηκε βαρβαροφώνους τοὺς Κῆρας, βαρβάρους
δὲ οὐδένας. Οὐτ' οὖν Θουκυδίδης ὀρθῶς· οὐδὲ γὰρ
λέγεσθαι φησι βαρβάρους, διὰ τὸ μηδὲ Ἑλληνὰς πω
ἀντίπαλον εἰς ἐν ὄνομα ἀπακεκρίσθαι· τό τε γὰρ, Μηδὲ
Ἑλληνὰς πω, ψεῦδος αὐτὸς ὁ ποιητὴς ἀπελέγχει.

Ἀνδρὲς, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος·
καὶ πάλιν.

Εἰτ' ἐθλὼς τερεθῆναι ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.

Μὴ λεγομένων τε βαρβάρων, πῶς ἐμελλεν εὖ λεχθῆ-
σασθαι τὸ βαρβαροφώνων; Οὐτε δὴ οὗτος αἶ· οὐτ'
Ἀπολλόδωρος ὁ γραμματικὸς, ὅτι τῷ κοινῷ ὀνόματι
ἰδίως καὶ λοιδορὸς ἐγρῶντο οἱ Ἕλληνες κατὰ τῶν
Καρῶν, καὶ μάλιστα οἱ Ἰωνες, μισοῦντες αὐτοὺς διὰ
τὴν ἐχθρὰν καὶ τὰς συνεχεῖς στρατείας. Ἐχρῆν γὰρ
οὕτω βαρβάρους ὀνομάζειν. Ἡμεῖς δὲ ζητοῦμεν, διὰ
τί βαρβαροφώνους καλεῖ, βαρβάρους δ' οὐδ' ἀπαξ.
Ὅτι, φησὶ, τὸ πληθυντικὸν εἰς τὸ μέτρον οὐκ ἐπι-
πτει, διὰ τούτ' οὐκ εἰρηκε βαρβάρους. In sequenti-
bus Strabo respondet.

Ipsa Apollodorus Zenodoti istuc adducit, quod scribat:

Ex Heneta, molas regio quae gignit agrestes.

Hanc asserit Henetam ab Hecataeo Milesio accipi pro urbe
Amiso. Demonstravimus autem, Leucosycorum esse
Amisum, et extra Halyn sitam.

177.

Quum Homerus dixerit: « At Masthles Cares du-
xit barbarilingues: quæstio oritur, cur, qui tam
multas gentes norat barbaras, solos Cares barbarilingues
dixerit, barbaros nullos. Non recte Thucydides, qui pro-
pterea negat ab eo barbaros appellari, quia ne Græci
quidem, quorum nomen his opponeretur, in unum nomen
secreti erant. Nam quod de Græcia ille dicit, falsi ipse
Homerus convinct:

Gloria cuius summa per Helladaque et medium Argos;
et iterum:

Si libet oblectare per Hellada te et medium Argos.

Tum si nulli dicebantur barbari, quomodo recte dicturus
erat barbarilingues? Igitur neque hic recte, neque Apo-
llodorus grammaticus qui ait, communi nomine pecu-
liariter et conviciandi causa Græcos usos, maxime Iones
adversus Cares, quos odio haberent ob assiduas inimi-
citas atque bella. Etenim hæc ratione fuerunt barbari
nominandi. Nos autem causam quaerimus, cur ne se-
mel quidem barbarorum facta mentione, barbarilingulum
meminerit. Ille ait, pluralem casum Barbaros non recipi

178.

Idem XIV, p. 995, A (p. 677): Ὁ γὰρ Ἀπολλό-
δωρος ἐν τοῖς Περὶ νεῶν ἐπὶ καὶ τοιαῦτα λέγει· τὸς
γὰρ ἐκ τῆς Ἀσίας ἐπικουρούς τῶν Τρώων ἄπαντας
κατηριθμείσθαι φησιν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ τῆς χερρόνη-
σου κατοίκους ὄντας, ἧς ὁ στενότερος ἰσθμὸς ἐστὶ τὸ
μεταξὺ τοῦ κατὰ Σινώπην μυχοῦ καὶ Ἰσσοῦ· αἱ δὲ
ἐκτὸς πλευραὶ, φησὶ, τριγωνοειδοῦς οὖσης, εἰσὶ μὲν
ἄνισοι, παρήκουσι δὲ ἡ μὲν ἀπὸ Κυλικίας ἐπὶ Χελι-
δονίας, ἡ δ' ἐνθὲν ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ Εὐξείνου, ἡ δ'
ἐπὶ Σινώπην πάλιν ἐνθὲν. Inde refellit singula
Strabo; tum p. 996, B, quum Ephorus dixisset,
illam Chersonesum inhabitare gentes sedecim,
Διαίτων ταῦτα ὁ Ἀπολλόδωρος ἐπτακαίδεκατον φησιν
εἶναι τῶν Γαλατῶν, δ' νεώτερον ἐστὶ τοῦ Ἐφόρου·
et iterum p. 998, A: Ἀπολλόδωρος δὲ τούτων μὲν
ἐφρόντισεν οὐδέν, τοῖς δὲ ἑκατάδεκα ἔθνεσι προστίθῃσιν
ἐπτακαίδεκατον, τὸ τῶν Γαλατῶν, ἄλλως μὲν χρή-
σιμον λεχθῆναι, πρὸς δὲ τὴν διαίταν τῶν τοῦ Ἐφόρου
λεγομένων ἢ παραλειπομένων οὐδὲν δέον· εἰρηκε δὲ
τὴν αἰτίαν αὐτὸς, ὅτι ταῦτα πάντα νεώτερα τῆς ἐκεί-
νου ἡλικίας. Μεταβὰς δ' ἐπὶ τὸν ποιητὴν, τοῦτο μὲν
ὀρθῶς λέγει, διότι πολλὰ σύγχυσις γαγνήνηται τῶν
βαρβάρων ἔθνων ἀπὸ τῶν Τρωϊκῶν ἐς τὰ νῦν διὰ τὰς
μεταπτώσεις· καὶ γὰρ προσγέγονέ τινα καὶ ἐλλείπει
καὶ διέσπασται καὶ συνῆκται εἰς ἐν. Οὐκ εὖ δὲ τὴν
αἰτίαν εἰρηκε ἀποφαίνει, δι' ἣν οὐ μέμνηται τινῶν ὁ
ποιητὴς, ἢ τῷ μήπω τότε οἰκίσθαι ὑπὸ τοῦ ἔθνους
τούτου, ἢ τῷ ἐν ἐτέρῳ γένει περιέχεσθαι. P. 999, A:
Ἐτι καὶ ταῦτα μέμψαιτο ἂν τις τοῦ Ἀπολλοδώρου,
ὅτι τῶν νεωτέρων καινοτομούντων πολλὰ παρὰ τὰς
Ὀμηρικὰς ἀποφάσεις, εἰσθῶς ταῦτ' ἀλέγχειν ἐπὶ

in versum heroicum, ideoque barbaros non esse nomi-
natim expressos.

178.

Apollodorus in Navium Catalogo etiam hæc dicit:
Asianos Troum auxilarios omnes ab Homero enume-
rari qui habitaverint peninsulam, cujus angustissimus
isthmus sit inter maris intimum sinum ad Sinopen et
Issum: externa latera, formæ triquetrae, inæqualia; quo-
rum unum sit a Cilicia ad Chelidonias, alterum inde ad
os Ponti Euxini, tertium hinc ad Sinopen.

Quas (gentes) Apollodorus quum recensuisset, addit
decimam septimam Galatarum, quæ Ephoro est recentior.

Apollodorus, his omnibus neglectis, sedecim gentibus
decimam septimam adjungit Galaticam; alias quidem
utiliter dicendam, sed nihil facientem ad ea quæ Epho-
rus aut dixit, aut reticuit: causam ipse asserit: quod
hæc Ephori ætate omnia sint posteriora. Transiens deinde
ad Homerum, recte quidem hoc dicit, magnam confu-
sionem a bello Trojano barbaris incidisse ad nostra usque
tempora propter mutationes: nam et exstitisse quosdam
populos, et defecisse, et divulsos esse, et in unum
coaluisse alios. Non recte autem duplicem asserit causam,
cur quorundam non meminerit poeta: quia nūm-
rum aut nondum gens aliqua istuc habitaverit, aut alii
fuerit inserta.

Id quoque vitio vertere Apollodoro posita, quod, quum
soleant recentiores innovare quædam præter Homerica

πλέον, ἐνταῦθα οὐκ ὀλιγώρηκα μόνον, ἀλλὰ καὶ τάναντία εἰς ἐν συνάγει τὰ μὴ ὁσαύτως λεγόμενα. Ὁ μὲν γὰρ Ξάνθος ὁ Λυδὸς μετὰ τὰ Τρωϊκὰ φησιν ἰλθεῖν τοὺς Φρύγας ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν ἀριστέρων τοῦ Πόντου, ἀγαγεῖν δ' αὐτοὺς Σκαμάνδριον ἐκ Βερακύντων καὶ Ἀσκανίας· ἐπιλέγει δὲ τούτοις ὁ Ἀπολλόδωρος, ὅτι τῆς Ἀσκανίας ταύτης μνημονεύει καὶ Ὁμηρος, ἧς ὁ Ξάνθος·

Φόρυκς δὲ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνης θεοειδὴς
τῆλ' ἔξ Ἀσκανίης.

Ἄλλ' εἰ οὕτως ἔχει, ἡ μὲν μετανάστασις ὕστερον ἀνελή των Τρωϊκῶν γεγονυία... Pluribus in hunc modum adversus eum disputatis, pergit: Οὕτω δὲ περὶ τῶν Φρυγῶν εἰπὼν, ἐπιφέρει καὶ τὰ περὶ τῶν Μυσῶν οὐχ ὁμολογούμενα τούτοις· λέγεσθαι γάρ φησι καὶ τῆς Μυσίας κώμην Ἀσκανίαν περὶ λίμνην ὁμώνυμον, ἐξ ἧς καὶ τὸν Ἀσκάنيον ποταμὸν ρεῖν, οὗ μνημονεύει καὶ Εὐφορίων·

Μυσοῖο παρ' ὕδασι ν Ἀσκανίῳ·

καὶ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος·

Οἱ καὶ ἐν Ἀσκανίῳ δώματ' ἔχουσι ῥόφ
Δίμης Ἀσκανίης ἐπὶ χεῖλεσι· ἔνθα Δολίων
υἱὸς Σιληίου νέσσατο καὶ Μελίης.

Καλοῦσι δὲ, φησί, Δολιονίδα καὶ Μυσίαν τὴν περὶ Κύζικον ἰόντι εἰς Μιλητούπολιν.

179.

Steph. Byz: Τένεδος ... ἔστι καὶ πόλις Τένεδος πρὸς τῇ Λυκίᾳ. Ἀπολλόδωρος δὲ Παμφυλίας αὐτὴν εἶναι φησι... Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν νεῶν καταλόγῳ φησιν, ὅτι τοὺς μὲν τῆς Παμφυλίας Τενεδεῖς, τοὺς δὲ τῆς νήσου Τενεδίους.

180.

Schol. II. N, 12, Σάμου ὀλήσεως Θρηϊκῆς. De

Samothracis originibus: Σάμιοι οἱ ἐν Ἰωνίᾳ μετὰ διακοσιοστὸν καὶ ἑννατὸν ἔτος τῶν Τρωϊκῶν χρησμένων λαβόν παρὰ τοῦ Πυθίου εἰς τὴν ἐν Τρωάδι Θρηϊκὴν μετακτῆσαι· ἀφ' ὧν ἡ Σαμοθράκη προσηγορεύθη. Ἡ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ. « De nomine utique traditum falso: quandoquidem nomen Sami jam in Homero eod. loco occurrit, Σάμου Θρηϊκῆς. Desunt quoque ea in Schol. Ven. » Heyn. Hoc fragm. rectius fortasse e Chronicis petitum dixeris.

ΤΑ ΠΕΡΙ ΣΩΦΡΟΝΟΣ.

181.

Schol. II. E, 576: Παρὰ δὲ Σικελιώταις τὸ μὲν ἀρχαῖον (sc. τάλαντον) ἦν μνῶν κδ', νῦν δὲ ιε'. Δύναται δὲ εἶναι τρία ἡμιωδάλια, ὡς ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος Ἀπολλοδώρος, ἐκ τῶν Διογενιανοῦ τῆς ἐπιτομῆς Ἑλληνικῶν ὀνομάτων. Τρία ἡμιωδάλια jocosae dicta videntur talentum. Alias quid sibi voluerit scholiasta, non assequor. Ceterum cf. Henr. Steph. Thes. s. v. Ἡμιωδάλιον.

182.

Athen. III, p. 89, A, ubi de purpura: Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος προθεῖς τὸ « λιχνόταρα τῶν πορφυρῶν », φησὶν ὅτι παροιμία ἔστι καὶ λέγει, ὡς μὲν τινες, ἀπὸ τοῦ βάμματος· οὗ γὰρ ἀν προσψαύσῃ, ἔλκει ἐφ' ἑαυτὸ, καὶ τοῖς προσπατεθειμένοις ἐμποιεῖ χρώματος αὐγὴν· ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ ζῶου. Conjuncta hæc fuere cum iis quæ fr. 184 leguntur.

183.

Idem lib. VII, p. 309, C: Σικελιώται δ' εἰσιν,

effata, solitus plerumque eos arguere, hic non modo neglexit, sed contra etiam diverse dicta in unum contraxit. Nam Xanthus Lydus post bellum Trojanum ait venisse Phrygas ex Europa et sinistra Ponti parte, adductos a Scamandrio e Berecynthia et Ascania: his addit Apollodorus, Ascaniæ ejusdem mentionem esse apud Homerum: Phorcys ducebat Phrygas arduus Ascaniusque longe ex Ascania.

Atqui si res ita habet, migrationem oportet post bellum Trojanum evenisse.

Hæc ille de Phrygibus locutus, infert de Mysiæ non convenientia cum illis. Ait enim etiam Mysiæ pagum nominari Ascaniam apud ejusdem nominis lacum, unde etiam Ascanius fluat amnis, cujus etiam Euphorio meminit:

Ascanii prope Mysi lata fluentia;

et Alexander Ætolus:

Ascanias ad aquas qui posuere domos,
Ascaniæ sub labra paludis, pone Dolion
Sileo natus et Melis incoluit.

Vocant autem, inquit, Dolionidem et Mysiam, qua circa Cyzicum Miletopolin itur.

179.

Est quoque Tenedus urbs juxta Lyciam; Apollodorus vero eam Pamphyliæ esse dicit... Idem in Navium Cata-

logo Tenedi in Pamphylia urbis cives vocari Tenedenses, insulæ autem Tenedios.

180.

Samii Ionizæ anno post res Trojanas ducentesimo nonc Apollinis oraculo jussi sunt in Thraciam migrare e regione sitam Troadis. Ab his Samothrace insula nomen accepit. Historia legitur apud Apollodorum.

DE SOPHRONE.

181.

Apud Siculos talentum prius erat minarum viginti quatuor, nunc est duodecim. Potest vero talentum etiam pondus esse sesquiboli, ut Apollodorus dicit in libro de Sophrone apud Diogenianum in Epitome nominum Græcorum.

182.

Apollodorus Atheniensis, in Commentariis in Sophronem, præmissa illa dictione, *Purpuris voracior*, dicit esse proverbium, quod, ut quidem alii existimant, de fuco purpuræ loquatur, qui tincturæ inservit; propterea quod ad se ille trahat quicquid attigerit, et coloris splendorem impertiat omnibus quæ ei admoventur: ex aliorum vero sententia, de ipso animali.

183.

Sunt Siculi qui gobium *cothontis* nomine afficiunt,

οἱ τὸν κωδῖον κώδωνα καλοῦντες, ὡς Νίκανδρος φησιν δ Κολοφώνιος ἐν ταῖς Γλώτταις, καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος.

184.

Athenæus VII, p. 281, F: Ἀπολλόδωρος δ Ἀθ-
ναῖος ἐν τῷ τρίτῳ περὶ Σώφρονος, τῷ εἰς τοὺς ἀν-
δρείους μίμους, προθεῖς τὸ, « Καταπυγοτέραν τ'
ἀλφιστᾶν, » φησὶν· « Ἰχθύς τινες οἱ ἀλφισταί, τὸ
μὲν θλον κίχρροιδοις, πορφυρίζοντες δὲ κατὰ τινα
μέρη. Φασὶ δ' αὐτοὺς ἀλίσκεσθαι σύνδου, καὶ φαίνε-
σθαι τὸν ἕτερον ἐπὶ τοῦ ἑτέρου κατ' οὐρὰν ἐπόμενον.
Ἀπὸ τοῦ οὖν κατὰ τὴν πυγὴν θατέρω τὸν ἕτερον ἀκο-
λουθεῖν, τῶν ἀρχαίων τινὲς τοὺς ἀκρατεῖς καὶ κατα-
πυρεῖς οὕτω καλοῦσιν. »

Exscripsit hæc, sed negligentius, Etym. M. in
Ἀλφιστῆς. Cf. Hesych. h. v. et Eustath. p. 1166, 43.

185.

Schol. Aristoph. ad Vesp. 523: Mos erat, ut
Theopompus dicit, quando mensa tollenda erat,
ἐπιβροφεῖν ἀγαθοῦ δαίμονος. Ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος καί,
ὅτι τὸ ποτήριον (τοῦ ἀγαθοῦ δαίμονος) μεστὸν πάλιν
ἀπεπλήρου, δεδήλωκεν ἐν τῇ δ' περὶ Σώφρονος.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΧΑΡΜΟΥ.

186.

Suidas: Καρδιώττειν· τὴν καρδίαν ἀλγεῖν, Σικε-
λιῶται· ἡμεῖς δὲ βουλιμῖαν (hanc vocem Bernhardy
ex seqq. irrepsisse putat; reponi vult λιμώττειν).
Ἀπολλόδωρος ἐν ἑκτῷ περὶ Ἐπιχάρμου τοὺς Σικε-
λιώτας φησὶ τὸ τὸν στόμαχον ἐπιδάκνεσθαι ὑπὸ λιμοῦ
καρδιώττειν λέγειν, ὅπερ βουλιμῖαν λέγει Ξενοφῶν.

Eadem Photius in Lexico. Cf. Hesych. h. v.
et Erotian. h. v. Pollux II, 217 et Ælius Diony-
sius apud Eustath. Od. A, p. 1508.

187.

Athenæus XIV, p. 648, D: Τὰ δὲ ψευδεπιχάρ-
μια ταῦτα... πεποιήκασιν ἄνδρες ἑνδοξοί, Χρυσόγο-
νός τε δ αὐλητής, ὡς φησιν Ἀριστοξένος ἐν ὀγδόῳ
πολιτικῶν νόμων, τὴν Πολιτείαν ἐπιγγραφομένην·

teste Nicandro Colophonio in Glossis, et Apollodoro in
iis quæ de Sophrone scripsit.

184.

Apollodorus Atheniensis, tertio de Sophrone libro,
quo Commentarius in Viriles Mimos continetur, præpo-
sitis verbis καταπυγοτέραν τ' ἀλφιστᾶν (id est, libi-
dinosiorem alphestis), hæc subiicit: « Sunt alpheste
pisces quidam, in totum quidem fulvi coloris, sed non-
nullis in partibus purpurei. Quos aliunt semper binos si-
mul capi, reperiri quoque alterum ad caudam alterius se-
quentem. Igitur ab hoc ipso, quod alter alterum ad nates
sequitur, nonnulli veterum homines intemperantes libi-
dinososque alphestas vocant. »

185.

Apollodorus libro quarto de Sophrone docet veteres
versus linem cœnæ poculum (boni genii) rursus imple-
visse.

Φιλόχορος δ' ἐν τοῖς περὶ μαντικῆς Ἀξιόπιστον τὸν
εἶτε Λοκρὸν γένος ἢ Σικυώνιον τὸν Κανόνα καὶ τὰς
Γνώμας πεποιηκέναι φησὶν. Ὁμοίως δὲ ἱστορεῖ καὶ
Ἀπολλόδωρος.

188.

« Eodem libello puto occurrisse etymologiam
pultis, πόλτου. Varro De LL. IV, p. 17 (V, § 105):
De victu antiquissima puls; hæc appellata vei
quod ita Græci, vel ab eo, ut scribit Apollodo-
rus, quod ita sonet, quom aquæ ferventi insipitur.
h. miscetur, inspergitur. Pultem dictam vult
quia ebullit farina aqua mixta. Jam apud Athen.
XIV, p. 648, B: Πόλτου δὲ μνημονεύει Ἀλκμάν...
καὶ Ἐπίχαρμος δὲ οὕτως λέγει ἐν Γᾶ καὶ θαλάσση·
(quod drama fuit) ... « πόλτον ἔφειν ὄρθριον. »
Hunc locum illustrasse videtur Apollodorus, quum
pultis etymologiam afferret. » Heynius.

ΠΕΡΙ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΩΝ

sive

ΕΤΥΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΩΝ.

Varro De L. L. lib. VI, pr.: Origines verborum,
quæ sint locorum, et ea quæ in his, in priore libro
scripsi; in hoc dicam de vocabulis temporum ...
atque si qua erunt ex diverso genere adjuncta,
potius cognationi verborum, quam auditori calu-
mianti, geremus morem. Hujus rei auctor satis
mihi Chrysippus et Antipater, et illi, in quibus etsi
non tantum acuminis, at plus literarum: in quo
est Aristophanes et Apollodorus: qui omnes verba
ex verbis ita declinari scribunt, ut verba literas
alia assumant, alia mittant, alia mutant.

« Ἀπολλόδωρος ἐν Γλώτταις laudatur in Scholiis
ad Il. Γ, 244. At A, 567 expressus Ἀριστοφάνης.
Forte inde II, 95 et Ω, 110: nam Ven. A. ad Il. A,
244: Οὐδὲν ἔτισας, πλεονάζει τὸ δέν. ... Ἀρίσταρχος
παρέλκειν λέγει τὸ δέν. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν Γλώσσαις,
εἶναι τὸ πλῆρες, οὐδὲ ἔ. Petitum inde forte est II,
95, πάλιν τροπάζεσθαι. Νικίας δ' ἐν ἀνέγνω πάλιν-

DE EPICCHARMO.

186.

Καρδιώττειν apud Sicelotas significat cordis dolorem
sentire: quod apud nos βουλιμῖαν. Apollodorus libro
sexto de Epicharmo auctor est, Sicelotas καρδιώττειν
dicere si ejus stomachus fame vellicatur, quod Xeno-
phon βουλιμῖαν vocat.

187.

Carmina sub Epicharmi nomine ferri solita viri fœ-
cunt præstantes; Chrysogonus tibicen, ut ait Aristo-
xenus octavo libro Legum Civilium, carminis illius au-
ctor est, quod Respublica inscribitur: Axlepiatum autem,
Locrum genere aut Sicyonium, Canonem scripsisse et
Sententias, Philochorus ait in libro de Divinatione. Ea-
demque Apollodorus tradit.

τροπείσθαι. Ἀπολλόδωρος δὲ, κατὰ διάλυσιν. Et Ω, 110: ... προτιέπτω. Ἀπολλόδωρος ... διὰ τοῦ τ τὴν πρόθεσιν γράφουσι. Potuere hæc in Etymologiis occurrere. » *Heynius*.

LIBER I.

189.

Athenæus XI, 9, p. 483, A: Κύμβα. Φυλῶν ἐν ταῖς Ἀττικαῖς φωναῖς, κύλικος εἶδος. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῷ Περὶ ἐτυμολογιῶν Παφίου τοῦ ποτήριον καλεῖν κύμβα. Paullo ante p. 482, E: Κύμβα, ποτήριον Ἀπολλόδωρος Παφίους. Cf. fr. 245.

190.

Athenæus XIV, p. 663, A: Ὀνομάσθη δὲ ἡ ματ-
τὴν, ὥς μὲν ὁ Ἀθηναῖος Ἀπολλόδωρος φησὶν ἐν τῷ
πρώτῳ τῶν Ἑτυμολογουμένων, ἀπὸ τοῦ μασσῆσθαι,
ᾧ σκαρ καὶ ἡ μαστίχη, καὶ τὰ μέλιστα καὶ [ἡ μάζα].
Ἡμεῖς δὲ φαμέν ἀπὸ τοῦ μάττειν. Cf. Hesych. in
Ματτυεῖς.

LIBER II.

191.

Athenæus II, p. 63, D: Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν
δευτέρῳ Ἑτυμολογιῶν, τῶν κοχλίων φησὶ τινὰς καλεῖ-
σθαι κοχλυσιδέπνους.

Ad idem opus referenda videntur sequentia.

192.

Apollonius Lexic. Homer.: Ἀείρας. ... ἐπὶ δὲ τοῦ
πρόσφερε· μή μοι οἶνον δαίρει. ... Εἰρηται δὲ οὕτως,
ἐπεὶ ὁ προσφέρων αἶρει τὸ προσφερόμενον, καὶ αἶρειν
τὸ προσφέρειν. Ἀπὸ δὲ τούτου καὶ τὸν ἄρτον ὠνομά-
σθαι, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος.

Igitur ex Apollodoro sua hausit Etymol.: Ἄρτος.

... παρὰ τὸ αἶρω, τὸ προσφέρω, ὁ καθ' ἑκάστην τῇ
σώματι ἡμῶν προσφερόμενος.

193.

Idem ibid.: Ἀτάλλε· ὁ μὲν Ἀπολλόδωρος, ἔσαινε
καὶ ἐσκίρτα. Ὡσπερ δὲ ἀπὸ τοῦ παιδός, παίζειν, οὕτως
ἀπὸ τοῦ ἀταλοῦ ἀτάλλειν. Ἀταλὸν δὲ, τὸ ἀπαλὸν καὶ
νήπιον λέγεται οἷα ἀπιθάνως. Est ergo explicatio
Apollodori in Schol. II. N, 27: Ἀτάλλε δὲ κήτε' ὅπ'
αὐτῇ] ἐσκίρτα καὶ ἔχαιριν.

194.

Idem ibid.: Οἰοπόλω. Ἀπολλόδωρος, ἐν ᾧ διε-
πολοῦνται. Schol. II. N, 473: οἰοπόλω· ἦτοι ἐν ᾧ διε-
ἀναστρέφονται, ὅ ἐστι πρόβατα. Πολεῖν γὰρ τὸ ἀνα-
στρέφειν. Similia v. ap. Eustath., Hesych. et ibi
Intpp.

195.

Idem ibid.: Πεξαμένη (II. Ξ, 176) ὁ Ἀπίων, κτε-
νισαμένη, καὶ ὁ Ἀπολλόδωρος. Ἐπιφέρει δὲ καὶ
(Apollodorus) τὸ τὰ ἱρία ζαίνειν, πίκαιιν· καὶ τὸ
καίρειν ταῦτό, πίκαι. Καὶ ὁ πόκος. Δηλοῖ δὲ καὶ τὸ,
καταξάνασα. Cf. schol., Eustath. et Hesych.

196.

Idem ibid.: Σακισπάλος (II. E, 126). Ἀπολλόδω-
ρος· ἦτοι τὰ τῶν πολεμίων σάχη διασείων.

197.

Erotianus: Χέλωμα (leg. χάλωμα), χέλασμα.
Φησὶν Ἀπολλόδωρος.

198.

Zenobius Cent. II, 94: Γραῦς Σέριφος· Ἀπολλό-
δωρος φησὶν, ὅτι ἐστὶ τις παροιμιώδης λεγομένη Σε-
ριφία γραῦς, ἡ ἐν παρθενίᾳ γενηρακυῖα. Eadem fere
Suidas et Hesych.

ETYMOLOGIÆ.

LIBER I.

189.

Cymba. Philemon, in Vocibus Atticis: « Calicis ge-
nus. » Apollodorus vero, in libro de Etymologiis, Pá-
phios ait poculum vocare cymba.

190.

Nomen invenit *mattya* (condimenti genus, Thessalorum
inventum), ut quidem Apollodorus Atheniensis ait primo
libro Etymologiarum, a verbo *μασσῆσθαι* (mandere) quem-
admodum et *mastiche* et *maza*. Nos vero dicimus nomi-
natam esse a verbo *μάττειν* (pinsere, subigere, macerare).

LIBER II.

191.

Apollodorus, secundo Etymologiarum, ait, *κοχλεις*
quasdam *κοχλυσιδέπνους* (coenam impediētes) vocari.

192.

Ἄσπε, *tolle* pro *adfer*: e. g. « Ne mihi vinum tollas »,
i. e. afferas. Ita vero dicitur, quia is qui aliquid allatu-
rus est id tollit. Itaque *αἶρειν* (proprie *tollere*) *afferre* signi-
ficat. Ab *αἶρειν* etiam *ἄρτον* (*panem*) dici Apollodorus ait.

193.

Ἀτάλλε, Apollodorus explicat: *exsultabat et læta-
batur*. Ut enim a voce *καῖς* formatur *καίρειν*, sic ab
ἀταλός ἀτάλλειν. Ἀταλὸν vero de tenera ætate puerili di-
citur.

194.

Οἰοπόλος, locus in quo oves versari solent. Apollodorus.

195.

Πεξαμένη, *Apio*: *quæ capillos percutit*, etiam Apollo-
dorus. Afferit hic etiam τὸ τὰ ἱρία ζαίνειν, *lanam ton-
dere*, dici *πίκαιιν*, quod et *καίρειν* est, unde substantium ὁ
πόκος, i. e. vellus quod tondetur.

196.

Σακισπάλος, qui hostium acuta (ictibus hastæ) con-
cutit. Apollodorus.

197.

Χέλωμα, *submissio*, *jactus*, ut interpretatur Apollo-
dorus.

198.

Anus *Seriphia*.] Apollodorus proverbii speciem præ-
ferre ait *Anus Seriphia*, quæ a femina in virginitate
consequitur.

199.

Athenæus II, p. 65, F: Ἐγκέφαλοι χοίρειοι. ... Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος οὐδ' ὀνομάζειν τινὰ τῶν παλαιῶν φησιν ἐγκέφαλον· καὶ Σοφοκλῆς γοῦν ἐν Τραχινίαις, ποιήσαντα τὸν Ἡρακλέα ῥιπτοῦντα τὸν Λίχαν ἐς θάλασσαν, οὐκ ὀνομάσαι ἐγκέφαλον, ἀλλὰ «λευκὸν μυελόν», ἐκκλίνοντα τὸ μὴ ὀνομαζόμενον (v. 794).

Κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκράινει, μέσου κρατὸς διασπαρμέντος αἱματός θ' ὁμοῦ· καί τοι τέλλα διαβρῆδην ὀνομάσαντα. Καὶ Εὐριπίδης δὲ τὴν Ἐκάβην θρηνοῦσαν εἰσαγαγὼν τὸν Ἀστυνάχτα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ῥιπθέντα, φησὶ· Δύστης κτλ. V. Troad. v. 1173-77.

Apollodori opinionem refellit Casaubon. ad l. l.

200.

Idem IV, p. 172, F: Οὐκ ἀγνοῶ δὲ καὶ περὶ Δηλίων ἃ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος εἴρηκεν, ὅτι μαγείρων καὶ τραπεζοποιῶν παρελόντο χρεῖας τοῖς παραγινόμενοις πρὸς τὰς λειτουργίας, καὶ ὅτι ἦν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν πράξεων ὀνόματα, Μάγαδης καὶ Γογγύλος.

201.

Idem XIV, p. 646, A: Κυριδάνας· πλακοῦντάς τινας ὀνομαστικῶς Ἀπολλόδωρος παρ' Ἀλκιμαῖνι. «Potuit autem hoc nec minus ex opere περὶ θεῶν ductum esse.» Heynius.

202.

Idem XIV, p. 646, C: Ψωθία τὰ ψαθύρια. ... Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Ἀθηναῖος καὶ Θεόδωρος ἐν Ἀττικῇ γλώσσῃ τοῦ ἀρτου τὰ ἐπιψαυόμενα ψωθία καλεῖσθαι· ἄττινα ὀνομάζειν ἀτταράγους. Repetit ea Eustath. p. 1635, 30.

199.

Sulla cerebra. ... Apollodorus vero Atheniensis ait, ne nominasse quidem ullum e veteribus cerebrum. Itaque et Sophoclem in Trachiniis, quum Herculem fingeret Lichan in mare projicientem, cerebrum non nominasse, sed *albam medullam*; vitantem nomen, quod pronunciaré nefas esset:

Albam medullam coma effundit, medio diffracto capite, multo cum sanguine: quamvis aperte cetera nominasset. Et Euripides, Hecubam inducens lugentem Astyanacta, quem e turri Græci præcipitaverant, dicit:

O infelix etc.

200.

Minime ignoro quæ de Delis Apollodorus dixit Atheniensis, præstitisse eos his, qui sacrorum faciendorum causa Delum veniebant, coquorum et structorum ministerium; suisque eis ab ipsa re nomina. Mazze et Turundæ.

201.

Cribanas: placentas quasdam proprie sic nominat apud Alcmanem Apollodorus.

202.

Psiothia: quæ et *psiothyria* ... Apollodorus vero Athe-

203.

Schol. Aristoph. Plut. 535: Φῶδες. ... Ἀπολλόδωρος τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐρυθρήματα ἢ ἐκ ψύχους, ἢ τοὺς τύλους καὶ τὰ ἐπικαυύματα τὰ ἐκ τοῦ πυρός· ὡς τῶν πνήτων διὰ τὸ αὐτοῦργεῖν τοῦτο πασχόντων. Fortasse hoc ex Apollodoro medico depromptum.

204.

Schol. Apollonii III, 281: Ὀξεία δυνδύλων. Ἀντὶ τοῦ ὀξέως παρεπιστροφόμενος, καὶ εἰς αὐτὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπινεύων. Ὁμηρος δὲ ἐπὶ τοῦ στρέφειν (sc. τοὺς ὀφθαλμοὺς) τίθειαι τὴν λέξιν, τὸ ἐν ἐπιστροφῇ τοῦ προσώπου παρεγκλίναντα τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπινεύειν, ὥσπερ καὶ Ἀπολλόδωρος. Apollodoro usus est schol. ad Il. I, 180. Cf. Hesych. v. Δυνδύλων.

205.

Schol. Il. A, 148: Ὑπόδρα, ἐπὶ ῥῆμα, πόθεν γίνεται; ὁ μὲν Ἀπολλόδωρος δύο λέγει παραγωγὰς, ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς μίαν. Cf. Etymol. h. v. et Hesych.

206.

Schol. Ven. ad Il. Z, 97, nonnullos distinguere ait Homeri versum ita: ἀγριον, αἰχμητὴν κρατερὸν, μνήστωρα φόβοιο, Apollodorum vero ita: ἀγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μνήστωρα φόβοιο.

Idem ad Θ, 221 ad verba, φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχέῃ: Τί ποτα σημαίνει; ὁ μὲν Ἀπολλόδωρος, ὅτι περιμυλίσας εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ.

207.

Schol. Nicandri Alexiph. 393, p. 58 Par. (p. 80, b, ed. Ald.): Τὸν δὲ στρόμβον, ὃν ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι δοτρακὸν τῶν κογχυλίων οἷς καὶ ἐχρῶντο ἀντί-

niensis et Theodorus in Atticis Glossis aiunt, ea quæ a pane detergun tur vel fricantur, psiothia vocari, quæ a nonnullis attaragi nominentur.

203.

Φῶδες (*ustio, pustulæ*). Apollodorus eas dicit tumores esse ex igni aut frigore ortos, sive callos et adustiones, quales accidunt, pauperibus, qui quum manu sua victum quærant, talla perpeti solent.

204.

Ὀξεία δυνδύλων pro ὀξέως παρεπιστροφόμενος, celeriter oculos in aliquem convertens eique annuens. Homerus hæc locutione utitur pro, oculos huc illuc vertere, faciem deflectendo oculis alicui nuere. Hanc explicationem Apollodorus quoque probat.

205.

Ὑπόδρα (*torve, torvis oculis*) adverbium unde deducitur? Apollodorus affert duas derivationes, Herodianus unam.

206.

Pallium tenens in manu robusta quid significat? Apollodorus dicit Agamemnonem manu circumagere vel vibrare pannum (sc. ut Græcorum terrore percussorum oculos in se converteret).

207.

Στρόμβον (*concham*) veteres dicebant testam conchyliarum, illaque conchis buccinarum loco utebantur. Sic dicit

ἐλπίγγος. Καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Ὀμήρου οὕτως εἶπε· Στρόμβον δ' ὡς ἴστανεν. Pertinet ad II. M, 413, nec Apollodorum τὰ Ὀμήρου scripsisse arguit hoc: sed in etymologiis ille vocabulum sic in illo Homeric accipiebat. De ipso significato cf. Hesych., quem tamen in Homero nec schol. nec Eustath. agnoscunt aut memorant. » *Heyn.*

Propter hoc interpretum silentium statuendum esse videtur, attulisse Apollodorum ubi de voce στρόμβος egit ea quæ apud scholiastam legimus, minime vero in ipso Homeri versu στρόμβον positum voluisse pro στράχον, ne dicam pro ἐλπίγγα. Sed omnino dubito num noster Apollodorus excitetur. Nam in reliquis locis ubi hic scholiasta Apollodorum laudat (ad Theriac. 715, 780, 858), medicum intelligit, qui περὶ θηρίων scripsit. Potuit hic, ubi de conchyliis dixit, Homeri mentionem injicere atque ineptam istam interpretationem in medium proferre. Pronior autem sum in eam sententiam, ut verba ἐν τοῖς Ὀμήρου corrupta putem ex ἐν τοῖς θηρίοις vel ἐν τῇ περὶ θηρίων, eundemque qui hæc sic depravit assuissse verba Homeri.

208.

Hesych.: Ἄγος τὸν (scr. ἀγοστὸν) ἀγκῶνα, ... Ἀπολλόδωρος δὲ τὸ ἐντὸς τοῦ βραχίονος μέρος. Conf. Etymol. v. Ἀγκών. Unde patet ab ἀγω, frango, ἀγὼς et ἀγοστὸς ductum haberi; itaque in Hesychio ἀγος servari posse. *Heynius.*

209.

Idem : Ἀλίπλοα· τῇ θαλάσῃ ἐπιπλέοντα, ὡς Ἀπολλόδωρος. V. II. M, 26. Eadem Etymol. M. h. v. 210.

Idem : Παριαμβίδες· Ἀπολλόδωρος παρὰ τοὺς Ἰάμ-

etiam Apollodorus ubi agit de illis Homeri : στρόμβον δ' ὡς ἴστανεν (i. e. turbinis autem instar concitavit sc. saxum).

208.

Ἄγοστὸν, *cubitum*. Apollodorus : Interiorum brachii partem.

209.

Ἀλίπλοα, mari innatantia, ut dicit Apollodorus.

210.

Παριαμβίδες, modi citharedici ad carmina iambica cantati, ut Apollodorus dicit.

211.

Ἀλάστωρ secundum Apollodorum descendit ab ἀλατύν, id est ἀλιτανεύτως ἀδικεῖν (offendere, lædere aliquem inextinguibiliter).

212.

Ἀσάλῃς, imprudens, nullius rei curam habens. Nam σάλη est cura, ἀσάλῃς sine cura, cura vacuus. *Æschylus* (fr. 368), ἀσάλῃς μανία. Sic *Herodianus* et Apollodorus. Nam ἀσάλεον *Sophrone* securitatem et incogitantiam dicit.

213.

Δατητής. Apollodorus dicit per litteram σ δαστὸς a δαίω

FRAGMENTA HISTORICORUM.

βους αὐτὰς φησὶ πεποιθῆσθαι, ὅς οἱ κιθαριδοὶ ἔδουσιν. V. ibi laudd. et ad Ἰαμβίς.

211.

Etymol.: Ἀλάστωρ. ... Κατὰ δὲ Ἀπολλόδωρον, ἐπὶ τοῦ ἀλατύν, ὁ ἴστανεν ἀλιτανεύτως ἀδικεῖν. V. seqq. minus inepta.

212.

Idem : Ἀσάλῃς· ἡ ἀφροντις, ἡ μηδανὸς φροντίζουσα. Σάλη γὰρ ἡ φροντις. Ἀσάλῃς δὲ ἀμέριμνος. *Λισχύλος*, ἀσάλῃς μανία· οὕτως Ἡρώδιανος καὶ Ἀπολλόδωρος. Καὶ γὰρ ἀσάλεον ὁ Σώφρων τὴν ἀμεριμνίαν καὶ ἀλογιστίαν καλεῖ. Verisimile igitur Apollodorum de hac voce in libro de *Sophrone* egisse.

213.

Idem : Δατητής. ... Ἀπολλόδωρος διὰ τοῦ σ φησὶ παρὰ τὸ δαίω δαστὸς, καὶ βῆμα δαστῷ· ὁ παρακείμενος δεδάσθηται, καὶ ἐνδεῖα τοῦ σ, δεδάτῃται· ἀφ' οὗ ὄνομα δατητής, ὡς πεποιοῦνται, ποιητής, διαιρετήρης, μαρισταί.

214.

Idem : Ἐλινὸς, ἡ ἀμπλος, ὡς Ἀπολλόδωρος.

215.

Idem : Κεραμεὺς παρὰ τὸ κέραμος. Τοῦτο παρὰ τὴν ἔραν ἔραμος καὶ κέραμος. Ἀπολλόδωρος τὴν κεκαυμένην γῆν ἔραν φησίν, De *ἔρα* v. Etymol. M.

216.

Idem : Κεφαλῇ. ... Ἡ κατὰ Ἀπολλόδωρον, καλύφῃ τις οὖσα, παρὰ τὸ καλύπτειν καὶ σκέπειν τὸν ἐγκέφαλον.

217.

Idem : Κινυρῇ· ὀδυρτική. Κυρίως δὲ κινύρεσθαι ἐπὶ βοὸς εἴρηται, παρὰ τὸ κινεῖν τὴν οὐρὰν ἐν τῷ μηχανῆσθαι. Καὶ Ἀπίων δὲ εὐρὼν τὴν ἐτυμολογίαν ταύτην

(*divido*), et verbum δαστῷ; tempus præteritum δεδάσθηται et sine littera σ δεδάτῃται. Inde nomen substantivum δατητής (sicut a πεποιοῦνται formatur ποιητής), *divisor, distributor*.

214.

Ἐλινὸς, *vitis (vitis vinæ psithia)*, ut Apollodorus.

215.

Κεραμεὺς (*Ægeus*) a κέραμος; κέραμος vero vel ἔραμος ab ἔρα (*terra*); ἔραν Apollodorus terram ustam esse dicit.

216.

Κεφαλῇ (*caput*) sic dicta secundum Apollodorum, quia sit καλύφῃ, tegimentum quippe quod cerebrum tegat et operiat.

217.

Κινυρῇ (*instrumentum musicum Phœnicium et Syrium soni queruli*), querula. Proprie κινύρεσθαι de bove dicitur, quia is caudam movet in mugiendo. Apion quum hanc etymologiam apud Apollodorum invenisset, ipse ταῦρον, *taurum*, appellari dicit παρὰ τὸ τείνειν τὴν οὐρὰν, i. e. quia caudam extenderet; atque hunc in modum

παρὰ Ἀπολλοδώρῳ, φησὶν ὅτι ταῦρος λέγεται παρὰ τὸ τείνειν τὴν οὐρὰν, καὶ μετέθηκε τὴν εὐρεσιν τῆς ἐτυμολογίας.

Heynius: « Reperiuntur eadem ap. Schol. Apollonii I, 292, unde simul emendandus Etymologus: ejiciendum enim φησὶν et καὶ [Quod quidem non est necessarium], et sic continuanda oratio: εὐρὴν ... παρ' Ἀπολλοδώρῳ, ὅτι ... οὐρὰν, μετέθηκε τὴν εὐρ. Quum ille dixisset ex κινεῖν τὴν οὐρὰν factam κινυρῆν, nunc Apio a τείνειν τὴν οὐρὰν duxerat ταῦρον. »

218.

Etym: Κόρη, ἡ κεφαλὴ. Ὡς μὲν Ἀπολλόδωρος, ἐκ τοῦ κορυφουῖσθαι. Cf. *Hesych*.

219.

Idem: Κρήτες. ... ὁ Ἀπολλόδωρος παρὰ τὸ εὖ κερᾶσθαι τὸν περὶ τὴν νῆσον ἀέρα. *Idem* affertur ex *Lexico MS. ad Callimach. in Jov. 9, p. 6, si modo ἐκ τούτου φασὶν Apollodori est. Meliora dat Steph. Byz. in Creta. Heyn.*

220.

Idem: Κρόταροι ... ὥς δὲ Ἀπολλόδωρος, ὅτι συγκαρπότηνται ἀμφοτέρωθεν.

221.

Idem: Ὀροσθύρη. ... φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος ὁροσθόρα ἐπ' ἐνίων λέγεσθαι, δι' ἧς τὸ ὕδωρ ὀρνυται. Hoc saltem esset ὁροσθόρα, a ῥώξ, fissura; vix tamen sana est vox. Substituenda videri potest ὁροσύδρα, quam *Eustath.* ad notum *Odys.* (XXII, 132, al. 126, 333) locum de ὁροσθύρῃ exponit. *Heyn.*

222.

Idem: Ὀσφύς ... ὥς δὲ Ἀπολλόδωρος, οἶονεὶ ὅστο-

φύς τις οὔσα · ὁστώδης γάρ. Eadem vulgo in *Suida* legebantur, ubi delevit ea *Gaisford*.

223.

Idem: Πώγων · ὥς μὲν Ἀπολλόδωρος, ὅτι πῆξιν ἡλικίας σημαίνει.

224.

Idem: Ράχις · ὥς μὲν Ἀπολλόδωρος, ἀπὸ τοῦ ῥῆξιν εἶναι καὶ τὰ δεξιὰ μέρη διακρίνειν ἀπὸ τῶν εὐωνύμων. Cf. *Suidas h. v.*, *Eustath.*, al.

225.

Idem: Ὦτα. Ἀπολλόδωρος μὲν, ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τὴν ὄσσαν.

226.

Photius Lexico: Μάλασμα · τὸ βάμμα τῆς κεφαλῆς. Ἀπολλόδωρος. *Pollux II, 35*: Μάλασμα, τὸ τῆς κόμης βάμμα.

227.

Idem: Πελικάν· Βοιωτοὶ τὴν ξυλίνην λακίανην, διὰ τὸ ἐκπεπλεκῆσθαι. Ἀπολλόδωρος δὲ ποτηρίου εἶδος. *V. Polluc. X, 78, et Hesych.*

228.

Idem: Σκιαγράφος, ὁ νῦν σκηνογράφος. Ὁὕτως Ἀπολλόδωρος. Hoc spectat ad Apollodorum pictorem, de quo *v. Müller. Archæolog. § 134, sqq. De arcta sciographiæ et scenographiæ conjunctione v. Schneider. Ecl. Phys. Ann. p. 265.*

229.

Suidas: Κύδος, πᾶν τετράγωνον. Κύδος, ὁ κύκλωθεν βάσιν ἔχων. Ἀπολλόδωρος ἀπὸ τῆς κυφότητος · τὸ γὰρ ἐπὶ κεφαλῇ κυλισθῆναι κυβιστῆσαι ἔλεγον. Καὶ ἐν Ἐπιγράμματι ·

Οὐδ' ὅτι ῥίπτω

πάντα κύβον κεφαλῆς αἰὲν ὑπερθεὶν ἐμῆς.

quam repererat apud Apollodorum etymologiam ad aliud nomen applicans in suum usum convertit.

218.

Κόρη, caput, ut Apollodorus quidem dicit, a κορυφουῖσθαι (*fastigiari*).

219.

Κρήτες, Cretenses. Apollodorus hoc vocabulum deducit ἀ κεράσθαι (*temperatum esse*), quia aer in Creta insula bene temperatus sit.

220.

Κρόταροι (tempora) secundum Apollodorum quia utrimque συγκαρπότηνται, apte coeunt.

221.

Ὀροσθύρη (porta alta, ut videtur, ad quam gradibus ascenditur; ab ὀρνυμι et θύρα). Apollodorus ait nonnullos etiam ὁροσύδρα dicere ab ὀρνυμι et ὕδωρ, i. e. foramen, unde aqua concitato cursu proallit.

222.

Ὀσφύς, coxa, secundum Apollodorum dicta est, quia sit quasi ὁστώδης, ossosa.

223.

Πώγων (barba), secundum Apollodorum quod indicat πῆξιν ἡλικίας, ætatem jam firmam et stabilem, i. e. adultam.

224.

Ράχις (spina dorsi) secundum Apollodorum, a ῥῆξις, quia ibi fissio est, quæ dextram corporis partem a læva discernit.

225.

Ὦτα (aures), quia ὄσσαν, i. e. vocem, excipiunt, ut Apollodorus dicit.

226.

Denigratio (μάλασμα), comæ tinctura.

227.

Πελικάν; sic Bæoti catinum ligneum appellant propter τὸ ἐκπεπλεκῆσθαι, i. e. quia securi exciditur et complanatur. Apollodorus πελικᾶνα poculi speciem esse dicit.

228.

Σκιαγράφος (qui in picturis φθορὰν καὶ ἀπόχρωσιν σκιᾶς, luminum umbrarumque rationem observat), is qui nunc dicitur σκηνογράφος (qui scenas pingit). Sic Apollodorus nominabatur σκιαγράφος.

229.

Κύδος, omne quadratum. Dictum quod ab omni parte basin habet. Apollodorus vero tradit inde dictum, quod inter jacendum pronus quasi in caput provolvatur. Id enim κυβιστῆσαι vocabant. Et in Epigrammate: « Novime nullam non de capite aleam jacere. »

Cf. Etymol. M. : Κύβος· ὁ κύκλωθεν βάσιν ἔχων, ἢ πᾶσα τετράγωνος ψῆφος. Ἀπολλόδωρος δὲ ἀπὸ τῆς κυρότητος. Τὰ γὰρ ἐπὶ κεφαλὴν κύφοντα κυλισθῆναι, κυλιστῆσαι λέγον. Καὶ κυβιστῆν, τὸ ἐπὶ κεφαλῆς πεδᾶν. Κύβην γὰρ λέγον τὴν κεφαλὴν. Παρὰ τὸ κύπτω, κύβω, γίνεται κύβος. Ἐξ αὐτοῦ κυβιστῆς, καὶ κυβιστῆρ ὁ κολυμβητής.

230.

Suidas: Λαρινοὶ βόες. ... Ἀπολλόδωρος δὲ αὐτὸς τοὺς εὐτραφεῖς, λαρινούς. Λαρινεύειν γὰρ τὸ σιτεύειν. Eadem schol. Arist. Pac. 924; Phot. Lex. Cf. Schol. Arist. Av. 465, Hesych., Etym., Apostol. XI, 76. Eustath. p. 1244, 11, schol. Pind. Nem. IV, 82, Elian. H. A. XII, 11, Athen. IX, p. 376, B.

231.

Idem: Ράξαι· ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν. Οὕτως Ἀπολλόδωρος. Eadem Photius in Lexico.

232.

Idem: Φροῦδος· πρὸ ὁδοῦ, οἷον ἐπαληθύνει, ἐκδημιόω. Ἀπολλόδωρος· «Φροῦδος μὲν ὁ πρὸ ὁδοῦ, φρεῖν, ἢ ἤδη ἔξω ὄν.» Sic legendum esse recte censet Kuster. Similia sine Apollodori nomine habent alii, ut Etymol. in Φροῦδοι, Hesych., ubi v. Intpp.

233.

Eustath. II. E, p. 524, ubi de aspiratione in mediis vocabulis agit: ... Καὶ ἐτι κακῶς δασύνουσι τινες τοῦ Ἑνωῦ τὸ υ. Ἀμεινον γὰρ φησι (sc. Τρύφων) φιλοῦν ... ἢ καὶ διότι ἀπὸ τοῦ ἑναύειν (L. Diindorf. in HSt. emend. ἐναύειν) γίνεται κατὰ Ἀπολλόδωρον, ὃ ἐστὶν ἐμφωνεῖν. Schol. Hom. ad II. E, 333: (Ἑνωῦ) παρὰ τὸ ἑναύειν, ὃ σημαίνεται τὸ ἐκφωνεῖν, quod in Eustath. quoque reponendum videtur pro ἐμφωνεῖν. V. HSt. v. Ἑνωῦ.

230.

Λαρινοὶ βόες. Apollodorus hoc nomine dicit appellari boves bene saginatos. Λαρινεύειν enim saginare significat.

231.

Ράξαι, dejicere, prosternere. Sic Apollodorus.

232.

Φροῦδος, quasi dicas πρὸ ὁδοῦ, de via, qui procul a vobis est, qui abiit. Apollodorus.

233.

Male quosdam Tryphon dicit litteram υ in Ἑνωῦ (Beltona) spiritu aspero signare; melius enim spiritu leni notari ... vel propterea, quod vocabulum secundum Apollodorum descendit ab ἐναύειν i. e. voce (fortitudinem) accendere, incitare, augere (vel simpliciter inclamare, ἐναύειν).

234.

Aristarchus unum vocabulum statuit ἐπιμελία esse, ut ἐπιμέρνια, Apollodorus vero disjungit ἐπὶ μελία δώσω, positum dicens pro ἐπιδώσω μελία, quemadmodum etiam in proxime subsequentibus Hom. dicit, Ὅσσ' οὕτω τις ἐπιδώκε θυγατρί.

234.

Idem II. I, 147, p. 742, ad verba Homeri: Φίλην ἀνάεδον ἀγίσθω Πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπὶ μελία δώσω] Ἐτι ἰστέον καὶ ἐτι Ἀρίσταρχος μὲν ἐν μέρος λόγου λαμβάνει τὸ ἐπιμελία, ὥς τὸ ἐπιμέρνια. Ἀπολλόδωρος δὲ διαλύει, λέγων· ἐπιδώσω μελία· ὥς καὶ κατωτέρω εὐθὺς ἐπάγει, Ὅσσ' οὕτω τις ἐπιδώκε θυγατρί.

235.

Idem Odys. Γ, 444, p. 1476, 38, ubi de αἷμνιον, quod Porsilus Hierapytnius apud populares suos adhuc αἷμνιον pronuntiari dixerat, παρὰ τὸ αἷμα. Φησι δὲ καὶ Ἀπολλόδωρος, ὥς εἰκὸς ἦν καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ οὕτως αὐτὸ προφέρεσθαι· περιαιρεθῆναι δὲ τὸ ἴωτα ὑπὸ τινων. Cf. Etymol. M. in h. v. et Hesych.

236.

Idem Odys. Α, 579, p. 1700, 10: Δέρτρον ... Ἀπολλόδωρος δὲ, τὸν περὶ κοιλίαν ἐπὶ πλοῦν, ἐν καὶ ἀργέτην δημόν ἐκείνος καλεῖ. Cf. Etymol. M., Hesych.

237.

Idem Odys. Μ, 22, p. 1706, 1: Τὸ δὲ «δισθανέες» ἐν δυοῖ μέρεσι λόγου ἀναγινώσκει Ἀπολλόδωρος, λέγων, ἐτι τὸ δις καὶ τρίς ἀποβάλλει τὸ σίγμα ἐν ταῖς συνθέσεσιν· οἷον δίπους, τρίπους. Ὀφείλει οὖν καὶ διθανέες. Νοστήτεον δὲ τὸν Ἀπολλόδωρον λόγον χωρὶς τῶν ἀριθμητικῶν· δισχιλίους· γὰρ μετὰ τοῦ σίγμα καὶ τρισχιλίους φασμέν. Καὶ οὕτω μὲν αὐτός.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΗΣΙΝ ΕΤΑΙΡΩΝ.

238.

Athenæus XIII, p. 567, A: Σὺ δὲ, ὦ σοφιστὰ, ἐν τοῖς καπηλείοις συναναφύρη οὐ μεθ' ἑταίρων, ἀλλὰ μεθ' ἑταιρῶν, μακροστεύουσας περὶ σαυτὸν οὐκ ὀλίγα;

235.

Ἄμνιον vel αἷμνιον (vas ad excipiendum sanguinem)... Dicit etiam Apollodorus probabile esse Homerum quoque αἷμνιον pronuntiasse, a nonnullis vero: litteram esse exemptam.

236.

Δέρτρον, omentum, membrana quæ intestina circumdat, Apollodoro, quam etiam ἀργέτην δημόν Homerus dicit.

237.

Δισθανέες (dis mortui) duabus vocibus sejunctis, δις θανέες, Apollodorus scribit, dicens vocabula δις et τρίς in compositis σ litteram abjicere, sicut in δίπους, τρίπους. Oportuerat igitur etiam διθανέες. Intelligenda vero Apollodori ratio de his solummodo vocabulis quæ non sint numeralia; nam δισχιλίους, τρισχιλίους cum σ dicimus, ut ipse quoque monet.

DE ATHENIENSIIUM MERETRICIBUS.

238.

Tu vero, sophista, in cauponis versaris, non cum amicis, sed cum amicibus, lenas circa te non paucas ha-

ἔγων καὶ περιζέρων δὲ τοιαυτὴ βιβλία Ἀριστοφάνους καὶ Ἀπολλοδώρου καὶ Ἀμμωνίου καὶ Ἀντιφάνους, ἔτι δὲ Γοργίου τοῦ Ἀθηναίου, πάντων τούτων συγγεγραφότων περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιριδῶν.

Idem XIII, p. 583, D: Αἱ γὰρ καλὰ ἡμῶν Ἀθῆναι τσοῦτο πλῆθος ἤνεγκαν ἑταιρῶν ... Ἀνέγραψε γοῦν Ἀριστοφάνης μὲν δὲ Βυζάντιος ἑκατὸν καὶ τριάκοντα πέντε, Ἀπολλόδωρος δὲ τούτων πλείους.

239.

Athen. XIII, p. 586, A: Περὶ δὲ τῆς Φανοστράτης Ἀπολλόδωρος φησιν ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιριδῶν, ὅτι Φθειροπύλῃ ἐπεκαλεῖτο, ἐπειδὴ περ ἐπὶ τῆς θύρας ἐστῶσα ἐφθειρίζετο ... Ἑταιρῶν ἐπωνυμία αἱ ἀφύαι· περὶ ὧν ὁ προειρημένος Ἀπολλόδωρος φησὶν· Σταγόνιον καὶ Ἀνθὶς ἀδελφαί, αὗται Ἀφύαι ἐκαλοῦντο, ὅτι καὶ λευκαὶ καὶ λεπταὶ οὔσαι τοὺς ὀφθαλμοὺς μεγάλους εἶχον. De ἀφύαις Ἐlian. N. A. II, 22.

240.

Harpocratio: Φανοστράτη, ... Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιρῶν, ταύτην φησὶν ὀνομάζεσθαι Φθειροπύλῃν, ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς θύρας ἐστῶσα ἐφθειρίζετο. Eadem Etymol. M. h. v. et Suidas h. v.

241.

Idem: Νάνιον ... Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν ἑταιρῶν, Αἶψα λέγεσθαι φησὶ ταύτην τὴν ἑταίραν, διὰ τὸ Θαλλὸν τὸν κάπηλον καταφαγεῖν· ὅτι γὰρ θαλλῷ χαίρουσιν αἱ αἶγες, καὶ Σοφοκλῆς Ποιμέσιν etc.

Negligenter hæc exscripta ex Athenæo XIII, p. 587, A, ubi sic: Ναννίος δὲ Ὑπερίδης μνημονεύει ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. Αὕτη δὲ ὅτι Αἶψ ἐκαλεῖτο προείπομεν διὰ τὸ Θαλλὸν τὸν κάπηλον ἐξανάλωσαι· ὅτι δὲ θαλλῷ χαίρουσιν αἱ αἶγες, διόπερ οὐδ' εἰς ἀκρόπολιν ἀνεισι τὸ ζῶον, οὐδ' ὅλως Ἀθηναῖς θύεται

διὰ τοῦτο, ἄλλος ἔσται λόγος. Ἀλλὰ ὁ γε Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσιν etc. In antecedentibus Athenæus Antiphani opus de Scortis memoraverat. Igitur hunc cum Apollodoro confudisse videri potest Harpocratio.

242.

Athen. XIII, p. 591, C: Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῇ περὶ ἑταιρῶν, δύο ἀναγράφει Φρύνας γεγονέναι· ὧν τὴν μὲν ἐπικαλεῖσθαι κλαυσιγέλοισι, τὴν δὲ ταπεινῶν.

ΠΕΡΙ ΚΡΑΤΗΡΟΣ,

sive

ΠΕΡΙ ΚΥΑΙΚΩΝ.

«Singularum librum hoc titulo editum fuisse ab Apollodoro, valde dubito; potuit esse caput operis etymologici; cujus generis opera et alia commemorantur in titulos divisa, quos passim pro singularibus libellis haberi suspicor.» Heynius.

243.

Athenæus XI, p. 501, A, de vasis genere quod ἀμφίθετον dictum: Παρθένιος δ' ὁ τοῦ Διονυσίου ἀμφίθετον ἀκούει τὴν ἀπύθμενον γιάλῃν· Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ κρατήρος ῥησιδῶν τὴν κατὰ τὸν πυθμένα μὴ δυναμένην τίθισθαι καὶ ἐραῖδεσθαι, ἀλλὰ κατὰ τὸ στόμα. Exscripsit hunc I. Eustath. ad Il. Ψ, 616, p. 1299: Ἀπολλόδωρος δὲ, φασὶν, ἀμφίθετον λέγει, τὴν μὴ κατὰ πυθμένα, κατὰ μόνον δὲ στόμα δυναμένην ἐραῖδεσθαι.

244.

Athenæus XI, p. 479, A: Κοτύλη. ... Ἀπολλόδωρος δὲ ποτηρίου τι γένος ὑψηλὸν καὶ ἐγκοῖλον.

bens, semperque libros hos circumferens Aristophanis, et Apollodori, et Ammonii, et Antiphani, atque etiam Gorgii Atheniensis, qui omnes de meretriculis Atheniensibus scripserunt.

Elegantæ illæ Athenæ nostræ tantam multitudinem tulerunt meretricum. ... Recensuit certe Aristophanes Byzantius centum et triginta quinque; Apollodorus vero majorem numerum.

239.

De Phanostata Apollodorus in libro de Meretriculis Atticis ait, Plithiropylen fuisse eam appellatam, quod pro foribus stans pediculos venari consuesset. ... Meretricularum est cognomen illud, Aphys (pisces): de quibus prædictus Apollodorus ait: Stagonium et Anthi sorores; quæ Aphys dicebantur, quod, quum candidæ et tenues essent, simul magnos haberent oculos.

240.

Phanostate ... Apollodorus libro de Scortis Atticis, Phanostatam φθειροπύλῃν dictam fuisse memorat, quod stans præ foribus pediculos quaeritaret.

241.

Nannium ... Apollodorus (?) libro de Scortis, hanc me-

reticem Capram dictam fuisse memorat, quod Thallum (quod significat ramum frondentem, quales carpunt capræ) institorem bonis defraudasset.

242.

Apollodorus in libro de Meretricibus, duas memorat Phrynas fuisse, quarum alteri Clausigelos (risus lacrimis mixtus) cognomen fuerit, alteri Saperdium (piscis nomen).

DE CRATERE.

vel

DE VASIS.

243.

Parthenius, Dionysii discipulus, ἀμφίθετον phialam intelligit, quæ basin non habet; Apollodorus vero Atheniensis, in loco de Cratere interpretatur « quæ in fundo non poni firmiterque statui possit, sed in ore. »

244.

Apollodorus cotylam dicit esse « poculi genus aliquod altum et concavum. »

245.

Athenæus XI, p. 482, E : Κύμβα ποτήριον Ἀπολλόδωρος Παφίους (sc. εἶναι λέγει). Cf. fr. 189, ubi eadem res ex Etymologiis laudatur.

« Oritur controversia, quod ab Athen. XI, 12, p. 487, B, ubi de poculis agitur, Ἀπολλόδωρος ὁ Κυρηναῖος laudatur : Μαστός. Ἀπολλόδωρος ὁ Κυρηναῖος, ὡς Πάμφιλος φησὶ, Παφίους τὸ ποτήριον οὕτω καλεῖν. Videtur hoc ex Pamphilo laudari. Quum supra [fr. 189] aliud poculi nomen Κύμβα, Cypriis proprium ex Apollodori Etymologiis laudatum sit, dubitatio sit, an et hoc Cyrenensi tributum ad eum spectet. » Heynius.

246.

Athen. XI, p. 485, D : Λεπαστής. ... Ἀμερίας δὲ φησὶ τὸν οἰνοχόην λεπαστής καλεῖσθαι. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ Ἀπολλόδωρος, γένος εἶναι κύλικος.

247.

Athen. XI, p. 497, F : Σελευκίς, ὅτι ἀπὸ Σελεύκου βασιλέως τὴν προσηγορίαν ἔσχε τὸ ἔκπωμα, προεῖρηται (p. 488, F), ἱστοροῦντος τοῦτο καὶ Ἀπολλόδωρου τοῦ Ἀθηναίου.

Sequuntur in Heynii editione fragmenta, ubi

laudatur Apollodorus περὶ θηρίων, i. e. *De bestiis venenatis*, ut explicatius hoc opus citatur inter auctores Plinii (Hist. Nat. XI). Sed extra dubitationem positum est hæc aliena ab Nostro referenda esse ad Apollodorum, nescio quem, medicum. Nam plures fuerunt Apollodori, qui de venenis scripserant, uti apparet ex Plinio (H. N. XX, 4, 13), ubi de raphanis : *Et contra viscum quoque dari Apollodori duo jubent : sed Citicus semen ex aqua tritum, Tarentinus succum.*

Ceterum loci, quibus Apollodori liber *De bestiis* commemoratur, hi sunt : Plin. N. H. XI, 25, 30 ; XXII, 7, 8 et al. ; schol. Nicandri in Theriac. v. 715, p. 33 ed. Paris. ; v. 780, p. 36 ; v. 858, p. 39 ; idem in Alexiph. p. 65 (p. 70 Schneider.) et p. 66 (p. 72 Schneider.), ad v. 594 ; Ælian. H. A. VIII, 7 et 12.

De reliquis Apollodoris, quorum ingens est numerus, v. Fabric. Bibl. Gr. Tom. IV, p. 299, et Galeum in dissert. de scriptoribus mythicis præfixa editioni Scriptt. Hist. Myth. p. 10 sqq. Nonnullorum Heynius quoque in calce fragmentorum collectionis mentionem facit.

245.

Cymba, poculum apud Paphios, ut Apollodorus ait. *Mastos*. Apollodorus Cyrenensis, ut refert Pamphilus, Paphios ait hoc nomine vocare poculum.

246.

Lepaste. Amerias dicit trullam, qua vinum in po-

cula infunditur, *lepasten* vocari ; Aristophanes vero et Apollodorus, genus esse calicis.

247.

Seleucis. A Seleuco rege nomen invenisse hoc poculum, supra dictum est : quod etiam Apollodorus docuit Atheniensis.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

Nomina auctorum : *Acus.*, Acusilaus; *Androt.*, Androtio; *Ant.*, Antiochus; *Ap. fr.*, Apollodori fragmenta; *Char.*, Charon; *Clitod.*, Clitodemus; *Dem.*, Demo; *Ephor.*, Ephorus; *Hec.*, Hecataeus; *Hell.*, Hellanicus; *Ist.*, Ister; *Phanod.*, Phanodemus; *Pher.*, Pherocydes; *Phil.*, Phillistas; *Philoch.*, Philochorus; *Phyl.*, Phylarchus; *Theop.*, Theopompus; *Tim.*, Timaeus; *Xanth.*, Xanthus. Numeri sine auctoris nomine spectant ad Bibliothecam Apollodori.

A.

Abantes in Euboea a Pericle subjecti, *Philoch.* 89.
 Abas, Melampodis f. I, 9, 13, 1.
 Abas, Lyncei ex Hypermnestra II, 2, 1, 1; ejus ex Ocalea uxore filii, *ibid.*
 Abas, Erythiae insulae mons, II, 5, 10, 6.
 Abas in Euboea; ejus filii, Alcon, Dias et filia Arethusa, *Ephor.* 33.
 Abarnis, promont. Lampsaci, *Ephor.* 93. *Vide* Abarnus.
 Abarnis, locus in Phocide, *Ephor.* 93.
 Abarnus, promontorium Lampsaci, *Hec.* 207.
 Abdera, urbs Thraciae, *Hec.* 127; a quo nomen habeat, *Hell.* 98; Abderum nominatur *Ephoro* fr. 72.
 Abderia, Hispaniae urbs, II, 5, 10, 9.
 Abderita, Erimi f., Herculis amicus, a Diomedis equis discerptus, *Hell.* 98.
 Abderus, Mercurii f., Herculis amicus, a Diomedis equis devoratur, II, 5, 8, 3.
 Abderus, urbs ab Hercule condita, II, 5, 8, 4.
 Abotis, urbs Egypti, *Hec.* 269.
 Abri, populus ad mare Adriaticum, *Hec.* 69.
 Abrotonum, urbs Libyphenicum, *Ephor.* 96.
 Abstemia, sacra quibusdam diis facta, *Philoch.* 31.
 Absyrtus. *Vide* Apsyrtus.
 Abydos, urbs Asiae, *Ephor.* 89.
 Abylli, gens Egypti, *Ap. fr.* 106.
 Aëopuōv, jus quoddam barbaricum, *Theop.* 337.
 Acalie, Minois e Pasiphae, III, 1, 2, 6.
 Acamas, Thesei filius, Trojam proficiscitur, ut Æthram inde reduceret, *Hell.* 75.
 Acarnan, Alcmaeonis e Calirrhoe filius, subito adultus, patris caedem ulciscens, Phegei filios interficit, III, 7, 6, 1; Phegeum cum uxore necat, III, 7, 6, 5; Acarnaniam habitat, III, 7, 7, 1, *Ephor.* 28.
 Acarnanes non interfuerunt expeditioni contra Trojam susceptae, *Ephor.* 28.
 Acarnania, ab Acarnane et Amphotero condita, III, 7, 7, 1; jam ante bellum Trojanum Alcmaeoni assignatur, *Ephor.* 28.
 Acastus, Peliae, I, 9, 10, 1; Argonauta, I, 9, 16, 8; patri funus facit, Iasonem cum Medea Iolco expellit, I, 9, 28, 1; Peleum ab Eurytionis oede iustrat, III, 13, 2, 2; in venatione inermem relinquit, III, 13, 3, 8; ejus uxor et filia, III, 13, 3, 2; pater dicitur Sthenes, III, 13, 8, 4.
 Axaroc, poculi species, *Theop.* 328.
 Aceles, Herculis et Malidis f., *Hell.* 102.

Aceles, urbs Lyciae, *Hell.* 102.
 Acestor, Epidycli filius, Agenoris pater, *Pher.* 20.
 Achæus, Xuthi f., a quo Achæi nomen ducunt, I, 7, 3, 2.
 Achaia, a Tisameno occupata, *Ephor.* 16.
 Achæne, ciuitas Persicae, *Phanod.* 24.
 Achani vel Acharni, gens Scythiis finitima, *Theop.* 306.
 Achelous, Oceani ex Tethye filius natu maximus, *Acus.* 11 a; de Dejanira cum Hercule certat, I, 8, 3, et vincitur, II, 7, 5, 1; alterum cornu amissum ab Hercule recipit pro cornu Amalthæe, *ibid.*; ejus fontibus purgatur Alcmaeon, III, 7, 5, 6; ejus præceptum, III, 7, 7, 1; ejus progenies e Melpomene, I, 3, 4; I, 7, 10, 2; e Perimede, I, 7, 3, 5.
 Achelous fluvius; hoc nomen proprie aquam significat, *Ephor.* 27.
 Acheron, Ascalaphi pater, I, 5, 3.
 Acheron, fluvius, *Ap. fr.* 10.
 Achilles, Pelei et Thetide f. *Ap.* III, 13, 6, 1; antea Ligyron dictus, *ibid.*; immortalitatem ei parat mater, *ibid.*; a Chirone educatur. *ibid.*; ne Trojam eat, muliebri veste indutus Lycomedi traditur, III, 13, 8, 1; cum Deidamia congregitur, *ibid.*; ab Ulysse protrahitur, III, 13, 8, 3; Phœnicem secum ducit, *ibid.* § 4; eum occæcatum a Chirone sanandum curat, *ibid.*; Dolopum regem facit, *ibid.*; Patroclum secum habet, *ibid.* § 5; *Hell.* 57; Frater Polydoræ, *Pher.* 17; Scamandrum trajicit, *Hell.* 132; Parin in Thessalia pugna vincit, *Ister* 12.
 Achilleum a Periandro exstructum, *Tim.* 49.
 Achiroe dicitur Anchinoe, *quam vide.*
 Aciamus, rex Lydorum, *Xanth.* 23.
 Aconæ, locus circa Heracleam Ponticam, *Theop.* 200.
 Aconitum unde dictum? *Theop.* 200.
 Acontes, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Acontium, urbs Arcadiæ, *Androt.* 26.
 Acoris, Egyptiorum rex, pro Evagora Cyprio adversus Persas stat, *Theop.* 111; cum Pisidia belli societatem init, *Theop.* 111.
 Acræa Juno. *Vide* Juno.
 Acraephia vel Acraephnia, urbs Boeotiae, *Ephor.* 67; *Theop.* 241.
 Acrisius, Abantis ex Ocalia f., II, 2, 1, 1; Proctum fratrem regno pellit, *ibid.* § 2; Argis regnat, *ibid.* § 4; oraculum accipit de nepote ipso occisuro, II, 4, 11; Danaen ex Eurydice uxore filiam (III, 10, 3, 2; III, 2, 2, 1) turri includit, II, 4, 1, 2, cum Perseo ex ea nato in mare projicit, *ibid.* § 3; *Pher.* 26; Perseum metuens Argis Larissam proficiscitur, ubi ab illo nolente in ludis gymniciis occiditur; ante urbem sepelitur, eique Perseus et Larissæi sanum condunt, *Pher.* 26; *Apoll.* II,

- 4, 4, 2; Acrisii sepulcrum Larissæ in templo Minervæ, *Ant.* 15; Acrisius Larissam in Thessalia condit, *Hell.* 29.
- Acrorites Bacchus. *Vide* Bacchus.
- Acrotatus, Arei f., a Cheloniæ amator, *Phyl.* 48.
- Actæa, Nereis, I, 2, 7.
- Actæa, Danae et Pieria f., Periphantis uxor, II, 1, 5, 8.
- Actæon, Aristæi ex Antonoe f., III, 4, 4, 1; a Chirone venationem doctus, a canibus devoratur, *ibid.*; *Acus.* 21.
- Actæus, Telamonis et Glaucos pater, III, 12, 6, 8; *Pher.* 15.
- Actæus, Agraui pater, III, 14, 2, 1.
- Acte, antiquum Atticæ nomen, III, 14, 1, 1; *Ap. fr.* 157.
- Actis, Solis et Rhode f., *Hell.* 107.
- Actor, Myrmidonis f., I, 7, 3, 5; Eurytionis pater, III, 13, 1, 1.
- Actor, Deionis f., I, 9, 4; Menœti pater, I, 9, 16, 8.
- Actor, Hippasi f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
- Actor (Phorbantis f.), Euryti et Cteati pater e Molione, *Pher.* 26; Augæ frater, II, 7, 2, 2.
- Acyphas, urbs Tetrapoleos Doricæ, *Theop.* 304.
- Adiante, Danae ex Herse f., Daiphronis uxor, II, 1, 5, 9.
- Admete, Eurysthei f., Hippolytes balteum habere cupit, II, 5, 9, 2; accipit, *ibid.* § 15.
- Admetus Phææus, I, 8, 2, 4; Pheretis f., I, 9, 14; Eumeli pater, III, 10, 8, 2, *Hell.* 10; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; Apolline armentorum pastore utitur, I, 9, 15, 1; III, 10, 4, 4; *Pher.* 76; ejus beneficio Alcestin ducit, I, 9, 15, 1; Pheris pulsus in Atticam venit ad Theseum, *Phanod.* 9.
- Adonis, Cinyræ et Metharmæ, al. Phœnicis ex Alphesibœæ, al. Thiantis et filia Myrrha f., III, 14, 3, 4; a Venere datur Proserpinæ, III, 14, 4, 5; qua illum reddere nolente, contentio oritur inter utramque deam pueri amantem, quam dirimit Jupiter, *ibid.* § 6.
- Adramys, Sadyattæ filius nothus, *Xanth.* 19, p. 40.
- Adramytes, Lydorum rex, qui primus feminas castravit, *Xanth.* 19.
- Adranum, urbs Siciliæ, *Ap. fr.* 124.
- Adrastea, Nympha, Jovem nutrit, I, 2, 6.
- Adrastus, Talai f., I, 9, 13, 1; Argorum rex, III, 6, 1, 4; ejus uxor et liberi, I, 9, 13, 2; III, 7, 2, 5; *Hell.* 12; *Pher.* 83; Polynicem et Tydeum profugos excipit et eos in regnum restitutum se promittit, I, 8, 4, 3; III, 6, 1, 6; *Pher.* 83; contra Thebas prodiscitur, I, 8, 5, 4; cum septem ducibus, III, 6, 3, 1; ab Arione equo servatur, III, 6, 8, 7; *Hell.* 11; Athenienses contra Thebas excitat, III, 7, 1, 3; in altera contra Thebas expeditione Egialeum filium amittit, *Hell.* 11; primus equorum cursu Nemeis vincit, III, 6, 4, 5.
- Adrastus, Eurydices pater, III, 12, 3, 11.
- Adria, fluvius Italiæ, *Hec.* 58; *Theop.* 140; in regione fertillissima, *Hec.* 58.
- Adria, urbs Italiæ, *Hec.* 58.
- Adriaticum mare unde nominatum sit, *Theop.* 140.
- Ἀδρύατος, *Invalidi*, *Philoch.* 67, 68.
- Adyte, Danae f., Metalcæ uxor, II, 1, 5, 8.
- Æa, ubi vellus aureum, *Pher.* 60.
- Æacus, Jovis ex Ægina f., III, 12, 6, 7; ducit Endem, ex ea liberi, *ibid.* § 8; Helladem deprecatione sua liberat a calamitate, *ibid.* § 11; ejus honor apud inferos, *ibid.*; Peleum et Telamonem f. pellit, *ibid.*
- Æaca ins., Circes sedes, I, 9, 24, 5.
- Æanæ, Amphidamantis f., a Patroclo occisus, *Hell.* 57.
- Æantis tribus, *Clitod.* 14.
- Æas fluvius vulgo Aous dictus, e Laemone defluens, *Hec.* 70, 71, 72.
- Ædon, uxor Zethi, Itylum filium interficit; Amphionis uxori invidet; in lusciniæ mutatur, *Pher.* 102.
- Ædoneus, rex Molossorum, Pirithoum interficit, *Philoch.* 46; canem habet Cerberum, *ibid.*
- Ædusii in Celtogalatia, *Ap. fr.* 60.
- Æetes, Solis et Perseide f., I, 9, 1, 6; Solis ex Antiope fil., *Theop.* 340; pater Iophossæ, *Acus.* 8; Colchorum R., I, 9, 1, 6 apud quem vellus aureum, *Pher.* 60; excipit Phrixum, I, 9, 1, 6; cui filiam dat, *ibid.*; qua conditione aureum vellus Jasoni dare voluerit, I, 9, 23, 4; dolose contra eum agit, *ibid.* § 12; Ponti ostium navibus præoccupat, *Tim.* 6; Argonautas persequens, Medææ dolis retinetur, I, 9, 24, 1 sq.; Colchos eos persecutores mittit, *ibid.*; regno privatus, a Medea filia restituitur, I, 9, 28, 6.
- Æetes, portus in Italia, qui nunc Caieta, ab Argonautis nomen accepit, *Tim.* 6.
- Æga, urbs Phœnicum, *Hec.* 259.
- Ægeon, Lycaonis f., I, 8, 1, 3.
- Ægeus, nomen Neptuni, *Pher.* 115.
- Ægeus (vel Agæus, vel Agræus; v. Müller) Æginet. p. 40, *Dor. I.* p. 81, a Ctesippo oriundus, gener Tement, Argolidis ora maritima circa Epidaurum potitur, *Ephor.* 16.
- Ægaleus, mons Atticæ, *Ister.* 6.
- Ægeoneus, Priami f. III, 12, 5, 13.
- Ægesta, urbs Siciliæ, *Ap. fr.* 173.
- Ægeus, Pandionis II, *Ap.* III, 15, 5, 5; aliis Scyrii f., *ibid.*; ex dentibus draconis ortus in agro Thebano, *Androt.* 37; ducit Medeam, I, 9, 28, 5; ex ea progenies, *ibid.*; eam pellit, *ibid.*; summa rerum Athenis potitur, III, 15, 6, 1; ducit Metam et Chalcipen deinceps, *ibid.*, § 2; *Phanod.* 3 a; ἀγέω, Delphos adit, *ibid.*, § 3; de oraculo accepto dubius, Troezenem venit, cum Æthra congreditur, III, 15, 7, 1; ex ea filius, III, 16, 1, 1; *Pher.* 106; inde, soleis et ense relictis, quæ afferret filius futurus, Athenas redit, III, 15, 7, 1; Panathenæa instituit, *ibid.*; Androgeum contra taurum Marathonium mittit, *ibid.*, § 4.
- Ægialea regio, ab Ægialeo nomen habet, II, 1, 1, 4; *Acus.* 11.
- Ægialeus, Adrasti f., I, 9, 13, 2; Ægialiæ pater, I, 8, 6, 3; cum Epigonis Thebas petit, a Laomedonte necatur, III, 7, 2, 5 sq.; cf. *Hell.* 11.
- Ægialeus, Inachi et Meliæ f., liberis caret; *Acus.* 11; cf. *Ister* 42; II, 1, 1, 3; Achææ nomen dat, *ibid.*, § 4.
- Ægialia, Adrasti, I, 9, 13, 2, al. Ægialei f., Diomedis uxor, I, 8, 6, 3.
- Ægialus, locus inter Sicyonem et Buprasium, ab Ægialeo dictus, *Ister.* 42.
- Ægialus, urbs ad Strymonem, *Hec.* 125.
- Ægidæ, Thebani, ab Aristodemo et Doriensibus in expeditionis societatem advocantur, *Ephor.* 11, 13.
- Ægimius, Doriensium circa Oetam rex, *Ephor.* 10, cum Hercule Lapithas adoritur, terram ab iis liberatam ab isto accipit, I, 7, 7, 3; cf. *Ephor.* 10; Hyllum adoptat gratiam referens Herculi, *Ephor.* 10; ejus filii, *Ephor.* 10; Heraclidarum socii, prælio cum Peloponnesiis cadunt, III, 8, 3, 5.
- Ægina, Asopi et Metope f., a Jove rapta e Philiunte oppido in Oenonen insulam transfertur, *Pherecyd.* 78; III, 12, 6, 5 et I, 9, 3, 2; patri dicitur a Sisyphe indicata, I, 9, 3, 2.
- Ægina, ins. ab Argonautis visitata, I, 9, 26, 6; olim Oenone dicta, III, 12, 6, 7; Æaco paret, *ibid.*; ejus incolæ e formicis facti, *ibid.*
- Æginetæ, autochthones, *Hell.* 77; in pugna ad Salaminem fortitudinis præmium auferunt, *Ephor.* 112.
- Ægipan, cum Mercurio Jovi auxillum fert vincto, I, 6, 3, 10.

Agrusa vel **Agrus**, oppidum Megaridia, *Theop.* 273.
Agisthus, Laodamiae filium occidit, *Pher.* 96.
Agius, Egypti e Phoenassa f. Mnestram uxorem habet, II, 1, 5, 6.
Agle, Hesperidum una, II, 5, 11, 2.
Agle, Thesi uxor, *Pher.* 109.
Agiels, Hyacinthi f. ab Atheniensibus immolata, III, 15, 8, 6.
Agietes. *Vide* Apollo.
Agonea, urbs Mellensium, *Hec.* 109.
Agopotami; pugna Lacedaemoniorum et Atheniensium, *Theop.* 8.
Agyptii, panivori, *Hec.* 290; aspidēs colunt, *Phyl.* 26; eorum reges vinum bibunt certa mensura, *Hec.* 291; eorum alii mores nonnulli, *Hec.* 149 sq.
Aegyptus, Beli f., II, 1, 4, 4, in Arabiam deferretur, *ibid.* § 5; Melampodum regionem occupat, cui nomen dat, *ibid.*; ejus filii L, *ibid.* § 6; Argos veniunt, Danaides ducunt, omnes praeter Lynceum ab uxoribus necantur, II, 1, 5; **Aegyptus** non venit Argos, *Hec.* 357; ejus uxor Damno, *Pher.* 40.
Aegyptus, **Aegypti** e Gorgona f. Dioxippen uxorem habet, II, 1, 5, 8.
Aegyptus, olim Melampodum terra, ab **Agypto**, Beli f., nomen habet, II, 1, 4, 5; **Aegyptus**, fluminis donum, *Hec.* 279; terrae natura, *Ephor.* 108.
Aegyptus, Argolidis promontorium, *Hec.* 357.
Aegys, oppidum Laconicum, *Theop.* 303; *Ephor.* 18.
Aello, Harpyia, Thaumantia ex Electra f., I, 2, 6.
Aellopus, al. Nicothoe, Harpyia, I, 9, 21, 7.
Emon, Lycionis f. *Vide* Haemon.
Emonia. *Vide* Haemonia.
Emonius. *Vide* Haemonius.
Enea laurus, Metapontii, *Theop.* 182.
Eneas, Anchisae e Venere f., *Acus.* 26; III, 12, 2, 4; ejus fuga, *Hell.* 127; cum Ulysse Italiam appulsus Romam urbem condit, *Hell.* 53.
Aneus, Delionis f., I, 9, 4.
Anus, Thraciae urbs, II, 5, 9', 12; *Ap. fr.* 125; ejus incolae, *Ephor.* 73.
Aolenses, ab Endymione e Thessalia Elidem ducti, I, 7, 5.
Eolia, Amythaonis f., Calydonis uxor, I, 7, 7, 2.
Eolicae insulae, a Cnidii occupatae, *Ant.* 2.
Eolicas in Asia coloniae ante Ionicas deductae, *Pher.* 111; *Hell.* 114.
Eolis regio, ejus termini, *Ephor.* 88.
Eolium, Thraciae oppidum, *Theop.* 156.
Eolus, Hellenis ex Orseide (Othreide, *Hell.* 10) filius, Thessaliae R., Aolenses a se vocat, I, 7, 3, 1; ejus ex Enarete liberi, *ibid.* § 4; Perieris pater, III, 10, 4, 5; Magnetis quoque dicitur, I, 9, 6; ex Iphide pater Salmonis, *Hell.* 10; Macedonis pater, *Hell.* 46.
Epytus, Cresphontis e Merope f. Polyphontem occidit, Messeniorum R. sit, II, 8, 5, 7.
Eræ, urbs Macedoniae, *Androt.* 18.
Aeria, urbs Celtica, *Ap. fr.* 59.
Erope, Catrel f., III, 2, 1, 1; patris jussu a Nauplii abducta, Plistheni nubit, III, 2, 2, 2.
Erugo, vino immixta bibenda datur Iphiclo, *Pher.* 75.
Es Dodonaeum, *Demo.* 17, 18.
Esacus, Priami ex Arisbe f. Asteropen docit, III, 12', 5, 2; in avem mutatur, *ibid.*; vates, *ibid.*; Priamum monet, *ibid.* § 5.
Eschraeus, Anagyrasius, *Philoch.* 138.
Eschreis, Thespii f., II, 7, 8, 5; Herculis ex ea f., *ibid.*
Esculapius, Apollinis ex Arsinoe, al. Coronide f., III, 10, 3, 7; *Ister* 37; a Chirone educatur, *ibid.* § 10; *Pher.* 8; Gorgonis sanguine in homines utitur, mortuos resusci-

tans a Jove fulmine vita privatur, III, 10, 4, 1; *Pher.* 8, 76; fulmine percutitur, quod Phinei filius visum restituerit, *Phyl.* 17; Podalirii et Machaonia pater, III, 10, 8, 2; Quo anno inter deos relatus sit, *Ap. fr.* 72.
Esopus, fluvius Asiae, *Hec.* 203.
Eson, Crethi e Tyro f., I, 9, 11; *Pher.* 59; Polymeden ducit, ex ea f., I, 9, 16, 1; Ex Alcimeda gignit tasonem, *Pher.* 59; Peliam filii tutorem constituit, *ibid.*; Peliae insidias fugiens, interimit se, I, 9, 27, 1.
Eson, seu Asonis, seu Aeonis, urbs Magnesia in Thessalia, *Pher.* 58.
Eatus marini causae, *Tim.* 36.
Esyle (vel Phaele), Hyas, *Pher.* 46.
Ethaea, unum ex centum oppidis Laconiae, *Philoch.* 86.
Ethale, urbs Tyrrenorum, *Hec.* 25.
Ethalia, insula e. q. **Ethale**, *Phil.* 23, quam Argonautae in reditu appellant, *Tim.* 6.
Ethalides, quodnam donum a Mercurio patre acceperit, *Pher.* 66.
Eiber et **Nox** procreant Amorem, *Acus.* 1.
Ethicia in Thessalia ad Pindum montem, *Theop.* 209.
Ethiopes, eorum sedes, *Ephor.* 38.
Ethiopia a Cepheo gubernata, II, 4, 3, 2. In Aethiopiam Tithonum portat Aurora, III, 12, 4.
Aethlius, Jovis e Protogenia f., I, 7, 2, 7; ejus e Calyce f., I, 7, 5; *Pher.* 80.
Eihon, pater Ixionis, *Pher.* 103.
Eihon (αἰών), cognomen Erysichthonis, *Hell.* 17.
Eihra, Pitthei f., eadem nocte cum **Egeo** et Neptuno congregitur, III, 15, 7, 2; ex isto f., III, 16, 1, 1; a Dioscuris captiva ducitur, III, 10, 7, 4; *Hell.* 74, 75; ab Hectore Trozene abducitur, *Ister* 12.
Ethusa, Neptoni et Alecyones f., III, 10, 1, 3; ejus ex Apollione liberi, *ibid.*
Eina, ejus et Hymari f. Gelo, *Hell.* 104.
Etna, Siciliae mons, Typhoni injicitur, I, 6, 3, 12.
Etolia, ab **Etolo** nomen accipit, I, 7, 6; antiquissima ejus fata, *Ephor.* 28.
Etolia, oppidum Peloponnesi, *Androt.* 52.
Etoli Elidem obtinent, *Ephor.* 15; **Etolorum** et **Epeorum** cognatio, *Ephor.* 29; **Etoli** cum Epeis antiquissimas in **Etolia** urbes condunt, *ibid.*
Etolus, Endymionis f. Apin interficit, in Caretidem fugit, Dorum, Laodocum et Polyphontem necat, **Etoliae** nomen dat, I, 7, 6; *Ephor.* 15, 29; ejus e Pronoe liberi, I, 7, 7; **Etoli** statua in Thermorum urbe, *Ephor.* 29.
Etolus Oenei filius, *Hec.* 341.
Euca, pars Thraciae, *Hec.* 115.
Africae natura male describitur a *Timaeo*, *fr.* 24.
Agamea, promontorium Troadis, *Hell.* 133.
Agamemnon, Plisthenis ex Aerope f., III, 2, 2, 2; ducit Clytemnestram, III, 10, 6, 2; Argivos adoritur et subigit, *Ephor.* 28; veretur ne Diomedes et Alcmaeon, ipso absente, debita sibi regna occupent, *ibid.*; cum Palladio Athenas appellit, *Chitod.* 12; Demophontem, qui illud abstulerat, in judicium ducit, *ibid.*; in multis Graeciae locis puteos fodit, *Chitod.* 9.
Agamestor, Lali filius, Tisandri pater, *Pher.* 20.
Agamia, urbs Peloponnesi, quam Hecataeus nominat Mantina, *Hec.* 93.
Agapenor, Ancasi f. Helenae proci, III, 10, 8, 10; Tegeatarum R., Phlegi et Alcmaeonis filios una excipit, III, 7, 5, 9.
Agaptolemus, Egypti f., Pirenen uxorem habet, II, 1, 5, 5.
Agarista, Clisthenis, Sicyoniorum tyranni, filia, *Tim.* 58.
Agasthenes, Polyxeni pater, III, 10, 8, 2.
Agathea, oppidum Phocidis, *Hell.* 18.

- Agathocles, e Penestis Thessalicis, Philippi assentator, *Theop.* 136.
- Agathocles, sigulus, juvenis venit Syracusas, *Tim.* 146. *Tim.* de eo mendacia, fr. 144, 145; hostes ad Torgium victos interfici jubet, *Tim.* 147; consobrinam alteri in conjugium datam in ipsis nuptiis abripit, *Tim.* 149; quo ætatis anno decesserit, *Tim.* 148.
- Agathon, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Ἀγθὼς δαίμων. In ejus honorem vinum degustant, *Theop.* 343.
- Agathyrsi, gens Scythica, *Ephor.* 78.
- Agave, Nereis, I, 2, 7.
- Agave, Danaï f., Lyci uxor, II, 1, 5, 3.
- Agave, Cadmi ex Harmonia f., Echionis uxor, III, 4, 2, 4; bacchico furore correpta, Pentheum f. dilaniat, III, 5, 2, 2.
- Agbatana, urbs, *Hell.* 180, p. 69.
- Ἀγδάστος πέρης, I, 5, 1, 2.
- Agelaus, Temeni f., patrem necat, II, 8, 5, 4; regno excidit, *ibid.* § 5.
- Agelaus, Herculis ex Omphale f., Cresi gentis auctor, II, 7, 8, 10.
- Agelaus, Priami servus, hujus jussu Parin exponit, III, 12, 5, 7.
- Agenor, Iasi f., Argi pater, II, 1, 2, 2.
- Agenor, Triopæ f., in paternorum bonorum divisione equitatum accipit, *Hell.* 37.
- Agenor, Pleuronis f., I, 7, 7, 1; ejus ex Epicaste liberi, *ibid.*; nonnullis dicitur Phinei pater, I, 9, 21, 2; *Hell.* 38.
- Agenor, Egypti f. Cleopatram uxorem habet, II, 1, 5, 4.
- Agenor, Amphionis e Niobe f., ab Apolline necatur, III, 5, 6, 1 sq.
- Agenor, Phegei f., ab Alcæonis filiis necatur, II, 7, 6, 3.
- Agenor, Neptuni e Libye f., II, 1, 4, 2; Phœnicie R. fit, *ibid.* § 3; in Europam venit, ducit Telephassam, III, 1, 1, 3; ex ea liberi, *ibid.*; filios jubet Europam querere, *ibid.* § 6; ejus e Damno et Argiope posteritas, *Pher.* 40.
- Agenor, Acestoris f., Olli pater, *Pher.* 20.
- Agésilai regis in bello contra Thebanos prudentia, *Theop.* 291; hostibus suppeditat viaticum, *Theop.* 292; ejus res in Ægypto gestæ, *Theop.* 11, 23, 120; frugalitas, *Theop.* 24; Lysandridam adversarium in exilium ejicit, *Theop.* 268.
- Agessus, urbs Thraciæ, *Theop.* 245.
- Agis, Eurysthenis f., Helotes in servitudinem redigit, *Ephor.* 18.
- Aglaiæ, Theopii f., II, 7, 8, 3; Herculis ex ea f., *ibid.*
- Aglaurus. *Vide* Agraulus.
- Agna intonsa ne immolaretur vetitum; quando? *Philoch.* 63, 64; agna nunquam immolatur Minervæ, *Androt.* 41.
- Agnus (Hagnus), Tiphys pater, I, 9, 16, 8.
- Agnon, Alexandri M. amicus, *Phyl.* 41.
- Agnus aureus in Atrei gregi, non suppositus est ira Mercuri, *Pher.* 93.
- Agra, mons prope Athenas, olim Helicon dictus, *Clitod.* 1.
- Agræ, locus prope Athenas, *Clitod.* 1.
- Agraulus, Actæi f., Cecropis uxor, III, 14, 2.
- Agraulus, Cecropis ex Agraulo f., III, 14, 2, 1; *Hell.* 69; ejus e Marte f., *ibid.*; Minervæ sacerdos, *Philoch.* 14; pro patria volens morti sese dedit, *Philoch.* 14.
- Agræ, gens Pæoniæ, *Theop.* 44.
- Agrus, Cigas, a Parcis necatur, I, 6, 2, 5.
- Agrus, Porthæonis f., I, 7, 10, 2; persequitur Tydeum, I, 8, 5, 4; a filiis regnum Oenei accipit, I, 8, 6, 1; a Diomede necantur filii, exceptis Ouchesto et Thersito, *ibid.* § 2. *Cf.* *Pher.* 83; hi Oeneum castrunt, *ibid.* § 3.
- Agrus, Centaurus, ab Hercule occiditur, II, 5, 4, 4.
- Agyrrhius, demagogus, *Philoch.* 85.
- Ajax, Telamonis e Peribœa f., III, 12, 7, 2; e Melibœa, *Pher.* 109; proci Helenæ, III, 10, 8, 2; pater Philææ, *Pher.* 20.
- Ajax, Oilei f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
- Ais. *Vide* Hades.
- Alalcomenæ, Ithacæ urbs, unde nomen habeat, *Ister* 52.
- Alalcomenes, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
- Alalcomenium in Bœotia, ubi Ulysses natus, *Ister* 52.
- Alastor, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
- Alati Jovis equi, I, 6, 3, 10.
- Alazia, urbs Asiæ ad Rhymum fluvium, *Hec.* 202, 203.
- Alazonæ, gens Scythica, *Hell.* 172.
- Alcæus, Persei f., II, 4, 5, 2; ejus ex Astydamia vel Laonome vel Hipponome posteritas, II, 4, 5, 3.
- Alcæus, Minois f., ab Hercule ex insula Paro abducitur, II, 5, 9, 5.
- Alcathous, Porthæonis f., I, 7, 10, 2; a Tydeo occisus, I, 8, 5, 3.
- Alcathous, Pelopis f., Peribœæ pater, III, 12, 7, 2; et Automedusæ, II, 4, 11, 7.
- Alcestis, Peliae f., I, 9, 10; Admeti uxor, I, 9, 15, 1; in Haden descendit et ad superos redit, I, 9, 15, 2; II, 6, 2, 1.
- Alcibiades Pericli avunculo suadet, ut videat quomodo rationes non reddat, *Ephor.* 119; Atheniensibus ad Egospotamos consilia dat et auxilia promittit, *Theop.* 8; a Pharnabazo interficitur, *Ephor.* 126; a *Tinæo* [101] summis laudibus effertur.
- Alcides, prius Herculis nomen, I, 4, 12, 2.
- Alcidice, Salomonei uxor, mater Tyrus, I, 9, 8, 1; *Hell.* 10.
- Alcimedæ, Esonis uxor, mater Iasonis, quem Chironi educandum tradit, *Pher.* 59.
- Alcimenæ. *Vide* Deliadæ.
- Alcimius, Lydiæ rex religiosissimus, *Xanth.* 10.
- Alcinoe, Steneli f., II, 4, 5, 8.
- Alcinous, Phæacum R., I, 9, 25, 3.
- Alcinous, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule necatur, *ibid.* § 2.
- Alcippe, Martis ex Agraulo f., III, 14, 2, 2; *Hell.* 69; ab Halirrothio vitatur, *Apoll.* I. 1.
- Alcippe, Metionis uxor, Eupalami mater, III, 15, 3, 10.
- Alcis, Ægypti f., Glaucon uxorem habet, II, 1, 5, 4.
- Alcæon, Amphiarai f. inter Epigonos, III, 7, 2, 4; *Ephor.* 28; Laodamantem interficit, III, 7, 3, 2; matrem necat, III, 7, 5, 1; insanit, a Phegeo lustratur, *ibid.* § 3; Arsinoen ducit, *ibid.* § 4; ob regionis sterilitatem ad Acheloum abire jussus, hujus fontibus purgatur, Calirrhoen ducit, urbem condit, a Phegei filiis necatur, *ibid.* § 6 sq.; ejus filii, III, 7, 6, 2; III, 7, 7, 2; *Ephor.* 28 ubi v. de ceteris Alcæonis fatia; Eriphyles mundum Apollini dedicat, *Ephor.* 155.
- Alcæonidæ templum Pythicum restaurant, *Philoch.* 70.
- Alcmena, Electryonis et Anaxus f., II, 4, 5, 7; cum Amphitryone Thebas venit, II, 4, 6, 6; ei nubit, *ibid.*; ejus liberi, II, 4, 8, 3; vidua nubit Rhadamantho, II, 4, 11, 8; in caput Eurysthei furit, II, 8, 1, 4; Amphitryoni jubet, ut fratrum cædem ulciscatur. Cum Jove Amphitryonem mentito concumbit ex eoque parit Herculem; eadem nocte ab Amphitryone comprimitur, ex quo parit Iphiclem, *Pher.* 27; Thebis moritur. A Mercurio subrepta et in Beatas insulas translata Rhadanautho datur uxor, *Pher.* 39; ejus sacellum, *ibid.*
- Alcmenor, Ægypti ex Arabia f., Hippomedusam uxorem habet, II, 1, 5, 4.
- Alcmon, cujus patria fuerit non traditur, *Pher.* 25.

Alamonius lucas circa Thermodontem, *Pher.* 25.
 Alcon, Hippocoontis f., ab Hercule necatur, III, 10, 8, 1.
 Aleus, Aphidantis f., ducit Mesaram, III, 9, 1, 2; ex ea liber, *ibid.* § 3; infantem e filia Auge natum reperit, exponit et filiam vendi jubet, II, 7, 4, 1 sq.—Cephei pater, I, 9, 16, 8.
 Alex, fluvius, Locrorum et Rheginorum agros dividit, *Tim.* 64.
 Alexander, l. e. Paris quem vide.
 Alexander, Eurysthei f., ab Atheniensibus occiditur, II, 9, 1, 3.
 Alexander, Pyrrhi filius, rex Epiri, *Phyl.* 50; ejus fata et mors, *Theop.* 233.
 Alexandri Pherei mors, *Theop.* 339.
 Alexander Magnus in Asiam trajicit, copiarum numerus, *Phyl.* 71; literas misit ad Chios, *Phyl.* 14; Alexandri tabernaculum, *Phyl.* 41; ejus laus, *Tim.* 138; ejus animus a Callisthene corruptus, *Tim.* 142; ejus amici eorumque luxuria, *Phyl.* 41.
 Alexiades, Herculis ex Hebe f., II, 7, 7, 15.
 Alcon, Abantis f., *Ephor.* 33.
 Alcyone, Atlantis ex Pleione f., II, 10, 1, 1; Pleias, *ibid.*; ejus e Neptuno progenies, *ibid.* § 3; *Hell.* 56.
 Alcyone, Eoli ex Evarete f., Ceycis uxor, I, 7, 3, 4.
 Alcyone (nisi postus Alcinoe), sacerdos Junonis Argivæ, *Hell.* 53.
 Alcyoneus, Gigantum unus, solis boves ex Erythia insula abegit; ab Hercule occiditur, I, 6, 1, 4 sqq.
 Alcyonii dies novem, *Philoch.* 180.
 Alea, urbs Arcadiæ, *Theop.* 269.
 Alebion, Neptuni f., Geryonis boves Herculi furatur, ab eo interficitur, II, 5, 10, 9.
 Alecto, Erinnyis, II, 1, 4.
 Alector, pater Leiti, I, 9, 16, 8; et Iphios, III, 6, 2, 2.
 Aletes, Icarii e Peribœa f., III, 10, 6, 1.
 Aletes, Heraclida, Corinthum occupat, *Ephor.* 16.
 Alisarna, urbs Troadis, *Theop.* 305.
 Allantium vel Allante, urbs Macedoniæ, *Theop.* 38.
 Allio Athenienses vescebantur in Scirio festo, *Philoch.* 204.
 Allobriges, Galliarum populus, *Ap. fr.* 127.
 Almon vel Salmus, urbs Bœotiarum, *Hell.* 13.
 Alocus, Solis ex Antiope fil., *Theop.* 340.
 Alocus, Neptuni e Canace f., I, 7, 4, 2; Iphimedium ducit, *ibid.* § 3.
 Aloides (Otus et Ephialtes) coelum petunt, Junonem et Dianam aggrediuntur, Martem vincunt, a Diana occiduntur, II, 7, 4, 4.
 Alope vel Alobe vel Alybe, urbs Amazonum, *Ephor.* 87.
 Alope, urbs Thessaliæ, *Pher.* 107.
 Alope, Cercyonis f., *Pher.* 107; Neptuno parit Hippothoontem, *Hell.* 68.
 Alopeceæ, demus Antiochidis tribus, *Philoch.* 71.
 Alopheus, Herculis ex Antiope f., II, 7, 8, 4.
 Alopeconnesus a Cephisodoto obsessa, *Androt.* 17.
 Alopeconnesii Græci Æneum urbem incolunt, *Ephor.* 73.
 Alphisibœa, Phœnicis uxor, Adonidis mater, III, 14, 4, 1.
 Alphisibœa, Biantis e Perone filia, *Pher.* 75.
 Ἀλφειῶναι pisces, *Ap. fr.* 184.
 Alpheus fl. ab Hercule derivatur, II, 5, 5, 3; sub mare labens Syracusis emergit, *Tim.* 51, 52.
 Alponus, urbs Macedoniæ et Locrorum Epicnemidiorum, *Hell.* 19.
 Althæa, Thespii et Laophontæ filia, Leda soror, vel ejus e Clauco mater, I, 7, 10, 1; *Pher.* 29; Oenei uxor, a Baccho et Marte amata, I, 8, 1; Melæagro f. mortem parat, post ejus obitum ipsa perit, I, 8, 3, 3 sq.

Althæus, fluvius in Daunia, cujus aqua sanat vulnora, *Tim.* 15.
 Althemenes, Catrei f., II, 2, 1, 1; ob oraculum cum Ape-moeyne sorore patrem relinquit, *ibid.* § 3; ad Rhodum appellit, *ibid.*; Cretensæ nomen dat, *ibid.*; sororem e Mercurio gravidam necat, *ibid.* § 6; patrem ignarus interficit, II, 2, 2, 5.
 Alyattes, rex Lydorum, *Xanth.* 8; e Mysia in Thracia colonos advocat, *ibid.*; pater Sadyattes, *Xanth.* 19, p. 40.
 Alyattes, Sadyattes ex sorore filius, Crægi pater, rex Lydorum, sapientissimus, Smyrnam capit, in Cariam expeditionem facit, *Xanth.* 19, p. 41.
 Amadoci, gens Scythica, *Hell.* 170.
 Amalchium mare Hecateus (Abderita, ut videtur,) appellat partem Oceani septentrionalis, *Hec.* 160.
 Ἀμάλλαι, *Ister* 54.
 Amalthea, Hæmoni f., II, 7, 5, 2, *Pher.* 37; Jovem nutrit, I, 1, 7; ejus cornu ab Acheloo datur Herculi, II, 7, 5, 1; ejus vis, *ibid.* § 2; *Pher.* 37.
 Amarynceus, Hippostrati pater, I, 8, 4.
 Amarynthus, Actæonis canis, III, 4, 4, 5.
 Amarynthus, pater Narcissi, *Acus.* 21 a.
 Amasis quomodo rex Egypti factus sit, *Hell.* 151.
 Amathusii in Cypro, *Ephor.* 134; quorum posteri sint *Theop.* 111.
 Amazones, Martis ex Harmonia progenies, *Pher.* 25; gens mulierum bellicosa, quas nunc Sauromatidas appellant, *Ephor.* 103; earum sedes et urbes cognomines, *Ephor.* 87, 78; earum mores, II, 5, 9, 1; *Hell.* 146; *Ephor.* 102; unde Chadesiæ nominatæ sint, *Hec.* 352; a Bellerophonte vincuntur, II, 3, 2, 2; ab Hercule, II, 5, 9, 8; *Hec.* 11, 33; in Atticam faciunt expeditionem, *Hell.* 84; earum pugna ad Athenarum urbem, *Clitod.* 5; Amazo ad Alexandrum Magnum venit, *Ister* 64.
 Amazonium Athenis, *Clitod.* 5.
 Amazonium, sic vocabatur Cuma, *Hec.* 212.
 Amaxitus, urbs Troadis, *Ap. fr.* 56.
 Ambracia, urbs Theoprotiæ, cujus gentile apud Philistum fr. 52: Ambracinus.
 Ambraciotæ, *Hell.* 52.
 Ambrosia, Hyas, *Pher.* 46.
 Amestratus, urbs Siciliæ, *Ap. fr.* 61.
 Amestrius, Herculis ex Eone f., II, 7, 8, 5.
 Ἀμείστοι qui sint, *Philoch.* 152.
 Amisodaurus, Chimærae educator, II, 3, 1, 6.
 Amisus, urbs Asiæ, antiquitus Heneta dicta, *Hec.* 200; a Milesiis condita, deinde Cappadocum, deinde Atheniensium coloniis frequentata, nomen mutavit, *Theop.* 202.
 Ammonis oraculum ad Cepheum de Æthiopia a malo, quo Neptunus eam infestabat, liberanda, II, 4, 3, 4.
 Ἀμύκος, ἄρν, ἀρνέος, *Ister* 53.
 Amor, Noctis et Etheris f., *Acus.* 1.
 Amorgi ins. tres civitates, *Androt.* 19.
 Ampelus, urbs Liguriæ, *Hec.* 24.
 Amphaneæ vel Amphansa, urbs Dorica, *Theop.* 58; *Hec.* 335.
 Amphianax, pater OEilyi, *Pher.* 89.
 Amphianax, pater Mæræ, *Pher.* 79.
 Amphianax, Lyciæ R., II, 2, 1, 3.
 Amphiarus, Argivus, Oiciei f., Argonauta, I, 9, 16, 8; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Eriphylen ducit, I, 9, 13, 1; in ludis Nemeis primus disco vincit, III, 6, 4, 5; ejus de expeditione VII ducum vaticinium, *ibid.* § 4; quibuscum invitus it, III, 6, 2, 6 sq.; Melanippi caput Tydeo dat, III, 6, 8, 4, *Pher.* 51; somno oppressus neglexit custodiam, *Hec.* 340; immortalis ad infe-

- ros deferitur, *Apoll. I. I.* § 6; Alcmaeonis et Amphilochoi pater, II, 7, 2, 5; III, 10, 8, 2; *Ephor.* 28.
- Amphibia, Pelopis filia, Eurysthei mater, *Pher.* 31.
- Ἀμφικτυον ταῖχος, *Hell.* 136.
- Amphictyon, Deucalionis f., *Theop.* 80; aliis ἀντίκτων; Cranao pulso Atticæ R. fit, I, 7, 2, 7; III, 14, 6, 1; ab Erichthonio pellitur, III, 14, 6, 2; a Baccho vinum temperandi artem discit, *Philoch.* 18; ejus lex, *Philoch.* 18, 19.
- Amphictyones, ab Amphictyone nominati, *Theop.* 80; eorum conventus unde nomen habeat, *Androt.* 33; quinam populi ad eorum consessus legatos mittant, *Theop.* 80.
- Amphictyona, Phthii filia, Dafidis mater, *Pher.* 8.
- Amphidamas, Lycurgi e Cleophile f., III, 9, 2, 1; ejus liberi, *ibid.* § 2.
- Amphidamas, Busiridis f., ab Hercule cæditur, II, 5, 11, 9.
- Amphidamas, Clytiæ pater, *Pher.* 93.
- Amphidamas, Opuntius, Clysonymi pater, III, 13, 8, 6; *Hell.* 57.
- Amphidicus, (Asphodicus ap. Pausan., 9, 18 extr.) Astaci f., Thebanus, Parthenopæum cædit, II, 6, 8, 2.
- Amphigenia, urbs Macistiæ, *Ap. fr.* 128.
- Amphilochicum Argos. V. Argos.
- Amphilochus, Alcmaeonis e Manto f. Creontis uxori educandus datur, Tisiphonen sororem ignarus emit, III, 7, 2; a patre repetitur, *ibid.* § 4; Argos Amphilochicum condit, *ibid.*; *Hec.* 72.
- Amphilochus, Amphiarai f., inter Epigonos, III, 7, 2, 5; *Ephor.* 28; Helenæ procus, III, 10, 8, 2; a nonnullis dicitur matrem interfecisse, III, 7, 5, 1; cur a Troja proficiscens terra iter ingressus sit, *Theop.* 112.
- Amphimachus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
- Amphimachus, Cteati f., Helenæ procus, III, 10, 8, 2.
- Amphion, Iasi filius ex Persephone, Minyæ, pater Chlorldis, *Pher.* 56.
- Amphion, Epopei sive Jovis ex Antiope f., III, 5, 5, 5; III, 10, 1, 4; Lycum interficit, III, 5, 5, 4; Thebarum R., III, 5, 6, 1; Nioben ducit, *ibid.*; ejus filii, *ibid.*; *Pher.* 102, 6.
- Amphion, unus e Niobes filiis, Apollinis telis elabatur, III, 5, 6, 5; sec. alios occiditur, *ibid.*
- Amphion et Zethus, cum Loco Thebas condunt, *Pher.* 79.
- Amphion, lyra a Musis donatus; cantus vis et dulcedo, *Pher.* 102 a.
- Ἀμφοῖον, placenta Dianæ oblata, *Philoch.* 170.
- Amphipolis, olim Ἐννέα ὄδοι nominata, *Androt.* 27.
- Amphipolitani, urbem agrosque in Atheniensium ditionem dedituri, *Theop.* 47.
- Amphithea vel Hemithea, filia Cycni, *Hec.* 139.
- Amphithea, Pronactis f., Adrastris uxor, I, 9, 13, 2; alia Lycurgi uxor, I, 9, 14, 1.
- Amphitrite (?), Oceania, I, 2, 2, 1.
- Amphitrite, Nereis, I, 2, 7; Neptuno nubit, I, 4, 6; Benthosicymes mater, III, 15, 4, 2; ejus statua in Teno insula, a Telesio facta, *Philoch.* 185.
- Amphitryo, Alcæi f., II, 4, 5, 3; Electryoni armenta reddit, II, 4, 6, 2; hunc imprudens necat, *ibid.* § 4; *Pher.* 27; a Sthenelo pellitur, *ibid.*, § 5; Thebis a Creonte purgatur, *ibid.* § 6; vulpem Thebas infestantem venatur, II, 4, 7, 1; Teleboas viucit, II, 4, 7, 3 sq., *Pher.* 27; Hercula præceptor in arte currum agendi; prolio cum Minyia cauit, II, 4, 11, 5; ejus proles, II, 4, 8, 3; *Pher.* 27.
- Amphoterus, Alcmaeonis e Callirrhoe f., repente adultus, Phegei filios, patris eadem ucliscens, et Phegeum cum uxore necat, III, 7, 6; Acarnaniam habitat, III, 7, 7, 1.
- Amphrisenses, in Buotia, *Theop.* 264.
- Ampyx, pater Phemiæ, *Hell.* 25.
- Amycla, Amphionis e Niobe f., Dianæ telis confossa, al. ila elapsa, III, 5, 6, 4 sq.
- Amyclæ, urbs, III, 6, 2, 4; *Pher.* 93; Pilonomo præmio data, *Ephor.* 18.
- Amyclas, Daphnes pater, *Phyl.* 33.
- Amyclas, Leaniræ pater, III, 9, 1, 1.
- Amyclas, Lacedæmonis e Sparta f., ejus e Diomede liberi, III, 10, 3, 2 sq., pater Hegesandræ, *Pher.* 93.
- Amyclas, Cynortæ pater, I, 9, 5.
- Amycus, Neptuni e Bithynide f., Bebrycum R., Argonautas cestu provocat; a Polluce sternitur, I, 9, 20, 1.
- Amymone, Danaï f. a Neptuno amata, qui ei fontem indicat, II, 1, 4, 10; ex ea progenies, II, 1, 5, 13; *Pher.* 13; dicitur Enceladi uxor, *Apoll. ibid.* § 3.
- Amymone, fons in Lerneæ silva, II, 5, 2, 3.
- Amyntor, Phrastoris f., *Hell.* 1; Ormeniorum R. ab Hercule occiditur, II, 7, 6; Astydamiæ pater, II, 7, 8, 12; *Acus.* 27; Teutamidæ pater, *Hell.* 1; et Phœnicis, III, 13, 8, 4; filium occæcat ob calumnias Phthiæ pellicis, *ibid.*
- Amyrgium, campus Sacarum Scytharum, *Hell.* 171.
- Amyrtæus, Argivus, Macedonum partibus favens, *Theop.* 257.
- Amethyston, Crethei f., I, 9, 11, 1; *Pher.* 59; Pylam habitat, *ibid.* § 2; Idomenen ducit, *ibid.* et II, 2, 2, 4; ejus liberi, *ibid.* et I, 9, 11, 2; *Pher.* 23.
- Anacharsis, ex Nomadicis Scythis, *Ephor.* 78; ejus inventa, *Ephor.* 76; ab Ephoro non numeratur inter septem sapientes, *Ephor.* 101; sinistra pudenda, dextra os per quietem continebat, *Pher.* 113.
- Anæa, Cariz oppidum, *Ephor.* 86.
- Anæa, Amazon, *Ephor.* 86.
- Anactor, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
- Ἀνακταῖον, quid significet, *Ephor.* 107.
- Anaphe ins., ab Argonautis nomen accipit, I, 9, 26, 2.
- Anaurus, fl., I, 9, 16, 3; *Pher.* 60.
- Anaxagoræ philosophi ætas, *Ap. fr.* 81. Periclis præceptor; impietatis accusatur, *Ephor.* 119.
- Anaxibia, Cratiei f., Nestoris uxor, I, 9, 9, 3.
- Anaxibia, Biantis f., Pelizæ uxor, I, 9, 10.
- Anaximandri Milesii ætas, *Ap. fr.* 79.
- Anaximenis Milesii ætas, *Ap. fr.* 80.
- Anaxilthea, una Danaidum, ex Jove parit Olenum, *Ister.*
- Anaxo, Alcæi ex Hippouze f., Electryonis uxor, II, 4, 5, 3.
- Anceus, Arcas, I, 8, 2, 4; Lycurgi e Cleophile vel Eurynome, III, 9, 2, 1; apri Calydonii venator, a quo obtruncatur, I, 8, 2, 5 et 6; *Pher.* 81; Argonauta, I, 9, 56, 8; navis gubernator, I, 9, 23; Agapenoris pater, III, 10, 8, 2.
- Anceus, rex Sami, *Pher.* 111.
- Anchiale, a Sardanapalo condita, *Hell.* 138.
- Anchinoe, Nili f., Beli uxor II, 1, 4, 4.
- Anchirrhoe, Penthilli uxor, *Hell.* 10.
- Anchises, Capys ex Themide f., III, 12, 2, 4; ejus e Venero filii, *ibid.*; *Acus.* 26.
- Anchilus (Amphion ap. Diodor.), Centaurus, ab Hercule fugatur, II, 5, 4, 4.
- Ancyor, Lycæonis f., III, 8, 1, 3.
- Andera, urbs, in qua lapis memorabilis, *Theop.* 122.
- Andockles, Atheniensis orator, unde genus deducatur, *Hell.* 78.
- Andraemon, Oxyli pater, II, 8, 3, 4.
- Andraemon, Gorgen ducit, I, 8, 1; OEneo succedit, I, 8, 6, 2.
- Androclus, Codri fil., coloniæ in Asiam deducendæ dux, Ephesum condit, *Pher.* 117; *Ephor.* 31; Prieniensibus auxilium fert, *Ephor.* 31.

- Androgeus, Minos et Pasiphae f., III, 1, 2, 6; Panathenaeis vincit; ab Egco contra taurum Marathonium mittitur, a quo jugulatur, III, 15, 7, 5; al. Thebis perire dicitur insidia, *ibid.* § 6; ejus filii Thasum obtinent, II, 5, 9, 13.
- Andromache, Etilonia f., Hectoris uxor, III, 12, 6, 1.
- Andromeda, Cephei et Cassiopea f., ad liberandam a peste patriam ceto exposita, a Perseo liberatur, II, 4, 3, 4 sq.
- Androphagi Scythae, *Ephor.* 78.
- Andropomus, Penthili f., ex Henioche pater Melanthi, *Hell.* 10.
- Androthoe, Castoria filia, Peristhenis uxor, mater Polydectae et Dictyos, *Pher.* 13.
- Anexibia (nisi potius Anaxibia), Danae ex Aethiopide f., uxor Archelai, II, 1, 5, 5.
- Anicetus, Herculis et Hebes f., II, 7, 7, 15.
- Animalia venenato morsu laedentia ex Typhonis sanguine orta, *Acus.* 4.
- Anius, rex Delii, Graecos Trojam proficiscentes hospitio excipit, *Pher.* 94.
- Annus magnus (Cadmii tempore octo annos complectens), III, 4, 2, 1.
- Anogon, Castoris ex Hilaira f., MI, 11, 2, 2.
- Anostus, fluv., *Theop.* 76.
- Antaeus, Neptuni al. Terrae f., Lybiae R., ab Hercule caeditur, II, 5, 11, 6; *Pher.* 33; uxor Iphinoes, *Pher.* 33 e; ex Irassia erat ad paludem Tritonidem, *Pher.* 33 d; sexaginta cubitorum staturam habebat, *Pher.* 33 e.
- Antalcidas, sub quo Lacedaemonii pacis foedus ruperunt, *Theop.* 111.
- Antea, Amphianactis f., uxor Proeti, mater Mærae, *Pher.* 79.
- Anthéis, Hyacinthi f., ab Atheniensibus immolatur, III, 15, 8, 5.
- Anthelia, Danae et Polyxo f., Cissei uxor, II, 1, 5, 7.
- Anthemus, in Erythia fl., II, 5, 10, 7.
- Anthesteria, *Ap. fr.* 28.
- Anthesterion, mensis unde dictus, *Ister* 28.
- Anthia, Thespii f., Herculis peller, II, 7, 8, 5.
- Anthippe, Thespii f., Hippodromi mater, II, 7, 8, 3.
- Antia s. Sthenobea, Iobatae, al. Amphianactis f., Proeti uxor, II, 2, 1, 3.
- Antiades, Herculis ex Aglaia f., II, 7, 8, 2.
- Anticlea, Periphetæ et Vulcano mater, III, 16, 1, 3.
- Anticlea, Laertæ, in Boetia parit Ulyssem, *Ister* 52.
- Anticyra, urbs Maliensium, *Ap. fr.* 129.
- Antigone, Oedipi ex Iocasta, III, 5, 8, 8; ex Eurygania filia, *Pher.* 48; cum patre Athenas fugit, III, 5, 9, 2; Polynicen fratrem contra Creontis jussum sepelit; viva defoditur, III, 7, 1, 2.
- Antigona, Euryti filia, Pelei uxor, mortem sibi consciscit, III, 13, 1, 1; *Pher.* 16; mater Antigoniae, *Pher.* 17.
- Antigonus Gonatas: huic Athenas prementi quid sibi faciendum sit, missis muneribus significat Patroclus, dux classis Egyptiacae, *Phyl.* 1; Cleomenem ad Sellasias devicit, *Phyl.* 56; ejus morbus et mors, *Phyl.* 57.
- Antigoni Epitropi assentator Apollophanes, *Phyl.* 46.
- Ἀντιγόνη, apud Athenienses, *Philoch.* 61.
- Antileon, Herculis et Procride f., II, 7, 8, 1.
- Antilochus, Nestoris f., I, 9, 10, 3; Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
- Antimache, Amphidamantis f., Eurysthei uxor, III, 9, 2, 2.
- Antimachus, Herculis et Nicippe f., II, 7, 8, 6; Herculis e Megara f., *Pher.* 30.
- Antimachi poetae ætas, *Ap. fr.* 91.
- Abliumnestus, dux Chalcidensium, qui Rhegium condiderunt, *Anf.* 10.
- Antioches, Melanis f., a Tydeo caeditur, I, 8, 5, 3.
- Antiochus, Pteridai f., I, 4, 5, 6.
- Antiochus, Herculis f., Phylantis pater, I, 8, 3, 2.
- Antiochi Λαῖψος (vel Θεοῦ) mores dissoluti; ejus familiares, *Phyl.* 7.
- Antiope, Thespii f., Alopil mater ex Hercule, II, 7, 8, 4.
- Antiope, Nyctei et Polyxo f., III, 10, 1, 4; a Jove comprimitur, III, 5, 5, 5; *Pher.* 102; ad Epopeum fugit, ei que nubit, *ibid.*; a Lyco captiva abducitur, *ibid.* § 7; liberatur, *ibid.* § 10; ejus progenies, III, 10, 1, 4; *Pher.* 102.
- Antiope ex Sole filii, *Theop.* 340.
- Antiope, Amazo, ab Theseo captiva abducta, *Hell.* 76.
- Antiphon, a Triginta viris interfectus, *Theop.* 130.
- Antiphon, cum Charidemo ab Atheniensibus legatus missus ad Philippum, *Theop.* 189.
- Antiphus, Myrmidonis f., I, 7, 3, 5.
- Antiphus, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
- Antis, Thespii f., Laothoe ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
- Antracitis fossilis, *Theop.* 231.
- Anus Seriphia, *Apollod. fr.* 198.
- Aones, Boeotiae incolae, *Hell.* 8.
- Aortes, unus Cyclopum, *Pher.* 26.
- Aous (ab Hecateo nominatur Eas), fluvius a Lacmone defluens, *Hec.* 71, 72.
- Apaturia, festum; unde nominatum sit, *Ephor.* 26.
- Apaturus, sinus Asiae, *Hec.* 165.
- Apea, urbs Cretae, *Hell.* 99.
- Apelles, frater Mæonis et Dii, pater Critheidis, Cumanus, avus Homeri, *Ephor.* 164.
- Apelles, Melanopi f., *Hell.* 6.
- Apemosyne, Catrei f., a Mercurio vitata necatur ab Althemene fratre, III, 2, 1, 3, sq.
- Aphareus, Perieris et Gorgophone f., I, 9, 5, III, 10, 3, 4; ejus ex Arene filii, *ibid.* § 5.
- Aphete, Thessaliae urbs, I, 9, 19, 9; *Hell.* 35; *Pher.* 67.
- Aphidas, Arcadiae et Prosepelia filius, III, 10, 7, 4; *Charon* 13.
- Aphidas, rex Atheniensium, a Thymæto fratre interfectus, *Demo.* 1.
- Aphidna, urbs Atticae, quo Theseus abduxit Helenam, *Hell.* 74.
- Aphyæ, sic duæ meretriculae Athenienses vocabantur, *Ap. fr.* 239.
- Apis, antiquum nomen Peloponnesi, II, 1, 1, 5; *Ister* 43, 44; *Acus.* 11.
- Apis, Phoronei f., II, 1, 1, 6; I, 7, 6; ab Etolo caeditur, I, 7, 6; a Theixione et Theixchine interficitur, *Acus.* 11; deus dicitur Serapis, II, 1, 1, 6.
- Apis, bos a Baccho ex India adductus, *Phyl.* 80.
- Ἀποδέκται, receptores, *Androf.* 3.
- Apollo, Jovis et Latona f., I, 4, 1, 2; ejus nutrices, *Philo-* *loch.* 196; a Pane et Thymbree artem vaticinandi edoctus, oraculum Delphicum occupat, *Apoll.* *ibid.* § 3; terras obtiens homines ad morum placiditatem componit; Athenis Delphos profectus qua via? ad Panopete veniens Tityum interficit; deinde apud Parnasios Pythonem necat; cum Themide oraculum Delphicum condit, *Ephor.* 70.
- Neptuno pro Pythia dat Tanarum, *Ephor.* 59; interficit Tityum, I, 4, 1, 4; superat Marsyam certamine et exoriat, I, 4, 2, 2; Herculi arma dat, II, 4, 11, 9; Trojam muris munit, II, 5, 9, 9; *Hell.* 136; pretio non accepto pestem ei inmittit, *Apoll.* I. I.; cymbium aureum dat Herculi; Vide Sol; ejus certamen cum Hercule dirimitur, II, 6, 2, 6; jussu matris Amphionis filios necat, III, 5, 6, 4; ei datur Manto e manubiis Thebarum captarum, III, 7, 4, 2; Alcmaeoni oraculum dat de matre necanda, III, 7,

- 5, 1; de itinere ad Acheloum, *ibid.* § 5; dantur ei Acheloi jussu dona nuptialia Arsinoes, quæ Alcmæonidæ abstulerant, *ibid.* § 6; Mercurio dat boves pro lyra, virgam auream pro listula, III, 10, 2, 7 sq.; Hyacinthum amasium invitus interficit, III, 10, 3, 3; Cyclopes necat, ideo servit Admeto, III, 10, 4, 2 sq.; *Pher.* 76; Arsinoen amatam interficit, III, 10, 3, 9; Cassandram vaticinandi arte donat, fidem ei aufert, III, 12, 5, 11; a Coronide Ischyi posthabetur, *Acus.* 25; Ischyn interficit, *Pher.* 8; Phlegyas, qui templum incenderant, interimit, *Pher.* 102 a; Cyrenen in Libyam transvehit, *Pher.* 9; vocatur Egletes, I, 9, 26, 3; ejus progenies ex Arsinoe al. Coronide, III, 10, 3, 6; e Phthia, I, 7, 6; e Thalia, I, 3, 4; ex Aria, III, 1, 2, 2; ex Ethusa, III, 10 1, 3; Apollo pater Aristæi, *Pher.* 10; Corybantum e Rhytia, *Pher.* 6; Charonis e Therone, *Hell.* 49; Idmonis ex Asteria, *Pher.* 70; Philammonis e Philonide, *Pher.* 63; Autuchi et Aristæi ex Cyrene, *Phyl.* 15; Apollinis Amyclæi templum, *Theop.* 218; ejus templum ad Ismenum, *Philoch.* 197; ejus ara Marathonia, *Philoch.* 158; ejus simulacrum in Delo, *Ister* 35; Apollini sacer est citharus piscis, *Ap. fr.* 15; neomenia, *Philoch.* 178; prima cujusque mensis dies, *Philoch.* 181; Apollo Carneus, *Theop.* 171; Thymbræus vel Zymbræus vel Dymbrius, *Hell.* 135; Μελλας in Lesbo colitur, *Hell.* 117; Ἰφίος, *Ap. fr.* 7; aureus Delphis, *Philoch.* 22, 23; Boedromius, *Philoch.* 34; Donastas, *Theop.* 320; Hegetor, *Theop.* 171.
- Apollocrates, Dionysii superioris f., homo ebriosus, *Theop.* 204.
- Apollophanes, Antigoni Ἐπιτρόπου assentator, *Phyl.* 46. Ἀπόνημα, quid sit, *Clitod.* 20. Ἀποκομπαῖος θεός. *Vide* DiI.
- Ἀποστολεῖς, eorum munus, *Philoch.* 142.
- Aprus, urbs Thraciæ, *Theop.* 180.
- Apsynthil, populus Thracum, *Hec.* 135.
- Apsyrtides insulæ, I, 9, 24, 4 et 25, 4.
- Apsyrtus, a Medea sorore jugulatur, I, 9, 24, 1; *Pher.* 73.
- Aquila, Typhonis et Echidnæ proles, Prometheo infesta, ab Hercule confoditur, II, 5, 11, 12; *Pher.* 21.
- Aquila in templorum fastigiis, Corinthiorum inventum, *Tim.* 50.
- Aquilæ Pyrrhi et aliorum, *Phyl.* 49.
- Aquilina, urbs Illyrica, *Theop.* 42.
- Arabes. Erempi dicuntur *Hellánico* 153.
- Arabia, conjux Egypti, II, 1, 5, 4.
- Arabia; ibi habitat Egyptus, II, 1, 4, 5; eam adit Hercules, II, 5, 11, 11.
- Aratus, invidia in Cleomenem ductus, Macedones arcesit, *Phyl.* 59.
- Araxes fluv., *Ephor.* 78; *Hec.* 170; *Ap. fr.* 123.
- Arbaxani (vel Arbazani), gens Liguriæ, *Theop.* 221 a.
- Arbela, urbs Siciliæ, *Phil.* 31.
- Arbelus, Egypti ex Hephæstina f., Oëmen uxorem habet, II, 1, 5, 9.
- Arcades autochthones, *Hell.* 77; ex Arcadiis filiis oriundi, *Charon* 13; eorum cum Bæotis de finibus contentio, *Pher.* 86; eorum mores, *Hec.* 355; *Charon* 13; *Ephor.* 97; *Theop.* 243; Arcades parent Lycaoni, III, 8, 1, 2; Nyctimo, Arcadii, Elato et Aphidanti, III, 8, 2, 1 sqq.; Stymphalo, III, 12, 6, 10; sub Hercule Angeam adorantur, II, 7, 2, 1; Oëchallam, II, 7, 7, 7.
- Arcadia, festum Cereris, *Ap. fr.* 8.
- Arcadion, Philippi osor, cum eo in gratiam redit, *Phyl.* 38; ejus dictum, *Theop.* 235.
- Arcas, Jovis aut Apollinis e Callisto f., III, 8, 2, 7; *Charon* 13; e Themisto f., *Ister* 57; ejus progenies, III, 9, 1, 1; *Hell.* 60.
- Arcesilaus, Melanei pater, Euryti avus, *Pher.* 34.
- Arcesilaus, Seuthi vel Scythi f., *Ap. fr.* 99.
- Arcesine, una ex tribus civitatibus in insula Amorgo, *Androt.* 19.
- Arcesius, Laertæ pater, I, 9, 16, 8.
- Archagoras, Niobæ f., *Hell.* 54.
- Archebates, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Archedicus, Herculis ex Euryppylo f., II, 7, 8, 5.
- Archelaus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
- Archelaus, Egypti e Phœnissa f., Anexibiam ducit, II, 1, 5, 5.
- Archelaus, Dymæus, mercenariis Syracusanorum præfectus, *Theop.* 212.
- Archemachus, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Archemachus, Herculis ex Euryppylo f., II, 7, 8, 2.
- Archemoras vocatur a VII ducibus Opheltis, Lycurgi f., III, 6, 4, 4.
- Archenor, Niobæ f., *Hell.* 54.
- Archias puer, talifro ab Hercule occisus, *Hell.* 3.
- Archias, Syracusarum conditor, Myscellum adjuvat, *Ant.* 11.
- Archidamium bellum, *Ephor.* 120.
- Archidamus, Lacedæmonius, Phocensium rebus favet, *Theop.* 258; Tarentinis auxilio venit, in Italia cecidit, *Theop.* 259; ejus mores, *ibid.*
- Archidamus, post reditum, invito Cleomene, a Lacedæmoniis interfectus, *Phyl.* 55.
- Archinus, Athenæi filius, Atheniensibus persuasit ut Ionicis literis uterentur, *Theop.* 169.
- Architeles, Eunomi, ab Hercule invito necati, pater, interfectori ignoscit, II, 7, 6, 3.
- Architeles, dives Corinthius, *Theop.* 220.
- Arclus, *Theop.* 228.
- Arcya, Actæonis canis, III, 4, 4, 5.
- Ardiaei, gens Illyrica, a Callis devicta, *Theop.* 41.
- Ardynium, urbs in campo Thebano, *Xanth.* 17.
- Area, Athamantis, qui Teum condidit, filia, *Pher.* 112.
- Ἀρεῖα κρήνη, III, 4, 1, 3.
- Areithous, Bæotus, in Arcadium migrat, ubi a Lycurgo occiditur, *Pher.* 86.
- Arelus, Biantis e Perone f., *Pher.* 75.
- Arene, Oëbali f., Aphareï uxor, III, 10, 3, 5; mater Lyncei et Idæ, *Pher.* 65.
- Arene, urbs a quam nominata, *Pher.* 65.
- Areopagitæ, *Philoch.* 17, 58, 59, 60; *Phanod.* 15.
- Areopagus, *Hell.* 69, 82; *Ap. fr.* 6; *Philoch.* 16; judicium de Neptuno et Marte, III, 14, 2, 3; de Cephalo, III, 15, 1, 8; de Dædalo, III, 15, 9, 2.
- Ares, castellum Eubææ, *Theop.* 160.
- Arestor, Phorbantis filius, Argi Panoptæ pater, II, 1, 3, 3; *Pher.* 22.
- Areteus, Dionis filius, *Tim.* 129.
- Arete, Alcinoi, Phæacum R., uxor, I, 9, 25, 5.
- Arete, Dionis uxor, *Tim.* 129.
- Aretestium, locus in Athenarum urbe, *Philoch.* 48.
- Arethusa vel Erethusa, Hesperidium una, II, 5, 11, 2.
- Arethusa, Abantis f., *Ephor.* 33.
- Arethusa fontis origines, *Tim.* 51, 52.
- Aretus, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
- Areus, Acrotati pater, rex Lacedæmoniorum, *Phyl.* 48; Areus et Acrotatus primi apud Spartanos aulicam aliquam opulentiam amulantes, *Phyl.* 43.
- Argæus, qui una cum Philippo regnum petiit, *Theop.* 32.
- Argante, urbs Indiæ, *Hec.* 176.
- Argele, Thespii f., Hippodromi mater ex Hercule, II, 7, 8, 4.
- Argentum Athenis in arce Minervæ depositum, *Philoch.* 116.

Arges, Cyclops, Cœli f., I, 1, 2; ejus filios occidit Apollo, *Pher.* 76.

Ἀργείων non est Ventus, sed Zephyri epithetum, *Acus.* 3. Argus, Lycimni f., Herculis socius, occiditur, II, 7, 7, 8.

Argia, Anteaonis f., Aristodemi conjux, II, 8, 2, 9.

Argia, Adrastii f., Polynicis uxor, I, 9, 13, 2; III, 6, 1, 6;

Hell. 12.

Ἀργύλλαι, subterranea Cimmeriorum ædificia, *Ephor.* 45.

Arginus, collis in Creta, *Pher.* 69.

Arginuse ins., *Andros.* 14.

Argiope, Nili f., altera Agenoris uxor, mater Cadmi,

Pher. 40.

Argiphontes. Vide Mercurius.

Argius, Pelopis f., Hegesandram uxorem ducit, *Pher.*

94.

Argius, Niobæ f., *Pher.* 102, 6.

Argius, Egypti e Phoenissa f., Evippen ducit, II, 1, 5, 5.

Argivæ mulieres, Bacchico furore concitate, II, 5, 2, 3.

Argivi sub VII ducibus a Thebanis fugantur, III, 6, 7, 9;

insepulti relict, ab Atheniensibus sepeliuntur, III, 7,

1, 4; sub Epigonis Thebas evertunt, III, 7, 4, 1; Apollini

dant cum manibus Manto, Tiresiam filiam, *ibid.* § 2.

Argivorum signum, II, 8, 5, 1; Argivi Eurystheo duce ab

Atheniensibus vincuntur, *Pher.* 39; iudicia exercent

ad Egyptum promontorium, *Hec.* 357; eorum partes in

bello Peloponnesiaco, *Philoch.* 109.

Argo navis, I, 9, 16, 6; *Clitod.* 5; ab Argo, Phrixi f.,

nominata, *Pher.* 61; Herculis pondere aggravata que-

ritur, I, 9, 16, 6; I, 9, 24, 4; *Pher.* 67; Neptuno con-

secratur, I, 9, 27, 3.

Argolis paret ex parte Amythaonis filiis, I, 9, 12, 8; Gela-

nori, I, 4, 4, 8; Danao, *ibid.*; Lynceo, II, 2, 1, 1;

Acrisio, *ibid.* § 4; Deiphonti, II, 8, 5, 5; Adrasto, III,

6, 1, 4; Temeno, II, 8, 4, 2; Argolidem occupat Teme-

nus, oram vero maritimam ejus (ἀκτὶς) regione Atticæ

Argæus et Deiphantes, *Ephor.* 16.

Argonautæ recensentur, I, 9, 16, 8; a mulieribus Lemniis

excipiuntur, I, 9, 17; a Dolonibus, I, 9, 18, 1; Cyclicum

per errorem occidunt, *ibid.* § 2; in Mysiam veniunt,

ibid.; relinquunt Herculem, Hylam et Polyphemum, I,

9, 19; Amycum, Bebrycum regem, interficiunt, I, 9, 20;

itinere a Phineo monstrato, Symplegades incolumes

trajiciunt, I, 9, 21; a Mariandynis in Colchidem veniunt,

I, 9, 23; eam, vellere ablato, clam relinquunt, *ibid.*

§ 13; eorum reditus per Tanaim, Oceanum, mare me-

diterraneum, *Tim.* 6; non navigant per Tanaim, sed alia

via, *Hec.* 187, 339; Eridanum, Apsyrtides, Ligyes, Celtas

præternavigant, I, 9, 24; præter Etruriam vecti, ad

Æeam veniunt, a Circe purgantur, *ibid.* § 5; Charybdin,

Scyllam et Planctas præternavigant, ad Corcyram ap-

pellunt, I, 9, 25; in insula Anaphe Apollini Egletæ

sacra instituunt, I, 9, 26, 1—3; Talo caso ad Eginam

appellunt, *ibid.* § 4; per Eubœam, et Laridem Iolcum

revertuntur, *ibid.* § 6; Phineum puniunt, III, 15, 3, 3;

expeditio quando facta? II, 6, 3, 5.

Argos, regio, I, 8, 6, 3; *Hell.* 37; antiquum Peloponnesi

nomen, II, 1, 2, 1.

Argos Amphilocheum ab Amphilocho conditur, III, 7,

7, 4; *cf.* *Ephor.* 28.

Argous portus insulæ Ethaliæ unde nomen acceperit,

Tim. 6.

Argura, antea Argissa, urbs Thessaliæ, *Ap. fr.* 152.

Argus, Jovis e Niobe f., II, 1, 1, 7; *Acus.* 11; a Phoroneo

regnum accipit, Peloponnesum Argos dicit, II, 1, 2,

1; ejus progenies, *ibid.*; *Pher.* 22.

Argus, Panoples, II, 1, 2, 2; ἡγεμὴς, *Acus.* 17; Age-

noris, *ibid.*; Arestoris, *Pher.* 22; aliis Inachi, Argi et

Ismenes f., II, 1, 3, 3; interficit Satyrum et Echidnam,

Apidis interfectores ulciscitur, II, 1, 2, 4; ejus proge-

nies, II, 1, 3, 1; Ius custos, *ibid.* § 3; a Mercurio ne-

catur, *ibid.* § 4; *Pher.* 22.

Argus, Actæonis canis, III, 4, 4, 6.

Argus, Phrixi e Chalciope f., I, 9, 1, 7; Phrixi ex Io-

phosæ, *Acus.* 8; Argo navem construit, I, 9, 16, 6;

Pher. 61; Argonauta, I, 9, 16, 8.

Argyphia, Egypti uxor, ex ea filii, II, 1, 5, 2.

Argyraepides Alexandri, *Phyl.* 41.

Argyrini, gens Epiroica, *Tim.* 43.

Argyrus urbs, *Phil.* 36.

Aria, regio Persica, *Hell.* 168.

Aria, Cleocli f., mater Miletii ex Apolline, III, 1, 2, 2.

Ariadne, Minos e Pasiphae f., III, 1, 2, 6; Theseo gi-

umum minio tinctum dat, quo labyrinthi ambagibus se

evolveret; cum eodem fugit, et in Dia insula relinqui-

tur; apparet lamentanti Venus; cum Baccho concum-

bit, ab eoque donatur corona aurea; a Diana interfici-

citur, *Pher.* 106; post interfectum Deucalionem, regiâ

procuracionem suscipit, et fœdus ferit cum Theseo

Clitod. 5; a Theseo abducitur, *Pher.* 109; *Ister* 14.

Ariamnes, Gallus in Asia ditissimus, Gallos omnes per

integrum annum epulis excipit, *Phyl.* 2.

Ariani, gens Cadusia proxima, *Ap. fr.* 107.

Ariaspes, Atosæ pater, *Hell.* 163 b.

Aries Phrixi et Hellæ, aureo vellere præditus, *Pher.*

53; inter astra collocatus, *ibid.* 52.

Arimanius, *Theop.* 71.

Arimus, rex in Asia minori, *Xanth.* 4.

Arintha, urbs Oenotrorum, *Hec.* 30.

Arion equus, Neptuni e Cerere progenies, Adrastum

servat, III, 6, 8, 7.

Arion Methymnæus primus choros cyclicos instituit, *Hell.*

85.

Arisbe, Teucris Cretensis f., Dardani uxor, Hellenico est

Atea, vel Batea, *Hell.* 130; eam *Ephor.* 21 dicit

Meropis filiam, primamque uxorem Alexandri, Priami

f.—Meropis f., Priami uxor, III, 12, 5, 2; Hyrtaco datur,

ibid. § 3.

Aristæus, Apollinis ex Cyrene f., ex Libya in Ceum mi-

gravit, *Phyl.* 15; pater Hecatæ, *Pher.* 10.

Aristæus, Actæonis pater, III, 4, 4, 1.

Aristæus Proconnesius apud Melapontinos aliquantum

versatur, *Theop.* 182.

Aristocrates, unus imperatorum in prælio ad Arginusas, ab

Atheniensibus capitis damnatus, *Philoch.* 121.

Aristodamidas, Meropis f., Phidonis pater, *Theop.* 30.

Aristodeme, Priami f., III, 12, 5, 13.

Aristodemus, Aristomachi f., fulmine ætus moritur, ejus

filii Lacedæmone potiuntur, III, 8, 2, 9; Tebanos

Egidas ad expeditionis in Pelopon. societatem adsci-

cit, *Ephor.* 13.

Aristomachus, Talai f., I, 9, 13, 1.

Aristomachus, Hippomedontis pater, III, 6, 3, 2.

Aristomachus, Cleodatis f., Temeni pater, *Theop.* 30;

bello Heraclidarum perit, II, 8, 2, 5; ejus filii reditum

tendant in Peloponnesum, *ibid.* § 6 sq.

Aristomachus, Argivorum tyrannus, in Antigoni potesta-

tem venit, ejus mors, *Phyl.* 52.

Ariston, Rheginus, Delphis in certamine musico ab Eunomo

Locro vincitur, *Tim.* 64, 65.

Ariston, Oæteorum præfectus; ejus uxor a Phayllo

amatur, *Phyl.* 60.

Aristonous Gelonis filii tutor, *Tim.* 84.

Aristoteles Cyrenæus amantem Laidem despicit, *Ister*

48.

Aristoteles Stagiritæ de Locrorum civitate graviter men-

titus, atque omnino levis homo et temerarius, *Tim.*

70; alia in eum convicia, *Tim.* 71, 74, 75, 76; de eju.

- etate, *Ap. fr.* 92.
 Aristus, Cyprius, Antiochi Soteris vel Dei familiaris et amasius, *Phyl.* 7.
 Armenii, populus Asiae, *Hec.* 195.
 Armenius, Zeuxippi f., *Hell.* 10.
 Arneus, Megamedes pater, II, 4, 10, 1.
 Arne, urbs postea Chaeronea vocata, *Hec.* 87.
 Aroerni, gens Celtica, *Ap. fr.* 62.
 Aroteres, populus ad Istrum, *Ephor.* 78.
 Aroteres, populus Libyae, *Hec.* 305.
 Arrhetus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Arsinoe, Phegei f. Alcmaeonis desponsa, III, 7, 5, 4; munera nuptialia ei data, *ibid.*
 Arsinoe, Leucippi ex Philodice f., III, 10, 3, 6; Esculapii mater ex Apolline, *ibid.*
 Artaphernes, (unus ex septem viris, qui Pseudo Smerdin interfecerunt) Daphernes vocatur ab *Hell.* 167.
 Artaxerxes contra Cyrum belligerat, *Ephor.* 129.
 Artemon, *αρχιπόρος*, Periclis mechanicus in Sami obsidione, *Ephor.* 117.
 Artemisia, Hecatomni filia, Mausoli uxor, ejus mors, *Theop.* 116.
 Artemisium, urbs Oenotrorum, *Hec.* 33.
 Artemisius mons, II, 5, 3, 2.
 Arternitium, i. q. Artemisium, urbs Oenotrorum, *Phil.* 53.
 Arytes pro Rhypes (Achaei) dicit *Pher.* 114.
 Asae, vicus Corinthi, *Theop.* 205.
 Ascalaphus, Martis f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Helenae proculus, III, 10, 8, 2.
 Ascalaphus, Acherontis e Gorgyra f., I, 5, 3; ei saxum impositum, *ibid.*, ab Hercule removetur, II, 5, 12, 6, ille mutatur a Cerere in bubonem, *ibid.* § 9.
 Ascalon, urbs Lydiae, *Xanth.* 11.
 Ascalus, Hymenaei filius, dux Lydorum in Syria militat, ubi Ascalum condit, *Xanth.* 23.
 Ascalus, urbs Syriae, *Xanth.* 23.
 Ascania, urbs Phrygiae, *Xanth.* 5.
 Ascanius, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Asclepiadae dicebantur medici Coi et Cnidii, *Theop.* 111.
 Ascrea, quo exul abiit pater Hesiodi, *Ephor.* 164.
 Asia, Oceani f., I, 2, 2; Iapeti uxor, *ibid.*
 Asiam minorem quot gentes habitent, *Ephor.* 80; ejus pars aliquando mare fuit, *Xanth.* 3.
 Asiani, Troum auxiliares, *Ap. fr.* 178.
 Asine, urbs Peloponnesi, *Theop.* 191.
 Asinus mysteria portans, *Demo.* 7.
 Asopis, Thespii f., Mentoris ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.
 Asopis, Asopi f., Cercyrae mater, *Hell.* 45.
 Asopus fl., Oceani ex Tethye, al. Neptuni e Pero (*Acus.* 2), al. Jovis ex Eurynome f., ducit Metopen, III, 12, 6, 5; ejus progenies, *ibid.*; a Jove fulmine ictus, ad flumen redire jubetur, unde carbones in eo feruntur, *ibid.* § 6; pater Eginæ, I, 9, 3, 2; *Pher.* 78; Ismenes, II, 1, 3, 1; Salaminis, III, 12, 7, 1.
 Aspendus, urbs Pamphyliæ ab Aspendo condita, *Hell.* 20; *Theop.* 12.
 Aspidæ ab Egyptiis cultæ, *Phyl.* 26. Cf. 27.
 Aspiedon vel Spiedon, urbs in Bæotiorum et Locrorum confinio, *Ap. fr.* 153.
 Assaon, Niobam filiam suam deperivit; ejus filios flammis necavit, deinde ipse manum sibi intulit, *Xanth.* 13.
 Assaracus, Trois e Calirrhoe f., III, 12, 2, 2; ejus progenies, *ibid.* 3.
 Assera, urbs Chalcidensium, *Theop.* 165.
 Assesus, oppidum agri Milesii, *Theop.* 166.
 Assorium, urbs Siciliae, *Ap. fr.* 16.
 Assus, urbs Asiae min. *Ephor.* 90; *Hell.* 116.
 Assyrii parent Thianti, III, 14, 4, 2; iidem Syrii, III, 14, 3, 3.
 Astaci Thebani filii per obsidionem Thebarum, a VII ducebantur factam, insignes, III, 6, 8, 2.
 Astacus, Byzantinorum regio, *Theop.* 247.
 Astacus, Melanippi pater, *Pher.* 51.
 Astelebe, urbs Lydiae, *Xanth.* 21.
 Asteria, urbs Lydiae, *Xanth.* 22.
 Asteria, insula prope Cephalleniam, *Ap. fr.* 167.
 Asteria, Coroni filia, ex Apolline mater Idmonis, *Pher.* 70.
 Asteria, Danae f., Chæti uxor, II, 1, 5, 4.
 Asteria Cœi f. ex Phœbe, I, 2, 2, 2; Persæ conjux, I, 2, 4; Jovis congressum fugiens, in mare se projicit; Delo nomen dat, I, 4, 1, 1.
 Asterion, Cretensium R., Europam ducit, ejus liberos e Jove educat, III, 1, 2, 1; liberis orbus obit, III, 1, 3, 1.
 Asteris urbs, eadem quæ Asteria.
 Asteria, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1; ex Amphictyone procreat Dotidem, *Pher.* 8.
 Asterius, Cometæ f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Asterius, Cretes pater, III, 1, 2, 6.
 Asterius, s. Minotaurus, tauri e Pasiphae f., a Minoe labyrintho includitur, III, 1, 4, 3. Vide Minotaurus.
 Asterodia, Eurypyli f., Icaris conjux, mater Penelopæ, *Pher.* 90.
 Asterope (?) Cebrenis f., Esaci uxor, III, 12, 5, 2.
 Asteropea, Deionis f., I, 9, 4.
 Asteropeus, Asteropeus, Cyclops. Vide Steropes.
 Astra, Astræi filii, I, 2, 4.
 Astræus, Crii f., I, 2, 2, 4; ejus ex Aurora progenies, I, 2, 4.
 Astrapychus, magorum nomen, *Xanth.* 29.
 Ἄστρῳ quid sit, *Phil.* 4.
 Astyagis de Mandane filia somnium, *Charon.* 4.
 Astyanax, Herculis et Epilaidis f., II, 7, 8, 2.
 Astybias, Herculis e Calamitide f., II, 7, 8, 4.
 Astykratia, Amphionis e Niobe f., a Diana confoditur, III, 5, 6, 1 sq. *Hell.* 54.
 Astydania, Acasti uxor, Peleum frustra amat, eum stupri accusat, III, 13, 3, 1 sq.; ab eo pœnas luit, *ibid.* § 3 sq.
 Astydania, Amyntoris f., Ctesippi mater ex Hercule, II, 7, 8, 12; Tlepolemi mater, *Acus.* 27.
 Astygenia, Tlepolemi mater, *Pher.* 37 a.
 Astygonus (Astynous? Hom. II. ε' 144), Priami f., III, 12, 5, 13.
 Astymedusa, Stheneli f., Oedipi uxor, *Pher.* 48.
 Astynous, Phaethontis f., Sandaci pater, III, 14, 3, 2.
 Astyoche, Simoentis f., Erichthonii uxor, III, 12, 2, 1.
 Astyoche, Laomedontis f. ex Strymo, al. Placia, III, 12, 3, 11; Telephi uxor, cui Priamus vitem auream donat, ut Eurypylum filium Trojam mittat, *Acus.* 27.
 Astyoche, Amphionis e Niobe f., Dianæ telis confoditur, III, 5, 6, 1.
 Astyoche, Phylantis, Tlepolemi mater ex Hercule, II, 7, 6, 1.
 Astypalaea, Eurypyli mater e Neptuno, II, 7, 1, 2.
 Atabyrium in Sicilia, *Tim.* 3.
 Atabyrius, mons in Rhodo, III, 2, 1, 4.
 Atalanta, Schœnel f., apri Calydonii venatrix (falso dicitur, confunditur enim cum Iasi f.), I, 8, 2, 4; inter Argonautas, I, 9, 16, 8.
 Atalanta, Iasi e Clymene f., III, 9, 2, 2; exponitur, *ibid.*; a venatoribus invenitur, virgo manet, Rhæcum et Hyllæum, Centauros sibi insidiantes, interficit, Calydonii apri venatrix, Peleum vincit, *ibid.* § 3, 4; a patre agnita et nubere jussa, se cursu certantibus præmium pro-

ponit, multos vincit, a Milanelone superatur; in lacum mutatur, *ibid.* § 5 sq.
 Atlas, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Attea, e. q. Ariabe, Teucrici Cretensis f., Dardani uxor, *Hell.* 130.
 Atergatis a Mopso Lydo capta, cum Ichthe filio in lacum demersa, *Xanth.* 11.
 Ates collis in Phrygia, ubi Ilium, III, 12, 3, 3.
 Athamantis ager, I, 9, 2, 2.
 Athamas, Æoli f., I, 7, 3, 4; Boetiar R., I, 9, 1, 1; ejus uxores et liberi, *ibid.*; his orbat, I, 9, 2, 1; Boetia relicta, Themistonein ducit, *ibid.* § 2; educat Bacchum, III, 4, 3, 5; ideo a Junone in furorem conjectus Learchum interficit, *ibid.* § 6; Orchomeni habitat, *Hell.* 49.
 Athamas, Aræ pater, qui Teum in Asia minori condidit, *Phér.* 112.
 Atharabis, urbs Egypti, *Hec.* 280.
 Athena: Diades in Eubœa a Diante condita, *Ephor.* 33.
 Athena, Cecropia dicta, Cecropi parent, III, 14, 1, 1; a Minerva dea præside facta nomen accipiunt, *ibid.* § 6; a Minoe obsidentur, III, 15, 8, 4; Athenarum laudatio et vituperium, *Theop.* 297.
 Athenæus Eretriensis, Pharsali adsentator, *Theop.* 20.
 Athenienses, Heracidas excipiunt, Eurystheum debellant, II, 8, 1, 3; sub Theseo Thebas capiunt, III, 7, 1, 4; cum Eleusiniis et Thracibus bellum gerunt, III, 15, 4, 7; Hyacinthi filias immolant, III, 15, 8, 5; septem pueros et totidem puellas quotannis Minotauro mittunt, *ibid.* § 8; Saitarum coloni, *Theop.* 172; Eurystheum et Argivos vincunt, *Phér.* 39; bellum gerunt adversus Bœotos de Melenorum agro, *Ephor.* 25; injuste expellunt Pelasgos ex regione circa Hymettum montem, *Hec.* 362; eorum in ludis Isthmiis νικητοί, *Hell.* 75; Ionibus auxilium ferentes Sardes capiunt, *Charon* 2; iusjurandum, quod Athenienses a Græcis ante commissam pugnam Plataicam præstitum aiunt, falso commemoratur; vanam gloriam jactantes fucum facere student reliquis Græcis, *Theop.* 167; Atheniensium quot ad Plateas ceciderint, *Clitod.* 14; Orchomenum et Chæroneam capiunt, *Hell.* 49; pecunias publicas a Delo Athenas transferunt; decreto facto Megarenses a foro et portu arcent; eorum reditus et facultates initio belli Peloponnesiaci, *Ephor.* 119; eorum cum Lacedæmoniis induciæ (Ol. 89, 3), *Philoch.* 108; expeditio in Siciliam; prodigia et portenta, quæ ab navigatione eos detertere debuerant, *Clitod.* 15; cur male rem in Sicilia gesserint, *Tim.* 103, 104; servos, qui ad Arginusas dimicaverant civitatis jure donant, *Hell.* 80; in sacrificiis sibi et Chiis salutem precantur, *Theop.* 115; in agro Corinthio et Nemæensi a Lacedæmoniis devicti, *Ephor.* 133; cum Bœotis societatem ineunt [Ol. 96, 2], *Philoch.* 125; Atheniensium ditissimi mille ducenti [Ol. 100, 3], qui munia publica obibant, *Philoch.* 129; colonos in Samum deducunt [Ol. 107, 1], *Philoch.* 131; causæ ob quas iis cum Philippo ad arma ventum est, *Philoch.* 135; eorum cum Philippo fœdus τὸ ἐν ἀποφύγῳ, Philippo Pydnam urbem promittunt, *Theop.* 189; Athenienses assentatores posterorum Seleuci et Antiochi, *Phyl.* 26; ad nauticam artem se applicabant, *Ephor.* 5; omnibus claris viris infensi, *Theop.* 117; pransi potique ad spectacula se conferunt, *Philoch.* 159; ad lapidem quandam jurabant, *Philoch.* 65; in Scirio festo alio vescebantur, *Philoch.* 204.
 Athenio Peripateticus, *Theop.* 68.
 Athenocles Atheniensium coloniam Amisum deducit, *Theop.* 202.
 Atlantis, Hamadryas Nympha, cum Danao congregitur, II, 1, 5, 4.

FRAGMENTA HISTORICORUM.

Atlas, Iapeti f., I, 2, 3; cœlum humeris sustinet, *ibid.*; loco Herculis Hesperikum poma petit eaque coactus tradit, II, 5, 11, 14; *Phér.* 33; ejus e Pleione filia, III, 10, 1, 1; *Hell.* 56; Atlantis filia: Hesperides mala aurea subripiunt, *Phér.* 33 a.
 Atlas, mons in Hyperboreis, II, 5, 11, 2; ad eum hortus deorum, *Phér.* 33 a.
 Atossa, Ariaspæ f. [*Belochi, regis Assyriorum, ut videtur, conjux*]; ejus mores et instituta, *Hell.* 163 a et b.
 Atreus, Pelopis f., cum fratre tenet Mideam, II, 4, 6, 5; pater Menelai, III, 10, 8, 2; et Placiar, III, 12, 3, 11; cum Thyeste Chrysippum interficit, *Hell.* 42; a patre in exilium agitur, *ibid.*; post obitum patris reversus regno potitur, *ibid.*
 Atromus, Herculis e Sratonice f., II, 7, 8, 4.
 Attalus, Sadyattæ nothus, *Xanth.* 19, p. 40.
 Atthis, Cranai e Peliade f. virgo mortua, nomen dat Atticæ, III, 14, 5, 2; alii Erichthonium ejus filium dicunt, III, 14, 6, 2.
 Attica, olim Acte dicta, Cecropia vocatur a Cecrope, cui paret, III, 14, 1, 1; a Neptuno inundatur, *ibid.* § 7; paret Cranai, III, 14, 5, 1; Amphictyoni, III, 14, 6, 1; Erichthonio, *ibid.* § 2; Pandioni I, III, 14, 7, 1; Erechtheo, III, 15, 1, 1; Cecropi II, III, 15, 5, 1; Pandioni II, *ibid.* § 3; a Dioscuris devastatur, *Hell.* 74; ab Amazonibus invaditur, *Hell.* 84; duodecim Atticæ urbes, *Philoch.* 11; Atticæ literæ, *Theop.* 168; Atticæ census quot talentum fuerit, *Philoch.* 151.
 Atymnius, Jovis e Cassiepea f., a Sarpedone amatur, III, 1, 2, 4.
 Atys, pater Lydi et Torrhebi, *Xanth.* 1.
 Audophradates, Lydiæ satrapa, exercitus dux contra Evagoram, *Theop.* 111.
 Auddymon, Citieus, qui Cyprum tenebat, ab Evagora capitur, *Theop.* 111.
 Auge, Alei ex Neæra f., III, 9, 1, 3; ab Hercule compressa Telephum parit, *ibid.* § 4, et II, 7, 4, 1; a patre Nauplio vendenda tradita Teuthranti nubit, II, 7, 4, 2; *Hec.* 345.
 Augeas, Solis al. Elii, al. Phorbantis, al. Neptuni f., II, 5, 5, 1; Argonauta, I, 9, 18, 8; Elidis R., II, 5, 5, 1. Nelei equos abducit, *Phér.* 57; Herculi decimanum gregum partem promittit, si uno die stabulum purgaverit, *Apoll.* *ibid.* § 3; promisso non stat, judicium subit, Herculem et filium Elide pellit, *ibid.* § 4 sq.; in bello contra Herculem a Molionidis adjuvatur, *Phér.* 36; cum filiis cadit, II, 7, 2, 5; pater Epicastes, II, 7, 8, 11.
 Augila, urbs Libyæ, *Ap. fr.* 108.
 Aulis, Lydiæ regio, Sylei sedes, II, 6, 3, 3.
 Αὔλωνες sacri Atheniensium, *Philoch.* 147.
 Aurora, Hyperionis f., I, 2, 2, 2; Astræi conjux, I, 2, 4; ex eo liberi, *ibid.*; rapit Orionem, I, 4, 4; Cephalum, I, 9, 4; ex eo liberi, III, 14, 3, 1; Tithonum, III, 12, 4; ex eo liberi, *ibid.*
 Auses, gens Libyæ, *Ap. fr.* 109.
 Ausigda, insula Libyæ, *Hec.* 300.
 Ausones, populus Italiæ, *Ant.* 8; eorum rex Siculus, *Hell.* 53; ab Iapygibus pulsus in Siciliam transmigrat, *Hell.* 53; quo tempore? *ibid.*
 Autesion, Argiæ pater, II, 8, 2, 9.
 Autachus, Apollinis ex Cyrene f., *Phyl.* 15.
 Autolycus, Mercurii f., I, 9, 16, 8; *Phér.* 63; Argonauta, *ibid.*; Herculis in arte luctandi præceptor, II, 4, 9, 1.
 Autolycus, Polymedes pater, I, 9, 16, 1; Eurysti boves furatur, II, 6, 2, 1.
 Automalaca, urbs Libyæ, *Ap. fr.* 130.
 Automate, Danae f., Busiridis uxor, II, 4, 5, 3.
 Automedusa, Alcatthoi f., Ipiiclis uxor, II, 4, 11, 7.

Autonoe, Danae e Polyxo f., Eurylochi uxor, II, 1, 5, 7.
 Autonoe, Nereis, I, 2, 7.
 Autonoe, Cadmi ex Harmonia f., Aristaei uxor, III, 4, 2, 4.
 Autonoe, Pirei f., Palæmonis mater ex Hercule, II, 7, 8, 12.
 Avernus lacus in Italia, *Tim.* 17.
 Avernuncii Dii, *Ap. fr.* 5.
 Aves fab. Aristophanis quo tempore edita sit, *Androt.* 47.
 Axiopistus, Locrus vel Sicyonius, Canonis et Sententiarum auctor, *Philoch.* 193.
 Ἀξιώπης, *Ap. fr.* 24.
 Azeotæ, gens Troadis, *Hell.* 124.

B.

Babys, i. q. Typhon, *Hell.* 150.
 Bacchæ, a Lycurgo captæ, liberantur, III, 5, 1, 6.
 Bacchus, Jovis e Semele f.; infans a patre traditur Mercurio, et ab hoc Athamanti, III, 4, 3, 4 sq.; a Jove in cervum mutatur, *ibid.* § 9; a Mercurio ad Nymphas Nyseides Dodonæas deferitur, *Pher.* 46; ab his educatur, *ibid.*; propter Junonis timorem Inoi traditur, *ibid.*; vitem invenit, III, 5, 1, 1; terras peragrans ea donat homines, *Pher.* 1. 1.; a Junone in furorem conjectus pererrat Egyptum, Syriam; [ad templum Jovis Dodonæi venit, *Philoch.* 57]; a Proteo excipitur, in Phrygiam venit, a Rhea sanatur, Thraciam peragrat, a Lycurgo male excipitur, *Apoll.* 1. 1.; *Pher.* 1. 1.; ad Thetidem fugit, Lycurgo furorem injicit, Indiam adit, *Apoll.*, *ibid.* § 5 sqq.; Thebas venit, Argivas mulieres furore concitat, III, 5, 2, 1; Tyrrhenos prædones in Delphinæ mutat, III, 5, 3, 1 sq.; cum matre in cælum migrat, *ibid.* § 3; Oenoe vitem dat, I, 8, 1, 1; Icario, III, 14, 7, 3; Dejaniræ pater dicitur, I, 8, 1; Phani et Staphyli, I, 9, 16, 8; ex India duos boves adduxit, quorum Apis alter, alter Osiris sit dictus, *Phyl.* 80; cum Ariadne concumbit, eique dat auream coronam, postea inter sidera collocatam, *Pher.* 106; dux copiarum fuit; quomodo representetur, *Philoch.* 23; ejus sepulcrum Delphis, *Philoch.* 22; quo tempore inter deos relatus sit, *Ap. fr.* 72; ὀϊνόβοος, *Ister* 5; Brisæus vel Bressæus, *Androt.* 59; piscator [?], *Philoch.* 194; rectus [Διόνυσος ὀρθός], *Philoch.* 18; κόβαλος existimandus, *Philoch.* 24; Bacchi τὴν Αἰώναν, *Phanod.* 14.
 Bacis, vates Bæotus, *Theop.* 81.
 Brace, urbs Chaoniæ, *Hec.* 76.
 Bætium, urbs Macedoniæ, *Theop.* 158.
 Balis, herba, quam vim habeat, *Xanth.* 16.
 Balus, equus immortalis, a Neptuno datus Peleo, III, 13, 5, 5.
 Bantii, populus Thraciæ, *Hec.* 146.
 Banus [?] Actæonis canis, III, 4, 4, 5.
 Barbaræ nationes Græcis antiquiores, *Ephor.* 6.
 Bardyllis, Illyrius latro, *Theop.* 35.
 Bæretium, locus ad mare Adriaticum, *Theop.* 261.
 Baris, urbs Asiæ min., *Ephor.* 95.
 Batea, *Hell.* 130.
 Batia, Teucri f., Dardani uxor, III, 12, 1, 5.
 Batia, Nais, OEBall uxor, III, 10, 4, 5.
 Batea locus eminus agri Trojani, *Hell.* 130.
 Baton s. Elattonus, Amphiarai auriga, cum domino in terram descendit, III, 6, 8, 6.
 Bætorum ins. *Ide* Insulæ b.
 Bebrycæ, I, 9, 20, 1; eorum R. Herculem excipit, II, 5, 9, 6; subigitur regio ab Hercule, Lyco datur, Heraclea dicitur, *ibid.*; eorum regio a Mariandyno occupata, *Theop.* 201.

Bebrycia, nomen antiquum terræ Lampsacenorum, *Charon* 7.
 Bechiræ, populus Asiæ, *Hec.* 190.
 Bellerophon, Glauci ex Eurymede f., fratrem invitatus interficit, a Proeto purgatur, II, 3, 1, 1; Sthenebosæ amorem repellit, *ibid.* § 2; a Proeto, ob istius uxoris calumnias, ad Iobsten mittitur, qui eum necaret, *ibid.* § 3; hujus jussu Chimæram occidit, *ibid.* § 4 sq.; Solymos et Amazones vincit, II, 3, 2, 2; Lycios juvenes electos superat, *ibid.*; Iobstæ amicus fit, Philonoe ducit, et isti succedit, *ibid.* § 3.
 Bellicosa urbs [Μάχημος], *Theop.* 76.
 Bellum sacrum, *Ephor.* 151.
 Belus, Libyæ e Neptuno f., II, 1, 4, 2; Egypti R. Archinoen ducit, ejus liberi, *ibid.* § 4; pater Damnūs, *Pher.* 40.
 Benna, una ex quinque curiis Ephesinis, *Ephor.* 3.
 Bennis, senator Bennæ curiæ. *Vide* Benna.
 Benthescyme, Neptuni ex Amphitrite f., Eumolpum educat, III, 15, 4, 2.
 Berecynthus, urbs Phrygiæ, *Xanth.* 5.
 Bessa, urbs Locrorum, *Ap. fr.* 131.
 Bia, Pallantis e Styge progenies, I, 2, 4.
 Bias, Amythaonis f., I, 9, 11, 2; fratris ope Pero ducit, I, 9, 12, 8; *Pher.* 75; et ejus gratia tertiam Argolici regni partem accipit, II, 2, 2, 6; Talai pater, *Pher.* 75.
 Bias, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Bias, Megarorum R., a Pyla interficitur, III, 15, 5, 4.
 Biblus, ex Venere filiam habet Cyprium, *Ister* 39.
 Biskaltæ, bellum gerentes contra Cardianos, quo artificio superiores discesserint, *Charon* 9.
 Bisaltæ lepores bina habent jecora, *Theop.* 137.
 Bistones, Thraciæ pop., ab Hercule vincuntur, II, 5, 8, 4.
 Bisyras, heros Thracicus, *Theop.* 319.
 Bithynia, Amyci mater ex Neptuno, I, 9, 20, 1.
 Bithynis, populo Asiæ minoris, *Ephor.* 80, imperat Phineus, *Pher.* 68.
 Bithys, Lysimachi familiaris, *Phyl.* 6.
 Bitia, Cassopæorum urbs, *Theop.* 228.
 Blepsus, Phocæensis, Codrida, Phocæorum coloniam in Bebrycum terram deducit, *Charon* 6.
 Bodone, urbs Perrhæbica, *Ap. fr.* 1.
 Boedromia, quando instituta, *Philoch.* 33.
 Bæotarchi, Coronensibus auxiliantur, *Ephor.* 153.
 Bæoti, ad gymnasticam artem se applicant, *Ephor.* 5; de finibus contra Athenienses belligerant, Xantho rege, *Ephor.* 25; Dodonæum oraculum consulunt, *Ephor.* 30; antistitem in rogum conjiciunt, *ibid.*; Tripodes quotannis Dodonam mittunt, *Ephor.* 30; literas et cum hominibus consuetudinem negligunt, solius bellicæ virtutis studiosi, *Ephor.* 67; cum Megarensibus Heracleam Ponticam conduunt, *Ephor.* 83; Mariandynorum terram tenent, *Ephor.* 83; eorum cum Arcadibus de finibus contentio, *Pher.* 86.
 Bæotia, regio ad imperium obtinendum optime comparata, sed propter incolarum institutiones et disciplinam ejus potentia durare non potuit, *Ephor.* 67; a Bæoto vel a Cadmi bove nominata, *Hell.* 8; prius Aonia dicta, *Hell.* 8; Athamanti paret, I, 9, 1, 1.
 Bæotus, Itoni aut Neptuni ex Arne f., a se Bæotiam nominavit, *Hell.* 8.
 Bolbitine, urbs Egypti, *Hec.* 285.
 Bollæus, oppidum Eolicum prope Chium, in quo Homerus aliquantum temporis degit, *Ephor.* 165; *Androt.* 53.
 Bolus, pater Epimenidis, *Theop.* 69.
 Boul Genil poculum, *Ap. fr.* 185.
 Boreade, Boreæ filii, I, 9, 16, 8; Harpyias tollunt, I, 9, 21, 5 sq., *Pher.* 69; al. eas persequentes pereunt, al. ab

Hercule interficiuntur, III, 15, 2, 2.
 Boreas, Astraei f., Orithyiam rapit, III, 15, 1, 2; *Acus*. 23; *Philocho.* 30; ex ea liberi, III, 15, 2, 1; *Acus*. 23; Philoneum punit, *ibid.* § 3; Boreas ventus, *Acus*. 3.
 Boreas, Actaeonis canis, III, 4, 4, 6.
 Borus, Perieris f., Polydoram, Pelei f. ducit, III, 13, 1, 2.
 Borus, Periclymeni f., *Hell.* 10; e Lysidice pater Penthili, *ibid.*
 Borysthenes, fl., *Hell.* 172; *Ephor.* 78.
 Boryza, urbs Persica ad Pontum, *Hec.* 140.
 Bos septimus, *Clitod.* 16.
 Bosporus, unde dictus? II, 1, 3, 5; *Ephor.* 79; *Phyl.* 70.
 Bosporus Cimmerius, *Hell.* 92, 84.
 Botrys, Sculus scriptor obscenus, *Tim.* 141.
 Breaia, Cinyrae e Metharme f., III, 14, 3, 4.
 Brasidas, Scionaros adduxit, ut ab Atheniensibus deficerent *Philocho.* 107.
 Brea, urbs Thraciae, *Theop.* 157.
 Brettia, antiquum nomen Italiae, *Ant.* 5.
 Brettios, urbs Tyrrhenorum, *Ant.* 5.
 Brettios, Herculis filius, *Ant.* 5.
 Briareus, Centimanus, I, 1, 1, 1; unus Tritopatorum, *Clitod.* 19.
 Briseus, Bacchus unde appellatus sit, *Androt.* 59.
 Broenialia, tibicina, pellex Phaylli, *Theop.* 182.
 Bromius, Egypti e Caliande f., Euroto ducit, II, 1, 5, 7.
 Brontes, Cyclops, I, 1, 1, 1; ejus filios occidit Apollo, *Pher.* 76.
 Brutii, in Italia. Antiochus nullum facit Lucanorum et Brutiorum discrimen, *Ant.* 6.
 Bryce, Danae e Polyxo f., Chthonii uxor, II, 1, 5, 7.
 Bryllium, urbs in Propontide, *Ephor.* 86.
 Bryson, Heracleota, *Theop.* 279.
 Brystacia, urbs Cenotrorum, *Hec.* 31.
 Brytium, a Scythia et Thracibus bibitur, *Hec.* 123; *Hell.* 110.
 Bubastus, urbs Egypti, *Theop.* 121.
 Bucheta, in Epiro urbs Cassopaeorum, *Theop.* 228; *Philocho.* 186.
 Bucolion, Lycanion f., II, 1, 5, 7.
 Bucolion, Laomedontis e Calyba Nympha f., III, 8, 1, 3.
 Bucolus, Herculis e Marae f., II, 7, 8, 7.
 Bucolus, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule necatur, *ibid.* § 3.
 Budorum sive *Budarum*, promontorium juxta Salaminem *Ephor.* 66.
 Buleus, Herculis ex Eleuchia f., II, 7, 8, 6.
 Buphia, vicus Sicyoniae, *Ephor.* 145.
 Buphonia, festum Atheniensium, *Androt.* 13.
 Buprasia, *Pher.* 36.
 Bura, urbs Cometae ortu mersa, *Ephor.* 142.
 Busiris, Egypti f., Automaten ducit, II, 1, 5, 3.
 Busiris, Neptuni f., Egypti R. advenas mactat, ab Hercule occiditur, II, 5, 11, 7 sq.; *Pher.* 33 et 33 f.
 Butes, Teleontis f., I, 9, 16, 8; a Venere in Lilybaeum deportatur, I, 9, 25, 1.
 Butes, Pandionis e Zeuxippe f., III, 14, 8, 1; Minervae, Neptuni et Erichthonii sacerdos, III, 15, 1, 1; Chthoniam ducit, Erechthei filiam, *ibid.* § 3.
 Butthia, urbs Ioniae, *Theop.* 307.
 Buthrotus, urbs in sinu Ionio, *Hec.* 75.
 Bybastus, urbs Cariae, *Ephor.* 88.
 Byblis, in Syria, II, 1, 3, 8.
 Byblus coronaria, *Theop.* 11.
 Bymazus, urbs Paenonum, *Ephor.* 148.
 Byzantii, Bithynorum domini, *Phyl.* 10 a.; eorum mores, *Theop.* 65; *Phyl.* 10.

C.

Cabalis, urbs Ioniae, *Hec.* 223.
 Cabassus, urbs Lyciae, *Hell.* 105.
 Cabassus, urbs Thraciae supra Haemum sita, *Hec.* 144.
 Cabira, Protei f., e Vulcano mater Camilli, *Acus.* 6; Cabirorum, *Pher.* 6.
 Cabiri, Camilli filii, gignunt Cabiridas Nymphas, *Acus.* 6; in Lemno et Imbro culti, *Pher.* 6.
 Cabiridae, Nymphae e Cabiris ortae, *Acus.* 6.
 Cabyle, Thraciae locus, *Theop.* 246.
 Cadmea vulpes a Jove lapsa facta, II, 4, 7, 2.
 Cadmus, Agenoris ex Telephassa f., III, 1, 1, 3 (ex Argiope, *Pher.* 40.); a patre Europam sororem quaerere jubetur, *ibid.* § 6, *Pher.* 42; invenire nequit, Thraciam petit, *ibid.* § 8; oraculum accipit de condenda urbe, III, 4, 1, 1; cum variorum hominum manu ex Phoenicia Thebas venit, *Androt.* 28; Martis jussu (*Hell.* 2) draconem necat, *Apoll.* I. I. § 4; *Hell.* 8; cujus dentibus sparsis nascuntur Sparti, *Apoll.* *ibid.*; *Pher.* 44; eorum quinque tantum fuerunt, *Hell.* 2; Marti servit, III, 4, 2, 1; *Hell.* 8; regnum accipit, *Apollod.* *ibid.* § 2; ejus nuptiae cum Harmonia (quam Samothraciam praeternavigans rapuerat, *Ephor.* 12.), *ibid.*; *Hell.* 8; dona nuptialia, *ibid.* § 3; *Pher.* 45; cum uxore Thebis relictis in Illyricum abijt; Encheleusium contra Illyrios dux, hos superat; eorum R. sit, Illyrium gignit, cum Harmonia in serpentem mutatus, in Elysio degit, III, 5, 4, 1 sq.; Cadmi et Harmoniae sepulcrum, *Phyl.* 40 b; Cadmus literarum inventor, *Hec.* 361; *Ephor.* 128.
 Cadmi appellatur Prienienses, *Hell.* 95.
 Κάδοξ, veteribus dicebatur amphora, *Philocho.* 155 a.
 Caeneus, Coronae f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Caeni, gens Thraciae, *Ap. fr.* 64.
 Caecinum, oppidum Italicum, *Phil.* 10.
 Caicus, fluvius, *Xanth.* 8.
 Calais, Boreae f. ex Orithyia, Argonauta, I, 9, 16, 8; *Acus.* 23; cum Iasone navigans, Harpyias tollit, I, 9, 21, 5, sq. al. perit, al. ab Hercule interficitur, III, 15, 2, 2; *Acus.* 24.
 Calamenthe, vel Calaminthe, urbs Libyae, *Hec.* 312.
 Calatha, urbs prope Herculis columnas, *Hec.* 3; eandem Calathusam dicit *Ephorus* 42.
 Calatiae, gens Indica, *Hec.* 177.
 Calauriam, insulam ante Troezenem, pro Delo a Latorae Neptunus accipit, *Ephor.* 58.
 Calchas, Thestoris filius, *Pher.* 70; ejus de Troja sine Achille non capienda vaticinium, III, 13, 8, 1; ejus a Troja reditus, *Theop.* 112; Mopsos quaestionem proponit, qua soluta praee animi aegritudine moritur, *Pher.* 95.
 Caliande (Caliadne), Nympha, Egypti conjux, II, 1, 5, 7.
 Calice, ex Ethlio mater Endymionis, *Pher.* 80.
 Calliarus, urbs Locrorum, *Hell.* 22.
 Calliarus, Oedecoci ex Laonome f., urbem cognom. condit, *Hell.* 22.
 Callias, Temeni f., cum fratribus patrem interficiendum curat, II, 8, 5, 3.
 Callias, archon, *Philocho.* 116. ¶
 Callichorus, fons, I, 5, 1, 2.
 Callicles, Atheniensis, *Theop.* 108.
 Callicyrii servi Geomoros Syracusis expellunt, *Tim.* 56.
 Callidice, Danae e Crino f., Pandionis uxor, II, 1, 5, 9.
 Calligenia, i. q. Tellus, *Ap. fr.* 22.
 Callinicus, *Vide* Hercules.
 Calliope, Musa, I, 3, 1, 5; ejus liberi ex Aeagro, I, 3, 2, 1.
 Callipidae, gens Scythica, *Hell.* 172.
 Callirrhoe, Acheloi fl. f., Alcmaeonis uxor, dona nuptialia priori hujus conjugii data poscit, III, 7, 5, 6; Tegeam du-

- citur, *ibid.* § 9; a Jove amata, impetrat, ut filii sui repente adulti fratrem ulciscantur, III, 7, 6, 1, *sq.*
- Callirrhoe, Scamandri f., Trois uxor, III, 12, 2, 2.
- Callirrhoe, Oceani f., Geryonis mater, III, 5, 10, 2.
- Callisthenes, historicus, Alexandri animum adulando corripit; merito pœnas luit, *Tim.* 142, 143.
- Callisto, al. Lycaonis, (*Charon* 13), al. Nyctei, al. Cetei (*Pher.* 86) f., al. Nympha [Dianæ amica, cum Jove consuescit, III, 8, 2, 2 *sq.*; in ursam mutata, Dianæ telis confoditur; inter sidera relata, ἀρκτος vocatur, *ibid.* § 3 *sq.*, ejus filius Arcas, *ibid.* § 7.
- Callisto, sacerdos Junonis Argivæ quo tempore Troja capta est, *Hell.* 144.
- Callistratus, Callicratis filius, demagogus, auctor vocabuli συντρέχεις pro πόποι usurpati, *Theop.* 97; ejus indoles, *Theop.* 95.
- Callistratus Samius mutatam Grammaticam Atheniensibus tradidit, *Ephor.* 128.
- Calpe, urbs Bithynorum, *Theop.* 17.
- Calybe, Nympha, Bucolionis mater e Laomedonte, III, 12, 3, 11.
- Calyce, Lynceo sponsa sorte obtigit, II, 1, 5, 4.
- Calyce, Æoli f., 7, 3, 4; Aethliuxor, I, 7, 5.
- Calydna, insula et urbs, *Androt.* 21; *Apoll. fr.* 171.
- Calydon, urbs, *Hell.* 3.
- Calydon, Etoli f., ejus ex Æolia filiae, I, 7, 7.
- Calydonii apri venatio, I, 8, 2, 3 *sq.*; eo tempore, quo Hercules Omphalæ serviebat, facta dicitur, II, 6, 3, 5.
- Calydoniorum bellum cum Curetibus, I, 8, 3, 2.
- Calypso, Nereis, I, 2, 7.
- Camareni, Arabum insulae, *Hec.* 263.
- Camarina, a Gelorum tyranno diruta, post a Gelois restaurata, *Tim.* 91 a; *Phil.* 17.
- Cambletes, Lydorum rex, qui uxorem suam devoravit, *Xanth.* 12.
- Camblitas. *Vide* Cambletes.
- Cambyses, Cyri, Marphii et Memphidis pater, *Hell.* 164, 165.
- Camilus, Vulcani et Cabiræ f., pater Cabirorum, *Acus.* 6.
- Campania, ab Opicis sive Ausonibus habitata, *Ant.* 8.
- Campe, Cyclopus et Centimanorum in Tartaro custos, a Jove necatur, I, 2, 3.
- Canace, Æoli f., I, 7, 3, 4; ejus e Neptuno filii, I, 7, 4, 2.
- Candalus, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
- Καννύβοι, a quo primum lectæ, *Philoch.* 25.
- Canes Marti immolati, *Ap. fr.* 13; Canis ne in arcem ascendat apud Athenienses cavetur, *Philoch.* 146; canis Procridis, *Ister* 18; Alexandri, *Theop.* 334. Canes minorum valde amantes, *Philoch.* 84.
- Canethus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Canobus, urbs Ægypti, *Hec.* 288.
- Cantharolettron, locus Thraciæ, unde dictus? *Theop.* 286.
- Canthele, urbs Libyphœnicum (eadem, ut videtur, quæ Canthella), *Hec.* 310.
- Canthella, urbs circa Carthaginem, *Hec.* 309.
- Canthilæ in sacris, *Philoch.* 175.
- Canytia, civitas Syrorum, *Hec.* 261.
- Capæ, urbs Hellespontia, *Androt.* 7.
- Capaneus, Hipponoi f. Argivus, unus e septem ducibus cum Adraсто contra Thebas proficiscitur, III, 6, 3, 2; Thebarum muros jam adscendens a Jove fulmine ictus cecidit, III, 6, 7, 9; ejus uxor Evadne cum marito comburit, III, 7, 1, 5; ab Esculapio e mortuis suscitatus dicitur, III, 10, 3, 12; Stheneli pater, III, 7, 2, 5.
- Cappadoces, Amium coloniam deducunt, *Theop.* 202.
- Capriene, vel Caprie, insula Italiæ, *Hec.* 29.
- Capus, urbs Italiæ, *Hec.* 27.
- Capys, Assaraci f., Anchisæ pater e Themioe, III, 12, 2, 4.
- Carambis, promontorium Paphlagoniæ, *Ephor.* 84.
- Caranus, Phidonis filius; ab Hercule undecimus, a Tem no septimus, *Theop.* 30.
- Carchedon, Carthaginis conditor, *Phil.* 50.
- Carchesium, a Jove Alcmenæ datum concubitus pretium, *Pher.* 27.
- Carcinitis, urbs Scythica, *Hec.* 513.
- Carcinus, Naupactius, Naupacticorum carminum auctor, *Charon* 5.
- Cardesus, urbs Scythiæ, *Hec.* 157.
- Cardiani equos ad tibiæ cantum saltare docent. A Bisaltis superantur, *Charon* 9.
- Cardytus, urbs Syriæ, *Hec.* 262.
- Cares, populus Asiæ minoris, *Ephor.* 80; quas regiones in Ionæ parte maritima tenuerint, *Pher.* 111; ex Ionæ pulsi, *Pher.* 111, primi mercenariam militiam exercuerunt, *Ephor.* 23; Marti canes immolant, *Ap. fr.* 13; barbarilingue, *Apoll. fr.* 177.
- Carides, oppidum in Chio ins., *Ephor.* 34.
- Καρύων τείχος, urbs Libyæ, *Ephor.* 96.
- Carina coloniam deducit Ephesum, nomenque dedit uni ex quinque curiis Ephesinis, *Ephor.* 31.
- Caris, sic appellabatur Cos, *Hell.* 103.
- Carius, Jovis ex Torthebia filius, *Xanth.* 2; Lydos carmina lyrica edocuit, *ibid.*
- Carius, mons Torthebidis, *Xanth.* 2.
- Carne, urbs Phœniciæ, *Ister* 58.
- Carnea, certamina musica, in quibus primus vicit Terpander, *Hell.* 122; festum Doricum, a quo institutum? *Theop.* 171.
- Carneadis ætas, *Ap. fr.* 102.
- Carnus, Phœnicis f., *Ister* 58.
- Carnus vates, ab Heraclidis interfectus, postea pro deo cultus, *Theop.* 171.
- Caroscepi, locus Thraciæ, *Theop.* 253.
- Carpasia, urbs Cypri, *Hell.* 147; *Theop.* 93.
- Carpides, populus ad Istrum, *Ephor.* 78.
- Carleron, Lycaonis f. III, 8, 1, 3.
- Carthaginienses, quo mensis die a Timoleonte in Sicilia victi sint, *Ephor.* 9, a.
- Carthago, quando et a quibusnam condita sit, *Phil.* 50; *Tim.* 21.
- Carya, locus Laconicæ, *Theop.* 266.
- Caryanda, urbs Cariæ, *Hec.* 228.
- Casius, Syriæ mons, I, 6, 3, 7.
- Caspapyrus, urbs Gandararum, gentis Indicæ, *Hec.* 179.
- Caspiae portæ, *Hec.* 171.
- Cassandra, Priami ex Hecuba f., cum Apolline congressuram se pollicetur; arte vaticinandi accepta, promisso non stat; quamobrem fide privatur, III, 12, 5, 11.
- Cassanorus, urbs Ægypti, *Ephor.* 147.
- Cassiepea, Cephei uxor cum Nereidibus de formæ præstantia certans, Æthiopæ malum parat, II, 4, 3, 3.
- Cassiepea, Phœnicis uxor, mater Phinei Agenoridæ, *Pher.* 41; Atymnii mater e Jove; III, 1, 2, 4.
- Cassopæorum urbes, *Theop.* 228.
- Castor, Lacedæmonius, Jovis (Tyndarei) e Leda f., III, 10, 7, 1; *Pher.* 29; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; bellicæ arti studet, III, 11, 2, 1; Herculi armorum tractandorum magister, II, 4, 9, 1; prædam ex Arcadia agens, III, 11, 2, 3, a Lynceis occiditur, cum fratre immortalitatem consequitur, *ibid.* § 4 *sq.*; ejus ex Hilaira progenies, *ibid.* § 2; Castoris et Pollucis apotheosis, *Ap. fr.* 72.
- Catacecaumene, Asiæ regio, quæ sit ejus magnitudo et natura, *Xanth.* 4.
- Catana, urbs Siciliæ, *Hec.* 24.

Catanira, urbs, *Theop.* 199.

Catanni, populus juxta mare Caspium, *Hec.* 169.

Κατωμαχοφοροι, Sicyniorum aervi, unde dicti, *Theop.* 195.

Catreus, Minols e Pasiphae f., III, 1, 2, 6; ejus liberi, III, 2, 1, 1; oraculum, quod accipit, se ab uno e filiis occisum iri, celat, *ibid.* § 2; Aeropen et Clymenen vendi jubet, III, 2, 2, 1; a filio ignaro trucidatur, *ibid.* § 5.

Caucasus mons, I, 6, 3, 7; I, 7, 1, 2; I, 9, 23, 2; II, 5, 11, 12; *Hec.* 186; ad hunc fugit Typho, *Pher.* 14.

Caucon, Lycaonis f., III, 8, 1, 1; *Hec.* 375.

Caulici, populus ad sinum Ionicum, *Hec.* 60.

Caulonia, urbs Italiae, *Hec.* 52.

Cebren, urbs Troadis, Cumanorum colonia, *Ephor.* 22.

Cebren fl., pater Oenone, III, 12, 1, 6; Asteropes, III, 12, 5, 2.

Cebriones, Priami f., III, 12, 5, 13.

Cecropia, ita a Cecrope dicta Athenae, III, 14, 1, 1.

Cecrops αὐτόρθεος, ejus forma, III, 14, 1, 1; cur διωγός nominetur, *Philoch.* 10; primus Atticae R., *ibid.*; sub eo certamen Neptunum inter et Minervam, *ibid.* § 3; haud fuit ejus certaminis iudex, *ibid.* § 5; ejus ex Agraule progenies, III, 14, 2, 1; *Hell.* 69; *Philoch.* 14; quomodo Atheniensium numerum cognoverit, *Philoch.* 12; duodecim Atticae urbes in unam contrahit, *Phil.* 11; primus in Attica Saturno et Opi aram statuit, *Philoch.* 13; ejus sepulcrum in arce Athenarum, *Ant.* 15.

Cecrops II. Erechthei f. natu major, III, 15, 1, 2; patri succedit, III, 15, 5, 1; Pandionis II. e Metiadusa pater, *ibid.* § 2.

Cedreae, urbs Cariae, *Hec.* 234.

Celaeus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.

Celæno, Danae e Crino f. Hyperbii uxor, II, 1, 5, 9.

Celæno, Atlantis e Pleione f., III, 10, 1, 1; mater Lyci e Neptuno, *ibid.* § 3; *Hell.* 56.

Celenderis, Ciliciae urbs, a Sandaco condita, III, 14, 3, 3.

Celeus, Eleusiniorum R. Cererem hospitio excipit; I, 5, 1, 3; III, 14, 7, 3; frumentum urhibus distribuit, *Philoch.* 28.

Celeustanor, Herculis e Laothoe f., II, 7, 8, 4.

Celeutor, Agrii f. I, 8, 6, 1.

Celtæ inter deos maxime Dioscuros venerantur, *Tim.* 6; quam terræ partem teneant, *Ephor.* 38; Celticam regionem nimis magnam facit *Ephor.* 43; Celtarum mores, *Ephor.* 43, 44.

Cenæum, Euboeae promontorium, II, 7, 7, 9.

Centauri ab Hercule fugantur, II, 5, 4, 4; Peleum persequuntur, III, 13, 3, 8.

Centimani, Coeli e Terra filii, I, 1, 1, 1; a patre vincti in Tartarum demittuntur, I, 1, 2; a Titanibus liberantur, a Crono iterum depelluntur donec Jupiter eos liberat, I, 2, 1, 2; eosque Titanibus inclusis custodes dat, *ibid.* § 4.

Ceorum oppidum neque meretrices neque tibicinas patitur, *Phyl.* 42.

Cephalenia ins., *Acus.* 30; Cephaleniam Dulichium dicit *Hell.* 108; a Cephalo dicta, II, 7, 4, 5.

Cephalus, Mercurii ex Herse f. ab Aurora rapitur, in Syriam ab ea delertur, III, 14, 3, 1.

Cephalus, Deionis e Diomede f. ducit Procrin, I, 9, 4; III, 15, 1, 3; ab Aurora rapitur, I, 9, 4; Amphitryoni canem dat, II, 4, 7, 2; contra Teleboas proficiscitur, *ibid.* § 3; horum insulas cum Eleo accipit, urbem condit, *ibid.* § 5; uxoris adulterium nescit, III, 15, 1, 4; cum ea reconciliatur, *ibid.* § 6; imprudens eam interficit, *ibid.* § 8; *Hell.* 83; *Pher.* 77; in Areopago causam dicit, *Hell.* 83; exilio punitur, *Apoll.* I. I.

Cephenes, *Hell.* 160.

Cepheus, Beli f., II, 1, 4, 4; Ethiopum R., II, 4, 3, 2; Andromedam f. celo devorandam exponit, Perseo liberatori despondet, II, 4, 3, 5.

Cepheus, Arcas, Lycurgi f., apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; *Hell.* 59.

Cepheus, Alei ex Næara f., III, 9, 1, 3; Argonauta, I, 9, 16, 8; Tegæ R. cum filiis XII Herculis socius contra Lacedæmonem perit, II, 7, 3, 5.

Cephisodotus, Alopeconnesum obsidens ab imperio remotus est, *Androl.* 17.

Cephiassus, fl. Boeotiae, *Theop.* 264.

Cephisus, Diogeniae pater, III, 15, 1, 2.

Ceramei, demus Acamantidis tribus, *Philoch.* 72.

Ceraunii montes, *Theop.* 140; *Apoll.* I, 9, 25, 4.

Cerberus, ejus forma, II, 5, 12, 1; ab Hercule ex inferis ad Eurystheum ducitur et remittitur, *ibid.* § 9; immanis serpens fuit, quem Hercules ad Eurystheum pertraxit, *Hec.* 346; canis fuit Edonei, regis Molossorum, *Philoch.* 46.

Cercaphus, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.

Cercestes, Egypti e Phœnissa f. Dorium uxorem habet, II, 1, 5, 5.

Cercetæi, gens Asiae, *Hell.* 109; *Hec.* 185.

Cercidas, Arcas, fautor partium Macedoniarum, *Theop.* 131.

Cercopes, Ephesi accolæ, vinculis dantur ab Hercule, II, 6, 3, 1.

Cercyon, pater Alopæ, *Hell.* 68; *Pher.* 107; ejus filia a Theseo abducta, *Ister* 14; *Pher.* 109.

Cercyra, Asopidis e Neptuno, Phæacis mater, *Hell.* 45.

Cercyra insula prius Drepane et Scheria nominata, *Hell.* 45. V. Corcyra.

Ceres, Croni e Rhea f., a patre devoratur, I, 2, 5; Proserpinam raptam quaerit, Eleusinem venit, a Celeo excipitur; Demophontem immortalem reddere conata, impeditur; Triptolemo curram cum draconibus et hordeum dat, I, 5, 1, 1 sq.; Erinnyis forma cum Neptuno congressa, Arionem parit, III, 6, 8, 7; Ascalaphum in bubonem mutat, II, 5, 12, 9; ab Iasio amatur, III, 12, 1, 1; Isis dicitur Egyptiis, II, 1, 3, 8; Cereris festum, Arcadia, *Ap. fr.* 8; Ceres coronatur myrto et smilace, *Ister* 25; Cereris matris templum in Agris ad Athenas situm, *Clitod.* 1; Ceres ὄρεα (montana), ejus sacrum ad Sangarium fluvium, *Xanth.* 7.

Cerne insula, *Ephor.* 96 a.

Certhe, Thespiae f., Iobæ mater ex Hercule, II, 7, 8, 1.

Cerva cornuta ex Istria, *Pher.* 31 a.

Κέρκυρα, ap. Athen., *Clitod.* 17.

Cerynitis cerva, Dianæ sacra, ab Hercule capitur, II, 5, 3, 1 sq.

Ceteus, pater Callistus, III, 8, 2, 2; *Pher.* 86.

Ceteus, homo pinguissimus, *Ephor.* 67.

Ceto, Ponti f., I, 2, 6; ejus e Phorco liberi, *ibid.*

Ceto, Nereis, I, 3, 7.

Ceuthonymus, Menotti pater, II, 5, 12, 7.

Ceyx, Luciferi f. Halcyonem ducit, I, 7, 4, 1; cum ea in avem mutatur, *ibid.*

Ceyx, Trachinis R. Herculem excipit, II, 7, 6, 4; Hippasi pater, II, 7, 7, 8; Heraclidas excipit, II, 8, 1, 1; Heraclides regnum suum relinquere jubet, *Hec.* 353.

Chabrias in Egypto quam Athenis vivere maluit, *Theop.* 117.

Chadesiae Amazones unde dictæ, *Hec.* 351.

Chæron, Apollinis et Thersis filius, a quo Chæronea, *Hec.* 87; *Hell.* 49.

Chæronea, urbs Boeotiae, *Ap. fr.* 55; ad fines Phocidis,

- prius Arne vocata, *Hell.* 87; urbs Orchomeniorum ab Atheniensibus capta, *Hell.* 49.
- Chætus, Ægypti ex Arabia f. Asteriam ducit, II, 1, 5, 4.
- Chalæum, urbs Locrorum, *Hec.* 83.
- Chalastra, urbs Thraciæ, *Hec.* 116.
- Chalbes, præco Busiridis, ab Hercule interfectus, II, 5, 11, 9; *Pher.* 33.
- Chalcæ, urbs Thessaliæ, *Theop.* 36.
- Chalce, urbs Thessaliæ, *Theop.* 50. V. Chalcæ.
- Chalciope, Ætæ f., Phrixi uxor, I, 9, 1, 7.
- Chalciope, Rhexenor f., Ægei uxor, III, 15, 6, 2.
- Chalciope, Eurypyli f., Thessali ex Hercule mater, II, 7, 8, 11.
- Chalcedon urbs, *Theop.* 7.
- Chalcedoniorum mores, *Theop.* 65.
- Χαλκεία, festum Atticum in honorem Vulcani, *Phanod.* 22.
- Chalcetorium, urbs Cretæ, *Ap. fr.* 65.
- Chalcidenses a Zancleis advocati, *Ant.* 10; cum Naxiis in Siciliam colonias deducunt, *Hell.* 50; Naxum condunt, *Ephor.* 52.
- Chalcidenses legatos mittunt ad Philippum, *Theop.* 139; Chalcidensium in Thracia vivendi ratio, *Theop.* 149.
- Chalcidenses bellum gerunt contra Chaliros, Orchomenios, Thebanos, *Theop.* 237.
- Chalciope, Rhexenor f., uxor Ægei, *Phanod.* 3 a.
- Chalciope, Eurypyli filia, ex Hercule parit Thessalum, *Pher.* 35.
- Chalciope (Ætæ f., Phrixi uxor) etiam Euenia et Iophasa nominatur, *Pher.* 54.
- Chalcia, urbs Eubœæ, prius Eubœa appellata, *Hec.* 105, *Hell.* 50.
- Chalcis, Etoliæ mons, *Ap. fr.* 168.
- Chalcis, Etoliæ urbs, *Ap. fr.* 168.
- Chalcodon, Ægypti ex Arabia f. Rhodium ducit, II, 1, 5, 4.
- Chalcodon, Elephenoris pater, III, 10, 8, 2.
- Chalcodon, Cous, Herculem vulnerat, II, 7, 1, 2.
- Χαλκούς ὁδός, *Ap. fr.* 33; *Ister* 30.
- Chaldeorum ante diluvium imperium, *Ap. fr.* 67; Chaldae Choehen tenent, *Hell.* 160.
- Chalia, urbs Boeotiæ, *Theop.* 237.
- Chalisia, urbs Libyæ, *Ephor.* 96.
- Chalybes, gens circa Pontum, *Hec.* 195; *Ephor.* 82, 80.
- Chandane, urbs Iapygiæ, *Hec.* 56.
- Chandanace, urbs Persica, *Hec.* 181.
- Chaones, Epiri gens, *Theop.* 227; *Hell.* 52.
- Chaonia terra, *Hec.* 74.
- Chaos, primum rerum principium, *Acus.* 1.
- Charadrus, portus et navale Ciliciæ, *Hec.* 251.
- Chares in Sigæo vitam degere quam Athenis malebat, *Theop.* 117; quanam pecunia publicum Atheniensibus epulum præbuerit, *Theop.* 183; ejus mores, *Theop.* 238.
- Chariclo, Nympha, Tiresiæ mater ex Evere, Minervæ amica, III, 6, 7, 1; *Pher.* 50.
- Charidemus Orita ab Atheniensibus civitate donatus; ejus mores, *Theop.* 155; legatus Atheniensium ad Philippum missus, *Theop.* 189.
- Charimata, populus Asiæ, *Hec.* 109, 185.
- Chariphemus, Philoterpe f., *Hell.* 6.
- Charmus, Atheniensium polemarchus, filiam Hippiae uxorem dedit, *Clitod.* 24.
- Charops, Oeæ maritus, *Philoch.* 75.
- Charybdis, ab Argonautis trajectitur, I, 9, 25, 2.
- Chelidonii, gens Illyrica, *Hec.* 67.
- Chelonia, Leutychidis filia, Cleonymum maritum desepxit Acrotati, Arei f., amore deperiens, *Phyl.* 48.
- Chennia, insula mobilis in Butis Ægypti, *Hec.* 284.
- Cherias, puer talitro ab Hercule occisus, *Hell.* 3.
- Chersicrates Bacchiada Corcyram condidit, *Tim.* 53.
- Chersidamas, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Chersidamas, Pterelai f., II, 4, 5, 6.
- Chersiphron primus templum Dianæ Ephesiæ exstruxit, *Tim.* 137.
- Chersonesus, urbs in Thracia, *Hec.* 135.
- Chesium, Ioniæ oppidum, *Ap. fr.* 49.
- Chi, populus Asiæ juxta Bechiros, *Hec.* 190.
- Chii primi fecerunt vinum nigrum, ab Oenopione edocti, *Theop.* 295; primi post Thessalos et Lacedæmonios servis usi, *Theop.* 134; Alexandri ad eos literæ, *Phyl.* 41.
- Chimæra, Typhonis et Echidnæ progenies, ejus forma, II, 3, 1, 6; ab Amisodaro educata, *ibid.*; a Bellerophonte occiditur, I, 9, 3, 1.
- Chione, Niobæ filia, *Pher.* 102 b.
- Chione nympha, *Hec.* 99.
- Chione, Boreæ ex Orithyia f., III, 15, 2, 1; Eumolpum e Neptuno partum, III, 15, 4, 1, in mare dejicit, *ibid.*
- Chirimachus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
- Chiro, Boeotarchus, *Ephor.* 153.
- Chirogasteres nominantur Cyclopes, qui Præto Tiryntem muniverunt, *Hec.* 359.
- Chiron, Centaurus, Croni f., I, 2, 4; δειρής, *Pher.* 2; a Lapithis Pelio monte pulsus, ad Maleam habitat, II, 5, 4, 5; ab Hercule transigitur, *ibid.*; mori ut possit, immortalitatem Prometheo cedit, *ibid.* § 6; Actæonem educat, III, 4, 4, 1; Actæonis canes placat, *ibid.* § 4; Esculapium docet artem medendi et venandi, III, 10, 3, 10; *Pher.* 8; Peleo consilium dat, jaculum præbet, III, 13, 5, 4 sq.; Achillem educat, III, 13, 6, 3; Peleum servat, III, 13, 3, 8; Endeidis pater, III, 12, 6, 8.
- Chius, insula, I, 4, 3, 3; olim a Lelegibus occupata, *Pher.* 111; insula et urbs, unde nomen acceperit, *Hec.* 99.
- Chius, insula Nili, *Hec.* 286.
- Chius, Oceani fillus, *Hec.* 99.
- Chilamys et Chlæna differunt, *Phyl.* 73.
- Chloris, Amphionis e Niobe (e Persephone, *Pher.* 56) f., Dianæ telis elabitur, Nelei conjux, III, 5, 6, 5; I, 9, 9, 1; *Hell.* 10.
- China, nomen antiquum Phœniciæ, *Hec.* 254.
- Chœnicometræ appellati sunt Corinthii, *Tim.* 48.
- Chœrades, eadem quæ Gymnasiæ insulæ, *Tim.* 31.
- Chœrades, urbs Mossynæcorum in Asia, *Hec.* 193.
- Choes, festum, ejus origines, *Phanod.* 13; *Ap. fr.* 28.
- Chones, gens Oenotrica, *Ant.* 6; *Ap. fr.* 173.
- Chonia in Italia, *Ant.* 6.
- Chorasmia, urbs Asiæ, *Hec.* 173.
- Chorasmii, populus Asiæ, *Hec.* 173.
- Chori virginum a Philammone, chori cyclici ab Arione primum instituti, *Pher.* 63; *Hell.* 85.
- Chremes, Hyperboli demagogi pater, *Theop.* 102.
- Chromius, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Chromius, Pterelai f., II, 4, 5, 6.
- Chromius, Gelonis affinis et familiaris, *Tim.* 84, 85.
- Chrysaor, Neptuni e Medusa f., Geryonis pater, II, 4, 2, 12.
- Chryse, Phlegyæ mater, III, 5, 5, 3.
- Chryse, soror Xenopitheæ, a Lacedæmonis interfecta, *Theop.* 268.
- Chryseis, Theopil f., Onesippi ex Hercule mater, II, 7, 8, 3.
- Chryseæ, Minos e Paria f., III, 1, 2, 6; cum fratribus Parum tenet, II, 5, 9, 3; ab Hercule occiditur, *ibid.* § 4.
- Chrysippe, Danal e Memphide f., Chrysippi uxor, II, 1, 5, 6.

- Chrysippus, Egypti e Tyria f. Chrysippen ducit, II, 1, 5, 6.
 Chrysippus, Pelopis f. a Laio rapitur, III, 5, 5, 12; ab Atreo et Thyeste interficitur, *Hell.* 42.
 Chrysippi philosophi mors, *Ap. fr.* 101.
 Chrysopelea, Nympha, Arcadis pellex, III, 9, 1, 1.
 Chrysopolis, in Bithynia urbs, *Ephor.* 145; *Theop.* 7.
 Chthonia, Erechthel e Praxithea f., III, 15, 1, 1, *Phan.* 3; Butae uxor, *ibid.* § 3.
 Chthonius, Egypti e Callanda f. Brycen ducit, II, 1, 5, 7.
 Chthonius, unus e Spartis, superstes, III, 4, 1, 7; *Pher.* 44; *Hell.* 2; Nictel pater, III, 5, 5, 1.
 Chyton, locus in continente Isthmi Clazomenii, *Ephor.* 130.
 Chytri festum, quam ob causam celebretur, *Theop.* 342; *Philoch.* 163.
 Chytrini ludii Athenis celebrati, *Philoch.* 137.
 Chytropolis, Thraciae castellum, *Theop.* 150.
 Cibra, urbs Ioniae, *Hec.* 223.
 Cilices, populus Asiae Minoris, *Ephor.* 80.
 Cilicia Typhonis sedes, I, 6, 3, 1 et 8; a Cilice dicta, III, 1, 1, 8; Sandaco paret, III, 14, 3, 3.
 Cilicis quid sit, *Theop.* 322.
 Cilix, Agenoris e Telephassa f., III, 1, 1, 3; a Cadmo patre jubetur Europam querere, invenire nequit, in Cilicia habitat, cui nomen dat, *ibid.* § 7 sq.; Sarpedoni adversus Lycios socio, Lyciam dat, III, 1, 2, 3; pater Thasi, *Pher.* 42.
 Cilla, Laomedontis ex Strymo f., III, 12, 3, 11.
 Cilla urbs, a Pelope condita, *Theop.* 239.
 Cillus, Pelopis auriga, *Theop.* 339.
 Cimbri arma capiunt contra exundationem, *Ephor.* 44; ob maris incursiones e sedibus suis pelluntur, *ibid.*
 Cimmerica terra, II, 1, 3, 6.
 Cimmericus Bosphorus, *Ephor.* 78.
 Cimmericorum interitus, *Ephor.* 45; mores, *ibid.*
 Cimmerica urbs, *Hec.* 2.
 Cimolus, insula, *Hec.* 250.
 Cimon ex exilio revocatus, *Theop.* 92; ejus liberalitas, *Theop.* 94; mors, *Phanod.* 18.
 Cineas, unus eorum qui Philippo libertatem Thessaliae prodiderunt, *Theop.* 37.
 Cinyras, Sandaci ex Pharnace f., Syriae R., III, 14, 3, 3; Paphum in Cypro condit; ejus e Metharme liberi, *ibid.* § 4; Cyprum tenet; a Graecis Agamemnonem secutis imperio ejicitur, *Theop.* 111; ex Venere procreat Cyprum, *Ister* 39.
 Cinyras, Laodices pater, III, 9, 1, 2.
 Κινυρή, instrumentum musicum, *Ap. fr.* 207.
 Circaea radix, a Procris adhibita, III, 15, 1, 6.
 Circaeum, campus Colchidis, *Tim.* 8.
 Circe, Solis e Perseide, I, 9, 1, 6; Aetiae soror, *ibid.*; Aëam ins. habitat; Argonautas lustrat, I, 9, 24, 5.
 Cirrhaeus sinus in Chaonia, *Hec.* 74.
 Cisseus, Egypti e Callande f. Antheleam ducit II, 1, 5, 7.
 Cisseus, Hecubae pater, III, 12, 5, 3.
 Cissius, Temeni f., Theostii pater, *Theop.* 30.
 Cithaeron, Boeotiae mons, II, 4, 9, 5; III, 4, 4, 1; III, 5, 7, 3; *Ephor.* 26; in eo Bacchi sacra, III, 5, 2, 1.
 Cithaeroneus leo, Amphiclyonis ac Thestii gregum vastator, ab Hercule necatur, II, 4, 10, 5.
 Citharus piscis Apollini sacer, *Ap. fr.* 15.
 Cium, urbs in Propontide, *Ephor.* 86.
 Cius, Mysiae urbs, a Polyphemo condita, I, 9, 19, 4. V. Cium.
 Claametes seu potius Calametes Thespii f., Astybiae mater ex Hercule, II, 7, 8, 4.
 Clarotae, nomen servorum apud Cretenses, *Ephor.* 32 a.
 Clarus, oppidum prope Colophonem, *Theop.* 113.
 Clarus, heros, oraculum Clarii Apollinis instituisse dicitur, *Theop.* 113.
 Cleandrias, dux Thuriorum in bello contra Tarentinos, *Ant.* 12.
 Cleandrides a Spartanis proscriptus, *Ephor.* 118.
 Clearchus, Methydii in Arcadia habitans, homo piissimus, *Theop.* 283.
 Clearchus, Heracleotarum Ponticorum tyrannus, *Theop.* 200.
 Cleobaea (?) Eurythemidis mater, I, 7, 10, 1.
 Cleocharia, Nais, e Lelege Eurotam parit, III, 10, 3, 2.
 Cleochus, Ariae pater, III, 1, 2, 2.
 Cleodaeus (corrupte legitur Cleolaus). Hercules f.; ejus filii reditum tentare dicuntur in Peloponnesum (sed sunt Aristomachi liberi), II, 8, 2, 6.
 Cleodamia. V. Hippodamia.
 Cleodates, Hylli f., Aristomachi pater, *Theop.* 30.
 Cleodora, Danae e Polyxo f., Lixi uxor, II, 1, 5, 7.
 Cleodoxa, Amphionis e Niobe f., III, 5, 6, 1; a Diana confoditur, *ibid.* § 4.
 Cleolaus, Hercules ex Argele f., II, 7, 8, 4. Cf. II, 8, 2, 6, ubi corrupte pro Cleodaeus.
 Cleomenes in victu moderatissimus, *Phyl.* 43; ejus in Megalopolitanos generositas, *Phyl.* 53; eo invito Archidamus interfectus est, *Phyl.* 55; proditiōe Damateli ad Sellasiam ab Antigono victus est, *Phyl.* 56.
 Cleomenes, Methymnaeorum tyrannus, *Theop.* 252.
 Cleonis, demagogi, indoles et natura, *Theop.* 99; ab Equitibus in odio habetur, *Theop.* 100; multatur quinque talentis, *Theop.* 101; pacem a Lacedaemoniis petitam recusat, *Philoch.* 105, 106; a Cleo archonte moritur, *Androt.* 36.
 Cleonae, urbs, II, 5, 1, 2; ad Cleonas Hercules Molionidas e medio sustulit, *Pher.* 36.
 Cleonymus, Lacedaemonius regii generis, a Chilonide uxore despectus ad Pyrrhum abiit, eumque Spartam attraxit, *Phyl.* 48.
 Cleopatra, Boreae ex Orithyia f., III, 15, 2, 1; Phineis uxor, III, 15, 3, 1.
 Cleopatra, Danae e Polyxo f., Hermi uxor, II, 1, 5, 7.
 Cleopatra, Danae ex Hamadryade Nympha f., Agenoris uxor, II, 1, 5, 4.
 Cleopatra, Idae e Marpessa f., uxor Meleagri, I, 8, 2, 5; post obitum mariti vitam finit, I, 8, 3, 5.
 Cleopatra, Troie e Calirrhoe f., III, 12, 2, 2.
 Cleopatra et Periboea, virgines Locrenses, quae primae missae sunt Trojam, *Tim.* 66.
 Cleophile, Lycurgi uxor, III, 9, 2, 1.
 Cleophon impedit, quominus Athenienses inducias faciant cum Lacedaemoniis, *Philoch.* 118.
 Clepsydra, fons in arce Athenarum, *Ister* 11.
 Clesonymus, Amphidamantis f., a Patroclo occisus, *Hell.* 57; *Pher.* 19; III, 13, 8, 6.
 Cleor, Lycaonis f., *Hec.* 375.
 Clio, Musa, I, 3, 1, 5; ob iram Veneris Pieri amore deperit, ex eo Hyacinthus parit, I, 3, 3, 1.
 Clisonymus. V. Clesonymus.
 Clisthenes Apodectas in Colacretarum locum subrogavit, *Androt.* 3.
 Clita, Danae f., Cliti uxor, II, 1, 5, 6.
 Clite, filia Meropis, Cyzici uxor, *Ephor.* 104.
 Clitor, Lycaonis f., I, 8, 1, 3.
 Clitus, Egypti e Tyria f., Clitam ducit, II, 1, 5, 6.
 Clitus, cognomine Leucus, Alexandri M. amicus; ejus luxuria, *Phyl.* 41.

- Clonia, Nympha, ex Hyrieo Nycteu et Lycum parit, III, 10, 1, 4.
 Clonius, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Clymene, Catrei f., III, 2, 2, 1; patris jussu a Nauplio vendenda, huic nubit, III, 2, 2, 1.
 Clymene, Minyæ f., Iasi uxor, III, 9, 2, 2.
 Clymenus, Herculis e Megara f., *Pher.* 30.
 Clymenus, Oenei f., I, 8, 1.
 Clymenus, Minyarum R., a Periere vulneratur, moribundus filium ulcisci se jubet, II, 4, 11, 2.
 Clysonymus. V. Clesonymus.
 Clytemnestra, Tyndarei e Leda f., Agamemnonis uxor, III, 10, 6, 2; effecit, ut iudicium ab Eumenidibus conlaretur Oresti, *Hell.* 83.
 Clytia, Amphidamantis f., Tantali uxor, mater Pelopis, *Pher.* 93.
 Clytia, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Clytippe, Thespii f., Eurycapys ex Hercule mater, II, 7, 8, 2.
 Clytius, Gigas, ab Hecate s. Vulcano necatur, I, 6, 2, 2.
 Clytus, Laomedontis ex Strymo, al. ex Placia f., III, 12, 3, 1.
 Cnidii, colonia in Siciliam deducta, ad Pachynum urbem condunt; inde ab Elymis et Phœnicibus pulsus insulas Eolicas occupant, *Ant.* 2.
 Cnossia, Nympha, Menelai pellex, III, 11, 1, 1.
 Cobrys, urbs Thessaliæ, *Theop.* 88.
 Cocalus, rex Sicanorum, *Phil.* 1; *Ephor.* 99.
 Codrus Melanthii f., ejus stirps, *Hell.* 10; pater Androcli, *Pher.* 111; Nelei, *Hell.* 63; pastino percussus cadit, *Pher.* 110.
 Codro generosior, *Demo* 21.
 Cœlus, primus mundi gubernator, I, 1, 1, 1; terram ducit, *ibid.*; gignit Centimanos, Cyclopes, I, 1, 2; hos in Tartarum dejecit, *ibid.*; dein Titanes generat et Titanides, I, 1, 3; a Crono filio regno privatur, I, 1, 4.
 Cœranus, Polyidi pater, III, 3, 1, 4.
 Cœranus Milesius naufragium faciens a Delphino servatur, *Phyl.* 25.
 Cœronidæ, gens, *Ister.* 29.
 Cœrus, Cœli f. inter Titanes, I, 1, 3; ejus uxor Phœbe, I, 2, 2, 2; liberi, *ibid.*; *Acus.* 2.
 Col, Herculem adorti ab eo vincuntur, II, 7, 1, 1; servos ad Junonis sacra non admittunt, *Phyl.* 75.
 Colacea, Maliensium urbs, a Thessalis diruta, *Theop.* 188.
 Colænis, nomen Dianæ, *Hell.* 79.
 Colænus a Mercurio ortus, *Hell.* 79; Dianæ Colænidis templum exstruxit, *Phanod.* 2.
 Κωλαρπίται, *Androt.* 3, 4.
 Colchi, Phrixum excipiunt, I, 9, 1, 6; Iasonem, I, 9, 23, 3; ad persequendos Argonautas missi, I, 9, 24, 3; invenire nequeunt; alii ad Ceraunios montes considunt, I, 9, 25, 4; alii Apsyrtidas insulas condunt, *ibid.*; alii ad Phæacem veniunt, Medeam repetunt, qua non accepta, ibi manent, *ibid.* § 5; e Corcyra a Chersicrate pulsi quo abierint, *Tim.* 53.
 Colchicus draco in Italia ab Diomede interfectus, *Tim.* 13.
 Coli, gens ad Caucasum, *Hec.* 186.
 Colici montes, pars Caucas, *Hec.* 186.
 Colonætes, mercenarii, *Philoch.* 73.
 Colonus, demus Atticæ, III, 5, 9, 2.
 Colonus Hippius ad Athenas, *Androt.* 31; *Philoch.* 99.
 Colophoniorum luxuria, *Phyl.* 62; *Theop.* 129.
 Columbæ albæ quando primum in Græcia conspectæ, *Charon* 3; Veneri sacræ, *Ap. fr.* 19.
 Colura, urbs, *Hec.* 331.
 Comætho, Pterelæ f., II, 4, 5, 6; patrem, comâ aureâ detonsa, interimit, ab Amphitryone interficitur, II, 4, 7, 4.
 Cometus, Asterii pater, I, 9, 16, 8.
 Cometes post Tisamenum, Orestis filium, regnum suscipit, *Demo* 20.
 Cometes, qui ortu suo Helicen et Burin mersit, *Ephor.* 142.
 Comoe vel Combe, filia Asopi, *Hec.* 105.
 Congiorum (Χοῖων) festum, *Tim.* 128.
 Κόνναροι, *Theop.* 145.
 Conon in Cypro plurimum vixit, *Theop.* 117.
 Cononii calices in Ptolemaide urbe Egypti, *Ister* 38.
 « Contra duo ne Hercules quidem », *Hell.* 40; *Pher.* 36; *Ister* 46.
 Copais lacus quondam erat ager omni cultura laboratus, *Ephor.* 68.
 Copreus, Pelopis f., Iphito interfecto Mycenæ fugit; interpres jussorum Eurysthei ad Herculem, II, 5, 1, 7.
 Coqui a Sybaritis coronari soliti, *Tim.* 60; coquorum tribus, *Clitod.* 2, 3; honos, *Clitod.* 17.
 Coraxi, gens Colchorum, *Hec.* 185; *Hell.* 109.
 Corcyra, Phæacum insula, I, 9, 25, 3; in ea Medæ nuptiæ celebratæ; Nympharum et Nereidum aræ a Medæ exstructæ, *Tim.* 7, 8; cur prius vocata sit Drepana et Scheria, *Tim.* 54; Corcyra urbs quando condita sit, *Tim.* 53.
 Cordylus, urbs Pamphyliæ, *Hec.* 248.
 Corethron, Lycaonis f., III, 18, 1, 3.
 Corinthii Iasonis e Medea filios infantes Junoni supplices necasse feruntur, I, 9, 28, 4; Corinthiorum civitas servorum multitudine insignis, *Tim.* 48; eorum inventum ἀετός in templorum fastigiis, *Tim.* 50; Corinthiæ meretrices tempore belli Medici pro salute Græcorum vota faciunt, *Tim.* 57; *Theop.* 170; Corinthii Atheniensibus ἀποσφίαν in ludis Isthmiis concedunt, *Hell.* 76; Herculem post interfectos Molionidas excipiunt, *Pher.* 36.
 Corinthius isthmus a Sinæ infestus redditur, III, 16, 2, 2.
 Corinthus, olim Ephyra, I, 9, 3, 1; *Hec.* 90; ab Alete occupata, *Ephor.* 10; paret Creonti, I, 9, 28, 2; Polybo, III, 5, 7, 3.
 Corinthus, Sylex pater, III, 16, 2, 2.
 Corona aurea, quam Bacchus Ariadæ dederat, inter astra collocata, *Pher.* 106.
 Coronea, urbs Boeotiæ, *Hec.* 88; ab Onomarcho capitur, *Ephor.* 153.
 Coronis, Phlegyæ f., Esculapii mater ex Apolline ab hoc propter consuetudinem cum Ischiye trucidatur, III, 10, 3, 7 sq., *Pher.* 8; *Acus.* 25; *Ister* 36.
 Coronis, Hyas, *Pher.* 46.
 Coronus (Perrhæborum R.), pater Cænei, I, 9, 16, 8; et Leontei, III, 10, 8, 2.
 Coronus, Lapitharum dux, ab Hercule trucidatur, II, 7, 7, 3.
 Coronus, pater Asteriæ, *Pher.* 70.
 Corseæ, insula Ionis, *Hec.* 98.
 Corsiæ, urbs Boeotiæ, *Theop.* 185.
 Corsica. Timæ de ea erronea, *Tim.* 26.
 Corvi, duo tantum, Cranone in Thessalia, *Theop.* 83.
 Corybantes, Apollinis e Thalia filii, I, 3, 4; Corybantes novem ex Apolline et Rhytia nati, in Samothrace habitabant, *Pher.* 6; Κόρυδες invenerunt, *Theop.* 282.
 Corycæi in Pamphylia, *Ephor.* 36.
 Corycium, autrum in Cilicia, I, 6, 3, 8.
 Corycus, mons prope Erythras in Ionia, *Hec.* 216.
 Corydalia, urbs Rhodiorum, *Hec.* 244

- Coryphetes, ita vocatur Periphetes, III, 16, 1, 3.
 Corythi pastores servant Telephum, III, 9, 1, 5.
 Corythus, Alexandri ex Oenone f., Helenam deperit, a patre interficitur, *Hell.* 126.
 Cos, insula, Eurypyli sedes, ab Hercule expugnatur, II, 7, 1, 1 sq.; *Pher.* 35; Caris appellata est, *Hell.* 103.
 Κορυθα, ἡ, sacerdos Minervae, *Ister* 16.
 Cossa, urbs Oenotrorum, *Hec.* 30.
 Cothus vel Cotus, *Theop.* 226.
 Cottus, Centimanus, I, 1, 1, 1.
 Coitus, unus Tritopatorum, *Clitod.* 19.
 Coturnices in Delo, *Phanod.* 1.
 Cotyla, poculi genus, *Ap. fr.* 244.
 Cotys, Thraciae rex, ejus mores, *Theop.* 33.
 Crabasia, urbs Iberorum, *Hec.* 13.
 Crade, urbs Cariae, *Hec.* 235.
 Crambutis, urbs Egypti, *Hec.* 275.
 Craneae, Cranai ex Pediade f., III, 14, 5, 2.
 Cranaeche, Cranai ex Pediade f., III, 14, 5, 2.
 Cranaus, Atticae R., I, 7, 2, 7; III, 14, 5, 1; ducit Pediadem, *ibid.* § 2; ex ea progenies, *ibid.*; regioni nomen dat ab Atthide filia, *ibid.*; ab Amphictyone pellitur, III, 14, 6, 1; non fuit iudex certaminis inter Neptunum et Minervam, III, 14, 1, 5.
 Cranea, castellum Ambraciotarum, *Theop.* 255.
 Cranon, urbs Thessaliae Pelasgiotidis, *Hec.* 112; ibi duo tantum corvi sunt, *Theop.* 85.
 Cranto, Nereis, I, 2, 7.
 Crastus, urbs Siciliae, *Phil.* 43.
 Crater portus unde nomen habeat, *Phyl.* 83.
 Craterus, Alexandri M. amicus, gymnycorum ludorum amans; ejus fastus, *Phyl.* 41.
 Crates Atheniensis, philosophus, *Ap. fr.* 98.
 Crathis, fluvius Italiae, crines flavos reddit, *Tim.* 63.
 Cratilus, Anaxibiae pater, I, 9, 9, 3.
 Cratos, Pallantis e Styge progenies, I, 2, 4.
 Cremmyon. V. Crommyon.
 Crenides, Thebarum portae, III, 6, 6, 1.
 Creon, Corinthi R., Glaucen f. Iasoni despondet; a Medea interimitur, I, 9, 28, 2 sq.; Alius Alcmaeonis et Mantus liberos educat; Tisiphone vendita, patri reddit, III, 7, 7, 2.
 Creon, Menoecei f. Thebarum R. fit, III, 5, 8, 1; Amphitryonis, interempta vulpe Teumessia, contra Teleboas socius, II, 4, 7, 3; Herculi dat Megaram f. natu majorem, Iphiclo minorein, II, 4, 11, 6 sq.; Oedipodi regnum tradit cum Iocaste, III, 5, 8, 6 sq.; *Pher.* 48; ne Argivi sepeliantur, vetat, III, 7, 1, 1; Antigonen, ob pietatem in fratrem, humo defodit, *ibid.* § 2; pater Haemonis, III, 5, 8, 6; Menoecei, III, 6, 7, 8.
 Creon, Herculis ex Eumide f., II, 7, 8, 1.
 Creontiades, Herculis e Megara f., II, 4, 11, 6; *Pher.* 30. ejus mors, II, 4, 12, 1.
 Creontiades, dux Phocæensium, *Ant.* 9.
 Crepis, locus in Athenarum urbe, *Philoch.* 79 a.
 Cresium, urbs Cypri, *Theop.* 128.
 Cresphontes, Messeniam capit, II, 8, 4, 3, *Ephor.* 16; eam in quinque partes dividit, *Ephor.* 20; paullo post cum filiis occumbit, II, 8, 5, 5.
 Creston, urbs Thraciae, *Hec.* 124.
 Creta paret Minoi, III, 1, 2, 6; ejus magnitudo, *Ap. fr.* 169; huc confugiunt Harpyiae a Boreae filiis exactae, *Pher.* 69.
 Creta, Asterii f., Minois uxor, III, 1, 2, 6.
 Creta, Deucalionis f., III, 3, 1, 1.
 Cretenia, Rhodi locus, III, 2, 1, 3.
 Cretensis taurus, qui Europam per mare vexisse, aliis a Neptuno e mari editus fertur, II, 5, 7, 2; ab Hercule captus, *ibid.* § 3; dimissus, *ibid.*; Atticam vastat, *ibid.* 4.
 Cretenses in Phocidem emigrant, *Phyl.* 78; primi inter Graecos pueros amant, *Tim.* 44; devicto per Theseum Deucalione, furdus et amicitiam cum Atheniensibus jungunt, *Clitod.* 5; nominis etymol., *Ap. fr.* 219.
 Cretheus, Eoli f. I, 7, 3, 4; Iolcum condit, Tyro ducit, I, 9, 11, 1; ejus liberi, *ibid.*, *Pher.* 59; Salmonei frater, I, 9, 8, 1; Pheretis pater, I, 9, 14.
 Creusa, Erechthei e Praxithea f., III, 15, 1, 2, *Phanod.* 3; Xuthi uxor, *Apoll.* *ibid.* § 3.
 Creusa, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 10.
 Creusa, Creontis Corinthiorum regis filia, Xutho nupt, *Clitod.* 10.
 Criasus, Argi f., regni Peloponnesiaci haeres, II, 1, 2, 1.
 Criasus, Argi filius, Ereuthalionis pater, *Pher.* 22.
 Crimisa urbs in Lucania a quo condita? *Ap. fr.* 173.
 Crino, Danaï uxor, II, 1, 5, 9.
 Crisa, urbs Phocidis, *Hec.* 85, 86; Daulio tyranno paret, *Ephor.* 49.
 Crisus, Phoci filius, a quo Crisa urbs nominata, *Hec.* 85.
 Critheis, Apellidis filia; ex Maeone mater Homeri, *Ephor.* 164.
 Crithote, urbs Chersonesi, *Hell.* 131; ab Atheniensibus, qui cum Miltiade huc venerant, habitata, *Ephor.* 72.
 Critias, pugna in Piraeo commissa cecidit, *Philoch.* 123.
 Crius, Coeli f., inter Titanes, I, 1, 3; ejus ex Eurybia progenies, I, 2, 2, 4.
 Crius, mons e regione Paphlagoniae, *Ephor.* 84.
 Crobyzi, gens Thracica, *Phyl.* 19; *Hec.* 149.
 Crocodilorum venatio, *Hec.* 294; Crocodilus longissimus, *Phyl.* 26.
 Crocon, Meganirae pater, III, 9, 1, 1.
 Croconidae, gens, *Ister* 29.
 Croesus, genus ducit ab Agelao, II, 7, 8, 10; Alyattae fil. natu maximus, postquam Pamphaes argentum ei procuraverat, cum patre contra Cares bellum gessit, *Xanth.* 19, p. 41; apud eum septem sapientes, excepto Thalete, convenerunt, *Ephor.* 101; ejus donaria Delphos missa, *Theop.* 184; a Cyro optime habitus, qui vel Sardem urbem ei restituisse dicitur, *Xanth.* 19, p. 42; Croesi rogos imbre extinctus, *Xanth.* 19, p. 42; ejus cum filio colloquium, *Xanth.* 19, p. 41.
 Crommyon, sive Cremmyon, urbs Libyae, *Hec.* 319.
 Cromyusa, insula Iberiae, *Hec.* 17.
 Cronus, Coeli f., Titanum natu minimus, I, 1, 3; patri regnum adimit, I, 1, 4; Cyclopes et Centimanos Tartaro includit, I, 1, 5; Rheam ducit, *ibid.*; liberos ob oraculum devorat, *ibid.*; iterum profert, I, 2, 1, 1; Croni e Philyra filius Chiron, *Pher.* 2; regno privatur, *Ap. ibid.* § 2 sq.; in ejus templum neque femina, neque canis, neque musca introibat, *Phyl.* 34.
 Cropia, demus Leontidis tribus, *Androt.* 57.
 Cros, oppidum Egypti, *Hec.* 273.
 Crossa, urbs Pontica, *Ephor.* 199.
 Crotalla, urbs Italiae, *Hec.* 53.
 Croton in Italia Achaeorum colonia Myscello duce deducta, *Ant.* 11; prius temporibus a Iapygibus habitata, *Ephor.* 48.
 Cleatus, Acloris s. Neptuni f. e Molione, Eliensium dux Augear contra Herculem suppetias fert, II, 7, 2, 2; Amphimachi pater, III, 10, 3, 2; ab Hercule occiditur, *Pher.* 36.
 Ctesibius historicus, *Ap. fr.* 103.
 Ctesippus, Herculis ex Astydamia f., aliis e Dejanira, II, 7, 8, 7 et 12.
 Curetes armati Jovem in Creta custodiunt, I, 2, 7; Epaphum furati a Jove caeduntur, II, 1, 3, 7; Minoi dicunt,

quomodo explorandus sit qui Glaucum quaerat, *III*, 3, 1, 3.
 Curetes, in *Ætolia* habitabant; ab *Ætolo* victi in *Acarnaniam* concedunt, *Ephor.* 29; unde dicti, *Phyl.* 22; pueros immolabant *Saturno*, *Ister* 47.
 Curetica regio, *I*, 7, 6.
 Cyanippus, *Adrasti* f., *I*, 9, 13, 2.
 Cybela, *Phrygiae* mons, sedes *Magnae matris*, *III*, 5, 1, 3.
 Cybele. *V. Rhea.*
 Cybelea, urbs *Ioniae*, *Hec.* 214.
 Cybus, urbs *Ionum* in *Lihyphœnicia*, *Hec.* 311.
 Cycheus, *Neptuni* e *Salamine* f., *III*, 12, 7, 1; *Telamoni* *Salaminem* tradit, *ibid.*; *Glaucos* pater, *III*, 12, 6, 8; *Pher.* 15.
 Cychropsus in *Thracia* fons memorabilis, *Theop.* 288.
 Cyclopes, *Celi* e *Terra* filii, *I*, 1, 2; a patre vincti, in *Tartarum* demittuntur, *ibid.*; a *Titanibus* liberati, a *Crono* iterum depelluntur, *I*, 1, 5; a *Jove* liberantur, *I*, 2, 1, 2; huic fulmina, *Plutoni* galeam, *Neptuno* tridentem dant, *ibid.* § 3; ab *Apolline* caesi, *III*, 10, 4, 2; *Pher.* 76.
 Cyclopes, qui *Tirynthem* muniunt, *II*, 2, 1, 1; *Pher.* 26; *Hec.* 353.
 Cyclops, pater *Galati*, *Tim.* 37.
 Cygnus, *Martis* e *Pyrene*, alter e *Pelopia* f.; uterque cum *Hercule* pugnat, *II*, 5, 11, 3; *II*, 7, 7, 5; a *Marte* in avem mutatus ad *Sybarin* fluvium cum grue congregitur, *Philo-*
loch. 207.
 Cygnus, *Neptuni* et *Ceycis* f., ab *Achille* interfectus, *Hell.* 31.
 Cydoniorum malorum vis, *Phyl.* 9.
 Cylandus, urbs *Cariae*, *Hec.* 233.
 Cyllastis, panis subacidus *Egyptiorum*, *Hec.* 289; *Pha-*
nod. 5.
 Cylices, locus in finibus *Illyriorum*, ad quem est *Cadmi* et *Harmoniae* sepulcrum, *Phyl.* 40 b.
 Cyllene mons a *Cyllene* nympa nominatus, *Pher.* 85.
 Cyllene, *Nais*, *Pelasgi* uxor, *Pher.* 85.
 Cyllene in *Arcadia*, *III*, 10, 1, 1; *III*, 6, 7, 5.
 Cyllene, *Nympha*, e *Pelago* *Lycaonem* parit, *III*, 8, 1, 2; *Hec.* 375.
 Cyllenes antrum, *III*, 10, 2, 1.
 Cymba, calicis genus, *Ap. fr.* 189, 245.
 Cyme, urbs, *Ephor.* 89; olim ab *Amazonibus* condita, deinde ab *Eolensibus* et *Ionibus* instaurata, *Ephor.* 87; coloniam deduxit in *Anum* *Thraciae* urbem, *Ephor.* 73.
 Cymo, *Nereis*, *I*, 2, 7.
 Cymothoe, *Nerei* f., *I*, 2, 7.
 Cynæthus, *Lycaonis* f., *III*, 8, 1, 3.
 Cynara arbor, *Hec.* 172, 173, 174.
 Cyne, urbs *Lydiae*, *Hec.* 221.
 Cynortas *Amyclae* e *Diomede* f., *III*, 10, 3, 3; *Perieris* pater, *ibid.* § 4, et *I*, 9, 5.
 Cynossema, locus *Libyae*, *Hec.* 299.
 Cynus, navale *Opuntis*, *Hec.* 108; *Hell.* 16.
 Cypa, castellum *Siciliae*, *Phil.* 37.
 Cypasis, urbs ad *Hellespontum*, *Hec.* 136.
 Cyprus, *Nili* insula, *Hec.* 286.
 Cyprus, filia *Cinyrae* vel *Biblis* ex *Venere*, *Ister* 39.
 Cyprus, *Pygmalione* rege a *Cinyra* cum *Syris* habitatur, *III*, 14, 3, 4; a quo nominata, *Ister* 39; a *Gracis* *Agamemnonem* secutis occupatur; ejus imperium tenet *Audymon*, deinde *Evagoras*, *Theop.* 111; pugna navalis ad *Cyprum*, *Theop.* 111.
 Cyrbasia, pilleus barbarorum, *Hec.* 374.
 Cyro, urbs *Pamphyliae*, *Hec.* 249.
 Κύρως unde dictae? *Theop.* 282; *Ap. fr.* 24, 23, 26.

Cyre, insula in sinu *Persico*, *Hec.* 182.
 Cyrene, *Diomedis* *Thracis* e *Neptuno* mater, *II*, 7, 8, 1.
 Cyrene, cum pluribus in *Lybiam* venit, *Phyl.* 15; ejus ex *Apolline* filii, *Antuchus* et *Aristaeus*, *ibid.*; curru *cynais* juncto vehens venit *Cyrenam*, *Pher.* 9.
 Cyrrus, insula, *Hec.* 26.
 Cyrus, *Cambyses* f., frater *Marpheii* et *Memphidis*, *Hell.* 164; *Crœsum* in amicis habet; *Sardem* ei reddidisse dicitur, *Xanth.* 19, p. 41; philosophiam a *Magis* edoctus; *Herophilam* *Sibyllam* ex *Epheso* ad se vocat, *Xanth.* 19, p. 41.
 Cyri contra *Artaxerxem* bellum, *Ephor.* 129.
 Cyterium, urbs *Oenotrorum*, *Hec.* 36.
 Cytiforus, *Phrixi* e *Chalciope* f., *I*, 9, 1, 7.
 Cytonium, urbs *Mysiae*, *Theop.* 19.
 Cytorum, emporium *Sinopesium*, *Ephor.* 85.
 Cyturus, *Phrixi* f., *Ephor.* 85.
 Cyzicus, *Dolionum* R. ab *Argonautis* invitis necatur, *I*, 9, 18, 1; *Clites* maritus, *Ephor.* 104.
 Cyzicus, urbs in *Asia*, *Hec.* 204, 205; ejus excidium, *Ephor.* 104.

D.

Dactyli *Idaei*, *Idae* filii, quot fuerint, undeque nomen sortiti sint; praestigiatore erant, *Pher.* 7; in *Ida*, *Phrygiae* monte, habitaverunt, deinde cum *Minoe* in *Europam* transierunt, *Ephor.* 85; in *Samothracia*, *ibid.*
Dædalidarum demus *Atleniensis*, *Pher.* 105.
Dædalus, *Metionis* ex *Iphinoe* f., *Pher.* 105; *Eupalami* f., *III*, 15, 8, 10; *Talao* interfecto, *Athenis* fugit ad *Min-*
noem, *III*, 15, 9, 1; *Clitodem.* 5; de eo in *Areopago* judicium, *Hell.* 83; *Pasiphaes* amores in *Minotaurum* adjuvat, *Labyrinthum* extruit, *ibid.* § 2 sq.; *II*, 1, 4, 2; *Pisae* habitans, *Herculis* simulacrum fingit, *II*, 6, 3, 4; ad *Cocalum* venit, *Phil.* 1; *Ephor.* 99.
Daclus, *Philaei* filius, *Epidyci* pater, *Pher.* 20.
Daiphron, *Egypti* f. *Scæam* ducit, *II*, 1, 5, 3.
Daiphron, *Egypti* f. *Adianten* ducit, *II*, 1, 5, 9.
Daira, *Stygis* soror, *Pher.* 11; non differt a *Cerere*, *Pha-*
nod. 21.
Damasichthon, *Amphionis* e *Niobe* f. *Apollinis* telis confoditur, *II*, 5, 6, 1.
Damasiclus, pater *Erimedæ*, *Pher.* 88.
Damasippus, *Icaril* e *Peribora* f., *III*, 10, 6, 1.
Damasistratus, *Plataeensium* R. *Laium* sepelit, *III*, 5, 8, 1.
Damastor, *Nauplii* filius, pater *Peristhenis*, *Pher.* 13.
Damei, populus juxta *Ichthyophagos*, *Ap. fr.* 132.
Damippus, *Epilyci* f., puer ab *Onomarcho* amatus, *Theop.* 182.
Damno, *Bel* filia, *Agenoris* uxor, *Phoenicis* et *Isaæ* mater, *Pher.* 40.
Damoteles a *Cleomene* insidiis curandis praefectus, in pugna ad *Sellasiam* *Antigoni* pecunia corruptus, regem suum prodit, *Phyl.* 56.
Dana, i. q. *Danae*, *Hec.* 358.
Danae, *Acrisil* ex *Eurydice* f., *II*, 2, 2, 1; a patre turri inclusa, a *Jove* corruptitur, *Perseum* parit, cum eo in mare projicitur, a *Dictye* servatur, *II*, 4, 1, 2 sq.; *Pher.* 26; *Hec.* 358; *Argos* revertitur, *II*, 4, 4, 1.
Danae, *Leontii* filia, *Sophonis* amasia, *Laodice* *Antiocho* uxorla familiaris, *Sophonem* opera sua servavit, *Phyl.* 23; a *Laodice* neci data est, *ibid.*
Danakes, *Danai* L. filiae, *Egypti* filias totidem despondentur, *II*, 1, 5, 2 sqq.; omnes praeter *Hypermnestram* sponso jugulant, a *Minerva* et *Mercurio* purgantur, *ibid.* § 10 sq; certamen de his proponitur, *ibid.* § 12.

- Danaus, Belli fil. Libyam deferitur, II, 1, 4, 5; cum L. filibus fugit Argos, *ibid.* § 7; ibi rex fit, *ibid.* § 8; filias suas Egypti filia despondet, II, 1, 5, 1; eas jugulare jubet sponsores, *ibid.* § 10; de his certamen proponit, *ibid.* § 12; ejus uxor Melia, *Pher.* 40; pater Polydora, *Pher.* 23.
- Dandarii, populus ad Caucasum, *Hec.* 161.
- Danthaletar, gens Thracica, *Theop.* 248.
- Daphernes 1. q. Artaphernes, unus ex his qui Pseudo-Smerdin interfecerunt, *Hell.* 167.
- Daphne, Amyclae filia, venatrix, Leucippum jaculis interfecit; ut Apollinis amplexus effugeret, a Jove in arborem mutatur, *Phyl.* 33.
- Daphnis, Mercurii filius, pastor circa Etnam, ab Eche-naide nympha amatur, *Tim.* 4.
- Dardania terra, a Dardano nomen habet, quae post Troas dicta, III, 12, 2, 1.
- Dardanus, urbs a Dardano condita, III, 12, 1, 5.
- Dardanus, Jovis ex Electra f., *Hell.* 56; III, 12, 1, 1; Samothrace relicta, ad Teucrum venit, Batiam ducit, Dardanum condit, regioni Dardania nomen dat, *ibid.* § 3 sq.; Idaeae pater, III, 15, 3, 2; ab indigenis Polyarches nominatur, *Hell.* 129; uxorem ducit Arisben vel Ateam, *Hell.* 130.
- Dario, regi Persarum, Scythis bellum illaturo Idanthurus, Scytharum rex, symbola pro literis mittit, *Pher.* 113; quot filios habuerit, *Hell.* 166.
- Darsii, gens Thraciae, *Hec.* 130.
- Dascon, Siciliae castellum, *Phil.* 25.
- Dascyliis, lacus Asiae, *Hec.* 202.
- Dascylium se recipit Melanus a Sadyatte patria exactus, *Xanth.* 19, p. 40.
- Dascylus, Lyci, Mysiae R., pater, II, 5, 9, 5.
- Datus, urbs Thraciae, postea Philippi nomen accepit, *Ephor.* 75; *Theop.* 48; *Philoch.* 127.
- Datylepti, populus Thraciae, *Hec.* 142.
- Daulia, urbs in Phocide, III, 14, 8, 6.
- Daulius, Crisae prope Delphos tyrannus, Metapontii conditor, *Ephor.* 49.
- Daunus, rex in Italia, *Tim.* 13.
- Dauniarum mulierum vestitus, *Tim.* 14.
- Damii in sepulcro Podalirii oracula accipiunt, *Tim.* 15.
- Decemviri Athenienses, *Androt.* 10.
- Degmenus, Epeus, cum Pyraechma Aetolo singulare certamen subit de Elidis possessione, *Ephor.* 15.
- Dejanira, e Pelasgo mater Lycaonis, *Pher.* 85.
- Dejanira, Nereis, I, 2, 7.
- Dejanira, Oenei al. Martis ex Althaea f. bellicosa, I, 8, 1; de ea certant Achelous et Hercules, II, 7, 5, 1; Herculi nubit, *ibid.*; ei a Nesso vis illata, a quo moribundo philtum accipit, II, 7, 6, 6; quo invita Herculi mortem parat, II, 7, 7, 10 sq.; post ejus obitum ipsa perit, *ibid.* § 12; ejus ex Hercule progenies, II, 7, 8, 8.
- Deicoon, Herculis e Megara f., II, 7, 8, 9; ejus mors, II, 4, 12, 1.
- Deidamia, Lycomedis f., Neoptolemi ex Achille mater, III, 13, 8, 2.
- Deimachus, Evaretes pater, I, 7, 3, 4.
- Deimachus, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
- Deion, Aoli f., I, 7, 3, 4; Phocidis R. Diomedem ducit, I, 9, 4; ejus liberi, *ibid.*; Cephali pater, III, 15, 1, 3; *Pher.* 77; Philonidis, *Pher.* 63.
- Deion, Herculis e Megara f., II, 7, 8, 9.
- Deioneus, Cephali pater, *Hell.* 83.
- Deiotes, Priami f., III, 82, 5, 13.
- Deiphobus, Hippolyti f., Herculem, ab Iphiti caede lustrat, II, 6, 2, 4.
- Deiphobus, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
- Delphon, Hymetho ducit, Argolidem accipit, II, 8, 5, 3 sq.
- Delphontes Argolidis ora maritima (circa Trazenem) potitur, *Ephor.* 16.
- Delphyle, Adrastris f., I, 9, 13, 2; Tydei uxor, I, 8, 5, 4.
- Deipnophorae, *Demo.* 4.
- Deliaes, Glauci f., a Bellerophonte invito occiditur, II, 3, 1, 1.
- Delphus, Cretensium, qui in Phocide sedes sibi fixerunt, dux, *Phyl.* 78.
- Delphi Pythonis tabernaculum incendunt, *Ephor.* 70; a quo nominati sint, *Phyl.* 78.
- Delphicum oraculum Apollo cum Themide condit, *Ephor.* 70; oraculum datum Cadmo de condenda urbe, III, 4, 1, 1; Oedipo ne in patriam redeat, III, 5, 7, 6; Alcmaeon, III, 7, 5, 1; Telepho de parentibus querendis, III, 9, 1, 6; Egeo de filio gignendo, III, 15, 6, 4; Delphicorum donariorum spoliatio, *Theop.* 182 sqq.
- Delphyne, serpens, Jovem vincit custodit, I, 6, 3, 9.
- Delphusia, urbs Arcadiae, *Androt.* 2.
- Delta, regio Egypti, *Hec.* 295; Delta, insula, al. Egyptiis vocatur Ptomyris, *Ephor.* 102.
- Delus, ins. prius Asteria nominata, I, 4, 1, 1; pro Delo Latona Neptuno dat Calauriam, *Ephor.* 59.
- Demareta, filia Theronis, Gelonis uxor, *Tim.* 86, 90.
- Demaretei nummi, *Tim.* 86.
- Demea, Mantinensis, digladiandi artis magister, *Ephor.* 97.
- Demetra, antiqua forma pro Demeter, I, 2, 5. V. Ceres.
- Demetrium, mensis, *Philoch.* 176.
- Demetrius Poliorcetes jocorum amicus, *Phyl.* 20, 6; amicorum ejus nomina, *ibid.*; ab adulatoribus regem salutari se passus est, *Phyl.* 29.
- Demetrius Phalereus, *Philoch.* 144.
- Demiphon, Elaeusae rex, de civium internecionis remedio Oraculum consultit; Matusii filiam injuste immolat; penas luit, *Phyl.* 83.
- Demochares, historicus, Demosthenis sororis filius, homo impudicus, *Tim.* 141.
- Democles, Dionysii junioris assentator, *Tim.* 127; a Dionysio legatus missus ad Dionem, *ibid.*
- Democles, orator Atticus, *Tim.* 140.
- Democoon, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Democriti aetas, *Ap. fr.* 84.
- Demonice, Agenoris f., ejus e Marte liberi, I, 7, 7, 3.
- Demophon, puer, igne consumitur, I, 5, 1, 4.
- Demophon, Thesei f., *Hell.* 143, 144; Agamemnoni Palladium aufert; in judicium agitur, *Clitod.* 12; rex Atheniensium, Heraclidas excipit, Eurystheum vincit praelio, *Pher.* 39; Trojam proficiscitur, ut Aethram inde reducat, *Hell.* 75.
- Demopolis, Themistoclis f., *Phyl.* 64.
- Demosthenes, dux Athenensium in Sicilia; ejus mors, *Phil.* 46.
- Demosthenes, pater Demosthenis oratoris, μαχαίρονος cognominatus, ex optimatibus fuit, *Theop.* 105.
- Demosthenes ingenio mobili fuit, *Theop.* 106; ejus dicta, *Theop.* 107; *Phyl.* 65; ejus laudatio eorum qui ad Chæroneam occiderant, *Theop.* 263; ejus mors, *Philoch.* 139; orationis vis, *Theop.* 239; Demosthen. laudandus cur? *Tim.* 142.
- Dercylidas, dux Lacedaemoniorum, *Scyphus* cognominatus est, *Ephor.* 130.
- Dercynus, Neptuni f., boves Herculi eripit, ab eo trucidatur, II, 5, 10, 9.
- Dero, Nereis, I, 2, 7.
- Desili (Dezili)? populus ignotus Thraciae, *Hec.* 141.
- Deucalion, Promethei f., Phthiotidis R., Pyrrham ducit, I, 7,

- 2, 1; Cyni habitat, *Hell.* 16; arca servatur e diluvio, *ibid.* § 2 sq.; Jovi sacrificat, homines procreat, *ibid.*, § 5 sq.; ejus liberi, *ibid.* § 7; *Acus.* 7; *Hell.* 10; *Pher.* 51 a.; ab eo Thessaliae reges genus deducunt, *Hec.* 334.
- Deucalion, Minos e Pasiphae f., III, 1, 2, 6; *Pher.* 43; ejus liberi, III, 3, 1, 1; Daedalus ab Atheniensibus deprecatur; ei leniter Thesus respondet; postea a Theseo in Creta interficitur, *Clitod.* 5.
- Dencalionem diluvium, I, 7, 2, 3; quo tempore factum? III, 8, 2, 1; III, 14, 5, 1; qua de causa? III, 8, 2, 1.
- Dexamenus Herculem excipit, cujus ope ab Eurytione, Mnesimachae filiae proco protervo liberatur, II, 5, 5, 6.
- Dexari, gens Chaonum, *Hec.* 73.
- Dexithea, Minos uxor, Euxanthii mater, III, 1, 2, 6.
- Dia, Eionei filia, ejus nuptias ambit Ixion, *Pher.* 103.
- Dia insula, in qua Ariadne a Theseo relinquitur, *Pher.* 105.
- Diana, Jovis e Latona f. venationi dedita, virgo manet, I, 1, 3; Orionem in Delo interficit, I, 4, 5; *Pher.* 3, 4; contra Gigantes pugnat, I, 6, 2, 5; aprum mittit in Oenei agrum, I, 8, 2, 2; Alodas dolo perdit in Naxo, I, 7, 4, 6; Endymionem amat, I, 7, 5; Admeto irascitur, I, 9, 15, 1; ob Cerynitin cervam ab Hercule captam, huic irata placatur, II, 5, 3, 3; Actaeonem, quod se lavantem ipsam conspexerat, in cervum mutat, III, 4, 4, 3; matris jussu Amphionis filias occidit, III, 5, 6, 3; Callisto necat, III, 8, 2, 5; Philocon immortalam reddit, III, 10, 6, 2; Adonidi exitum parat, III, 14, 4, 1; Furias arceat, quae Orestem persequentes in templum dere intrare conantur, *Pher.* 97; Ariadnen interlicet, *Pher.* 106; mulieres occidit quae Coronidis cum Ischye concubitu adjuvisse videntur, *Pher.* 8; Macram occidit, *Pher.* 79. Dianae Colanidis templum, *Hell.* 79; templum Epheesium, *Tim.* 136; ei ἀμειψόμενα offeruntur, *Philoch.* 70; Diana ταυροπόλος, *Ister.* 8.
- Διὰ φέρων. *Philoch.* 133.
- Dias, Abantis f., Athenas in Euboea condit, *Ephor.* 33.
- Dice, Jovis f., Hora, I, 3, 1, 2.
- Dictae, mons cum antro Dictae, I, 2, 6.
- Dictys, Perithenis ex Androthea f., *Pher.* 13, 26; Magnetis f. Seriphum condit, I, 9, 6; ejus R., II, 4, 3, 8; Danaen cum Perseo servat, hunc educat, II, 4, 1, 3; *Pher.* l. l.
- Dido, appellata est a Libyis Thiosso, *Tim.* 23.
- Didyma (vulgo Didyma), una ex Aeolicis insulis, *Ant.* 2.
- Dii a Typhone in Egyptum fugientes, in formas animalium mutantur, I, 6, 3, 6; Cadmi nuptiis intersunt, III, 4, 2, 2; Cecropis tempore urbes inter se dividunt, III, 14, 1, 2; Myrrham a patre fugientem in arborem mutant, III, 14, 4, 4; de Adonide disponunt, *ibid.*, § 6; Dii XII certaminis Neptunum inter et Minervam iudices, III, 14, 1, 6; III, 14, 2, 3; Dii homines fuerunt, *Ap. fr.* 12; Deorum hortus, *Pher.* 33 a. Ἀποκομπίδιοι θεοί, *Ap. fr.* 5.
- Dilpyle, Adrasti filia, Tydei uxor, *Pher.* 83.
- Diluvia quattuor, *Ister.* 56.
- Dinortas, Trezenis frater, Euopin in matrimonium sumit, *Phyl.* 81; ejus mors, *ibid.*
- Dinarchi vita, *Philoch.* 144.
- Dinadas, Bromiadis libicinis pater, *Theop.* 182.
- Dinicha, Archidami uxor, a Phocensium ducibus corrupta, maritum ad opem illis ferendam adducit, *Theop.* 258.
- Dino, Phorci f., *Pher.* 26; III, 4, 2, 3.
- Dinomenes, Hieronis filius, *Phil.* 45.
- Dio, ad eum litteras dant feminae propinque, *Tim.* 129; ejus filius Hipparchus vel Aretas, ex Arete uxore, *Tim.* 129.
- Diocorystes, Egypti ex Arabia f. Hippodamiam sponsam habet, II, 1, 5, 4.
- Diodorus, Aspendius, ineptus Pythagoricae disciplinae sectator, *Tim.* 80.
- Diogenia, Cephisi f., Phrasimi uxor, III, 15, 1, 2.
- Diomede, Capithae f., Amyclae uxor, III, 10, 3, 3.
- Diomede, Xuthi f., Deionis uxor, I, 9, 4.
- Diomedes, Thrax, Martis e Cyrene f. Bistonum R., equas, ab Hercule abactas, recepturus perit, II, 5, 8, 1 sq.; *Hell.* 98.
- Diomedes, Tydei f., I, 8, 5, 4; Egialiam ducit, contra Thebas et Trojam profisciscitur, I, 8, 6; *Ephor.* 28; Agrii filios necat, regnum, quo Oeneus erat privatus, Adramoni dat, *ibid.*; *Ephor.* 28; Adrasti haeres, *Ephor.* 28; inter Epigonos, III, 7, 2, 5; Helenae procus, III, 10, 8, 2; in Italiam venit, *Tim.* 13.
- Diomedon, unus imperatorum in proelio ad Arginusas, ab Atheniensibus capitis damnatur, *Philoch.* 121.
- Diona, Hyas, *Pher.* 64.
- Dione, Coeli f., Titanis, I, 1, 3; Jovis pellex, I, 3, 1, 3.
- Dione, Nereis, I, 2, 7.
- Dionia, urbs Cypri, *Theop.* 127.
- Dionysius superior, bellum gerit contra Carthaginienses, *Phil.* 34; ejus somnium, *Phil.* 47; tyrannidem occupat, *Phil.* 48; Graeciae potiundae consilium capit, *Ephor.* 141; ejus pompa funebris, *Phil.* 42; ejus mores, *Theop.* 146; *Tim.* 71; ejus filii, *Theop.* 204; quamdiu regnaverit, *Ephor.* 141 a.
- Dionysii junioris mores, *Theop.* 217; miracula, quae tyrannidis excidium portenderint, *Theop.* 24; Corinthum profectus est rotunda nave, *Tim.* 133; in Congiorum solennitate ei qui primus congium ebiberet coronam auream proponit, *Tim.* 128; ejus assentator Democles, *Tim.* 127; eum legatum mittit ad Dionem, *ibid.*; D. carmina pangit, *ibid.*; alius ejus assentator, Satyrus, *ibid.*
- Diopie, urbs Arcadiae, *Pher.* 116.
- Diopithes Locrus, γλωσσοποιός, *Phanod.* 19.
- Dioscuri, unde dicti, III, 11, 2, 1; Hilarum et Phorben raptas ducunt, *ibid.*, et III, 10, 3, 6; Helenam a Theseo raptam liberant; Ethram abducunt, III, 10, 7, 4; *Hell.* 74; cum Peleo Iolcum expugnant, III, 13, 7; in Arcadia praedantur, III, 11, 2, 3; cum Ida et Lynceo contendunt; in caelum recipiuntur, *ibid.* § 5 sq.; a Celtis in praecipuo honore habentur, *Tim.* 6.
- Dioscuri Leucopoli nominantur Zethus et Amphion, *Pher.* 102.
- Diotimus, praetor Atheniensium contra Siculos bellum gessit; Neapoli sacra fecit Parthenopae, *Tim.* 99.
- Dioxippe, Danae e Pieria f., Egypti sponsa, II, 1, 8, 8.
- Dirce, Lyci uxor, a Zetho et Amphione occisa, in fontem detruditur, qui inde dictus, III, 5, 5, 10.
- Disora, populus Thraciae, *Hec.* 145.
- Dithyrambos, quoties libarent, caneant, *Philoch.* 21.
- Dius, nothus filius Priami, *Pher.* 100.
- Dius, Apellidis filius, frater Maonis, pater Hesiodi, *Hell.* 6. Cf. *Ephor.* 104.
- Dizeres, populus Asiae, *Hec.* 190.
- Dodona, *Philoch.* 187; a Pelasgis condita, *Ephor.* 54, 30.
- Dodonae sacerdotes mala fide in Pelasgorum gratiam oraculum dedisse a Bروتis credebantur, *Ephor.* 30; Bروتorum in antistitem facinus, *ibid.*; de hac re iudicium, *ibid.*; Dodonae solia Bروتis viri oracula edunt, *Ephor.* 30.
- Dodonaea fagus vocalis, I, 9, 16, 6.
- Dodonae ad meridiem Molossorum habitant, *Hec.* 78.
- Dodonaeum oraculum, *Theop.* 227; oracula Dodonae

factum est, ut omnes homines Acheloum colant, *Ephor.* 27.
 Dodonaeus Jupiter. V. Jupiter.
 Dodonides. V. Nymphae.
 Doras, pater ejus ignoratur, *Pher.* 25.
 Doliche ins. ob Icarum, ibi sepultum, ab Hercule vocatur Icaria, II, 6, 3, 4.
 Dolliones in Asia, *Hec.* 204; Cyzicum aggrediuntur, *Ephor.* 104; excipiunt Argonautas, I, 9, 18, 1; Pelasgorum hostes, *ibid.*
 Dolopes, Phoenici parent, III, 13, 8, 4.
 Donastas, cognomen Apollinis, *Theop.* 320.
 Dorienses a Doro vocati, I, 7, 3, 3; eorum circa Oetani rex Aglmius, *Ephor.* 10; eorum in Peloponnesum migratio, *Ephor.* 11.
 Dorieus poeta, *Phyl.* 3.
 Dorieus a Lacedaemoniis supplicio datus, *Androt.* 49.
 Doris, Oceani f., I, 2, 2, 1; Nerei uxor, I, 2, 7.
 Dorium, Danae f., Cercestae sponsa, II, 1, 5, 5.
 Dorium, Orphei f., *Hell.* 6.
 Dorus, urbs Phoeniciae, *Hec.* 260; *Ap. fr.* 63.
 Dorus, Apollinis e Plithia f. ab Etolo trucidatur, I, 7, 6; pater Xanthippes, I, 7, 7, 1.
 Dorus, Hellenis ex Othreide f., *Hell.* 10; terram supra Peloponnesum accipit, Doribus nomen dat, I, 7, 3, 3.
 Dorycleus, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule necatur, *ibid.* § 3.
 Doryclus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Dotis, Asterii ex Amphictyona filia, *Pher.* 8.
 Dotium, urbs Thessaliae, unde nominata sit, *Pher.* 8.
 Doto, Nereis, I, 2, 7.
 Draco, Typhonis et Echidnae progenies, ejus forma, Hesperidum poma custodit, II, 5, 11, 2; *Pher.* 33; ab Hercule interficitur, *Pher.* 33 a.
 Draco, Martis f., fontis Martii custos, socios Cadmi necat; ab ipso caeditur, III, 4, 1, 3; *Hell.* 9; ejus dentes partim a Cadmo sparguntur, *ibid.* § 4; partim a Minervadantur *Aet.* I, 9, 23, 5, *Pher.* 44.
 Draco ab Iasone interfectus, *Pher.* 72.
 Drepane, antiquum nomen Corcyrae, *Hell.* 45; *Tim.* 54.
 Dryas, Aegypti e Caliande f., Eurydicen sponsam habet, II, 1, 5, 7.
 Dryas, Lycurgi f. a patre furente occiditur, III, 5, 1, 6.
 Dryas, Lycurgi (Thracis) pater, III, 5, 1, 4.
 Dryas, Martis f., apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4.
 Drilonius, urbs Cellarum, *Theop.* 223.
 Drongilum, oppidum Thessaliae, *Theop.* 86.
 Dryopes ad Spercheum fluv. a Dryope nominati, *Pher.* 23; populus praeclatorius, *Pher.* 38; Laogorae parent, II, 7, 7, 4; ab Hercule debellantur, *ibid.* § 2.
 Dryops, Sperchei et Polydora filius, *Pher.* 23.
 Dryops, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Drys, urbs Thraciae et Oenotrorum, *Hec.* 32, 131; *Theop.* 175.
 Dulichium, sic Cephalleniam dicit *Hell.* 103.
 Dulionpolis (Servorum urbs) in Libya, *Hec.* 318; *Theop.* 122.
 Duriza, lacus, *Hec.* 328.
 Dyma regio, *Ephor.* 146.
 Dymae, urbs Achaeae, *Ap. fr.* 45.
 Dymas, Agimii f., *Ephor.* 10; bello Heraclidarum adversus Peloponnesios perit, II, 8, 3, 5.
 Dymas, Phryx, Becnbae pater, III, 12, 5, 3; *Pher.* 99.
 Dymbrus, Apollo, *Hell.* 135.
 Dyme urbs, *Pher.* 36; tam ad Epcos, quam ad Achaeos pertinet, *Hec.* 91, 348. V. Dymae.
 Dynamene, Nereis, I, 2, 7.
 Dynaste, Thespii f., Erati ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.

Dytas, urbs Euboeae, *Theop.* 163.

E.

Echedorus fl., II, 5, 11, 3.
 Hystion quando pulsari soleat, *Ap. fr.* 36.
 Echemon, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Echemus, Timandram ducit, III, 10, 6, 2.
 Echenais nympha, *Tim.* 4.
 Echephron, Nestoris filius, I, 9, 9, 3.
 Echephron, Priami filius, III, 12, 5, 13.
 Echidna, Tartari e Tellure progenies, ab Argo interficitur, II, 1, 2, 5; e Typhone mater Chimarae, II, 3, 2, 6; Orthiri canis, II, 5, 10, 3; draconis Hesperidum, II, 5, 11, 2; *Pher.* 33; Caucasiae aquila, II, 5, 11, 12; *Pher.* 21; Sphingis, III, 5, 8, 2.
 Echinades insulae, I, 9, 21, 7; *Ap. fr.* 133.
 Echion, unus e Spartis, III, 4, 1, 7; *Pher.* 44; *Hell.* 2.
 Ex τῆς πατρὸς εἰς Proverb., *Phyl.* 69.
 Elctes, gens iberica, *Hec.* 11.
 Edi, gens Scythica, *Hec.* 159.
 Edoni, Thraciae pop., Lycurgum regem occidunt, III, 5, 1, 7.
 Eetion, Electrae f., ab indigenis Iasion nominatus, in Cereris simulacrum superbit, *Hell.* 129; quapropter fulmine interficitur, *ibid.*
 Eetion, Andromachae pater, III, 12, 6.
 Eetionia, alterum Piraei promontorium, *Philoch.* 114.
 Eion, urbs ab Atheniensibus solo adaequata, *Theop.* 55.
 Eioneus, Diae pater, Ixionis dolo perit, *Pher.* 103.
 Eioneus, Dymantis pater, *Pher.* 99.
 Εἰσαγγλία quid sit, *Philoch.* 155 b.
 Eleussa, urbs Chersonesi, cujus rex Demipho, *Phyl.* 83.
 Elara, Orchomeni f., I, 4, 1, 4; Tityi e Jove mater, *ibid.*, *Pher.* 5.
 Elatria (vel Elatea), Cassiopaeorum urbs, *Theop.* 228.
 Elattonus, *Vide* Baton.
 Elatus, Arcadis e Prosepelia f., *Charon* 13; Arcadiae primas tenet, III, 9, 1, 1; ejus e Laodice progenies, *ibid.* § 2; Ischylis pater, III, 10, 3, 8.
 Elatus, Polyphemi pater, I, 9, 16, 8.
 Elatus, Centaurus, ab Hercule fugatur, II, 5, 4, 5.
 Elatus ex Erimeda gignit Tanarum, *Pher.* 68.
 Elavia, castellum Siciliae, *Phil.* 12.
 Elbestii, gens Libyae, *Phil.* 30.
 Elea in Italia a Phocaeis condita, *Ant.* 9.
 Electra, Oceanis, I, 2, 2, 1; ejus e Thaumante progenies, I, 2, 6.
 Electra, Danae f., Peristhenis sponsa, II, 1, 5, 7.
 Electra, Atlantis e Pleione f., III, 10, 1, 1, *Ephor.* 12; in Samothrace habitabat, Strategis nominabatur ab indigenis, *Hell.* 129; ejus e Jove liberi, III, 12, 1; *Hell.* 56, 129, 58; viliata ad Palladium fugit, III, 17, 3, 9.
 Electra, Agamemnonis f., ex Pylade mater Strophii et Medontis, *Hell.* 43.
 Electrae Thebarum porta, III, 6, 6, 1; *Pher.* 39; *Hell.* 129.
 Electryon, Persei f., I, 4, 5, 2; ejus ex Anaxo progenies, *ibid.* § 7; ejus armenta a Pterelai filiis abiguntur, II, 4, 6, 1; Amphitryonis ope recipiuntur, *ibid.* § 2; filiorum necem ulturus, morte prohibetur, *ibid.* § 3; ab Amphitryone nolente occiditur, *Pher.* 27.
 Electryone, sic Electram, Atlantis, nominat *Hell.* 129.
 Elei ab Epeis diversi, *Hec.* 91, 348; eorum cum Aetolis cognatio, *Ephor.* 15, 29; eorum quot tribus fuerint, *Hell.* 90; Olympici templi procuracionem habent, *Ephor.* 15; eorum ditio Jovi Sacra, *Ephor.* 15; cur Isthmicos ludos non frequentent, *Pher.* 36: certamen

- Olympicum sub Phidonis praesidio celebratum in tabulas non referunt, *Ephor.* 15; a Spartanis adjuti Phidonea deiciunt, *ibid.*
- Elephantis, Danaï uxor, II, 1, 5, 4.
- Elephenor, Chalcodontis f., Helenae proci, III, 7, 8, 2.
- Eleuchia, Thespīi f., Bulei ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
- Ἐλευσά ara Athenis, II, 8, 1, 2.
- Elephas, qui singulari amore infantem dilexit, *Phyl.* 36.
- Eleus, untis, urbs, II, 5, 2, 6.
- Eleus. *Vide* Eleus.
- Eleusin, Ttriptolemi pater, I, 5, 2.
- Eleusinem venit Hercules et initiatur, II, 5, 12, 2.
- Eleusinia sacra; ad ea ἑῶν non admittuntur, II, 5, 11, 2.
- Eleusini exiciunt Cererem, I, 5, 1, 3; Eumolpum cum Ismaro f., III, 15, 4, 5; ducem belli adversus Athenienses constituunt, *ibid.* § 6.
- Eleuther, Apollinis ex Ethusa f., III, 10, 1, 3.
- Eleutheræ, Boeotiae urbs, III, 5, 5, 8; *Theop.* 226.
- Eleutii, populus Iapygiae, *Hec.* 55.
- Elgus, oppidum Lydiae, *Xanth.* 26.
- Elibyrge, urbs Tartesi, *Hec.* 4.
- Elymi ab Oenotris Italia pulsī in Siciliam transmigrant, *Hell.* 53; (II, 5, 10, 10), Cnidios ex insula depellunt, *Ant.* 2.
- Elis a Thessalis habitatur, I, 7, 5; paret Salmoneo, I, 9, 7; Polyxeno, II, 4, 6, 2; Augae, II, 5, 3, 1; Phyleo, cui captam tradit Hercules, II, 7, 2, 5; cf. *Hec.* 91; *Pher.* 36; ab Oxylo occupatur, *Ephor.* 15, 16, 29; Elis urbs nullis cincta muris, *Ephor.* 15.
- Elissa, sic Phoenicum lingua appellatur Dido, *Tim.* 23.
- Elisyçi, gens Ligurum, *Hec.* 20.
- Elysii campi, III, 5, 4, 2.
- Emathion, Tithoni ex Aurora f., III, 12, 4; in Arabia ab Hercule occisus, II, 5, 11, 11; *Pher.* 33, 9.
- Embatum, locus Erythrae, *Theop.* 16.
- Empedocles, avus poetae, *Tim.* 29.
- Empedoclis, Metonis filii, aetas, *Ap. fr.* 87; Pythagorae discipulus, *Tim.* 81; non deiecit se in Etnae crateras, sed in Peloponnesum se recepit, *Tim.* 98; cur Κολυσαῖς dictus, *Tim.* 94; Agrigenti nulle virorum senatum antiquavit, *Tim.* 88; vitae ejus simplicitas, morum probitas, *id.* 88 a; *Xanth.* 30.
- Enarete, Deimachi f., Eoli uxor, I, 7, 3, 4.
- Enarsphorus, vel Enaraphorus, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule trucidatur, *ibid.* § 3.
- Enceladus, Aegypti f. Anymonen sponsam habet, II, 1, 5, 3. V. Anymone.
- Enceladus, Gigas, ei Siciliam immittit Minerva, I, 6, 2, 3.
- Enchelienses, Cadmo duce Illyrios vincunt, III, 5, 4, 1; *Hec.* 73.
- Enclaus vel Arclaus, *Theop.* 226.
- Endeis, Chironis f., Eaci uxor, III, 12, 6, 8.
- Endymion, Ethilii f. e Calyce, Elin condit I, 7, 5; Jove annuente immortalis fit, *ibid.*; Eoli pater e Neide s. Iphianassa, I, 7, 6; *Ephor.* 29; mortis suae arbiter, *Acus.* 10; *Pher.* 80.
- Enca, pagus prope Scepsin in Asia, *Hec.* 203.
- Enipeus fl. a Tyro amator, I, 7, 8, 1.
- Entelide, Thespīi f., Menippidis mater ex Hercule, II, 7, 8, 3.
- Entela, urbs Siciliae, *Ephor.* 124.
- Enthenis, Hyacinthi f., ab Atheniensibus immolatur, III, 15, 8, 5.
- Entribe, populus Thraciae, *Hec.* 148.
- Enyo, Phorei f., *Pher.* 26; II, 1, 2, 3; vocis etymologia, *Ap. fr.* 233.
- Eone, Thespīi f., Ameastridis ex Hercule mater, II, 7, 8, 3.
- Epaminondas. Cum eo cecidit Boeotorum potentia, *Ephor.* 67; Epaminondae cognomentum cui datum? *Ephor.* 143.
- Eparitæ, tribus militaris Arcadiae, *Ephor.* 139; *Androt.* 54.
- Epaphus, Nili ex Io f., II, 1, 3, 6; a Curetibus raptus, a matre reperitur, Aegypti rex fit; Memphin ducit; ex ea progenies, II, 1, 4, 1.
- Ἐπεικίζων, *Clitod.* 22.
- Epei Herculi adsunt contra Augeam, cum eoque Elin devastant, *Hec.* 91, 348; ante Heraclidarum descensum Elidem tenent, *Ephor.* 15; Elidem cedunt. Etolis, *Ephor.* 15.
- Ἐπειγενεῖν λόγῳ ἐπὶ τῆς ἀπορίας; hujus moris auctor, *Ister* 19.
- Epeunactæ unde nomen habeant, *Theop.* 190.
- Ephesii contra Androcli filios seditionem movent, *Ephor.* 31; ex Teo et Carina colonias accipiunt, *ibid.*; eorum donarium in templo Delphico, *Theop.* 182.
- Ephesus ab Androclo condita, *Pher.* 111; a Cercopibus habitatur, II, 6, 3, 2; quinque curias habet, *Ephor.* 31; circa Ephesum loca Cares quondam tenebant, *Pher.* 111.
- Ephesus, insula in Nilo, *Hec.* 286.
- Ephetae (quinquaginta Athenienses, totidemque Argivi) de Demophonte, qui Palladium rapuerat, ferunt sententiam, *Clitod.* 12.
- Ephialtes, Gigas, Apollinis et Herculis telis privatur luminibus, I, 6, 2, 2.
- Ephialtes, Neptuni f., I, 7, 4, 4; Junonem procatur, *ib.* § 6.
- Ephialtes Areopago non nisi judicis capitis reliquit, *Philoch.* 141 b.
- Ephorus a Timæo reprehenditur, *Tim.* 142.
- Ephyra, filia Myrmecis, *Hec.* 90.
- Ephyra, antiquum Corinthi nomen, I, 9, 3, 1.
- Ephyra Thesprotia venenis abundans, *Ap. fr.* 170.
- Ephyra, Thesprotorum urbs, Phylante rege ab Hercule capitur, II, 7, 6, 1.
- Ephyrae urbes plures, *Ap. fr.* 170.
- Ἐπίβορον θύμα, *Philoch.* 32.
- Epicaste. V. Iocaste.
- Epicaste, Calydonis f., Agenoris uxor, I, 7, 7, 3.
- Epicaste, Augae f., Thesiali ex Hercule mater, II, 7, 8, 11.
- Epicharmi carmina supposititia, *Ap. fr.* 187.
- Epicles, Spartanorum dux, naufragium facit ad Atho montem, *Ephor.* 121.
- Epicuri philosophi aetas, *Ap. fr.* 95.
- Epidaurus, Argi f., II, 1, 2, 1.
- Epidaurus, urbs Lacedaemonia, *Ephor.* 18; *Ap. fr.* 163.
- Epidaus, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
- Epidycus, Daicli filius, Acestoris pater, *Pher.* 20.
- Epigoni, Alemaeone duce Thebanos adoriuntur, III, 7, 2, 1 sqq., *Ephor.* 28; Thebanos fugant, urbem everunt, III, 7, 4, 1.
- Epilals, Thespīi f., Astyanactis ex Hercule mater, II, 7, 8, 1.
- Epigonus, musicus, *Philoch.* 66.
- Epileucadii, urbs supra Acarnaniam, *Hec.* 79.
- Epilycus, Amphipollia, *Theop.* 182.
- Epimenides, Boli f., Cretensis; de eo mirabilia, *Theop.* 69, *Tim.* 45.
- Epimetheus, Iapeti f., I, 3, 3; pater Pyrrhae e Pandora, I, 7, 2, 1; maritus Myrmecis, *Hec.* 90.
- Ἐπὶ Παλλὰδιῳ διασπείρον, *Phanod.* 12.
- Epiphrades, Charipheni f., *Hell.* 6.
- Epirotiae gentes quattuordecim, *Theop.* 227.
- Epistrophus, Schedii pater, III, 10, 8, 2.

- Epochus, Lycurgi e Cleophile f., III, 9, 2, 1.
 Epomeus, mons ignivomus in Pithecusis insula, *Tim.* 16.
 Epopeus, Thessalus, Neptuni e Canace f., I, 7, 4, 2; ducit Antiope; ejus liberi; Sicyone capta a Lyco occiditur, III, 5, 5, 5 sq.
 Epops Narcisum interficit, *Acus.* 21 a.
 Ἐπειρεῖος: quid sit, *Philoch.* 148, 149.
 Equitum numerus apud Athenienses, *Philoch.* 100.
 Equus Antiochi, domini ultor, *Phyl.* 31. Equi ad ubiarum cantum saltare docli, *Charon* 9.
 Erasinides, unus imperatorum in proelio ad Arginusas, ab Athen. capitis damnatur, *Philoch.* 121.
 Erasinus fluvius, *Hell.* 37.
 Erasippus, Herculis e Lysippe f., III, 7, 8, 7.
 Erato, Musa, I, 3, 1, 5.
 Erato, Nereis, I, 2, 7.
 Eratus, Herculis e Dynaste f., II, 7, 8, 5
 Erbessus, urbs Siciliae, *Phil.* 13.
 Erebidæ, pars Lotophagorum, *Phil.* 33.
 Erebus, principium masculinum, *Acus.* 1.
 Erechtheum fretum, Atheniensibus a Neptuno datum, III, 14, 1, 3.
 Erechtheus, Pandionis e Zeuxippe f., III, 14, 8, 1; Atticæ R. Praxitheam ducit, ex ea liberi, III, 15, 1; *Acus.* 23; *Pher.* 77, 105; *Phanod.* 3; non fuit arbiter certaminis inter Neptunum et Minervam, III, 14, 1, 5; bello cum Eleusiniis filiam natu minimam immolat; reliquæ se occidunt, III, 15, 4, 9; Eumolpum interficit; a Neptuno evertitur, *ibid.* § 10.
 Erechtheus II, Procridis pater, *Hell.* 83.
 Eretnbi, ad Nilum habitant, *Hell.* 153.
 Erethusa, Hesperidum una, II, 5, 11, 2.
 Ereuthalia, Argolidis urbs, a quo nominata, *Pher.* 22.
 Ereuthalion, Criasii filius, *Pher.* 22.
 Ergetium, urbs Siciliae, *Phil.* 14.
 Erginus, Neptuni f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Erginus, Clymeni f., Minyarum R. patris jussu Thebas adoritur, vincit, tributum eis imponit, ab Hercule necatur, II, 4, 11, 1 sq.; Phrastorem et Laonytum, Oedipi filios, occidit, *Pher.* 48.
 Erichthonius, Dardani ex Batia f., Dardaniæ R. ex Astyoche Troem gignit, III, 12, 2, 1.
 Erichthonius, Vulcani ex Athide al. Minerva f., III, 14, 6, 2; a Minerva traditur Pandroso, *ibid.* § 6; Amphictyone pulso, Atticæ R., *ibid.* § 9; Minervam colit, Panathenæa instituit, *Hell.* 65; ejus e Pasitheia liberi, *Apoll. l. l.* § 10; in luco Minervæ sepelitur, III, 14, 7, 1.
 Eridanus fl., I, 9, 24, 4; a Pherecyde Padus esse putatur, *Pher.* 33 c; Nympharum sedes, II, 5, 11, 4; *Pher.* 33.
 Erigor, Epiri fluvius, *Theop.* 229.
 Erigone, Icarii f., patre mortuo vitam finit, III, 14, 7, 4.
 Erimeda, Damascii f., uxor Elati, mater Tænari, *Pher.* 88.
 Erimum, urbs Oenotrorum, *Hec.* 34.
 Erimus, pater Abderitæ, *Hell.* 98.
 Erinnyes, e pudendorum Cœli exsectorum sanguine profluente, I, 1, 4; Alcmaeonem matricidam exagitant, III, 7, 5, 3.
 Eriphyle, Talai f., Amphiaræ uxor, I, 9, 13, 1; a Polynice corrupta, marito persuadet, ut contra Thebas eat, III, 6, 2, 5; iterum a Thersandro corrupta, Alcmaconi persuadet, ut contra Thebas Epigonorum dux sit, III, 7, 2, 3; ab hoc occiditur, III, 7, 5, 2; Eriphyles mundus ab Alcmacone Delphis dedicatus, *Ephor.* 155.
 Ἐρως: Ejus statua prope Academiam, *Clitod.* 24.
 Eryce, urbs Siciliae, *Phil.* 7.
 Erymanthus aper ab Hercule capitur, II, 5, 4.
 Erymanthus mons, I, 5, 4, 1
 Erysichæi in Acarnania, *Ap. fr.* 168.
 Erysichthon, Cecropis ex Agraule f., oblit sine liberis, III, 14, 2, 1.
 Erysichthon, Myrmidonis f., cur Æthon appellatus sit, *Hell.* 17.
 Erythia insula, I, 6, 1, 4; *Ephor.* 40; *Hec.* 349; Geryonis sedes; hodie Gadir, II, 5, 10, 1.
 Erythia, Hesperidum una, II, 5, 11, 2; mater Eurythionis, *Hell.* 41.
 Erythræ, urbs Ionum, *Hec.* 215; a Neleo condita, *Hell.* 63.
 Erythræi Pitaneam libertati restituunt, *Hell.* 115.
 Erythras, Herculis et Exoles f., II, 7, 8, 4.
 Erythrius, Athamantis e Themistone f., I, 9, 2, 3.
 Eryx, Neptuni f., Elymorum R., II, 5, 10, 11; taurum ex armentis Geryonis, ab Hercule abactis, elapsum, redere non vult; ab Hercule interficitur, *ibid.*
 Etocles, Oedipi ex Eurygania, *Pher.* 48; Oedipi ex Iocaste f., III, 5, 8, 8; cum Polynice fratre regnum partitur in certum tempus, III, 6, 1, 1; id solum tenere cupiens eum fugere cogit, *ibid.* § 2 sq.; optionem dat fratri utrum regnum mallet habere, an accepta opum parte alibi vitam degere, *Hell.* 12; Thebanos contra VII duces instruit, III, 6, 6, 2; inter obsidionem cum fratre pugnans, hunc interimit et ipse cadit, III, 6, 8, 1; Laodamantis pater, III, 7, 3, 1.
 Eleocles, Iphios f., a nonnullis numeratur inter VII duces contra Thebas, III, 6, 3, 4; in Nemæis cursu vincit, III, 6, 4, 5; a Leade caditur, III, 6, 8, 2.
 Ethodaia, Amphionis e Niobe f., III, 5, 6, 1; Dianæ telis confoditur, *ibid.* § 4.
 Etruria; in ea Lydi ex Asia transvenæ consederunt, *Tim.* 19.
 Etruscorum mores et instituta, *Theop.* 222; *Tim.* 18.
 Eva, urbs Arcadiæ, *Theop.* 63.
 Evadne, Iphis f., Capanei uxor cum marito se comburit, III, 7, 1, 5.
 Evadne, Strymonis e Neæra f., Argi uxor, II, 1, 2, 1.
 Evæmon, urbs Orchomeniorum, *Theop.* 64.
 Evæmon, Lycæonis f., III, 8, 1, 3.
 Evæmon, Eurypyli pater, III, 10, 8, 2.
 Evagoras, Nelei e Chloride filius, I, 9, 9, 1.
 Evagoras, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Evagoras, Cypri regno potitur; bellum gerit contra Persarum regem; ab Acori adjuvatur; legatos mittit ad Lacedæmonios; cum Oronte transigit; pater Pnytagoræ; cum Nicocreonis filia concumbit; ejus mors, *Theop.* 111.
 Evagore, Nereis, I, 3, 7.
 Evander, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Eubii, gens Liguriæ, *Theop.* 221 a.
 Eubœa insula a Pericle subacta, *Theop.* 164; *Philoch.* 89.
 Eubœa, urbs postea Chalcis appellata, *Hec.* 105.
 Eubœa, Thespii f., Olympi ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
 Eubote, Thespii f., Eurypyli ex Hercule mater, II, 7, 8, 2.
 Eubulus, demagogus luxuria et argenti cupiditate insignis, *Theop.* 95, 96.
 Eucarpia (nisi nomen corruptum est ex «Hyccara») castellum Siciliae, patria Laidis, *Tim.* 106.
 Euchenor, Ægypti ex Arabia f., Iphimedesam sponsam habet, II, 1, 5, 4.
 Eucles, Dorionis f., *Hell.* 6.
 Euclidas, frater Cleomenis, in pugna ad Sellasiam interfectus, *Phyl.* 56.
 Eucrate, Nereis, I, 2, 7.

- Eudipne, insula Libyæ Phœnicum, *Hec.* 314.
 Eudore, Nereis, I, 2, 7.
 Eudore, Hyas, *Pher.* 46.
 Eudorus, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Eudoxus Siculus, poeta Comicus, *Ap. fr.* 93.
 Eudoxi Cnidii ætas, *Ap. fr.* 93.
 Eudoxus Rhodius, historiarum scriptor, *Ap. fr.* 93.
 Euelgia urbs, *Hec.* 330.
 Euenia, eadem quæ Chalciope vel Iophossa, Phrixi uxor, *Pher.* 54.
 Evenus, Martis f., Marpessa filia ab Ida rapta, in Lycor-
 mam fl. se dejicit, qui ab eo nomen accipit, I, 7, 8;
 Evenus fl. Eum transire volentes portat Nessus, II, 7,
 6, 5.
 Everes, Pterelai f., II, 4, 5, 6; in perniciæ fratrum ser-
 vatur, II, 4, 6, 2.
 Everes, Hercules e Parthenope f., III, 7, 8, 12.
 Everes, Tiresiæ pater, e posteris Udæi Sparti, III, 6, 7, 1.
 Eugea, oppidum Arcadiæ, *Theop.* 270.
 Euhesperitæ tripodem servant Tritoni ab Argonautis
 donatum, *Tim.* 6.
 Evippe, Danaï ex Æthiopide f., Argii sponsa, II, 1, 5, 5.
 Evippe, Danaï e Polyxo f., Imbri sponsa, II, 1, 5, 7.
 Evippus, Thestii f., I, 7, 10, 1; ejus mors, I, 8, 3, 1.
 Eulimene, Nereis, I, 2, 7.
 Eumedes, Melanis f., a Tydeo necatur, I, 8, 5, 3.
 Eumelus, Admeti ex Alcestide f., Helenæ proci, III,
 10, 8, 2; *Hell.* 10.
 Eumetes, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Eumide, Thespii f., Lysæ ex Hercule mater, III, 7, 8, 1.
 Eumolpe, Nereis, I, 2, 7.
 Eumolpi plures fuerunt, *Androt.* 34.
 Eumolpidæ cur initiationi præsent, *Ister.* 21.
 Eumolpus, Neptuni e Chione f., III, 15, 4, 1; a matre in
 mare præcipitatus, a patre in Æthiopiam ducitur, a Ben-
 thesycyme nutritur, alteram hujus f. ducit, alteram
 corrupturus ad Tegyrium fugit, insidias struit, ad Eleu-
 sinios fugit, *ibid.* § 2, sqq.; ad Tegyrium reversus
 Thraciæ rex fit; ab Erechtheo trucidatur, *ibid.* § 6 sq.;
 Herculi Eleusinia adire permittit, II, 5, 12, 3.
 Eumon, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Euneus, Iasonis ex Hypsipyla f., I, 9, 17, 2.
 Eunice, Nereis, I, 2, 7.
 Eunomia, Jovis f., Horarum una, I, 3, 1, 2.
 Eunomus, Architelis f. ab Hercule caditur, II, 7, 6, 3.
 Eunomus Locrus Aristonem cicadæ ope in certamine mu-
 sico vincit, *Tim.* 64, 65.
 Eunuchos a Babylonis Persæ acceperunt, *Hell.* 169.
 Euonyma, Furlarum mater, Terra esse putatur, *Ister.* 9.
 Euonymus, una ex quinque curiis Ephesinis, *Ephor.* 31.
 Euopis, Træzenis filia, Dimæte uxor. Ejus mors, *Phyl.*
 181.
 Eupalamus, Metionis ex Alcippe f., Dardani pater, III, 15,
 8, 10; et Metiadusæ, III, 15, 3, 2.
 Eupatria, urbs Lydorum, *Nanth.* 20.
 Euphemus, Neptuni f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Euripidis genus, *Philoch.* 165; in spelunca Salaminis ins.
 tragedias scripsit, *Philoch.* 106; quando mortuus sit,
Philoch. 169; *Ap. fr.* 90.
 Europa, Danaï uxor, II, 1, 5, 3.
 Europa Agenoris ex Telephassa, al. Phœnicis filia, a Jove
 rapitur, a fratibus quæritur; Asterioni nubit; ex ea pro-
 genies, III, 1, 1, 3 sqq.; *Hell.* 8; *Pher.* 42; a tauro
 Cretensi ad Jovem per mare transportata, *Acus.* 20;
 monile a Jove acceptum dat Cadmo, *Pher.* 45.
 Eurotas, Telegia e Cleocharia f., pater Spartes, III, 10, 3, 2.
 Euroto, Danaï e Polyxo f., Bromii sponsa, II, 1, 5, 7.
 Euryale, Gorgonum una, II, 4, 2, 9.
 Euryale, Orionis e Neptuno mater, I, 4, 3, 1; *Pher.* 3.
 Euryalus, Melanis f. a Tydeo intericitur, I, 8, 5, 3.
 Euryalus, Mecistei f. ex Epigonis, III, 7, 2, 5; Argonauta,
 I, 9, 16, 8; contra Trojam it, I, 9, 13, 2.
 Eurybates, Ephesius, commissam sibi a Creso pecuniam
 Cyro tradit, *Ephor.* 100.
 Eurybia, Ponti f., I, 2, 6; Crii uxor, I, 2, 2, 4.
 Eurybia, Thespii f., Polyli ex Hercule mater, II, 7, 8, 2.
 Eurybius, Eurysthei f., bello adversus Athenienses cadit,
 II, 8, 1, 3.
 Eurybius, Nelei f. e Chloride, I, 9, 9, 1.
 Eurycapys, Herculis e Clytippe f., II, 7, 8, 2.
 Euryce, Thespii f., Teleutagoræ ex Hercule mater, II, 7,
 8, 3.
 Euryclea, Melanis uxor, *Pher.* 55.
 Eurydamas, Egypti e Phœnissa f., II, 1, 5, 5.
 Eurydice, Adrastræ f., Ili uxor, III, 12, 3, 11.
 Eurydice, Danaï f. Ejus sponsus Dryas, II, 1, 5, 7.
 Eurydice, Lacedæmonis e Sparta f., uxor Acrisii, III, 2, 2, 1;
 III, 10, 3, 2; *Pher.* 26.
 Eurydice, Lycurgi uxor, I, 9, 14; III, 6, 4, 1.
 Eurydice, Orphei uxor, frustra ex inferis repetitur a ma-
 rito, I, 3, 2, 2.
 Eurygania, Teuthrantis f., III, 5, 8, 8.
 Eurygania, Hyperphantis f., Oedipi uxor, III, 5, 8, 8;
Pher. 48.
 Eurylochus, Egypti f. e Caliande, Autonoe sponsam ha-
 bet, III, 1, 5, 7.
 Eurymachus, dux Phlegyarum post Zethi et Amphionis
 mortem Thebas vastat, *Pher.* 102 a.
 Eurymas, Olenius, calumniator, a Polluce interfectus,
Pher. 91.
 Eurymede, uxor Glauci, I, 9, 3, 1.
 Eurymedon, Minois e Paria Nympha f., I, 5, 9, 3; Parum
 tenet, ab Hercule intericitur, *ibid.* § 5.
 Eurymedon. Pugna ad Eurymedontem, *Ephor.* 116;
Phanod. 17.
 Eurymenæ, urbs Thessaliæ, *Hec.* 111.
 Eurymenes, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
 Eurynome, Oceani f., I, 2, 2, 1; Jovis pellex, I, 3, 1, 3.
 Eurynome, mater Asopi fl. ex Jove, III, 12, 6, 5.
 Eurynome, Lycurgi uxor, III, 9, 2, 1.
 Euryops, Herculis e Terpsicrate f., II, 7, 8, 6.
 Eurypon, Proclis f., *Ephor.* 19.
 Eurypontidæ ab Euryponte nominati, *Ephor.* 19.
 Eurypyle, Thespii f., Archedici ex Hercule mater, II, 7,
 8, 5.
 Eurypylus, Evamoni f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2;
 Hyperochi f., Orchomeni pater, *Acus.* 27.
 Eurypylus, Herculis ex Eubote f., II, 7, 8, 2.
 Eurypylus, Neptuni ex Astypalæa f., Coorum R. ab Her-
 cule trucidatur, II, 7, 1, 2; *Pher.* 35; pater Chalciope,
 II, 7, 8, 11.
 Eurypylus, Temeni f., patrem interimit, II, 8, 5, 3; regno
 excidit, *ibid.* § 4.
 Eurypylus, Theatii f., I, 7, 10, 1; ejus mors, I, 8, 3, 1.
 Eurypylus, Telestoria f., Asterodæ pater, *Pher.* 90.
 Euryplus, Astyoche et Telephi f., Mysiæ rex, ad Trojam
 a Neoptolemo occisus, *Acus.* 27.
 Euryseum Athenarum, *Philoch.* 73.
 Eurysthenes et Procles, Aristodemi ex Argia, II, 8, 2, 9;
 Lacedæmonem obtinent, II, 8, 4; *Ephor.* 16; Laconi-
 cam regionem in sex partes dividunt, *Ephor.* 18; repu-
 blicæ Spartaniæ auctores, *Hell.* 91.
 Eurystheus filius Amphibia, Pelopis filia, *Pher.* 31; Sthe-
 neli f., fata Herculis nascendo occupat, Mycenarum rex
 fit, II, 1, 5, 9; duodecim labores Herculi imponit, II,
 4, 12, 2; Herculem, Ilium, ab urbe detinet, II, 5, 1, 6.

Geryonis boves Junoni immolat, II, 5, 10, 13; Ceyci bellum minatur, Infert Atheniensibus et Heraclidis, perit cum liberis, II, 8, 1; *Pher.* 39; Admetæ pater, II, 5, 9, 2; Antimachæ ducti, III, 9, 2, 2.
 Euryte, Hippodamantis f., Porthæonis uxor, I, 7, 10, 1.
 Euryte, Nympha, Halirrhothii mater e Neptuno, III, 14, 2, 2.
 Eurytele, Thespi f., Leucippi ex Hercule mater, II, 7, 8, 7.
 Eurythemis, Cleobææ f., Thestii uxor, I, 7, 10, 1.
 Eurytion, Centaurus, ab Hercule fugatus, Pholoen pretit, II, 5, 4, 6; Mnesimachæ procus molestus, ab eodem pellitur, II, 5, 5, 6.
 Eurytion, Martis ex Erythea f., *Hell.* 41; Geryonis bulbicus, ab Hercule occiditur, II, 5, 10, 3.
 Eurytion (idem atque Eurytus, Actoris f.), Phthiote, Actoris filius (alias nepos Actoris et Iri filius), apri Calydonii venator, I, 8, 2, 6; a Peleo invito confoditur, *ibid.*; Peleum lustrat, et ei Antigonom filiam cum parte regni dat, III, 13, 1, 1. *Cf. Pher.* 16.
 Eurytus, Neptuni et Celæus f., Lycaonis frater, *Phyl.* 14.
 Eurytus (Eliensis) Actoris s. Neptuni e Molione f., popularium contra Herculem dux, Augæ socius, III, 7, 2, 2; ab Hercule ex insidiis necatur, *Pher.* 36; Thalpii pater, III, 10, 8, 1.
 Eurytus, Gigas, thyrsu Bacchi cadit, I, 6, 2, 2.
 Eurytus Menelai f., Arcesilai nepos, *Pher.* 34; Herculem sagittis uti docet, II, 4, 9, 1; OEchaliæ R. Herculi filiam Iolen dare recusat, II, 6, 1; pro Hercule vendito pretium accipere non vult, II, 6, 3, 1; OEchalia capta, cum filiis ab Hercule cæditur, II, 7, 7, 7; *Pher.* 34.
 Eurytus, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule cæditur, *ibid.* § 3.
 Eurytus, Mercurii f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Euterpe, Musa, I, 3, 1, 5; ejus e Strymone progenies, I, 3, 4.
 Eutychea, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule cæditur, *ibid.* § 3.
 Euthymenes, archon, *Philoch.* 98.
 Euxanthius, Minois e Dexitheia f., III, 1, 2, 6.
 xole, Thespii f., Erythrantis ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
 zorus, Carthaginis conditor, *Philoch.* 50.

F.

Faba Ægyptiaca, *Phyl.* 50.
 Fabia, urbs Celtoagalatarum, *Ap. fr.* 54.
 Ficus crudæ a Patroclo Antigono Gonatæ missæ quid significent, *Phyl.* 1.
 Fontes memorabiles, *Theop.* 287, 288; *Phil.* 16, 50, 67.
 Fulgur. De eo Clitodemi sententia, *Ap. fr.* 30.
 Fundæ, ab Ætolis inventæ, *Ephor.* 15.
 Furie, Euonymæ filia, *Ister* 9; judicium conflant Orestæ, *Hell.* 83; Orestem persequuntur, *Pher.* 97; earum simulacra Athenis, *Phyl.* 76; templum, *Clitod.* 5; lucus in Colono, III, 5, 9, 2.

G.

Gabala, urbs Phœniciæ, *Hec.* 255.
 Gadir. *Vide* Erythia.
 Gæso, fluvius circa Prienen, *Ephor.* 91.
 Galatarum mos, *Phyl.* 11.
 Galatea, Nereis, I, 2, 7.
 Galatea, mater Galati, *Tim.* 37.
 Galatia unde nomen habeat, *Tim.* 37.
 Galatus, Cyclopi et Galatææ filius, *Tim.* 37.
 Galei, vates, *Phanod.* 23.
 Galeotæ, interpretes portentorum, *Phil.* 47.
 Galepsus, urbs Thraciæ, *Hec.* 122; Thasiarum colonia, *Philoch.* 128.

FRAGMENTA HISTORICORUM.

Galli (in Asia) ab Ariamne per integrum annum epulis excepti, *Phyl.* 2.
 Galli quo modo Ardiaeos vicerint, *Theop.* 41.
 Gandara, gens Indica, *Hec.* 178.
 Ganymedes, Trois e Callirrhoe f., III, 12, 2, 2; a Jove rapitur, *ibid.*; *Hell.* 136; pretium pro eo datum, II, 5, 9, 12; deorum pincerna, III, 12, 2, 3.
 Gargara, vel Gargarum, urbs Troadis, *Hell.* 134; *Ephor.* 90.
 Gastronia, regio Macedoniæ, *Theop.* 159.
 Gaugamela, urbs Persidis, *Ap. fr.* 110.
 Gaulus, insula prope Carthaginem, *Hec.* 313.
 Gedrosii, gens Indica, *Ap. fr.* 122.
 Gela, Siciliæ flumen, ad quod Theron contra Hieronem pugnam commisit, *Tim.* 90.
 Gela, urbs Siciliæ, a Gelone nominata, *Hell.* 104.
 Gelanor, regnum Argivorum Danao cedit, II, 1, 4, 8.
 Gelo, Etnæ et Hymari f., *Hell.* 101.
 Gelo Carthaginienses vicit, *Ephor.* 111; Carthaginensium classe in Siciliam navigante prohibetur, quominus Græcis contra Persas veniret auxilio, *Ephor.* 111; Camarinam evertit, *Phil.* 17. Filii tutores constituit Aristonoum et Chromium, iisque sorores dedit in matrimonium, *Tim.* 84; in schola ab imminente periculo servatur, *Tim.* 84 a; Syracusanos fugavit ad Helorum ab Hippocrate equitatu præfectus, *Tim.* 85. Carthaginensibus vetat ne amplius homines immolarent, *Tim.* 89; jubet ut argentum solverent, *ibid.*; quibus conditionibus Græcis contra Persas auxiliari voluerit, *Tim.* 87; in matrimonium duxit Demaretam, filiam Theronis, *Tim.* 86, 90.
 Geloni, gens Scythica, *Ephor.* 78.
 Geomori Syracusis a Callicyriis expulsi, *Tim.* 56.
 Georgi, gens Scythica, *Ephor.* 78.
 Genesia, festum Atticum, *Philoch.* 164.
 Geutor, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Geophanium, quid sit, *Ephor.* 161.
 Γεωργία, *Philoch.* 91.
 Gephyra, urbs Bœotiæ, *Hec.* 89.
 Geræsti, Cyclopi, sepulcrum, Athenis ad quod immolantur Hyacinthi filia, III, 15, 8, 5.
 Gerenii, Nestorem educant, I, 9, 9, 3; II, 7, 3, 1.
 Geryon, Chrysaoris e Callirrhoe f., II, 4, 2, 12; Erythiam ins. habitat, II, 5, 10, 1; ejus forma, *ibid.* § 2; ejus armenta, *ibid.* § 3, quæ olim Solis erant, ab Alcione alacra, I, 6, 1, 4; ab Hercule trucidatur, qui armenta abigit, III, 5, 10, 7. Geryon non erat rex in Iberia, vel Erythia insula, sed in regione circa Ambraciam et Amphilochoes, *Hec.* 349.
 Cetarum mos, *Theop.* 244; eos in Thracia Zamolxis initia docet, *Hell.* 173.
 Gigantes, Cœli e Terra filii, eorum forma, sedes, pugna cum Diis, I, 6, 1; Hercules cum Diis contra eos pugnat, *ibid.*, et II, 7, 1, 3; Phlegra (nunc Pallænæ) incolæ feroces, ab Hercule subacti, *Ephor.* 70; in Phlegræis Italiæ campis ab Hercule devicti, *Tim.* 10.
 Ginglymota, urbs Phœniciæ, *Hec.* 258.
 Glauce, Creontis f., Iasonis sponsa, a Medea necatur, I, 9, 28, 2.
 Glauce, Cychrei f., Actæi conjux, III, 12, 6, 8; *Pher.* 15.
 Glauce, Danaï f., Alcibi sponso, II, 1, 5, 4.
 Glaucippe, Danaï e Polyxo f. Ejus sponsus Potamon, II, 1, 5, 7.
 Glaucippus archon, *Philoch.* 119.
 Glauconome, Nereis, I, 2, 7.
 Glaucus, Ninois e Pasiphae f., III, 1, 2, 6; puer a Polyido in vitam restituitur, III, 3, 1, 7; ab eodem artem vaticinandi doctus, iterum privatur, III, 3, 2, 2; ab Æsculapio in vitam restituitur, III, 10, 3, 12.

Glaucus, Priami f., III, 12, 3, 13.
 Glaucus, Sisyphi e Merope f., ex Eurymede Bellerophonis pater, I, 9, 3, 1; *Hell.* 56.
 Glaucus (*Sisyphi filius*?) ex Althaea, Thespia filia, gignit Ledam, *Frer.* 29.
 Glauci scutum, *Tim.* 13.
 Glenus, Herculis et Deianiræ f., II, 7, 8, 8; Herculis e Megara f., *Pher.* 30.
 Gliscs. Ad Glisantem in Bœotia pugna, *Hell.* 11.
 Glycera, Harpali pellex, *Theop.* 277.
 Gnesiochus Megarensis, *Ephor.* 83.
 Gobries, magorum nomen, *Xanth.* 29.
 Gorge, Danaï f., Hippothoi sponsa, II, 1, 5, 4.
 Gorge, Oenei f., Andraemonis uxor, I, 8, 1; Tydei e patre mater, I, 8, 5, 2.
 Gorgiæ Leontini ætas, *Ap. fr.* 88; legatus Athenas missus, *Tim.* 96.
 Gorgo, II, 4, 3, 7 sqq.; II, 5, 12, 4; κατ' ἑξοχὴν ita vocatur Medusa, quam V. Ejus coma, II, 7, 3, 4; sanguis ab Esculapio partim ad salutem, partim ad perniciem mortalium adhibetur, III, 10, 3, 11.
 Gorgones, Phorci filiae, I, 2, 6; ad Oceanum habitant, *Pher.* 26; earum ex Egypto filii, II, 1, 5, 8; earum forma et numerus, II, 4, 2, 10; a Perseo opprimuntur, qui unam ex iis, Medusam, necat, *ibid.* § 11 sqq.
 Gorgophone, Danaï ex Elephantide f., Protei sponsa, II, 1, 5, 4.
 Gorgophone, Persei f., Perieris uxor, I, 9, 5; II, 4, 5, 2; III, 10, 3, 4.
 Gorgophonus, Electryonis f., II, 4, 5, 7;
 Gorgyra, Ascalaphi ex Acheronte mater, I, 5, 3.
 Gorgythion, Priami f., III, 12, 3, 13.
 Gortynæa in Tyrrenia. Ibi Ulysses sedem sibi fixit, *Theop.* 114.
 Græa, urbs Oropieorum, *Ap. fr.* 154.
 Grææ, Phorci filia, oculo suo et dente a Perseo privantur; viam ad Nymphas monstrant Perseo, ideoque dentem et oculum recipiunt, *Pher.* 26.
 Græci dicuntur Hellenes, I, 7, 3, 1; Troja urbe potiuntur, *Hell.* 127; Gelonem ad belli contra Persas societatem iuvant, *Ephor.* 111.
 Græstonia in Macedonia, *Theop.* 263.
 Gratia, Jovis filia, I, 3, 1, 4; sacra iis a Minoe facta in Paro; ab eo tempore fiunt sine tibiis et coronis, III, 15, 7, 7; unde nomen habent, *Ap. fr.* 3; A Minyis in Bœotia coluntur, *Ephor.* 68.
 Gratia, Gigas, a Diana credidit, I, 6, 2, 5.
 Gresiuis, urbs Chersonesi, *Androt.* 20.
 Gryllus, Xenophonis f., ad Mantineam cecidit, *Ephor.* 146 a.
 Grynea, oppidum Myrinaorum in Asia min., *Hec.* 211.
 Gyes, Centimanus, I, 1, 1.
 Gyges (Gyes ap. Apollod.) unus, Tritopatorum, *Clitod.* 19.
 Gyges, Lydorum rex, primus feminas castravit, *Nanth.* 19; Magnetem habuit amasium, quem quum Magnetes injuriis affecissent, iteratis incursionibus agros eorum devastavit, *Xanth.*, 19 p. 40.
 Gyllippus a Syracusanis propter vestitum suum derisus, propter avaritiam et rapacitatem odiosus, *Tim.* 102.
 Gymnasie insule, a Timæo dicuntur Cherrades, *Tim.* 31, 30.
 Γυναικοπόρι, *Philoch.* 143.

H.

Hades, 1) Pluto. Ejus armenta in Erythra insula et in inferis, II, 5, 10, 7; II, 5, 12, 7; vulneratur ab Hercule, II, 7, 3, 1; cum coecatur, I, 9, 15, 2. 2) Locus inferorum, Tartarum complectitur, I, 1, 2; ejus ostium et portæ prope

Tænarum, II, 5, 12, 3; ejus claves ab Hæco servantur, III, 12, 6, 11.
 Hæmon, Creontis Thebanorum regis f., a Sphinge devoratur, III, 5, 8, 6.
 Hæmon, Oxyli pater, *Ephor.* 29.
 Hæmon, Lycaonis f., *Hec.* 373; III, 8, 1, 3.
 Hæmonius, Amalthæe pater, II, 7, 5, 2; *Pher.* 37.
 Hæmus, mons Thraciæ, *Pher.* 104; unde dictus, I, 6, 3, 4; apud Hecataum semper neutro genere Ἄλπος, *Hec.* 101, 143.
 Hagnias, a Lacedæmoniis captus et interemptus, *Philoch.* 153.
 Hagnius, Tiphys pater, I, 9, 16, 8.
 Halia, Nereis, I, 2, 7,
 Halicarnassus, *Androt.* 6; *Ap. fr.* 126.
 Halicyæ, urbs Siciliæ, *Theop.* 208.
 Haliees, urbs Laconiae maritima, *Ephor.* 98.
 Halimede, Nereis, I, 2, 7.
 Halipherus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Halirrothius, Neptuni ex Euryte f., ob Alcippen tentatam a Marte hujus patre occiditur, III, 14, 2, 2.
 Halirrhottius, Neptuni f., a Marte occisus, *Hell.* 69, 83.
 Haloa, festum Atticum, *Philoch.* 161, 162.
 Halocrates, Herculis ex Olympusa f., II, 7, 8, 5.
 Halonesus, insula in Egeæ mari. De ea controversia, *Theop.* 56.
 Hannibal cum quot millibus novam in Siciliam expeditionem suscepit, *Ephor.* 123.
 Harma Bœoticum, *Philochor.* 50.
 Hamadryades, Nymphae; earum e Danao filia, II, 1, 5, 4.
 Harmonia, Electrae f., *Hell.* 129; *Ephor.* 12; Martis e Venere f. Cadmo uubit, III, 4, 2, 2; *Hell.* 8; a Cadmo raptâ, *Ephor.* 12; festo quodam a Samothracibus quaritur, *Ephor.* 12; in matris honorem portas Thebarum Electridas nominavit, *ibid.*; in serpentem mutatur, cum marito in campis Elysiis degit, III, 5, 4, 2; Harmoniae sepulcrum, *Phyl.* 406.
 Harmonia Nais; e ea et Marte oriundæ sunt Amazones, *Pher.* 25.
 Harmonides, Polyphidis f., *Pher.* 19.
 Harpaleus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Harpalus Glyceram meretricem Athenis advocat, *Theop.* 278; Pythionice meretrici duo monumenta ponit, *Theop.* 277.
 Harpalyceus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Harpyiae, Thaumantis filiae, I, 2, 6; Phineum vexant, I, 9, 21, 3; a Boreæ filiis pelluntur, *ibid.* § 5 sqq.; *Pher.* 69.
 Hasta in funere, *Ister* 19.
 Hebe, Jovis e Junone f., I, 3, 1, 1; Herculi nubit, II, 7, 7, 15.
 Hecale, *Philoch.* 37.
 Hecalesium sacrum, *Philoch.* 37.
 Hecaline, *Philoch.* 37.
 Hecale, Persæ et Asteriæ f., I, 2, 4; Aristæi f., *Pher.* 10; Clytium occidit, I, 6, 2, 2; e Phoreyne parit Scyllam, *Actus.* 5; ei τριζὴν piscis sacer, *Ap. fr.* 16.
 Hecatomnus, regis Persarum navarchus in bello contra Evagoram, *Theop.* 111.
 Hector, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 4; ducit Andromachen, III, 12, 6, 1; Troezeniorum oppidum diripit et Æthram abducit, *Ister* 12; Hectorea coma qualis sit, *Tim.* 157.
 Hecuba, Dymantis, *Pher.* 99; al. Cissei al. Sangarii fl. Metope f., Priami conjux; ejus de filio somnium, III, 12, 5, 3.
 Hedyllum, mons Bœotiae, *Theop.* 176, 201.
 Hegesilochi Rhodii vita et studia, *Theop.* 133.

Heleata, l. q. **Helotes**, *Theop.* 15.
Helena, Jovis e Leda al. **Nemesi** f., ovo nata, III, 10, 7, 1; a **Theseo** rapta, a **Dioscuris** liberatur, *ibid.* § 4; *Pher.* 109; *Hell.* 74; *Ister* 14; ejus proci, III, 10, 8; jurejurando adstringuntur, ne futurum **Helena** maritum infestent, III, 10, 9, 3; **Menelao** nubit, *ibid.*; a **Paride** rapitur, III, 12, 6, 2; **Acus** 26; a **Corythio** amator, *Hell.* 126; **Helena** torques a **Menelao** Deo **Delphico** consecrata, *Ephor.* 155.
Helena insula, *Hec.* 95.
Helenus, locus circa **Canopum** in **Egypto**, *Hec.* 388.
Helenus, **Priami** ex **Hecuba** f., III, 12, 5, 12; a quo genus deduxit **Olympas**, mater **Alexandri**, *Theop.* 232.
Heleus, **Persci** f., **Mycenis** natus, III, 4, 5, 2; ex **Helo Amphitryonis** contra **Teleboas** socius venit, II, 4, 7, 3; cum **Cephalo** fratre **Echinades** obtinet, *ibid.* § 5.
Ἡλιάδα dicasterium, *Androt.* 51.
Helice urbs **Comete** mersa, *Ephor.* 142.
Heliconis, **Thespii** f., **Phalix** ex **Hercule** mater, II, 7, 8, 6.
Helias, ludus **Soli** celebratus in **Rhodo** ins. *Ister* 60, 6.
Heliotropium Metonis ad **Pnycem** positum, *Philoch.* 99.
Helix, **Lycaonis** f., III, 8, 1, 3.
Hellanodiarum numerus, *Hell.* 90.
Hellas, diluvio obruitur, I, 7, 2, 3; a sterilitate liberatur **Eaci** deprecatione, III, 12, 6, 11.
Helle, **Hellespontum** trajicit, *Pher.* 53.
Helle, **Athamantis** e **Nephele** f., I, 9, 1, 1; ariete aureo cum fratre per aerem aucta in mare decidit, *ibid.* § 4 sq.; ad **Pacten** mortua, *Hell.* 88.
Hellen, **Deucalionis** e **Pyrrha** al. **Jovis** f., I, 7, 2, 7; ejus ex **Orseide** (**Othreide**, *Hell.* 10) **Nymphia** filii, I, 7, 3, 1; *Hell.* 10; **Græci** ab eo dicuntur **Hellenes**, *ibid.*; filii terram distribuit, *ibid.*
Hellenes, I, 7, 3, 1.
Hellenopolis ab **Attalo** condita, *Ap. fr.* 150.
Hellespontus unde dictus, I, 9, 1, 5.
Helorus, urbs **Siciliæ**, *Ap. fr.* 47.
Helli vel **Selli** circa **Dodonam**, *Philoch.* 187.
Hellopia locus circa **Dodonam**, *Philoch.* 187.
Helos, urbs **Lacedæmonis**, *Hell.* 67; tributum pendere **Spartanis** recusat, *Ephor.* 18; **Helotes** servi **Laced.** qui **Helos** urbem habitant, *Hell.* 67; *Theop.* 134; **Lacedæmonii**, qui bello **Messeniano** castra non erant secuti *Ant.* 14; veteres **Laconicæ** regionis incolæ, qui **Spartanis** obtemperabant quidem, sed reipublicæ et curiæ iuribus una cum **Doriensibus** utebantur. **Hæc** iis ab **Agide** ademta; eorum rebellio et servitudo, *Ephor.* 18, 15.
Helus, **Argolidis** urbs, II, 4, 7, 3.
Hemera, **Tithoni** amore capta; ex eo parit **Memnonem**, *Hell.* 142.
Hemera Jovi parit **Iasionem**, *Hell.* 58.
Hemithæa. Vide **Amphithæa**.
Heneta, urbs **Asiæ** postea dicta **Amisus**, *Hec.* 200.
Henioche, **Armenii** f., **Andropompi** uxor, *Hell.* 10.
Heniochi, populus **Asiæ**, *Hec.* 185; *Hell.* 109.
Hephæstea, festum **Atticum**, *Ister* 3, 4.
Hephæsteum Athenarum, *Philoch.* 73.
Hephæstia, urbs **Lemni**, *Hec.* 102, 103.
Hephæstina, **Egypti** conjux, II, 1, 5, 9.
Heraclea Pontica a quibus condita sit, *Ephor.* 83; II, 5, 9, 6.
Heraclea in Italia antea **Siris** appellata, *Ant.* 12.
Heracidae, **Eurystheum** fugientes ad **Ceytem** veniunt **Traclinem**, II, 8, 1, 1; inde ad **Athenienses** se recipiunt, *ibid.* § 2; *Ephor.* 39; **Eurystheum** debellant, *ibid.* § 3; **Peloponnesum** occupant, sed oraculo moniti relinquunt, ad **Marathonem** considunt, II, 8, 2, 1 sq.;

Hyllo duce reditum frustra tentant, *ibid.* § 4 sq.; postea **Teimeno** duce, *ibid.* § 6 sqq.; ad **Naupactum** classem construunt, *Ephor.* 14; ad **Naupactum** calamitate obruti, II, 8, 3, 1; **Hippoten** pellunt, **Oxylum** ducem assunt, *Ephor.* 15; **Agidas** in expeditionis societatem advocant, *Ephor.* 13; **Tisamenum** vincunt, **Peloponneso** potiuntur, *Ap. l. l.* § 3 sq.; **Carnum** interficiunt, *Theop.* 171; expeditionis tempus, *Tim.* 153; *Ap. fr.* 73; *Hell.* 10; urbes sorte dividunt, II, 8, 4, 1 sqq.
Heraeus, **Lycaonis** f., III, 8, 1, 3.
Herbita, urbs **Siciliæ**, *Ephor.* 149.
Hercules, **Jovis** ex **Alcmene** f., II, 4, 3; *Pher.* 27; de ejus pueritia et institutione, II, 4, 9, 1 sq.; *Pher.* 28; **Eurystheo** servit, ejus jussu XII labores peragit, II, 5, 1, 1;—I. **Leo Nemeus**, *ibid.*; devertit apud **Molorchum**, **leonem** elidit, *ibid.* § 2 sq.; **Mycenas** ingredi velatur ab **Eurystheo**, *ibid.* § 5;—II. **Lernæa Hydra**, II, 5, 2, 1; eam, **Iolao** auxilium ferente, necat, *Hell.* 40; sagittas bile inungit, *ibid.* § 6; hic labor non inter numerum relatus ab **Eurystheo**, *ibid.* § 7.—III. **Cerva Cerynitis**: eam vivam capit et **Dianam**, cui sacra erat illa, placat, II, 5, 3.—IV. **Aper Erymanthus**, II, 5, 4; ad **Pholium Centaurum** devertit, *ibid.* § 2; vinum ab eo poscit, *ibid.* § 3; quo dato, reliquos **Centaurus** accurrentes fugat; **Chironem** invitus transfigit, *ibid.* § 4 sq.; aprum capit, *ibid.* § 9.—V. **Augæa** stabulum uno die purgandum cum **Augæa** decimam gregum partem pactus purgat, II, 5, 5; ab **Augæa**, promisso non stante pellitur, *ibid.* § 5; ad **Dexamenum** devertit, eum ab **Eurytione**, proco filiiæ molesto, liberat, *ibid.* § 6; neque hic labor ab **Eurystheo** receptus, *ibid.* § 7.—VI. **Stymphalides** aves, II, 5, 6; æneis crotalis eas excitat et sagittis conficit, *ibid.* § 2; *Hell.* 61.—VII. **Taurus Cretensis**, II, 5, 7; capit, **Eurystheo** ostensum vivum dimittit, *ibid.* § 4.—VIII. **Diomedes equi**, II, 5, 8; **Diomede** interfecto, **Bistonibus** fugatis, eos abducit, *ibid.* § 4.—IX. **Hippolytes balteus**, II, 5, 9; cum sociis, nave vectus, ad **Parum** appellit, *ibid.*; **Minois** filios necat, *ibid.* § 4; **Lycu Bebrycum** terram dat, *ibid.* § 6; **Themiscyram** adit, *ibid.* § 7; **Hippolyten** balteus spoliat, **Amazones** vincit, *ibid.* § 8; *Hell.* 33; sine **Theseo** adversus **Amazones** navigat, *Hell.* 76; inde **Trojam** venit, **Hesione** filii erant, *Hell.* 136; **Laomedonti** patri ob perfidiam bellum minatur; a **Polyte**, **Enum** veniens excipitur, *Ap. l. l.* § 9 sqq.; **Sarpedonem** necat, **Thasum** **Androgei** filiis dat, **Protei** filios necat, domum redit, § 13 sqq.—X. **Geryonis** armenta, II, 5, 10; **Europa** et **Libya** peragrata, duas in confinio harum regionum columnas ponit, § 4; arcum tendit in **Solem**, aureum cymbium ab eo accipit, quo in insulam trajicit, *Pher.* 33 h; **Geryonem** transfigit, *Ap. l. l.* § 5 sqq.; cymbium reddit, **Alecionem**, **Dercynum** et **Erycem** sternit, § 8 sq., fretum **Siculum** cum bobus transnat, *Tim.* 11; **Strymone** vadoso facto, boves ad **Eurystheum** perducit *Ap.*, § 13; *Hell.* 97; **Hercules** boves **Geryonis** ex **Ambracia** abducit, *Hec.* 349.—XI. **Hesperidum** poma, II, 5, 11; certamen ejus cum **Cyeno** et **Marte** dirimitur, ad **Eridanum** abit, a **Nymphis** ad **Nereum** ducitur, § 3 sq.; ab hoc viam ad **Hesperides** comperit, *Pher.* 33; **Antaurum** necat, *Ap. l. l.* § 6; *Pher.* 33; **Busiridem** interficit, *Ap. l. l.* § 7; *Pher.* 33; ad **Thermydras** bovem aratoris devorat, *Ap. l. l.* § 10; **Enaithionem** necat, **Prometheum** liberat, § 11 sq.; **Atlantis** ope poma accipit, § 13 sqq.; **Eurystheo** dat; ab eo reddita **Minervæ** tradit, § 17.—XII. **Cerberus**, II, 5, 12; **Eleusiniis** initiatur lustratus, § 2; apud **Tænarum** descendit in inferos, § 3; **Gorgonem** ense petit, § 4; **Theseum** liberat, **Pirithoum** liberare nequit, ab **Ascalapho** satum

removet, bovem Plutonis mactat, cum Menestio con-
greditur pastore, § 5 sq.; Cerberum ducit, remittit, §
7 sq.;—PARENS. Deorum socius contra Gigantes, I, 6,
2, 5; II, 7, 1, 3; vincit Gigantes, I. e. Phlegrae in Pal-
lene incolas, *Ephor.* 70; in Phlegraeis Italiae campis,
Tim. 10; leonem in monte Citharoneo necat, II, 4, 9,
5; Ergino, Minyarum R. victo, Thebas a tributo libe-
rat, II, 4, 11, 5; a Creonte accipit Megaram, *ibid.* § 6;
insaniens, liberos ex ea devorat, II, 4, 12, 1; hanc Io-
lao dat, II, 6, 1, 1; Joles nuptias ambit, *ibid.*; Iolen,
Euryti filiam, Hyllo in matrimonium poscit; Oechaliam
capit, ejusque regem Eurytum cum filiis occidit, *Pher.*
34; Alcestidem servat, II, 6, 2, 1; Iphitum necat, *Pher.*
34; a Deiphobo lustratur, *Ap. l. l.* § 2; Delphos it,
insaniæ medelam petit; sorte negata, tripodem aufert,
cum Apolline certat et Jovis interventu oraculum acci-
pit, *ibid.* § 5 sqq.; secundum hoc a Mercurio venditur,
ab Omphale emitur, II, 6, 3, 1 sqq.; *Pher.* 34; vo-
lens apud Omphalem remansit, *Ephor.* 9; Cercopes
vincit, Syleum interficit, *Ap. l. l.* § 3; Dolichen ins. ab
Icaro ibi sepulto, Icariam appellat, *ibid.* § 4; simula-
crum ignarus percussit, *ibid.*; liberatur a servitudine,
inter quam Argonautarum expeditio facta dicitur, cui
adeo non interfuerit, *ibid.* § 5; memoratur inter Argo-
nautas, I, 9, 16, 8; relinquitur, I, 9, 19, 4; *Pher.* 67;
al. ad ipsam Colchidem venit, *ibid.* § 7; tum Zeten et
Calain interficit, III, 15, 2; 2, *Acus.* 24; ab Omphale
discedens Ilium expugnat, II, 6, 4, 1; *Pher.* 35; *Hell.*
136; Telamoni socio Hesione dat (*Hell.* 138), huic
Podarcen fratrem condonat, *ibid.* § 5 sq.; ei inde re-
duci tempestas a Junone immittitur, II, 7, 1, 1; ad Con
appellit, eam capit, Eurypylum necat, *ibid.* § 2, *Pher.*
35; vulneratus a Jove servatur, *ibid.*; Augeam adori-
tur, II, 7, 2, 1; a Molionide victus, *Pher.* 36; cedit,
postea vincit, ab Epeis adjuvatur, *Hec.* 348; Molionidas
interficit, *Pher.* 36; Augeam necat; Phyleo Elidem
dat, *Ap. l. l.* § 2 sqq.; Olympios instituit, *ibid.* § 6; Pelopi
et XII diis aras struit, *ibid.*; Pylum capit, II, 7, 3, 1;
Neleum cum filiis necat præter Nestorem, *ibid.*; Plu-
tonem vulnerat, *ibid.*; Lacedaemonem expugnat, *ibid.*
§ 2; Hippocoontem cum filiis necat, Tyndareo regnum
dat, *ibid.*; § 5; Augen comprimit, II, 7, 4, 1; *Hec.* 345;
de Dejanira cum Acheloo hujus patre certat, eum vincit,
II, 7, 5, 1; I, 8, 1; Dejaniram ducit, *ibid.*; accipit
cornu Amalthææ, *ibid.* § 2; Thesprotos debellat, Ephy-
ram capit, II, 7, 6, 1; Astyoche comprimit, *ibid.*; de
Thespiadibus disponit, *ibid.* § 2; *Ephor.* 8; Eunomum
(Archiam vel Cheriam, *Hell.* 3.) interimit, *ibid.* § 3;
Trachinem abijt exsulatum, *ibid.* § 4; Euenum trans-
iens, Dejaniræ injuriam inferentem Nessum transfigit,
ibid. § 5 sq.; Thlodamantis bovem devorat, II, 7, 7, 1;
a Ceyce excipitur, Dryopes debellat, Laogoram interfi-
cit, *ibid.* § 2; cum Aginio Lapithas adortus, inter-
mit, *ibid.* § 3; *Ephor.* 10; nec non Cycnum et Amyn-
torem, *ibid.* § 5, 6; Oechaliam, Arcadibus sociis, capit,
ibid. § 7; *Pher.* 34; Iolen abducit; Jovi sacrum parans,
vestem Trachine afferendam curat, *ibid.* § 9; hanc
Dejanira Nessi sanguine inungit; ea induta Herculis
corpus contabescit, *ibid.* § 10 sq.; Licham interficit,
ibid. § 11; in Oeta se comburit, tellis Parantem donat
(quibus subinde a Philoctete vulneratur Paris, III, 12,
6, 3), in corium vectus, Heben ducit, *ibid.* § 13 sqq.;
ejus progenies ex Hebe, *ibid.* § 15; o Megara, II, 4, 11,
6; II, 7, 8, 9; *Pher.* 30; ex Auge, II, 7, 4, 1; II, 7, 8,
12; ex Astyoche, II, 7, 6, 1; II, 7, 8, 12; ex Thespii
filibus, II, 7, 8; ex Omphale, II, 7, 8, 10; Chalciopæ,
II, 7, 8, 11; Epicaste, II, 7, 8, 11; Parthenopæ, II, 7, 8,
12; ex Iphiloæ, Autæi uxore, *Pher.* 33 o; Astydamia et

Autonoe, II, 7, 8, 12; ejus amasius Abderita, *Hell.*
98; ei Καλλιόω aram extruit Telamon, II, 6, 4, 4;
Alcides vocatur a Pythia, II, 4, 12, 2; ei arma dantur
II, 4, 11, 9; de ejus ætate, *Ap. fr.* 72; in foro Theba-
rum habitabat, *Pher.* 39; Herculis ara in Sacro Pro-
montorio in extrema Hispania, *Ephor.* 41; Hercules
quarta mensis die natus est, ad deos migravit, *Philoch.*
177; Herculi parasiti electi sunt, *Clitod.* 11.
Hermæorum origo, *Xanth.* 9.
Hermæum Coronæ in Boeotia locus, *Ephor.* 153.
Hermione, Menelai ex Helena f., III, 11, 1; *Pher.* 98.
Hermionenses Cereri Proserpinæ raptum indicant, I, 5,
1, 1.
Hermippus, Cyzicenus, pæanas composuit, *Philoch.* 145.
Hermocles pæanas composuit, *Philoch.* 145.
Hermocopidæ, *Philoch.* 110, 111.
Hermocratis oratio pro pace in conventu Geloorum et Ca-
marinensium, *Tim.* 97.
Hermonassa, urbs Asiæ, *Hec.* 197; *Theop.* 308.
Ἑρμού Παιδίων, locus prope Cymas, *Ephor.* 131.
Hermus, Egypti e Caliane f., Cleopatæ sponsus, II, 1,
5, 7.
Herophila Sibylla Ephesia, a Cyro advocata, *Xanth.* 19,
p. 41.
Herosstratus templum Dianæ Ephesiæ incendit, *Tim.* 137.
Herse, Cecropis ex Agraulo f., III, 14, 2, 1; Cephalæ ex
Mercurio mater, III, 14, 3, 1; ei pompa ducitur, *Ister*
17.
Herse, Danaï conjux, II, 1, 5, 9.
Hesiodus, Dii filius, *Hell.* 6; ab Orphæo originem ducit,
Hell. 5; nepos Homeri et coævus, *Ephor.* 164.
Hesione, conjux Nauplii nonnullis dicitur, II, 1, 5, 14.
Hesione, Laomedontis ex Strymo al. Placia f., III, 12, 3,
11; ceto exposita, ab Hercule liberatur, II, 5, 9, 11;
Hell. 136; Telamoni datur præmium ab Hercule, II, 6,
4, 5; *Hell.* 138; ei nubit, III, 12, 7, 3; Podarcen fra-
trem redimit, II, 6, 4, 6.
Hesione, Oceani f., e Deucalione parit Prometheum,
Acus. 7.
Hesperides, Atlantis filiae, *Pher.* 33 a; Jovis e Themide f.,
Pher. 33 b (ubi *Hesperides* cum *Nymphis ad Erida-
num confunduntur*); poma aurea cum dracone custo-
diunt, a Jove olim Junoni donata, II, 5, 11, 2; ea ab
Hercule erepta ad Eurystheum veniunt; a quo Minervæ
data, ad priorem locum referuntur, II, 5, 11, 17.
Hestia, Hesperidum una, II, 5, 11, 2.
Hestia, urbs, a pulsus Thebanis conditur, III, 7, 3, 4,
Ephor. 69.
Hestiacotis, *Hell.* 28.
Hesychia, Thespii f., Oestreblis ex Hercule mater, II,
7, 8, 6.
Hesychidarum familia, *Ap. fr.* 9.
Hicetaon, Laomedontis ex Strymo al. Placia f., III, 12,
3, 11.
Hierapie, insula Libyæ, *Hec.* 317.
Hierax Mercurium, Io abducturum, prodit, II, 1, 3, 4.
Hierax, Amphipolitarum legatus Athenas missus, *Theop.*
47.
Hiero, pater Dinomenis, *Phil.* 45; frater Polyzeli, *Tim.*
86; Cereris et Liberæ sacerdos erat, *Tim.* 91; ejus
contra Polyzelum fratrem invidia, bellum contra The-
ronem, *Tim.* 90; ab Architele Corinthio aurum emit,
Theop. 219.
Hieronymus, sacri mensis dies, *Philoch.* 176.
Hieronymene, Simoentia f., Assaraci conjux, III, 12, 2, 4.
Hieronymones qui dicti sint, *Theop.* 187.
Hieronymus Megalopolitanus, Macedonum partibus ad-
dictus, *Theop.* 256.

- Hieronimus, Atheniensium praetor, *Ephor.* 135.
 Microphantarum familia, *Hell.* 70.
 Hilaira, Leucippi e Philodice f., a Dioscuris rapitur, III, 10, 3, 6.
 Himera, urbs Siciliae, *Hec.* 49.
 Himeraei quot Carthaginiensium interfecerint, *Ephor.* 123.
 Himilco; copiarum numerus quas in Siciliam trajecit, *Ephor.* 132.
 Hippalmus, Penelei pater, I, 9, 16, 8.
 Hipparchi, Pisistrati f., uxor Phye, *Clitod.* 24.
 Hipparchus, Charmi f., Pisistrati propinquus, primus ostracismo eiectionis, *Androt.* 5.
 Hipparchus, Dionysii super. fil., homo ebrius et tyrannicus, *Theop.* 204.
 Hipparchus, filius Dionis ab Timaeo Aretaeus dicitur, *Tim.* 129.
 Hippasus, Ceycis f., Herculis adversus Eurytum socius perit, II, 7, 7, 8.
 Hippeus, Herculis e Phorcle f., II, 7, 8, 1.
 Hippia urbs, eadem quae Phalanna, *Hec.* 113, 333.
 Hippias filiam Charmi in matrimonium sumpsit, *Clitod.* 24.
 Hippoclidus Miltiadis filius, *Pher.* 20.
 Hippocoon, Oebali e Batia f., Lacedaemonis R., III, 10, 4, 5; ejus liberi, III, 10, 5, 1; hi, Nelei contra Herculem socii, Licymni interfectores, II, 7, 3, 5; Icarionem et Tyndareum Lacedaemone pellunt, III, 10, 5, 1; ab Hercule occiduntur cum patre, *ibid.* § 3.
 Hippocoontidae. Vide Hippocoon.
 Hippocorystes, Aegypti ex Hephæstina f., Hyperiptes sponsus, II, 1, 5, 9.
 Hippocoryster, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule trucidatur, II, 7, 3, 5; III, 10, 5, 2.
 Hippocrate, Thespii f., Hippozygi ex Hercule mater, II, 7, 8, 7.
 Hippocrates, Geloorum tyrannus, Syracusanos ad Helorum fluvium devicit, *Tim.* 85; Camarinam pro redditis Geloni captivis acceptam restauravit, *Phil.* 17.
 Hippodamas, Acheloi e Perimede f., I, 7, 3, 5; Eurytes pater, I, 7, 10, 2.
 Hippodamas, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Hippodamia, Oenomaï f., II, 4, 2, 1; *Hell.* 42; *Pher.* 93.
 Hippodamiae duae memorantur Danaï filiae, altera Istri, altera Diocorystis sponsa; (e quibus alterum nomen in Cleodamia vel Philodamia mutandum) II, 1, 5, 4.
 Hippodice, Danaï ex Herse f., ejus sponsus Idas, II, 1, 5, 9.
 Hippodromus, Herculis ex Anthippe f., II, 7, 8, 3.
 Hippolyta, Amazo, cum Theseo fudus facit, *Clitod.* 5; inter ejus uxores, *Pher.* 109; *Ister* 14.
 Hippolyte, Amazonum R. balneum Martis habet; ab Hercule occisa eo spoliatur, II, 5, 9.
 Hippolytus, Aegypti ex Arabia f., Rhodes sponsus, II, 1, 5, 4.
 Hippolytus, Cigas, a Mercurio caeditur, I, 6, 2, 5.
 Hippolytus, Deiphobi pater, II, 6, 2, 4.
 Hippolytus, Thesi f., ab Esculapio in vitam restitutus dicitur, III, 10, 3, 12.
 Hippomedon, Aristonachi al. Talai f., Argivus unus VII ducum adversus Thebas, III, 6, 3, 2; ab Ismaro trucidatur, III, 6, 8, 2.
 Hippomedusa, Danaï f., Alcménoris sponsa, II, 1, 5, 4.
 Hippomenes, Onchestius, Megarei pater, III, 7, 8, 1.
 Hippomenes, Megarei f., nonnullis dicitur Atalantem duxisse, III, 9, 2, 8.
 Hipponesus, urbs Cariae, *Hec.* 231.
 Hipponiates sinus ab Antiocho nominatur Napetirus, *Ant.* 6.
 Hipponoe, Nereis, I, 2, 7.
 Hipponome, Meneclei f., uxor Alcari, II, 4, 5, 3.
 Hipponous, Capanei pater, III, 6, 3, 2; et Periboea, quam Oeneo interficiendam mittit, I, 8, 4.
 Hippopotami descriptio, *Hec.* 293.
 Hippostratus, Peribram corrupisse fertur, I, 8, 4.
 Hippotes, Phylantis f., Heraclida, ob casum vatem Apollinis jussu exulatum abijt, II, 8, 3, 2.
 Hippothoe, Mestoris e Lysidice f., Taphii e Neptuno mater, II, 4, 5, 4.
 Hippothoe, Nereis, I, 2, 7.
 Hippothoe, Peliae f., I, 9, 10.
 Hippothoon, Neptuni et Alopæ f., *Hell.* 68.
 Hippothoontis tribus, *Hell.* 68.
 Hippothous, Aegypti ex Arabia f., Gorges sponsus, II, 1, 5, 4.
 Hippothous, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule trucidatur, *ibid.* et II, 7, 3, 5.
 Hippothous, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Hippotus, Herculis e Pylo f., II, 7, 8, 3.
 Hippozygus, Herculis ex Hippocrate f., II, 7, 8, 7.
 Hippus, insula, *Theop.* 220.
 Histiaenses ex Euboea in Macedoniam migrant, *Theop.* 164.
 Homeri genus, *Hell.* 6; *Ephor.* 164; patria, *Philoch.* 54, c; ætas, *Philoch.* 52, 53, 54; *Theop.* 221, 6; *Ephor.* 164; *Ap. fr.* 74; Homerus remotiorum regionum admodum ignarus, *Ap. fr.* 159, 160; quomodo homonyma distinguit, *Ap. fr.* 170; helluonem se ostendit, *Tim.* 71; Ephori crisi in versum Homeri, *Ephor.* 87.
 Homeridae in Chio ins., *Acus.* 31; *Hell.* 55.
 Homines a Gracis in bellum exeuntibus sacrificari soliti, *Phyl.* 63.
 Homolippus, Herculis e Xanthide f., II, 7, 8, 4.
 Homoloides, Thebarum portæ, III, 6, 6, 1.
 Homolus, mons Thessaliæ, *Ephor.* 71.
 Hopes, Metæ pater, III, 15, 6, 2; *Phanod.* 3 a.
 Hopleus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Hora, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Horæ, Jovis filiae, I, 3, 1, 2; sacrificia et preces, quas Horis faciunt Athenienses, *Philoch.* 171.
 Horus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 « Hunc Coryceus auscultavit » Proverb. *Ephor.* 36.
 Hyacinthides, Erechthæ filiae pro patria immolatæ, *Phan.* 3.
 Hyacinthus collis, in quo Erechthæ filiae pro patria immolatæ sunt, *Phan.* 3.
 Hyacinthus, Spartanus, Athenas migrat, III, 15, 8, 6; ejus filiae, Hyacinthides, ad Geræstii tumulum mactantur, *ibid.* § 5.
 Hyacinthus, Pieri et Clus, I, 3, 3, 1; al. Amyclæ et Diomedes f., III, 10, 3, 3; a Thamyri amatur, I, 3, 3, 1; et ab Apolline, qui eum imprudens disco interimit, *ibid.* § 2.
 Hyades unde ortæ? III, 4, 3, 2.
 Hyades, Atlantis ex Æthra filiae, *Tim.* 25; *Hell.* 56, Nymphae Dodonææ Bacchi nutrices, septem numero; eas Lycurgo persequitur, Jupiter inter sidera collocat, *Pher.* 46.
 Hyamitis, urbs Messeniæ, *Ephor.* 20.
 Hyantes in Bœotia, *Ap. fr.* 156.
 Hyas, Atlantis filius, *Tim.* 73.
 Hyasis, insula Æthiopum, *Hec.* 287.
 Hybele, urbs circa Carthaginem, *Hec.* 308.
 Hybla in Scythiarum regione, *Ephor.* 78.
 Hyblæ, antiquum nomen Megarorum civitatis, *Ephor.* 52

Hyblæ plures sunt urbes Siciliæ, quarum una Tiella (*Stylla*?) nominatur, *Phil.* 22.
 Hyblæi, Hyblæ Gereatidis incolæ, ostentorum et somniorum interpretes, deorum cultu insignes, *Phil.* 49.
 Hyccarum, castellum Siciliæ, *Phil.* 5; *Tim.* 107; *Ap. fr.* 53.
 Hydra, ab Hercule necatur, II, 5, 2, 6; *Hec.* 347.
 Hydra, insula prope Carthaginem, *Ephor.* 96.
 Hydrea, insula juxta Træzenem, *Hec.* 97.
 Hydrus, castellum, *Theop.* 210.
 Hyes, Bacchi epitheton, *Clitod.* 21.
 Hyes vocatur Semele, *Pher.* 46.
 Hyius, mulier Ægyptia, prima sedens texere cepit, *Ephor.* 70.
 Hyleus, Centaurus, ab Atalante confoditur, III, 9, 2, 3.
 Hylas, Thiodamantis f., Argonauta, ab Hercule amatur, a Nymphis in Mysia rapitur, I, 9, 19; *Hell.* 39.
 Hyleus, ab apro Calydonio necatur, I, 8, 2, 6.
 Hyllei, gens Illyrica, *Ap. fr.* 119; quindecim urbes habitant in Chersoneso Hyllica, *Tim.* 42.
 Hyllus, Herculis e Dejanira f., II, 7, 8, 8; *Tim.* 42; ab Ægimio adoptatus, *Ephor.* 10; a patre Iolen ducere jubetur, II, 7, 7, 13; *Pher.* 34; Eurystheum necat, II, 8, 1, 4; Athenis Thebas recedit, *Pher.* 39; Iolen ducit, II, 8, 2, 4; Cleodatis pater, *Theop.* 30; oraculo interrogato, reditum in Peloponnesum tentat, *ibid.*; *Ephor.* 11.
 Hymenæus, ab Æsculapio in vitam restitutus dicitur, III, 10, 3, 12.
 Hymenæus, pater Tantali et Ascali, *Xanth.* 23.
 Hypæ, urbs Matienorum in Asia, *Hec.* 189.
 Hypæ, urbs Iberiæ, *Hec.* 16.
 Hyperbius, Ægypti ex Hephæstina f., Celano sponsam habet, II, 1, 5, 9.
 Hyperbolus, Chremetis filius, *Theop.* 102; Atheniensis, demagogus, ostracismo eiectus, *Androt.* 48; in Saino moritur, *Theop.* 103.
 Hyperborei, I, 4, 5; Titanici generis sunt, *Hec.* (*Abderita*) 373; Atlantis accolæ, II, 5, 11, 13; ultra Rhypæos montes habitant, *Hell.* 96; eorum mores, *ibid.*
 Hyperenor, Neptuni ex Alcione f., III, 10, 1, 3.
 Hyperenor, quinque Spartorum superstitem unus, II, 4, 1, 7; *Hell.* 2; *Pher.* 2.
 Hyperes, Melanis ex Euryclea f., *Pher.* 55.
 Hyperesia, urbs Achaia, *Theop.* 314.
 Hyperia fons, *Pher.* 55.
 Hyperion, Cæli f., inter Titanes, I, 1, 3; ejus e Thia progenies, I, 2, 2, 3.
 Hyperion, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Hyperipte, Danae e Crino f., Hippocorystis sponsa, II, 1, 5, 9.
 Hyperlaus, Melanis f., a Tydeo necatur, I, 8, 4, 3.
 Hypermnestra, Danae ex Elephantide f., Lynceum sponsum servat, II, 1, 5, 2; ei nubit, *ibid.* 10.
 Hypermnestra, Thestii f., I, 7, 10, 1.
 Hyperochus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Hyperochus, Eurypili pater, *Acus.* 27.
 Hyphauteum in Boetia, *Theop.* 264.
 Hypseus, Penel f., *Pher.* 9; Themistus pater, I, 9, 2, 3.
 Hypsicori vel Ipsicuri, gens Liguria, *Theop.* 221 a.
 Hypsipyle, Lemnia, sola o Lemniliis mulieribus, mares fructuantibus, Theant patri parci; cum Iasone congregatur, I, 9, 17, 2; a Lemniliis vendita, I, eurgio serviens, Opheltien nutrit, III, 6, 4, 1; VII ducibus fontem communstrat, *ibid.* § 3.
 Hysistæ, Thebarum portæ, III, 6, 4, 1.
 Hyscanum mare, *Hec.* 172.
 Hyria, urbs Boetiae, III, 5, 5, 3; *Theop.* 237.

Hyrieus, Neptuni ex Alcione f., *Hell.* 56; III, 10, 1, 3; ejus e Clonia Nympha progenies, *ibid.* § 4.
 Hyrminus fl. in Sicilia, *Phil.* 8.
 Hyrnetio, Temeni f., Deiphontis uxor, a patre nimium dilecta, invidiam fratrum excitat, cum marito regnum Argolidis obtinet, II, 8, 5, 3 *sqq.*
 Hyrtacus, Arisben, antea Priami uxorem, ducit, III, 12, 5, 3.
 Hysia, oppidum Arcadiæ, *Pher.* 1.
 Hysiris a sacerdotibus nominatur Osiris, *Hell.* 154.
 Hythmithæ, gens prope Liburnos, *Hec.* 63.

I.

Iæthia, urbs Siciliæ, *Phil.* 9.
 Ialemus, threnus, *Ap. fr.* 37.
 Ialmenus, Martis f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Helenæ pro-cus, III, 10, 8, 2.
 Iamæ, gens Scythica, *Hec.* 167.
 Iambe, vetula, I, 5, 1, 3.
 Ianxuatis, oppidum Libyæ, *Hec.* 320.
 Iaones et Iones distinguendi, *Androt.* 38.
 Iapetus, Cæli f., inter Titanes, I, 1, 3; ejus ex Asia progenies, I, 2, 3.
 Iapyges Ausones Italia pellunt, *Hell.* 53; Crotonis regionem habitabant, *Ephor.* 48.
 Iapygia, duæ urbes, altera in Italia, altera in Illyria, *Hec.* 54, 65.
 Iardanas, fluvius Peloponnesi, *Pher.* 87.
 Iardanus, Omphales pater, II, 6, 3, 1.
 Iasion s. Iasius, Jovis ex Electra f., III, 12, 1, 1; *Hell.* 58, 129; Cereri vim illaturus perit, *ibid.*
 Iason, Æsonis ex Alcimede, *Pher.* 59; Æsonis e Polymede f., habitat Iolcum, I, 9, 16, 1; Chironi a matre traditur, tutorem habet Peliam, *Pher.* 59; apri Calydonii venator, I, 8, 1, 4; *μονοεικέλος* ad Peleum venit, *Pher.* 60; a Pelia ad aureum vellus petendum mittitur, I, 9, 16, 5; ejus in expeditione socii, *ibid.* § 8; horum (Argonautarum) dux ille, I, 9, 17, 1 (de itinere V. Argonautæ); ad Eeten venit, aureum vellus poscit, I, 9, 23, 3; a Medea adjutus, quam in Græciam se ducturum promittit, *ibid.* § 8; boves æripedes jungit, draconinos dentes serit et viros inde ortos dolo necat, *ibid.* § 10; *Pher.* 71, 72; vellus clam aufert, *ibid.* § 13; Medeam ducit, I, 9, 25, 5; cum ea in Thesprotia versatur, *Ap. fr.* 170; in patriam reversus, Argo Neptuno consecrat, I, 9, 27, 3; a Medea juventuti restituitur, *Pher.* 74; parentum eadem ultus, Iolco pellitur, I, 9, 28, 1; Corinthum abit, *Apoll. I. I.*; *Hell.* 34; Glaucen ducit, *ibid.* § 2; cum Peleo Iolcum expugnat, III, 13, 7; *Pher.* 18; de ejus progenie e Medea, I, 9, 28, 3; *Ap. fr.* 170; *Hell.* 30; ex Hypsipyle, I, 9, 17, 2.
 Iason Phæarus a septem adolescentibus interfectus, *Eph.* 144.
 Iasus, Argi f., Agenoris pater, II, 1, 2, 2.
 Iasus, Argi Panoptæ ex Ismene f., Ius pater, II, 1, 3, 1.
 Iasus et Pelasgus, Triopæ filii, post mortem patris regnum diviserunt, *Hell.* 37.
 Iasus, Lycurgi e Cloophile f., Atiantæ o Clymene pater III, 9, 2, 1 *sqq.*
 Iasus, pater Amphionis, *Pher.* 56.
 Iaxamatæ Scythæ, *Ephor.* 78.
 Iber, fluvius Iberiæ, *Ap. fr.* 111.
 Iberes, primi barbarorum Siciliam inhabitaverunt, *Ephor.* 51; Iberorum migrationes, *Ap. fr.* 123, 161; eorum frugalitas, *Phyl.* 13.
 Iberia ab Ibero fluvio nominata, *Ap. fr.* 111; Hispaniæ civitas, *Ephor.* 39; ejus gentes et urbes, *Hec.* 2—8.
 Ithylla, urbs Tartessii, *Hec.* 5.

Icaria, ins. olim Dolichie, ab Icaro nomen accipit, II, 6, 3, 4.
 Icarus, Perieris e Gorgophone f., al. Perieris nepos; Oëbali e Batia f., III, 10, 3, 4; III, 10, 4, 5; I, 9, 5; Oëbali ex Asterodia f., *Pher.* 90; in Acarnania regnat, *Ephor.* 57; cum Tyndareo fratre Lacedæmone pulsus, Herculis ope rediit, III, 10, 5, 1; ejus e Peribœa Nympha progenies, III, 10, 6, 1; Penelopem Ulyssi dat, III, 10, 9, 3.
 Icarus, in Doliche ins. ab Hercule sepelitur, II, 6, 3, 4.
 Ichthys Atergatis filius, ejus mors, *Xanth.* 11.
 Ida, mater Dactylorum, *Pher.* 7.
 Ida mons; ex eo defluit Scamander, *Hell.* 132; III, 12, 5, 7; III, 12, 6, 3.
 Idæa, Dardani f., Phinei conjux privignis insidatur, III, 15, 3, 2.
 Idæa, Nympha, Teucris e Scamandro fl. mater, III, 12, 1, 4.
 Idanthuras, Scytharum rex, Dario bellum paranti symbolum mittit, *Pher.* 113.
 Idas, Egypti f., Hippodices sponsus, II, 1, 5, 9.
 Idas, Apharei ex Arene al. Neptuni f., III, 12, 3, 5; *Pher.* 85; Marpeasam rapit, I, 7, 8; de qua cum Apolline certat, I, 7, 9; pater Cleopatras, I, 8, 2, 5; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; cum Dioscuris prædam agit ex Arcadia, III, 11, 2, 3; ob fraudem Jovis fulmine sternitur, *ibid.* § 6.
 Ide, Nympha, Melissei f. Jovis nutrix, I, 2, 6.
 Idmon, Egypti e Gorgone f., Pylarges sponsus, II, 1, 5, 8.
 Idmon, Apollinis ex Asteria f., e Laothoe pater Thestoris, vates, Argonauta apud Mariandynos perit, I, 9, 23, 1; *Pher.* 70.
 Idomene, Pheretis, al. Abantis f., Anythaonis uxor, I, 9, 11, 2; II, 2, 2, 4.
 Idomeneus, Deucalionis f., III, 3, 1, 1.
 Idomeneus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Idmonis, Euclei f., *Hell.* 6.
 Idyia, Oceani f., Ectæ conjux, I, 9, 23, 6.
 Idyris, urbs et fluvius Pamphyliæ, *Hec.* 246.
 Ietæ, castellum Sicilia, *Phil.* 26.
 Ilaira. Vide Hilaira.
 Ilaraugata, populus Iberiæ (idem sine dubio qui ab aliis nominantur Ilurgetæ, Ilercaones, Ilorgetes, Ilercaonenses, Ilurgaconenses), *Hec.* 14.
 Iliaca regio, III, 12, 3, 10.
 Ilissus fl. Atticæ, III, 15, 2, 1.
 Ilithyia, Jovis ex Junone f., I, 3, 1, 1; matris jussu Herculis et Eurysthei natales regit, II, 4, 4, 9.
 Ilium, ab Ilo conditur, III, 12, 3, 3; ab Hercule capitur, III, 12, 5, 1; quonam die capta sit, *Ephor.* 9 a.
 Illus, Mermeri f., in Thesprotia regnat, *Ap. fr.* 170.
 Illyriorum mores, *Theop.* 41.
 Illyris, regio, II, 1, 3, 5; ab Encheliensibus subacta Cadmo paret, III, 5, 4, 1.
 Illyrius, Cadmi ex Harmonia f., III, 5, 4, 1.
 Ilus, Dardani ex Batia f., sine liberis obit, III, 12, 2, 1.
 Ilus II, Trois e Calirrhoe f., Themidis pater, III, 12, 2, 2; illum condit in Ates colle, Palladium reperit, templum in hujus honorem extruit; Laomedontis ex Eurydice pater, III, 12, 3.
 Imber piscium, ranarum et tritici, *Phyl.* 4.
 Imbrus, Egypti e Caliane f., Evippes sponsus, II, 1, 5, 7.
 Imensinus, Icaris e Peribœa f., III, 10, 6, 1.
 Impbes, populus Thessaliæ, *Hec.* 114.
 Impudentia dea Athenis colebatur, *Ister* 15.

Inachus, Oceani e Tethye f., III, 1, 1, 2; *Acus.* 11; rex Argolidis, *Acus.* 13; ejus e Melia liberi, *ibid.* § 3; *Acus.* 11; pater Ius, II, 1, 3, 1; Philodices, III, 10, 3, 6; Neptuno exosus quare? II, 1, 4, 9; pro Ione ab Egypti rege taurum accipit, *Ephor.* 79.
 Inachus fl. Argolidis; unde dictus? II, 1, 1, 2.
 Inachus fluvius in Acarnania ab Argivo nominatus, *Ephor.* 28; *Hec.* 70, 72.
 Indara, Sicanorum urbs, *Theop.* 251.
 India, III, 5, 2, 1.
 Indi quam terræ partem habitent, *Ephor.* 38; bella gerunt cum Medo, I, 9, 28, 5.
 Indica radix, quæ viros ea unctos non erigere facit, *Phyl.* 37.
 Indus, fluvius Asiæ, *Hec.* 174.
 Ino, Cadmi ex Harmonia f., Athamantis uxor, III, 4, 2, 4; insidiatur privignis, I, 9, 1, 2; educat Bacchum, III, 4, 3, 5; a Junone in furorem conjecta, cum Melicerte in mare se præcipitat, *ibid.* § 6; dea marina facta Leucothea dicitur, *ibid.* § 7.
 Insulæ beatorum, *Pher.* 39; III, 10, 1, 3.
 Io, Iasi al. Inachi al. Pirenis f., [*Acus.* 18] al. Promethei f. [*Ister* 19]; a Jove in vaccam mutata, II, 1, 3, 2; Junoni datur, *ibid.* § 3; eam Mercurius rapit, ab Argi custodia deliberat, *ibid.* § 5; a Phœnicibus rapta in Egyptum transducitur, *Ephor.* 79; post multos errores in Egyptum venit, *Apoll.* *ibid.* § 6; ibi, forma recepta, Epaphum gignit, *ibid.*; Telegono nubit; Isis dicitur Egyptiis, *ibid.* § 8.
 Iobas, Herculis e Certhe f., II, 7, 8, 1.
 Iobates, Lyciæ R., II, 2, 1, 3; Bellerophonem contra Chimaeram misit, II, 3, 1, 4; Solymos, Amazonas et Lycios adoriri jubet; quibus victis ei filiam cum regno tradit, II, 3, 2, 2 sq.
 Iocaste s. Epicaste, Menœcei f., Laii conjux, III, 5, 7, 1; Oedipo filio ignara nubit, III, 5, 8, 8; *Pher.* 48; comperto incesto se suspendit, III, 5, 9, 1.
 Iocasta, Oedipi ex Eurygania f., *Pher.* 48.
 Iolaus, Iphicli ex Automedusa f., II, 4, 11, 7; Herculis auriga, II, 5, 2, 3; ejus contra Hydram Lernæam socius, *ibid.* § 5; *Hell.* 40; Megaram ducit, II, 6, 1, 1.
 Iolcus, conditur a Cretheo, I, 9, 11, 1; ibi Iason, I, 9, 16, 1; Acasii sedes, a Peleo, Iasone et Dioscuris capitur, III, 13, 7; *Pher.* 18.
 Iole, Euryti f., ab Hercule frustra petitur in matrimonium, II, 6, 1, 2; *Pher.* 34; Oechalia capta, ab eo captiva abducitur, II, 7, 7, 8; Hylo nubit Hercule jubente, II, 8, 2, 4; II, 7, 7, 13.
 Ion, Xuthi f., Ionibus nomen dat, I, 7, 3, 2.
 Ion, Phisci filius [Locri frater natu major?], *Hec.* 342.
 Ione, Nereis, I, 2, 7.
 Iones Androclo duce in Asiam migrant, *Pher.* 111; Carres et Leleges ex regione, quæ postea Ionia appellatur, ejiciunt, *Pher.* 111.
 Ionia urbibus frequentata, quo tempore, *Ap. fr.* 72.
 Ionice coloniae in Asiam post Eolicam deductæ, *Pher.* 111.
 Ionice literæ, *Theop.* 168, 169.
 Ionium mare a quo nominatum, *Theop.* 140.
 Ionius sinus ab Io nomen habet, II, 1, 3, 5.
 Ionius, gente Illyrius, circa mare Ionium regnum habuit, *Theop.* 140.
 Iophossa eadem quæ Chalciope, *Pher.* 54; *Ectæ* f., Përixi uxor, mater Argi, *Acus.* 8.
 Iphianassa, Endymionis uxor, I, 7, 6.
 Iphianassa, Proeti f., II, 2, 2, 1; a Melampode canatur ab insania, *ibid.* § 4 sq.; *Pher.* 24.
 Iphicles, Amphitryonis ex Alcmena f., II, 4, 8, 3; arvi Calydonii venator, I, 8, 2, 4; uxores habet Automedu-

- sum et postea Creontis f., II, 4, 11, 7; Herculis adversus Lacedaemonem socius perit, II, 7, 3, 5; ejus liberi, II, 4, 11, 7.
- Iphiclus, Thesii f., I, 7, 10, 1; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; *Pher.* 64.
- Iphiclus, Phylaci f.; ejus infirmitati medetur Melampus, quem in custodia habuerat, I, 9, 12, 5 sq.; *Pher.* 75; huic boves pro mercede dat, *ibid.* § 7; pater Podarcis, *ibid.*; et Protesilai, I, 10, 8, 2.
- Iphicrates Dryn urbem in Thracia condidit, *Theop.* 175; ejus character et forma corporis, *Theop.* 118; in Thracia plurimum vixit, *Theop.* 117.
- Iphidamas una cum Busiride ab Hercule interfectus, *Pher.* 33.
- Iphigenia a Diana in ursam conversa, *Phanod.* 11.
- Iphimedia, Triopis f., Aloeï conjux, Oti et Ephialtis e Neptuno mater, I, 7, 4, 3.
- Iphimedeon, Eurysthei f., bello adversus Athenienses perit, II, 8, 1, 3.
- Iphimedeusa, Danaï f., Euchenoris sponsa, II, 1, 5, 4.
- Iphinoe, Præti f., insanit, II, 2, 2, 8.
- Iphinoe, uxor Antæi, ex Hercule compressa Polemonem vel Palæmonem parit, *Pher.* 33 e.
- Iphis, Alectoris f., Polylicem docet, quomodo Amphiraum secum ducere possit, III, 6, 6, 2; Eteocli pater, III, 6, 3, 4; Evadnes, III, 7, 1, 5.
- Iphis, Thespii f., Celeustanoris ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
- Iphis, Penei filia, uxor Æoli, mater Salmopei, *Hell.* 10.
- Iphitus, a Copreo interficitur, II, 5, 1, 7.
- Iphitus, Eurysti f., ab Hercule furente necatur, II, 6, 2, 1 sq.; *Pher.* 34.
- Iphitus, Nauboli f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
- Iphitus Olympicum certamen instituit, *Ephor.* 15; ejus ætas, *Ap. fr.* 75.
- Ἰππάρκην, cibus Scythicus, *Theop.* 51
- Ipsicuri, *Vide* Hypsicori.
- Irassa ad paludem Tritonidem; Antæi patria, *Pher.* 33 d.
- Irene, Jovis f., Horarum una, I, 3, 1, 2.
- Iris, Thaumantis f., I, 2, 6.
- Isæa, Agenoris e Damno f., uxor Egypti, *Pher.* 110.
- Isanthès, rex Crobryzorum, *Phyl.* 19.
- Ischys, Elati f., cum Coronide consuescit, III, 10, 3, 8; *Acus.* 25; ab Apolline interfectus, *Pher.* 8.
- Isepus, gens Scythica, *Hec.* 158.
- Isis, nomen Cæris et Ius apud Egyptios, II, 1, 3, 8.
- Ismarus, Astaci f., Thebanus, Hippomedontem trucidat, III, 6, 8, 2.
- Ismarus, Eumolpi f., ex Æthiopia cum patre fugit ad Tegyrium, hujus filiam ducit, ad Eleusinos fugit; inde redit, Thraciæ R. Eleusiniis suppetias fert, III, 15, 4, 4 sq.
- Ismene fons, ad quem Ismenem occidit Tydeus, *Pher.* 48.
- Ismene, Asopi f., Argi conjux, II, 1, 3, 1.
- Ismene, OEdipi ex Iocaste, III, 5, 5, 8; ex Eurýgania f., *Pher.* 48; a Tydeo occiditur, *ibid.*
- Ismenus, Amphionis e Niobe f., III, 5, 6, 1; ab Apolline couditur, *ibid.* § 4.
- Ismenus, Asopi ex Metope f., III, 12, 6, 5; fluvius, III, 6, 8, 6; ad eum pugnatur, *ibid.*
- Issedones, populus Scythicus, *Hec.* 168.
- Ister, Egypti ex Arabia f., Hippodamias sponsus, II, 1, 5, 4.
- Ister fluv., *Ephor.* 77, 78; *Theop.* 140.
- Isthmici ludj, a Sisypho in honorem Melicertæ instituti, III, 4, 3, 8; tertio celebrantur, II, 7, 2, 4; ab Eleis non frequentantur, *Pher.* 38.
- Istri, populus ad Ionicum sinum, *Hec.* 59.
- Isus, locus Bœotie, *Ap. fr.* 155.
- Istrus, urbs Iapygiæ, *Ephor.* 150.
- Itali, ab Italo rege denominati, *Ant.* 3.
- Italia unde dicta? II, 5, 10, 10; *Ant.* 4; *Hec.* 97; *Tim.* 12; prius nominata Brettia, *Ant.* 5; OEnotria, *Ant.* 6; ejus termini, *Ant.* 4, 6.
- Italus, rex OEnotrorum, *Ant.* 3, 7; vir probus ac sapiens, *Ant.* 4; multos populos subegit, *ibid.*; genere OEnotrus, *ibid.*
- Itea, demus Acamantis tribus, *Androt.* 56.
- Ithaca ab Ithaco nominata, *Acus.* 30.
- Ithacus, Perelai f., cum Nerito fratre e Cephalenia migrat in Ithacam, *Acus.* 30.
- Ithome [?] in Arcadia, *Pher.* 34.
- Itone, regio sub Hæmo, *Hec.* 151.
- Itonia, urbs Thessaliæ, *Hec.* 338.
- Itonia Minerva, unde dicta, *Hec.* 33.
- Itonus, urbs, II, 7, 7, 4.
- Itonus, pater Bœoti, *Hell.* 8.
- Itylus, Zethi ex Edone filius, a matre occiditur et deploratur, *Pher.* 102.
- Ityx, Tereï et Procne f., III, 14, 8, 3; patri a Philomela in mensa apponitur, *ibid.* § 5.
- Iulus, hymnus, *Ap. fr.* 37.
- Juno, Croni e Rhea f., a patre devoratur, I, 1, 5; proferatur, I, 2, 1, 1; Jovi nubit, I, 3, 1, 1; ex eo liberi, *ib.*; Vulcanum extra concubitum edit, I, 3, 5; ei vincit, quoniam Herculi, a Troja reduci, tempestatem immiserat, II, 7, 1, 1; Vulcanus auxilium fert, I, 3, 5; Siden in Haden detrudat, I, 4, 3, 2; petitur a Porphyrione, I, 6, 2, 1; Argonautis favet, I, 9, 22, 5; I, 9, 25, 2; *Pher.* 60; Io persequitur et Epaphum ejus f. a Curetibus furandum curat, II, 1, 3, 2; ejus ἰσάων a Prætidibus contentum, II, 2, 2, 2; Eurysthei et Herculis natales Ilithyiam regere jubet, II, 4, 5, 9; Herculi puero duo serpentes immittit, II, 4, 8, 4; ei furorem injicit, II, 4, 12, 1; Amazones instigat, II, 5, 9, 7; Herculi tempestatem, *Pher.* 35; cancrum immittit, *Hell.* 40; Geryonis boves, vastro injecto, dissipat, II, 5, 10, 12; Jovi poma aurea dat, II, 5, 11, 2; *conf.* *Pher.* 33 a; Semelem perdit, III, 4, 3, 1 sq.; Iuoni et Athamanti insaniam, *ibid.* § 6; Baccho furorem injicit, III, 5, 1, 1; ab Ixione amatur, *Pher.* 103; Sphingem Thebanis mittit, III, 5, 8, 2; Tiresiam obcecatur, III, 6, 7, 7; Callisto perdit, III, 8, 2, 5; Acræa Corinthi colitur, I, 9, 28, 4; ad ejus sacra apud Coos servi non admittuntur, *Phyl.* 75.
- Jupiter, Croni e Rhea f., a matre in Cretam delatus, ibi clam educatur, I, 1, 2, 6; Crono et Titanibus bellum infert, I, 2, 1, 2; Cyclopus et Centimanorum liberatorum ope Titanes vincit et iis in Tartarum dejectis Centimanos custodes dat, *ibid.* sq.; cum fratribus imperium partitur, *ibid.* § 4; auxilium fert Plutoni Proserpinam rapienti, I, 5, 1, 1; eam reddi jubet, I, 5, 3; Porphyrioni injicit cupidinem Junonis, I, 6, 2, 1; Gigantes debellat, *ibid.* § 5; cum Typhone varia fortuna pugnat; tandem Ætnam montem ei injicit, I, 6, 3; Prometheus Caucasum affigi jubet, I, 7, 1, 2; æneum hominum genus perdit, I, 7, 2, 3; Deucalionem et Pyrrham jacienda super capita lapidibus homines gignere jubet, I, 7, 2, 6; tempestatem Argonautis immittit, I, 9, 24, 4; Sarpedoni diuturnam concedit vitam, III, 1, 2, 3; Cadmo Harmoniam dat uxorem, III, 4, 2, 2; Tiresias artem vaticinandi, III, 6, 7, 7; Amphiarao immortalitatem, III, 6, 8, 6; Milanionem et Atalantam in leones mutat, III, 9, 2, 7; Ganymedem in cælum tollit, III, 12, 2, 3; Esculapium fulmine sternit, III, 10, 4, 1; Apollinem Admeto servire jubet, *ibid.*; *Pher.* 76;

Salmonem fulmine sternit, I, 9, 7; Lycaonidas, praeter Nyctimum, III, 8, 1, 6; Idam, III, 11, 2, 6; Asopum, III, 12, 6, 6; Eginam rapit, *Pher.* 78; dat iudices certaminis inter Neptunum et Minervam, III, 14, 1, 5; de Adonide iudicium fert, III, 14, 4, 6; ejus uxores, pellices et liberi: Metin ducit, I, 2, 1, 1; eam gravidam devorat, I, 3, 6; ex ipsius capite oritur Minerva, *ibid.*; Junonem ducit, I, 3, 1, 1; ex ea liberi, *ibid.*; eam de caelo suspendit, II, 7, 1, 1; Europam rapit, *Acus.* 20; *Hell.* 8; Ixionem lustrat, *Pher.* 103; Nymphas Dodonaeas inter sidera collocat, *Pher.* 46; Troi pro Ganymede dat equos immortales, *Hell.* 136; Neptuno et Apollini jubet ut Laomedonti serviant, *Hell.* 136; liberi ex Themide, I, 3, 1, 2; *Pher.* 33; e Dione, ex Eurynome, e Styge, e Mnemosyne, I, 3, 1, 3 *sqq.*; Asteriam amat, I, 4, 1, 1; e Latona, I, 1, 1, 2; e Thymbride, I, 4, 1, 3; ex Elara, I, 4, 1, 4; *Pher.* 5; e Niobe, II, 1, 1, 7; III, 8, 1, 1; *Acus.* 11, 12; e Mæra, *Pher.* 79; ex Io, II, 1, 3, 6; e Danae, II, 4, 1, 3; *Hec.* 358; ex Alcmena, II, 4, 8, 3; *Pher.* 27; (e qua f. Herculem Mycenis R. destinat, sed a Junone fallitur, II, 4, 5, 9; illius certamen cum Apolline dirimit, II, 6, 2, 7); ex Europa, III, 1, 1, 5; e Cassiopea, III, 1, 2, 4; e Semele quam invitus perdit, III, 4, 3, 2 *sqq.*; infantem Junoni subducit, *ibid.* § 9; ob Semelen petilam Actæoni iratus, III, 4, 4, 2; Calirrhoen amat, et ei concedit, ut filii repente adolescant, III, 7, 6, 1; ex Antiope, III, 5, 5, 5; III, 10, 1, 1; *Pher.* 102; ex Atlantidibus, III, 10, 1, 4; *Hell.* 56; ex Callisto, quam in ursam mutat, III, 8, 2, 4; e Maia, III, 10, 2, 1; *Hell.* 56; [Mercurium artem vaticinandi docet, nuntium deorum facit], III, 10, 2, 10; e Taygete, III, 10, 3, 1; *Hell.* 56; e Leda, III, 10, 7, 1; [Dioscuros in caelum recipit, III, 11, 2, 1;] ex Electra, III, 12, 1, 1; *Hell.* 56, 58; ex Eurynome, III, 12, 6, 5; ex Egina, III, 12, 6, 7 [Eaco f. in Egina insula homines e formicis procreat, *ibid.*]; e Torthebia, *Xanth.* 2; e Pyrrha, *Hell.* 10; e congressu cum Thetide abstinere, quare? III, 13, 5, 1; Jupiter: Atabyrius, III, 2, 1, 4; Cæneus, II, 7, 7, 9; pater Pirithoi, *Hell.* 74; Argi, *Pher.* 32; Patrous, II, 8, 4, 1; Soter, II, 5, 1, 2; *Phil.* 179, 18; Phyxius, I, 7, 2, 5; Dodonæus, *Ap. fr.* 1; *ἡμολώτος*, *Ister* 10; Becaleus, *Philoch.* 27; Morius, *Ap. fr.* 34; *καταβάτης*, *Ap. fr.* 34; *Ἰάσιος*, *Pher.* 114 a; Messapæus, *Theop.* 274; Jovis templum in Arcadia, *Theop.* 272; J vis Olympii statua, *Philoch.* 97; « Jovis Corinthus », *Ephor.* 17; *Demo* 9.

Ixias, urbs Oenotrorum, *Hec.* 35.

Ixibatz, gens ad Pontum, *Hec.* 166.

Ixion, Ethonis vel Pisionis f., Eioneum, cujus filiam Diam uxorem ducere volebat, dolo interficit, quapropter insaniens a Jove tandem lustratur, *Pher.* 103; Junonis amore captus, *ibid.*; pœnas ap. inferos luit, *ibid.*; Pirithoi pater, I, 8, 2, 4.

L.

Labdacus, Polydori e Nyctide f., Laii pater, III, 5, 5, 2; de finibus cum Pandione manum conserit, III, 14, 8, 2.

Labyrinthus, Dædali opus, Minotauri habitaculum, III, 1, 4, 4; III, 15, 8, 9; *Philoch.* 38.

Lacedæmon a Eurythene et Procle in sex partes divisa, *Ephor.* 18.

Lacedæmon, Jovis e Taygete f., *Hell.* 56; Laconicæ nomen dat; Amyclæ e Sparta pater, III, 10, 3, 1; et Eurydice, II, 2, 2, 1; *Pher.* 26.

Lacedæmonii a Creso aurum emunt, *Theop.* 219; Eleis se adiungunt contra Philonem, *Ephor.* 15; eorum contra Messenios bellum, *Ephor.* 53; Cleandriden proscripe-

runt, Plistionactem mutant, *Ephor.* 118; bellum indicunt Atheniensibus, *Ephor.* 119; Atticam invadentes sacris oleis parant, *Androt.* 45; *Philoch.* 102; inde a quo tempore patrios mores deseruerint, *Phyl.* 43.

Lacria, urbs Magnesiæ, *Hell.* 23.

Laches, Atheniensis, exercitus in Siciliam missi dux, *Philoch.* 104.

Lacmon, promontorium Pindi, *Hec.* 70.

Laco, i. q. Lacedæmonius, *Ap. fr.* 135.

Laconica, regio, a Lacedæmone nomen accipit, III, 10, 3, 1; Hippocoonte cæso, ab Hercule Tyndareo traditur, III, 10, 5, 3; II, 7, 3, 5; ad Proclum et Eurystheum (Heraclidas) reddit, II, 8, 4, 2 *sqq.*; ejus signum, II, 8, 5, 1.

Laconistæ in choris quadratis canunt, *Tim.* 44.

Lacratidas, ephorus, *Ephor.* 127.

Lacratides archon, *Philoch.* 83.

Lade, insula Eolidis, *Hec.* 226.

Ladepsi, gens Bithyniæ, *Theop.* 18.

Ladesta sive Ladestum, una ex insulis Liburnicis, *Theop.* 141.

Ladon, fl., II, 5, 3, 2; Melopes pater, III, 12, 6, 5.

Læa, urbs Cariæ, *Hec.* 236.

Laertes, Arcesii f., Argonauta, I, 9, 16, 8; pater Ulyssias, III, 10, 8, 2; Penelopen Ulyssi uxorem postulat, *Pher.* 90.

Lais, meretrix ubi nata, ubi sepulta sit, *Tim.* 105, 106; Aristotelem Cyrenaicum amat, *Ister* 48.

Lais, urbs Laconica, *Ephor.* 18.

Laius, Labdaci f., III, 5, 5, 2; regno privatur, *ibid.*; Thebis ejicitur; in Peloponneso a Pelope exceptus Chrysippum, hujus filium, rapit, III, 5, 5, 11; post Amphionem Thebis regnat, III, 5, 7, 1; locasten ducit; oraculum de filio *κατακτόν*, *ibid.* § 2; natum exponit Oedipum, *ibid.*; ab eo necatur, a Damasistrato sepelitur, *ibid.* § 7; ejus certamina, III, 15, 7, 6; Laii præco Polyptotes, *Pher.* 47 a.

Laius, Typhonis filius, Agamestoris pater, *Pher.* 20.

Lametini, urbs non procul a Crotone, *Hec.* 40.

Lametus, fluvius Italiæ, *Hec.* 40.

Lamia, pellex Demetrii Polyorctæ, *Phyl.* 6.

Lamippes, Niobæ f., *Pher.* 102 b.

Lampadophoria, tria festa Attica, *Ister* 3.

Lampo, Laomedontis ex Strymo al. Placia f., III, 12, 3, 11.

Lamponium, urbs Troadis, *Hec.* 210.

Lampsaceni cum Parianis de finibus contendunt, quantum soli per fallaciam illis ademerint, *Charon* 10; eorum terra antea Bebrycia nominata, *Charon* 7; eorum fons memorabilis, *Theop.* 287; eorum in Delphico templo donarium, *Theop.* 182.

Lampsace, filia Mandronis, Bebrycum regis, *Charon* 6.

Lampsacus, urbs Asiæ min., *Hec.* 207; a Phocæensibus condita, *Ephor.* 93; unde nominata sit, *Charon* 6; a Lacedæmonii capta, *Theop.* 8.

Lampeus, Cadidri filius, *Ephor.* 35.

Lampus, pars Clazomenarum regionis, *Ephor.* 35.

Lampus, Egypti e Gorgone f., Ocypetes sponsus, II, 1, 5, 8.

Laomenes, Herculis ex Oria f., II, 7, 8, 3.

Laodamas, Eteoclis f., Thebanorum contra Epigonos dux, necat Egialeum, ab Alcmacone interficitur, III, 7, 3, 2.

Laodamia, Bellerophontis f., Homero dicitur Sarpedonis e Jove mater, III, 1, 1, 5.

Laodamia, Orestis nutrix, ejus filius ab Egistho occisus, *Pher.* 96.

Laodice, Cinyræ a Metharme f., Elati conjux, III, 9, 1, 2; eadem Laogore, III, 14, 3, 4.

- Laodice, Nympha, Phoronei conjux, II, 1, 1, 5.
 Laodice, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 10.
 Laodice, Antiochi Dei uxor, Danaen interficiendam curat, *Phyl.* 23.
 Laodocus (Etolus) Apollinis a Phthia f., cum fratribus ab Etolo trucidatur, I, 7, 6.
 Laodocus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Laodocus, exercitum VII ducum secutus, jaculo vincit in Nemels, III, 6, 4, 5.
 Laogoras, Dryopum R. Lapitharum socius, ab Hercule caeditur, II, 7, 7, 4.
 Laogore, Cinyrae e Methasme f.; ei Venus irascitur, III, 14, 3, 4. *Vide* Laodice.
 Azoi, populi. *Vide Philoch.* 12.
 Laomedon, Herculis e Meine f., II, 7, 8, 2.
 Laomedon, Ili ex Eurydice f., III, 12, 3, 11; ejus ex Strymo al. Pavia progenies, *ibid.*; pretio pro muris extructis Apollini et Neptuno non soluto, pestem et diluvium Troadi parat, III, 5, 9, 11; ad quod tollendum Hesioneem ceto proponit, qua ab Hercule liberata, promissus ei equos negat, *ibid.*; *Hell.* 136; ab eo trucidatur, II, 6, 4, 5; e Leucippe gignit Priamum, *Pher.* 99; pater Thithoni, *Hell.* 142.
 Laonytus, Oedipi ex Iocasta f. (Laii f., *Pher.* 50), a Minyis et Ergino occisus, *Pher.* 50.
 Laophonte, Pleuroni filia, Thespii uxor, mater Ledae et Althaeae, *Pher.* 29, I, 7, 7, 1.
 Laos, urbs Lucaniae, *Ap. fr.* 112.
 Laothoe, ex Idmone mater Thestoris, *Pher.* 70.
 Laothoes, Herculis ex Antide f., II, 7, 8, 4.
 Lape, i. q. Nape, *Hell.* 120.
 Lapithae, Chironem Pelio monte pellunt, II, 5, 4, 5; ab Hercule caduntur, II, 7, 7, 3.
 Lapithas, Diomedes pater, III, 10, 3, 3.
 Larissa, urbs in confinio Eleae et Dymae, *Theop.* 289.
 Larissa, urbs Pelasgica in Thessalia, *Pher.* 26; ab Acrisio condita, *Hell.* 28.
 Larissa, in Argolide a Pelasgo condita, *Hell.* 37.
 Larissa, Pelasgi f., a quo urbs in Thessalia nominata, *Hell.* 29.
 Lateres aurei a Creso Apollini consecrati, *Theop.* 184.
 Laternae cornes, *Phil.* 15.
 Latmus, mons Cariae, idem quem Homerus Phithiron nominat, *Hec.* 227.
 Latona, Carli e Phoebe f., I, 2, 2, 2; cum Jove congressa, a Junone circumagitur, in Delo Apollinem et Dianam parit, I, 4, 1, 1 *sqq.*; Apollinis et Dianae iram in liberos Niobes, a qua spreta erat, excitat, III, 5, 6, 3; *Xanth.* 13; coram Jove pro Apolline deprecatur, III, 10, 4, 3; Neptuno pro Delo dat Calauriam, *Ephor.* 59.
 Laurus, Apollini sacra, *Philoch.* 203.
 Laus, fluvius Italiae, terminus Oenotriae, *Ant.* 6.
 Leades, Astaci f., Thebanus, Eleoclum caedit, III, 6, 8, 2.
 Leanira, Amyclae f., Arcadiae uxor, III, 9, 1, 1.
 Learchus, Athamantis ex Ino f., I, 9, 1, 2; a patre furiente necatur, I, 9, 2, 1; III, 4, 3, 6.
 Lebedus, urbs Ioniae, *Hec.* 219.
 Leda, Thestii f., I, 7, 10, 1; *Pher.* 29; Tyndarei uxor, III, 10, 6, 2; ejus ex Jove et Tyndareo progenies, I, 10, 7, 1; Leda, Calydonia nominatur, *Hell.* 86.
 Aia κέρτα in Attica, *Ister* 6.
 Leitus, Alectoria f., Argonauta, I, 9, 10, 8.
 Leitus, Penelei pater, III, 10, 8, 2.
 Leleges quam Ionias regionem olim tenuerint, *Pher.* 111; *Ephor.* 32.
 Lelex, Spartani αὐτοῦ, III, 10, 3, 2.
 Lemniae, mulieres ob impletam in Venerem, I, 9, 17; a viris desertae, hos occidunt, Thoantem trucidant, Hypsipylea vendunt, III, 6, 4, 2.
 Lemnus, insula destituta viris, Hypsipylea paret quum eo veniunt Argonautae, I, 9, 17.
 Lemnus, nomen Magnae Deae, *Hec.* 102, cui virginis immolabant, *ibid.*
 Lemnus, insula juxta Thraciam, unde dicta? *Hec.* 102; a Thracibus (Siptibus) habitata, *Hell.* 112, 113; i. ignis et armorum fabricatio inventa, *ibid.*
 Lenaea festum, *Ap. fr.* 58.
 Leo Nemaeus, Typhonis progenies, II, 5, 1, 1.
 Leocorium in Ceramicis, *Phanod.* 6.
 Leon, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Leonnatus, Alexandri M. amicus; venandi studiosus; ejus luxuria, *Phyl.* 41.
 Leonteus, Coroni f., Helenae proci, III, 8, 2.
 Leontius Epicureus, pater Danae, *Phyl.* 23.
 Leontichides, pater Chelonidis, uxoris Cleonymi, *Phyl.* 48.
 Lerna, urbs Argolidis, *Pher.* 31 b; in qua sponsorum caesorum capita a Danaidibus humanantur, II, 1, 5, 11 amnis et palus, II, 1, 4, 10.
 Lerna hydra, ejus forma; cum cancro ab Hercule necatur, II, 5, 2, 1.
 Lesbos, insula Nili, *Hec.* 286.
 Lesbos, ins. maris. Egaei, in quam Orestes coloniam deducit, *Hell.* 114.
 Lesyrus, fluvius Iberiae, *Hec.* 16.
 Leucadius, Icarii f., *Ephor.* 57.
 Leucippe, Laomedontis uxor, *Pher.* 99.
 Leucippus, Oenomai f., Daplines amore captus; ejus mors, *Phyl.* 33.
 Leucippus, Herculis ex Eurytele f., III, 7, 8, 7.
 Leucippus, Perieris e Gorgophone f., I, 9, 5; ejus e Philodice filiae, III, 10, 3, 6; a Dioscuris rapiuntur, III, 11, 1, 2.
 Leucippus, Placiae pater, III, 12, 3, 11.
 Leucon, Athamantis e Themistone f., I, 9, 2, 3.
 Leucones, Herculis ex Aschreide f., II, 7, 8, 5.
 Leucopus, Porthonis f., I, 7, 10, 2.
 Leucosyri, populus Asiae, *Ephor.* 82.
 Leucothea, dea marina, olim Ino, III, 4, 3, 7.
 Liburni, populus ad sinum Adriaticum, *Hec.* 61.
 Liburnicae insulae; earum ambitus, *Theop.* 140.
 Libya a Libye nomen accipit, Danaos obtingit, II, 1, 4, 1; Libyam transgreditur Hercules, *Pher.* 33; Libyam exteriorem Hercules a bestiis purgat, *ibid.*
 Libye, Epaphi e Memphide f., Libyae nomen dat, II, 1, 4, 1; ejus e Neptuno filii, II, 1, 4, 2; III, 1, 1, 2.
 Lichas, puer, Herculi sacrorum minister, ab hoc in mare dejicitur, II, 7, 7, 11.
 Lichindus, urbs Siciliae, *Phil.* 18.
 Licymnius, Electryonis e Midea nothus, II, 4, 5, 7; in perniciem fratrum servatus, II, 4, 6, 2; cum Amphitryone Thebas profectus, Perimeden hujus sororem ducit, *ib.* § 6; ejus filius ab Hippocoontidis caeditur, II, 7, 3, 3; pater Argei et Melaniae, II, 7, 7, 8; a Tlepolemo invito necatur, II, 8, 2, 3.
 Liebris, urbs Phoenicum, *Hec.* 283.
 Ligures, populus Italiae, ab Umbris et Pelasgis e sedibus suis puls; Siculo duce in Siciliam transeunt, *Phil.* 2.
 Liguriae gentes et urbes, *Hec.* 20—24.
 Ligya, aedes Alebionis et Dercyni, II, 5, 10, 9.
 Ligyes, I, 9, 24, 5.
 Ligyro, Achillis infantis nomen, III, 13, 6, 4.
 Lilaia, urbs Phocidis, *Theop.* 264.
 Lilybaeum, Siciliae promontorium et urbs, *Hec.* 46.
 Limnae, urbs ad Hellespontum, circa Sestum, *Hec.* 127.
 Limnai, gens Scythica, *Ephor.* 78.
 Limnores, Nereis, I, 2, 7.

- India M. Vide Minerva.
 Linus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Lious, Uraniae filius, ab Apolline interfectus, qua de causa, *Philoch.* 188, 189.
 Linus, Ofagri al. Apollinis f., I, 3, 2, 1; Herculis in pulsanda cithara magister, Orphei frater, ab Hercule necatur, II, 4, 9, 2.
 Lingua, optima hostiae pars, *Philoch.* 173.
 Lingus, castellum Cassandriensium, *Ap. fr.* 57.
 Linguae, fuerunt septuaginta quinque, *Ephor.* 7.
 Lipare, una ex Aëlicis insulis, a Cnidiis occupata, *Ant.* 2.
 Liparæ, colonia Cnidiorum, *Ant.* 2.
 Lipaxus, urbs Thraciæ, *Hec.* 119.
 Lirynthia, urbs Pamphyliae, *Hec.* 245.
 Litæ, urbs Laconica, *Ap. fr.* 164.
 Lixus, Egypti e Callandæ f., Cleodores sponsus, II, 1, 5, 7.
 Longone, oppidulum Siciliae, *Phil.* 38.
 Locozus vel Locoxus, urbs Phrygiæ, *Xanth.* 6.
 Locrenses, ut Minervæ iram placarent, quotannis usque ad tempora post bellum Phocicum binas virgines Trojam miserunt, *Tim.* 66.
 Locri Epizephyrii, urbs Italiae, *Hec.* 51; non Locrensi-um in sinu Crissæo, sed Opuntiorum colonia, *Ephor.* 46; de ejus originibus, *Tim.* 67, 68; eorum leges a Zaleuco compositæ, *Ephor.* 47.
 Locri, Epicaemidii, cum Hercule contra Oechaliam profisciscuntur, II, 7, 7, 7.
 Locris, II, 7, 2, 8.
 Locrus, Jovis e Mæra f., cum Zetho et Amphione condit Thebas, *Pher.* 79.
 Loryma, urbs Cariae, *Hec.* 232.
 Lucifer et Hesperus idem, *Ap. fr.* 2.
 Lucifer, Ceycis pater, I, 7, 4, 1.
 Luna, Hyperionis f., I, 2, 2, 3; Endymionem amat, I, 7, 5.
 Lusorum fons memorabilis, *Theop.* 287.
 Lycaea, urbs Arcadiæ, *Theop.* 271.
 Lycæon, Pelasgi e Dejanira, *Pher.* 85; e Melibœa al. Cyllene f., Arcadiæ R., III, 8, 1, 2; uxorem ducit Cyl-lenem; ex ea liberi, *Pher.* 85; cf. *Hec.* 375; cum filiis L., ob impietatem in Jovem e medio tollitur, III, 8, 1, 6.
 Lycæon, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Lycæon, Neptuni ex Celæno, frater Euryti, *Phyl.* 14.
 Lycæus, Olli filius, Typhonis pater, *Pher.* 20.
 Lyceum Pisistrato regnante, *Theop.* 148; curante Pericle exstructum, *Philoch.* 96.
 Lycia, Iobatæ paret, II, 2, 1, 3; Bellerophonti, II, 3, 2, 3; Sarpedoni, III, 1, 2, 3; Tremile vocabatur, *Hec.* 364.
 Lycia, filia Xanthi fluvii, *Hec.* 242.
 Lycii, popul. Asiæ Min., *Ephor.* 80; Lyciorum electa juvenus a Bellerophonte superatur, Lycii a Cilice debellantur, II, 3, 2, 3; cum Telmisseis bellum gerunt, *Theop.* 111.
 Lycius, Hercules e Toxicrate f., II, 7, 8, 7.
 Lycius, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Lycolas, Tricholei f., Onomarchi amasius, *Theop.* 182.
 Lycomedes, Deidamiæ pater, Achillem muliebri veste indutum servat, III, 13, 8, 2.
 Lycon, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule trucidatur, *ibid.* § 3.
 Lycopus, Agrii f., I, 8, 6, 1.
 Lycormas fl. Evenus vocatur, I, 7, 8.
 Lycosthene, urbs Lydiae, *Xanth.* 15.
 Lycosthenia i. q. Lycosthene.
 Lycurgus, Alei ex Neæra f., III, 9, 1, 3; ejus e Cleophile al. Eurynome progenies, III, 9, 2, 1; pater Ancæi, I, 8, 2, 4; I, 9, 16, 8; et Cephei, I, 8, 2, 4; rex Arcadum Areithoum Barotum interficit, *Pher.* 86.
 Lycurgus, Dryantis f., Edonorum R., III, 5, 1, 4; Bacchum male excipit, furens filium perdit et se ipsum, III, 5, 1, 5 sq.
 Lycurgus, Herculis e Thespiade f., II, 7, 8, 7.
 Lycurgus, Pronactis f., I, 9, 13, 2; ab Æsculapio in vitam restituitur, III, 10, 3, 12.
 Lycurgus, Pheretis f., Nemeæ R., pater Opheltæ ex Eurydice, al. Amphithea, I, 9; 14; III, 6, 4, 1.
 Lycurgus in Naxo insula, pater Pleiadum, *Pher.* 46.
 Lycurgi Lacedæmonii ætas, *Ap. fr.* 73, 75; *Tim.* 47; ejus nullam mentionem fecit Hellanicus (*Vide fr.* 91); ejus instituta Procli et Eurystheni injuste ab Hellanico tributa, *Ephor.* 19; in Creta vitam finivit, *Tim.* 46; ei quotannis sacrificatur, *Ephor.* 19.
 Lycus, Egypti f., Agaves sponsus, II, 1, 5, 3.
 Lycus, Celænus e Neptuno f., *Hell.* 56; in insulas fortunatorum a patre ducitur, III, 10, 1, 3.
 Lycus, Hyriæ e Clonia f., III, 10, 1, 4; cum Nycteo fratre, Phlegya occiso, ex Eubœa in Syriam profectus, hinc Thebas venit, Laium regno privat, III, 5, 5, 2; Antio-pen, Nyctei f., profugam, Epopeo necato, captivam Si-cyone abducit; a Zetho et Amphione trucidatur, *ibid.* § 10.
 Lycus, Dascyli f., Mariandynorum al. Mysiæ R. Argonau-tas hospitio excipit, I, 9, 23, 1; ab Hercule Bebycum terram accipit, II, 5, 9, 6.
 Lycus, Pandionis f., III, 15, 5, 5.
 Lycus, Lycaonis f., *Hec.* 375.
 Lyde, Alyattæ soror et uxor, *Xanth.* 19, p. 42.
 Lydi, Tyrrheno duce in Etruriam transvecti, *Tim.* 19; fe-minas castrarunt, *Ephor.* 102; *Xanth.* 19; Lydorum et Torrheborum lingua parum diversa, *Xanth.* 1; Lydi non nominantur ab Ephoro inter populos Asiæ minoris, *Ephor.* 80.
 Lydia regio, *Xanth.* 14; quantas et quot ea mutationes subivit, *Xanth.* 3; Omphalæ paret, *Pher.* 34; II, 6, 3, 1.
 Lydus, Atyos filius, a quo Lydi nominati, *Xanth.* 1, p. 36.
 Lyncestis aqua in Epiro, *Theop.* 229.
 Lynceus, Egypti ex Argyphia f., ab Hypermnestra sponsi servatur, eam ducit, II, 1, 5, 2; ex ea progenies, II, 2, 1, 1; post Danaum Argis regnat, *ibid.*
 Lynceus, Aphareï ex Arene f., Messenius, *Pher.* 65; ocu-lorum acie insignis, III, 10, 3, 5; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; de præda, ex Arcadia abacta, cum Dioscuris congressus, Castorem sternit, a Polluce interimitur, III, 11, 2, 4.
 Lynceus, Herculis e Tiphysa f., II, 7, 8, 5.
 Lynceus, Actæonis canis, III, 4, 4, 5.
 Lyrus, Anchisæ e Venere f., sine liberis moritur, III, 12, 2, 4.
 Lysandri, Lacedæmonii, indoles, *Theop.* 21, 22; Athe-nienses navali prælio superavit, unus erat ex Motha-cibus, *Phyl.* 44; ejus oratio de mutanda reipublicæ ratione ab Agesilao reperta, *Ephor.* 127; oraculorum sacerdotes corrumpere studet, *Ephor.* 127.
 Lysander, Sicyonius, citharista; ejus in arte musica muta-tiones, *Philoch.* 66.
 Lysandridas, Xenophthæ f., adversarius Agesilai regis, a Lacedæmoniiis in exilium pulsus, *Theop.* 268.
 Lyse, Thespii f., Hercules pellex, II, 7, 8, 1.
 Lysianassa, Epaphi f., Busiridis e Neptuno mater, II, 5, 11, 7.
 Lysianassa, Nereis, I, 2, 7.
 Lysias, unus imperatorum in prælio ad Arginusas, captis

pœna ab Atheniensibus afficitur, *Philoch.* 121.
 Lysias, orator, *Tim.* 96.
 Lysidice, Bori uxor, *Hell.* 10.
 Lysidice, Pelopis f., Mestoris uxor, II, 4, 5, 4.
 Lysidice, Thespîi f., Teletis ex Hercule mater, II, 7, 8, 3.
 Lysimache, Abantis f., Talai conjux, I, 9, 13, 1.
 Lysimache, Priami, f., III, 12, 5, 13.
 Lysimachus; de ejus aula dicterium Demetrii, *Phyl.* 6;
 amicorum ejus nomina, *ibid.*
 Lysinomus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
 Lysippe, Præti f., insanit; a Melampode sanatur, II, 2, 2;
Pher. 24.
 Lysippe, Thespîi f., Erasippi ex Hercule mater, II, 7, 8, 7.
 Lysippus, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Lysithous, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Lytæa, Hyacinthi f., ad Gerasti tumulum ab Athenien-
 sibus immolata, III, 15, 8, 5.
 Lytterses, cantilena, *Ap. fr.* 37.
 Lyxea, urbs Acarnaniæ, *Hec.* 80.

M.

Macar, pater Mytilenes, *Hec.* 101.
 Macareus, Solis e Rhodæ f., *Hell.* 107.
 Macareus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Maccaræ, regio super Pharsalum, *Theop.* 59.
 Macednus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Macedo, *Eoli f.*, *Hell.* 46.
 Macedones a Macedone nominati, *Hell.* 46.
 Macedonica stola, *Phyl.* 41.
 Macetia, antiquum nomen Macedoniæ, *Clitod.* 6.
 Machæus Delphis Neoptolemum interficit, *Pher.* 96.
 Machaon, Esculapii f., Helenæ procus, III, 10, 8, 2.
 Macrones, populus Asiæ, *Hec.* 191.
 Mactorium, urbs Siciliæ, *Phil.* 4.
 Macynia, urbs Etoliæ, *Hell.* 111.
 Madytus, urbs Hellesponti, *Hec.* 138.
 Mænades, Orpheum discerpunt, I, 3, 2, 3.
 Mænalus, Lycaonis f., natu maximus, *Hec.* 375; pueri
 jugulati viscera Jovi apponi jubet, III, 8, 1, 3 sq.
 Mænalus, Arcadis f., *Hell.* 60.
 Mænalus, Atalantes pater, III, 9, 2, 8.
 Mænalus, mons Arcadiæ, *Hell.* 60.
 Mæon, Thebanus, Tydei manibus elabatur, III, 6, 5, 2.
 Mæon, Apellidis filius, pater Homeri, *Hell.* 6; cf.
Ephor. 164.
 Mæones non nominantur ab Ephoro inter populos Asiæ
 minoris, *Ephor.* 80.
 Mænobora, urbs Mastienorum, *Hec.* 8.
 Mæotæ Scythæ, *Hell.* 92; *Ephor.* 78.
 Mæotis palus, *Ephor.* 78.
 Mæra, Icarîi canis, domini cadaver ejus filia indicat, III,
 14, 7, 4.
 Mæra, Præti ex Antea filia, Dianæ socia, a Jove vitata
 parit Locrum; a Diana interficitur. *Pher.* 79.
 Magdulus, urbs Egypti, *Hec.* 282.
 Magorum doctrina, *Theop.* 71, 72; eorum princeps Zo-
 roaster; ejus successores, *Xanth.* 29; Magi cum matri-
 bus suis et filiabus consuescunt, *Xanth.* 28.
 Magnes, *Eoli f.*, I, 7, 3, 4; ejus e Naide Nympha proge-
 nies, I, 9, 8.
 Magnes, Pleri pater, I, 3, 3, 1.
 Magnes, Smyrnenus, poeta et musicus, Gygis amasius, a
 Magnetibus summis injuriis affectus, *Xanth.* 19, p. 40.
 Magnesia, ad Sipylum, prope eam fons memorabilis,
Hell. 125.
 Magnetes Magnetem, qui Magnetiæ feminis amorem in-
 jecit, pessime habent; quare Gyges eorum agros vastat,
Xanth. 19, p. 40.

Maia, Atlantis e Pleione f., Pleias, III, 10, 1, 1; Mercurii
 e Jove mater, *ibid.* 2, 1; *Hell.* 56.
 Maia, Arcas, nutrit Arcadem, Jovis e Callisto f., III, 8,
 2, 7.
 Mala aurea ab Atlantis filiabus subrepta, *Pher.* 33.
 Malea mons, II, 5, 4, 4.
 Mali aureos fructus ferentes in insula Oceani occidentalis;
 a dracone custodiuntur, *Pher.* 33.
 Malieus, urbs ad sinum Maliacum, *Androt.* 15.
 Malis, Omphalæ famula, ex Hercule parit Acelem, *Hell.*
 102.
 Μαλλεύς, nomen Apollinis in Lesbo, *Hell.* 117.
 Malum Herculis, *Apoll. fr.* 14.
 Mandro, rex Bebrycum Pityoessensium, pater Lampsa-
 cæ, a Phobo in bello contra vicinos adjutus, auctor est
 Phocæensibus coloniam Pityoessam deducendi, *Cha-
 ron* 6.
 Mandrobulus, *geophanium* in Samo invenit, *Ephor.* 161.
 Mandya Liburnica, species vestimenti, *Hec.* 61.
 Mantho, Melæ mater, *Hell.* 117.
 Mantina, urbs Peloponnesi, alias dicta Agamia, *Hec.* 93.
 Mantinenses digladiandi artis inventores, *Ephor.* 97;
 eorum civitas a Lacedæmonis in quinque pagos divisa,
Ephor. 138; eorum infortunium, *Phyl.* 51.
 Mantineus, Ocaliæ pater, II, 2, 1, 1.
 Mantinous, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Mantinus, Lycaonis f., *Hec.* (?) 275.
 Mantius, Polyphidis pater, *Pher.* 91.
 Manto, Tiresiæ f., cum præda ab Argivis datur Apollini
 Delphico, III, 7, 4, 2; ejus ex Alcmaëone liberi, III, 7,
 7, 2; Clarium oraculum instituit, *Theop.* 113.
 Marathon, in Attica, II, 5, 7, 4; ab Heraclidis habitatur,
 II, 8, 2, 2.
 Marathonius taurus, Androgeum perdit, III, 15, 7, 5.
 Mardi, gens Hyrcanorum, *Ap. fr.* 113.
 Mares, populus Asiæ, *Hec.* 192.
 Mariandyni, populus Asiæ minoris, *Hec.* 201; *Ephor.*
 80; I, 9, 23, 1; Mariandynorum terram Boeoti tene-
 bant, *Ephor.* 83.
 Mariandynia a quo nominata? *Theop.* 201.
 Mariandynus, Paphlagoniæ regulus, Bebrycum terram oc-
 cupat, *Theop.* 201.
 Marmaces, gens Ethiopica, *Hec.* 268.
 Maronea, Thraciæ civitas, *Ephor.* 74.
 Marpessa, Eveni f., ab Ida rapitur, I, 7, 8; eam Apollini
 præfert, I, 7, 9.
 Marphas, Cambysæ filius, *Hell.* 164.
 Mars, Jovis e Junone f., I, 3, 1, 1; ejus liberi: e Proto-
 genia, I, 7, 7, 2; e Demonice, I, 7, 7, 3; ex Althæa, I,
 8, 2, 1; pater Dryantis, I, 8, 2, 4; Ascalaphi et Ialme-
 ni, I, 9, 16, 8; Diomedis e Cyrene, II, 5, 8, 1; e Pyrene
 Cycni, II, 5, 11, 3; Draconis, a Cadmo occisi, III, 4, 1,
 3; *Hell.* 8; Harmoniæ ex Venere, III, 4, 2, 2; Phlegys
 ex Chrysæ, III, 5, 5, 3; Parthenopæi ex Atalante, III,
 9, 2, 9; Alcippes ex Agraulo, III, 14, 2, 2; *Hell.* 69;
 Teret, III, 14, 8, 2; Eurytionis ex Erythea, *Hell.* 41;
 Amazonum ex Harmonia, *Pher.* 25; ab Alcidis vin-
 ctus, a Mercurio liberatur, I, 7, 4, 8; ejus cum Hercule
 pugna dirimitur, II, 5, 11, 3; ei se immolat Menœceus,
 III, 6, 7, 8; Halirrothium interficit, a Neptuno in ju-
 dicium vocatur, III, 14, 3, 2; *Hell.* 69; Cadmum dra-
 conia dentes serere jubet, *Pher.* 44; Mortem a Slaypho
 in vincula conjectam liberat, *Pher.* 78; Mars et Mi-
 nerva in Orestis judicio sedent iudices, *Hell.* 83; Mars
 et Neptunus in Areopago de Halirrothio causam dicunt,
Hell. 83; ei hominea sacrificantur a Lacedæmonis,
Ap. fr. 20; ejus ager quinquaginta jugerum erat,
Pher. 71.

- Marce, Thespi f., Bucoli ex Hercule mater, II, 7, 8, 7.
 Marryas, Apollinem ad certamen musicum provocat; a quo superatus trucidatur, I, 4, 2, 1.
 Martius fons, III, 4, 1, 3.
 Mascotus, urbs Libyæ, *Hec.* 301.
 Massia, regio prope Tartessum, *Theop.* 224.
 Massilia, urbs Liguriæ, Phocæensium colonia, *Hec.* 22; *Ant.* 9; unde nomen habeat, *Tim.* 39; quo tempore condita? *Tim.* 40.
 Massyli, gens Libyæ, *Ap. fr.* 114.
 Mastiani, gens prope columnas Herculis, *Hec.* 6; *Phil.* 0; Urbes eorum, *Hec.* 7—10.
 Mater magna. *Vide* Rhea.
 Matieni, populus Asiæ, *Hec.* 188.
 Μάρρων, condimenti genus, *Ap. fr.* 190.
 Matulæ a quibus primum in convivia allatæ sint, *Tim.* 60.
 Matusium mare unde dictum, *Phyl.* 83.
 Matusius, Eleusæus, filius necem ulciscitur, *Phyl.* 83.
 Matycetæ, gens Scythica, *Hec.* 156.
 Mausolus, rex Caria; pecuniæ cupidissimus, *Theop.* 116.
 Mausus, pagus Corinthi, *Theop.* 193; 205.
 Mazyes, domades Libyæ, *Hec.* 304.
 Mecisteus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Mecisteus, Talai f., I, 9, 13, 1; ejus filii, *ibid.* § 2; a nonnullis numeratur inter VII duces adversus Thebas, III, 6, 3, 4; Euryali pater, III, 7, 2, 5.
 Mecistum, urbs Triphylia, *Hec.* 92.
 Mecyberna, urbs Chersonesi Thraciæ, *Hec.* 120.
 Medama, urbs Italia, *Hec.* 41.
 Medea, Ætæ ex Idyia f., venifica, Iasoni auxilium fert ad aureum vellus obtinendum; quo ablato, clam cum eo fugit; Apsyrti fratris membris dispersis, patrem persequentem moratur (*Pher.* 73); Iasoni nubit; nuptiæ in Corcyra insula celebratæ, *Tim.* 7; (ex eo mater Polyxeni, *Hell.* 30) Taurum in Cræta necat; Iasoni juventutem restituit, *Pher.* 74; Peliam interficit; Iolco pellitur; Corinthum venit, novas mariti nuptias ulciscitur; ab Apolline curam accipit; Athenas venit, Egeo nubit, Theseo insidiatur, in Colchidem reversa, patri regnum reddit; I, 9, 23, 6; I, 9, 28, 6.
 Medesicaste, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Media, regio Asiæ, *Hec.* 171; a Medo nomen habet, I, 9, 28, 5.
 Medicamenta, quæ impetum Veneris excitant et inhibent, *Phyl.* 37.
 Medici, Col et Cnidii, Asclepiadæ dicti, *Theop.* 111.
 Medmasa, urbs Caria, *Hec.* 230.
 Medocus, Thracum rex, *Theop.* 8.
 Medon, Pyladæ ex Electra f., *Hell.* 43.
 Medus, Egei e Medea f., cum matre Athenis relictis, Medæ nomen dat, bello cum Indis obit, I, 9, 28, 5.
 Medusa, Gorgo mortalis a Perseo, secundum alios a Minerva necatur, *Pher.* 26; e Neptuneo Pegasus et Chrysaorem edit, II, 4, 2, 9 sqq.; ejus coma, II, 7, 3, 4; vis sanguinis, III, 10, 3, 11; in inferis ab Hercule ense petitur, II, 5, 12, 4.
 Medusa, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Medusa, Stheneli f., II, 4, 5, 8.
 Medusa, Orsilochi f., Polybi uxor, *Pher.* 47.
 Megara, Erinny, I, 1, 4.
 Megalopolis a Cleomene capta et incolumis servata, *Phyl.* 53, 54.
 Megamede, Aranei f., Thestii uxor, II, 4, 10, 1.
 Meganira, Croconis f., Arcadis uxor, III, 9, 1, 1.
 Megapenthes, Menelai e Pieride al. Teridæ f., III, 11, 1, 1; *Acus.* 28.
 Megapenthes, Proeti f., mutatis regnis, Tirynthem Perseo dat et ipse Argos tenet, II, 4, 4, 3.
 Megara, Creontis f., Herculis uxor, II, 5, 11, 6; Iolao datur, II, 6, 1, 1; ejus ex Hercule progenies, II, 7, 8, 9; *Pher.* 30.
 Megara, urbs, paret post Pylam Pandioni, III, 15, 5, 5; Niso; sub quo a Minoe capitur, III, 15, 8, 1.
 Megara, in Sicilia antea Hyblæ vocata, quando condita? *Ephor.* 52.
 Megarenses Dorienses Megara in Sicilia condunt, *Ephor.* 52; Decreto Atheniensium foro et porta arcentur, *Ephor.* 119; ad Lacedæmoniorum intercessionem confugiunt. *ibid.*
 Megareus, Hippomenis f., Nisi adversus Minoem socius interimitur, III, 15, 8, 1.
 Megareus, Onchesti f., *Hell.* 47.
 Megasa, urbs Libyæ, *Hec.* 305.
 Melanorum ager in Boeotia, *Ephor.* 25.
 Meges, Phylei f., Helenæ procus, III, 10, 8, 2.
 Megesares, Pharnaces pater, III, 14, 3, 3.
 Μεγόν, *Ap. fr.* 27.
 Melampia, urbs Lydiæ, *Xanth.* 25.
 Melampodium regio i. e. Egyptus antiqua, II, 1, 4, 5.
 Melampus, Amythaonis f., vates, augur; Iphiclis bovibus abductis, Perus matrimonium fratri parat; Iphiclis infirmitati medetur (*Pher.* 75); Argos venit, mulieres, Bacchico furore correptas, sanat, regni partem pactus; Proetides insanientes sanat; accipit tertiam Argolici regni partem et Proeti f. ducit, I, 9, 12, 2 sqq. et II 2, 2, 4 sqq.; *Pher.* 24.
 Melanchlæni, populus Scythicus, *Hec.* 154.
 Melandia, Sicyoniæ regio, *Theop.* 196.
 Melaneus, Arcesilai filius, Euryti pater, *Pher.* 34.
 Melania, civitas in Amorgo insula, *Androt.* 19.
 Melanippeum in Melite demo, *Clitod.* 4.
 Melanippium, locus Pamphilie, *Hec.* 247.
 Menalippus, Agrii al. Astaci f., Thebanus, Tydeum cum Adrasto contra Thebas profectus, vulnerat; ab eo interficitur, III, 6, 8, 3 sq.; cf. *Pher.* 51.
 Melanippus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Melanippus, urbs Oenotrorum, *Hec.* 37.
 Melanopus, Epiphraei f., *Hell.* 6.
 Melanthus, Andropompi ex Henioche f., e Messene Athenas migrat; Codri pater, *Hell.* 10; Demo 1; Xanthum interficit, *Ephor.* 25.
 Melantii scopuli, I, 9, 26, 2.
 Melanus, Milesius, Gygis affinis, Sadyattæ sororem uxorem habet; qua ab ipso Sadyatte sibi erepta, fugit Dascylium, inde in Proconnesum, *Xanth.* 19, p. 40.
 Melas, Mantus f., *Hell.* 117.
 Melas, Phrixii f., ex Euryclea gignit Hyperetem, *Pher.* 55; I, 9, 1, 7.
 Melas, Licymnii f., ab Hercule sepelitur, II, 7, 7, 8.
 Melas, Porthæonis f., I, 7, 10, 2; ejus filii Oeneo insidiati, a Tydeo necantur.
 Melæger, Oenei al. Martis f.; ejus vita titioni fatali obnoxia; in venatione apri Calydonii Thestii filios necat; ab Althæa matre, horum sorore, vita privatur, I, 8, 1, 3 sq.; alia de ejus morte narratio, I, 8, 3, 2; inter Argonautas, I, 9, 16, 8; in inferis, II, 5, 12, 4; ejus sorores in aves mutantur, I, 8, 4, 5; Thersiten e loco edito dejicit, *Pher.* 82.
 Melægrides aves in Lero, *Ister.* 65.
 Meles fluvius, ad quem natus Homerus, *Ephor.* 164.
 Melesigenes, Homerus; unde? *Ephor.* 164.
 Meletus, fluvius Asiæ min., unde sinus Smyrnæus vocabatur Sinus Meleti, *Hec.* 213.
 Melia, Nympha, Pholi e Sileno mater, I, 5, 4, 2.

- Melia, Oceani f., Inachi conjux, II, 1, 1, 3; *Acus*. 11.
Melia, urbs Cariae, *Hec.* 336.
Melia, Niobae f., *Pher.* 102 b.
Melia, Agenoris e Damno f., uxor Danai, *Pher.* 40.
Melias, Mopsi filia, *Theop.* 111.
Meliboea, e Pelasgo parit Lycaonem, *Hec.* 375; III, 8, 1, 3.
Meliboea, Thesei uxor, Ajacis mater, *Pher.* 109.
Meliboea, Amphionis e Niobe f., Dianae talis elabatur, III, 5, 6, 5.
Melicertes, Athamantis ex Ino f., cum matre furente in mare praecipitatur, I, 9, 2, 1; et deus marinus factus, Palæmon vocatur, III, 4, 3, 7.
Melienses, Herculis contra Eurymum socii, II, 7, 7, 7.
Meline, Thespiū f., Laomedontis ex Hercule mater, II, 7, 8, 2.
Melissa, urbs Libyae, *Hec.* 327.
Melisseus, Nympharum, Jovis nutricum, pater, I, 2, 6.
Melissi, Parmenidis discipuli ætas, *Ap. fr.* 85.
Melitæa, urbs Thessaliae, *Theop.* 309; *Ephor.* 154.
Melite, Myrmecis vel Dii filia, *Philoch.* 74.
Melite, locus Athenarum, *Philoch.* 99.
Melite, demus Cecropidis tribus, *Philoch.* 74.
Melite, Nereis, I, 2, 7.
Melius, duo hujus nominis sunt Priami filii, III, 12, 5, 13.
Melussa, insula ad Iberiam, *Hec.* 18.
Melpomene, Musa, I, 3, 1, 5; ejus ex Acheloo progenies, I, 3, 4.
Memnon, Tithoni ex Aurora f., III, 12, 4; *Hell.* 142.
Memphis, Danai uxor, II, 1, 5, 6.
Memphis, Nili f., Epaphi uxor, II, 1, 4, 1.
Memphis, Cambysæ f., Cyri frater, *Hell.* 164.
Memphis, urbs, ab Epapho conditore nomen accipit de Memphide, Nili f., II, 1, 4, 1; Memphim venit Hercules, *Pher.* 33.
Menachus, Egypti e Phœnissa f., Nelo sponsam habet, II, 1, 5, 5.
Menæ, urbs Siciliæ, *Ap. fr.* 50.
Menalces, Egypti e Gorgone f., sponsus Adytes, II, 1, 5, 8.
Menander, poeta comicus, *Ap. fr.* 96.
Mendacium maximum in historia peccatum, *Tim.* 72.
Mende, urbs Thraciæ, *Ap. fr.* 136.
Menecine, urbs Oenotrorum, *Hec.* 35.
Menelaus, Atrei f., Helenæ procus; eam ducit; ejus progenies; post Tyndareum Spartæ R., III, 10, 8, 2 *sqq.*; pater Hermiones, *Pher.* 98; Megapenthis e Teridæ, *Acus.* 28; torquem Helenæ Apollini consecrat, *Ephor.* 155.
Menelaus, Plisthenis ex Aerope f., III, 2, 2, 2.
Menelaus, Alexandri M. amicus, venandi studiosus; ejus luxus, *Phyl.* 41.
Menelaus Demetrii Poliorcet. amicus, *Phyl.* 6.
Menestheus, Petei f., Helenæ procus, III, 10, 8, 2.
Menesthius, Bori s. Sperchei fl. e Polydora f., III, 13, 4.
Menestratus, Niobæ f., *Hell.* 54.
Menippe, Penelf. Pelasgi uxor, mater Phrastoris, *Hell.* 1.
Menippides, Herculis ex Entedide f., II, 7, 8, 3.
Menoræus, pater Hipponomes, II, 4, 5, 3; Iocastes, III, 5, 7, 1; Creontis, III, 5, 8, 1.
Menocæus, Creontis f., Marti se pro Thebis immolat, III, 6, 7, 8.
Menœtes, Centhonymi f., Plutonis armenta pascit; Herculis adventum Ceryoni significat, II, 5, 10, 7; ab isto vincitur lucta, 5, 12, 7.
Menœtius, Actoris f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Patrocli ex Sithene, al. Periapide al. Polynælo pater, III, 13, 8, 5; *Hell.* 57; cum filio ad Belem fugit, *Ap. ibid.* § 6.
Menœtius, Iapeli f., Jovis fulmine sternitur, I, 2, 3.
Mensaria, urbs Arcadiæ, *Hec.* 375.
Mensarius, locus in Arcadia, unde nominatus? *Hec.* 375.
Mensis ἱεράμενος, εὐθύνων, *Philoch.* 182; Mensis prima dies Soli et Apollini sacra, *Philoch.* 181; dies undevicesima et duodevicesima lustrationibus et obsecrationibus dedicata, *Philoch.* 183; die quarta Hercules natus est, et ad deos migravit, *Philoch.* 178.
Mentor, Eurysthei f., bello cum Atheniensibus cæditur, II, 8, 1, 3.
Mentor, Herculis ex Asopide f., II, 7, 8, 5.
Mentores, gens prope Liburnos, *Hec.* 62.
Menys, Laco, Padiadis pater, III, 14, 5, 2.
Mercurius, Jovis e Maia f., *Hell.* 56; ejus pueritia; boves furatur; quos pro lyra inventa ab Apolline accipit; auream virgam pro fistula. Divinationem per calculos a Jove accipit; nuntius deorum fit, III, 10, 2, 1 *sqq.*; in Gigantomachia, quæ fecerit, I, 6, 2, 5; Jovem a Typhone vinctum liberat, I, 6, 3, 10; ad Deucalionem mittitur, I, 7, 2, 6; Jovis jussu Argo necat, in iudicium vocatur, *Xanth.* 9; Io rapit, II, 1, 3, 4; Danaides lustrat, II, 1, 5, 11; falcatum ensen Perseo dat, II, 4, 2, 8; Perseum ad Graecas, Nymphas, et Gorgones proficiscentem comitatur, *Pher.* 26; arma, a Nymphis Perseo data, accepta Nymphis reddit, II, 4, 3, 8; *Pher.* 26; ensen dat Herculi, II, 4, 11, 9; Herculem vendit, II, 6, 3, 1; *Pher.* 34; Apemosynen comprimit, III, 2, 1, 6; Bacchum Io et Athamanti educandum tradit, III, 4, 3, 5; eum ad Nymphas Nyseides ducit, III, 4, 3, 9; Amphioni lyram dat, III, 5, 5, 8; Alcenæ cadaver subripit, *Pher.* 39; quodnam donum Ethalidæ dederit, *Pher.* 66; Cephalæ ex Erse pater, III, 14, 3, 1; Argeiphontes, II, 1, 3, 4; e Philonide pater Autolyti, *Pher.* 63; ejus inventa, *Ap. fr.* 30; Mercurius Cyllenius, unde vocetur, *Ap. fr.* 31; forensis [ἄγορας], *Philoch.* 69; Mercurius ad portam [Ἐμῆς ὁ πρὸς τῇ πυλίδι], *Philoch.* 80, 81.
Meretrices Athenienses; earum numerus, *Ap. fr.* 238.
Mermerus, Iasonis e Medea f., a matre al. a Corinthiis necatur, I, 9, 28, 3.
Mermerus, Phœtis f., pater Illi, *Ap. fr.* 170.
Merope, Atlantis e Pleione f., Sisyphei conjux, *Pher.* 78; *Hell.* 56; III, 10, 1, 1, 9, 3, 1.
Merope, post mortem Cresphontis mariti, invita ducitur a Polyphonte, II, 8, 5, 7.
Merope, Oenopionis f., I, 4, 3, 3.
Merope, Erechthei f., Dardali mater, *Clitod.* 5.
Meropes, *Theop.* 76.
Meropes Con insulam tenent, *Pher.* 35.
Merops, Arisbæ pater, *Ephor.* 21; Esacum nepotem docet onirocriticam, III, 12, 5, 5.
Merops, Percosius, Clites pater, *Ephor.* 104.
Merops, Theostil f., Aristodamidæ pater, *Theop.* 30.
Merusium, castellum Siciliæ, *Theop.* 206.
Mesola, urbs Messeniæ, *Ephor.* 20.
Messaba, urbs Cariae, *Hec.* 287.
Messapem, castellum Laconiae, Jovis cultu insigne, *Theop.* 274.
Messene paret Perieri, I, 9, 5; Cresphonti, II, 8, 4, 2; *Ephor.* 16; Polyphonti, II, 8, 5, 7; Egypto, *ibid.*; Idae et Lynceo, III, 11, 2, 3; a Dioscuris expoliatur, *ibid.* § 4; signum in ara inventum, II, 8, 5, 1; in Messeniam venit Neleus, *Pher.* 56; a Cresphonte in quinque partes divisa, *Ephor.* 20.
Messeniorum contra Lacedæmonios bellum, *Ephor.* 53.
Messogla mons Asiæ Min. a Celænis usque ad Mycalen patens, *Theop.* 290.
Mestor, Persei f., ejus e Lysidice progenies, II, 4, 5, 4.

Medor, Priami f., III, 12, 5, 13.
Meſtor, Pterelai f., II, 4, 5, 6.
Meſs, Hopleſis f., Agri uxor, III, 15, 6, 2; *Phanod.* 3 a.
Metachorum, caſtellum Broſiae, *Ephor.* 153; *Androt.* 24.
Metagonium, urbs Libyae, *Hec.* 324.
Metanira, Ceſei conjux, I, 5, 1, 4.
Metapontini vates, *Theop.* 182.
Metapontium, urbs Italiae in terminis veteris Oenotriae, *Ant.* 6; a Daſilio condita, *Ephor.* 49; occupata ab Achaeis, quos Sybaritae ob odium in Tarentinos arceſſerant, *Ant.* 13.
Metharne, Pygmalionis f., Cinyrae conjux, III, 14, 3, 4.
Metas, Tyrrhenus, *Hell.* 121.
Metaura, urbs Leſbi, *Hell.* 121.
Methuſiades inſulae inter Aeginam et Atticam, *Androt.* 16.
Methymnaeorum mollities, *Theop.* 252.
Metiadaſa, Eupalami f., Cecropis II uxor, III, 15, 5, 2.
Metion, Erechthei et Praxithea f., III, 15, 1, 2; ex Iphinoe pater Daedali, *Pher.* 105; ejus filii, Metlonidae, Pandionem regno pellunt, III, 15, 5, 3; a Pandionidis pelluntur, III, 15, 6, 1; Eupalami ex Alcippe pater, III, 15, 8, 10.
Metis, Oceani f., [Noctis et Erebi, *Acus.* 1]; Jovis uxor, Cronum liberos devoratos evomere cogit, I, 2, 1; in multas mutatur formas, ne cum Jove congregiatur, congressa tamen et grvida, ab eo devoratur, I, 3, 6.
Metonis, aſtronomi, horologium, *Philoch.* 99.
Metope, Ladoni fl. f., Aſopi fl. uxor, III, 12, 6, 5.
Metope, Sangarii fl. conjux, Hecubae mater, III, 12, 5, 3.
Miacorus, oppidum Chalcidicum, *Theop.* 174.
Micale; quae circa Micalen ſunt loca Cares quondam tenebant, *Pher.* 111.
Midæum, urbs Phrygiae, *Hell.* 26.
Midas; ejus cum Sileno colloquium, *Theop.* 76.
Midea, Phrygia, Electryonis pellex, II, 4, 5, 7.
Midea, a Perſeo muris cingitur, II, 4, 4, 4; Pelopis filiis a Sthenelo traditur, II, 4, 6, 5.
Milanon, Amphidamantis f., Atalantem curſu victam ducit; cum ea in leonem mutatur: ejus progenies, III, 9, 2, 6 sq.; Parthenopaei pater, III, 6, 3, 4.
Milcorus, oppidum Chalcidicum in Thracia, *Theop.* 174.
Mileſii Amisum condunt, *Theop.* 202; eorum potestas, quam ſecuta eſt morum diſſolutio, *Ephor.* 92.
Miletus in Asia minori, *Hec.* 225; quondam Cares tenebant, *Pher.* 111; primum a Sarpedone Cretensi ad mare condita; poſtea denuo condita a Neleo, *Ephor.* 32; a Mileto conditur, III, 1, 2, 3.
Miletus, puer Cretensis, Apollinis ex Aria f., a Jovis ex Europa filiis amatus; diſcordia inde orta fugit; Miletum in Caria condit, III, 1, 2, 2 sq.
Miletus, urbs Cretae, quae Asiae minoris urbi nomen dedit, *Ephor.* 32.
Milonis robur et voracitas, *Phyl.* 3.
Miltiades Chersonesius, Cypſeli filius, Cimonis pater, avus Miltiadis Marathonii, *Pher.* 20 [ubi tamen nunc turbate legitur: Miltiades pater Hippoclidæ].
Miltiades, Cimonis f., genus ab Ajace et Eaco ducit, *Hell.* 14; *Pher.* 20; Parum vaſtat, *Ephor.* 107.
Milya, populus Asiae minor, *Ephor.* 80.
Milvi ludis Olympicis caruem hoſtiarum non tangunt, *Theop.* 79.
Mimalces, gens Libyae, *Philoch.* 33.
Mimnedus, urbs Lydiae, *Hec.* 222.
Minerva e Jovis capite nata, I, 3, 6; tibias, faciem turpem reddentes, abjicit, I, 4, 2, 1; contra Gigantes

pugnat, I, 6, 2, 3; Argo conſtrui jubet, I, 9, 16, 6; Danaides luſtrat, II, 1, 5, 11; caput Medusae, a Perſeo acceptum, in ſcuto ponit, al. ipſa eam necat, II, 4, 3, 8; *Pher.* 26; peplum Herculi dat, II, 4, 11, 9; aeneis crotalis Herculem inſtruit, II, 5, 6, 2; Hesperidum poma, ab Hercule accepta, ad priorem reſert locum, II, 5, 11, 17; Cadmo regnum dat, III, 4, 2, 2; obſecat Tiresiam eique artem vaticinandi dat, III, 6, 7, 3; *Pher.* 50; Tydeo immortalitatem dare vult, III, 6, 8, 5; *Pher.* 51; ſanguinem Gorgonis Aſculapio dat, III, 10, 3, 11; apud Tritonem educata, Palladem hujus f. invita necat, III, 12, 3, 7; ſata olea, praesidium Athenarum occupat de quo cum Neptuno certat eumque vincit, III, 14, 1, 6; ex Vulcano Erichthonium concipit, quomodo? III, 4, 6, 4; Pandroso tradit Erichthonium, III, 14, 6, 6; Cecropis filiabus furorem injicit, iſtum educat, ab eo colitur, *idid.* § 8 sq.; ejus ſacerdos Butes, III, 15, 1, 1; ei Lindiae ſimulacrum in Rhodo a Danao poſitum, II, 1, 4, 8; Minerva et Mars draconis dentes ex parte Aetiae, ex parte Cadmo dant, *Pher.* 44; Theſeum jubet Ariadnem relinquere, *Pher.* 106; Herculi in debellando ceto auxiliatur, *Hell.* 136; Minerva et Mars in judicio de Oreſte ſedent iudices, *Hell.* 83; peplo donat Harmoniam, *Hell.* 12; Minerva Polias, *Acus.* 23; unde Itonia dicta? *Hec.* 838; Minerva Sciras, *Philoch.* 42; Hippia, *Androt.* 32; ſi quis Minervae bovem ſacrificat, oportet eum ſimul ovem ſacrificare Pandorae (vel Pandroso), *Philoch.* 32; Minervae non immolatur agna, *Androt.* 41; ejus ſtatua a Phidia fabricata, *Ephor.* 119.
Minoa, civitas in Amorgo ins., *Androt.* 19.
Minos, Jovis ex Europa f., III, 1, 1, 5; ab Asterione educatur, fratres, diſſidio ob amorem Mileti orto, fugat, III, 1, 2, 1; I, 9, 1, 6; Paſiphaen ducit, III, 1, 2, 6.
Minos il quod e mari editum fuerit, Neptuno ſacrificaturum ſe promittit, quum Cretae R. fieret, ſed taurum editum ſervat, III, 1, 3, 1; II, 5, 7, 2; Neptuni iram excitat, III, 1, 4, 1; taurum ab Hercule capiendum curat, II, 5, 7, 3; Minotaurum labyrintho includit, III, 1, 4, 3; Glaucum f. a Polydo quaerendum et in vitam revocandum curat, III, 3, 1, 5; Graſſis in Paro ſacra facit, III, 15, 7, 7; Athenis bellum inſert, Megara capta ei Megareo necato, III, 15, 8, 4; Scyllae impietatem ultus, Athenienſes ſeptem pueros et totidem puellas, Minotaurum devorandos, quotannis mittere jubet, III, 15, 8, 8; *Hell.* 73; Procrin hoſpitiſ excipit, cum ea congregitur, III, 15, 1, 4; in Androgei memoriam certamen inſtituit, *Philoch.* 39; Daedalum perſequens in Siciliam tempeſtate ejicitur, ibique diem obiit, *Clitod.* 5; Deucalionis pater, *Pher.* 43; cum Minoe Idaei Dactyli in Europam tranſierunt, *Ephor.* 65.
Minotaurus s. Asterion, Tauri et Paſiphae f., Labyrintho includitur, III, 1, 4, 3; ei devorandi quotannis mittuntur ab Athenienſibus ſeptem pueri et totidem puellae, III, 15, 8, 8; capillos ei ereptos Neptuno ſacrificat Theſeus, *Pher.* 106; Minotaurus, Minoi dux copiarum, *Philoch.* 39.
Minyae, a Thebanis tributum accipiunt; ab Hercule ipſi pendere coguntur, II, 4, 11; Minyae et Erginus Phraſtorem et Laonytum Oedipi f. occidunt, *Pher.* 48.
Minyas, Orchomeni filius, *Pher.* 84; pater Clymenes, III, 9, 2, 2; Perſephonae, *Pher.* 56.
Minytus, Amphionis et Niobe f., ab Apolline trucidatur, III, 5, 6, 1 et 4.
Miscera, urbs Sicaniae, *Theop.* 250.
Misgetes, gens Iberiae ignota, *Hec.* 12.
Misgomenae, urbs Theſſaliae, *Hec.* 24.
Mitroclitones appellabantur Siritae, *Tim.* 62.

- Mnaso, Phocensis, Aristotelis familiaris mille servos aluit, *Tim.* 67.
- Mnemosyne, Titanis, I, 1, 3; Musarum e Jove mater, I, 3, 1, 5.
- Mnesarchus, Pythagoræ pater, *Theop.* 67.
- Mnesicles, architectus, *Philoch.* 98.
- Mnesileus, Pollucis e Phœbe f., III, 11, 2, 2.
- Mnesimache, Dexameni f., ab Eurytione, proco molesto, Herculis opo liberatur, II, 5, 5, 6.
- Mnestra, Danae ex Æthiopide filia, Ægii sponsa, II, 1, 5, 5.
- Mocarsus, Thraciæ castellum, *Theop.* 34.
- Mœræ. Vide Parcæ.
- Molione, Moli filia, Actoris uxor, e Neptuno parit Eurytum et Cteatium, *Pher.* 36.
- Molionidae, Actoris e Molione filii [Eurytus et Cteatus, quos vide] ad ludos isthmicos missi, ab Hercule necantur, II, 7, 2, 4; *Pher.* 36.
- Molorchus, Cleonæus, Herculem hospitio excipit, II, 5, 1, 2.
- Molossi, Epiri gens, *Hec.* 78; *Theop.* 227.
- Molossæ boves inusitatæ magnitudinis, *Theop.* 43.
- Molossius canis, II, 7, 3, 3.
- Molus, Deucalionis nothus, III, 3, 1, 1.
- Molus, Martis f., I, 7, 7, 3.
- Molus, Molionæ pater, *Pher.* 36.
- Molybdana, urbs Mastienorum, *Hec.* 10.
- Molycræ, urbs circa Naupactum, *Hec.* 81.
- Molycria, urbs Etoliz, *Hell.* 111; *Ap. fr.* 168.
- Molys, urbs Libyca, *Hec.* 321.
- Monile aureum Venus Harmoniæ dat, *Hell.* 12; Jupiter dat Europæ, hæc Cadmo, *Pher.* 45.
- Monimus, Pythionis f., Panticam in matrimonium petit, *Phyl.* 18.
- Monœcus, urbs Liguriæ, *Hec.* 23.
- Mopsuestia, a qua nominata sit, *Theop.* 111.
- Mopsus vates, questionem solvit a Calchante propositam, *Pher.* 95; ejus filia, *Theop.* 111.
- Mopsus Lydus Atergatin in lacum demergi jubet, *Xanth.* 11.
- Mora apud Lacedæmonios quingentorum militum erat, *Ephor.* 140.
- More Mandroboli. Proverb. *Ephor.* 161.
- Morges, rex Oenotrorum, qui ab eo nominati sunt Morgestes, *Ant.* 3, 7.
- Morgetes, iidem ac Oenotri, *Ant.* 3.
- Moplat, olæ sacræ, *Philoch.* 102.
- Mora [ὄζωρος] a Sisyphe in vincula conjectus a Marte liberatur, *Pher.* 78.
- Moschi, populus Asiæ, *Hec.* 185, 188; *Hell.* 109.
- Moses, Judæorum dux, *Hell.* [?] 156; *Philoch.* 9.
- Mossynœci, populus Asiæ, *Hec.* 192; eorum mos, *Ephor.* 81.
- Mothaces Lacedæmoniorum qui sint, *Phyl.* 44.
- Motya, urbs Siciliæ, *Hec.* 47; *Philoch.* 24.
- Motyle, castellum Siciliæ, *Philoch.* 24.
- Mullus, τριγών, Hecatæ sacer, *Ap. fr.* 16.
- Munychia in Attica locus a quo nominatus sit, *Hell.* 71.
- Munychus, Panteuclis vel Panteuclis f., *Hell.* 71.
- Musæ, Jovis e Mnemosyne filia, earum liberi, I, 3, 1, 5 sq.; Thamyris, certamine vinctum, luminibus et cantu privant, I, 3, 3, 3; ænigma docent Sphingen, III, 5, 8, 4; Musarum numerus, *Ephor.* 162.
- Musæus, Lunæ et Eumolpi filius, *Philoch.* 200.
- Museum Athenarum, *Clitod.* 5.
- Musica ad fraudem et deceptionem inter homines introducta, *Ephor.* 1.
- Multa mentiuntur poetæ. Proverb., *Philoch.* 1.
- Mycæssus, urbs Cariæ, *Ephor.* 35.
- Mycenæ unde nomen acceperint, *Hec.* 360; a Perseo monibus cinguntur, II, 4, 4, 4; parent Eurystheo, II, 4, 5, 8; Electryoni, Amphitryoni, II, 4, 6, 3; Sthenelo, *ibid.* § 5.
- Mycenæus lucus, II, 1, 3, 4.
- Myceneus, Spartonis f., *Acus.* 16.
- Myci, populus ad Araxen fluvium in Asia, *Hec.* 170, 183.
- Myes, urbs Ionica, *Hec.* 225.
- Mygdon, Bebrycum R. Amyci frater, adversus Lycum et Herculem bellum gerens, occumbit, II, 5, 9, 6.
- Mygisi, urbs Cariæ, *Hec.* 363.
- Mylæ, urbs Siciliæ, *Hec.* 50.
- Mylinis, gens Asiæ, *Hec.* 206.
- Mylon, oppidum Ægypti, *Hec.* 270.
- Myndones, gens Libyæ, *Ephor.* 149.
- Myndus, urbs Cariæ, *Hec.* 229.
- Myonesus, urbs Ioniz, *Hec.* 219; *Ephor.* 36.
- Myrgetæ populus Scythicus, *Hec.* 155.
- Myricus, urbs Troadis, *Hec.* 209.
- Myrina vel Myrinus, unde Myrina urbs nominata, *Hec.* 104.
- Myrina, urbs Lemni ins., *Hec.* 102, 104.
- Myrmex, uxor Epimethi, *Hec.* 90.
- Myrmidon, pater Erysichthonis, *Hell.* 17.
- Myrmidon, e Pisidice Antiphum et Actorem gignit, II, 7, 3, 5.
- Myrrha, ob Veneris contentæ iram, congressum patris petit; a quo persequente fugiens, in arborem mutata, Adonidem parit, III, 14, 4, 2 sq.
- Myrtilus, Mercurii f., auriga Oenomai; a Pelope in mare dejectus, *Pher.* 93.
- Myrtus et smilax Cereri sacræ, *Ister* 25; myrto Thesmothetæ coronantur, *Ap. fr.* 21.
- Myscellus, Achæorum dux, in Crotone condenda ab Archia, Syracusarum conditore, adjutus, *Ant.* 11.
- Mysi, populus Asiæ minor., *Ephor.* 80; unde nomen nacti sint, *Xanth.* 8; e Thracia una cum Phrygibus in Asiam venientes supra fontes Calci prope Lydiam consederunt, *Xanth.* 8; Mysorum lingua mixta est e Phrygia et Lydica; Mysi aliquando circa Olympum habitaverunt, *Xanth.* 8; Mysi in Macedonia, *Hell.* 46.
- Mysia, paret Lyco, II, 5, 9, 6; Teuthranti, III, 9, 1, 4; Telepho, III, 9, 1, 6.
- Mysia, Thraciæ regio, *Xanth.* 8.
- Myso, unus septem sapientum, *Ephor.* 101.
- Mysorum prædam, proverb., *Demo.* 19.
- Mysta, Seleuci Callinici amasia, *Phyl.* 29.
- Mysteria ab Orpheo in Græciam transducta, *Ephor.* 65; Mysteria parva quo tempore primum instituta, *Ister* 20; vocis etymologia, *Ap. fr.* 11.
- Mystia, urbs Samnitum, *Phil.* 40.
- Mysus, in Lydorum lingua est arbor oxya, *Xanth.* 8.
- Mytilene, urbs Lesbii maxima, *Hec.* 101; coloniam deducit in Enum urbem, *Ephor.* 73.
- Mytilene, Macaris filia vel Pelopis, *Hec.* 101.
- Myus, urbs Ioniz, *Ap. fr.* 48; quam Cares quondam tenebant, *Pher.* 111.
- Myus, Atticus quidam, *Ap. fr.* 11

N.

- Nacone, urbs Siciliæ, *Phil.* 27.
- Nagidus, urbs inter Ciliciam et Pamphyliam, *Hec.* 262.
- Nagidusa, insula Asiæ min., *Hec.* 252.
- Nagis, conditor Nagidis urbis, *Hec.* 252.
- Nais, Nympha, Magnetis uxor, I, 9, 6; Zethi f., Neitla portis nomen dedit, *Pher.* 102

Nanas, Teutamidis f., sub quo Pelasgi a Græcia patria pulsi in Italiam transmigrarunt, *Hell.* 1.
 Nannium, meretrix Atheniensis, *Ap. fr.* 241.
 Nape, urbs Lesbii, *Hell.* 119, 120.
 Napetinus sinus in Italia, *Ant.* 4, 6.
 Narbon, urbs Celtica, *Hec.* 19.
 Narbæi, incolæ Narbonis urbis, *Hec.* 19.
 Narcissus, Amarynthi, Eretriensis, ab Epope interfectus, *Acus.* 21 a.
 Narmalis, urbs Pisidiæ, *Ephor.* 95.
 Naubolus, Iphiti pater, 1, 9, 16, 8.
 Naucraria et Naucrarus, quid sit, *Clitod.* 8.
 Naupactica carmina auctorem habent Carcinum Naupactium, *Charon.* b.
 Naupacti excubablis, proverb., *Theop.* 46.
 Naupactus, urbs Locridis, unde nomen acceperit, 11, 7, 2, 8; *Ephor.* 14.
 Nauplius, Neptuni ex Amymone f., 11, 1, 5, 13; ejus e Clymene, al. Philyra, al. Hesione progenies, 11, 1, 5, 14; Augen ab Aleo patre vendendam accipit; Teuthranti dat, 11, 7, 4, 3; Aeropen et Clymenen e Creta abducit; hanc uxorem habet, ex ea liberi, 111, 2, 2, 1; nautis infestus, ipse naufragio perit, 11, 1, 5, 13; Damastoris pater, *Pher.* 13.
 Nausicaa, *Hell.* 78; Telemachi uxor, *Hell.* 141.
 Nausimedus, Nauplii f., 11, 1, 5, 14.
 Nausinicus, archon, *Philoch.* 126.
 Nausithoe, Nereis, 1, 2, 7.
 Nausithous, Theseo navis gubernator, *Philoch.* 41.
 Naxii cum Chalcidensibus colonias in Siciliam deducunt, *Hell.* 50; bello Medico Græcis contra Persas auxilium, *Hell.* 81; *Ephor.* 113.
 Naxus et Megara antiquissimæ Græcorum in Sicilia civitates, a quo et quando conditæ, *Ephor.* 52.
 Neera, Amphionis e Niobe f., Dianæ telis cadit, 111, 5, 6, 1.
 Neera, Evadne e Strymone mater, 11, 1, 2, 1.
 Neandrea vel Neandrium, urbs Troadis, *Theop.* 310.
 Neera, Perei f., Alei conjux, 111, 9, 1, 3.
 Nebrophonus, Iasonis ex Hypsipyla f., 1, 9, 17, 2.
 Nectanibius regnum Ægypti occupat, *Theop.* 111.
 Neis. V. Endymion.
 Neitæ portæ Thebarum a Zethi filia sic nominatæ, *Pher.* 102 c.
 Neleus, Neptuni e Tyro f., *Pher.* 59; a matre expositus, servatur; cum fratre jurgia habens, fugit; Pylum condit; Chloridem ducit; ex ea progenies; cui filium Pero dare voluerit, 1, 9, 9, 1 sqq., *Pher.* 56, 75; *Hell.* 64; Herculi iustrationem denegat, 11, 6, 2, 3; equos mittit ad certamen ab Augea institutum, *Pher.* 57; ab eo cum filiis trucidatur, 11, 7, 3, 1; pater Periclymeni, *Hell.* 10.
 Neleus, Codri filius, Miletum condit, *Ephor.* 32; Erythras aliasque urbes, *Hell.* 63.
 Nelo, Danaï ex Ethiopide f., Menachi sponsa, 11, 1, 5, 5.
 Nemea, pater Lycurgo, 111, 6, 4, 1.
 Nemei ludi, Archæmero instituti, 111, 6, 4, 5.
 Nemertes, Nereis, 1, 2, 7.
 Nemesis, Jovis congressum fugiens, in anserem mutata, nihilominus cum eo congressa, Helenam parit, 111, 10, 2.
 Nepcles, Themistoclis filius, *Phyl.* 64.
 Nemeus leo, Typhonis proles, ab Hercule necatur, 11, 5, 1.
 Neon, Philippi amicus, *Theop.* 45.
 Neomenia Apollini sacra, *Philoch.* 178.
 Neomeris, Nereis, 1, 2, 7.
 Neones, urbs Phocidis, *Androt.* 23.
 Neoptolemus, antea Pyrrhus, Achilles e Deidamia f., 111,

13, 8, 2; Hermionen uxorem ducit; Delphos profectus, ut oraculum consuleret, a Machæreo interfectus, *Pher.* 98; Eurypylum interficit, *Acus.* 27.
 Nepeæ, campus prope Cyzicum, *Ap. fr.* 147.
 Nephelion, Minois e Paria Nympha f., 11, 5, 9, 3.
 Nephelæ, Athamantis uxor, Phrixum f. neci eripit, 1, 9, 1, 1 sq.
 Nephus, Hercules e Praxithea f., 11, 7, 8, 7.
 Neptunus, Croni e Rhea f., a patre devoratur, 1, 2, 5; effertur, 1, 2, 1, 1; Crono victo, maris imperio potitur, 1, 2, 1, 4; ejus liberi ex Amphitrite, 1, 4, 6; quæ in Gigantomachia fecit, 1, 6, 2, 4; liberi e Canace; ex Iphimedia, 1, 7, 4, 2; e Tyro, quacum, Enipei forma indutus, congressus erat, 1, 9, 8, 1; *Hell.* 10; *Pher.* 56, 59; Periclymeno facultatem formam mutandi concedit, 1, 9, 9, 2; ejus e Bithynide f., 1, 9, 20, 1; e Libye, 11, 1, 4, 2; 111, 1, 1, 2; odio in Inachum concitatus, Argolidis fontes exsiccat, 11, 1, 4, 9; ex Amymone, cui aquam querenti Lernæos indicat fontes, f., 11, 1, 5, 13; Nereidum precibus commotus, Æthiopiam malis infestat, 11, 4, 3, 3; Bippothoen in Echinades delatam comprimit, 11, 4, 5, 4; Centauros nonnullos, ab Hercule fugientes, celat, 11, 5, 4, 7; Pergamum, pretium pactus, munit; quo non soluto, diluvium Troiæ immittit, 11, 5, 9, 10; *Hell.* 136; Erycis pater, 11, 5, 10, 11; Alebionis et Dercyni, 11, 5, 10, 9; Minois taurum efferrat, 111, 1, 4, 1; ejus e Cerere proles, 111, 6, 8, 7; e Celæno et Alcione, 111, 10, 1, 3; *Phyl.* 14; *Hell.* 56; Lycum in beatorum insulas defert, *Apoll. ibid.*; pater Idæ, 111, 10, 3, 5; ejus proles e Pero, 111, 12, 6, 5; *Acus.* 22; e Salamine, 111, 12, 7, 1; de congressu cum Thetide certat cum Jove; abstinet, 111, 13, 5, 1; Pelio dat Balium et Xanthium, equos immortales, *ibid.* § 5; Erechtheum fretum Atheniensibus dat, 111, 14, 1, 3; imperium urbis obtinere nequit; Atticam inundat, *ibid.* § 7; ejus ex Euryte f., 111, 14, 2, 2; Martem in iudicium vocat, *ibid.* *Hell.* 83; ejus sacerdos Butes, 111, 15, 1, 2; e Chione pater Eumolpi, quem Benthescymæ educandum dat; ejus ex Amphitrite filia; evertit Erechtheum cum domo, 111, 15, 4; cum Elhra congregitur, 111, 15, 7, 3; ab Apolline pro Pythia accipit Tænæarum, *Ephor.* 59; a Latona pro Delo accipit Calauriam, *Ephor.* 59; in nuptiis Pelei cum Thetide nuptialia dat equos, *Pher.* 16; pater Tragasi, *Hell.* 118; ex Alope pater Bippothoontis, *Hell.* 68; pater Erichthonii, *Hell.* 65; Phorbantii, *Hell.* 66; ex Arne pater Bæoti, *Hell.* 8; pater Thesei, *Hell.* 74; e Cercyra Phæacis pater, *Hell.* 45; Halirrhothii, *Hell.* 69; ex Alcione Hyriei pater, *Hell.* 56; Agenoris, *Pher.* 40; Orionis, *ibid.* 3; Nauplii e Amymone, *ibid.* 13; Euryti et Cleati e Molione, *ibid.* 36; Antæi ab Hercule occisi, *ibid.* 33; Eurypyli, *ibid.* 35; Busiridis, *ibid.* 33; Neptunus Medicus in Teno Insula cultus, ubi ejus statua a Telesio facta, *Philoch.* 184, 186; Hippus, *Androt.* 32; *Ægeus*, *Pher.* 115.
 Nereides, Nerei filia, 1, 2, 7; Argonautas per Planctas ducunt, 1, 9, 25, 2; de forma provocantur a Cassiopea, 11, 4, 3, 3; Nereidum ara in Cercyra a Medea exstructa, *Tim.* 7.
 Nereus, Neptuni e Canace f., 1, 7, 4, 2.
 Nereus, Ponti f., 1, 2, 6; ejus e Doride progenies, 1, 2, 7; Herculi viam ad Hesperides monstrare cogitur, 11, 5, 11, 4; *Pher.* 33.
 Neritus, mons Ithacæ, *Acus.* 30.
 Neritus, Perelai f., e Cephalenia in Ithacam migrat, *Acus.* 30.
 Nesæa, Nereis, 1, 2, 7.
 Nessus, Centaurus, ab Hercule fugit ad Evenum fl., 11, 5, 4, 7; quem trajecturos portat, 11, 7, 6, 5; Dejaniram

- portat, quam vitiaturus, ab Hercule transfigitur, *ibid.* § 6; ejus sanguis pro philtro, *ibid.* § 7.
- Nestor, Nelei et Chloride f., I, 9, 9, 1; apud Gerenios educatus, in pernicie fratrum servatur, I, 9, 9, 3; ducit Anaxibiam, I, 9, 10; ex ea liberi, *ibid.*; Antilochi pater, III, 10, 8, 2; Elin cum exercitu ingressus equos abigit ab Augea injuste subreptos, *Pher.* 57.
- Nestania, vicus Arcadiæ (*quæ aliis est Nostia*), *Ephor.* 58.
- Neuri, populus, *Ephor.* 78.
- Nice, Pallantis et Styge f., I, 2, 4.
- Nice, Thespii f., Nicodromi ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
- Nicesias, Alexandri assentator, *Phyl.* 8.
- Nicias, dux Atheniensium in Sicilia, *Philoch.* 112; cur nomen ejus in columna non sit inscriptum, *Phil.* 46; lapidibus a Syracusanis coopertus, *ibid.* 46.
- Nicippe, Pelopis f., Stheneli conjux, II, 4, 5, 8.
- Nicippe, Thespii f., Antimachi ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
- Nicocles, Syracusanus, cujus filia Hieroni peperit Dinomenem, *Phil.* 45.
- Nicocles, Evagoræ filius; ejus luxuria, *Theop.* 126.
- Nicocreon, Cyprius, Evagoræ insidias struxit; fugit; ejus filia, *Theop.* 111.
- Nicodemus (Centuriplorum tyrannus), *Tim.* 135.
- Nicodromus, Herculis et Nice f., II, 7, 8, 4.
- Nicomachus, Aristotelis ex Herpyllide serva filius, *Tim.* 76.
- Nicostratus, Menelai ex Helena f., III, 11, 1.
- Nicostratus, Argivus, Persarum regis adulator, *Theop.* 135.
- Nicothoe. Vide Aellopus.
- Nilus, pater Argiopæ, *Pher.* 40; Nilus fluv., terminus Asiæ et Libyæ, *Hec.* 296; de ejus fontibus et incrementis, *ibid.* 278; *Ephor.* 108, 109.
- Nilus, urbs Egypti, *Hec.* 277.
- Ninæ, urbs Oenotrorum, *Hec.* 38.
- Niobe, Phoronei et Laodice f., II, 1, 1, 5; ejus et Jove progenies, *ibid.*; *Hec.* 375; *Acus.* 11, 12.
- Niobe, Tantalii f., Amphionis uxor, III, 5, 6, 1; Latonam injuria afficit, *ibid.* § 3; punitur, *ibid.* § 6; ejus progenies, *Pher.* 102 b; *Hell.* 54; Niobe non Tantalii fuit sed Assaonis filia, Philotti uxor; a patre tentata de rupe dedit se præcipitem, *Xanth.* 13; ejus filii flammis pereunt, *ibid.*
- Nisæa, navale Megaridis a Niso appellatum, *Hell.* 47.
- Nisæus, Dionysii superioris fil., Syracusarum imperio positus; homo crapule indulgens, *Theop.* 204, 213.
- Nisus, Pandionis f., III, 15, 5, 5, *Hell.* 47; Megarorum R., III, 15, 8, 1; *Philoch.* 35; a Scylla f. Minoi proditur, *ibid.* § 2.
- Nisyron, pars insulæ Co, I, 6, 2, 4.
- Nosæ, urbs Siciliæ, *Ap. fr.* 51.
- Noctua. Τίς γλαῦκ' Ἀθήνας ἤγαγε; Proverb., *Demo.* 5; Noctua in tetradrachmis expressa, *Philoch.* 154.
- Nola, urbs Ausonum, *Hec.* 28.
- Nomadum Libyæ mores, *Hell.* 93.
- Nomadicæ Scytharum gentes, *Ephor.* 76.
- Νομοφύλακας, magistratus apud Athenienses, *Philoch.* 141 a; differunt a Thesmothetis, *ibid.* 141 b.
- Nonymna, oppidum Siciliæ, *Phil.* 54.
- Nostia, vicus Arcadiæ, *Theop.* 194.
- Notium, urbs Ionis, *Hec.* 220; *Theop.* 132.
- Notus, ventus, *Acus.* 3.
- Nox, rerum principium femininum, *Acus.* 1.
- Nubæ, gens Libyæ, *Ap. fr.* 115.
- Nucria, urbs Tyrreniæ, *Phil.* 41.
- Numeri orationis, quinam probandi, qui fugiendi sint, *Ephor.* 163.
- Numi ex aureis Victoriis cusi, *Philoch.* 121.
- Nycteis, Nyctei f., Labdaci et Polydoro mater, III, 5, 5, 1.
- Nycteus, pater Callistus, III, 8, 2, 2.
- Nycteus, Chthonii f., pater Nycteidis, III, 5, 5, 1; Antiope, *Pher.* 102; ob Antiope facinus et fugam se interimit; Lycum ulcisci se jubet, II, 5, 5, 6.
- Nycteus, Hyriæ et Clonia f.; ejus et Polyxo progenies, III, 10, 1, 4.
- Nyctimus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3; *Hec.* 375; solus et Lycaonidis servatur a Jove; eo rege diluvium fit Deucalionium, *ibid.* § 6 sq.
- Nymphæ, Jovis et Themide filix, ad Eridanum habitantes, Herculem, Hesperidum poma investigantem, ad Neleum mittunt, II, 5, 11, 4; *Pher.* 33.
- Nymphæ, Jovis nutrices, I, 1, 6; Hylam rapiunt, I, 9, 19, 2; Perseum instruunt adversus Gorgones proficiscentem, II, 4, 2, 7.
- Nymphæ Dodonææ, Bacchi nutrices, *Pher.* 46; Bacchum propter Junonis timorem Inoi tradunt, *Pher.* 46; a Lycurgo fugatæ ad Thetia vel Thebas profugiunt, *ibid.*; iis aram exstruit Amphictyon, *Philoch.* 13.
- Nympharum ara in Corcyra ins. a Medea exstructa, *Tim.* 7.
- Nymphæi montis crater, *Theop.* 316.
- Nyrax, urbs Celtica, *Hec.* 21.
- Nyseides, Nymphæ, Nysam habitantes, Bacchi nutrices, in stellis mutatae, Hyades vocantur, III, 4, 3, 9.
- Nyssa vel Nysa, mons, I, 6, 3, 18; in Asia, II, 4, 3, 9.
- O.
- Oannes, bellua, *Ap. fr.* 67.
- Ὀδυσσεύχων, *Theop.* 299.
- Ocalea, urbs Boeotiæ, II, 4, 11, 8; *Ap. fr.* 144.
- Ocalea, Mantinei f., Abantis uxor, II, 2, 1, 1.
- Oceanides, Oceani et Tethye filix, I, 2, 2, 1.
- Oceanus, Coeli f., inter Titanes, I, 1, 3; ejus et Tethye ter mille filix, I, 2, 2, 1; *Acus.* 11 a; pater Triptolemi, I, 5, 2; *Pher.* 12; Idyia, I, 9, 23, 6; Inachi, II, 1, 1, 2; *Acus.* 11; Calirrhoe, II, 5, 10, 2; Melibœa, III, 8, 1, 2; Pleiones, III, 10, 1, 1; Asopi, III, 12, 6, 5; Pithonis, *Pher.* 22; Hesione, *Acus.* 7; Meliæ, *Acus.* 11; Oceanus Herculis fortitudinem experturus, *Pher.* 33 b.
- Ochimus, Solis et Rhode f., *Hell.* 107.
- Ocolum, castellum Eretriensium, *Theop.* 161.
- Ocypete, al. Ocypode, al. Ocylthoe, Harpyia, I, 9, 21, 7.
- Ocypete, Danaï ex Pieria f., Lampi sponsa, II, 1, 5, 8.
- Ocypete, Thaumantis f., I, 2, 6.
- Odessus, urbs ad Pontum, *Ap. fr.* 137.
- Odryssæ, fluvius Asiæ, *Hec.* 202.
- OEagri [Apollinis] et Calliope progenies, I, 3, 2, 1.
- OEanthe, urbs Locrorum, quam OEanthiam nominat, *Hec.* 82, 83.
- OEanthia i. q. OEanthe, *Hec.* 82; *Hell.* 106.
- OEax, Naupili et Clymene f., II, 1, 5, 14; III, 2, 2, 2.
- OEbalus, Perieris f., III, 10, 4, 5; Arenæ pater, III, 10, 3, 5; ejus et Batia progenies, III, 10, 4, 5; pater Icarii, *Pher.* 90.
- OEbotas, Dymæus, Olympionica, *Philoch.* 6.
- OEchalla, urbs [Thessaliæ], Euryto rege ab Hercule capitur, II, 6, 1, 1; II, 7, 7, 8; *Pher.* 34.
- OEphantum, urbs Illyricorum, *Theop.* 203; incolæ OEantes, *Hec.* 66.
- OEilipus, Lail ex locasta f., expositus (in Sicylonia regione, *Androt.* 31), a Polybi pastoribus servatus, a Peribœa educatur; de origine dubius, Delphos adit, et, ne in patriam redeat, monitus, Thebas ignarus adit, Laïum occidit; Thebas a Sphinge liberat [cum magna soclorum

- manu, *Philoch.* 174; rex sit, matrem ducit; comperto incesto Athenas abiit [*Androt.* 31]; ejus et uxores et liberi [*Pher.* 48]; in eos dirae, III, 5, 7, 3 *sqq.*
- OEE, Cephalii filia, Charopis uxor, *Philoch.* 75.
- OEE, demus Pandionidos tribus, *ibid.*
- OEME, Danae et Crino f., Arbeli sponsa, II, 1, 5, 9.
- Οἷατοί τῇν χαράδραν. Proverb., *Demo.* 8.
- OENE, s. OENOE, urbs Argivorum, *Hec.* 343.
- OENEIS tribus, *Ephor.* 37.
- OENEUS, Egypti e Gorgone f., Podarces sponsus, II, 1, 5, 8.
- OENEUS, fil. Phylli, pater Elioti, *Hec.* 341.
- OENEUS, Porthaeonis f., Calydonia R. primus a Baccho vitem accipit; ejus ex Althaea et Periboea progenies, primitias diis offerens, Dianae obliviscitur; ad aprum, ab hac irata missum, conficiendum invitat principes, I, 8, 1, *sq.*; regno privatur, I, 8, 6, 1; *Pher.* 83; ab Agrii filii necatus, OENOE urbi nomen dat, I, 8, 6, 3; excipit Herculem, II, 7, 6, 3; Alcmaeonem, III, 7, 5, 5.
- OENOE, urbs Argolidis, ab OENEO vocatur, I, 8, 6, 3.
- OENOMANUS, Hippodamiae pater, II, 4, 2, 1; ejus mors, *Pher.* 93.
- OENOMANUS, Steropen ducit, III, 10, 1, 2.
- OENONE ins., unde Aegina dicta? III, 12, 6, 7; *cf. Pher.* 78.
- OENONE, Cebrenis f., Alexandri conjux, III, 12, 6, 1; artem vaticinandi a Rhea docta, marito, ne in Graeciam eat, persuadere nequit; ei vulnerato mederi non vult, post ejus mortem se suspendit, *ibid.*; mater Corythi, *Hell.* 126.
- OENOPION, I, 4, 3, 4; Bacchi f., *Theop.* 295.
- OENOTRI ab OENOTRO nominati, *Pher.* 85; primi Italiam incolunt, *Ant.* 3; Elymos Italia pellunt, *Hell.* 53; Siculos ejiciunt, *Ant.* 1.
- OENOTRIA, ejus urbes, *Hec.* 30 *sqq.*; ejus termini, *Ant.* 6.
- OENOTRUS, Lycaonis progenies, in Italiam migrat, *Pher.* 85.
- OENUS, oppidum Laconicum, *Androt.* 58.
- OENUSAE, insula Chio vicina, *Hec.* 100.
- OENUS, Licymnii f., ab Hippocoontidis necatur, II, 7, 3, 2.
- OESTREBLES, Herculis ex Hesychia f., II, 7, 8, 6.
- OESYME, Thraciae civitas, *Ephor.* 174.
- OEta mons, II, 7, 7, 13; *Ephor.* 10.
- OEtylus, Amphianactis f., *Pher.* 89.
- OEum. Duo sunt hujus nominis in Attica demi, *Philoch.* 76.
- Ogyges quo tempore vixerit, *Philoch.* 8; *Hell.* 62; *Acus.* 14.
- Ogygia, Amphionis e Niobe f., *Hell.* 54; Dianae telis perit, III, 5, 6, 1.
- Ogygiae, Thebarum portae, III, 6, 6, 1.
- Oicles, Argivus, Amphiarai pater, I, 8, 2, 4; Alcmaeonem insanientem excipit, III, 7, 5, 3; Herculis in expeditione contra Trojam socius perit, II, 6, 4, 1.
- Οἰκουρὶς ὅρις in templo Minervae, *Phyl.* 74.
- Oileus, Ajacis pater, III, 10, 8, 2.
- Oiles Minervae sacrae, *Androt.* 45; *Ister* 27.
- Olenas, OENEL f., a Tydeo fratre occiditur, I, 8, 5, 3; *Pher.* 83.
- Olenus, Anaxithea et Jovis filia, *Ister* 41.
- Olenus, urbs ab Oleno nominata, *Ister* 41; *Hell.* 111; *Ap. fr.* 166.
- Oleum ex lacte, quo Praones unguuntur, *Hec.* 123.
- Olius, Agenoris filius, Lycæ pater, *Pher.* 20.
- Olizon, urbs Thessaliae, *Hec.* 110.
- Olyca, urbs Macedoniae, *Theop.* 60.
- Olympia, festum in Olympo Thessaliae agi solitum, *Ap. fr.* 35.
- Olympias, Alexandri mater, genus retulit ad Pyrrhum; Achilles filium, *Theop.* 232.
- Olympici templi procuratio primum erat Achaeis, deinde Eleis, *Ephor.* 15.
- Olympicum certamen ab Hercule instituitur, II, 7, 2, 6; ab Iphito, *Ephor.* 15.
- Olympus, Herculis ex Euboea f., II, 7, 8, 4.
- Olympus, Marsyas pater, I, 4, 2, 1.
- Olympi montes sex, *Ap. fr.* 35.
- Olympusa, Thespi filia, Halocratis ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.
- Olynthiacum bellum, *Philoch.* 132.
- Omarium, urbs Thessaliae, *Theop.* 153.
- Ὀμηροί (obsides) unde dicti, *Theop.* 38.
- Ὀμογῶλας, *Philoch.* 92, 93.
- Ὀμοδώτος Jupiter, *Ister* 10.
- Omphace, urbs Siciliae, *Philoch.* 21.
- Omphale, Iardani f., Lydiae R. Tmolii conjux, Hercule amto servo utitur, II, 6, 3, 1; *Pher.* 34; volens Hercules apud Omphalen remansit, *Ephor.* 9; ejus ex Hercule progenies, II, 7, 8, 10.
- Onaris, dux Bisaltarum in bello contra Cardianos, *Charon* 9.
- Onchestus, Megarei pater, *Hell.* 47.
- Onchestus, Agrii f., Diomedem fugiens, in Peloponnesum venit, I, 8, 6, 1.
- Onchestus, urbs, III, 15, 8, 1; in ea templum Neptuni, II, 4, 11, 2.
- Onesippus, Herculis e Chryseide f., II, 7, 8, 3.
- Oniabates, urbs Egypti, *Hec.* 271.
- Onites, Herculis e Deianira f., II, 7, 8, 9.
- Onocarsis, Thraciae locus amoenissimus, *Theop.* 33.
- Onomarchus Phocensis, puerorum amoris deditus, *Theop.* 182; templi Delphici donaria diripit, *Ephor.* 155; Coroneam capit, *ibid.* 153.
- Opheltes, Lycurgi f., I, 9, 14.
- Ophryneum, urbs Troadis, *Androt.* 12.
- Opiæ, populus Indiae, *Hec.* 175.
- Opici cum Oenotris Siculos ex Italia expellunt, *Ant.* 1; Campaniam habitant; iidem et Ausones appellantur, *Ant.* 8.
- Opis, virgo Hyperborea, I, 4, 5.
- Opleus, Neptuni f., I, 7, 4, 2.
- Opus, urbs Locridis, *Hell.* 57; *Ap. fr.* 148.
- Oræ maritimæ ad locorum descriptionem præcipua opera, *Ephor.* 56.
- Orbitæ, gens Indica, *Ap. fr.* 116.
- Orbis terrarum forma et divisio, *Ephor.* 38.
- Orchomenus in Thessalia, *Hell.* 49.
- Orchomenus, Minyarum urbs in Boeotia, *Theop.* 264; Gratiarum cultu celebris, *Ephor.* 68; ab Atheniensibus capta, *Hell.* 49.
- Orchomenus, Eurypyli f., Pheretis pater, *Acus.* 27.
- Orchomenus, Minyas pater, *Pher.* 84.
- Orchomenus [Phocensis], Elaræ pater, I, 4, 1, 4; *Pher.* 5.
- Orchomenus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3; *Hec.* 375.
- Orci galea, *Pher.* 26.
- Orestæ, gens Molossica, *Hec.* 77.
- Oreste, urbs Euboeæ, *Hec.* 107.
- Orestes, Agamemnonis f., II, 8, 2, 5; ejus nutrix, *Pher.* 96; matrem occidit, *Hell.* 83; de eo iudicium in Areopago, *Hell.* 82, 83; a Furis actus in templum Dianae fugit, Orestæ urbi nomen dat, *Pher.* 97; Tisamenus pater, II, 8, 2, 4.
- Orestes, coloniam in Eolidem ducit, *Hell.* 114.
- Orestes, Acheloi f., I, 7, 3, 5.
- Oresteum urbs ab Oreste nominata, *Pher.* 97.

Crestheus, Deucalionis filius, Phytii pater, in Ætoliam venit, *Hec.* 341.
 Oreus, urbs Eubœæ, *Ap. fr.* 146.
 Oreus in Eubœa, quo Athenienses coloniam deduxerunt, *Theop.* 164.
 Orgalema, urbs ad Istrum, *Hec.* 152.
 Ὀργεῶνες, *Philoch.* 94.
 Orgia, hujus vocis etymologia, *Ap. fr.* 11.
 Orgomenæ, urbs Illyriæ, *Hec.* 152.
 Oria, Thespîi f., Lanomenis ex Hercule mater, II, 7, 8, 3.
 Orichalcum a quo nominatum? *Theop.* 177.
 Oricus, urbs Epiri, *Ap. fr.* 145; *Hec.* 75; a Colchis habitata, *Tim.* 53.
 Orion, Neptuni ex Euryale f., *Pher.* 4; *Ister* 37; a Diana necatur, I, 4, 3, 1.
 Orizæ, gens Indica, *Ap. fr.* 121.
 Orithyia, Erechthei e Praxitheæ f., *Phanod.* 3; a Borea rapitur, *Acus.* 23; *Pher.* 104; III, 15, 1, 2; III, 15, 2, 1; ejus progenies, *Acus.* I. I.; *Apoll.* I. I.
 Ormenium, oppidum, Amyntori paret, II, 7, 7, 5.
 Oromasdes, *Theop.* 71.
 Orontes, cum quo Evagoras transigit, *Theop.* 111.
 Orontopagas, sub Dario tribunus, *Pher.* 113.
 Orpheus, Œagri f., al. Apollinis, ejus cantus. Eurydicen, uxorem frustra ex inferis petit, I, 3, 2; Argonauta, I, 9, 16, 8 (non fuit inter Argonautas, *Pher.* 63; Argonautas a Sirenibus detinet, I, 9, 25, 1; a Mænadibus dilaceratus, ad Pieriam sepultus est, I, 3, 2, 3; vates fuit, *Phil.* 190, 191; Orpheus in Thracia fuit nullus, *Androt.* 36; eodem tempore quo Idæi Dactyli in Europam cum Minos transierunt, ceremonias et mysteria in Græciam transducit, *Ephor.* 65; Dorionis pater, *Hell.* 6.
 Orsadice, Cinyræ e Metharmæ f.; ei irascitur Venus, III, 14, 3, 4.
 Orseis, Nympha, Hellenis uxor, I, 7, 3, 1.
 Orsilochus, Polybi frater, pater Medusæ, *Pher.* 47.
 Ortara, Hyacinthi f., ab Atheniensibus immolatur, III, 15, 8, 5.
 Orthagoras, vates, Timoleontis amicus, *Ephor.* 156; *Tim.* 130, 131.
 Orthrus, Typhonis ex Echidna progenies, Geryonis canis, II, 5, 10, 3; ab Hercule necatur, *ibid.* § 6.
 Ortygia Arethusa fonte clara, *Tim.* 52.
 Ortygia, antiquum nomen Deli ins., *Phanod.* 1.
 Oschophori, *Philoch.* 44; a Theseo electi, *Ister* 13.
 Oschophoria a Theseo instituta, *Demo.* 4.
 Osiris, bos a Baccho ex India adductus, *Phyl.* 80; a sacerdotibus nominatus Hysiris, *Hell.* 154.
 Ossa, mons, I, 7, 4, 5.
 Ostanes magorum nomen, *Xanth.* 29.
 Ostracismus, *Androt.* 5; *Philoch.* 79 b.
 Othreis, Hellenis uxor, ejus progenies, *Hell.* 10.
 Othrys mons, *Pher.* 75; *Hell.* 16.
 Otiees in Cypro, *Ephor.* 134.
 Otus, Neptuni f. (cum fratre Ephialte: Aloida), Dianam procat, I, 7, 4, 5.
 Oxyartes, Persæ, *Phyl.* 35.
 Oxyus, ab Etolo oriundus, Heracidas in reditu efficiendo adjuvat, *Ephor.* 15; II, 8, 3, 5; in Elidis regnum restituitur, *Ephor.* 15, 16; ejus statua in foro Eleorum, *ibid.* 29.
 Oxyus, Martis a Protogenia f., I, 7, 7, 2.
 Oxyporus, Cinyræ e Metharmæ f., III, 14, 3, 4.
 Oxythemis Demetrii Poliorcet. amicus, *Phyl.* 6.

P.

Pactyas, Lydius, Mitylenam, inde in Chium profugit; a Cyro captus, *Charon.* 1.
 Pactye, oppidum Chersonesi Thraciæ, *Hell.* 88.

Padalirii sepulcrum in Daunia, *Tim.* 15; Padalirius oracula dat, *ibid.*
 Padus; locorum circa hunc Timæus ignarus, *Tim.* 41.
 Pæan. Ie Pæan, exclamatio eorum qui pugnam inituri sunt. Ejus origo, *Ephor.* 70.
 Pæaniensium demi duo, *Ister* 31.
 Pæones brytum bibunt et parabiam; oleo ex lacte unguuntur, *Hec.* 123; pocula ex bovum cornibus confecta, *Theop.* 43.
 Pæonidarum demus, *Ister* 31.
 Pagæ, locus Megaridis, *Hell.* 72.
 Pagasæ, navale Pheracorum, *Theop.* 61.
 Palæmon. Vide Melicertes.
 Palæmon, Hercules ex Autonoe f., II, 7, 8, 12.
 Palæmon, Vulcani s. Etoli f., I, 9, 16, 8.
 Palamedes, Nauplii e Clymene f., II, 1, 5, 14; III, 2, 2, 2. Παλαιοποι, *Theop.* 146.
 Palladium, signum, Illo cœlitus datum; ejus historia, III, 12, 3, 4; nominis origo, *Pher.* 101; Palladia plura fuerunt, *Phyl.* 79; judicium ad Palladium, *Phanod.* 12.
 Pallantidas quomodo Theseus interemerit, *Philoch.* 36.
 Pallas, dea. Vide Minerva.
 Pallas, Crii f., I, 2, 2, 4; ejus e Styge progenies, I, 2, 4.
 Pallas, Gigantum unus, cujus occisi pelle se induit Minerva, I, 6, 2, 3.
 Pallas, Lycæonis f., III, 8, 1, 3.
 Pallas, Pandionis f., III, 15, 5, 5. Vide Pandionidæ.
 Pallas, Tritonis f., a Minerva occiditur; ejus simulacrum Palladium, III, 12, 3, 6 sqq.
 Pallene, I, 6, 1, 3.
 Pallene, demus Atticæ, *Androt.* 42.
 Pammon, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
 Pamphaes, Ionius, Theocharidæ f., Cresi amicus, cui argentum præbet; postea ab eo in summo honore habetur, *Xanth.* 19, p. 41.
 Pamphilus, Egimii fil., *Ephor.* 10.
 Pamphyli, populus Asiæ minoris, *Ephor.* 80.
 Pamphylia, Mopsi filia, *Theop.* 111.
 Pamphylia a qua nomen habeat, *Theop.* 111.
 Pamphylus, Egimii f., bello Heraclidarum cum Peloponnesiis occidit, I, 8, 3, 5.
 Pan, Jovis e Thymbride f., Apollinem docet artem vaticinandi, I, 4, 1, 3.
 Panactum, castellum Atticum, *Androt.* 8.
 Panathenæa ab Erichthonio instituta, *Hell.* 65; *Ister* 3, 7; *Pher.* 20; *Androt.* 1; *Ap.* III, 14, 6, 9; ab Ægeo celebrantur, III, 15, 7, 4.
 Pandion, Ægypti ex Hephaestina f., Callidiceu sponsam habet, II, 1, 5, 9.
 Pandion I, Erichthonii e Pasithea f., Atticæ R. Sub eo Bacchus et Ceres in Atticam veniunt; Tereo, bello adversus Labdacum, socio, filias deinceps in matrimonium dat; ejus ex Zeuxippe progenies, I, 14, 7 sqq.
 Pandion II, Cecropis II e Metiadusa f., Atticæ R.; a Metionidia pulsus Megaram fugit, Peliam ducit, a Pyla regnum accipit, III, 15, 5, 4 sq.; ab eo Pandionidæ.
 Pandion, Phinei e Cleopatra f., a patre excæcatur, III, 15, 3, 1.
 Pandionidæ, Pandionis filii, post patris obitum Athenas revera Metionidas pellunt, res inter se partiuntur, III, 15, 6.
 Pandora, prima femina, Pyrrha ex Epimetheo mater, I, 7, 2, 1.
 Pandorus, Erechthei f., III, 15, 1, 2; *Phanod.* 3.
 Pandosia, urbs Cassiopæ, *Theop.* 49, 228.
 Pandosia, Lucanorum urbs, in qua Alexander, rex Eniri, occubuit, *Theop.* 233.
 Pandrosium, in Attica, III, 14, 1, 4.

Pandrosus, Cecropia ex Agraule filia, III, 14, 2, 1; Erichthonium a Minerva acceptum custodit, III, 14, 6, 6.
 Pangaeus, Thracia: m., III, 5, 1, 7.
 Panhellene, *Ap. fr.* 172.
 Panope, Nereis, I, 2, 7.
 Panope, Thespi f., Threpsippae ex Hercule mater, II, 7, 8, 1.
 Panopel, quorum tyrannus Tityus, *Ephor.* 70.
 Panopeus, contra Teleboas it cum Amphitryone, II, 4, 7, 3.
 Panoptes. *Vide Argus.*
 Pantacles vel Panteucles, Munychi pater, *Hell.* 71.
 Pantani filius, Periclis adversarius, *Theop.* 98.
 Pantica, Cypria, puella formosissima a Monimo in matrimonium petita, *Phyl.* 18.
 Panticape (in Scythia), *Ephor.* 78.
 Paphlagon, populus Asiae minoris, *Ephor.* 80; his imperat Phineus, *Pher.* 68.
 Paphlagonia in multas ditiones divisa, *Theop.* 201.
 Paphus, urbs Cypri, a Cinyra conditur, III, 14, 3, 4.
 Parabis ex millo et conyza facta bibitur a Paeonibus, *Hec.* 123.
 Paralus, sacra triremis, *Philoch.* 130 a, b.
 Paralus heros, a quo paralus navis nomen accepit, *Phyl.* 38.
 Parasiti Herculis, *Clitod.* 11; *Philoch.* 156.
 Parcae, Jovis filiae, I, 3, 1, 2; in Gigantomachia, I, 6, 2, 5; Typhonem fallunt, I, 6, 3, 10; mortem Meleagro praedictum, I, 8, 2, 1; quid annuerint Alcestidi? I, 9, 15, 2.
 Παρκαί, Athenis, *Philoch.* 90.
 Pariae, Nymphae, e Minoe liberi, III, 1, 2, 6.
 Παραιοίδες, modi citharcedici, *Ap. fr.* 210.
 Pariani cum Lampsaecenis de finibus contendunt, *Charon* 10.
 Paricane, urbs Persica, *Hec.* 180.
 Pariorum colonia Pharus, *Ephor.* 150; Pariorum fides, *ibid.* 107.
 Paris s. Alexander, Priami f. ex Hecuba, expositus servatur, ad parentes redit, III, 12, 5, 7; Oenonen ducit, III, 12, 6, 1; contra huius auctoritatem Graeciam petit, Helenam rapit; ejus mors, III, 12, 6, 2 sq.; *Acus.* 26; de ejus nominibus, III, 12, 5, 9; Ariabam ducit, Merope f., *Ephor.* 21; ex Oenone pater Corythi, *Hell.* 126; ab Achille et Patroclo in Thessalia ad Sperchium fluvium pugna vincitur, *Ister* 12.
 Paris, Lysimachi amicus, *Phyl.* 6.
 Parnasii, *Ephor.* 70.
 Parnasiorum tyrannus Pytho, *Ephor.* 70.
 Parnassus mons, *Hell.* 94; *Pher.* 63.
 Parnassus heros monti nomen dedit, *Hell.* 94.
 Paropamisus, mons Indiae, *Ap. fr.* 117.
 Paropotamii, vicus Baeotiae, *Theop.* 264.
 Paros, ins. a Minoe filiis habitatur, II, 5, 9, 3; sacra Graecis a Minoe in illa facta, cum more inde ducto, III, 15, 7, 7; ab Miltiade vastata, *Ephor.* 107.
 Parparon, regio in Asia Eolica, *Ap. fr.* 52; *Androt.* 9.
 Parthaon. *Vide Porthaon.*
 Παρθένος, Erechthei filiae sex, *Phanod.* 3.
 Partheniae qui fuerint, *Ant.* 14; *Ephor.* 53; seditionem movent, *ibid.* 53; Achivis in Italia contra barbaros bellum gerentibus auxiliantur, et condunt Tarentum, *ibid.*
 Parthenius mons, II, 7, 4, 1; III, 9, 1, 4.
 Parthenopeus, Milanionis al. Martis ex Atalante f., III, 9, 2, 9; unus VII ducum, III, 6, 3, 3; Nemeis victor, III, 6, 4, 5; ab Amphidico s. Periclymeno necatur, III, 6, 8, 2; Promachi pater, III, 7, 2, 5.
 Parthenopeus, Talai f., I, 9, 13, 1; ejus progenies, *ibid.*

Parthenope, Stymphali f., Everis ex Hercule mater, II, 7, 8, 12.
 Parthus, urbs Illyriae, *Ap. fr.* 66.
 Pasceas, Argivus, qui Macedonum partibus favebat, *Theop.* 257.
 Pasiphae, Solis e Perseide f., Minois uxor, III, 1, 2, 6; I, 9, 1, 6; Asteril s. Minotauri e Tauro, quocum Dardani (III, 1, 4, 2; III, 15, 9, 2) ope congressa erat, mater; dolo utitur ad amplexus mariti pellicibus perniciosos reddendos, III, 15, 1, 5.
 Pasithea, Nais Nympha, uxor Erichthonii, III, 14, 6, 10.
 Passanda, locus in Thracia, *Ephor.* 88.
 Passargadae, *Ap. fr.* 138.
 Patara, urbs Lyciae, *Hec.* 242.
 Patarmides, rex Egypti, *Hell.* 151.
 Patarus, filius Apollinis et Lyciae, *Hec.* 242.
 Patrasia, urbs Pontica, *Hec.* 198.
 Patro, Thespi f., Archemachi ex Hercule mater, II, 7, 8, 2.
 Patroclus, Hercules e Pyrippe f., II, 7, 8, 6.
 Patroclus, Menetii f., III, 10, 8, 2; Clysonymo necato, cum patre ad Peleum fugit, Hercules adversus Trojam comes, III, 13, 8, 6; *Hell.* 57; Helenae proci, III, 10, 8, 2.
 Patrous Jupiter. *Vide Jupiter.*
 Patroclus Egyptiacae classis a Ptolemaeo Lagi filio [vel Ptol. Philadelpho] praefectus Atheniensibus contra Antigonom Gonatam auxiliatur, *Phyl.* 1.
 Pausanias, qui una cum Philippo regno Macedoniae potiturus erat, *Theop.* 32.
 Pausanias, Themistoclem in prodicionis societatem vocat, *Ephor.* 114.
 Pax, Jovis f., I, 3, 1, 2.
 Pazates, magorum nomen, *Xanth.* 29.
 Pedaritus harmosta, *Theop.* 9.
 Pedias, Menytis f., Cranai uxor, III, 14, 5, 2.
 Pegasis s. Pedasis Nympha, III, 8, 1, 3.
 Pegasus, equus alatus, Medusae e Neptuno proles, II, 4, 2, 12; Bellerophontem, Chimeram interfecturum, per aerem vehit, II, 3, 2, 1.
 Pelagon, Asopi e Metope f., III, 12, 6, 5.
 Pelagon, Phocensis, e cujus armentis (*Hell.* 8) bos Cadmum ad locum urbis condendae ducit, III, 4, 1, 2.
 Pelasgi, unde nomen traxerint, II, 1, 1, 7; *Philoch.* 8; Dolionum hostes, I, 9, 18, 1; a prima stirpe Arcades, quomodo magnum sibi nomen comparaverint, *Ephor.* 54; Athenarum arcem muro circumdant; ejus rei mercedem accipiunt regionem sub Hymetto monte; inde ab Atheniensibus injuste expelluntur, *Hec.* 362; a Graecis patria expulsi in Italiam transgrediuntur, Crotonem urbem capiunt; Tyrreniae regioni nomen dant, *Hell.* 1; in Italia Ligures sedibus expellunt, *Phil.* 2.
 Pelasgia; antiquum nomen Peloponnesi, *Acus.* 11; *Ephor.* 54.
 Pelasgiotis, II, 4, 4, 1; *Hell.* 28.
 Pelasgius, Jovis e Niobe f., *Acus.* II, 12; al. indigena, II, 1, 1, 7; III, 8, 1, 1; ejus e Meliboea al. Cyllene progenies, III, 8, 1, 2; *Hec.* 375; e Dejanira pater Lycaonis, *Pher.* 85.
 Pelasgius, Triopae f., cum Iaso regnum dividit; quae ei regio contigerit, *Hell.* 37; ex Menippe pater Phrastoris, *ibid.* 1; Larissae pater, *ibid.* 29.
 Peleus, Phthiote, Eaci ex Endeide f., III, 12, 6, 8; amicus non vero frater Telamonis, *Pher.* 15; Argonauta, I, 9, 16, 8; Phoci a Telamone casu consocius, ab Eaco pellitur, III, 12, 6, 12; ad Eurytionem fugit, Pythiae parte potitur, Antigonom ducit, ex ea progenies, III, 13, 1, 1; *Pher.* 16, 17; cum Atalante certat, III, 1, 3, 3,

- 1; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Eurytionem imprudens necat, ab Acasto lustratur, III, 13, 2, 1 *sq.*; Astydamiæ amores recusat, III, 13, 3, 2; ab ea coram Acasto marito stupri accusatus, ab hoc inermis in vegetatione relinquitur, *ibid.* § 4 *sq.*; in Centauros incidens a Chirone servatur, *ibid.* § 9; Thetin ducit, III, 13, 5, 1; *ibid.* 16; filium e Thetide immortalem reddi impedit, III, 13, 6, 2; Iolcum expugnat, *ibid.* 18; Astydamiæ ulciscitur, III, 13, 7; Polymelæ pater, III, 13, 8, 5; Menecetium et Patroclum excipit, *ibid.*
- Pelia, Pylæ f., Pandionis II uxor, III, 15, 5, 3.
- Pelias, Neptuni e Tyro f., *Pher.* 59; a matre expositus, servatur; Sidero novercam interimit; Junonem contemnit; cum Neleo fratre jurgia habet, I, 9, 8, 1 *sq.*; *Pher.* 56; in Thessalia habitat; ejus ex Anaxibia al. Philomache liberi, I, 9, 10; cui dare voluerit Alcestidem filium, I, 9, 15, 1; Iolci post Cretheum R., I, 9, 16, 1; tutor Jasonis, *Pher.* 59; ex oraculo ad aureum vellus petendum Jasonem mittit, I, 9, 16, 5; Esonem cum uxore et f. perdit, I, 9, 27, 1; Medæe dolis interficitur, I, 9, 27, 4; ludi in ejus honorem facti, III, 9, 2, 4.
- Πελικόν, catinus ligneus, *Ap. fr.* 227.
- Pelion mons, II, 5, 4, 5; III, 13, 3, 5.
- Pelopia, Cygni e Marte mater, II, 7, 7, 5.
- Pelopia, Amphionis e Niobe f., Dianæ telis confoditur, III, 5, 6, 1 *sq.*; *Pher.* 102, 6.
- Pelopia, Pelie f., I, 9, 10.
- Peloponnesiaci belli causæ, *Ephor.* 119.
- Peloponnesii Heraclides superant, II, 8, 2, 5.
- Peloponnesus paret Phoroneo, Apidi, a quo Apia dicitur, II, 1, 1, 5; Tisameno, II, 8, 2, 5; a Pelasgis habitata Argos vocatur, II, 1, 2, 1; Heraclidarum tempore peste vexatur, II, 8, 2, 2; Peloponnesus universa antiquissimis temporibus a barbaris habitata, *Hec.* 356.
- Pelops, Elei f., II, 5, 1, 7; Tantali e Clytia f., *Pher.* 93; Hippodamiam ducit, *ibid.*; *Theop.* 339; Cillam urbem condit, *ibid.*; Myrtilum in mare dejecit, *Pher.* 93; pater Lysidices, II, 4, 5, 4; Nicippes, II, 4, 5, 8; Atrei et Thyestis, II, 4, 6, 5; *Hell.* 42; Coprei, 5, 1, 7; Chryssippi, a Laio, quem exceperat, rapit, III, 5, 5, 12; *Hell.* 42; Alcathoi, III, 11, 7, 2; Pitthei, III, 15, 7, 1; Amphibie, *Pher.* 31; Mytilenes, *Hec.* 101; Argi, *Pher.* 93; Arcadium debellat, Stymphalum necat, Helladi sterilitatem parat, III, 12, 6, 10; ei ab Hercule ara extruitur, II, 7, 2, 6; Pelops Paphlagonius fuit, *Ister* 59.
- Pelor, quinque Spartorum superstitionum unus, III, 4, 1, 7; *Hell.* 2; *Pher.* 44.
- Penates Romanorum; de eorum forma et habitu, *Tim.* 20.
- Peneleus, Leiti f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
- Peneleus, Hippalmi f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
- Penelope, Icaril e Peribura f., *Pher.* 90; Ulyssis uxor, III, 10, 6, 1; III, 10, 9, 3.
- Penestæ, Thessalorum servi, *Theop.* 134.
- Peneus fl. in Elide, ab Hercule derivatur, II, 5, 5, 3.
- Peneus, Menippæ, Pelasgi uxoris, f., *Hell.* 1; Hypseï pater, *Pher.* 9; Iphidiæ pater, *Hell.* 10.
- Pentaplos, poculi species, *Philoch.* 43.
- Pentathlus, Cnidius, dux coloniarum in Siciliam deductæ, *Ant.* 2.
- Penthesilea car Trojam venerit, *Hell.* 145.
- Pentheus, Echlonis ex Agave f., post Cadmum Thebarum R. a matre, Bacchico furore correpta, dilaniatur, III, 5, 2, 2.
- Penthilus, Bori f., ex Anchirrhoe pater Andropompi, *Hell.* 10.
- Peparethiorum donarium in templo Delphico, *Theop.* 182.
- Pepnum, urbs Laconica, *Ap. fr.* 139.
- Pephredo, Phorci f., II, 4, 2, 3; *Pher.* 26.
- Peplum a Minerva Harmoniæ datum, postea a Polynice Argiæ, *Hell.* 12.
- Perdiccas, Alexandri amicus; gymnycorum exercitiorum studiosus; ejus luxuria, *Phyl.* 41.
- Perdiccas, [qui ante Archelaum regnavit] quot annos regnaverit, *Theop.* 31; *Philoch.* 103.
- Perdix, Dædali soror; Tali mater, III, 15, 9, 1.
- Peregrinorum militum exercitus in Corintho [Ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ], *Philoch.* 150.
- Perelaus, pater Ithaci et Neriti, *Acus.* 30.
- Pereus, Elati e Laodice f., Nearæ pater, III, 9, 1, 2.
- Pergamum ab Apolline et Neptuno muris cingitur, *Hell.* 136.
- Perialces, Biantis e Perone f., *Pher.* 75.
- Periander imperium tyrannicum instituit, *Ephor.* 106; quomodo auream statuam deo Olympiæ dedicaverit, *ibid.*; controversiæ inter Athenienses et Mytilenæos judex, *Ap. fr.* 78; Achilleum exstruit, *Tim.* 49.
- Periapis, Pheretis f., Patrocli e Menecetio mater, III, 13, 8, 5.
- Peribœa, Alcathi f., Telamonis uxor, III, 12, 7, 2.
- Peribœa, Hipponoi f., Oenei conjux, I, 8, 4.
- Peribœa, Nympha Nais, Icaril conjux, III, 10, 6, 1.
- Peribœa, Polybi uxora, a pastoribus accipit infantem inventum, qui erat Laii f., Oedipum appellat, educat, III, 5, 7, 3.
- Pericles, Lyciorum rex, *Theop.* 111.
- Periclis in gerenda rep. adversarius Pantæni filius, *Theop.* 98; Eubœam subigit, *Philoch.* 89; Samum obsidione cingit, *Ephor.* 117; quum viginti talenta in res necessarias a se impensa diceret, a Lacedæmonis putatur Cleandridem et Plistoanactem corrupisse, *Ephor.* 118; quum rationes populo reddere non posset, Alcibiadis utitur consilio, *ibid.* 119; oratione Athenarum potestatem demonstrans suadet Atheniensibus, ne Lacedæmoniorum postulatis cederent, *ibid.*; Olympius dictus, *ibid.*
- Pericles, unus Imperatorum Atheniensium in proelio ad Arginusas, *Philoch.* 121.
- Periclymenus, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1; e Pisidice pater Bori, *Hell.* 10; formam mutandi facultate a Neptuno præditus; ab Hercule cum fratribus cæditur, *ibid.* § 2 et II, 7, 3, 1; Argonauta, I, 9, 16, 8; persequitur Amphiarum, III, 6, 8, 6.
- Periclymenus, Neptuni f., Parthenopæum necat, III, 6, 8, 2.
- Perieres, Eoli al. Cynortæ f., I, 7, 3, 4; III, 10, 4, 5; Messeniæ R. Gorgophonen ducit, I, 9, 5; III, 10, 3, 4; pater Apharei et Leucippi, III, 10, 4, 5; OEBali, *ibid.*; Bori, III, 13, 1, 2.
- Perieris, Menoccei auriga, Clymeno vulnerato, patriæ malum parat, II, 4, 11, 2.
- Perigune (?), Sinidia f., Thesei uxor, *Pher.* 109.
- Perilaus, Icaril e Peribœa f., III, 10, 6, 1.
- Perimede, Eoli f., Acheloi conjux, I, 7, 3, 4.
- Perimede, Licynnii conjux, soror Amphitryonis, II, 4, 6, 6.
- Perimede, Eurysthei f., ab Atheniensibus immolatur, II, 8, 1, 3.
- Perinthi obsessio, *Ephor.* 157.
- Periphas, Euryganiæ pater, *Pher.* 48.
- Periphas, Aegypti e Gorgone f., Actææ sponsus, II, 1, 5, 8.
- Periphetes (Corynetes dictus) Vulcani ex Anticlea f., ad Epidaurum habitans prædo, clava spoliatur a Theseo.

III, 16, 1, 3.
 Peristhenes, Egypti e Callandae f., Electrae sponsus, II, 1, 5, 8.
 Peristhenes, Damastoris filius, Androthoes uxor, Dictylis et Polydece pater, *Pher.* 13, 26.
 Iliopriapox qui vocetur, *Ister* 32.
 Perithodas, domus Oeneidis tribus, *Ephor.* 37.
 Pero, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1; *Pher.* 76; conjux Biantis, I, 9, 13, 1.
 Pero, Asopi fl. e Neptuno mater, III, 12, 6, 5; *Acus.* 22.
 Perrhaebi, populus Thessaliae, *Hec.* 114.
 Persarum reges in itineribus in regni oppidis conis excipiuntur, in quas ad minimum viginti talenta impendenda sunt, *Theop.* 124; Persarum in Egyptum descensus, *Theop.* 125; Persae et Phoenices Carthaginienses movent, ut classe Siciliam aggrediantur, *Ephor.* 111.
 Perseis, Solis uxor, I, 9, 1, 6; III, 1, 2, 6.
 Persephonen Theaeus et Pirithous ex orco abducere volunt, *Hell.* 74.
 Persephone, Minys f., uxor Amphionis, mater Chloridis, *Pher.* 56.
 Persepolis Telemachi e Nausicaa f., *Hell.* 141.
 Perses, Cril f., I, 2, 2, 4; Hecates ex Asteria pater, I, 2, 4.
 Perses, regnum Aetiae fratri eripit, a Medea necatur, I, 9, 28, 6.
 Perses, Perses f., apud Cepheum a patre relictus; a quo reges Persarum descendunt, II, 4, 5, 1.
 Persens, Jovis e Danae f., ab avo in mare praecipitatus, a Dictye servatur, II, 4, 1, 3; a Polydece ad caput Medusae petendum mittitur, II, 4, 2, 2; *Pher.* 26; iter eo, *ibid.* sqq.; Medusam necat, II, 4, 2, 11; Andromedam liberat, Phineum interficit, II, 4, 3, 5; Seriphum revertitur; Polydece in lapidem mutato, Dictyn regem facit; arma e Nymphis accepta Mercurio dat; caput Medusae Palladi; Argos venit; avum imprudens necat; regno cum Megapenthe mutato, Tirynthem obtinet; Mideam et Mycenae tenet; nomen dat Mycenis; ejus ex Andromeda liberi, II, 4, 3, 7 sqq.; pater Gorgophones, I, 9, 5; III, 10, 3, 4.
 Persens, Nestoris f., I, 9, 10, 3.
 Persiae reges a Perse descendunt, II, 4, 5, 1.
 Petheus, Menesthei pater, III, 10, 8, 2.
 Peuced, populus Iapygiae, *Hec.* 66.
 Peucestes, Demetrii Poliorc. amicus, *Phyl.* 6.
 Peucetiantes, populus Oenotris vicinus, *Hec.* 57.
 Peucetii a Peucetio nominati, *Pher.* 85.
 Peucetius, Lycaonis f., III, 8, 1, 3; in Italiam migrat, *Pher.* 85.
 Phacussa, insula prope Atticam, *Hec.* 281.
 Phacussa, vicus inter Egyptum et mare Rubrum, *Hec.* 281.
 Phaeaces, Corcyrae incolae, I, 9, 25, 3; ex Urani sanguinis guttis orti, *Acus.* 29.
 Phaeax, quem Theseus a Sciro accepit promae rectorem, *Philocho.* 41.
 Phaeax, Neptuni et Cercyrae f., *Hell.* 45.
 Phaedimus, Amphionis e Niobe f., telis Apollinis confoditur, III, 5, 6, 1.
 Phaedra, Minois e Pasiphae f., III, 1, 2, 6.
 Phaeo, Hyas, *Pher.* 46.
 Phaeyle [i. q. Esyle], Hyas, *Pher.* 46.
 Phaethon, Tithoni f., Astynoi pater, III, 14, 3, 2.
 Phaethon, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
 Phages, urbs Thraciae, *Hec.* 126.
 Phalaeus cum Onomarcho templi Delphici thesaurum diripit, *Ephor.* 155; *Theop.* 184.
 Phalanna vel Phalanum, urbs Perrhaebiae, *Hec.* 333;

Ephor. 105.
 Phalanna, Tyri filia, *Hec.* 333; *Ephor.* 105.
 Phalanthus, princeps Partheniarum, *Ant.* 14.
 Phalces Corinthum occupat, *Ephor.* 10.
 Phalias, Herculis ex Heliconide f., II, 7, 8, 6.
 Phanagora, insula, *Hec.* 164.
 Phani janua. Locutio proverb., *Demo.* 8.
 Phanostrata, meretrix Atheniensis, *Ap. fr.* 239.
 Phantes, Egypti e Callandae f., ejus sponsa Theano, II, 1, 5, 7.
 Phanus, Bacchi f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Pharax, Lacedaemonius, homo luxuriosus, *Theop.* 218.
 Pharcedon, urbs Thessaliae, *Theop.* 87.
 Pharis, urbs Lacedaemoniae, *Ephor.* 18.
 Pharmacus sacras phialas furatus lapidibus obruitur, *Ister* 33.
 Pharnabazus, Darii regis satrapes, Alcibiadem interficiendum curavit, *Ephor.* 126.
 Pharnace, Megassar f., Sandaci conjux, III, 14, 3, 3.
 Pharsalia saltatrix, pellex Philomeli, *Theop.* 182.
 Pharsalii ignavissimi et luxuriae dediti, *ibid.* 54.
 Pharsalus, Thetidis et Pelei sedes, *Pher.* 16.
 Pharte, Danae ex Aethiopide f., sponsa Eurydamae, II, 1, 5, 5.
 Pharus, insula in mari Adriatico, Pariorum colonia, *Ephor.* 150.
 Pharus, insula Egypti, *Hec.* 287.
 Pharus, propheta Menelai, *ibid.*
 Phaselusae, duae insulae Libys, *Hec.* 316.
 Phasis, fluvius, *ibid.* 187; I, 9, 23, 2.
 Phassus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Phayllus, Onomarchi frater, Delphica donaria ad monetam usum conflavit, *Theop.* 184; Aristonis uxori, quam amabat, monile Eriphyles, Delphis in templo depositum, donat, *Phyl.* 60; cf. *Ephor.* 155; amori deditus, *Theop.* 182.
 Phegus, B. Psophidis, III, 7, 5, 7.
 Phellus, urbs Pamphyliarum, *Hec.* 243.
 Phemias, urbs Arnae, *Hell.* 25.
 Phemius, Ampycis f., urbis cognom. conditor, *ibid.*
 Phemius, Smyrnaeus magister, *Ephor.* 164.
 Pheneus, Melanis f., a Tydeo necatur, I, 8, 5, 3.
 Phera, urbs Peloponnesi, *Pher.* 87.
 Pherae, in Thessalia, a Pherete conduntur, I, 9, 14; Admeto parent, III, 10, 4, 4.
 Pheretia, Thesei uxor, *Pher.* 109.
 Pherecydis Syri vaticinia, *Theop.* 66.
 Pherendates in pugna ad Eurymedontem terrestribus Persarum copiis praefectus, *Ephor.* 116.
 Pheres, Orchomeni f., Amyntoris pater, *Acus.* 27.
 Pheres, Niobe f., *Pher.* 102 b.
 Pheres, Crethel f., condit Pheras, I, 9, 11, 1; I, 9, 14; *Pher.* 59; ejus progenies, *Apoll.* *ibid.*; pater Admeti, I, 8, 2, 4; Idomenes, I, 9, 11, 2; Periapidis, III, 13, 8, 5.
 Pheres, Jasonis e Medea f., a matre al. Corinthiis necatur, I, 9, 28, 3; pater Mermeri, *Ap. fr.* 170.
 Pherusa, Nereis, I, 2, 7.
 Phiceus, Boeotiae m., sedes Sphingis, III, 5, 8, 4.
 Phidias accusatur in elaboranda statua Minervae magnam pecuniae vim subripuisse, *Ephor.* 119; Athenis fugit Elin, ubi interfectus est, *Philocho.* 97.
 Phiditia; Lacedaemonii ad ea non amplius conveniunt de patrio more, *Phyl.* 43.
 Phido Argivus, decimus a Temeno, hujus regnum arripuit, *Ephor.* 15; mensuras, pondera, invenit, *ibid.*; Olympici certaminis procuratorem obtinet, *ibid.*; a Spartanis et Eleis vincitur, *ibid.*

Phidon, Aristodamidae f., Carani pater, *Theop.* 30.
 Philæas, Ajacis filius, *Pher.* 20.
 Philæmon, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Philænis, femina, de rebus obscenis scripsit, *Tim.* 141.
 Philammon, Apollinis e Philonide f., *Pher.* 63; ejus ex Arglope f. Thamyris, I, 3, 3, 1.
 Philammon Argonauta, *Pher.* 63; primus videtur choros virginum instituisse, *ibid.*
 Philippus, Amyntæ f., contra Cotyn proficiscitur, *Theop.* 33; quomodo Thessalos sibi adjunxerit, *ibid.* 178; ejus bellum contra Olynthios, *Philoch.* 132; caussæ aperti belli contra Athenienses, *ibid.* 135; singulis Thessaliæ tetrarchiis archontem præficit, *Theop.* 234; in Thessalia Thrasydæum tyrannum constituit, *ibid.* 235; quomodo se gesserit post reportatam victoriam ad Chæroneam, *ibid.* 262; Philippi indoles et mores, *ibid.* 136, 179, 27, 298, 301, 285, 249.
 Philisti historici mors, *Ephor.* 152.
 Philoctetes, Pœantis f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2; Herculis telis Alexandrum vulnerat, III, 12, 6, 3.
 Philodamia. Vide Hippodamia.
 Philodice, Inachi f., Leucippi uxor, III, 10, 3, 6.
 Philolaus, Minois e Paria Nympha f., III, 1, 2, 6; Parum insulam tenens cum fratribus ab Hercule trucidatur, II, 5, 9, 3.
 Philomache, Amphionis f., uxor Peliae, I, 9, 10.
 Philomela, Pandionis e Zeuxippe f., Tereo nubit; cujus injuriæ sororis ope ulciscitur; in avem mutatur, III, 14, 8, 1 *sqq.*
 Philomeli pellex Pharsalia saltatrix, *Theop.* 182; ejus uxor prima fuit, quam duæ ancillæ sequebantur, *Tim.* 67.
 Philon, impij facinoris auctor, pœnas solvit, *Theop.* 184.
 Philonis, Deionis f., cum Mercurio et Apolline concumbit; ex Apolline mater Philamonia, e Mercurio mater Autolyce, *Pher.* 63.
 Philonoe, Iobatae f., Bellerophontis uxor, II, 3, 2, 3.
 Philonoe, Tyndarei e Leda f., a Diana immortalis facta, III, 10, 6, 2.
 Philonomus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
 Philotera vel Philoteris, urbs circa regionem Troglodyticam, *Ap. fr.* 143.
 Philoterpes, Idmonidis f., *Hell.* 6.
 Philottus, uxor Niobæ, in venatione periit, *Xanth.* 13.
 Philoxenus Cythereus in facete dictis imitator Simonidis, *Ephor.* 158.
 Philysa, Nauplii conjux, II, 1, 5, 14.
 Plutysa, Oceani filia, mater Chironis, *Pher.* 2.
 Phineus, Agenoris al. Neptuni f. [rex Paphlagoniæ, *Hell.* 38; *Pher.* 68], vates cæcus, quamobrem? [*Ister* 60 a]; ab Harpyiis liberatur; Argonautis iter significat, I, 9, 21; ejus e Cleopatra et Idæa uxoribus progenies; hujus calumniis permotus, Plexippum et Pandionem, ex illa natos, obcæcat; ab Argonautis punitur, III, 15, 3.
 Phineus, Beli ex Anchinoe f., II, 1, 4, 4; Andrometæ sponsus, Perseo insidiatus perit, II, 4, 3, 6.
 Phineus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Phineus, Phœnicis e Cassiopea f., *Pher.* 41.
 Phlegræ, Gigantum sedes, I, 6, 1, 3; II, 7, 1, 3; Phlegræ, nunc Pallenæ, incolæ, crudeles quondam fuerunt homines, humanis carnibus vescentes, quos Gigantes appellaverunt. Eos Hercules a Troja rediens debellavit, *Ephor.* 70.
 Phlegræi campi in Italia, ubi habitabant Gigantes, *Tim.* 10.
 Phlegyæ, Cadmo regi infesti, *Pher.* 102 a; Gyrtonem incolunt, latrocinia et depredationes exercent, *ibid.*; sub Eurymacho rege Thebas ceperunt; Apollinis Delphici templum incenderunt; quapropter ab Apolline interfecti sunt, *ibid.*

Phlegyas, Thessalus, Coronidis pater, III, 10, 3, 7.
 Phlegyas, Martis e Chryse f., a Chthonii filiis trucidatur, III, 5, 5, 3.
 Phlius oppidum; e quo Jupiter Æginam rapuit, *Pher.* 78.
 Philogidas non recipiendam Spartæ monetam auream vel argenteam censuit, *Ephor.* 127.
 Phobus, Codrida, Blesi frater, Phocæensis, Mandroni, Bebrycum regi, auxilium tulit; a Leucadibus petris in mare se dedit, *Charon.* 6.
 Phocæenses post captam a Cyro Phocæam ad Cynnum ac Massiliam appellunt, indeque repulsi Eleam condunt, *Ant.* 9; coloniam deducunt Pityœssam, a Pityœssensibus trucidantur, *Charon.* 6; eorum donarium in templo Delphico, *Theop.* 182.
 Phocæenses Lampsacum condiderunt, *Ephor.* 93; ex lege antiqua non licuit servos possidere, *Tim.* 67.
 Phocis, III, 5, 7, 7; III, 14, 8, 6; *Hec.* 84; Deioni paret, I, 9, 4.
 Phocus, Eaci e Psamathe f., III, 12, 6, 9; a Telamone occiditur, III, 12, 6, 12; pater Crisi, *Hec.* 84.
 Phœbe, Hamadryas Nympha, Danaïdum aliquot mater, II, 1, 5, 4.
 Phœbe, Leucippi e Philodice f., cum sorore rapitur a Dioscuris, III, 10, 3, 6; ejus e Polloce progenies, III, 11, 2, 2.
 Phœbe, Coeli f., Titanis, I, 1, 3; ejus e Cœo progenies, I, 2, 2, 2.
 Phœnicæum, mons Corinthi, *Ephor.* 137.
 Phœnicum pacta, *Demo.* 15.
 Phœnices cum Persis legatos mittunt ad Carthaginienses, ut hi in Siciliam, deinde in Peloponnesum trajiciant, *Ephor.* 111.
 Phœnicia, prius nominata Chna, *Hec.* 254.
 Phœnicussæ, urbs Phœnicum in Syria, *ibid.* 257.
 Phœnicussæ, duæ insule in sinu Libyco, *ibid.* 315.
 Phœnix, Agenoris e Telephassa [e Dammo, *Pher.* 40] f., III, 1, 1, 3; [al. Europæ pater] Europam querere jubetur, invenire nequit; Phœnicia de se nomen dat, III, 1, 1, 8; e Cassiopea pater Phœnicia, *Pher.* 41.
 Phœnix, Adonidis ex Alpheisbea pater dicitur Hesiodo, III, 14, 4, 2.
 Phœnix, Amyntoris f., ob calumnias Phthiæ a patre excacatus; a Chirone sanatur; Dolopum R., Achillis comes, III, 13, 8, 4.
 Phœnix instrumentum, *Ephor.* 159.
 Phœnix, sacra avis Ægyptiorum; ejus descriptio, *Hec.* 292.
 Φοινίς, arbor et fructus ap. *Hell.*, 157.
 Phœtiæ, urbs Acarnaniæ, *ibid.* 128.
 Pholoe, Pholi Centauri sedes, II, 5, 4, 2 et 6.
 Pholus, Centaurus, Sileni e Melia Nympha f., Herculem hospitio excipit, II, 5, 4, 2; interimitur, II, 5, 4, 8.
 Phorbas, Neptuni f., *Hell.* 66.
 Phorbas, Thesæi auriga, *Pher.* 108.
 Phorbas, Criasii filius, Ereuthalionis frater, *ibid.* 22.
 Phorbas, Augæ pater, II, 5, 5, 1.
 Phorbua, pater Pronoe, I, 7, 7.
 Phorcides, Phorci filii, I, 2, 6; Gorgonum sorores, Perseum ad Nymphas ducunt, II, 4, 2, 4.
 Phorcus, Ponti f., I, 2, 6; ejus e Ceto progenies, *ibid.*; *Pher.* 26.
 Phorcys ex Hecate pater Scyllæ, *Acus.* 45.
 Phorica, vicus Arcadiæ, *Ephor.* 97.
 Phormio, *Theop.* 322.
 Phoroneus, Inachi f., primus homo, *Acus.* 14; Peloponnesum tenet; ejus e Laodice liberi, II, 1, 1, 3 *sq.*; Aphila pater, I, 7, 6; *Acus.* 11.
 Phoroneus, Spartonis f., *Acus.* 16.

- Phoroneus, Iasi, Pelasgi et Agenoris pater, *Hell.* 37 [ubi vero Enstathi. pro Phoroneo dicere debebat Triopam].
 Photinaeum, urbs Thessaliae, *Hec.* 113.
 Phrasimus, Praxithoe e Diogenia pater, III, 15, 1, 2.
 Phrasius, vates, e Cypro, a Busiride Jovi mactatur, II, 5, 1, 8.
 Phrastor, Pelasgi f., Amyntoris pater, *Hell.* 1.
 Phrastor, Oedipi ex Iocasta f., *Pher.* 48; a Minys et Ergino oculus, *ibid.*; cf. *Pher.* 50.
 Phricaneus, Aeoles ad Phricium habitantes, *Hell.* 48.
 Phricium, mons supra Thermopylas, *ibid.*
 Phrixa urbs Arcadiae, *Pher.* 117.
 Phrixi liberi, II, 9, 1, 7; e Colchide Graeciam petunt, I, 9, 21, 2.
 Phrixus, Athamantis f., I, 9, 1, 1 [*Pher.* 52]; morti eripitur *ibid.* § 4; in Colchidem venit, Chalcipen ducit, [quae etiam Evenia vel Iophoea appellatur, *Pher.* 54]; aureum vellus dedicat, *ibid.* § 6; pater Melantis, *Pher.* 55; Argi, *Acus.* 8; *Pher.* 61; Cytori, *Ephor.* 85; Phrixi aries loqui poterat, *Hec.* 337; Hellespontum traiecit, *Pher.* 53.
 Phrixus, Spartiata, *Theop.* 292.
 Phrontis, Phrixi e Chalciope f., I, 9, 1, 6.
 Phryges ex Europa in Asiam venerunt, *Xanth.* 5, 8; e Thracia advenientes Trojae et viciniae principem ceperunt, *ibid.*
 Phrynae, duae meretrices Athenienses, *Ap. fr.* 242.
 Phrynus, citharedus Mytilenaeus, *Ister* 49, 50.
 Phthia, Amyntoris pellex, Phoenicen stupri falso accusat, III, 13, 8, 4.
 Phthia, Amphionis e Niobe f., Dianae telis confoditur, III, 5, 8, 1.
 Phthia, Thessaliae pars, in qua Deucalion R., I, 7, 2, 1; eam adit Pelus, III, 13, 1, 1.
 Phthiae ex Apolline filii, I, 7, 6.
 Phthinus, Lycaonis f., *Hec.* [?] 375.
 Phthiotis, tetras Thessaliae, *Hell.* 28.
 Phthiron, mons Cariae, *Hec.* 227.
 Phthius, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Phthius, pater Amphictyonae, *Pher.* 8.
 Phya, Socratis f., a Pisistrato Hipparcho in matrimonium data, *Clitod.* 24.
 Phylace, unde boves abegit Melampus, *Pher.* 75; Iphiclis regia, I, 9, 12, 3.
 Phylacus, Deionis f., I, 9, 4; pater Alcimedae, *Pher.* 59; pater Iphicli, *ibid.* 75; I, 9, 12, 5.
 Phylas, Ephyras Thesprotorum R., II, 7, 6, 1; II, 7, 8, 12.
 Phylas, Antiochi f., Hippotae pater, II, 8, 3, 2.
 Phyle, pagus Oenoidis tribus, *Phyl.* 77; *Philoch.* 140.
 Phyleis, Thespia f., Tigrasidis ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
 Phyleus, Augae f., II, 5, 5, 3; contra patrem testis, ab eo pellitur; Delichium habitat, *ibid.* § 5; Elidis R. ab Hercule constituitur, II, 7, 2, 5.
 Physcidas, formosus puer ab Onomarcho amatus, *Theop.* 182.
 Physcus, pater Ionis, *Hec.* 342.
 Physius, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Phyteum, urbs Elidis, a Phyteo dicta, *Ister* 45.
 Phytius, filius Oreste, pater Oenei, avus Etoli, *Hec.* 341.
 Pia urbs [Ἐὐσεβία], *Theop.* 76.
 Pieria, I, 3, 2, 3; in ea Apollo armenta pascit, III, 10, 2, 2.
 Pieria, Danaei conjux, II, 1, 5, 8.
 Pieris, al. Teridae, Etolica, Menelai pellex, mater Megapenthis, III, 11, 1.
 Pierus, Magnetis f., cum Clio consuescit, I, 3, 3, 1.
 Pione [?] Nereis, I, 2, 7.
 Piraeus, urbs antea Amicus nominata, *Theop.* 202.
 Piraica platea Athenarum, *Clitod.* 5.
 Piranthus, Argi f., II, 1, 2, 1.
 Piren, Ias pater, *Acus.* 18; II, 1, 3, 1.
 Piren, a Bellerophonte necatur, II, 3, 1, 1.
 Pirene, Danae f., Agaptolemi sponsa, II, 1, 5, 5.
 Pirithous, Larissaeus, Ixionis f., apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Proserpinae amplexus petens, vincitur in inferis, II, 5, 12, 5; ab Hercule liberari nequit, *ibid.* § 6; pater Polyptae, III, 10, 8, 2; cum Theseo ad Aedoneum venit ut mulierem ejus stupraret; ab Aedoneo occiditur, *Philoch.* 46; cf. *Hell.* 74; nomen dedit demo Attico, *Ephor.* 37.
 Piromis, nomen Egyptiacum, quid significet, *Hec.* 276.
 Pisa in Pelopon., *Hell.* 42.
 Pisaeorum rex Etolus, *Ephor.* 15.
 Pisidae, populus Asiae min., *Ephor.* 80.
 Pisidice, Aoli f., Myrmidonis uxor, I, 7, 3, 4.
 Pisidice, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
 Pisidice, Peliae f., I, 9, 10.
 Pisidice, Periclymeni uxor, *Hell.* 10.
 Pision, pater Ixionis, *Pher.* 103.
 Pisistratus, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
 Pisistrati tyranni indoles, *Theop.* 147; Lyceum exstruxit, *Theop.* 148.
 Pisis, Apharei ex Arene f., III, 10, 3, 5.
 Pitana a Pelasgis in servitutem redacta, ab Erythraeis in libertatem vindicata, *Hell.* 115.
 Pithecusae insulae, *Tym.* 16; Typhoni superinjectae, *Pher.* 14.
 Pitho, Oceani f., Argi uxor, *Pher.* 22.
 Pittheus, Pelops f., Aethrae pater, III, 15, 7, 1; *Hell.* 74; Egeum ebrum cum filia ingredi jubet, *Ap. ibid.* § 2; naves construit Theseo, *Clitod.* 5.
 Pityocampes unde dicatur Sinis, III, 16, 2, 1.
 Pityoessa s. Pityusa, coloniam accepit Phocaensium; postea nominata est Lampasus, *Charon.* 6.
 Placia, Atrai al. Leucippi f., Laomedontis uxor, III, 12, 3, 11.
 Plancia, I, 9, 25, 2; *Tym.* 5.
 Plataea, urbs Boeotiae, unde nominata, *Ap. fr.* 151.
 Plateenses, Damastirato parent, III, 5, 8, 1; ab Atheniensibus inter cives relati, *Hell.* 80.
 Plato, Lycaonis f., I, 8, 1, 3.
 Plato quo tempore natus? *Ap. fr.* 89; ejus dialogi inutiles et mendaces, *Theop.* 279; cf. 280, 281.
 Pleiades, Atlantis e Pleione [ex Aethra, *Tym.* 25] filiae VII e Cyllene Arcadiae natae, III, 10, 1, 1.
 Pleiades septem filiae Lycurgi et Bacchum educaverunt, a Jove inter sidera collocatae, *Pher.* 46.
 Pleione, Oceani f., Atlantis uxor, III, 10, 1, 1.
 Plemyrium, Siciliae castellum, *Philoch.* 25.
 Pleuron, Etoli f., ejus e Xanthippe progenies, I, 7, 7; *Pher.* 29.
 Plexaure, Nereis, I, 2, 7.
 Plexippus, Thestii f., I, 7, 10, 1; ejus obitus, I, 8, 2, 7.
 Plexippus, Phinei e Cleopatra f., a patre excaecatur, I, 15, 3, 1.
 Plinthine, urbs Egypti, in qua vitis inventa, *Hell.* 155.
 Plisthenes, Aeropen ducit; ejus ex hac progenies, III, 2, 2, 1.
 Plisthenis donarium in Delphico templo, *Theop.* 182.
 Plistoanax a Spartanis 15 talentis multatus, *Ephor.* 118.
 Pluto, Croni e Rheia f., a patre devoratur, I, 1, 5; effertur, I, 2, 1, 1; patre victo, imperium inferorum obinet, I, 2, 1, 4; Proserpinam rapit, I, 5, 1, 1; eam remittere iussus, dolo utitur, ne diutius apud matrem moretur

- illa, I, 5, 3; Cerberum ab Hercule abduci patitur, II, 5, 12, 8; Sisyphum ad superos remittit, *Pher.* 78.
- Pnytagoras, Evagoræ f., cum Nicocreonis filia concumbit, *Theop.* 111.
- Pnyx, *Clitod.* 5, 18.
- Poculum tertium Jovis Τελίου et Σωτήρος, *Philoch.* 179.
- Poculum, quod Jupiter Alcmenæ dedit, ad Charonis usque ætatem apud Lacedæmonios monstrabatur, *Charon* 11.
- Podalirius, Esculapii f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2; ejus poster, *Theop.* 111.
- Podarce, Danaï e Pieria f., Oënei sponsa, II, 1, 5, 8.
- Podarces, Iphicli f., Phylaci nepos, I, 9, 12, 7; *Pher.* 75.
- Podarces, Laomedontis f., ab Hesione e servitute redemptus, vocatur Priamus, II, 6, 4, 6.
- Pœas, Thaumaci f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Talam necat, I, 9, 26, 5; Herculis sagittas accipit rogo incenso, II, 7, 14; pater Philoctetis, III, 10, 8, 2.
- Polemon, Herculis ex Iphinoe filius, *Pher.* 33 e.
- Polichus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Polites, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
- Pollux, Jovis e Leda f., III, 10, 7, 1; *Pher.* 29; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; cestum tractat, III, 11, 2, 1; Amycum necat, I, 9, 20, 2; Lynceum, III, 11, 2, 5; Eurymanthem, *Pher.* 92; ejus e Phœbe f., III, 11, 2, 2.
- Polys, Anī R., Herculeum hospitio excipit, I, 5, 9, 13.
- Polus tragœdus, *Philoch.* 160.
- Polyarches, i. q. Dardanus, Electræ f., *Hell.* 129.
- Polybotes, Gigas, I, 6, 2, 4.
- Polybus, frater Orsilochoi, maritus Medusæ, *Pher.* 47.
- Polybus, Corinthi R.; ejus uxor Peribœa, III, 5, 7, 3.
- Polycaste, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
- Polyctor, Ægypti e Caliane f., Styne sponsus, II, 1, 5, 7.
- Polydectes, Peristhenis et Androthæ f., Dictyis frater, *Pher.* 13; Seriphum condit, I, 9, 6; ejus R. Danaes amores amittit, II, 4, 2, 1; Perseum ad caput Medusæ petendum mittit, *ibid.* § 2; *Pher.* 26; lapis sit, II, 4, 3, 7; *Pher.* 26.
- Polydora, Danaï filia, Sperchei uxor, mater Dryopis, *Pher.* 23.
- Polydora, Perieris f., Pelei conjux [?], III, 13, 4.
- Polydora, Pelei ex Antigone f., Bori conjux, III, 13, 1, 2; *Pher.* 17.
- Polydorus, Cadmi ex Harmonia, III, 4, 2, 4; Thebarum R., ejus e Nereide liberi, III, 5, 5, 1.
- Polydorus, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
- Polygonus, Protei f., ab Hercule necatur, II, 5, 9, 14.
- Polyhymnia, Musa, I, 3, 1, 5.
- Polyidus, Curani f., Glaucum in vitam revocat, artem vaticinandi docet; ei eripit, III, 3, 1, 4; Euryto vetat ne Tyrinthem se conferat, *Pher.* 34.
- Polylaus, Herculis ex Eurybia f., II, 7, 8, 2.
- Polymede, Autolyce f., Æsonis uxor, I, 9, 16, 1.
- Polymelon, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Polymele, Pelei f., Patrocli e Menœtio mater, III, 13, 8, 5.
- Polynices, Oedipodis ex Iocaste [ex Eurygania, *Pher.* 48;] f., III, 5, 8, 8; cum fratre regnum partitur, III, 6, 1, 1; cf. *Hell.* 12; quo illud sibi soli retinente, fugit, *ibid.* § 3; vi ex patria pellitur, *Pher.* 49; contra Thebas proficiscitur, III, 6, 3, 2; Nemeis victor, III, 6, 4, 5; ejus cum fratre certamen et interitus, III, 6, 8, 1; ab Antigone sepellitur, III, 7, 1, 2; Thersandri pater, III, 7, 2, 3.
- Polynoe, Nereis, I, 2, 7.
- Polyphemus, e Syloa pater Sinidia, III, 16, 2, 1.
- Polyphemus, Elati f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Hylam quærens, in Mysia relictus, Cium condit, I, 9, 19, 4.
- Polyphetes, Laii præco, Pherecydi appellatur Polypætes, *Pher.* 47 a.
- Polyphides, Mantii filius, e Sariusia suscipit Harmoniden et Theoclymenum, *ibid.* 91.
- Polyphontes, Laii præco, ab Oedipo trucidatur, III, 5, 7, 7.
- Polyphontes, Heraclida, Cresphonti Messeniæ R. succedit; Meropen ducit; ab Epyto necatur, II, 8, 5, 7.
- Polypætes, Laii præco, *Pher.* 47 a.
- Polypætes, Ætolus, Apollinis e Phthia f., ab Ætolo necatur, I, 7, 6.
- Polyphætes, Pirithoi f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
- Polyxene, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 10.
- Polyxenus, Medæ ex Jasone f., *Hell.* 30.
- Polyxenus, Agasthenis f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
- Polyxenus, Eleorum R., Amphitryoni reddit Electryonis armenta, quæ a Taphiis acceperat, II, 4, 6, 2.
- Polyxenus Tauromenitarum legatus, *Tim.* 133.
- Polyxo, Nais, Danaï conjux, II, 1, 5, 7.
- Polyxo, uxor Nyctei, III, 10, 1, 4.
- Polyxo, Hyas, *Pher.* 46.
- Polyzelus, frater Hieronis, *Tim.* 86; post mortem Gelonis præfecturam exercitus accipit et Demaretam, fratris uxorem, *Tim.* 90; Hieronis in eum invidia, *ibid.*
- Πομπία, vasa in solennia pomparum apparatus, *Philoch.* 124.
- Poneropolis, urbs Thraciæ, *Theop.* 122.
- Pontomedusa, Nereis, I, 2, 7.
- Ponti reges decem, *Ap. fr.* 100.
- Ponti Euxini mensura, *Hec.* 163; Pontus Euxinus Milesiorum coloniis frequentatur, *Ephor.* 92.
- Pontus, ejus e Tellure liberi, I, 2, 6.
- Porphyrion, Gigantum unus, I, 6, 1, 4; Junoni vim inferre conatus, Jovis fulmine et Herculis manu cadit, I, 6, 2, 1.
- Porthaon, I, 7, 7, 3; ejus progenies, I, 7, 10, 2.
- Portheus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Potamon, Ægypti e Caliane f., Glaucippes sponsus, II, 1, 5, 7.
- Potidæa. Quot talentorum in ejus obsidionem impensum sit, *Ephor.* 119.
- Praxithea, Thespii f., Nephi ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
- Praxithea, Phrasmi f., Erechthei conjux, III, 13, 1, 2.
- Praylus, Trojanus, Timonis discipulus, animi constantia insignis, *Phyl.* 61.
- Priamus, Laomedontis ex Strymo [*Hell.* 37] al. Placia f., [antea Podarces dictus, unde nomen posterius accepit?] Trojæ R.; ejus ex Arisbe, quam deinde Hyrtaco dat, et Hecuba liberi, *Pher.* 99; Paridem f. exponit, III, 12, 5 sqq.
- Priene, urbs, *Ephor.* 91.
- Prienienses appellantur Cadmil, *Hell.* 95.
- Procles, Aristodemi ex Argia f.; cum Eurysthene fratre Spartam sorte obtinet, II, 8, 3; *Ephor.* 16; reipublicæ Lacedæm. auctores, *Hell.* 91; pater Eurypontis, *Ephor.* 19.
- Procne, Pandionis e Zeuxippe f., Terei uxor, III, 14, 8, 2; ob mariti peritiam, Ilyn filium cibum ei apponit, III, 14, 8, 5; in avem mutatur, *ibid.* § 7.
- Προξώνα quid sit, *Demo.* 22.
- Procris, Erechthei e Praxithea f., [*Hell.* 83; *Phanod.* 3] Cephalī conjux, ob adulterium cum Pteleonte ad Minoem fugit; cum eo conauescit; in Atticam redit; cum marito reconciliata ab eo imprudente necatur, III, 15, 1, 2 sqq.; *Pher.* 77; canem Athenas secum ducit insigne, II, 4, 7, 2; *Ister* 18.
- Procris, Thespii f. natu maxima; ejus ex Hercule progenies, II, 7, 8, 1.

- Prodigium quod Ol. 118,3 in arce Athenarum contigit, *Philoch.* 146.
- Hecatoncheus*, sacra, *Clitod.* 23.
- Proctides, Thebarum portæ, III, 6, 6, 6.
- Proctides, Præti filius, insanientes, a Melampode sanantur, II, 2, 2, 7.
- Proetus, Abantis f. [Thersandri f., *Pher.* 79]; ab Acrisio Argia pulsus, in Lyciam venit ad Iobatem al. ad Amphianactem; ducit Anteam al. Sthenecream; in Argolidem redux, Thyraethem tenet; ejus filiae insaniant [*Acus.* 19]; Melampodi et Bianti filias cum parte regni dat; Bellerophonem purgat [*Pher.* 24], uxoris fraude ductus, ad Iobatem mittit, necem ei paraturus; Danaen dicitur corruptas, II, 2, 1 sqq.; pater Mæreæ, *Pher.* 79.
- Promachus, Aëolis f., a Pella necatur, I, 9, 27, 2.
- Promachus, Parthenopæi f., unus Epigonorum, I, 9, 13, 2; III, 7, 2, 6.
- Prometheus, Iapeti f., I, 2, 3; Deucalionis ex Hesione, *Acus.* 7; Jovis caput aperit, I, 3, 6; hominibus ignem dat; Caucasos affigitur, I, 7, 1; ab Hercule liberatur, II, 5, 11, 12; *Pher.* 33; Deucalioni arcam struere suadet, I, 7, 2, 2; pro Chirone sit immortalis, II, 5, 4, 6; Jovi Thetidis nuptias dissuadet, III, 13, 5, 3; duodecim diis aras exstruit, *Hell.* 15; pater Ius vel Isidis, *Ister* 40; Prometheus signum in Academia, *Ap. fr.* 32.
- Promethea, festum Atticum, *Ister* 3.
- Pronax, Talai f., Lycurgi et Amphithæe pater, I, 9, 13.
- Pronoe, Phorbi f., Etoli conjux, I, 7, 7.
- Pronous, Phægi f., Alcmaeonem necat; ab hujus filiis trucidatur, III, 7, 6, 2.
- Hecopoulus*, *Clitod.* 25.
- Propylea quando edificata, *Philoch.* 98.
- Prosepelia nympha, ex Arcade mater Elati et Aphidantis, *Chæron* 13.
- Proserpina, Jovis f., I, 3, 2, 4; a Plutone, I, 5, 1, 1; ab Edoneo Molossorum rege rapitur, *Philoch.* 46; ex Attica, *Phanod.* 20; aliquot menses apud Plutonem, reliquam anni partem apud superos moratur, I, 5, 3; vide Ceres. Alcestin in vitam remittit, I, 9, 15, 2; Adonidem nutrit; de eo cum Venere contentio, III, 14, 4, 5; Proserpina ver appellatur a populis qui ad occasum solis habitant, *Theop.* 293.
- Protagoras in Siciliam navigans cum nave demersus, *Phil.* 168; ejus ætas, *Ap. fr.* 86.
- Protesilaus, Iphicli f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
- Proteus, pater Cabiræ, *Pher.* 6.
- Proteus (Toronensis) Neptuni f., ejus progenies, II, 5, 9, 14.
- Proteus, Egypti R., Bacchum benigne excipit, III, 5, 1, 2.
- Proteus, Egypti ex Argyphia f., Gorgophones sponsus, II, 1, 6, 2.
- Prothous, Agrii f., I, 8, 6, 1.
- Prothous, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Proto, Nereis, I, 2, 7.
- Protophonia, Erechthei f., pro patria immolata; ubi? *Phanod.* 3.
- Protophonia, Calydonis f., Oxyli e Marte mater, I, 7, 7, 2.
- Protophonia, Deucalionis f., *Pher.* 51 a; [Æthilii e Jove mater, I, 7, 2, 7.
- Protomedusa, I, 2, 7.
- Psamathe, Nereis, I, 2, 7; Eaci congressum evitare conata; ex eo Phocum parit, III, 12, 6, 9.
- Psammethice insula ante Delum sita, *Phanod.* 26.
- Psassi, gens Taurica, *Ap. fr.* 120.
- Psophidii, Alcmaeonis filios persequentes, ab Argivis et Tegeatis fugantur, III, 7, 6, 3.
- Psophis, ab apro Erymanthio vastatur, II, 5, 4, 1; *Hec.* 344; Phægo paret, III, 7, 5, 3.
- Psylicus sinus, in sinu Libyco, *Hec.* 303.
- Pteleon, cum Procrice, Cephalî uxore, rem habet, III, 15, 1, 4.
- Pterelaus, Taphi f., a Neptuno immortalitate donatur; ejus progenies; filii armenta Electryonis abigunt; ejus filios occidunt; ipsi pereunt præter Everem; coma aurea, qua immortalis erat, Cominæthus fraude recisa, perit, II, 4, 5, 5 sqq.
- Ptimyris ab Egyptiis vocatur Delta insula, *Ephor.* 109.
- Ptolemæi secundi indoles, *Phyl.* 40 a.
- Ptous, Athamantis e Themistone f., I, 9, 2, 3.
- Puerorum amores a Thamyri cepti, I, 3, 3, 1.
- Purpuris voracior, proverb., *Ap. fr.* 182.
- Putei Agamemnonii, *Clitod.* 9.
- Pydna urbs Atheniensibus Philippo promissa, *Theop.* 139.
- Pygela, urbs Ionie, unde nomen acceperit, *Theop.* 62.
- Pygmæi, populus in extrema Egypto, contra grues belligerant, *Hec.* 266.
- Pygmalion, rex Tyrriorum, cujus soror Thioeso, *Tim.* 23; Carpasiam in Cypro condit, *Hell.* 147; pater Metliarmes, III, 14, 3, 4.
- Pylæ, ubi Amphictyonum congressus, *Theop.* 186.
- Pylades, ex Electra pater Medontis et Strophil, *Hell.* 43.
- Pylæon, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
- Pylarge, Danae e Pieria f., Idmonia sponsa, II, 1, 5, 8.
- Pylas, Megaræ R., Pandionis filiam dat, et, Blante occiso, regnum in Peloponnesum abiens, Pylum condit, III, 15, 5, 3.
- Pylene, urbs Etolie, *Hell.* 111.
- Pylo, Theopi f., Hippotæ ex Hercule mater, II, 7, 8, 3.
- Pylus, Martis f., I, 7, 7, 3.
- Pylus, a Neleo conditur, I, 9, 9, 1; *Hell.* 64; *Pher.* 56; ab Hercule capitur, I, 9, 9, 2; II, 7, 3, 1; habet armenta Apollinis, a Mercurio abacta, III, 10, 2, 2; alia Pylus a Pyla conditur. Vide Pylas.
- Pyraechma, Etolus; ejus singulare certamen cum Degmeno, Epeo, *Ephor.* 15.
- Pyramus, Cilicis fl., III, 1, 1, 8.
- Pyrene, Cyni e Marte mater, II, 5, 11, 3.
- Pyrippe, Theopi f., Patrocli ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
- Pyrrha, Epimethei e Pandora f., Deucalionis uxor, *Acus.* 7; I, 7, 2, 1; mater Hellenis, *Hell.* 10; Protophonia, *Pher.* 51 a.
- Pyrrho, Eleus, Plistarchi filius, *Ap. fr.* 94.
- Pyrrhus, Achillis f., a quo genus duxit Olympias, mater Alexandri, *Theop.* 282.
- Pyrrhus a Cleonymo persuasus contra Spartam proficiatur; copiarum numerus, *Phyl.* 48; ejus aquila, *ibid.* 49.
- Pyrrhus, canis Gelonis, *Phyl.* 44.
- Pythagoras, Mnesarchi f., Tuscus fuit, *Theop.* 67; quo tenderit ejus philosophia, *ibid.* 68; ejus filia summo-pere a Crotoniatis honorata, *Tim.* 78; Apollinis aram, quæ Deli est, velut inviolatam adorat, *ibid.* 79; quomodo puellas et feminas appellaverit, *ibid.* 83; Pythagoræ opinio quedam, *Ap. fr.* 2.
- Pythæe in Demosthenem dicerium, *Phyl.* 65.
- Pythia, III, 15, 6, 3; Herculi respondere non vult, tripode spoliatur, illi nomen Alcideæ dat, II, 6, 2, 6.
- Pythica pompa: quam via ab Atheniensibus Delphos mitti soleat, *Ephor.* 70.
- Pythionice, Harpali pellex, post mortem monumentis magnifice honorata, *Theop.* 277.
- Pythium in CEnoe, *Philoch.* 158.
- Python, draco, Delphici oraculi custos, ab Apolline necatur, I, 4, 1, 3.
- Pytho, cognomento Draco, homo intolerabilis, ab Apolline interfectus, *Ephor.* 70; Pythonis tabernaculum a Delphis incensum, *ibid.*

Pythodorus archon, *Philoch.* 97.

Q.

« Quarta die mensis natus es. » Proverb., *Philoch.* 176.
Quercus Matri deorum sacra, *Ap. fr.* 4.
Quinquentium Persei temporibus nondum institutum,
Pher. 26.
« Quondam fuere strenui Milesii. » Proverb., *Demo* 10.

R.

« Res amicorum communes »; quo tempore hoc proverbium et apud quos invaluerit, *Tim.* 77.
Rhadamanthus, Jovis ex Europa f., III, 1, 1, 5; leges fert Cretensibus, III, 1, 2, 5; harum specimen, II, 4, 9, 2; a Minoe fratre pulsus, in Ætiam fugit, Alcmenam ducit viduam (*Pher.* 39); in Ocalia habitat; cum Minoe iudex apud inferos, III, 1, 2, 5 sqq.; II, 4, 11, 8.
Rhodius, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
Rhapsodi unde nominati, *Philoch.* 206.
Rhea s. Magna Mater s. Cybele, Titania, Cœli f., I, 1, 3; Crono nubit, I, 1, 5; liberos a marito devorari videns, Jovem celat, I, 1, 6; sedes ejus in Cybelis; Bacchum sanat, mysteria docet, III, 5, 1, 3; Oënonen docet artem vaticinandi, III, 12, 6, 2.
Rhegium, colonia Chalcidensium, *Ant.* 10; a Delphis profecta, *Tim.* 64.
Rhesus, Strymonis e Calliope f., a Diomede necatur, I, 3, 4.
Rhexenor, Chalciope pater, III, 15, 6, 2; *Phanod.* 3 a Rhipæi montes, *Hell.* 96.
Rhios, urbs Messeniæ, *Ephor.* 20.
Rhodanus fluvius duo ostia habet, *Tim.* 38.
Rhode, Mopsi filia, *Theop.* 111.
Rhode, Danaï f., Hippolyti sponsa, II, 1, 5, 4
Rhode, Neptuni ex Amphitrite f., Solis uxor, I, 4, 6; *Hell.* 107.
Rhodia in Lycia, a qua nomen acceperit, *Theop.* 111.
Rhodia, Danaï f., Chalcodotis sponsa, II, 1, 5, 4.
Rhodii, in sacris Herculis ipsum exsecrantur, quamobrem? II, 5, 11, 10.
Rhoecus, Cnidius, a Nympha excæcatus, *Charon* 12.
Rhoecus, Centaurus; ab Atalante sternitur, III, 9, 2, 3.
Rhyms, fluvius Asiæ per Mygdonium campum fluens, *Hec.* 202.
Rhyndacus, fluvius Asiæ, *Hec.* 202.
Rhytia ex Apolline mater Corybantum, *Pher.* 6.
Roma, Trojana, nomen dedit urbi ab Ænea conditæ, *Hell.* 53.
Roma, urbs antiqua quædam, ante bellum Trojan. condita, *Ant.* 7.
Roma eodem tempore condita quo Carthago, *Tim.* 21; ab Ænea, *Hell.* 53; a Callis capta, *Theop.* 144.
Romani equum ante urbem jaculis conficiunt in Trojæ captæ memoriam, *Tim.* 152.
Romphæa, telum barbaricum, *Phyl.* 58.
Rubetæ duo jecora habent, *Tim.* 156.

S.

Sacæ, gens Scythica, *Hell.* 171; *Ephor.* 78.
Sacræ bella duo, *Philoch.* 88.
Sadyattes, Alyattes filius, rex Lydorum, ipsius sorori (Lydm) vim intulit atque uxorem habet; ex ea filium suscepit Alyatten; deinde alias duas uxores duxit, ex quibus Attakes et Adramys nascuntur, *Xanth.* 19, p. 40. (*Idem Sadyattes p. 42 ap. Anonym. nominatur Alyattes.*)

Sadyattes, ditissimus Lydorum ἱπάρχος, a quo Cræsus argentum mutuo sumere voluit, *Xanth.* 19, p. 40.
Saitæ Atheniensium patres, *Theop.* 172; ab Atheniensibus orti, *Phanod.* 7.
Salamis, Asopi f., Cychrei e Neptuno mater, III, 12, 7, 1.
Salamis, post Cychreum Telamoni paret, III, 12, 7, 1.
Salamis, pugna ad Salaminem, *Ephor.* 112.
Salix, arbor, *Hec.* 173.
Salmoneus, Eoli f., I, 7, 3, 4; *Hell.* 10; ejus uxor Alcide; Thessaliam incolit, post Elidem adit; cum civibus ob impietatem e medio tollitur, I, 9, 7; pater Tyrus, *Hell.* 10; *Pher.* 59; Epeorum et Pisæorum rex, ex Elea Etolum ejicit, *Ephor.* 15.
Salmus, urbs Ætiae, *Hell.* 13, 27.
Salmydessus, Thraciæ urbs, Phinei sedes, I, 9, 21, 1.
Samiorum Ionæ migratio, *Ap. fr.* 180.
Samus olim a Lelegibus occupata, *Pher.* 111; ei Ancæus præfuit, *ibid.*; a Pericle obsessa, *Ephor.* 117.
Samus, Nili insula, *Hec.* 286.
Samus, Same, i. q. Cephalenia, *Ap. fr.* 167.
Samothrace, Dardani prima sedes, III, 12, 1, 3; sedes Corybantum, *Pher.* 6; Idæorum Dactylorum, *Ephor.* 65; unde dicta? *Ap. fr.* 180.
Samothracæ festo quodam Harmoniam quæerunt, *Ephor.* 12.
Sanapæ apud Thraces vocantur ebrii, *Hec.* 352.
Sandacus, Astynoi f., e Syria veniens, Celendrin in Cilicia condit; e Pharnace pater Cinyræ, III, 14, 3, 3.
Sandrocyttus, Indorum rex, munera misit Seleuco Nicatori, *Phyl.* 37.
Sangarius, flumen Phrygiæ, ad quod Cereris Montanæ sacrum, *Xanth.* 7.
Sangarius fl., Hecubæ pater e Metope, III, 12, 5, 3.
Sao, Nereis, I, 2, 7.
Sarapis, nomen Apidis, inter deos recepti, II, 1, 1, 6.
Sarapis unde dictus, *Phyl.* 80.
Sardanapalus, rex Persarum, uno die Tarsum condit et Anchialen, *Hell.* 158; *Ap. fr.* 69.
Sardes a Ionibus captæ, *Charon* 2.
Sardinia ins. a Thespiadis culta, II, 7, 6, 2; ejus incolæ Saturno sacrificant parentes, *Tim.* 28.
Sardiniorum mos barbarus, *Demo* 11, 12.
Sardonium mare, I, 9, 24, 5.
Sardonius risus unde dictus, *Tim.* 28, 29.
Sariusa, Polyphidis uxor, *Pher.* 91.
Sarpedon, Neptuni f., Poltyis frater, in litore Æniæ ab Hercule confoditur, II, 5, 9, 13.
Sarpedon, Jovis ex Europa, al. Laodamia f., ob amorem Miletī a Minoe fratre in Lyciam fugit, ubi rex fit; longævus, II, 5, 9, 13 sq., Miletum condit, *Ephor.* 32.
Sarpedonia petra in Thracia, *Pher.* 104.
Satræ, gens Thraciæ, *Hec.* 128.
Satrocentæ, gens Thraciæ, *Hec.* 129.
Saturno parentes immolantur ab incolis Sardinia, *Tim.* 28; pueri a Curetibus, *Ister* 47; Saturnus in Sicilia sepultus jacet, *Philoch.* 184; iis qui ad solis occasum habitant, appellatur hiems, *Theop.* 293.
Satyrium, *Ant.* 14.
Satyri, Bacchi comites, a Lycurgo vincti liberantur, III, 5, 1, 5.
Satyrus, ab Argo cæditur, II, 1, 2, 4; cum Amymone congregi conatus, a Neptuno pellitur, II, 1, 4, 10.
Satyrus Dionysii junioris assentator, *Tim.* 127.
Satyrus, Timoleontis amicus, *Theop.* 215.
Sauromatæ, populus Scythicus; eorum instituta, *Ephor.* 76, 78.
Sauromatides, eandem quæ Amazones, *Ephor.* 103.
Scalaba, regio Eretrensium, *Theop.* 162.

Scam, Danae f., Dalphronis sponsa, II, 1, 5, 3.
 Scæi, gens inter Troadem et Thraciam, *Hec.* 133.
 Scæus, Hippocoontis f., ab Hercule trucidatur, III, 10, 5, 1.
 Scamander, pater Teucri ex Idaea, III, 12, 14; Callirhoes, III, 12, 2, 2; Strymus, III, 12, 3, 11.
 Scamander ab Ida defluens, *Hell.* 132; cum Achilles tranat, *ibid.*
 Scamandrius, dux Phrygum, *Xanth.* 5.
 Scopis, urbs Troadis, *Ephor.* 122.
 Scoptrum cyaneum Tiresiae, *Pher.* 50.
 Schedius, Epistrophii f., Helenæ proculus, III, 10, 8, 2.
 Scheria, antiquum nomen Corcyrae, *Hell.* 45; *Tim.* 64.
 Schœneus, Athamantis f., I, 9, 2, 5.
 Schœneus, Atalantes pater nonnullis dicitur, I, 8, 2, 4; I, 9, 16, 8; III, 9, 2, 8.
 Sciapodes, gens Æthiopica, *Hec.* 265.
 Scipia unde dicta? *Theop.* 254.
 Sciraphidas monetam auream vel argenteam in Spartam urbem non recipi voluit, *Theop.* 10.
 Scironides petrae, II, 8, 1, 4.
 Scirus, Theseo misit Nausithoum et Phæacem, *Philoch.* 41.
 Scithæ, urbs Thraciae, *Theop.* 311.
 Scius, regio ignota Eubœe insular, *Hec.* 106.
 Scorpio a Diana Orioni missa, *Pher.* 4.
 Scotassa lacu suo insignis, *Theop.* 84.
 Scutorum Lacedæmoniorum et Messeniorum signa, *Theop.* 325.
 Scybrus, regio Macedonica, *Theop.* 312.
 Scylace, urbs Asiae, *Hec.* 205.
 Scylethrus, sinus Italiae, *Ant.* 4, 6.
 Scylla, Nisi f., patrem Minot prodiit, ab hoc punitur, III, 15, 8, 2.
 Scylla, Phorcynis et Hecatae f., *Acus.* 5.
 Scyllarum promontorium, *Hec.* 42.
 Scyphra, oppidum Clazomeniorum, *Ephor.* 35.
 Scyphus Solis et Herculis, II, 5, 10, 5; *Pher.* 33.
 Scyrius, Egei pater, III, 15, 5, 5.
 Scythæ, quam terræ partem teneant, *Ephor.* 38; *cf.* 78; asinos sacrificant, *Ap. fr.* 13; eorum mores, *Ephor.* 78; *Phyl.* 69; a Milesiis vincuntur, *Ephor.* 92.
 Scythia, II, 1, 3, 6.
 Seis. *Vide Neis.*
 Σεῖς Solonis, *Androt.* 40; *Philoch.* 37.
 Seleucus Nicator; ei munera misit Sandrocyttus, rex Indorum, *Phyl.* 37.
 Seleuci Callinici amasia Mysta, *Phyl.* 29.
 Seleucia, poculi genus, *Ap. fr.* 247.
 Sellasia, urbs Laconica, *Theop.* 13; pugna ad Sellasiam, *Phyl.* 56.
 Selleis, flumen in Elide, *Ap. fr.* 170.
 Semachidae, Epacriae in Attica demus, *Philoch.* 78.
 Semele, Cadmi ex Harmonia f., III, 4, 2, 4; cum Jove congressa, Junonis fraude perit, III, 4, 3; a Baccho ex inferis petita, Thyones nomine in cœlum migrat, III, 5, 3, 3; ejus nuptias Actæon ambit, *Acus.* 21; Hyes vocatur, *Pher.* 46.
 Senatores Atheniensium inde a quo anno secundum literarum ordinem sententiam dixerint, *Philoch.* 119.
 Senus, urbs Egypti, *Hec.* 272.
 Septem duces adversus Thebas. *Vide Thebæ.*
 Septem sapientes Sophistas nominat *Ephor.* 101; *Androt.* 39.
 Septimus dies, faustus Græcis, *Ephor.* 9 a.
 Sophoclis vita, *Ister.* 51.
 Seriphus, ins., II, 4, 1, 3 ejus incolæ a Perseo in lapides transformati, *Pher.* 26

Sermylla, urbs Thraciae, *Hec.* 121.
 Servi emptitii antiquitus Græcis non famulabantur, *Tim.* 67.
 Servi Lacedæmoniorum, Thessalorum, Chlorum, *Theop.* 134.
 Servorum urbs, in Libya, *Ephor.* 96.
 Servius, rex Romanorum, primus signavit aes, *Tim.* 22.
 Sesarethus, urbs Taulantiorum, *Hec.* 68.
 Sesostrius rex, *Theop.* 52.
 Sestus urbs, in Propontide, *Theop.* 6; *Ephor.* 86.
 Seuthes, Thracum rex, *Theop.* 8.
 Sicane, urbs Iberiae, *Hec.* 15.
 Sicani, indigenæ, *Tim.* 2; a Sicano fluvio nomen habent; ex Iberia in Siciliam translati, *Philoch.* 3.
 Sicania, regio finitima Agrigentinis, *Ap. fr.* 140.
 Sicania antiquum nomen Siciliæ, *Hell.* 61.
 Sicanus, fluvius Iberiae, *Philoch.* 3.
 Σικανός(?), *Ister.* 63.
 Sicilia ins., ejus ortus I, 6, 2, 3; Eryci paret, II, 5, 10, 10, prius Sicania vocata, *Hell.* 51; Trinacria unde dicta, *Tim.* 1; Sicilla a Siculo Ausonum rege nominata, *Hell.* 53; primum ex Italia venerunt Elymi, deinde Ausones, *ibid.*; ab Iberibus olim habitata, *Ephor.* 51; quinque diebus circumnavigatur, *Ephor.* 50.
 Sículi ab Oenotris et Opicia ex Italia pulsi transierunt in Siciliam, *Ant.* 1; quo tempore? *Philoch.* 2; Sículi et Morgetes et Itali iidem sunt, qui erant Oenotri, *Ant.* 3; Sículi domi Nymphis sacra facere solent, *Tim.* 127.
 Siculo Roma profugus a Morgete Oenotrorum rege hospitio exceptus, *Ant.* 3, 7; Siculo, Itali filius, dux Ligurum; ab eo appellati sunt Sículi, *Philoch.* 2.
 Sicyon, Epopeo caeso, a Lyco occupatur, III, 5, 5, 7; a Phalce occupatur, *Ephor.* 16.
 Sicyoniorum reges, *Ap. fr.* 71.
 Side, Orionis uxor, a Junone, quacum certamen inerat, in Hadem pellitur, I, 4, 3, 2.
 Side, filia Tauri, uxor Cimoli, *Hec.* 250.
 Side, urbs Pamphyliæ, *Hec.* 250.
 Sidele, urbs Ioniæ, *Hec.* 218.
 Sidene, urbs Lyciæ, *Xanth.* 24.
 Sidero, Tyrus noverca a Pelio trucidatur, I, 9, 8, 3.
 Sidon, urbs Phœniciae, *Hell.* 8; *Hec.* 256.
 Sidus, vicus agri Corinthii, *Ap. fr.* 163.
 Sidussa, urbs Ioniæ, *Hec.* 217.
 Sigeum, I, 9, 1, 5.
 Sige, urbs Troadis, *Hec.* 208.
 Sileni cum Mida colloquium, *Theop.* 76.
 Simois, Asyoche pater et Hieromnemes, III, 12, 2, 1.
 Simonides, poeta, Theronem et Polyzelum inter se reconciliavit, *Tim.* 90.
 Simulacra lignea, *Theop.* 181.
 Sindia, urbs Lyciæ, *Hec.* 240.
 Sindi, populus ad Bosporum Cimmericum, *Hell.* 92.
 Sindonaei, populus Thraciae, *Hec.* 117.
 Sinis, Polypemonis e Sylea f. Pityocampes dictus, isthmum Corinthium infestum reddit; ab Theseo trucidatur, III, 16, 2, 1; Sinidis filia a Theseo abducta, *Ister.* 14; *Pher.* 109.
 Sinope urbs, unde nomen sortita sit, *Hec.* 352.
 Sinties, Thracæ in Lemno insula, *Hell.* 112 et 113; unde nominati, *Philoch.* 6.
 Sipylus, urbs, Tantalii sedes, III, 5, 6, 6; *Hell.* 44.
 Sipylus, Amphionis e Niobe f. telis Apollinis confoditur, III, 5, 6, 1 sq.
 Sirenes, Acheloi e Melpomene filiae, I, 3, 4; e Sterope, I, 7, 10, 2; eas Argonautæ prætervehuntur, I, 9, 25, 1.
 Siris, urbs, unde nomen habeat, *Tim.* 62.

- Siris, fluvius Libyæ, *Hec.* 316.
 Siritæ in luxuriam mollioremque prolapsi, *Tim.* 62.
 Siritis; ob eam Tarentini cum Thuriis belligerant, *Ant.* 12.
 Sirrha, urbs Thraciæ, *Theop.* 138.
 Sisyphus, Æoli f., I, 7, 3, 4; Ephoram condit, ducit Mærope[m] [*Hell.* 56]; ex ea progenies; supplicium apud inferos, I, 9, 3; Isthmiorum conditor, III, 4, 3, 8; Jovem, Antigonæ raptorem, Asopo palam facit, III, 12, 6, 6; *Pher.* 78.
 Sisyphus, Pharsali tyrannus, *Theop.* 20.
 Sitace, urbs Persica, *Hec.* 184.
 Sitophagi, populus Libyæ, *Hec.* 305.
 Sixus, urbs Mastienorum, *Hec.* 9.
 Smila, urbs Thraciæ, *Hec.* 118.
 Smindyrides, Sybarita Agaristæ, Clisthenis filiz nuptias ambit, *Tim.* 58.
 Smyrna. *Vide* Myrrha.
 Socleus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Socratis ætas, *Ap. fr.* 82; lapides cædendi artem a patre edoctus, *Tim.* 100.
 Solii in Cyprio, *Ephor.* 134.
 Soli, urbs Cypri, *Ephor.* 94.
 Soli, urbs Ciliciæ, *Hec.* 253; *Ephor.* 94.
 Sol, Hyperionis f., I, 2, 2, 3; Rhoden ducit, I, 4, 6; ejus armenta in Erythia ins., I, 6, 1, 4; pater Æetæ e Perseide, I, 9, 1, 6; Pasiphaes, III, 1, 2, 6; Augeræ, I, 9, 16, 8; ejus armenta in Trinacia, I, 9, 25, 3; currum draconibus junctum Medæ dat, I, 9, 28, 3; Herculem cymbio instruit ad trajiciendum Oceanum, II, 5, 10, 5; *Pher.* 33; recipit illud, II, 5, 10, 8; Soli sacra est prima cujusque mensis dies, *Philoch.* 181; Soli quomodo sacra faciant, *Phyl.* 24; ejus filii ex Antiopa, *Theop.* 340; e Rhode, *Hell.* 107.
 Soloas, in Sicilia ab Hercule interfectus, *Hec.* 48.
 Solon a Croeso in rogo invocatus, *Xanth.* 19; p. 41.
 Solus, urbs Siciliæ, *Hec.* 48.
 Solymi, a Bellerophonite vincuntur, II, 3, 2, 2.
 Sophron, Ephesi præfectus, a Danae amasia a nece servatur, *Phyl.* 23.
 Spalethra vel Spalathra, urbs Thessaliæ, *Hell.* 36.
 Sparta. *Vide* Lacedæmon.
 Sparte, Eurotæ f. Lacedæmonis uxor; ejus progenies, III, 10, 3, 2.
 Sparti, e dentibus draconis a Cadmo satis nascuntur; se cadunt, quinque exceptis, III, 4, 1, 4; eorum numerus, *Hell.* 2; *Pher.* 44; homines ex diversis locis commixti, qui Cadmum secuti erant, *Androt.* 28 et 29.
 Sparton, Phoronei f., *Acus.* 16.
 Spartus, canis Actæonis, III, 4, 4, 6.
 Spercheus fl. Menesthi pater perhibetur, III, 13, 4; ex Polydora, Danaï f., pater Dryopis, *Pher.* 23.
 Spercheus, fluvius Thessaliæ, ad quem Paris ab Achille vincitur, *Ister* 12.
 Spettus, urbs Atticæ, *Philoch.* 11.
 Sphinx, Typhonis et Echidnæ proles, Thebas depopulatur; Hæmonem necat, OEdipodis arte tollitur, III, 5, 8, 2 sq.; *Philoch.* 174.
 Spio, Nereis, I, 2, 7.
 Spragithides Nymphæ, *Clitod.* 14.
 Stamene, urbs Chalybum, *Hec.* 196.
 Staphylus, Bacchi f., Argonauta, I, 9, 16, 6.
 Statira, uxor Darī Codomanni, *Phyl.* 35.
 Stenyclarus, sola ex Messeniæ urbibus Dorienalium jure fruebatur, *Ephor.* 20.
 Stephanephorī Athenis heroum, *Hell.* 4.
 Stephanis, urbs Mariandynorum, *Hec.* 201.
 Sternops, Melanis f., a Tydeo necatur, I, 8, 5, 3.
 Sterope, Acasti f., III, 13, 3, 3.
 Sterope, Atlantis e Pleione f., Pleias, OEnomai conjux, III, 10, 1, 1.
 Sterope, Cephei f., cinnnum Medusæ ab Hercule accipit ad deterrendos hostes, II, 7, 3, 4.
 Sterope, Pleuronis f., I, 7, 7, 1.
 Sterope, Porthaonis f., Sirenum ex Acheloo mater, I, 7, 10, 2.
 Steropes, Cyclops, I, 1, 2; ejus filios occidit Apollo, *Pher.* 76.
 Steisichori poetæ parentes, *Philoch.* 205.
 Sthenebœa, Iobatæ s. Amphianactis f., II, 2, 1, 3; Aphidantis filia, Præti conjux, III, 9, 1, 2; II, 2, 2, 1; Bellerophontem, frustra amatum, coram viro calumniatur, II, 3, 1, 2.
 Sthenele, Acasti f., Patrocli e Menœtio mater, III, 13, 8, 5.
 Sthenele, Danaï e Memphide f., Stheneli sponsa, II, 1, 5, 6.
 Sthenelus, Egypti e Tyria f., sponsus Stheneles, II, 1, 5, 6.
 Sthenelus Astymedusæ, OEdipi uxoris, pater, *Pher.* 48.
 Sthenelus, Capanei f., inter Epigonos, III, 7, 2, 5; Helenæ proculus, III, 10, 8, 1.
 Sthenelus, Androgei f., ab Hercule e Paro abducitur, II, 5, 9, 5.
 Sthenelus, Melanis f., a Tydeo interficitur, I, 8, 5, 3.
 Sthenelus, Persei f., II, 4, 5, 2; ejus e Nicippe liberi, II, 4, 5, 8; Argis pellic Amphitryonem; Tirynthem et Mycenæ tenet, Mideam dat Atreo et Thyesti, II, 4, 6, 5.
 Stheuo, Gorgonum una immortalis, II, 4, 2, 9.
 Stilbides vates, qui Niciam in Siciliam secutus est, *Philoch.* 112, 113.
 Stora, urbs Libyæ, *Hec.* 322.
 Στοργίδες, genus olearum, *Philoch.* 62.
 Σπαρτιάς ἐν τοῖς ἐκωνόμασι, quid sit, *Philoch.* 101.
 Straticus, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
 Stratobates, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
 Stratonis, Sidoniorum regis vita et mores, *Theop.* 126.
 Stratonis Peripatetici ætas, *Ap. fr.* 97.
 Stratonice, Pleuronis f., I, 7, 7, 1.
 Stratonice, Thespiū f., Atroni ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
 Stratonicus in facie dictis imitator Simonidis, *Ephor.* 158.
 Strepsa, civitas Thraciæ, *Hell.* 162.
 Stroe, urbs Libyæ, *Hec.* 323.
 Strogola, urbs Lydiæ, *Xanth.* 18.
 Strongyle, una ex ins. Æolicis, *Ant.* 2.
 Strophades, ins., I, 9, 21, 8.
 Strophius, Pyladæ ex Electra f., *Hell.* 43.
 Stryme insula, Thasiorum emporium, *Philoch.* 128; urbs Thraciæ, *Androt.* 26.
 Strymo, Scamandri f., Laomedontis uxor, III, 12, 3, 11; Priami mater, *Hell.* 137.
 Strymon, fl. Thraciæ, III, 5, 1, 4; pater Rhesi ex Euterpe, I, 3, 4; Evadne e Neera, II, 1, 2, 1; ab Hercule vadosus redditur, II, 5, 10, 13.
 Stygne, Danaï e Polyxo f., Polycloris sponsa, II, 1, 5, 7.
 Stymphalis, Arcadiæ palus, II, 5, 6, 1.
 Stymphalides, aves, ab Hercule sagittis conficiuntur, II, 5, 6; *Hell.* 61; *Pher.* 32.
 Stymphalus, Elati e Laodice f., III, 9, 1, 2; Parthenopes pater, II, 7, 8, 11; R. Arcadiæ, a Pelope necatur, III, 12, 6, 10.
 Stymphalus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Stymphalus, urbs Arcadiæ, II, 5, 6, 1.
 Styx, Oceani f., I, 2, 2, 1; frater Dairæ, *Pher.* 11; ejus progenies e Pallante, I, 2, 4; e Jove, I, 3, 1, 4. per Stygem juratur I, 2, 5, cf. *Ap. fr.* 10.
 Syagrus, prætor, *Phyl.* 5.
 Syalis, urbs Mastienorum, *Hec.* 7.
 Sybaris fluvius, *Philoch.* 207.
 Sybaris urbs, ejus situs, *Tim.* 60.
 Sybaritæ Crutoniates legatos occidunt. Somnium Sybarita-

rum perniciem et interitum eorum portendens, *Phyl.* 45;
eorum odium in Tarentinos, *Ant.* 13; donaria in templo
Delphico, *Theop.* 182; luxuria, *Tim.* 58—61; *Phyl.* 45.
Sycophantæ unde nomen sortiti sint, *Ister* 35.
Sysis, urbs Egypti, *Hec.* 274.
Sylea, Corinthi f., Sinidis e Polypemone mater, III, 16, 2, 1.
Syleus, in Aulide, cum Xenodice f. ab Hercule necatur,
II, 6, 3, 3.
Symætha, urbs Thessaliæ, *Theop.* 154.
Symbola, omnia ex sono sumta, *Philoch.* 198, 199.
Συμποσία Atheniensium, *Philoch.* 126; *Clit.* 8.
Symplegades, I, 9, 22.
Συνέδρις, Callistrato auctore nominati sunt πόποι, *Theop.*
97.
Syopi, populus Liburnia vicinus, *Hec.* 64.
Syracuse, urbs Siciliæ, *Hec.* 45.
Syracusanorum leges sumtuariæ, *Phyl.* 45.
« Syracusanorum decimam. » Prov. locut. *Demo* 14.
Syria, II, 1, 3, 8; III, 5, 1, 1; sedes Tithoni, Phaethontis,
Astynoi, Sandaci; Cinyre paret, III, 14, 3, 3.
Syraus, ubi Padaliri posteri, *Theop.* 111.

T.

Tabis, urbs Arabiæ, *Hec.* 264.
Tachus Agesilao munera mittit, *Theop.* 23; Egyptiis defi-
cientibus, apud Persas salutem petit, *Theop.* 120.
Tænarus, urbs, arx et portus a Tænaro nomen habet,
Pher. 88; ab Apolline Neptuno data pro Pythia, *Ephor.*
59; ibi est ostium inferorum, II, 5, 12, 3.
Tænarus, Eliati ex Erimedæ filius, *Pher.* 88.
Talaria, urbs Syracusanorum, *Theop.* 214.
Talaus, Biantis f.; ejus e Lysimache progenies, I, 9, 13;
Pher. 75; pater Hippomedontis, III, 6, 3, 2; Adrasti,
III, 6, 3, 2; III, 6, 1, 4.
Talentum Siculum, *Ap. fr.* 181; 24 drachmas continet,
Tim. 158.
Talus, Cretæ custos, ab Argonautis (a Medea, al. a Poeante)
necatur, I, 9, 26, 4.
Talus, Perdici f., a Dædalo magistro necatur, III, 15, 9,
1; *Hell.* 83.
Tamariscus, arbor, *Hec.* 173.
Tanais, fluvius, *Hec.* 187; *Ephor.* 78; quem Argonautæ
in reditu ingressi, *Tim.* 6.
Tantalus, Sipythi R. pater Niobes, III, 5, 6, 1; e Clytia
gignit Pelopem, *Pher.* 93.
Tantalus, Amphionis e Niobe f., Apollinis telis confoditur,
III, 5, 6, 1.
Tantalus, Hymenæi filius, *Xanth.* 23.
Taphi, III, 4, 6, 1.
Taphius, Neptuni f., ex Hypothoe Taphum ins. condit;
incolas Teleboas vocat; ejus progenies, II, 4, 5, 4.
Taphus, ins., II, 4, 5, 4; Pterelao occiso, cum reliquis
Echinadibus Heleo et Cephalo traditur ab Amphitryone,
II, 4, 7, 5.
Tarchia, urbs Sicula, *Philoch.* 29.
Tarentum, urbs Italiæ a Parthenis condita, *Ant.* 14;
Ephor. 53.
Tarentini ob Siritidem contra Thurios belligerantes, *Ant.* 12.
Tarentina regio, extra veterem Italiam sub Iapygiæ no-
mine ponitur ab Antiocho, *fr.* 6.
Tarentinorum mores, *Theop.* 260.
Tarsus, a Sardanapalo condita, *Hell.* 158.
Tartarus. Cf. Hades, I, 1, 2. Typhonis e Tellure pater, I,
6, 3, 1; et Echidnæ, II, 1, 2, 5.
Tartessus, Iberiæ urbs, prope quam columnas posuit
Hercules, II, 5, 10, 4; *Pher.* 33.
Taurois, urbs Celtica, *Ap. fr.* 105.

Tauromenitis Polyxenum ad Nicodemum mittunt legatum,
Tim. 135.
Ταυρονόλος Diana, *Ister* 8; *Phanod.* 10.
Tauri, scripodes, Aetæ a Vulcano dati, I, 9, 23, 4;
Pher. 71.
Taurus Cretensis, qui Europam per mare transavit Jovi,
III, 1, 1, 4; *Acus.* 20; al. qui Minos datur a Neptuno,
III, 1, 3, 2; ab Hercule ad Eurystheum ducitur, II, 5, 7.
Taurus Marathonius. Vide Marathonius.
Taurus, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
Taurus, quem Egypti rex Inacho misit, *Ephor.* 79.
Taurus, a Minos militis præfectus, *Philoch.* 39; *Demo* 3.
Ταῦρος, hordeum. *Phanod.* 24.
Tavaca, urbs Siciliæ, *Phil.* 32.
Taygete, Atlantis e Pleione f., Pleias, III, 10, 1, 1; Lace-
dæmonis e Jove mater, III, 10, 3, 1; *Hell.* 56.
Tebrus, Hippocoontis f., ab Hercule caditur, III, 10, 5, 1.
Tegea, urbs, Cephel sedes, a Sterope defenditur Medusæ
cincinno, ab Hercule dato, II, 7, 3, 4.
Tegyrius, Thracum R., Eumolpum et Iamæum hospitio
excipit, III, 15, 4, 4; huic filiam, illi regnum dat, *ibid.*
Telamon, Salaminus, Aæci ex Endeide, al. Actæi e Glaucæ
f., III, 12, 6, 8; *Pher.* 15; apri Calydonii venator, I,
8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; Hercules in expeditione
contra Trojam socius, Herculem in se iratum placat,
Heslonem premio accipit, II, 6, 4, 3, *sq.*; *Hell.* 138;
pater Alacis et Teucris, III, 10, 8, 2; Phoco fratre caso,
a patre pulsus Salaminem fugit, III, 12, 7, 1; Peri-
boam ducit, contra Trojam it, *ibid.*; ejus progenies, *ibid.*
Telamon, Etruriæ portus, unde nomen habeat, *Tim.* 6.
Telchin, insidiatur Apidi, II, 1, 1, 6; *Acus.* 11; ob id ab
Argo necatur, II, 1, 2, 6.
Teleboæ, unde dicti, II, 4, 5, 4.
Teleboas, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
Teleboæ Mycenæ venientes Electryonis filium occidunt,
Pher. 27.
Teleboas, Lycaonis f., *Hec.* 375.
Teleclus, Lacedæmoniorum rex a Messeniis interfectus,
Ephor. 53.
Telegonus, Egypti R., ducit Io, II, 1, 3, 8.
Telegonus, Protei f., ab Hercule caditur, II, 5, 9, 14.
Telemachus Theoclymenum in Ithacam transducit, *Pher.*
91; e Nausicaa pater Perseptoleos, *Hell.* 141.
Teleon, Butæ pater, I, 9, 16, 8.
Telephassa, Agenoris uxor, III, 1, 1, 3; Europam f. querit,
III, 1, 1, 7; *Pher.* 42; in Thracia habitat, III, 1, 1, 8; a
Cadmō sepelitur, III, 4, 1, 1.
Telephi ara, I, 8, 6, 3.
Telephus, Herculis ex Auge f., II, 7, 8, 12; clam partus a
patre invenitur, exponitur, servatur, II, 7, 4; parentes
ex oraculo in Mysia querit; Teuthranti succedit, III, 9,
1, 6; ex Astyoche pater Eurypyli, *Acus.* 27.
Telephus, Oropius, *Theop.* 15 a.
Teles, Herculis e Lysidice f., II, 7, 8, 3.
Telesius, Atheniensis, statuarius, *Philoch.* 186.
Telestor, pater Eurypyli, *Pher.* 90.
Telestas, Priami f., III, 12, 5, 13.
Teleutagoras, Herculis ex Euryce f., II, 7, 8, 3.
Telmissel cum Lyciis bellum gerunt, *Theop.* 111.
Telodice nympha e Phorotheo parit Apin et Niobam, *Acus.* 11.
Telus, insula Cycladum, *Androf.* 22.
Telus, Cæli uxor, I, 1, 1, 1; ejus ex hoc progenies, *ibid.*
sq.; Titans in patrem excerhat, Cronum falce in-
struit, I, 1, 4; ei finem imperii vaticinatur, I, 1, 5; ejus
e Ponto liberi, I, 2, 6; Gigantes parit e Cælo, I, 6, 1, 1;
his medicamentum querit, I, 6, 1, 6; e Tartaro Typho-
nem parit, I, 6, 3, 1; Nyctimum, Lycaonis f., a Jovis
ira tuetur, III, 8, 1, 6.

- Temenus, Aristomachi f., Cissii pater, *Theop.* 30; Heraclida, oraculum interrogat, Peloponnesum adoriri parana, II, 8, 2, 6 sq.; Hippoten pellit, II, 8, 3, 3; Argolidem sorte obtinet, II, 8, 4, 3; *Ephor.* 16; genero et filiae nimum studens, a filiis interimitur; ejus e Merope progenies, II, 8, 5, 3 sq.
- Tempe Thessalica, *Theop.* 83.
- Tenedus, una ex Sporadibus insulis, *Hec.* 139.
- Tenedus, urbs Pamphyliæ, *Ap. fr.* 142, 179.
- Tennes, filius Cycni, nomen dedit Tenedo insulæ, *Hec.* 139.
- Tenus insula, *Philoch.* 184, 185; III, 15, 2, 2.
- Teos, urbs Ioniæ, *Hec.* 216; 219; ab Athamante condita, *Pher.* 112.
- Tereus, Martis f., Thrax, Pandionis adversus Labdacum socius; ejus facinus in Procnem uxorem; Philomelam ducit; filium comedit; in avem mutatur; pater Itys, III, 14, 8, 2 sqq.
- Teres, Olyrsarum rex, *Theop.* 300.
- Teridae, Menelai pellex, III, 11, 1; mater Megapenthis, *Acus.* 28.
- Terpandri ætas, *Xanth.* 27; *Hell.* 123; primus vicit in Carneis; *Hell.* 122.
- Terpsichore, Musa, I, 3, 1, 5.
- Terpsicrate, Thespii f., Euryopis ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
- Terra Junoni mala aurea tamquam munera nuptialia offert, *Pher.* 33 a.
- Terra, mater Triptolemi, *Pher.* 12.
- Testudinis carnem aut edas aut non edas, Proverb. *Demo.* 16.
- Tetrarchia Thessalica. Cuique τετραρχία archontem præfecit Philippus, *Theop.* 234.
- Tetrapolis Attica, in ea habitaverunt Heraclidæ ab Eurystheo patria pulsi, *Pher.* 39.
- Tethys, Titanis, I, 1, 3; Oceani conjux, I, 2, 2, 1; *Acus.* 11; Asopi mater, III, 12, 6, 5.
- Teucer, Scamandri ex Idæa f., Dardano cum parte regni Batiam f. uxorem dat, III, 12, 1, 4; *Cf. Hell.* 130.
- Teucris, unde dicti? III, 12, 1, 4.
- Teucer ex Attica in Asiam migravit; princeps fuit Xypetensis demi, *Phanod.* 8.
- Teus coloniam deducit Ephesum, atque nomen dat uni ex quinque curiis Ephesinis, *Ephor.* 31.
- Teutamias, Larissæorum R., II, 4, 4, 2.
- Teutamides, Amyntoris f., *Hell.* 1.
- Teuthras (in Mysia, III, 9, 1, 6); Teuthranæ R. Augen ducit, II, 7, 4, 3; *Hec.* 345; vitiat, III, 9, 1, 4; Telephum adoptat, *ibid.* § 6; Euryganiæ pater, *Apoll.* III, 5, 8, 8.
- Thalamæ, urbs Messeniæ, *Theop.* 192.
- Thales, unus septem sapientum, *Ephor.* 101; effecit, ut Croesus eadem hora in rogum ascenderet, qua imbres fore præviderat, *Xanth.* 19, p. 42; ejus ætas, *Ap. fr.* 76.
- Thalia, Musa, I, 3, 1, 5; ejus ex Apolline f., I, 3, 4.
- Thallophori in Panathenæis, *Philoch.* 26, 27.
- Thalpius, Euryti f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
- Thamyris, Philammonis f., primus panderasta, I, 3, 3, 1; certamine musico victus a Musis, oculis et arte canendi privatur, *ibid.* § 3.
- Thapsacus, urbs Syriæ, *Theop.* 53.
- Thargelia, festum Atticum, *Ister* 33.
- Thargelion mensis barbaris infaustus, *Phyl.* 66.
- Thasiorum colonia, *Philoch.* 128.
- Thasius later et Chius in Narone inventus, *Theop.* 140.
- Thasus, urbs Thraciæ, a Thaso condita, III, 1, 1, 8.
- Thasus ins., Thracibus pulsæ, ab Hercule datur Androgei filiis, I, 5, 9, 13.
- Thasus, Neptuni al. Clitæ f.; Europam quærit (*Pher.* 42), invenire nequit, in Thracia Thasum condit, III, 1, 1, 7 sq.
- Thaulo quidam, *Androt.* 13.
- Thaumas, Preantis pater, I, 9, 16, 8.
- Thaumas, Ponti f., ejus ex Electra progenies, I, 2, 6.
- Thea, oppidum Laconicæ, *Philoch.* 87.
- Theanira, eadem quæ Hesione, Laomedontis f., *Hell.* 138.
- Theano, Danae e Polixo f., ejus sponsus Phantes, II, 1, 5, 7.
- Thebæ Egyptiæ; antrum ibi memorabile, *Hell.* 152; luc venit Hercules, *Pher.* 33; sacerdotes ibi suas ipsi imagines in templo Jovis ponunt, *Hec.* 276.
- Thebæ, urbs. Ejus locus oraculo significatur, III, 4, 1, 4; *Cf. Pher.* 44; *Hell.* 8. Thebas fugiunt cum Baccho Dodonides, *Pher.* 46; a quo nomen urbs acceperit, III, 5, 6, 1; paret Pentheo, III, 5, 2, 2; Polydoro, III, 5, 5, 1; Labdaco, *ibid.*; Laio, III, 5, 7, 1; Zeto et Amphioni, III, 5, 6, 1; *Pher.* 102 a; Creonti, III, 5, 8, 1; sub quo vastatur a vulpe, II, 4, 6, 8; a Splinge, III, 5, 8, 2; Herculis ope a tributo, Minyis pendit solito, liberatur, II, 4, 11, 4; paret Oedipodi, III, 5, 8, 8; a septem ducibus obsidetur, III, 6, 6; a Theseo capitur, III, 7, 1, 4; ab Argivis sub Epigonis evertitur, III, 7, 4; portæ urbis, III, 6, 6; in foro urbis habitavit Hercules, *Pher.* 33; Heraclidæ ad Electræ portas, *Pher.* 39.
- Thebagenæ quomodo a Thebanis differant, *Ephor.* 26.
- Thebanæ mulieres in Cithærone monte bacchantur, III, 5, 2, 1.
- Thebani autochthones, *Hell.* 77; septem duces vincunt, III, 6, 8; ab Epigonis superati urbem relinquunt, Hestiam condunt, III, 7, 3.
- Thebe, Zethi uxor, Thebis nomen dat, III, 5, 6, 1.
- Thebanorum Egyptiorum reges, *Ap. fr.* 70.
- Thegonium, urbs Thessaliæ, *Hell.* 21.
- Theianira, quam et Hesioneem vocant, a Hercule datur Telamoni, *Ister* 22.
- Thelxion, Apidi insidiatur, II, 1, 1, 6; *Acus.* 11; ob id ab Argo necatur, II, 1, 2, 6.
- Themele, i. q. Terra, *Ap. fr.* 29.
- Themis, Cæli f., I, 3, 1, 2; ejus e Jove liberi, *ibid.*; Delphis oracula dat ante Apollinem, I, 4, 1, 3; *Cf. Ephor.* 70; mater Nympharum, II, 5, 11, 4; *Pher.* 33; ejus oraculum ad Jovem et Neptunum de futuro e Thetide filio, III, 13, 5, 1.
- Themis, III II f., Cypis uxor, III, 12, 2, 4.
- Themiscyra, II, 5, 9, 7.
- Themiscyra, campus a Chadiis ad Thermodontem usque patens, *Hec.* 350.
- Themison, Cyprius, Antiochi Soteris vel Dei familiaris et amasius, *Phyl.* 7.
- Themisto, Hypsei f., Athamantis uxor, I, 9, 2, 3; Phrixii mater, sponte se immolandum præbet, *Pher.* 52.
- Themistoclis stratagema, *Clitod.* 13; Ephoros Spartanos, in urbe munienda ne adversarentur sibi, pecunia redemit, *Theop.* 89; Themistoclis res familiaris quanta? *ibid.* 90; Themistocles Magnesiæ in Asia habitans valde honoratur, *ibid.* 91; Pausaniæ conjurationem novit, nec tamen probat, *Ephor.* 114; ad Xerxem venit, *Ephor.* 114; Themistoclis reliquæ, *Phyl.* 64.
- Theocharides, Pamphæ pater, Croeso argentum suppeditat, *Xanth.* 19.
- Theocles, Atheniensis, cum Chalcidensibus Euboræ, Ionibus et Megarensibus in Siciliam transvectus Megara et Naxum condit, *Ephor.* 52; *Hell.* 50.
- Theoclymenus Pylum fugit, Telemacho de patre vaticinatur, moritur in Ithaca, *Pher.* 91.
- Theocritus, Chius, ejus vita et mores, *Theop.* 276; ejus in Alexandrum dictierum, *Phyl.* 41.
- Theodamas. *Vide* Thiodamas.
- Theodorus, archon, *Philoch.* 97.
- Theodorus Larissæus, abstemius, *Phyl.* 13.
- Theomenes, Hylæ pater, *Hell.* 39.

- Theophrastus a Timaro reprehensus, *Tim.* 143.
 Theopompus archon, *Philoch.* 117.
 Theoria Pythiaca et Deliacae, *ibid.* 158.
 Theoria, publicae pecuniae, *ibid.* 85.
 Theoris, fatidica, morte mulctata, *ibid.* 136.
 Theostius, Cissii f., Meropis pater, *Theop.* 30.
 Thericel calices in Ptolemaide, urbe Aegypti, *Ister* 38.
 Therimachus, Herculis e Megara f., II, 7, 8, 9, et II, 4, 11, 6; ejus mors, II, 4, 12, 1; *Pher.* 30.
 Therma, Thraciae oppidum, *Hec.* 116; *Theop.* 151; *Ap. fr.* 134.
 Therma, urbs Siciliae, *Philoch.* 20.
 Thermae, urbs Aetoliae, *Ephor.* 29.
 Thermodon fl., I, 9, 23, 2; *Hec.* 195; ad eum habitant Amazones, II, 5, 9, 1.
 Thermidae, Rhodiorum portus, II, 5, 11, 10.
 Thero, ex Apolline mater Charonis, *Hell.* 49.
 Thero, Agrigentorum tyrannus, Demeretam filiam Geloni in matrimonium dedit, ipse duxit Polyzei filiam, *Tim.* 86; ejus contra Polyzeum bellum, *Tim.* 90; ejus majores, *ibid.*
 Thersander, Polynicis f., cum Epigonis Thebas petit, III, 7, 2, 3.
 Thersites, Agrii f., I, 8, 6, 2; a Diomede in Peloponnesum fugit, *ibid.*; ob ignaviam pugnam cum apro Calydonio vitat; a Meleagro de loco edito praecipit, *Pher.* 82.
 Theseum, in quod servi perfluebant, *Philoch.* 47.
 Thesea mutata in Heraclea, *Philoch.* 45.
 Theseus, Aegi ex Elhira f., III, 16, 1, 1; a Minerva luctam edoctus, *Ister* 23; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; ex inferis ab Hercule liberatur, II, 5, 12, 6; e Troezen in Isthmum proficiscitur, II, 6, 3, 5; Oedipum exulem excipit, III, 5, 9, 2; Thebas capit, Argivorum corpora humanda curat, III, 7, 1, 4; Helenam rapit, III, 10, 7, 4; *Hell.* 74; in Orcum descendit, *Hell.* 74; *cf. Philoch.* 46; adolescens, Athenas petens, viam a praedonibus tutam reddit; Periphetæ occisi clavam gerit, III, 16, 1, 3; Sinin necat, III, 16, 2, 1; Pallantidas vincit, *Philoch.* 36; ejus expeditio in Cretam, *Clitod.* 5; *Pher.* 106; *cf. Hell.* 73; *Philoch.* 39, 40; Herculem sequitur adversus Amazones, *Phil.* 49; *cf. Hell.* 76; primus inducias facit de tollendis caesis, *Philoch.* 51; pacta facit cum Corinthiis de Atheniensium in ludis Isthmiis proedra, *Hell.* 76; duos oschophoros eligi constituit, *Ister* 13; ejus uxores, *Pher.* 119; *Ister* 14; ejus progenies, *Pher.* 39; *Hell.* 75; ejus auriga, *Pher.* 108.
 Thesmophoria, in iis cur jocentur feminae, I, 5, 1, 3.
 Thesmothetæ, *Philoch.* 141 b; myrto coronantur, *Ap. fr.* 21.
 Thespiadæ, Herculis e Thespii L. filiabus filii, II, 7, 8; a patre partim Thebas, partim in Sardiniam mittuntur, II, 7, 6, 2.
 Thespius e Laophonta pater Ledaë et Althææ, *Pher.* 29. V. Thestius.
 Thesproti cum Hercule et Calydoniis bellum gerunt, II, 7, 6, 1; Alcmaeonem pellunt, III, 7, 5, 5.
 Thesprotii carbones, *Theop.* 231.
 Thesprotus, Lycaonis f., *Hec.* 375; III, 8, 1, 3.
 Thessalorum colonia Elis, I, 7, 5; eorum mores, *Theop.* 39, 54, 178; *Ephor.* 5.
 Thessalus Herculis ex Chalciope filius, *Pher.* 35.
 Thessaliae antiqua nomina, *Ap. fr.* 174; tetrades, *Hell.* 28; ejus reges a Deucalione originem ducunt, *Hec.* 334; sedes Salmoni, I, 9, 7; Peliae, I, 9, 10; ejus montes per diluvium diremti, I, 7, 2, 4.
 Thessaliothes, tetras, *Hell.* 28.
 Thestalus, Herculis ex Epicaste f., II, 7, 8, 11.
 Thestiadæ, Thestii filii, apri Calydonii venatores, I, 8, 2, 4; a Meleagro trucidantur, I, 8, 3, 1.
 Thestiades, Thestii L. filii; cum iis concreditur Hercules, II, 4, 10; *Ephor.* 8; harum et filiorum ex isto nomina, II, 7, 8.
 Thetideum, I. q. Thetideum.
 Thestius (Aetoliae R.) Martis f., ejus ex Eurythemide progenies, I, 7, 7, 3; II, 7, 10, 1; pater Iphicli, II, 7, 10, 1; I, 9, 16, 8; Ledaë, III, 10, 5, 2; excipit Icarioncin et Tyndareum, *ibid.*
 Thestius, Thespiarum R. filias e Megamede L. ab Hercule gravidas fieri curat, II, 4, 10; Herculem a corde filiorum purgat, II, 4, 12, 1.
 Thestor, Idmonis e Laothoe f., pater Calchantis, *Pher.* 70.
 Thestorus, urbs Thraciae, *Theop.* 152.
 Thetideum, urbs Thessaliae, ubi Thetis a Vulcano vulnere sanatur, *Pher.* 16; *Hell.* 100; *Phyl.* 82.
 Thetis, Nereis, I, 2, 7; Vulcanum, coelo dejectum, servat, I, 3, 5; a Junone Argonautis in auxilium missa, eos præter Charybdin, Scyllam et Planctas salvos vehi curat, I, 9, 25, 2; Bacchum excipit, III, 5, 1, 5; *Pher.* 46; a Jove et Junone amata, Peleo nubit, III, 13, 5, 5; *Pher.* 16; filium Achillem immortalem reddere prohibetur, III, 13, 6, 2; eum celat, ne adversus Trojam proficiscatur, III, 13, 8, 1; Vulcanum fallit, *Phyl.* 82.
 Thettalus, Herculis e Chalciope f., II, 7, 8, 11.
 Thia, Titanis, I, 1, 3; Hyperionis uxor, I, 2, 2, 3.
 Thias, Assyriae R., imprudens e filia pater fit Adonidis, III, 14, 4, 2.
 Thibii ad Pontum habitantes; eorum natura, *Phyl.* 68.
 Thimbron, dux Lacedaemoniorum, *Ephor.* 130.
 Thinge, urbs Ibyæ, *Hec.* 326.
 Thiodamas, Dryops, Hylæ pater, I, 9, 19, 1; ejus bos ab Hercule devoratur, II, 7, 7, 1.
 Thiosso, soror Pygmalionis, Carthaginem condidit; ejus mors, *Tim.* 23.
 Thisbe, *Theop.* 294.
 Thoas, Icarii e Peribœa f., III, 10, 6, 1.
 Thoas, Lemnius, ab Hypsipyle f. servatur, I, 9, 17, 1; III, 6, 4, 2.
 Thoon, Gigas, a Parcis cæditur, I, 6, 2, 5.
 Thoricus, demus Acamantidis tribus, atque urbs, *Hec.* 94; II, 7, 4, 3.
 Thracia a Cadmo, Telephassa et Thaso habitatur, III, 1, 1, 8.
 Thraces Boeotos adoriuntur, *Ephor.* 30; Thraces in Lemno insula, *Hell.* 112; eorum mores, *ibid.* 110; *Theop.* 149; *Androt.* 36.
 Thracium commentum, proverb., *Ephor.* 30.
 Thrasylbulus in Piræeo triginta tyrannos vicit, *Philoch.* 123.
 Thrasydæus, Eunuchus, Evagoræ et Pnytagoræ mortis causa, *Theop.* 111.
 Thrasydæus, tyrannus in Thessalia a Philippo constitutus; Philippi adulator, *ibid.* 235.
 Thrasylus, unus imperatorum in prelio ad Arginusas, capitis condemnatur, *Philoch.* 121.
 Thrasymedes, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
 Thriae, tres Nymphae, Apollinis nutrices, *Philoch.* 196.
 Threpsippas, Herculis e Panope f., II, 7, 8, 1.
 Thriasius campus, in Attica, III, 14, 1, 7.
 Thrince, urbs Libyæ, *Hec.* 325.
 Thronium, urbs Locridis, *Theop.* 317.
 Thucydides, Milesiae f., Periclis adversarius, *Philoch.* 95; *Androt.* 43.
 Thucydides, Acherdusius, poeta, *Androt.* 44.

- Thurii bonis legibus non utuntur, *Ephor.* 47.
 Thyamis, fluv. Thesprotiae, *Phyl.* 50.
 Θυμᾶϊ quid sit, *Philoch.* 172.
 Thyestes, Pelopis f., cum fratre tenet Mideam, II, 4, 6, 5; cum Atreo Chrysippum necat, in exilium agitur, *Hell.* 42.
 Thylo herba, quam Balin vocant, *Xanth.* 16.
 Thymetadarum tribus, *Clitod.* 5.
 Thymbria, e Jove Panis mater, I, 4, 1, 3.
 Thymotes, rex Athen., Aphidantem fratrem interficit, *Demo.* 1.
 Thynias, urbs juxta Byzantem Cauconidem, *Hec.* 140.
 Thyone, nomen Semeles, inter deos receptae, III, 5, 3, 3.
 Thyone, Hyas, *Pher.* 46.
 Thyreum, vel Thurium, urbs Acarnaniae, *Androt.* 55.
 Thyreus, Oenei f., I, 8, 1.
 Thys, rex Paphlagonum, *Theop.* 198.
 Tiara, capitis ornamentum, de qua v. *Phyl.* 21.
 Tibarenorum, populi juxta Pontum, indoles, *Ephor.* 82.
 Tibari, populus Asiae, *Hec.* 193.
 Tiberis, fluv. Italiae, *Ap. fr.* 141.
 Tibiarum genera, *Ephor.* 160.
 Tiella (?) sic una urbium Scitiae, quae Hyblae appellantur, cognominata, *Philoch.* 22.
 Tigasis, Hercules e Phylekle f., II, 7, 8, 4.
 Tigris fl. ab Harpytis Harpys dicitur, I, 9, 21, 7.
 Tilphossaeum, mons Boeotiae, *Theop.* 240; *Ephor.* 67.
 Tilphussa, fons Boeotiae, III, 7, 3, 4.
 Timandra, Tyndarei e Leda f., uxor Echemi, III, 10, 6, 2.
 Timolaus Thebanus, homo voluptatibus serviens, *Theop.* 236.
 Timoleon fratrem e medio sublaturus adsciscit Orthogoram amicum, *Tim.* 131; *Ephor.* 156; ejus cum Carthaginiensibus manum conserturi ad milites exhortatio, *Tim.* 134; justo plus a Timaeo laudatus, *Tim.* 142; ejus amicus Satyrus, *Theop.* 215.
 Timosa, Oxyartae pelfex formosissima, *Phyl.* 35.
 Timotheus in Lesbo vitam degere quam Athenis maluit, *Theop.* 117.
 Tindium, urbs Egypti, *Hell.* 150.
 Tipanissae, populus ad Caucasum, *Hec.* 162.
 Tiphys, Hagnii f., Argo navis gubernator, I, 9, 16, 8; *Pher.* 62; apud Mariandynos perit, I, 9, 23, 1.
 Tiphysa, Thespii f., Lyncel ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.
 Tirsias, Everis e Chariclo Nympha f., vates caecus unde? III, 6, 7, 2; *Pher.* 50; ejus vaticinium de futura Thebanis victoria, III, 6, 7, 8; Amphitryonem docet Alcmenam a Jove compressam esse, II, 4, 8, 2; ejus mors, III, 7, 3, 4; ejus filia Manto, III, 7, 4, 2.
 Tiria, urbs Leucosyrorum, *Hec.* 194.
 Tiribazus Evagorae insidias struit, apud regem ab Evagora accusatur, *Theop.* 111.
 Tiryns, mœnibus cincta a Cyclopihus, Proeto paret, II, 2, 1, 4; Persae, II, 4, 4, 3; Sthenelo, II, 4, 6, 5.
 Tisamenus, Orestis f., Peloponnesiorum R., ab Heraclitidis superatur, II, 8, 2, 5.
 Tisamenus, Orestis f., post patrem regnum suscipit, *Demo.* 20; Achalam occupat, *Ephor.* 16.
 Tisander, archon Atheniensium, *Pher.* 20.
 Tisiphone, Erinny, I, 1, 4.
 Tisiphone, Alcmaeonis e Manto f., Creonti educanda data, ab hujus uxore patri ignaro serva venditur, III, 7, 7, 3.
 Tisae, oppidum Siciliae, *Philoch.* 35.
 Titanas invocare, locutio proverb., *Ister.* 1.
 Titanas, Lycæonis f., III, 8, 1, 3.
 Titanes (?) Temenium necant, II, 8, 5, 4.
 Titanes, Coeli e Tellure filii, I, 1, 3; regnum patri ereptum Crono tradunt, I, 1, 4 sqq.
 Titanides, Coeli e Tellure filiae, I, 1, 3.
 Titanis Terra, *Philoch.* 157.
 Titanius, unus antiquiorum Titanum; qui Marathonie habitavit, *Philoch.* 157; *Ister.* 2.
 Tithonus, Laomedontis ex Strymo, al. Placia f., ab Aurora rapitur, III, 12, 4; ex ea progenies, *ibid.*; *Hell.* 142; pater Emathionis, II, 5, 11, 11; Cephalis, III, 14, 3, 1.
 Tithraustes, in pugna ad Eurymedontem Persarum classi praefectus, *Ephor.* 116.
 Tityus, Jovis ex Elara f., Latonam petens, ab Apolline necatur; apud inferos poenas luit, I, 4, 1, 4; cur terribiliter appellatus sit, *Pher.* 5. Panopeorum tyrannus, homo violentus, ab Apolline interficitur, *Ephor.* 70.
 Tlepolemus, Herculis ex Astyoche (ex Astygenia, *Pher.* 37 a; Astydamia, *Acus.* 27) f., II, 7, 6, 1; II, 7, 8, 12; invitatus Licymnium caedit, exul in Rhodum abijt, II, 8, 2, 3.
 Tletes, gens Iberica, *Theop.* 242.
 Tmolus, Omphalae uxori Lydiae regnum relinquit, II, 6, 3, 1.
 Tmolus, mons; ejus circumscriptio, *Theop.* 290.
 Tnyssus, urbs Cariae, *Hec.* 239.
 Tomarus mons in Epiro, *Theop.* 230.
 Tomi, urbs, unde nomen? I, 9, 24, 2.
 Toretae, gens Ponticae, *Ap. fr.* 118.
 Torone, urbs Thraciae, *Ephor.* 75; Polygoni ac Telegoni sedes, II, 5, 9, 14.
 Torthebia lacus in Lydia, *Xanth.* 2.
 Torthebia ex Jove mater Carii, *Xanth.* 2.
 Torthebis, Lydiae regio, *Xanth.* 2.
 Tortheborum et Lydorum linguae non multum diversae, *Xanth.* 1.
 Torthebus, Atyos filius, a quo Torthebi (Tyrrheni) nominati, *Xanth.* 1.
 Torthebus, urbs Lydiae, *Xanth.* 2.
 Toxeus, Oenei f., a patre necatur, I, 8, 1.
 Toxicrate, Thespii f., Lycii ex Hercule mater, II, 7, 8, 7.
 Trachin, sedes Ceicyis, II, 7, 6, 4.
 Trachinii, Herculis contra Eurytum socii, I, 7, 7, 7.
 Tragasae, regio in Epiro. Tragasae sales, *Hell.* 118; *Phyl.* 50.
 Tragasus, Neptuni f., *Hell.* 118.
 Tralles vel Tralli, gens Illyrica, *Theop.* 24.
 Trapezophorus, sacerdos Minervae, *Ister.* 16.
 Trapezus, unde nomen habeat? III, 8, 1, 6.
 Tremile: sic vocabatur Lycia, *Hec.* 364.
 Trerus, regio Thraciae, *Theop.* 313.
 Tribus Athenis quot fuerint, *Clitod.* 8.
 Tricalum s. Tricala, urbs Siciliae, *Phil.* 56.
 Tricarana, castellum Philasiae, *Theop.* 267.
 Triginta viri legibus scribendis ab Atheniensibus electi (Ol. 94, 1), *Philoch.* 122.
 Triginta tyranni, *Ephor.* 125.
 Trinacria, nomen Siciliae, *Tim.* 1; Solis ins., I, 9, 25, 3.
 Trinessa, urbs Phrygiae, *Theop.* 14.
 Triopas, Iasi, Pelasgi et Agenoris pater, *Hell.* 37.
 Triopas, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
 Triops, Neptuni e Canace f., I, 7, 4, 2.
 Triptolemus, Coeli f., al. Eleusinis, al. Coeli e Tellure (*Pher.* 12), frugum sationem e Cerere discit, I, 5, 2.
 Triplae, populus Thraciae, *Hec.* 147.
 Tristitum fluvius, *Theop.* 76.
 Τριτογένεια Minerva tertia mensis die nata, *Ister.* 26.
 Triton, Neptuni f., I, 4, 6; Palladis pater; apud quem nascitur et educatur Minerva, I, 3, 6; III, 12, 3, 6.
 Triton, rex Libyae tempore expeditionis Argonautarum, *Tim.* 6.

Tritonis palus; ei adjacet Irassa, *Pher.* 33 d.
 Tritopatores omnium fuerunt primi, *Philoch.* 2, 3; his ab
 solis Atheniensibus sacrificatur; quando? *Phanod.* 4;
 Tritopatores sunt Ventii, *Demo* 2; Tritopatores, Cottus,
 Briareus, Gyges, *Clitod.* 19.
 Trizi, populus Thraciae ad meridiem Istri, *Hec.* 150.
 Troadis fines, *Charon* 8.
 Troes, pop. Asiae min., *Ephor.* 80.
 Troezen Pittheo paret, III, 15, 7, 1.
 Troezen, frater Dimocor, pater Euopidis, *Phyl.* 81.
 Troja, ob Laomedontis impletatem peste ac ceto plectitur
 ab Apolline et Neptuno, II, 5, 9, 10; ab Hercule capi-
 tur, II, 6, 4, 5; *Hell.* 136; a Troe nomen habet, III,
 12, 2, 2; oraculum Trojanis datum, *Hell.* 139; Troja a
 Gravis quando capta, *ibid.* 143; *Tym.* 152; *Ap. fr.* 72,
 73.
 Trollus, Priami s. Apollinis ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
 Tropica dicendi forma quando et quo auctore inter Atticos
 oratores irrepsit, *Tym.* 95.
 Tros, Erichthonii ex Asyche f., Trojae R. regioni nomen
 dat; ejus e Callirrhoe progenies, III, 13, 2, 2; pro Ga-
 nymede equos immortales a Jove accipit, *Hell.* 136.
 Τριτρία θυσία, *Ister* 34.
 Tychia, insula Syracusarum, *Ephor.* 110.
 Tydeus, Oenei f., I, 1, 8, 5, 2; exul ab Adraсто excipitur,
 ejus f. Deipylon ducit, I, 8, 5, 3; III, 6, 1, 7; *Pher.*
 83, pater Diomedis, *ibid.*; e VII ducibus, III, 6, 3, 3;
 Nemeis victor, III, 6, 4, 5; ad res repetendas Thebas
 mittitur, insidias superat, III, 6, 5; a Melanippo vulne-
 ratus, a Minerva immortalitate donatur; eam perdit,
 III, 6, 8, 4; *Pher.* 51; Ismenam occidit, *ibid.* 48.
 Tyndareus, Pericris e Gorgophone al. OEbali e Batia f., I,
 9, 5; III, 10, 3, 4; ab Hercule Spartam accipit, II, 7,
 3, 5; ab Esculapio in vitam revocatur, III, 10, 3, 12;
 regno excidit, III, 10, 5, 1; ad Thestium fugit; Ledam
 ducit; ex ea progenies, redux, *ibid.* (*Hell.* 83); Ulys-
 sis consilium secutus, ab injuriis procorum Helenae
 tutus est; Menelao illam dat, III, 10, 9, 3; Dioscuris
 inter deos receptis, regnum dat Menelao, III, 11, 2, 7.
 Tyndaridae Peleo in Iolci expugnatione auxiliantur,
Pher. 18.
 Typhon, Tartari e Tellure f., de eo, ejus forma, pugna
 cum Jove et interitu, I, 6, 3; pater Chimerae, II, 3, 1,
 6; leonis Nemei, II, 5, 1, 1; Orthri canis, II, 5, 10, 3;
 draconis Hesperidum, II, 5, 11, 2; *Pher.* 33; vulturis
 Caucasii, II, 5, 11, 12; *Pher.* 21; Sphingis, III, 5, 8, 3;
 Typhon Babys nominatur in *Egypto*, *Hell.* 150; ex
 ejus sanguine orta sunt omnia animalia quae morsu
 laedunt, *Acus.* 4; Typhonis fabula ad quasnam regiones
 referatur, *Xanth.* 4; a Caucaso in Italiam fugit, ubi
 Pithecusa insula ei injecta, *Pher.* 14.
 Typhon, Lycæ filius, Laii pater, *Pher.* 20.
 Tyrannus, Pterelai f., II, 4, 5, 6.
 Tyrediza. V. Tyrodiza.
 Tyria, *Egypti* conjux, II, 1, 5, 6.
 Tyro, Salmoni ex Alcide f., Enipei fl. amore deperit,
 cum Neptuno in hujus formam mutato consuescit, I, 9,
 8; Crethæi conjux, I, 9, 11, 1; *Pher.* 59; Nelei mater,
Pher. 56, 75; *Hell.* 110.
 Tyrodiza vel Tyrediza, urbs Thraciae, *Hell.* 161.
 Tyrrheni praedones, perfidi in Bacchum, ab eo in delphi-
 nes mutantur, I, 5, 3; eorum sedes et migrationes, *Phi-
 loch.* 5, Tyrrheni, qui antea vocabantur Pelasgi, in
 Italia nomen id assumerunt, *Hell.* 1; eorum latrocinia,
Ephor. 52.
 Tyrrhenus, dux Lydorum, qui in Etruriam commigra-
 runt, *Tim.* 19.
 Tyrseta, urbs Samnitum, *Phil.* 39.

Tyrtæus Athenis s. Aphidna in Peloponnesum venit,
Philoch. 55; ejus apud Lacedaemonios instituta, *ibid.*
 56.

U.

«Ubi cervi cornua abijciunt.» Locutio proverbialis, *Demo*
 13.
 Udaeus, quinque Spartorum superstitum unus, III, 4, 1,
 7; *Pher.* 44; *Hell.* 2; inter ejus posteros Tiresias, III,
 6, 7, 1.
 Ulysses, Anticleæ f., in Beroia natus, *Ister* 52; Penelo-
 pen ducit, III, 10, 6, 1; *Hell.* 53; Helenæ procus, III,
 10, 8, 1; consilium Tyndareo dat, III, 10, 9, 2; Achil-
 lem protrahit, III, 13, 8, 3; cum Aenea in Italiam ve-
 nit, *Hell.* 53; in Tyrrhenia interemptus est, *Theop.* 114.
 Umbri gens Italiae; eorum sedes et mores, *Theop.* 142;
 Ligures agris suis expellunt, *Phil.* 2.
 Urania, Musa, I, 3, 1, 5.
 Ursa, sidus: ejus origo, III, 8, 2, 7

V.

Vellus aureum, ab Aëte dedicatum, I, 9, 1, 6; *Hell.* 87;
 e mari purpureo colore affusum, *Acus.* 9.
 Veneti: eorum sedes et vita, *Theop.* 143.
 Ventii, Astræi filii, I, 2, 4; quot, *Acus.* 3.
 Ventriloquæ mulieres, *Philoch.* 192.
 Venns, Jovis f., I, 3, 1, 2; Clio Musæ succenset, Adoni-
 dem amat, I, 3, 3; Auroræ irascitur, I, 4, 4; Buten in
 Lilybæum desert, I, 9, 25, 1; mater Harmoniæ e Marte,
 III, 4, 2, 2; Milanioni poma aurea dat, ad vincendam
 Atalanten, III, 9, 2, 6; ejus ex Anchise filii, III, 12, 2,
 4; *Acus.* 26; e Marte mater Harmoniæ, *Hell.* 8; Ari-
 adnen consolatur, *Pher.* 106; Cinyræ filias cum pere-
 grinis viris in *Egypto*, et Myrrham cum patre consue-
 scere facit, III, 14, 3, 5; ejus cum Proserpina de
 Adonide contentio, III, 14, 4, 6; Alexandro Helenæ
 amorem injicit, *Acus.* 26; a Trojanorum partibus stare
 videtur, *ibid.*; Venus traia, πᾶνθεος, *Ap. fr.* 17, 18;
 columbæ ei sacræ sunt, *Ap.* 19; Venus in Attica eadem
 est quæ Luna; quomodo ei sacrificetur, *Philoch.* 15;
 Venus appellatur æstas populus qui ad occasum solis
 habitant, *Theop.* 293; Veneris Impiæ templum in
 Thessalia, *Tim.* 105.
 Vesta, Croni e Rhea f. natu maxima, a patre devoratur,
 I, 2, 5; effertur, I, 2, 1, 1.
 Vitis ubi inventa sit, *Hec.* 341; *Hell.* 155; *Theop.* 296.
 Voluptatis fluvius, *Theop.* 76.
 Vulcaus, a Junone extra concubitum editus; matri auxi-
 lium fert vinctæ; a Jove e Cælo detruditur, I, 3, 5; in
 Gigantomachia, I, 6, 2, 2; Prometheus Caucaso affigit,
 I, 7, 1, 2; Aetæ dat tauros æripedes, I, 9, 23, 4; Minoi
 Talum, I, 9, 26, 4; thoracem aureum Herculi, II, 4, 11,
 9; aenea crotala Minervæ, II, 5, 6, 2; torquem Cadmo,
 III, 4, 2, 3; Thetidem vulnerat, *Phyl.* 82; Geryonis ar-
 menta Herculi custodit, II, 5, 10, 11; pater Palarmo-
 nis, I, 9, 16, 8; Erichthonii ex Attide al. e Minerva,
 III, 14, 6, 3; Periphetæ ex Anticlea, III, 16, 1, 3; pater
 Camilli, *Acus.* 6; Cabirom, *Pher.* 6; Vulcani signum
 in Academia, *Ap. fr.* 32.
 Vulcania, festum Atticum, *Ister* 3, 4
 Vulpes Thebanum agrum infestans, II, 4, 6, 8.
 Vultur, Typhonis ex Echidna f., in Caucaso, II, 5, 11, 12.
 Vultur Melampodem docet, cur prole careat Iphiclus,
Pher. 75.

X.

Xanthi, populus Thraciae, *Hec.* 134.
 Xanthippe, Dori f., Pleuronis uxor, I, 7, 7, 1.

Xanthippus, Melanis f., a Tydeo necatur, I, 8, 5, 3.
 Xanthus, Thespii f., Homolippi ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
 Xanthus, equus immortalis, Peleo datur a Neptuno, III, 13, 5, 5.
 Xanthus, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Xanthus Thebanus a Melantho, Atheniensium rege, interficitur, *Ephor.* 25.
 Xanthus, fluvius Lyciæ, *Hec.* 242.
 Xanthus, urbs Lyciæ, *Hec.* 241.
 Ξανθία Spartanorum, *Theop.* 197.
 Xenocrates philosophus apud Dionysium juniorem, *Tim.* 128.
 Xenodamus, Menelai e Cnossia Nympha f., III, 11, 1.
 Xenodice, Minois e Pasiphae f., II, 1, 2, 6.
 Xenodice, Sylei f., cum patre ab Hercule necatur, II, 6, 3, 3.
 Xenopatra, Hellenis ex Othreide f., *Hell.* 10.
 Xenophanes, Colophonius, quando vixerit, *Tim.* 92; *Ap. fr.* 77.
 Xenopithea, Lysandridæ mater, mulier formosissima, a Lacedæmonius interfecit, *Theop.* 268.
 Xera, urbs prope Herculeas columnas, *Theop.* 225.
 Xerxes classem contra Græciam parat, *Ephor.* 111; ad eum venit Themistocles, *ibid.*, 115; ex quo loco prelium Salaminium spectaverit, *Phanod.* 16.
 Xiphodres; symboli, quod Idanthurus Dario miserat, interpretes, *Pher.* 113.
 Xiphonia, urbs Siciliæ, *Theop.* 207.
 Xuthia, urbs Siciliæ, *Phil.* 19.
 Xuthus, Hellenis f., *Hell.* 10; Peloponnesum obtinet; ejus e Creusa progenies, I, 7, 3.
 Xylus, urbs Cariæ, *Hec.* 238.
 Xypete, demus Cecropidis tribus, *Philoch.* 77; *Phanod.* 8.

Z.

Zaleuci leges, *Ephor.* 47; Zaleucus, Locrorum in Italia legislator nullus unquam fuit, *Tim.* 69.
 Zamolxis Getis in Thracia initia demonstravit, *Hell.* 173.
 Zancleæ Chalcidenses evocant, *Ant.* 10.
 Zancle, urbs Siciliæ, *Hec.* 43.
 Zancus, terrigena, *Hec.* 43.
 Zaueces, gens Libyæ, *Hec.* 307.
 Zebyttis, oppidum Libyæ, *Hec.* 302.
 Ζεῦπά, indumentum, *Theop.* 5.
 Zelas, Nicomedi filius, Bithynorum rex, Galatis insidias struens occumbit, *Phyl.* 32.
 Zelus, Pallantis e Styge f., I, 2, 4.
 Zenonis Eleatæ ætas, *Ap. fr.* 83.
 Zephyrus ventus, *Acus.* 3; ejus epitheton ἀργύρεος, *Acus.* 3.
 Zerania, regio Thraciæ, *Ephor.* 148; *Theop.* 48.
 Zeranii, gens Thraciæ, *Theop.* 173.
 Zetes, Boreæ ex Orithyia f., III, 15, 2, 1; Argonauta, I, 9, 16, 8; *Acus.* 23; Harpyias persequitur, I, 9, 21, 7; al. ab Hercule necatur, III, 15, 2, 2; *Acus.* 24.
 Zethus, Jovis ex Antiope f., frater Amphionis, III, 10, 1, 4; Lyco ac Dirce uxore necatis, Thebis regnat, Thebam in matrimonium ducit, III, 5, 5, 4.
 Zethus ex Aedone suscipit Itylum et Naidem, *Pher.* 102.
 Zethus et Amphion, Thebarum conditores, Dioscuri Leucopoli cognominantur, *Pher.* 102.
 Zeuxippe, Pasitheæ soror, conjux Pandionis, III, 14, 3, 1.
 Zeuxippe, mater Priami, Strymo vocatur, *Hell.* 137.
 Zeuxippus, Enmeli f., *Hell.* 10.
 Zone, urbs Ciconum, *Hec.* 132.
 Zopyrus Persa quonam dolo Babylonem cepit, *Theop.* 73.
 Zoroastri leges quando denuo confirmatæ, *Xanth.* 19, p. 42; ejus ætas, *Xanth.* 29.
 Zygantis, oppidum Libyæ, *Hec.* 306.